

EUROPOS
OMBUDSMENAS

2003 M. METINIS
PRANEŠIMAS

© 2004 Europos ombudsmenas

Visos teisės saugomos.

Dauginimas švietimo ir nekomerciniais tikslais, nurodžius šaltinį, leidžiamas.

Nuotraukos, jei nenurodyta kitaip, yra Europos ombudsmeno autorinė nuosavybė.

Visas pranešimo tekstas skelbiamas internete:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/lt/default.htm>

Santrauka 9

SANTRAUKA

1 Įvadas 17

IVADAS

2 Ombudsmenui pateikti skundai 23

OMBUDSMENUI
PATEIKTI SKUNDAI

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą 35

SPRENDIMAI, PRIIMTI
ATLIKUS TYRIMĄ

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis 201

RYŠIAI SU KITOMIS EUROPOS
SĄJUNGOS INSTITUCIJOMIS

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis 209

RYŠIAI SU OMBUDSMENAIS IR
PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

6 Viešieji ryšiai 219

VIŠIEJII RYŠIAI

Priedai 253

PRIEDAI

EUROPOS OMBUDSMENAS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Gerb. p. Pat Cox
Europos Parlamento
Pirmininkui
Rue Wiertz
B - 1047 Brussels

2004 m. balandžio 19 d., Strasbūras

Gerb. Pirmininke,

Vadovaudamasis Europos Bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnio 1 dalimi ir Europos Parlamento sprendimo dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų 3 straipsnio 8 dalimi, pateikiu savo 2003 m. pranešimą.

Pagarbiai,

P. Nikiforos Diamandouros

Santrauka	9
1 Įvadas	17
2 Ombudsmenui pateikti skundai	23
2.1 OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS	26
2.2 EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI	26
2.2.1 „Netinkamas administravimas“	27
2.2.2 Tinkamo administravimo kodeksas	27
2.3 SKUNDŲ PRIIMTINUMAS	28
2.4 PAGRINDAS PRADĖTI TYRIMĄ	29
2.5 SKUNDŲ ANALIZĖ	29
2.6 PATARIMAS KREIPTIS Į KITAS INSTITUCIJAS IR SKUNDŲ PERDAVIMAS	30
2.7 OMBUDSMENO GALIOS ATLIKTI TYRIMĄ	31
2.7.1 Liudytojų apklausimas	31
2.7.2 Dokumentų tikrinimas	31
2.8 OMBUDSMENO ATLIEKAMI TYRIMAI IR JŲ REZULTATAI	32
2.8.1 Tyrimai, atliekami gavus skundą	32
2.8.2 Draugiški sprendimai ir kompensacijos	32
2.8.3 Kritinės pastabos, rekomendacijų projektai ir specialūs pranešimai	33
2.8.4 Savo iniciatyva atliekami tyrimai	33
2.8.5 Tyrimų analizė	34
3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą	35
3.1 ATVEJAI, KAI NEBUVO RASTA ADMINISTRAVIMO PAŽEIDIMŲ	37
3.1.1 Europos Parlamentas	37
PASLAUGUMO STOKA PRIIMANT NAUJUS DARBUOTOJUS	37
3.1.2 Europos Sąjungos Taryba	39
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU EUROPOS KONVENTO DARBOTVARKĖMIS IR PROTOKOLAIS	39
3.1.3 Europos Komisija	41
LIFE PROGRAMA: KOMISIJOS ATSAKYMAS GALUTINAI ATSISKAITYTI UŽ ATLIKTĄ PROJEKTĄ	41
KLAUSIMŲ ANULIAVIMAS IR NESILAIKYMAS KONKURSO SKELBIME IŠDĖSTYTŲ SĄLYGŲ	46

KALBINĖ DISKRIMINACIJA.....	49
JT ADMINISTRACIJOS KOSOVE „ES RAMSČIO“ STATUSAS	52
KONKURSŲ DĖL DARBO DALYVIŲ KELIONĖS IŠLAIDOS IR DIENPINIGIAI.....	54
DISKRIMINACIJA NUSTATANT BRANDUOLINIŲ MEDŽIAGŲ INSPEKTORIAUS KATEGORIJĄ	56
ATSISAKYMAS PATENKINTI PATVIRTINANTĮ PRAŠYMĄ LEISTI PASINAUDOTI GALIMYBE VISUOMENEI SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTU, VYKDANT 226 STRAIPSNIO PROCEDŪRĄ	59
ATVIRO KONKURSO DALYVIŲ NETIESIOGINĖ DISKRIMINACIJA DĖL AMŽIAUS.....	66
KOMISIJOS ATSIKALPUSIŠKIMAS SUTEIKTI GALIMYBĘ SUSIPAŽINTI SU VALSTYBIŲ NARIŲ PATEIKTAIS DOKUMENTAIS.....	68
PARAIŠKOS UŽIMTI PAVADUOJANČIO NACIONALINIO EKSPERTO PAREIGAS TVARKYMAS EUROPOS KOMISIJOJE	69
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU ĮVERTINTAIS KOMISIJOS ORGANIZUOTŲ KONKURSŲ EGZAMINO DARBAIS.....	73
3.1.4 Europos centrinis bankas	75
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU STATISTINE INFORMACIJA APIE EURO BANKNOTŲ ATSARGAS IR SRAUTUS.....	75
3.1.5 Europos Audito Rūmai	79
AUDITO RŪMAI PATAISO GALIMYBĖS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS TAISYKLIŲ TAIKymo PAŽEIDIMĄ.....	79
3.1.6 Europos Konventas	81
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU EUROPOS KONVENTO DARBOTVARKĖMIS IR PROTOKOLAIS	81
3.1.7 Europos kovos su sukčiavimu tarnyba	87
NETINKAMAI ATLIKTAS TYRIMAS.....	87
3.1.8 Europos rekonstrukcijų agentūra	91
KONSULTANTO DARBAS EUROPOS REKONSTRUKCIJOS AGENTŪRAI.....	91
3.2 INSTITUCIJOS IŠNAGRINĖTOS BYLOS	94
3.2.1 Europos Parlamentas	94
KALTINIMAS DĖL NEPAATEIKTŲ PRIEŽASČIŲ, DĖL KURIŲ BUVO ATMESTOS VERTIMO KONKURSUI PADUOTOS PARAIŠKOS.....	94
LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU ATVIRO KONKURSO EGZAMINO DARBAIS	97
3.2.2. Europos Komisija	99
PAVĖLUOTAS AIDS TEMATIKOS PROJEKTO DOTACIJOS IŠMOKĖJIMAS.....	99
SUMOS NUMATYTOS PAGAL SUTARTĮ IŠMOKĖJIMAS	100
KALTINIMAS DĖL GALUTINIO ATSISKAITYMO NEATLIKIMO MOKSLO TYRIMŲ PROJEKTE	102
3.2.3 Europos Audito Rūmai	104
KALTINIMAS DĖL INFORMACIJOS APIE PAŠALINIMĄ IŠ AUDITO RŪMŲ KONKURSO STYGIAUS.....	104
3.2.4 Europos Komisija ir Audito Rūmai	106
KOMISIJA SUTINKA ATLIKTI GALUTINĮ ATSISKAITYMĄ	106
3.3 OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SUSITARIMAI	111
DOTACIJOS NEIŠMOKĖJIMAS NEPAISANT DUOTŲ ŽODINIŲ GARANTIJŲ.....	111
KOMISIJA SUTINKA IŠMOKĖTI KOMPENSACIJĄ BUVUSIAM PAGALBINIAM DARBUOTOJUI	116
OMBUDSMENUI PATEIKUS PASIŪLYMĄ DĖL DRAUGIŠKO SUSITARIMO, KOMISIJA SUTINKA ŽURNALISTUI SUTEIKTI INFORMACIJĄ	119
3.4 BAIGTOS BYLOS, KURIOSE OMBUDSMENAS PATEIKIA KRITINĘ PASTABĄ	125
3.4.1 Europos Parlamentas	125
NESUGEBĖJIMAS VYKDYTI PAREIGOS BŪTI PAGARBIU.....	125
3.4.2 Europos Sąjungos Taryba	129
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS	129
TARYBOS PAREIGA UŽTIKRINTI, KAD EUROPOS SAJUNGOS POLICIJOS MISIJA SARAJEVE GERBTŲ PAGRINDINES TEISES	136
3.4.3 Europos Komisija	139
NETEISINGA INFORMACIJA APIE KONKURSO TVARKĄ	139
IST PROGRAMOS VEIKIMAS	145
SPRENDIMO NEPRIĖMIMAS SKUNDO DĖL PAŽEIDIMŲ ATVEJU (EB 226 STRAIPSNIS).....	145

DISKRIMINACINĖ SĄLYGA KONKURSO SKELBIME	148
PRIEŠTARINGAS KOMISIJOS POŽIŪRIS Į MOKSLINĮ TYRIMĄ APIE RUONIUS	153
TVIRTINIMAS, KAD NEBUVO ATSAKYTA Į KLAUSIMUS APIE KONKURSO REIKALAVIMUS	159
3.4.4 Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas	162
KALTINIMAS, KAD SKUNDO PAREIŠKĖJAS ĮDARBINIMO PROCEDŪROS METU PATEIKĖ „KLAIDINGĄ INFORMACIJĄ“	162
3.4.5 Europos kovos su sukčiavimu biuras	166
NEPAGRĮSTI KALTINIMAI ŽURNALISTUI DĖL KYŠININKAVIMO	166
3.5 INSTITUCIJŲ PRIIMTI REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI	168
3.5.1 Europos Sąjungos Taryba	168
TARYBA LEIDŽIA IŠ DALIES SUSIPAŽINTI SU METINE DARBO GRUPĖS DĖL ELGESIO KODEKSO ATASKAITA	168
TARYBA LEIDŽIA SUSIPAŽINTI SU ĮVERTINTU KANDIDATO EGZAMINO DARBU	169
3.5.2 Europos Komisija	174
KOMISIJA DĖL TINKAMO ADMINISTRAVIMO SKATINIMO EUROPOS MOKYKLOSE	174
TELEKOMUNIKACIJOS ĮMONĖ IR ES KONKURENCIJOS TEISĖS NUOSTATAI, DISKRIMINUOJANTYS DĖL ASMENS TAUTYBĖS	180
3.6 PO SPECIALAUS TYRIMO UŽBAIGTOS BYLOS	186
3.6.1. Europos Parlamentas	186
EUROPOS PARLAMENTAS SUTINKA PASKELBTI KANDIDATŲ, LAIMĖJUSIŲ KONKURSUS DĖL DARBO, SĄRAŠUS	186
3.6.2 Europos Sąjungos Taryba	187
GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU TARYBOS DOKUMENTAIS, ĮSKAITANT TEISĖS TARNYBOS NUOMONES	187
3.7 OMBUDSMENO INICIATYVA ATLIKTI TYRIMAI	192
KONKURSŲ PROCEDŪROSE NUMATYTOS TEISĖS GYNIMO PRIEMONĖS	192
ELEKTRONINĖ REGISTRACIJA DALYVAUTI KONKURSE DĖL DARBO VIETOS, SKUNDO PAREIŠKĖJAS – VALSTYBĖS KANDIDATĖS PILIETIS	197
3.8 REGIONINIO OMBUDSMENO PATEIKTA UŽKLAUSA	199
BENDRIJOS TEISĖS AKTAI IŠSĖTINE SKLEROZE SERGANČIŲ ŽMONIŲ REABILITACIJOS SRITYJE	199
4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis	201
4.1 EUROPOS PARLAMENTAS	203
4.2 EUROPOS KOMISIJA	205
4.3 EUROPOS KONVENTAS	206
4.4 EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS	207
4.5 EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS	207
4.6 AUDITO RŪMAI	207
4.7 EUROPOS INVESTICIJŲ BANKAS	208
4.8 EUROPOS BENDRIJŲ LEIDINIŲ BIURAS	208

5	Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis	209
5.1	RYŠIAI SU ES NACIONALINIAIS, REGIONINIAIS IR VIETINIAIS OMBUDSMENAIŠ	211
5.2	RYŠIŲ TINKLAS	215
5.3	RYŠIAI SU NACIONALINIAIS OMBUDSMENAIŠ IŠ PRISIJUNGANČIŲ VALSTYBIŲ	217
6	Viešieji ryšiai	219
6.1	SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI	221
6.2	KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI	226
6.3	KITI RENGINIAI	242
6.4	RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA	244
6.5	RYŠIAI INTERNETU	250
	Priedai	253
A	EUROPOS OMBUDSMENO 2003 METŲ DARBO STATISTIKA	255
B	OMBUDSMENO BIUDŽETAS	263
C	PERSONALAS	265
D	SPRENDIMŲ INDEKSAS	268
E	EUROPOS OMBUDSMENO RINKIMAI	273

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

Europos ombudsmeno parengtame devintajame metiniame pranešime Europos Parlamentui pristatoma ombudsmeno veikla 2003 m.

Tai pirmasis metinis pranešimas, kurį pristatys P. Nikiforos Diamandouros, Europos Parlamento paskirtas ombudsmenu 2003 m. sausio 15 d., po to, kai pirmasis Europos ombudsmenas Jacob Söderman paskelbė savo sprendimą atsistatydinti. N. Diamandouros pradėjo eiti ombudsmeno pareigas 2003 m. balandžio 1 d., taigi pranešime pateikiama informacija apie J. Södermano atliktą darbą nuo 2003 m. sausio 1d. iki kovo 31 d. ir apie N. Diamandouros atliktą darbą nuo 2003 m. balandžio 1d. iki metų pabaigos.

PRANEŠIMO STRUKTŪRA

Pranešimą sudaro šeši skyriai ir penki priedai. Pirmas skyrius yra skirtas ombudsmeno įžanginiam žodžiui – jis pareiškia pagarbą savo pirmtakui, apžvelgia svarbiausią metų veiklą ir pasiekimus bei išdėsto savo tikslus.

Antrame skyriuje paaiškinamos procedūros, kurias ombudsmenas taiko analizuodamas ir atlikdamas skundų tyrimus, bei pateikiama 2003 m. išnagrinėtų skundų apžvalga.

Trečiame skyriuje, kuris sudaro didžiąją pranešimo dalį, pateikiamas ombudsmeno sprendimų, priimtų išnagrinėjus skundus, rinkinys. Šiame skyriuje pateikiami sprendimai dėl skundų, pirmiausia sugrupuoti pagal tyrimų išvadas ar rezultatus, o paskui pagal institucijas ar įstaigas, dėl kurių veiksmų buvo skundžiamasi. Ombudsmeno sprendimai, priimti atlikus tyrimus savo iniciatyva, ir užklausimai iš ombudsmenų valstybėse narėse yra nagrinėjami atskirai.

Ketvirtame skyriuje nagrinėjami ombudsmeno santykiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis bei jo dalyvavimas stebėtojo teisėmis Konvente dėl Europos ateities.

Penktame skyriuje rašoma apie Europos ombudsmeno santykius su dabartinių ir būsimųjų valstybių narių nacionalinių, regioninių ir vietos ombudsmenų bendruomene.

Šeštame skyriuje apibūdinamas informacijos teikimas ir ryšių palaikymo veikla. Šis skyrius yra padalintas į penkias dalis, kurios apima šių metų svarbiausius įvykius, konferencijas ir susitikimus dabartinėse ir būsimosiose valstybėse narėse bei kitus įvykius, tokius kaip paskaitos lankytojų grupėms, ryšiai su žiniasklaida bei internetu palaikomi ryšiai.

A priede pateikiama statistika apie Europos ombudsmeno veiklą 2003 m., B priede detalai aprašomas ombudsmeno įstaigos biudžetas, o C priede pateikiami duomenys apie įstaigos personalą. D priede nurodomi trečiame skyriuje pateikti sprendimai pagal atvejo numerį, skundo objektą ir netinkamo administravimo tipą. E priede pateikiama informacija apie ombudsmeno skyrimą.

TRUMPA APŽVALGA

Europos ombudsmeno uždavinys

Europos ombudsmeno pareigybė buvo įsteigta pagal Mastrichto sutartį kaip vienas iš Europos Sąjungos pilietybės aspektų. Ombudsmenas tiria skundus dėl netinkamo administravimo atvejų Bendrijos institucijų ar įstaigų veikloje, išskyrus Teisingumo Teismą ir Pirmosios instancijos teismą, kai šie atlieka teismines funkcijas. Pritarus Europos Parlamentui, į „netinkamo administravimo“ apibrėžimą ombudsmenas įtraukė tokias sąvokas kaip pagarba žmogaus teisėms, teisės viršenybės principas ir gero administravimo principai.

Ombudsmenas ne tik nagrinėja asmenų, įmonių ir asociacijų skundus, bet taip pat atlieka tyrimus savo paties iniciatyva ir siekia suteikti galių piliečiams, informuodamas juos apie jų teises ir kaip jomis naudotis.

Skundai ir tyrimai 2003 m.

2003 m. iš viso buvo gauti 2 436 skundai. Palyginus su praėjusiais metais, šis skaičius išaugo 10 proc., iš dalies dėl to, kad buvo imtasi bendrų veiksmų siekiant suteikti piliečiams informacijos apie jų teises. Beveik pusė visų skundų ombudsmenui buvo atsiųsti elektroniniu būdu, t. y. elektroniniu paštu, arba užpildžius elektroninę skundo formą ombudsmeno interneto svetainėje.

Beveik 70 proc. atvejų ombudsmenas galėjo padėti skundo pareiškėjui, pradėdamas skundo tyrimą, perduodamas jį kompetentingai institucijai ar patardamas, į ką reiktų kreiptis norint greitai ir efektyviai išspręsti problemą.

Iš viso per metus buvo pradėti 253 nauji tyrimai. Ombudsmenas taip pat gavo daug prašymų suteikti informaciją, iš kurių 2 538 buvo atsiųsti elektroniniu paštu.

Ombudsmeno tyrimų rezultatai

Atlikęs tyrimus, ombudsmenas priėmė sprendimus dėl 180 atvejų. Metinio pranešimo trečiame skyriuje pateikiamas specialiai atrinktų sprendimų sąrašas, iliustruojantis tyrimų įvairovę skundo objekto, pasiektų išvadų ir su skundais susijusių institucijų atžvilgiu. Praktiniais tikslais pranešime pateikiami tik tie sprendimai, kurie atskleidžia naują teisės aiškinimą; naują medžiagą, susijusią su ombudsmeno kompetencija ar taikomomis procedūromis, ar naujus faktus, kurie yra visuotinai svarbūs ar įdomūs. Visi ombudsmeno sprendimai, išskyrus konfidencialius atvejus, kurių anonimiškumo neįmanoma pakankamai užtikrinti, yra skelbiami ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) skundo pareiškėjo ir anglų kalba.

Nenustatyti netinkamo administravimo atvejai. Ombudsmenui atlikus tyrimą, 87 atvejais netinkamo administravimo atvejų nebuvo nustatyta. Tokios išvados nebūtinai yra neigiamos skundo pareiškėjui, nes jis bent jau gauna išsamų su skundu susijusios institucijos ar įstaigos paaiškinimą apie jos veiksmus. Pavyzdžiui:

- Skundo pareiškėjas, prašęs Tarybos leisti jam susipažinti su Europos Konvento dokumentais, priėmė Tarybos paaiškinimą, kad ši neturi minėtų dokumentų. Pareiškėjui taip pat buvo naudinga tai, kad Taryba jam išaiškino savo institucinius ryšius su Konventu. Be to, dėl šio skundo, Konventui tik baigus savo darbą, jo interneto svetainėje buvo pradėtos skelbti Konvento prezidiumo posėdžių darbotvarkės ir protokolai (1795/2002/IJH).
- Audito Rūmai pripažino, kad skundo pareiškėjo prašymas susipažinti su dokumentais nebuvo tvarkomas pagal nustatytas priėmimo prie dokumentų taisykles. Audito Rūmai paprašė skundo pareiškėjo detaliau nurodyti, kokios informacijos jam reikėjo, ir apsiėmė išnagrinėti prašymą vadovaudamiesi taisyklėmis (1117/2003/GG).
- Skundo pareiškėjas kreipėsi į Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF) dėl tariamų pažeidimų vykdant ES finansuojamą projektą. OLAF tarnyba išnagrinėjo atvejį, bet nepranešė tyrimo rezultatų skundo pareiškėjui, ir pastarasis dėl to kreipėsi į ombudsmeną. OLAF tarnyba pranešė skundo pareiškėjui tyrimo rezultatus, ombudsmenui jau pradėjus tyrimą (1625/2002/IJH).

Pačioje institucijoje išspręsti atvejai

48 atvejais ombudsmeno tyrimas baigėsi tuo, kad pati institucija ar įstaiga išsprendė ginčą ir skundo pareiškėjas liko visiškai patenkintas. Pavyzdžiui:

- Stokholmo universitetui pateikus skundą ombudsmenui, Komisija galutinai atsiskaitė už atliktą mokslinį projektą, atsiprašė už tai, kad pavėlavo ir sutiko sumokėti delspinigius. Be to, Komisija patikino ombudsmeną, kad finansinė procedūra, dėl kurios buvo pavėluota sumokėti, dabar jau veikia sklandžiai (1173/2003/(TN)IJH).

- Įsikišus ombudsmenui, subrangovui buvo sumokėta už paslaugas. Komisija paaiškino, kad ji negalėjo sumokėti pagrindiniam projekte dalyvavusiam rangovui, nes šio pateiktoje galutinėje ataskaitoje buvo rasta trūkumų. Kai tik pagrindinis rangovas pateikė pataisytą galutinę ataskaitą, Komisija visiškai atsiskaitė. Tada pagrindinis rangovas sumokėjo subrangovui ir šis padėjo ombudsmenui už pagalbą.

Draugiški susitarimai (kompromisai)

Vienas iš skirtumų tarp ombudsmeno ir teismo yra tas, kad kreipiantis į pirmąjį egzistuoja tarpininkavimo galimybė, kuri gali lemti abiem šalims priimtina galutinį rezultatą. Kai Europos ombudsmenas nustato netinkamo administravimo atvejį, jis siekia, jei tik įmanoma, surasti taikų sprendimą. Tai reiškia, kad apskūstai institucijai gali būti pasiūlyta sumokėti kompensaciją skundo pareiškėjui, nebūtinai pripažįstant savo atsakomybę ar sukuriant precedentą.

2003 m. pabaigoje buvo svarstomi septyni draugiško susitarimo pasiūlymai, o per metus draugiškai išspręsti buvo keturi atvejai. Pavyzdžiui:

- Komisija sutiko sumokėti papildomą ex gratia kompensaciją pareiškėjui, atsižvelgdama į išskirtinį atvejo pobūdį, nors ir manydama, kad ji nėra teisiškai įsipareigojusi to daryti. Skundo pareiškėja dirbo šioje institucijoje ir tvirtino, kad Komisija nesumokėjo visos jai priklaususios priemokos kanceliariinėms reikmėms sumos (1166/2002/(SM)IJH).
- Komisija sutiko peržiūrėti savo sprendimą reikalauti daugiau nei 37 tūkst. eurų kompensacijos iš Vokietijos asociacijai suteiktos dotacijos. Galutinai sprendžiant šį atvejį ne teisme, Komisija sutiko atsisakyti savo reikalavimo, jeigu būtų parodyta, jog lėšos buvo panaudotos galutinio projekto naudoms gavėjo labui. Asociacija laikėsi tos nuomonės, kad ji nepažeidė sutarties, tačiau pripažino, kad dėl pateikto skundo buvo pasiektas draugiškas susitarimas (0548/2002/GG).

Kritinės pastabos

Kai neįmanoma pasiekti draugiško susitarimo, ombudsmenas gali užbaigti ginčą, pareiškdamas kritinę pastabą ar pateikdamas rekomendacijos projektą. Kritinė pastaba yra pareiškiamą tada, kai netinkamo administravimo atvejis neturi visuotinės reikšmės, kai apskūsta institucija nebegali pašalinti administravimo trūkumų, ir kai tolesni ombudsmeno veiksmai nėra reikalingi. Per metus buvo pareikšta dvidešimt kritinių pastabų. Pavyzdžiui:

- Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) išplatino pranešimą spaudai, kuriame buvo kaltinimų kyšininkavimu, ir galima buvo suprasti, kad tie kaltinimai buvo tiesiogiai taikomi konkrečiam žurnalistui. Žurnalistas pareiškė skundą ombudsmenui, ir šis nustatė, kad OLAF tarnyba pasielgė netinkamai, kadangi kaltinimai nebuvo pakankamai pagrįsti faktiniais duomenimis, kuriuos būtų galima viešai patikrinti. Galiausiai ombudsmenas nusprendė, jog pareiškėjo skundui patenkinti užtektų kritinės pastabos (1840/2002/GG).
- Skundo pareiškėjo sutartis su Europos Sąjungos policijos atstovybe Sarajeve buvo nutraukta dėl tariamai netinkamo pareigų atlikimo. Ombudsmenas buvo tos nuomonės, kad Tarybos pareiga buvo užtikrinti, kad atstovybės savo veiksmais gerbtų teisės viršenybės principą ir pagrindines teises. Buvo pažeista pagrindinė skundo pareiškėjo teisė, nes jam nebuvo suteikta galimybė išreikšti savo nuomonę dėl jo atvejo tariamų faktų. Kadangi sutartis buvo nutraukta daugiau nei prieš metus, ombudsmenas negalėjo pasiūlyti draugiško susitarimo, taigi jis užbaigė ginčą pareiškdamas kritinę pastabą (1200/2003/OV).
- Ombudsmenas kritikavo Europos Parlamentą dėl to, kad šis nesilaikė įsipareigojimo būti paslaugiam bendraujant su visuomene. Kritika buvo susijusi su elektroninio pašto pranešimu, kuriuo buvo atsakyta į klausimą apie kvietimą dalyvauti konkurse. Skundo pareiškėjas teigė, jog elektroninio pašto pranešimo tonas buvo netinkamas ir sudarė arogantiškumo įspūdį (1565/2002/GG).

Rekomendacijos projektas

Kai netinkamo administravimo atvejai yra ypatingai rimti, visuotinės reikšmės arba apskūsta institucija vis dar gali administravimo trūkumus ištaisyti, ombudsmenas pateikia rekomendacijos

projektą. Atitinkama institucija ar įstaiga per tris mėnesius ombudsmenui privalo pateikti išsamią nuomonę.

Per 2003 metus buvo pateikti devyni nauji rekomendacijų projektai. Metų pabaigoje keturių rekomendacijų pateikimo rezultatai dar nebuvo aiškūs, tačiau atitinkamos institucijos sutiko atsižvelgti į tris rekomendacijas, pateiktas 2003 m., ir dvi rekomendacijas, pateiktas 2002 m. Pavyzdžiui:

- Dalyvaudama Tarybos organizuotame konkurse, skundo pareiškėja už egzaminą raštu gavo nepakankamai balų. Kai Taryba jai neleido susipažinti su ištaisytu darbu, ji kreipėsi į ombudsmeną. Atlikęs tyrimą, ombudsmenas pateikė rekomendacijos projektą, kuriuo buvo prašoma leisti susipažinti su egzamino rezultatais, ir Taryba į jį atsižvelgė. Šitaip buvo suvienodintos Tarybos ir Komisijos bei Parlamento taikomos taisyklės: Komisija sutiko leisti kandidatams susipažinti su ištaisytomis egzamino darbais 1999 m., o Parlamentas – 2000 m. (2097/2002/GG).

Savo iniciatyva atliekami tyrimai

Per metus dviejų ombudsmeno iniciatyva atliktų tyrimų rezultatai buvo teigiami:

- Europos Bendrijų personalo atrankos tarnyba (EPSO) atšaukė savo sprendimą neleisti Kipro piliečiui dalyvauti konkurse dėl darbo po to, kai šis pateikė skundą dėl EPSO elektroninės registracijos sistemos techninių gedimų. Ombudsmenas pradėjo tirti šį atvejį savo iniciatyva, nes skundo pareiškėjas nebuvo Sąjungos pilietis ir joje negyveno (OI/4/2003/ADB).
- Komisija sutiko pritaikyti naują tvarką, pagal kurią konkurso nepraėję dalyviai būtų greitai informuojami ir būtų numatytas atitinkamas laiko tarpas prieš pasirašant sutartį. Taip konkurso dalyviams būtų duota pakankamai laiko prašyti pateikti sprendimo priežastis ir užginčyti sprendimą teisme. Naujoji tvarka yra aprašyta 2003 m. liepos 3 d. Komisijos komunikate. Ombudsmenas laikosi tos nuomonės, kad naujoji tvarka atitinka Teisingumo teismo praktiką ir pasiūlė Komisijai nuolat informuoti konkurso nepraėjusius dalyvius apie jų teisę užginčyti sprendimą (OI/2/2002/IJH).

2003 m. ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo penkis tyrimus, iš kurių keturi metų pabaigoje dar nebuvo baigti. Du iš jų yra atliekami, remiantis skundais dėl galimos sisteminės problemos. Pirmasis skundas yra susijęs su vidaus ginčų sprendimo procedūros, kurias gali taikyti į Komisiją iš valstybių narių laikinai komandiruoti ekspertai. Kitas skundas yra susijęs su Komisijos veikla, skatinančia gerą europinių mokyklų administravimą.

Trečias savo iniciatyva atliekamas tyrimas dėl galimos sisteminės problemos yra susijęs su neįgaliųjų integracija, ypač su Komisijos įgyvendinamomis priemonėmis, siekiant užtikrinti, kad su institucija ryšius palaikantys neįgalieji nebūtų diskriminuojami.

Santykiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis

Kad būtų lengviau pasiekti teigiamus rezultatus, ombudsmenas užmezgė konstruktyvius dalykiškus santykius su ES institucijomis ir įstaigomis. 2003 m. ombudsmenas susitiko su aštuonių institucijų nariais ir pareigūnais, tarp jų su Parlamento, Teisingumo Teismo, Europos investicijų banko ir Audito Rūmų pirmininkais, Komisijos narių kolegija ir Komisijos generalinių direktoratų vadovais. Per šiuos susitikimus ombudsmenas pabrėžė, kad jo vaidmuo yra tarpininkauti, o draugiški susitarimai yra tiek skundo pareiškėjui, tiek susijusiai institucijai ar įstaigai priimtinas rezultatas.

Siekiant užtikrinti, kad kiekvienas asmuo, galintis turėti motyvų kreiptis į ombudsmeną, gautų informacijos apie šią teisę ir kaip ja naudotis, būtina, kad visos institucijos ir įstaigos aktyviai bendradarbiautų. Komisija teigiamai sureagavo į ombudsmeno pasiūlymą tokią informaciją teikti

ir dotacijų bei subsidijų prašytojams ir gavėjams, pirmiausia neseniai Komisijos išplatintame komunikate minėtiems asmenims¹.

Ombudsmenas palaiko glaudžius ir efektyvius darbo santykius su Europos Parlamento peticijų komitetu ir kartais, jei reikia, šios dvi institucijos apsiikeičia dokumentais. Ombudsmenas dažnai pataria skundo pareiškėjams pateikti peticiją Europos Parlamentui, ypač jei pareiškėjas pageidauja Europos teisės ar politikos pokyčių.

Ombudsmenas aktyviai dalyvavo Konvente dėl Europos ateities, siekdamas užtikrinti, jog Konstituciją Europai sukuriančios sutarties projekte daugiausia dėmesio būtų skiriama piliečių teisėms. J. Söderman savo kadencijos metu iškovojo, kad Pagrindinių teisių chartija būtų įtraukta į Konstitucinę sutartį, ir kartu su N. Diamandouros siekė, kad sutartyje būtų aiškiai pripažįstamas ombudsmeno vaidmuo ir kitos neteisminės priemonės. Nors pastarasis tikslas 2003 m. nebuvo pasiektas, ombudsmenas ir toliau teiks pirmenybę šiam klausimui ir dės pastangas, kad ši nuostata būtų įtraukta į galutinį Konstitucijos tekstą.

Bendradarbiavimas su visos Europos ombudsmenais

Europos ombudsmenas plačiai bendradarbiauja su visų Europos šalių ombudsmenais ir panašiomis institucijomis. Šis bendradarbiavimo tinklas jungia 90 biurų 30 šalių, įskaitant nacionaliniu ir regioniniu mastu veikiančius biurus Europos Sąjungos valstybėse narėse bei nacionaliniu mastu veikiančius biurus ES narystės siekiančiose šalyse, Norvegijoje ir Islandijoje.

Bendradarbiaujama tiek tvarkant piliečių pateikiamus skundus, tiek teikiant informaciją. Daugelis piliečių kreipiasi į Europos ombudsmeną tada, kai jų skundų negali patenkinti nacionalinės, regioninės ar vietos valdžios institucijos. Nors šie skundai viršija Europos ombudsmeno įgaliojimus, daugeliu atveju atitinkamos valstybės ombudsmenas gali suteikti efektyvią pagalbą. Kai įmanoma, Europos ombudsmenas perduoda klausimą spręsti tiesiogiai atitinkamos šalies ar regiono ombudsmenui arba duoda tinkamą patarimą skundą pareiškusiam asmeniui. Europos valstybių ombudsmenai turi daug galimybių informuoti piliečius apie jų teises ES teisės kontekste ir apie tai, kaip jomis naudotis ir jas ginti.

2003 m. bendradarbiavimą sustiprino valstybių narių nacionalinių ir regioninių ombudsmenų bei šalių kandidačių ombudsmenų susitikimai. Ketvirtąjį ES valstybių narių nacionalinių ombudsmenų ir panašių įstaigų seminarą tema „Ombudsmenai ir teisių gynimas Europos Sąjungoje“ balandžio mėnesį Atėnuose organizavo Europos ir Graikijos ombudsmenai. Europos Parlamentui atstovavo Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano Gemelli. Ketvirtasis ES valstybių narių regioninių ombudsmenų ir panašių įstaigų susitikimas, kuriame buvo atstovaujama Europos ombudsmeno įstaiga, įvyko balandžio mėn. Valencijoje, o finansiškai jį rėmė „Sindic de Greuges de Valencia“ (regioninė ombudsmenų įstaiga). Buvo aptartos tokios temos kaip Europos ateitis, imigracija ir prieglobstis, aplinkosauga ir t. t. Gegužės mėnesį Europos ombudsmenas dalyvavo ES šalių kandidačių ombudsmenų konferencijoje Varšuvoje, kurią organizavo Lenkijos ombudsmenas Andrzej Zoll. Šis susitikimas buvo pavadintas „Ombudsmenas ir Europos Sąjungos teisė“.

Europos ombudsmeno bendradarbiavimo tinkle taip pat dirba ryšių palaikymo pareigūnai, kiekvienos valstybės ombudsmeno biure paskirti kaip asmenys pirmiausia palaikantys ryšius su kitais tinklo dalyviais. 2003 m. gruodžio mėn. ryšių palaikymo pareigūnai susirinko Strasbūre aptarti temas „Informacija, patarimai ir teisingumas visiems Europoje“. Tai buvo pirmasis susitikimas, kuriame dalyvavo ir dešimties 2004 m. į ES įstosiančių šalių ryšių palaikymo pareigūnai.

Kai neorganizuojami susitikimai, bendradarbiavimo tinklas veikia pasitelkus tris Europos ombudsmeno ryšių palaikymo iniciatyvas. European Ombudsman - Newsletter – dukart per metus kartu su Tarptautinio ombudsmenų instituto Europos regionu leidžiamas leidinys; Ombudsman Daily News – Europos ombudsmeno teikiama elektroninių naujienų paslauga ir interaktyvus interneto forumas.

¹ Komunikatas, susijęs su pasiūlymu dėl šiuo metu Komisijos administracinės autonomijos arba institucinių prerogatyvų pagrindu mokamų dotacijų pagrindinių dokumentų (COM (2003)274 galutinis).

Bendravimas su piliečiais

Pagrindinė ombudsmeno darbo dalis yra informuoti piliečius apie jų teises, įskaitant teisę pateikti skundą Europos ombudsmenui. 2003 m. gegužės pabaigoje Europos ombudsmenas pranešė apie savo ketinimus aplankyti visas šalis kandidatės iki 2004 m. gegužės 1 d., jų stojimo į ES dienos, bei kiek įmanoma daugiau valstybių narių. 2003 m. pabaigoje ombudsmenas buvo aplankęs vienuolika dabartinių ir penkias būsimąsias valstybes nares. Jis susitiko su aukštais valstybių pareigūnais ir pristatė savo veiklą nevyriausybinėms organizacijoms, prekybos rūmams, universitetų studentams, žurnalistams ir kitiems besidomintiems. Šių valstybių ombudsmenų įstaigų bei Europos Parlamento ir Europos Komisijos atstovybių bendradarbiavimas labai prisidėjo prie šių vizitų sėkmės.

Regioninių biurų, interesų grupių, Europos institutų, universitetų ir nevyriausybinių organizacijų kvietimu, ombudsmenas ir jo personalas 2003 m. iš viso dalyvavo 80 konferencijų, susitikimų ir grupių susirinkimų visoje ES. Šie susitikimai suteikė ombudsmenui galimybę pristatyti savo darbą tiek potencialiems skundų pareiškėjams, tiek suinteresuotiems piliečiams.

Medžiaga apie Europos ombudsmeno darbą buvo platinama visus metus, o ypač per Europos Parlamento suorganizuotas Atvirų durų dienas gegužės mėnesį. Informacija taip pat buvo pateikiama ombudsmeno interneto svetainėje, reguliariai skelbiant pranešimus spaudai, statistinius duomenis bei informaciją apie ombudsmeno ryšius su visuomene.

Ombudsmenas ir toliau plėtojo konstruktyvius dalykiškus santykius su žiniasklaida. Jis surengė šešis spaudos susitikimus ir aštuonias spaudos konferencijas, per kurias paaiškino ir iliustravo savo darbą. Klausimus ombudsmenui Strasbūre ir Briuselyje bei per oficialius vizitus valstybėse narėse ir šalyse kandidatėse uždavė 45 žurnalistai. Pranešimai spaudai buvo platinami vidutiniškai kas septynias darbo dienas, didžiausią dėmesį juose skiriant ombudsmeno priimtiems sprendimams bei ryšių palaikymo veiklai. Visus metus žurnalistų prašymai suteikti informacijos apie ombudsmeno veiklą buvo greitai išpildomi.

Pasikeitimai įstaigos viduje

Ombudsmenas visus metus aktyviai ruošėsi ES plėtrai, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d. galėtų efektyviai aptarnauti 25 valstybes nares 21 Sutartyje numatyta kalba.

2002 m. priimtame daugiamečiame biudžeto plane numatyta 2003-2005 m. palaipsniui įsteigti naujų su plėtra susijusių pareigybių. Etatų skaičius ombudsmeno įstaigos plane išaugo nuo 27 vietų 2002 m. iki 31 vietos 2003 m., o 2004 m. biudžete, kurį už biudžetą atsakingos institucijos patvirtino 2003 m. gruodžio mėn., numatyta, kad etatų skaičius išaugs iki 38.

2003 metais buvo pradėta įstaigos struktūros ir žmogiškųjų išteklių panaudojimo peržiūra. Ombudsmenas taip pat pradėjo informacinių technologijų infrastruktūros ir skundų duomenų bazės tobulinimo darbus.

Šių iniciatyvų buvo imtasi siekiant padėti įstaigai susitvarkyti su išaugusiančiu skundų skaičiumi ir pagerinti piliečiams teikiamų paslaugų kokybę bei efektyvumą.

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus
tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos
institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis
tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

2003-ieji buvo nepaprasti metai Europos ombudsmeno tarnybai. Labai išaugo skundų skaičius, - iš dalies dėl to, kad buvo imtasi bendrų veiksmų siekiant informuoti piliečius apie jų teises. Sustiprinome visų Europos valstybių ombudsmenų bendradarbiavimą, siekdami užtikrinti, kad visų piliečių skundai būtų deramai išspręsti. Be to, pradėjome paskutinį pasirengimo Europos Sąjungos plėtrai etapą. Ombudsmenas aktyviai dalyvavo Konvente dėl Europos ateities, siekdamas, jog Europos Konstitucijos projekte daugiausia dėmesio būtų skiriama piliečių teisėms.

Būtina paminėti, kad 2003 m. balandžio mėnesį atsistatydinus pirmajam Europos ombudsmenui Jacobui Södermanui, pasikeitė institucijos vadovybė. Europos piliečių vardu norėčiau pareikšti jam pagarbą už didelius laimėjimus. Iš jų pats svarbiausias yra Europos ombudsmeno institucijos įsteigimas. Jo sumaniai vadovaujama ji greitai tapo veiksminga ir gerbiama institucija, sugebanti sistemingai ir sėkmingai skatinti atvirumą, atskaitingumą ir tinkamą administravimą. Per septynerius su puse vadovavimo metų Jacobas Södermanas padėjo gauti kompensaciją vienuolikai tūkstančių piliečių, tiesiogiai išsprendęs jų ginčus arba pataręs į ką kreiptis. Jo rekomendacijos, pranešimai ir pastabos lėmė reikšmingas Europos Sąjungos institucijų reformas, kurios labai pakėlė piliečiams teikiamų paslaugų kokybę. Ir toliau stengisiusi pateisinti didelius jo pasiekimų sužadintus lūkesčius.

Mano, kaip Europos ombudsmeno, prioritetai

Kai 2002 m. lapkričio mėnesį kaip kandidatas buvau apklaustas Europos Parlamento Peticijų komitete, išdėščiau pagrindinius tikslus, kuriuos pasiekti nukreipčiau visas pastangas, jei būčiau išrinktas. Nuo 2003 m. balandžio mėn., kai pradėjau eiti pareigas, remdamasis šiomis mintimis, sukūriau veiksmų programą, kuria siekiama trijų pagrindinių uždavinių.

Stiprinti Ombudsmeno tarnybos veiksmingumą

Visos ombudsmeno tarnybos pirmiausia turėtų siekti užtikrinti, kad visiems į ją besikreipiantiems piliečiams būtų laiku ir tinkamai pagelbėta ar patarta. 2003 m. Europos ombudsmenui skundus pateikusių piliečių skaičius išaugo 10 procentų. Beveik 70 procentų atvejų mes galėjome padėti skundo pareiškėjams, pradėdami skundo tyrimą, perduodami jį kompetentingai institucijai ar patardami, į ką reiktų kreiptis norint greitai ir efektyviai išspręsti problemą.

Tokių rezultatų įmanoma pasiekti tik ombudsmenui palaikant konstruktyvius dalykinius ryšius su institucijomis ir organais, dėl kurių pareigūnų veiksmų buvo skundžiamasi. 2003 m., kaip ir anksčiau, Europos institucijos noriai apsiimdavo nagrinėti ombudsmeno nurodytus skundus, pačios siūlydamos sprendimus arba atsižvelgdamos į ombudsmeno rekomendacijas. Visus metus organizavau susitikimus su kitų institucijų nariais ir pareigūnais, tarp jų su Komisijos narių kolegija, Parlamento, Teisingumo Teismo ir Audito Rūmų pirmininkais, Komisijos generalinių direktoratų vadovais, aiškinau savo lūkesčius ir, jei reikia, atkreipiau jų dėmesį į tobulintinas sritis.

Esu įsitikinęs, kad šie susitikimai padėjo geriau suprasti ombudsmeno dvejopą vaidmenį – vykdyti nepriklausomą išorinę administracijos kontrolę bei atlikti tarpininko vaidmenį. Geriau supažindinus ES institucijas su tarpininko vaidmeniu, pavyko parodyti nuolatinio bendradarbiavimo su ombudsmenu naudą. Esu linkęs manyti, kad institucijos vis aiškiau suvokia, jog pašalinus esmines skundų priežastis galima pasiekti dvejopų rezultatų: ne tik išvengti su ta pačia problema susijusių skundų ateityje, bet suteikti institucijoms galimybę stebėti savo sugebėjimą tinkamai reaguoti į netinkamo administravimo atvejus, susijusius su jų teikiamomis paslaugomis. Taryba tai aiškiai parodė 2003 m., kuomet mano rekomenduojama suteikė daugiau skaidrumo įdarbinimo procedūroms.

Atsižvelgiant į Europos Sąjungos plėtrą ir ombudsmeno pareigą kuo efektyviau padėti piliečiams, 2003 m. buvo intensyviai ruošiamasi plėtrai, tiek kuriant įstaigos struktūrą, tiek rūpinantis žmogiškaisiais ištekliais. Po šių pakeitimų ombudsmenas galės geriau įveikti sunkumus, kurių gali kilti nuo 2004 m. gegužės 1 d. teikiant paslaugas 25 ES valstybių narių piliečiams 21 kalba. Ombudsmeno tarnyba taip pat numato patobulinti informacinių technologijų infrastruktūrą ir duomenų bazę, kad galėtų susidoroti su – kaip manoma – išaugiančiu jos paslaugų poreikiu.

Skatinti teisinės valstybės principus, tinkamą administravimą ir pagarbą žmogaus teisėms

Europos ombudsmenui tenka pagrindinis vaidmuo stiprinant demokratiją Europos Sąjungoje. Atliekant šį vaidmenį, Europos ombudsmenui reikės ne tik rūpintis teisinės valstybės principu ir tinkamu administravimu, kurie paprastai įvardijami kaip pagrindiniai ombudsmenui rūpimi klausimai, bet ir skirti ypač daug dėmesio žmogaus teisių gynimui. Toks kompetencijos sričių perskirstymas atitinka dabartines tarptautines tendencijas, kurias atspindi sprendimai į Suomijos (1999 m.) ir Norvegijos (2003 m.) ombudsmenų įgaliojimus aiškiai įtraukti žmogaus teisių gynimą, ir kurias Tarptautinio ombudsmenų instituto pirmininkas paminėjo savo paskutiniame pranešime. Tai taip pat reiškia, kad bus pripažinti iki šiol didžiausio ir daugiausia užsibrėžusio Sąjungos plėtros etapo keliami nauji reikalavimai ir uždaviniai. Spręsdamas šiuos uždavinius, ombudsmenas galės naudotis dvejopa strategija: jis galės reaguoti į gautus skundus arba veikti savo iniciatyva, naudodamasis įgaliojimais savo iniciatyva pradėti tyrimus. Galimybė pradėti tokius tyrimus yra labai vertinga, ypač sprendžiant nuolat pasikartojančias problemas, atskleistas gavus keletą skundų tuo pačiu klausimu. 2003 m. rudenį pradėjau tris tokius tyrimus, tarp jų ir tyrimą dėl neįgalųjų integravimo Europos Komisijoje.

Tačiau ombudsmenas gali imtis iniciatyvos net tik šioje srityje. Ombudsmenui privalu naudotis visomis jam prieinamomis priemonėmis, kad piliečiai būtų informuoti apie savo teises ir apie jiems prieinamus būdus užtikrinti, kad šios teisės būtų gerbiamos. Taip galima suteikti piliečiams daugiau galių, kad jie galėtų aktyviai naudotis ES garantuotomis teisėmis. Per visus vizitus į valstybes nares ir šalis kandidates 2003 m. Europos ombudsmenas teikė piliečiams informaciją apie jų teises ir kaip geriausiai jomis naudotis, rengdamas viešas paskaitas, duodamas interviu žiniasklaidai ir dalindamas informacinę medžiagą.

Ombudsmenas taip pat ėmėsi iniciatyvos užtikrinti, kad Europos Konvente piliečiai ir jų teisės būtų pagrindinis svarstymų objektas. J. Södermanas savo kadencijos metu iškovojo, kad Pagrindinių teisių chartija būtų įtraukta į Konstitucinės sutarties projektą, ir kartu su manimi siekė, kad sutartyje būtų aiškiai pripažinta galimybė kreiptis į ombudsmeną ir kitų neteisminių priemonių vaidmuo. Nors šis tikslas 2003 m. nebuvo pasiektas, aš ir toliau teiksiu pirmenybę šiam klausimui ir dėsiu pastangas, kad ši nuostata būtų įtraukta į galutinį Konstitucijos tekstą.

Nacionaliniai ir regioniniai ombudsmenai suteikia efektyvią pagalbą piliečiams, kurių teisės buvo pažeistos. Tokiu būdu jie atlieka esminį vaidmenį užtikrinant, kad jų valstybių viešojo administravimo institucijos gerbtų Europos Sąjungos teisę. Norint pasiekti šį tikslą, būtina, kad Europos ombudsmenas glaudžiai bendradarbiautų su valstybių narių ombudsmenais. 2003 m. šis bendradarbiavimas tapo tvirtesnis. Balandžio mėnesį Europos Sąjungos nacionaliniai ombudsmenai susitiko Atėnuose, o regioniniai ombudsmenai – Valensijoje, gegužės mėnesį šalių kandidačių nacionaliniai ombudsmenai surengė panašų susitikimą Varšuvoje. Tai buvo paskutinis susitikimas prieš ES plėtrą. 2003 m. gruodžio mėnesį 26 valstybių nacionalinių ombudsmenų ryšių palaikymo pareigūnai susirinko Strasbūre.

Visi keturi susitikimai jų dalyviams padėjo geriau susipažinti su Sąjungos teise ir suteikė galimybę pasidalinti patirtimi ir geriausiai praktikoje pasitvirtinusiiais metodais.

Jie taip pat iš esmės papildė kasdienį įstaigų keitimąsi informacija, vykstantį pasitelkus tris Europos ombudsmeno ryšių priemones: „European Ombudsmen - Newsletter“ – dukart per metus kartu su Tarptautinio ombudsmenų instituto Europos regionu leidžiamą leidinį; „Ombudsman Daily News“ – Europos ombudsmeno teikiamą elektroninių naujienų paslaugą ir interaktyvų interneto forumą. Šiuo forumu gali naudotis visos Europos ombudsmenų įstaigos ir jų personalas bendriems klausimams aptarti, pasidalinti dokumentais ar užduoti klausimus viena kitai.

Bendravimas su visais dabartinių ir būsimųjų ES narių piliečiais

Vienas iš trijų turbūt labiausiai pastebimų prioritetų, kuriuos nusistačiau pradėjęs eiti pareigas, yra stiprinti ombudsmeno ryšius ir bendravimą su piliečiais. Gegužės mėnesio pabaigoje pranešiau apie savo ketinimus aplankyti visas šalis kandidates iki 2004 m. gegužės 1 d., jų įstojimo į ES dienos, bei kiek įmanoma daugiau valstybių narių ir informuoti piliečius apie jų teises, taip pat ir apie teisę pateikti skundą Europos ombudsmenui. Po šešių savaitių pradėjau pirmus vizitus ir iki metų pabaigos platindamas informaciją nukeliavau nuo Airijos vakaruose iki Estijos rytuose ir nuo Suomijos šiaurėje iki Maltos pietuose, – iš viso aplankiau 16 valstybių – 11 dabartinių ir penkias būsimąsias valstybes nares.

Didelė dalis Europos ombudsmeno, kaip ir visų ombudsmenų, gaunamų skundų viršija jo įgaliojimus. Europos ombudsmeno atveju tai beveik neišvengiama, kadangi tik nedidelė Europos Sąjungos piliečių dalis turi pagrindo palaikyti tiesioginius ryšius su Sąjungos institucijomis ir organais, su kuriais išimtinai yra susiję ombudsmeno įgaliojimai. Atsižvelgiant į kandidačių šalių piliečių su Sąjunga siejamus didelius lūkesčius, tikėtina, kad tokių skundų skaičius tik didės. Turėdamas tai omenyje, siekiu, kad mano tarnyba daugiau pastangų nukreiptų informuoti galimus ombudsmeno paslaugų vartotojus.

To siekiu, be kita ko, bendradarbiaudamas su pačiomis institucijomis ir organais. Komisijai pasiūliau nuolat teikti informaciją dotacijų ir subsidijų prašytojams ir gavėjams apie galimybę pateikti skundą Europos ombudsmenui dėl netinkamo administravimo. Komisija į šį pasiūlymą sureagavo teigiamai bei pažadėjo imtis veiksmų įgyvendinti kitą mano pasiūlymą, kurį priėmus, panaši nuostata būtų taikoma ir piliečiams, dalyvaujantiems konkursuose dėl darbo Sąjungos institucijose ir įstaigose.

Su tokiu pat užsidegimu stengiausi užmegzti ryšius su galimais skundų pareiškėjais, sakydamas kalbas seminaruose, susitikimuose ir konferencijose. Nevyriausybinės organizacijos, prekybos rūmai, teisės ir viešojo administravimo fakultetai universitetuose ir kitos interesų grupės man suteikė galimybę pristatyti savo darbą ir pačios vėliau perdavė informaciją savo kolegoms. Todėl tikiuosi, kad, susidūrę su ES administravimo problemomis, piliečiai ir organizacijos bus susipažinę su ombudsmeno teikiamomis paslaugomis.

Išvada

Apskritai 2003-ieji buvo pereinamieji metai Europos ombudsmeno institucijai. Tikiu, kad sukūrėme tvirtus pagrindus institucijai pereiti nuo įkūrimo ir ankstyvojo vystymosi etapo, kuriam puikiai vadovavo mano pirmtakas, prie tvirtėjimo ir augimo etapo. Šiuo svarbiu ES raidai metu ombudsmenui tenka uždavinys nuolat ieškoti naujų būdų, kaip aptarnauti piliečius, informuoti juos apie jų teises ir siekti, kad jiems būtų suteikta daugiau galių, gerbiant teisinės valstybės principus, nuolat kovojant su netinkamu administravimu ir atkakliai ginant žmogaus teises.

Nemanau, kad ši užduotis bus lengva, bet laikiu, kada galėsiu pilnas energijos ir entuziazmo priimti šį iššūkį, giliai suvokdamas, koks sunkus ir atsakingas yra šis darbas. Visada prisimenu, kad ombudsmenas turi ne tik teisinę, bet ir moralinę pareigą tarnauti piliečiams ir taip prisidėti prie demokratijos kokybės stiprinimo išsiplėtusioje Europos Sąjungoje.

P. Nikiforos Diamandouros

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus
tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos
institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis
tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

Pagrindinė Europos ombudsmeno užduotis – tirti skundus dėl netinkamo Bendrijos institucijų ar įstaigų administravimo atveju, išskyrus Teisingumo Teismą ir Pirmosios instancijos teismą, kai šie atlieka teismines funkcijas. Galimi netinkamo administravimo atvejai patenka į ombudsmeno akiratį daugiausia dėl Europos piliečių pateiktų skundų. Ombudsmenas taip pat gali imtis tyrimų savo iniciatyva.

Kiekvienas Sąjungos pilietis arba bet kurioje Sąjungos valstybėje narėje gyvenantis asmuo gali pateikti skundą ombudsmenui. Skundą gali pareikšti ir verslo įmonės, asociacijos ir kiti juridiniai asmenys, Sąjungoje turintys registruotą būstinę. Skundai ombudsmenui pateikiami tiesiogiai arba per Europos Parlamento narį.

Ombudsmenas siekia užtikrinti, kad kiekvienas asmuo, galintis turėti prižasčių skųstis, sužinotų apie teisę pateikti skundą ir mokėtų ja pasinaudoti. Norint pasiekti šį tikslą, yra svarbi ne tik ombudsmeno informacijos kampanija, bet ir bendradarbiavimas tarp pačių institucijų ir organų.

Europos Komisija nuolat teikia informaciją apie teisę kreiptis į Europos ombudsmeną konkursų dėl darbo dalyviams, norintiesiems susipažinti su dokumentais, ir asmenims, kurie kreipiasi į ją kaip į instituciją, kuri rūpinasi EB sutarčių taikymu. 2003 m. gegužės 27 d. laiške Europos Komisijos pirmininko pavaduotojai Loyola de PALACIO ombudsmenas patarė tokią informaciją teikti ir dotacijų bei subsidijų prašytojams ir gavėjams. 2003 m. spalio 27 d. laišku L. de PALACIO pranešė ombudsmenui, kad Komisija nusprendė imtis veiksmų jo pasiūlymui įgyvendinti ir pradėti nuo specialių dotacijų ir subsidijų, minimų neseniai paskelbtame Komisijos komunikate.²

Skundai nagrinėjami viešai, nebent skundą pateikęs asmuo paprašytų, kad jo skundas būtų išlaikytas paslapyje. Svarbu, kad ombudsmenas veiktų kuo atviriau, kad Europos piliečiai galėtų stebėti ir suprasti jo darbą, ir kad jis duotų gerą pavyzdį kitiems.

2003 m. ombudsmenas išnagrinėjo 2 611 atvejus. Iš jų 2 436 buvo gauti 2003 metais. 2268 skundus pateikė pavieniai asmenys, o 168 – asociacijos ir bendrovės. 170 skundų buvo perkelti iš 2002 metų. Penkis tyrimus ombudsmenas pradėjo savo iniciatyva.

Kaip pažymėta ombudsmeno 1995 m. metiniame pranešime, Europos Parlamento Peticijų komitetas ir ombudsmenas yra susitarę, kad atitinkamais atvejais jie gali perduoti skundus ir peticijas vienas kitam. 2003 m., skundo pareiškėjui sutikus, Europos Parlamentui buvo perduoti šeši skundai, nagrinėtini kaip peticijos. 143 atvejais ombudsmenas skundo pareiškėjui patarė pateikti peticiją Europos Parlamentui. (Žr. A priedas „Statistika“.)

² Komunikatas, susijęs su pasiūlymu dėl šiuo metu Komisijos administracinės autonomijos arba institucinių prerogatyvų pagrindu mokamų dotacijų pagrindinių dokumentų (COM (2003)274 galutinis).

2.1 OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS

Ombudsmenas atlieka pareigas pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnį, Ombudsmeno statutą³ ir pagal Statuto 14 straipsnį ombudsmeno priimtas įgyvendinimo nuostatas. Ombudsmeno statuto įgyvendinimo nuostatos yra paskelbtos ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) visomis oficialiosiomis kalbomis. Ombudsmeno įstaigoje galite gauti ir spausdintinę šių tekstų versiją.

Įgyvendinimo nuostatose aprašoma Ombudsmeno tarnybos vidaus darbo tvarka. Kad šis dokumentas būtų suprantamas ir naudingas piliečiams, jame taip pat yra tam tikros su kitomis institucijomis ir organais susijusios medžiagos, minimos ir Ombudsmeno statute.

Atsižvelgdamas į ombudsmeno įstaigos veiklos patirtį, 2002 m. liepos 8 d. ombudsmenas priėmė naujas įgyvendinimo nuostatas, kurios įsigaliojo 2003 m. sausio 1 dieną. Naujasis nuostatas taip pat galima rasti ombudsmeno interneto svetainėje visomis oficialiosiomis kalbomis. Atitinkamas pranešimas Oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas 2002 m. spalio 19 dieną. (OL C 252/24).

2.2 EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI

Visi ombudsmenui atsiųsti skundai yra užregistruojami, jų gavimas yra patvirtinamas. Patvirtinimo laišku skundo pareiškėjui pranešama, kokia tvarka bus svarstomas jo skundas ir pateikiamas skundą nagrinėjančio teisininko pavardė ir telefono numeris. Kitas žingsnis yra patikrinti, ar skundas atitinka ombudsmeno kompetenciją.

Pagal EB steigimo sutarties 195 straipsnį ombudsmenas yra įgaliotas priimti kiekvieno Sąjungos piliečio arba kiekvieno bet kurioje valstybėje narėje gyvenančio ar savo registruotą būstinę turinčio fizinio arba juridinio asmens skundus dėl netinkamo Bendrijos institucijų ar įstaigų administravimo atveju, išskyrus Teisingumo Teismą ir Pirmos instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas. Taigi, skundas viršija ombudsmeno įgaliojimus, kai:

- 1 skundą pareiškė tokios teisės neturintis asmuo (t. p. žr. 2.8.4);
- 2 skundžiamasi ne Bendrijos institucijos ar organo veiksmams;
- 3 skundas pareiškiamas prieš Teisingumo Teismą ir Pirmos instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas arba
- 4 jis nesusijęs su galimu netinkamo administravimo atveju.

Įgaliojimus viršijusio skundo pavyzdys

NELEGALIŲ IMIGRANTŲ ŽŪTIS ISPANIJOS VANDENYSE

Europos ombudsmenas gavo daug skundų dėl nelegaliai iš Šiaurės Afrikos pakrantės į Pietų Ispaniją gabentų imigrantų žūtis. Skundo pareiškėjai daugiausiai teigė, kad atsakomybę dėl mirčių per šį įvykį turėtų prisiimti Ispanijos ir Maroko vyriausybės. Jie teigė, kad šios valdžios institucijos, o platesne prasme Europos Sąjunga, turėtų spręsti nelegalios imigracijos problemą ir imtis tinkamų priemonių.

³ Europos Parlamento 1994 m. kovo 9 d. sprendimas dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų (94/262), OL 1994, L 113/15.

Tačiau Europos ombudsmenas nagrinėja skundus dėl Europos Bendrijos institucijų ir organų netinkamo administravimo. Jis negali tirti skundų, susijusių su valstybių narių nacionaline, regionine ar vietine valdžia. Skundai, susiję su Bendrijos teisės aktų poreikiu ar jų trūkumų nagrinėjimu taip pat peržengia ombudsmeno kompetencijos ribas.

Todėl ombudsmenas patarė skundus pateikusiems asmenims kreiptis į Ispanijos nacionalinį ombudsmeną, jei tai susiję su Ispanijos vyriausybės veiksmais. Kalbant apie skundo pareiškėjų raginimą, kad Europos Parlamentas apsispręstų dėl savo pozicijos, jiems buvo patarta pateikti peticiją Europos Parlamentui, turinčiam tiriamųjų ir teisės aktų leidybos galių, kurios galėtų būti panaudotos sprendžiant šį klausimą.

2.2.1 „Netinkamas administravimas“

Europos Parlamentui paraginus aiškiai apibrėžti netinkamą administravimą, ombudsmenas pasiūlė 1997 m. metiniame pranešime pateiktą apibrėžimą:

Netinkamas administravimas – viešosios institucijos veiksmai, pažeidžiantys jai privalomą taisyklę ar principą.

1998 m. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, išreikiančią pritarimą šiam apibrėžimui.

1999 m. iš ombudsmeno ir Europos Komisijos korespondencijos paaiškėjo, jog ši irgi pritaria šiam apibrėžimui.

2.2.2 Tinkamo administravimo kodeksas

Kodekso ištakos

1998 m. lapkričio mėnesį ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo tyrimą, norėdamas išsiaiškinti, ar įvairios Bendrijos institucijos ir įstaigos turi Tinkamo administravimo kodeksą su visuomene ryšius palaikantiems pareigūnams, ir ar jis prieinamas visuomenei. Atliekant šį tyrimą, buvo apklausta devyniolika Bendrijos institucijų ir įstaigų, aiškinantis ar jos jau priėmė, arba ar sutiktų priimti pareigūnų santykius su visuomene reglamentuojantį kodeksą.

1999 m. liepos 28 d. Europos Komisijai, Parlamentui ir Tarybai ombudsmenas kaip rekomendacijų projektą pasiūlė Tinkamo administravimo kodeksą. 1999 m. rugsėjo mėn. panašūs rekomendacijų projektai buvo pateikti ir kitoms institucijoms bei organams.

Teisė į gerą administravimą Pagrindinių teisių chartijoje

2000 m. vasario mėn. per viešą klausymą, kurį surengė už Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos parengimą atsakingas Konventas, Europos ombudsmenas paragino į Chartiją įtraukti teisę į gerą administravimą kaip vieną iš pagrindinių teisių.

2000 m. gruodžio 7 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pirmininkai Europos Vadovų Tarybos susitikime Nicoje paskelbė Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartiją. Šios Chartijos 41 straipsnyje aptariama teisė į gerą administravimą.

Europos administracinės teisės kūrimas

2001 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kuria pritarė Tinkamo administravimo kodeksui, kurio Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, jų administracijos ir pareigūnai turėtų laikytis bendraudami su piliečiais. Parlamento rezoliucija, kuri yra pagrįsta 1999 m. liepos 28 d. ombudsmeno kodeksu su tam tikrais Europos Parlamento Peticijų komiteto pranešėjo Roy PERRY įvestais pakeitimais.

Pritaęs kodeksui, Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kuria Europos ombudsmenas raginamas remtis, nustatant netinkamo administravimo atvejus, kad būtų įgyvendinta ES Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje numatyta piliečių teisė į gerą administravimą.

Todėl ombudsmenas taiko netinkamo administravimo apibrėžimą, kad galėtų atsižvelgti į kodekse numatytas taisykles ir principus.

Remdamasis Teisės ir vidaus rinkos komiteto pranešėjo Jean-Maurice DEHOUSSE pasiūlymu, Europos Parlamentas 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucijoje dėl kodekso paragino Europos Komisiją pateikti pasiūlymą dėl reglamento, susijusio su Tinkamo administravimo kodeksu, ir kuris būtų pagrįstas Europos Bendrijos steigimo sutarties 308 straipsniu.

Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja De PALACIO per 2003 m. rugsėjo 25 d. Europos Parlamente vykusią diskusiją apie 2002 m. ombudsmeno metinį pranešimą pažymėjo, kad Europos Konstitucijoje yra numatytas būsimojo kodekso dėl gero administravimo teisinis pagrindas, kuris turi būti nuosekliai taikomas visoms Sąjungos institucijoms ir įstaigoms.

2003 m. lapkričio 24 d. laiške Komisijos Pirmininkui R. Prodi Europos ombudsmenas pasiūlė nedelsiant imtis paruošiamųjų darbų, siekiant užtikrinti, kad būsimojo kodeksas būtų priimtas kaip įmanoma greičiau Konstitucijai įsigaliojus.

2.3 SKUNDŲ PRIIMTINUMAS

Prieš pradėdamas tyrimą, ombudsmeno įgaliojimų neviršijantis skundas privalo atitikti šiuos Ombudsmeno statute numatytus priimtinumą kriterijus:

- 1 Iš skundo turi būti įmanoma nustatyti skundą pateikusį asmenį ir skundo objektą (Statuto 2 str. 3 dalis).
- 2 Ombudsmenas negali kištis į teismų bylas ar ginčyti teismo sprendimo teisingumą (1 str. 3 dalis).
- 3 Skundas gali būti pateiktas ne vėliau kaip per dvejus metus nuo tos dienos, kai skundą pateikiantis asmuo sužinojo apie faktus, kuriais grindžia savo skundą (2 str. 4 dalis).
- 4 Skundas gali būti pateikiamas tik po to, kai dėl to buvo kreiptasi į atitinkamas institucijas ir įstaigas.
- 5 Skundų dėl Bendrijų institucijų ir įstaigų bei jų pareigūnų ir kitų tarnautojų darbo santykių negalima pateikti tol, kol atitinkamas asmuo nepasinaudojo visomis vidaus administracinėmis galimybėmis reikalavimams ar skundams pateikti (2 str. 8 dalis).

Skundo, kuris buvo pateiktas nepasinaudojus administracinėmis galimybėmis, pavyzdys

Jungtinės Karalystės pilietis pateikė skundą prieš Europos Parlamentą, kadangi Parlamento svetainėje negalėjo surasti jam atstovaujančio nario pavardės ir kontaktinių duomenų.

Ombudsmeno tarnyba nedelsdama skundą pateikusiam asmeniui elektroniniu paštu nusiuntė nuorodą į Europos Parlamento atstovybės Jungtinėje Karalystėje interneto svetainę, kurioje buvo galima rasti visą informaciją apie EP narius iš Jungtinės Karalystės.

Skundo pareiškėjas padėkojo Ombudsmeno tarnybai už šią informaciją ir pažadėjo atsiimti savo skundą, jei tokia informacija pasirodytų EP interneto svetainės paieškos sistemoje.

Ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėjui derėtų kreiptis tiesiogiai į EP interneto svetainės administratorių. Skundo pareiškėjui buvo apie tai pranešta.

Byla 761/2003/FA

2.4 PAGRINDAS PRADĖTI TYRIMĄ

Ombudsmenas gali nagrinėti skundus, kurie priklauso jo kompetencijai ir atitinka priimtino reikalavimus. Pagal EB steigimo sutarties 195 straipsnį ombudsmenas „atlieka tyrimus, kurie, jo manymu, yra reikalingi“. Tam tikrais atvejais, nors skundas yra priimtinas, gali stigti priešasčių pradėti tyrimą. Jei skundą kaip peticiją jau išnagrinėjo Europos Parlamento Peticijų komitetas, ombudsmenas mano, kad nėra reikalo pradėti tyrimą, nebent būtų pateikta naujų įrodymų.

Atvejo, kai nebuvo pagrindo pradėti tyrimą, pavyzdys

Skundą pateikė vokiečių tautybės sutuoktiniai, kurie po sunkios avarijos liko suluošinti. Jie teigė, kad socialinio draudimo įstaiga su jais pasielgė neteisingai ir reikalavo, kad jiems būtų suteikta teisė toliau gydytis.

Jie kreipėsi į keletą Vokietijos ministerijų ir kitų valdžios institucijų, Vokietijos teismus, Vokietijos parlamento žemuosius rūmus (bundestagą) bei Europos žmogaus teisių teismą, tačiau veltui.

Europos Parlamento Peticijų komitetas, į kurį sutuoktiniai taip pat kreipėsi, pranešė, kad jų peticija nepriklauso komiteto kompetencijai, kadangi ji nėra susijusi su ES. Skundo pareiškėjai taip pat kreipėsi į Komisiją, bet ši dviem laiškais jiems pranešė, kad padėti negali.

Europos ombudsmenui pateiktame skunde buvo užginčytas Europos Parlamento Peticijų komiteto sprendimas ir Komisijos atsakymai į laiškus.

Ombudsmenas buvo tos nuomonės, kad skundas dėl Peticijų komiteto sprendimo nebuvo susijęs su galimais tinkamo administravimo pažeidimais, nes komiteto darbas yra Europos Parlamento politinės veiklos dalis.

Kalbant apie Komisiją, ombudsmenas nusprendė, kad jos pozicija yra pagrįsta ir todėl nėra pagrindo pradėti tyrimą.

Byla 526/2003/GG

2.5 SKUNDŲ ANALIZĖ

Iš 13 533 skundų, užregistruotų nuo ombudsmeno veiklos pradžios, 17 proc. atėjo iš Vokietijos, 14 proc. – iš Ispanijos, 13 proc. – iš Prancūzijos, 10 proc. – iš Italijos ir 7 proc. – iš Jungtinės Karalystės. Išsami 2003 m. užregistruotų skundų geografinės kilmės analizė pateikiama A priede apie statistiką.

2003 m. 95 proc. atveju buvo patikrinta, ar skundai neviršija ombudsmeno įgaliojimų, atitinka priimtino kriterijus ir suteikia pagrindą pradėti tyrimą. Patikrinus visus skundus, paaiškėjo, kad 25 proc. iš jų neviršija ombudsmeno įgaliojimų. Iš jų 338 atitiko priimtino reikalavimus, bet 90 atvejais nebuvo pagrindo pradėti tyrimą. Taigi tyrimai buvo pradėti dėl 248 atvejų.

Dauguma skundų, dėl kurių buvo atliekamas tyrimas, buvo pateikti prieš Europos Komisiją (66 proc.). Kadangi Komisija yra pagrindinė Bendrijos institucija, priimanti tiesiogiai piliečius veikiančius sprendimus, natūralu, kad jos veiksmais skundžiamasi dažniausiai. Prieš Europos Parlamentą buvo pateikti 29 skundai, prieš Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybą (EPSO) – 25 skundai, o prieš Europos Sąjungos Tarybą – 11 skundų.

Pagrindinės netinkamo administravimo rūšys buvo nepakankamas skaidrumas (90 atvejų), nesąžiningumas ar piktnaudžiavimas valdžia (48 atvejai), diskriminacija (39 atvejai), netinkamos procedūros (33 atvejai), vilkinimas, kurio buvo galima išvengti, (33 atvejai), aplaidumas (16 atvejų), nesugebėjimas užtikrinti įsipareigojimų vykdymo, t. y. Europos Komisijos nesugebėjimas atlikti „sutarčių saugotojos“ vaidmenį valstybių narių atžvilgiu (15 atvejų), teisinės klaida (15 atvejų).

2.6 PATARIMAS KREIPTIS Į KITAS INSTITUCIJAS IR SKUNDŲ PERDAVIMAS

Jei skundas peržengia ombudsmeno įgaliojimų ribas ar yra nepriimtinas, ombudsmenas visada skundą pateikusiam asmeniui stengiasi patarti, kuri institucija galėtų išnagrinėti jo skundą. Jei įmanoma, skundo pareiškėjui sutikus, ombudsmenas skundą tiesiogiai perduoda kitai kompetentingai institucijai, kai yra pagrindo skundą nagrinėti.

2003 m. šis patarimas buvo duotas 1 289 atvejais, iš kurių dauguma buvo susiję su Bendrijos teise. 616 atvejų skundo pareiškėjui buvo patarta skundą pateikti nacionaliniam ar regioniniam ombudsmenui arba panašiai institucijai. 143 skundų pareiškėjams ombudsmenas patarė pateikti peticiją Europos Parlamentui. Be to, 6 skundai, pareiškėjui sutikus, buvo perduoti Europos Parlamentui kaip peticijos, 7 atvejai buvo perduoti Europos Komisijai ir 25 atvejai – nacionaliniam ar regioniniam ombudsmenui. 189 atvejais buvo patarta kreiptis į Europos Komisiją. Į šį skaičių įeina atvejai, kai skundai prieš Komisiją buvo pripažinti nepriimtiniais, nes skundo pareiškėjas nebuvo išnaudojęs visų administracinių kreipimosi į Komisiją galimybių. 341 atvejais skundų pareiškėjams buvo patarta kreiptis į kitas institucijas.

Kitai institucijai ar organui perduoto atvejo pavyzdys

2003 m. kovo mėnesį p. A pateikė skundą Europos ombudsmenui dėl to, kad jį aptarnaujantis bankas nesutiko gražinti pinigų, kurie buvo per klaidą paimti iš jo sąskaitos.

Kadangi buvo skundžiamasi ne Bendrijos institucijos ar organo veiksmais, ombudsmenas šio skundo nagrinėti negalėjo. Todėl jis perdavė bylą Italijos bankininkystės ombudsmenui, t. y. institucijai, kuri nagrinėja bankų ir jų klientų ginčus. Skundo pareiškėjui buvo apie tai pranešta.

2003 m. balandžio mėn. Italijos bankininkystės ombudsmenas pranešė Europos ombudsmenui, kad ginčas buvo išspręstas ir skundo pareiškėjas liko visiškai patenkintas.

Byla 427/2003/IP

2.7 OMBUDSMENO GALIOS ATLIKTI TYRIMĄ

2.7.1 Liudytojų apklausimas

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje teigiama:

„Bendrijos institucijų ir organų pareigūnai bei kiti tarnautojai ombudsmenui paprašius privalo liudyti; jie pasisako savo administracijos vardu ir vadovaudamiesi administracijos pateiktais nurodymais bei laikosi įsipareigojimo saugoti tarnybines paslaptis“.

Bendra liudytojų išklausymo procedūra yra tokia:

- 1 Ombudsmeno tarnybos ir generalinis sekretoriatas susitaria kelintą dieną, kurią valandą ir kur bus duodami žodiniai parodymai, ir sekretoriatas apie tai praneša liudytojui(-ams). Liudytojai išklausomi Ombudsmeno tarnybos patalpose, dažniausiai Briuselyje.
- 2 Kiekvienas liudytojas apklausiamas atskirai ir jo nelydi kiti asmenys.
- 3 Ombudsmeno tarnybos ir generalinis sekretoriatas susitaria, kokia kalba (kalbomis) vyks apklausimas. Liudytojui iš anksto paprašo, apklausimas vyksta jo gimtąja kalba.
- 4 Ombudsmeno tarnybos klausimus ir atsakymus įrašo ir įrašą iššifruoja.
- 5 Iššifruotas tekstas nusiunčiamas liudytojui pasirašyti. Liudytojas gali pasiūlyti pataisyti atsakymų formuluotes. Jei liudytojas pageidauja pataisyti ar papildyti savo atsakymą, pataisytas atsakymas bei pataisymų priežastys pateikiamos atskirame prie iššifruoto teksto pridėtame dokumente.
- 6 Pasirašytas tekstas kartu su visais priedais sudaro dalį ombudsmeno pradėto nagrinėti skundo medžiagos.

Šeštas punktas taip pat reiškia, kad skundo pareiškėjas gauna pasirašyto teksto kopiją ir turi galimybę pateikti pastabų.

2003 m. įgaliojimu išklausyti liudytojus ombudsmenas pasinaudojo vieną kartą (1889/2002/GG).

2.7.2 Dokumentų tikrinimas

2003 m. įgaliojimu tikrinti su tyrimu susijusias bylas ir dokumentus ombudsmenas pasinaudojo 10 atvejų.

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje teigiama:

„Bendrijos institucijos ir įstaigos privalo pateikti ombudsmenui visą jo prašomą informaciją ir leisti jam prieiti prie atitinkamų bylų. Jos gali atsisakyti pateikti informaciją tik dėl tinkamai pagrįstų slaptumo motyvų.“

Jos leidžia susipažinti su tokiais dokumentais, kurie kilę iš valstybės narės ir vadovaujantis įstatymu ar kitu teisės aktu laikomi paslaptimi tik tuomet, jei valstybė narė iš anksto davė sutikimą.

Jos leidžia susipažinti su kitais iš valstybės narės kilusiais dokumentais, pranešusios apie tai atitinkamai valstybei narei.“

Ombudsmenas savo personalui gali duoti šiuos su dokumentų tikrinimu susijusius nurodymus:

Teisininkas negali pasirašyti jokie pasižadėjimo ar patvirtinimo, išskyrus paprastą patikrintų ir nukopijuotų dokumentų sąrašą. Jei atitinkamos institucijos tarnybos pateikia tokį pasiūlymą, teisininkas perduoda pasiūlymo kopiją ombudsmenui.

Jei atitinkamos institucijos tarnybos siekia neleisti patikrinti kokių nors dokumentų ar nustatyti nepagrįstas sąlygas, teisininkas turi joms pranešti, kad tokie veiksmai laikomi atsisakymu pateikti dokumentus.

Jei atitinkamos institucijos ar organo tarnybos atsisako leisti patikrinti kokį nors dokumentą, teisininkas paprašo jų pateikti tinkamai pagrįstus slaptumo motyvus, kuriais buvo remtasi.

Pirmasis punktas buvo įtrauktas po atvejo, kai Komisijos tarnybos ombudsmeno personalo paprašė pasirašyti pasižadėjimą kompensuoti Komisijos nuostolius, susijusius su trečiosios šalies patirta žala dėl dokumente esančios informacijos paskelbimo.

2.8 OMBUDSMENO ATLIEKAMI TYRIMAI IR JŲ REZULTATAI

2.8.1 Tyrimai, atliekami gavus skundą

Ombudsmenui nusprendus pradėti skundo tyrimą, skundas ir visi priedai pirmiausia nusiunčiami apskūstai Bendrijos institucijai ar įstaigai, kad šie pateiktų savo nuomonę. Gauta nuomonė nusiunčiama skundo pareiškėjui susipažinti.

Kai kuriais atvejais institucija ar įstaiga pačios imasi veiksmų skundui išspręsti. Jei iš nuomonės ir pastabų aišku, kad skundo pareiškėjas liko patenkintas, byla yra baigiama ir įvardijama kaip „pačios institucijos išspręstas ginčas“. Kai kuriais kitais atvejais skundo pareiškėjas nusprendžia skundo atsisakyti ir dėl šios priežasties byla baigiama.

Jei pati institucija skundo neišsprendžia ir pareiškėjas jo neatsisako, ombudsmenas tęsia tyrimą. Tyrimo metu neradus administravimo pažeidimų, skundo pareiškėjui bei institucijai ar organui apie tai pranešama ir byla baigiama.

2.8.2 Draugiški sprendimai ir kompensacijos

Vienas iš skirtumų tarp ombudsmeno ir teismo yra tas, kad kreipiantis į ombudsmeną yra tarpininkavimo galimybė. Tarpininkaujant galima pasiekti draugišką sprendimą, kuris yra priimtinas tiek skundo pareiškėjui, tiek institucijai ar organui, prieš kurią skundas buvo pateiktas.

Kai Europos ombudsmenas nustato netinkamo administravimo atvejį, jis siekia, jei tik įmanoma, pasiūlyti taikų sprendimą. Kai kuriais atvejais tai reiškia, kad apskūstai institucijai ar organui gali būti pasiūlyta sumokėti kompensaciją skundo pareiškėjui. Institucija moka kompensaciją *ex gratia*, t. y. nepripažįstant teisinės atsakomybės ir nesukuriant precedento.

2.8.3 Kritinės pastabos, rekomendacijų projektai ir specialūs pranešimai

Kai draugiškas sprendimas yra neįmanomas arba pastangos jį pasiekti yra nesėkmingos, ombudsmenas baigia ginčą, apskūstai institucijai ar įstaigai pareiškdamas kritinę pastabą, arba pateikdamas rekomendacijos projektą.

Kritinė pastaba pareiškama tais atvejais, kai apskūsta institucija nebegali pašalinti administravimo trūkumų, kai netinkamo administravimo atvejis neturi visuotinės reikšmės, ir kai tolesni ombudsmeno veiksmai nėra reikalingi.

Reaguodamas į Europos Parlamento pasiūlymą, pateiktą svarstant 2000 m. ombudsmeno veiklos pranešimą, ombudsmenas sudarė nuo 2002 m. pradžios parengtų kritinių pastabų sąrašą ir pranešė Bendrijos institucijoms ir įstaigoms apie savo ketinimą periodiškai prašyti pateikti informacijos apie tolesnius veiksmus, kurių ėmėsi pati institucija ar įstaiga.

2003 m. sausio mėn. ombudsmenas paprašė Komisijos pranešti jam apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl 2002 m. pateiktos 21 kritinės pastabos, nes iki tol Komisija jam nebuvo pateikusi jokios informacijos. 2003 m. kovo 26 d. atsakyme į ombudsmeno laišką Komisija išreiškė apgailėstą, kad vėlavo ar neatsakė į laiškus, kas lėmė 15 iš šių kritinių pastabų. Ji taip pat pranešė ombudsmenui, kad jos tarnyboms buvo priminta griežtai taikyti Komisijos elgesio kodekso nuostatas ir išvardino keletą sričių, kuriose ji patobulino vidaus procedūras, kad būtų išvengta panašių netinkamo administravimo atvejų ateityje.

Tais atvejais, kai tolesni ombudsmeno veiksmai yra reikalingi (t.y. kai su skundu susijusi institucija gali pašalinti administravimo trūkumus arba kai administravimo pažeidimai yra ypač rimti arba turi visuotinės reikšmės), ombudsmenas atitinkamai institucijai ar įstaigai pateikia rekomendacijos projektą. Pagal Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalį atitinkama institucija ar įstaiga per tris mėnesius ombudsmenui privalo pateikti išsamų nuomonės pareiškimą.

Jei Bendrijos institucija ar įstaiga pakankamai neatsižvelgia į rekomendacijos projektą, pagal 3 straipsnio 7 dalį ombudsmenas siunčia pranešimą Europos Parlamentui ir atitinkamai institucijai ar organui. Pranešime jis gali pateikti rekomendacijų.

2.8.4 Savo iniciatyva atliekami tyrimai

EB steigimo sutarties 195 straipsnyje taip pat numatoma, kad ombudsmenas gali pradėti tyrimus savo iniciatyva. Tokie tyrimai daugiausia atliekami sprendžiant nuolat pasikartojančias problemas ir dažnai būna pagrįsti keliais skundais. Atlikus vieną tokių tyrimą (OI/2/2002/IJH, žr. 3 skyrių toliau) Komisija 2003 m. įvedė naują tvarką, pagal kurią Komisijos skelbtą konkursą pralaimėję dalyviai turėtų pakankamai laiko sprendimą dėl sutarties sudarymo užginčyti teisme. Naujoji procedūra yra išaiškinama Komisijos 2003 m. liepos 3 d. komunikate⁴.

2003 m. ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo tris tokio pobūdžio tyrimus. OI/1/2003 išdėstomos ginčo sprendimo institucijos viduje procedūros, kurias gali taikyti į Komisiją laikinai iš valstybių narių komandiruoti ekspertai. OI/3/2003 yra susijęs su neįgaliųjų integracija, ypač su Komisijos įgyvendinamomis priemonėmis, siekiant užtikrinti, kad Europos Komisijoje neįgalieji nebūtų diskriminuojami. OI/5/2003 yra susijęs su Komisijos veikla, skatinančia gerą europinių mokyklų administravimą.

Be to, teise pradėti tyrimus savo iniciatyva gali būti naudojamosi ir nagrinėjant klausimus, susijusius su ES pilietybės neturinčių ar joje neįgyvenančių asmenų skundais. 2003 m. buvo pradėti du tokio pobūdžio tyrimai, iš kurių vienas buvo užbaigtas.

⁴ Komisijos komunikatas. COM (2003) 395 galutinis (2003 7 3). Komisijai nustačius viešųjų pirkimų sutarčių laimėtoją pagal Finansinio reglamento 105 straipsnį, informacijos suteikimo kandidatams ir konkurso dalyviams, kai sutarties laimėtojas jau nustatytas, bet sutartis dar faktiškai nepasirašyta, tvarka.

Pavyzdys, kaip ombudsmenas pasinaudojo galiomis pradėti tyrimą savo iniciatyva

Kipro pilietis pateikė prašymą dalyvauti Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybos (EPSO) organizuotame konkurse, skirtame sudaryti kipriečių administratorių padėjėjų rezervo sąrašą. Jis pateikė skundą Europos ombudsmenui, nes dėl techninių kliūčių EPSO serveryje nebuvo galima elektroniniu būdu užsiregistruoti iki pat konkurso skelbime numatyto termino pabaigos.

Kadangi skundo pareiškėjas nebuvo Sąjungos pilietis ir joje negyveno, ombudsmenas iš esmės negalėjo nagrinėti skundo. Tačiau kadangi buvo iškeltas svarbus klausimas, ombudsmenas nusprendė pradėti tyrimą savo iniciatyva.

EPSO teigė, kad kandidatai turėjo pakankamai laiko užsiregistruoti ir, atsižvelgiant į galimas technines kliūtis, jiems buvo aiškiai nurodyta nelaukti, kol liks kelios dienos iki galutinio termino. Įsikišus ombudsmenui, EPSO apsvarstė atvejį iš naujo ir pakvietė skundo pareiškėją laikyti pirminės atrankos egzaminą.

Byla 761/2003/FA

2.8.5 Tyrimų analizė

2003 m. ombudsmenas pradėjo 253 tyrimus: 248 dėl pateiktų skundų ir penkis savo iniciatyva. (Daugiau informacijos rasite A priede „Statistika“.)

Per metus 48 ginčus išsprendė pati institucija ar įstaiga. Iš jų 34 atvejais, įsikišus ombudsmenui, pavyko gauti atsakymą į neatsakytus laiškus (išsamesnės informacijos apie tai, kaip reikia elgtis tokiais atvejais, rasite 1998 m. metinio pranešimo 2 skyriaus 9 punkte). Penkis skundus atsiėmė pats pareiškėjas. 87 atvejais, ombudsmenui atlikus tyrimą, administravimo pažeidimų nebuvo nustatyta.

20 atvejų atitinkamai institucijai ar organui buvo pareikšta kritinė pastaba. Draugiškas sprendimas buvo pasiektas keturiais atvejais. 2003 m. institucijos priėmė penkis rekomendacijų projektus, o du ginčai buvo išspręsti Europos Parlamentui 2002 m. buvo pateikus specialų pranešimą (žr. 3 skyriaus 6 punktą).

Nesutrumpinti specialių pranešimų tekstai skelbiami ombudsmeno interneto svetainėje visomis oficialiosiomis kalbomis.

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

3.1 ATVEJAI, KAI NEBUVO RASTA ADMINISTRAVIMO PAŽEIDIMŲ

3.1.1 Europos Parlamentas

PASLAUGUMO STOKA PRIIMANT NAUJUS DARBUOTOJUS

Sprendimas dėl skundo 406/2003/IJH (konfidencialaus) prieš Europos Parlamentą

SKUNDAS

Ombudsmenui buvo pateiktas skundas dėl Europos Parlamento taikomos skyrimo į aukštas pareigas vienoje jo tarnyboje tvarkos.

Pareiškėjo prašymu pagal Ombudsmeno statuto 2 straipsnio 3 dalį skundas buvo priskirtas konfidencialių skundų kategorijai.

Skundo pareiškėjo pateiktus faktus galima apibendrinti taip:

Skundo pareiškėjas, likus dar daug laiko iki galutinio termino pabaigos, Europos Parlamentui pateikė paraišką aukštomis pareigoms užimti, kurios buvo nurodytos skelbime dėl darbo. Jis gavo Parlamento atsakymą, kuriame buvo teigiama, kad patariamasis komitetas negali toliau tvarkyti jo paraiškos, nes jo dokumentų byla negali būti įvertinta dėl to, kad trūksta jo kvalifikaciją ir kt. įrodančių dokumentų, kaip buvo reikalaujama skelbime dėl darbo.

Skundo pareiškėjas pripažįsta Parlamento nustatytus paraiškų pateikimo reikalavimus, tačiau mano, kad Parlamentas turėjo jam pranešti, jog trūksta dokumentų.

Iš esmės skundo pareiškėjas teigia, kad Europos Parlamentas, nagrinėdamas jo prašymą priimti į darbą pagal atitinkamą sutarties skelbimą, nebuvo pakankamai paslaugus, nes nesusisiekė su juo ir nepaprašė pateikti daugiau dokumentų.

Skundo pareiškėjas reikalauja, kad jo prašymas būtų iš naujo apsvarstytas.

TYRIMAS

Europos Parlamento nuomonė

Apibendrinta Europos Parlamento nuomonė buvo tokia:

Patariamasis komitetas yra įpareigotas tikrindamas paraiškas laikytis darbo skelbimo teksto, kuriame šiuo atveju buvo nurodyta, kad kartu su prašymu kandidatai privalo pateikti išsamų gyvenimo aprašymą ir jų išsilavinimą, profesinę patirtį ir dabartines pareigas patvirtinančius dokumentus. Tikrindamas skundo pareiškėjo prašymą, patariamasis komitetas nerado dokumentų, įrodančių gyvenimo aprašyme išvardintus dalykus. Dėl to komitetas negalėjo įvertinti skundo pareiškėjo

paraiškos. Kandidatai į siūlomas pareigas privalo pateikti komitetui visą reikalingą informaciją, kad šis galėtų įvertinti, ar kandidatas atitinka darbo skelbime išdėstytus reikalavimus. Pagal įsigalėjusią precedentų teisę nei administracija, nei komitetas neprivalo patys ieškoti informacijos, norėdami įsitikinti, jog kandidatas atitinka visus sutarties skelbime minėtus reikalavimus.

Skundo pareiškėjo buvo paprašyta pateikti pastabas dėl Europos Parlamento nuomonės, tačiau skundo pareiškėjas jokių pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Paslaugumo stoka

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Europos Parlamentas, nagrinėdamas jo paraišką dėl priėmimo į darbą, nebuvo pakankamai paslaugus, nes nesusisiekė su juo ir nepaprašė pateikti daugiau dokumentų.

1.2 Europos Parlamentas teigė, kad patariamasis komitetas, tikrindamas paraišką, yra įpareigotas vadovautis darbo skelbimo tekstu, kuriame šiuo atveju buvo nurodyta, kad kartu su prašymu kandidatai privalo pateikti išsamų gyvenimo aprašymą ir jų išsilavinimą, profesinę patirtį ir dabartines pareigas patvirtinančius dokumentus. Parlamentas taip pat nurodė, kad, pagal įsigalėjusią praktiką, nereikalaujama ieškoti informacijos, siekiant patikrinti, ar kandidatas atitinka visus sutarties skelbime minėtus reikalavimus.

1.3 Ombudsmenas teigia, kad teisė į gerą administravimą yra viena iš pagrindinių Europos pilietybės lemiamų teisių⁵ ir kad vienas iš tinkamo administravimo elementų, kaip ir teigia skundo pareiškėjas, yra paslaugumas.⁶ Svarstydamas, ar šiuo atveju buvo laikomasi gero administravimo principų, ombudsmenas teigia, kad įdarbinimą Bendrijos institucijose reglamentuoja specialios Tarnybos nuostatuose ir Bendrijos teismų precedentų teisėje išdėstytos taisyklės, ir jų privalo būti laikomasi, siekiant užtikrinti, kad visiems kandidatams būtų taikomos vienodos sąlygos.

1.4 Pagal precedentų teisę konkurso dalyvis atrankos komisijai privalo pateikti visą būtiną informaciją ir dokumentus, kad ji galėtų patikrinti, ar kandidatas atitinka visus konkurso skelbime išdėstytus reikalavimus.⁷ Negali būti reikalaujama, kad atrankos komisija pati rinktų informaciją, norėdama patikrinti, jog kandidatai atitinka visus reikalavimus.⁸ Be to, atrankos komisija įpareigota laikytis konkurso skelbimo formuluočių⁹ Čia nagrinėjamame skelbime buvo teigiama, kad iki galutinio termino pabaigos kandidatai privalo pateikti visus jų diplomus ir (arba) profesinę patirtį patvirtinančius dokumentus. Tokiomis aplinkybėmis, Parlamento prašymas pateikti daugiau dokumentų gali reikšti nevienodų sąlygų taikymą, pavyzdžiui, kandidatų, kurie laikėsi konkurso skelbime nurodytų reikalavimų, atžvilgiu. Todėl ombudsmenas mano, kad šiuo atveju Europos Parlamentas paisė tinkamo administravimo principų, ir todėl nenustatė administravimo pažeidimų. Atsižvelgiant į šią išvadą, skundo pareiškėjo reikalavimas negali būti patenkintas.

2 Išvada

Remiantis ombudsmeno atlikto skundo tyrimo rezultatais, Europos Parlamentas nepažeidė tinkamo administravimo principų. Dėl to ombudsmenas bylą baigė.

⁵ Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis.

⁶ Europos Tinkamo administravimo kodekso, kurį Europos Parlamentas priėmė 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucija C5-0438/2000 (ją galima rasti Ombudsmeno interneto svetainėje <http://www.euro-ombudsman.eu.int>), 12 straipsnio 1 dalis.

⁷ Žr., pvz., Byla 225/87, Patricia Belardinelli ir kt. v Europos Bendrijų Teisingumo teismas [1989] ECR 2353, 24 pastraipa, ir Byla T-133/89, Jean-Louis Burban v Europos Parlamentas [1990] ECR II-245, 34 pastraipa.

⁸ Žr., pvz., Bylos T-133/89, *Jean-Louis Burban v Europos Parlamentas* [1990] ECR II-245, 34 pastraipa.

⁹ Žr., pvz., Bylos T-54/91, *Nicole Almeida Antunes v Europos Parlamentas* [1992] ECR II-1739, 39 pastraipa.

3.1.2 Europos Sąjungos Taryba

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU EUROPOS KONVENTO DARBOTVARKĖMIS IR PROTOKOLAIS

Sprendimas dėl skundo 1795/2002/IJH, susijusio su Europos Sąjungos Taryba

SKUNDAS

2002 m. spalio mėn. p. V. Europos piliečių veiksmų tarnybos (ECAS) vardu pateikė skundą ombudsmenui prieš Europos Konventą ir Europos Sąjungos Tarybą.

Šis sprendimas susijęs tik su skundu prieš Tarybą. Skundo prieš Europos Konventą tyrimui reikalingas atskiras sprendimas (žr. skirsnį 3.1.5).

Skundo pareiškėjo pateiktus faktus galima apibendrinti taip:

2003 m. gegužės mėn. skundo pareiškėjas paprašė Tarybos leisti jam susipažinti su Europos Konvento Prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. Taryba neatsakė per 15 dienų, kaip numatyta Reglamente Nr. 1049/2001. 2002 m. birželio 19 d. skundo pareiškėjas pateikė patvirtinantį prašymą, į kurį Tarybą atsakė 2002 m. liepos 12 dieną. Atsakyme, be kitų dalykų, buvo teigiama, kad Europos Konventas yra Tarybai nepriklausanti institucija, kad Konvento priimtiems dokumentams Reglamentas Nr. 1049/2001 netaikytinas, ir kad generalinis sekretoriatas perdavė prašymą Europos Konvento sekretoriatui.

Pareiškėjas savo skundą ombudsmenui suformulavo kaip prašymą ištirti, išaiškinti ar nustatyti tam tikrus dalykus. Skunde pateikiamus kaltinimus Tarybai galima apibendrinti taip:

- Taryba nepatenkino skundo pareiškėjo pirminio prašymo susipažinti su Europos Konvento Prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais per 15 dienų, kaip nustatyta Reglamente Nr. 1049/2001, ir nepranešė jam apie teisę apskūsti sprendimą apeliacine tvarka.
- Atitinkami dokumentai yra Tarybos nuosavybė ir todėl Taryba turėtų leisti su jais susipažinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

TYRIMAS

Tarybos nuomonė

Apibendrinta Tarybos nuomonė yra tokia:

Konventą įkūrė Europos Vadovų Taryba, o ne Europos Sąjungos Taryba, ir todėl pastarajai nėra atstovaujama Konvente kaip institucijai. Taryba sudaro tam tikras sąlygas Konvento darbui, pavyzdžiui, suteikia kabinetus bei, kaip Europos Parlamentas ir Komisija, siunčia savo darbuotojus į Konventą. Konvento prezidiumas veikia visiškai nepriklausomai nuo Tarybos ir jos generalinio sekretoriato.

Tai, kad Konvento sekretoriatas dirba Tarybos patalpose dar nereiškia, kad Konvento priimti dokumentai yra Tarybos dokumentai ar kad jie yra jos žinioje. Konvento sekretoriatas nepriklauso nuo Tarybos generalinio sekretoriato. Jam savarankiškai vadovauja generalinis sekretorius, kuris nėra Tarybos darbuotojas, bet kuris yra pavaldus Konvento pirmininkui.

Taryba neturi skundo pareiškėjo prašomų dokumentų. Nors Tarybai pranešama apie Konvento darbo eigą, Tarybai ar jos generaliniam direktoratui Prezidiumo darbotvarkės ir protokolai nėra prienami.

Atsakydama į kaltinimą dėl pavėluoto atsakymo į skundo pareiškėjo prašymą ir nesupažindinimo su teise pateikti apeliacinį skundą, Taryba pažymėjo, kad pirminį prašymą skundo pareiškėjas atsiuntė elektroniniu paštu 2002 m. balandžio 29 dieną. Užuo informavęs skundo pareiškėją, jog Taryba neturi reikiamų dokumentų, dėl ko jis būtų turėjęs iš naujo siųsti paraišką Konventui ir taip būtų be reikalo sugaišęs, Tarybos generalinis sekretoriatas pasirinko praktiškesnį variantą ir pats kaip įmanoma greičiau persiuntė laišką elektroniniu paštu Konvento sekretariatui.

Gavusi skundo pareiškėjo laišką elektroniniu paštu, generalinio sekretoriato kompiuterinė sistema atsiuntė jam automatinį gavimo patvirtinimą. Automatiniame atsakyme nebuvo minima teisė pateikti patvirtinantį prašymą. Šiuo atveju, nebūtų buvę prasmės minėti šią teisę, kadangi skundo pareiškėjui jau buvo pranešta, jog Taryba neturi jo prašytų dokumentų. Jei skundo pareiškėjas būtų pateikęs patvirtinantį prašymą Tarybai, niekas nebūtų pasikeitę.

Atsakydama į patvirtinantį prašymą, Taryba iš tikrųjų nepranešė skundo pareiškėjui apie priemones, kuriomis jis būtų galėjęs apginti savo teises. Tarybos generalinis sekretoriatas ėmėsi priemonių, kad ši administracijos klaida daugiau nepasikartotų.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas mano, kad Tarybai savo nuomonėje išdėsčius, kodėl ji neturi reikiamų dokumentų, buvo išaiškintas šios institucijos ir Europos Konvento ryšys. Dėl šios priežasties skundo pareiškėjas pripažįsta, kad šiuo atžvilgiu jo skundas yra nepagrįstas.

Skundo pareiškėjas pripažįsta, kad Taryba pasirinko praktiškesnį variantą, persiūsdama skundą Konvento sekretariatui, ir Tarybos sekretoriatas, laikydamasis Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalies, atsakė greitai. Tačiau būtų buvę naudinga, jei Taryba būtų atsiuntusi persiūsto laiško kopiją skundo pareiškėjui. Kalbant apie nesuteiktą informaciją apie teisės gynimo priemones, skundo pareiškėjas teigia esąs dėkingas, kad Tarybos generalinis sekretoriatas imsis priemonių, kad tai nepasikartotų. Kaip nevyriausybinę organizaciją bei pavienių asmenų patarėja ir gynėja, šiems bendraujant su ES institucijomis, ECAS pabrėžia, kaip svarbu piliečiams žinoti savo teises. 2003 m. kovo 7 d. kalbėdami telefonu su ombudsmeno tarnybos, ECAS darbuotojai skundo pareiškėjo vardu pranešė, kad jis patenkintas Tarybos atsakymu.

SPRENDIMAS

1 Tvirtinimas, kad buvo pavėluota atsakyti į prašymą susipažinti su dokumentais ir nesuteikta informacija apie priemones apginti savo teises

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Taryba nepatenkino jo pirminio prašymo susipažinti su Europos Konvento Prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais per 15 dienų, kaip nustatyta Reglamente Nr. 1049/2001 ir nepranešė jam apie teisę apskūsti sprendimą apeliacine tvarka.

1.2 Pasak Tarybos, generalinis sekretoriatas pasirinko praktiškesnį variantą ir kaip galima greičiau persiuntė laišką elektroniniu paštu Konvento sekretariatui. Atsakydama į patvirtinantį prašymą, Taryba iš tikrųjų nepranešė skundo pareiškėjui apie jam prieinamas priemones apginti savo teises. Tarybos generalinis sekretoriatas ėmėsi priemonių, kad ši administracijos klaida daugiau nepasikartotų.

1.3 Ombudsmenui buvo įrodyta, kad Taryba stengėsi greitai ir efektyviai išnagrinėti skundo pareiškėjo prašymą. Ji pripažino, kad turėjo skundo pareiškėjui suteikti informacijos apie teisės gynimo priemones, kuriomis jis būtų galėjęs pasinaudoti, ir ėmėsi veiksmų, kad tai nepasikartotų ateityje. Ombudsmenas daro išvadą, kad skundo pareiškėjas patenkintas Tarybos atsakymu. Taigi, ombudsmenas mano, kad šiuo aspektu ginčą išsprendė pati institucija.

2 Tvirtinimas, kad visi dokumentai yra Tarybos nuosavybė

2.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Europos Konvento Prezidiumo darbotvarkės ir protokolai yra Tarybos nuosavybė ir todėl Taryba turėtų leisti su jais susipažinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

2.2. Taryba teigia, kad Konvento prezidiumas veikia visiškai nepriklausomai nuo Tarybos ir jos generalinio sekretoriato ir Taryba neturi skundo pareiškėjui reikalingų dokumentų. Nors Tarybai pranešama apie Konvento darbo eigą, Taryba ar jos generalinis direktoratas negali susipažinti su Prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. 2.3 Ombudsmenas neturi jokių žinių, kurios verstų suabejoti Tarybos pasiaiškinimu apie savo santykius su Europos Konvento prezidiumu. Ombudsmenas pažymi, kad skundo pareiškėjui priimtinas Tarybos paaiškinimas ir pripažįsta, kad šiuo aspektu jo skundas yra nepagrįstas. Todėl ombudsmenas nerado jokių su šiuo skundo aspektu susijusių administravimo trūkumų.

3 Išvada

Remiantis ombudsmeno atlikto skundo tyrimo rezultatais, Taryba nepažeidė gero administravimo principų. Dėl to ombudsmenas bylą baigė.

3.1.3 Europos Komisija

LIFE PROGRAMA: KOMISIJOS ATSIŠAKYMAS GALUTINAI ATSISKAITYTI UŽ ATLIKTĄ PROJEKTĄ

Sprendimas dėl skundo 1826/2001/IJH prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

1996 m. birželio mėn. skundo pareiškėjo organizacija (CTFC) pagal LIFE programą Komisijai pateikė pasiūlymą miškų želdinimo iniciatyvų kontekste atlikti projektą dėl valgomų grybų auginimo (nuorodos numeris: LIFE/ ENV/E/512). CTFC turėjo vykdyti projektą, bendradarbiaudama su keliais privačių miškų savininkais. 1996 m. gruodžio mėn. Komisija pritarė pasiūlymui ir CTFC iš Bendrijos gavo 208 749,58 eurų paramą.

1997 m. spalio ir lapkričio mėn. skundo pareiškėjas suorganizavo keletą pasitarimų su Komisijos tarnybomis ir aptarė, kaip projekto biudžetą turėtų atsispindėti privačių miškų savininkų išlaidos. Po šių pasitarimų buvo nuspręsta CTFC ir trečiosios šalies miškų savininkų santykius apibrėžti atskiruose susitarimuose, parengtuose remiantis standartine sutartimi. Šiuose susitarimuose turėjo būti išsamiai išdėstytos skirtingų šalių bendradarbiavimo sritys bei jų darbo biudžetiniai aspektai. 1997 m. spalio 30 d. skundo pareiškėjas standartinę susitarimą nusiuntė faksu už projekto finansus atsakingam Komisijos pareigūnui. 1997 m. spalio 4 d. sutartis taip pat buvo nusiųsta faksu už projekto bendrą priežiūrą ir vertinimą atsakingam Komisijos pareigūnui p. dB.

Gavęs šiuos raštus, p. dB paskambino skundo pareiškėjui ir pranešė, kad pritaria standartinės sutarties turiniui. Per pokalbį telefonu p. dB primygtinai prašė, kad, siekiant efektyviau tvarkyti reikalus ateityje, būtų bendraujama tiesiogiai su juo ir tik telefonu.

1999 m. vasario mėn. skundo pareiškėjas pateikė tarpinę ataskaitą apie projekto vykdymą, kuriame biudžetiniai miškų savininkų darbo aspektai buvo pateikti pagal planą, aptartą su Komisijos tarnybomis 1997 m. spalio ir lapkričio mėnesį. 1999 m. birželio mėn. p. dB paskambino skundo pareiškėjui ir paprašė, kad su miškų savininkų darbu susijusios išlaidos būtų konsoliduotos. Be to, jis prašė šias išlaidas laikyti išorine pagalba. Nepaisant to, kad skundo pareiškėjas iš pradžių nenorėjo keisti sutartų finansinių kriterijų, jis buvo priverstas sutikti su pakeitimais, kad būtų atliktas tarpinis atsiskaitymas. 1999 m. spalio mėn. skundo pareiškėjas Komisijai asmeniškai pristatė naują ataskaitos versiją. Tarpinį atsiskaitymą Komisija atliko 2000 m. balandžio mėn.

2000 m. vasario mėn. skundo pareiškėjas pateikė galutinę ataskaitą, kurioje biudžetiniai miškų savininkų darbo aspektai buvo pateikti tokiu pat būdu, kaip ir tarpinėje ataskaitoje. 2000 m. spalio mėn. Komisija paprašė suteikti papildomos informacijos. Gavusi skundo pareiškėjo atsakymą, institucija 2001 m. sausio 30 d. nusiuntė faksimilę, kurioje buvo suabejota miškų savininkų išlaidų apibūdinimu ir pareikalauta jas kompensuoti. Pasak skundo pareiškėjo, pateikdama šį prašymą, Komisija nepaisė Reglamento Nr. 1973/92 dėl LIFE programos 11 straipsnio 2 dalyje numatytos gynimosi teisės, kadangi institucija neišklausė skundo pareiškėjo pastabų.

Dėl to kilus ginčui, p. dB atsisakė prisiimti atsakomybę, o Komisijos finansinės tarnybos nepanoro susitikti su skundo pareiškėju.

Remdamasis tuo, kad išdėstyta, skundo pareiškėjas teigia, kad i) Komisijos tarnybos jį apgavo ir nesuteikė reikiamos pagalbos, ir ii) kad Komisijos taikoma projekto valdymo tvarka buvo nesekandri ir neatitiko taikytinų taisyklių. Todėl skundo pareiškėjas reikalauja, kad iii) Komisija atšauktų savo prašymą grąžinti jau išmokėtas sumas ir galutinai atsiskaitytų už projektą bei sumokėtų atitinkamas palūkanas.

Komisijos nuomonė

Nei Komisijos sprendime dėl finansinės paramos suteikimo projektui (C896)/3058/galutinis/0037 [toliau Sprendimas], nei pasiūlytame biudžete nenumatytas trečiosios šalies miškų savininkų vaidmuo. Taigi, kad jie galėtų dalyvauti projekte, iš anksto reikėjo padaryti Sprendimo pakeitimą ir gauti Komisijos pritarimą dėl naujų sutartinių santykių.

Nors skundo pareiškėjas 1997 m. spalio 30 d. faksu nusiuntė susitarimo, numatančio CTFC darbo santykius su miškų savininkais, projektą, dokumentas niekada oficialiai nebuvo pateiktas patvirtinti Komisijai, kaip reikalaujama Sprendime.

1999 m. vasario mėn. pateikdamas tarpinę ataskaitą, skundo pareiškėjas išreiškė pageidavimą, kad trečiosios šalies miškų savininkų išlaidos būtų įtrauktos į projekto biudžetą. Komisija pareiškė, kad jos tarnybos išaiškino skundo pareiškėjui, kad tada reikėtų iš anksto keisti Sprendimą ir gauti Komisijos pritarimą dėl naujų sutartinių santykių. Tuo pat metu skundo pareiškėjui buvo priminta, kad joks pataisymas negali pakeisti finansinių LIFE paramos sąlygų, kaip numatyta Sprendimo 2 priedo 2 ir 3 straipsniuose.

2000 m. gegužės mėn. Komisija atliko tarpinį mokėjimą. Institucija pabrėžė, kad ši finansinė operacija priklausė tik nuo sąnaudų apimties ir ja nebuvo galutinai patvirtintas išlaidų panaudojimo tinkamumas.

Galutinė ataskaita buvo gauta 2000 m. gegužės 19 dieną. Nors projekto tikslai buvo pasiekti, jo biudžeto struktūra ir turinys, ypač miškų savininkų išlaidų atžvilgiu, neatitiko Sprendime išdėstytų sąlygų.

Komisija teigė, kad skundo pareiškėjui nepavyko įrodyti, kad trečiosios šalies miškų savininkų patirtos išlaidos (147 867 eurų) buvo apmokėtos, kaip reikalaujama Sprendimo 3 (4) ir 4 (1) straipsniuose. Nebuvo pateikta jokios pinigų srautų tarp CTFC ir trečiosios šalies ataskaitos. Komisija pabrėžė, kad Sprendimo 3 straipsnio 3 dalies nuostatos yra aiškios ir besąlyginės. Institucija pridūrė, kad jos tarnybos negalėjo priversti skundo pareiškėją patikėti tuo, kad šių teisinių nuostatų galima nesilaikyti.

2000 m. spalio 25 d. Komisija paprašė papildomos informacijos, ir skundo pareiškėjas ją pateikė 2000 m. lapkričio 13 dieną. Komisija manė, kad naujoji informacija nieko nepakeitė ir 2001 m. sausio 30 d. skundo pareiškėjui nusiuntė įspėjimą faksu, kuriame buvo teigiama, jog šių išlaidų dydžio paramos suma nebus sumokėta ir, atitinkamai, kad dalis jau išmokėtos dotacijos sumos (37 040 eurų) turės būti grąžinta. Institucija skundo pareiškėjui suteikė šiek tiek laiko pateikti savo pastabas. Remdamasi skundo pareiškėjo 2001 m. vasario 8 d. atsiųsta informacija, Komisija sumažino reikalaujamą grąžinti sumą iki 30 429 eurų ir 2001 m. kovo 6 d. išleido įsakymą dėl sumos išieškojimo. Komisija laikėsi nuomonės, kad šiame procese jos tarnybos rėmėsi Sprendimo 2 priedo 7 straipsnyje išdėstytais kriterijais.

2001 m. balandžio 4 d. skundo pareiškėjas susitiko su Komisijos tarnybomis. Kadangi jis negalėjo pateikti papildomų įrodymų, Komisija patvirtino savo pirminę poziciją 2001 m. balandžio 26 dieną. 2001 m. rugpjūčio 30 d. Komisija pateikė galutinį prašymą gražinti išmokėtas sumas ir pranešė apie galimybę paduoti apeliacinį skundą.

Skundo pareiškėjo pastabos

2002 m. liepos 30 d. pateiktose pastabose skundo pareiškėjas pakartojo skunde išdėstytus kaltinimus. Jis pabrėžė, kad santykiai su miškų savininkais bei atitinkamų išlaidų apskaita buvo nuodugnai aptarta su Komisijos tarnybomis.

Skundo pareiškėjas paaiškino, kad miškų savininkų dalyvavimo projekte reikalingumas buvo paminėtas trijuose skirtinguose CTFC pirminio pasiūlymo skirsniuose, t. y. A13/4 skirsnyje (projekto santraukos dalis apie miškų atželdinimą); A14/7 (augalų sodinimas) ir keliuose skirsniuose apie ekonomiką (A5, A6, A9 ir A11).

Jis apibūdino nuo 1997 m. liepos mėn. su atsakingomis Komisijos tarnybomis vykusias derybas dėl trečiosios šalies miškų savininkų išlaidų įtraukimo į projekto biudžetą. Buvo aptarti du variantai: pagal pirmąjį variantą miškų savininkams būtų tiesiogiai mokama už konkrečius darbus, o pagal antrąjį – būtų sudaromos individualios sutartys. Sutarus su atsakingomis Komisijos tarnybomis buvo nuspręsta pasirinkti antrąjį variantą, kurio atveju pinigų srautų nurodyti nereikia. Tai buvo patvirtinta 1997 m. spalio 30 d. ir 1997 m. lapkričio 4 d. faksimilėse. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad tarpinės ataskaitos finansinė struktūra, o ypač trečiųjų šalių išlaidų apskaičiavimo metodika, buvo pakeista vadovaujantis Komisijos pasiūlymais.

2002 m. spalio 16, 22, 29, 30 ir 31 d. skundo pareiškėjas persiuntė papildomą informaciją apie susitikimus su Komisijos pareigūnais, nes, jo nuomone, ši informacija patvirtino jo kaltinimus.

TOLESNI TYRIMAI

Atsižvelgdamas į skundo pareiškėjo pastabas, 2002 m. spalio 31 d. ombudsmenas Komisijai parašė laišką, kuriame nurodė skundo pareiškėjo pastabose pateiktus faktus, kuriais jis grindė savo teiginius, ir paprašė Komisijos juos pakomentuoti.

Antroji Komisijos nuomonė

Komisija teigė, kad skundo pareiškėjo pastabose nebuvo pateikta jokių naujų argumentų dėl šio atvejo. Institucija pabrėžė, kad jos tarnybos nedavė jokių nurodymų dėl sutartį reglamentuojančių finansinių nuostatų pakeitimo. Ji paaiškino, kad skundo pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kad Komisijos pareigūnas davė minėtus nurodymus dėl projekto. Be to, jokių tokio pobūdžio nurodymų nėra užfiksuota Komisijos dokumentuose (nei elektronine, nei spausdintine forma).

Komisija paminėjo faksimiles, kurias skundo pareiškėjas 1997 m. spalio 30 d. ir lapkričio 4 d. atsiuntė Komisijos tarnyboms ir kuriose buvo siūlomi finansinio susitarimo pakeitimai. Ji pažymėjo, kad šie laiškai ir faksimilės neturi teisinės vertės ir jie buvo pateikti susipažinti. Nors skundo pareiškėjui kelis kartus buvo aiškinta, kad būtina pateikti oficialų prašymą, toks prašymas Komisijai nebuvo pateiktas. Todėl Komisija mano, kad skundo pareiškėjas neturi kitos išeities, ir tik privalo laikytis visų sutarties nuostatų.

Institucija pažymėjo, kad skundo pareiškėjas jau anksčiau buvo gavęs finansinę paramą pagal LIFE programą ir todėl jos finansinės nuostatos jam buvo gerai pažįstamos. Jos manymu, skundo pareiškėjas turėjo žinoti, kad visi finansiniai patvirtinimai atliekami paskutiniame projekto etape. Taigi jis negalėjo pamanyti, kad išmokėjusi dalį sumos, Komisija išreiškė pritarimą finansiniams pakeitimams.

Komisija pabrėžė esanti pasirengusi apsvarstyti skundo pareiškėjo reikalavimą apmokėti išlaidas ir atšaukti savo įsakymą dėl sumos išieškojimo, jei šis pateiktų įrodymų, kad šių išlaidų iš tikrųjų būta. Komisija pažymėjo, kad ji kelis kartus prašė pateikti įrodymų, kad paramos gavėjas atsiskaitė

su darbu įvykdžiusiomis organizacijomis. Nepaisant šių prašymų, skundo pareiškėjas tokios informacijos nepateikė. Dėl šios priežasties Komisija nusprendė toliau vykdyti įsakymą dėl 30 429 eurų išieškojimo pagal sprendimo dėl dotacijos 3.3c straipsnį. Ji pridūrė, kad jei skundo pareiškėjas nepateiks tokių įrodymų, Komisija toliau vykdys įsakymą dėl sumos išieškojimo.

Skundo pareiškėjo pastabos apie antrąją Komisijos nuomonę

2002 m. gruodžio 20 d. ir 2003 m. sausio 10 d. parengtose pastabose apie Komisijos antrąją nuomonę skundo pareiškėjas teigė, kad jo ataskaitos skirsnių apie finansus pobūdį pasiūlė Komisijos tarnybos ir vėliau dėl to oficialiai nepritarimo nepareiškė. Kadangi skundo pareiškėjas negalėjo pateikti raštiškų įrodymų, jis nurodė keletą projekto dalyvių oficialių pareiškimų, patvirtinančių jo poziciją. Skundo pareiškėjas teigė esąs pasirengęs pririnkus duoti parodymus ombudsmenui.

Prie savo pastabų skundo pareiškėjas pridėjo įvairių dokumentų, įrodančių, kad Komisija sutiko bent jau LIFE projekte 97/ENV/E/260 taikyti paramos gavėjo ir kelių subrangovų dvišalius susitarimus, kuriuose nėra nurodomi pinigų srautai.

Baigdamas skundo pareiškėjas pažymėjo, kad CTFC būtų pasiruošusi iš naujo suformuluoti projekto skirsnį apie finansus pagal Komisijos reikalavimus, jei to pririektų. Jis paprašė ombudsmeno stebėti šią procedūrą ir užtikrinti, kad būtų priimtas teisingas sprendimas ir CTFC nebūtų neteisingai paskirta nuobauda.

SPRENDIMAS

1 Atsakingų Komisijos tarnybų požiūris į skundo pareiškėją

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Komisijos tarnybos jį suklaidino ir nesuteikė reikalingos pagalbos. Jis tvirtina, kad santyčiai su miškų savininkais bei atitinkamų išlaidų apskaita buvo nuodugnai aptarta su Komisijos tarnybomis.

1.2 Institucija teigia, kad jos tarnybos negalėjo priversti skundo pareiškėjo patikėti tuo, kad projekto nuostatų galima nesilaikyti. Ji teigia, kad skundo pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kad Komisijos pareigūnai davė tokius projekto vykdymo nurodymus dėl projekto, ir jie nėra užfiksuoti Komisijos dokumentuose.

1.3 Ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pareiškėjas kaip įrodymą pateikė daug dokumentų, atspindinčių jo nuolatinį bendravimą su atsakingomis Komisijos tarnybomis. Peržvelgus šiuos dokumentus galima spręsti, kad atsakingi pareigūnai buvo gerai susipažinę su skundo pareiškėjo darbu ir todėl turėjo žinoti, pagal kokius finansinius kriterijus buvo daroma subrangovų darbo apskaita. Tačiau ombudsmenas mano, kad nėra tiesioginių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad Komisija suklaidino skundo pareiškėją.

Todėl ombudsmenas nusprendė, kad šiuo skundo aspektu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų.

2 Komisijos taikoma tvarka dėl finansinės paramos dalies susigrąžinimo

2.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Komisija projekto valdymo tvarka buvo nesklaidri ir institucija nesilaikė taikytinų nuostatų. Jis teigia, kad Komisija nepaisė Reglamento Nr. 1973/92 dėl LIFE programos 11 straipsnio 2 dalyje numatytos gynimosi teisės, kadangi institucija neišklausė skundo pareiškėjo pastabų.

2.2 Komisija įrodinėja, kad jos tarnybų čia taikyta tvarka nepažeidė taikytinų nuostatų (Sprendimo dėl finansinės paramos suteikimo projektui [Sprendimo] 2 priedo 7 straipsnis). Institucija paaiškino, kad jai pateikus pirmąjį prašymą 2001 m. sausio 30 d. ir prieš priimant galutinį sprendimą, skundo pareiškėjui buvo leidžiama išsakyti savo nuomonę, o 2001 m. rugpjūčio 30 d. galutiniame prašyme buvo pranešta apie galimybę paduoti apeliacinį skundą.

2.3 Ombudsmenas pabrėžia, kad pagal LIFE programą finansuojamų projektų įgyvendinimą reglamentuojančios nuostatos yra išdėstytos Tarybos reglamente 1973/92¹⁰ bei visuose Komisijos sprendimuose dėl finansinės paramos suteikimo individualiems projektams.

Procedūra, kurią Komisija turėtų taikyti netinkamo atsiskaitymo atvejais, numatyta Reglamento 1973/92 11 straipsnio 2 dalyje. Joje teigiama:

„[...] jei projekto įgyvendinimu pasiekta pažanga pateisina tik dalį skirtos finansinės paramos, Komisija reikalauja naudos gavėjo pateikti pastabas per jos nustatytą laikotarpį. Jei naudos gavėjas nepateikia patenkinančio atsakymo, Komisija gali atšaukti likusią finansinės paramos dalį ir pareikalauti grąžinti jau išmokėtas sumas.“

Sprendimo 2 priedo 7 straipsnyje pakartojami tie patys procedūriniai reikalavimai.

2.4 Ombudsmenas taip pat pabrėžė, kad 2001 m. sausio 30 d. Komisijos parengto pirmojo reikalavimo grąžinti išmokėtas sumas paskutinėje pastraipoje buvo pažymėta, kad finansų kontrolieriui bus pateikta pažyma, kad šis ją iš anksto patvirtintų, vėliausiai 2001 m. vasario 9 dieną. Taigi skundo pareiškėjui buvo suteikta galimybė siųsti savo pastabas, kaip numatyta LIFE reglamento 11 straipsnio 2 dalyje. Galutinė debeto aviza skundo pareiškėjui buvo nusiųsta 2001 m. kovo 6 dieną. Nors avizoje nebuvo paminėtos apeliacinio skundo galimybės, Komisija jas nurodė vėlesniame 2001 m. rugpjūčio 30 d. laiške.

2.5 Remdamasis tuo, kas anksčiau išdėstyta, ombudsmenas mano, kad Komisija, prašydama grąžinti dalį suteiktos finansinės paramos, nepažeidė skundo pareiškėjo gynimosi teises. Įvertinęs šias aplinkybes, ombudsmenas laikosi nuomonės, kad tvarka, kurią Komisija taikė valdydama projektą, buvo skaidri, ir todėl galima teigti, kad institucija laikėsi visų taikytinų nuostatų. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad šiuo skundo aspektu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų.

3 Komisijos prašymas grąžinti dalį suteiktų lėšų

3.1 Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija atšauktų savo prašymą grąžinti jau išmokėtas sumas ir atliktų paskutinį apmokėjimą už projektą bei atitinkamas palūkanas.

3.2 Savo pirmajame nuomonės pareiškime reikalavimą grąžinti lėšas Komisija pagrindė tuo, kad skundo pareiškėjas oficialiai nepateikė prašymo pakeisti Sprendimą, kuriuo būtų suteikta galimybė trečiosios šalies turto savininkams dalyvauti projekte. Institucija pažymėjo, kad skundo pareiškėjui nepavyko parodyti, kad trečiosios šalies miškų savininkų išlaidos buvo iš tikrųjų apmokėtos.

3.3 Kalbant apie trečiosios šalies turto savininkų dalyvavimą projekte, ombudsmenas pabrėžė, kad jų bendradarbiavimas buvo numatytas prie finansinės paramos gavėjo pasiūlymo pridėtame techniniame projekto aprašyme. 1997 m. spalio 30 d. ir lapkričio 4 d. skundo pareiškėjas oficialiai pranešė Komisijos tarnyboms, kad ateityje vykdant projektą dalyvaus ir trečiosios šalies miškų savininkai. Ombudsmenas pažymi, kad Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad jos tarnybos prieštaravo skundo pareiškėjo pasiūlymui.

Dėl trečiųjų šalių išlaidų apskaitos, ombudsmenas mano, kad sprendžiant iš 1997 m. spalio 30 d. ir lapkričio 4 d.¹¹ skundo pareiškėjo Komisijai siųstų faksimilių, institucija nebuvo nesusipažinusi su skundo pareiškėjo taikomais kriterijais. Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad skundo pareiškėjas ir galutinėje, ir tarpinėje ataskaitoje taikė tą pačią apskaitos sistemą. Gavusi tarpinį pranešimą, Komisija ne tik jam neprieštaravo, bet ir atliko tarpinį atsiskaitymą. Vadovaujantis Sprendimo 2

¹⁰ Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1973/92 1992 m. gegužės 21 d. dėl aplinkos finansinio instrumento (LIFE); OL L 206, 22/07/1992 p.1

¹¹ Tai ypač gerai įrodo 1997 m. spalio 30 d. faksimilės, kurią skundo pareiškėjas siuntė už finansinius aspektus atsakingam Komisijos pareigūnui, tekstas:

„Gerb. p. J., Kaip susitarėme praėjusių metų liepos mėn., pridėdu siūlomą „susitarimą“, kuriame atsiskaitoma dėl miškų savininkų dalyvaavimo projekte LIFE'96 ENV/E/512 tiek laiko, tiek išteklių prasme. Būčiau dėkingas, jei praneštumėte, kokius tai įrodančius dokumentus mums reiktų turėti, jei tai būtina, ir apie kokius apribojimus mums reiktų žinoti, jei jų yra. [...]“

priedo 3 straipsnio 2 dalies nuostatomis, galima teigti, kad taip pasielgdama Komisija netiesiogiai išreiškė pritarimą paramos gavėjo pateiktai finansinei ataskaitai ir tarpinei ataskaitai¹².

3.4 Atsakydama į ombudsmeno tolesnes užklaudas, Komisija pabrėžė, kad ji yra pasirengusi apsvarstyti skundo pareiškėjo reikalavimą apmokėti išlaidas ir atšaukti savo įsakymą dėl sumos išieškojimo, jei skundo pareiškėjas pateiktų įrodymų, kad jis tikrai turėjo tų išlaidų. Savo paskutinėse pastabose skundo pareiškėjas pareiškė esąs pasiruošęs performuluoti projekto skirsnį apie finansus pagal Komisijos reikalavimus ir paprašė ombudsmeno stebėti šį procesą bei užtikrinti, kad būtų priimtas teisingas sprendimas. Įvertinęs situaciją, ombudsmenas mano, kad nebėra pagrindo tęsti šio ginčo aspekto tyrimą.

Ombudsmenas stebės įvykių eigą. Jis pabrėžia, kad pagal Bendrijos finansines procedūras Komisija yra atsakinga už minėtos sutarties administravimą. Tačiau manydamas, kad tai reikalinga, skundo pareiškėjas gali pateikti naują skundą ombudsmenui ateityje.

4 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų. Todėl ombudsmenas bylą baigė.

KLAUSIMŲ ANULIAVIMAS IR NESILAIKYMAS KONKURSO SKELBIME IŠDĖSTYTŲ SĄLYGŲ

Sprendimas dėl skundo 647/2002/OV prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjo pateiktus faktus galima apibendrinti taip:

Skundo pareiškėjas dalyvavo atvirame konkurse COM/A/6/01 ir neišlaikė pirminės atrankos egzamino „b“, už kurį gavo tik 16,842 balų iš 40. Jis pateikė dvi apeliacijas atrankos komisijai: 2002 m. sausio 10 d. apeliacijoje jis prašė leisti perlaikyti egzaminą „b“ antrą kartą, o 2002 m. vasario 11 d. užginčijo darbų taisymo metodą. Skundo pareiškėjas užginčijo atrankos komisijos sprendimą anuliuoti tris pirminės atrankos egzamino klausimus, bet atrankos komisija atsakė, kad šie klausimai buvo anuliuoti visų kandidatų darbuose, taigi lygybės principas nebuvo pažeistas. Gavusi apeliaciją, atrankos komisija skundo pareiškėjui nusiuntė pasirenkamųjų klausimų testo kopiją su teisingais atsakymais bei skundo pareiškėjo atsakymais. Skundo pareiškėjas laikėsi nuomonės, kad jis teisingai atsakė dar į penkis egzamino „b“ klausimus, taigi jis būtų surinkęs ne 16,842, o 22,105 balus iš 40. Atrankos komisijai atmetus skundo pareiškėjo apeliaciją, 2002 m. kovo 25 d. jis pateikė skundą ombudsmenui. Jame pateikiami trys kaltinimai prieš komisiją:

- 1) anuliuodama testo „b“ devintą ir trisdešimt septintą klausimus, atrankos komisija pažeidė kandidatų lygybės principą;
- 2) atrankos komisija nepagrindė savo atsakymo į skundo pareiškėjo tvirtinimą, kad jo atsakymai į testo „b“ penktą, aštuntą, vienuoliką, tryliką ir dvidešimt penktą klausimus taip pat galėjo būti teisingi, sprendžiant iš kandidatams pateikto teksto;
- 3) skundo pareiškėjas teigia, kad atrankos komisija nesilaikė konkurso skelbimo VI.D punkte išdėstytų sąlygų, nes, jo žiniomis, keli minimalaus balų skaičiaus per pirminės atrankos egzaminą nesurinkę kandidatai vis dėlto buvo įtraukti į 600 kandidatų sąrašą, kuris buvo numatytas konkurso skelbime.

¹² „[...] tarpinis apmokėjimas atliekamas, kai Komisija pritaria paramos gavėjo pateiktai finansinei ataskaitai ir atitinkamam pranešimui [...]“.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

2001 m. gruodžio 14 d. laišku Admin.A.2 skyrius skundo pareiškėjui pranešė pirminės atrankos egzamino rezultatus. Kadangi skundo pareiškėjas per testą „b“, skirtą verbalinio ir matematinio mąstymo įgūdžiams patikrinti, surinko tik 16,482 balus iš 40, atrankos komisija netaisė kitų jo egzaminų raštu, vadovaudamasi konkurso skelbimo VI.D punkto nuostata, pagal kurią visi mažesni nei minimalų balų skaičių surinkę kandidatai yra atmetami.

Skundo pareiškėjui taip pat buvo pranešta, kad atrankos komisija nusprendė anuliuoti vieną „a“ testo klausimą ir testo „b“ devintą ir trisdešimt septintą klausimus dėl klaidų, rastų egzaminams jau pasibaigus. Siekiant užtikrinti kandidatų lygybę, šie klausimai buvo anuliuoti visų kalbų testuose.

Kaip skundo pareiškėjas prašė 2001 m. gruodžio 18 d., jam buvo atsiųsta jo optinio atsakymų lapo kopija bei pirminės atrankos testas su teisingais atsakymais.

2002 m. sausio 10 d. laiške skundo pareiškėjas išreiškė abejonę testo „b“ kokybe bei klausimų anuliavimo teisingumu, nes taip atsirado nelygybė, nepateisinusi skundo pareiškėjo teisėtų lūkesčių. Atrankos komisija savo atsakyme skundo pareiškėjui paaiškino verbalinio ir matematinio mąstymo testo tikslus bei klausimų anuliavimo priežastį.

Kalbant apie skundo pareiškėjo kaltinimą dėl klausimų anuliavimo, Komisija prašė atsižvelgti į Pirmosios instancijos teismo¹³ ir Teisingumo teismo¹⁴ precedentų teisę. Pagal precedentų teisę kandidatai privalo atsakyti į visus klausimus, o ne tik į tuos, į kuriuos pageidauja. Taigi klausimų, į kuriuos būtina atsakyti, skaičius ir turinys yra vienodi visiems kandidatams. Jei vėliau keletas klausimų yra panaikinami, kandidatų galimybės išlieka tokios pat.

Komisija taip pat pažymėjo, kad patys klausimai buvo vertinami vienodai, kadangi kiekvienam klausimui buvo skirtas tas pats balų skaičius.

Kalbant apie kaltinimą, kad atrankos komisija neatsižvelgė į skundo pareiškėjo tvirtinimą, kad jo atsakymai į testo „b“ penktą, aštuntą, vienuoliką, tryliką ir dvidešimt penktą klausimus, sprendžiant iš kandidatams pateikto teksto turinio, taip pat galėjo būti teisingi, Komisija pareiškė, kad atrankos komisija juos patikrino, bet tai nepakeitė jos sprendimo dėl testo įvertinimo.

Dėl skundo pareiškėjo tvirtinimo, kad atrankos komisija nesilaikė konkurso skelbimo VI.D punkte išdėstytų sąlygų, Komisija paaiškino, kad buvo laikomasi visų konkurso skelbime išdėstytų sąlygų ir, ištaisius pirminės atrankos testus, buvo tikrinami tik tų kandidatų egzamino raštu darbai, kurie surinko minimalų balų skaičių už kiekvieną egzaminą ir aukščiausią balų skaičių už visus egzaminus. Kandidatų, kurie surinko minimalų balų skaičių už konkurso pirminės atrankos 02 srities egzaminą, buvo daugiau nei 600, t. y. konkurso skelbime numatytą skaičių.

Skundo pareiškėjo pastabos

Dėl testo „b“ devintą ir trisdešimt septintą klausimų anuliavimo skundo pareiškėjas teigė, kad buvo pažeistas lygybės principas, nes neteisingai į anuliuotus klausimus atsakę kandidatai įgavo pranašumą, o teisingai į juos atsakiusieji pateko į nepalankią padėtį.

Kalbant apie antrąjį kaltinimą, skundo pareiškėjas kaip pavyzdį pateikė savo atsakymą į 13 klausimą. Jo nuomone, buvo galima ir tokia teksto interpretacija, taigi, jo atsakymas nebuvo neteisingas. Jis pasirinko atsakymą „b“, t. y. *“en faisant attention à sa technique de respiration, il est possible de réduire sa tension artérielle”*. Tokį atsakymą jis pasirinko dėl tokios tekste pateiktos informacijos: *“il est possible d’obtenir des résultats remarquables par la simple application de techniques respiratoires : diminution de la tension artérielle”*. Skundo pareiškėjas nori žinoti, kodėl jo atsakymas laikomas neteisingu.

¹³ 2001 m. sausio 17 d. teismo sprendimas T-189/99, *Gerochristos*.

¹⁴ 2001 m. gruodžio 13 d. įsakymas P. Giulietti C-263/01 (35 ir 36 punktai).

Dėl trečio kaltinimo skundo pareiškėjas pageidauja, kad ombudsmenas patikrintų, ar atrankos tarnyba iš tikrųjų laikėsi konkurso skelbimo VI.D punkto, prašydamas Komisijos pateikti visų pirminės atrankos egzaminą išlaikiusių kandidatų sąrašą (ir jų egzamino rezultatus).

TOLESNI TYRIMAI

Apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, pasirodė, kad būtina tęsti tyrimą, norint priimti sprendimą dėl trečiojo skundo pareiškėjo pateikto kaltinimo. Skundo pareiškėjas tvirtina, kad atrankos komisija nesilaikė konkurso skelbimo VI.D punkte išdėstytų sąlygų, nes, jo žiniomis, keli minimalaus balų skaičiaus per pirminės atrankos 02 srities egzaminą nesurinkę kandidatai vis dėlto buvo įtraukti į 600 kandidatų sąrašą, kuris buvo numatytas konkurso skelbime.

Dokumentų patikrinimas

Todėl ombudsmenas parašė Komisijai ir paprašė leisti patikrinti Komisijos dokumentus, o būtent 02 srities pirminės atrankos egzaminą išlaikiusių kandidatų sąrašą. Ombudsmeno tarnybos darbuotojai dokumentus patikrino 2003 m. sausio 24 d. Komisijos patalpose Briuselyje (Administracijos generaliniame direktorate).

SPRENDIMAS

1 Pirminės atrankos egzamino klausimų anuliavimas

1.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad anuliuodama testo „b“ devintą ir trisdešimt septintą klausimus, atrankos komisija pažeidė kandidatų lygybės principą. Jo nuomone, anuliuojant šiuos du klausimus, atsirado sukurta nelygybė tarp teisingai ir neteisingai į šiuos klausimus atsakiusių kandidatų.

1.2 Komisija atkreipė dėmesį į Pirmosios instancijos teismo ir Teisingumo teismo precedentų teisę, kai visi kandidatai privalo atsakyti į visus klausimus ir, jei vėliau keletas klausimų anuliuojami, kandidatų galimybės išlieka tokios pat.

1.3 Savo ankstesniuose sprendimuose dėl bylų 761/99/BB ir 729/2000/OV, kuriose buvo atsižvelgta į nusistovėjusią Bendrijos teismų precedentų teisę, ombudsmenas nustatė, kad tuo atveju, kai testo klausimas yra dviprasmiškas, sprendimas tokį testo klausimą anuliuoti yra pagrįstas, jei jį anuliuojant užtikrinama, kad nebus nusižengta kandidatų interesams. Remdamasis pateiktais įrodymais, Ombudsmenas mano, kad šiuo atveju nėra jokių argumentų, pagrindžiančių, kad buvo nesilaikoma šios sąlygos, atsižvelgiant į tai, kad Komisija anuliuojo b) testo devintą ir trisdešimt septintą klausimus visų kandidatų darbuose.

1.4 Remiantis tuo, kas anksčiau išdėstyta, galima teigti, kad Komisija nenusižengė su šiuo kaltinimu susijusioms tinkamo administravimo normoms.

2 Nebuvo pagrįstas atsakymas į skundo pareiškėjo tvirtinimą

2.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad atrankos komisija nepagrindė savo atsakymo į skundo pareiškėjo tvirtinimą, kad jo atsakymai į testo „b“ penktą, aštuntą, vienuoliką, tryliką ir dvidešimt penktą klausimus variantai, sprendžiant iš kandidatams pateikto teksto turinio, taip pat gali būti laikomi teisingais.

2.2 Komisija teigia, kad atrankos komisija išnagrinėjo skundo pareiškėjo atsakymus, bet tai nepakeitė jos sprendimo dėl testo įvertinimo.

2.3 Ombudsmenas pabrėžia, kad skundo pareiškėjo ir Komisijos ginčas yra susijęs su tuo, ar konkurso dalyviams pateiktą tekstą galima suprasti taip, kad keli atsakymai galėtų būti

teisingi. Taigi ginčas yra susijęs su atitinkamo teksto interpretacija. Kadangi šis klausimas yra susijęs su pačiu testo turiniu, jis priklauso atrankos komisijos nuožiūra vykdomų įgaliojimų sferai.

2.4 Atsižvelgdamas dar ir į tai, kad pagal Teisingumo teismo precedentų teisę pats faktas, kad komisija leidžia supažinti su įvairių testų įvertinimais, yra pakankamas komisijos sprendimą pagrindžiantis argumentas¹⁵, Ombudsmenas mano, kad atrankos komisija neviršijo savo teisėtų įgaliojimų. Todėl buvo nuspręsta, kad šio ginčo aspekto atžvilgiu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų.

3 Konkurso skelbimo nuostatų nesilaikymas

3.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad atrankos komisija nesilaikė konkurso skelbimo VI.D punkte išdėstytų sąlygų, nes, jo žiniomis, keli minimalaus balų skaičiaus per 02 srities pirminės atrankos egzaminą nesurinkę kandidatai vis dėlto buvo įtraukti į 600 kandidatų sąrašą, kuris buvo numatytas konkurso skelbime.

3.2 Komisija teigia, kad kandidatų, kurie surinko minimalų reikalingų balų skaičių už 02 srities pirminės atrankos egzaminą, buvo daugiau nei 600, t. y. konkurso skelbime numatytą skaičių.

3.3 Atsižvelgdama į šį tvirtinimą, Ombudsmeno tarnyba 2003 m. sausio 24 d. patikrino Komisijos dokumentus. Per patikrinimą Komisijos pareigūnai pirmiausia pranešė Ombudsmeno tarnybai, kad 2001 m. spalio 17 dienos Oficialiojo leidinio numeryje (C 291 A) buvo paskelbtas konkurso skelbimo klaidų sąrašas, kuriame buvo pataisyti konkursą laimėjusių kandidatų skaičiai. Konkurso skelbimo VI.D.1 punkte kandidatų, kurie surinko aukščiausius balus už pirminės atrankos testus „a“, „b“, „c“ ir „d“, skaičius buvo padidintas nuo 510 iki 600.

3.4 Patikrinus išaiškėjo, kad daugiau nei 600 kandidatai surinko minimalų balų skaičių už pirminės atrankos testus „a“, „b“, „c“ ir „d“. Viename sąrašė buvo pateikti 600 minimalų balų skaičių surinkusių geriausių kandidatų, o kitame sąrašė buvo išvardyti kandidatai, surinkę minimalų balų skaičių, bet nepatekę tarp 600 geriausių konkurso dalyvių.

3.5 Remdamasis tuo, kad anksčiau išdėstyta, ombudsmenas gali patvirtinti, kad Komisijos suteikta informacija yra tiksli. Todėl buvo nuspręsta, kad šiuo skundo aspektu Komisija nenusižengė tinkamo administravimo normoms.

4 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

KALBINĖ DISKRIMINACIJA

Sprendimas dėl skundo 659/2002/IP prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. balandžio mėn. p. C. „Universala Esperanto-Asocio“ („Pasaulinė esperanto asociacija“, toliau – UEA) vardu pateikė skundą dėl kalbinės diskriminacijos keliuose Europos organizacijose, kurias visiškai arba iš dalies finansuoja Europos Komisija, nes savo skelbimuose apie laisvas darbo vietas šios organizacijos reikalauja, kad kandidatų gimtoji kalba būtų anglų. Skundo pareiškėjas mano, kad dėl to yra diskriminuojami tūkstančiai žmonių, kurie negali gauti šio darbo, nors ir gerai moka anglų kalbą.

¹⁵

Bylos C-245/95 P, *Parlamentas v. Innamorati*, ECR [1996] I-3423 31 pastraipa.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija: i) pripažintų, kad skelbimai dėl darbo vietų, kurios oficialiai yra atviros visiems piliečiams, tačiau neoficialiai skirtos tik tiems, kuriems anglų kalba yra gimtoji, yra diskriminacinio pobūdžio; ii) garantuotų, kad ji nebeteiks finansinės paramos bendrovėms ir organizacijoms, diskriminuojančioms Europos piliečius, kuriems gimtoji kalba nėra anglų; iii) išnagrinėtų būdus ir sprendimus, kaip būtų galima užkirsti kelią kalbinei diskriminacijai organizacijose, kurias ji visiškai arba iš dalies finansuoja.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisijos nuomonę apie skundą pateiktas pastabas galima apibendrinti taip:

Kalbant apie skundo pareiškėjo pirmąjį reikalavimą, Komisija pažymėjo, kad visi skelbimai dėl darbo, pagal kuriuos oficialiai ar neoficialiai gali kreiptis tik tie, kuriems tam tikra kalba yra gimtoji, pagal Bendrijos laisvo darbuotojų judėjimo nuostatus yra nepriimtini ir diskriminaciniai. Kiekvienu atveju klausimą, ar darbo vieta neoficialiai skiriama tik tiems, kuriems tam tikra kalba yra gimtoji, turi įvertinti kompetentingas teismas.

Tačiau iš esmės negalima teigti, kad reikalavimas „puikiai mokėti kalbą“ prieštarauja Bendrijos teisei¹⁶. Tokiu atveju darbdavys turi įrodyti, kad einant tam tikras pareigas reikia puikiai mokėti tam tikrą kalbą. Komisijos tarnybos per savo atstovus tokią informaciją kelis kartus suteikė tiesiogiai UEA (2001 m. gegužės 14 d., 2001 m. liepos 20 d., 2001 m. spalio 5 d., 2002 m. sausio 24 d. laiškuose ir per 2002 m. kovo 11 d. vykusį susitikimą). Be to, 2002 m. kovo 24 d. susitikime Laisvo darbuotojų judėjimo patariamojo komiteto nariams Komisija pranešė apie būtinybę vengti visokio pobūdžio diskriminacijos rengiant skelbimus dėl darbo. Ji paragino šią informaciją perduoti visoms su tuo galinčioms susidurti tiek privataus, tiek viešojo sektoriaus įstaigoms.

Kalbant apie antrąjį skundo pareiškėjo reikalavimą, Komisija pareiškė, kad visos dotacijų skyrimo nuostatos ir principai, išdėstyti dotacijų teikimo vadove, yra įtraukti į naują Finansinį reglamentą¹⁷, kuris įsigaliojo 2003 m. sausio 1 dieną. Šio reglamento 109 straipsnyje rašoma, kad „dotacijos skiriamos vadovaujantis skaidrumo ir vienodo požiūrio principais. (...)“. Kalbant apie naujo Finansinio reglamento 55 straipsnyje numatytą vykdomųjų žinybų finansavimą, Komisija pabrėžė, kad šių žinybų darbuotojams bus pavesta laikytis Tarnybos nuostatų. Jiems taikytinos nuostatos apima ir bendrąjį nediskriminavimo principą.

Dėl skundo pareiškėjo trečiojo reikalavimo, kova su diskriminacija yra prioritetas visose Bendrijos politikos srityse. Tais atvejais, kai diskriminaciją galėtų lemti privačių bendrovių ar nevyriausybinė organizacijų darbo skelbimuose minimas reikalavimas, kad tam tikra kalba būtų gimtoji, Komisija negali kištis, ir kiekvienas toks atvejis turi būti nagrinėjamas nacionaliniuose teismuose.

Be to, Komisija pranešė ombudsmenui, kad UEA 2002 m. liepos mėn. atsiųstą informaciją apie su Belgijos valstybe susijusius darbo skelbimus, kurie vėliau pasirodė esą diskriminaciniai, ji užregistravo kaip oficialų skundą, ir šiuo klausimu bus kreipiamasi į Belgijos valdžios institucijas.

Tačiau Komisija pabrėžė, kad jos tarnyboms pranešus apie visiškai arba iš dalies Komisijos finansuojamų organizacijų diskriminacinio pobūdžio darbo skelbimus, Komisija visada įsikišdavo ir pareikalavo, kad skelbimai būtų pataisyti. Su institucija glaudžiai susijusioms organizacijoms generaliniai direktoratai siųsdavo laiškus, kuriuose būdavo reikalaujama užtikrinti, kad: i) siūlant

¹⁶ Komisija savo nuomonę šia tema išreiškė, atsakydama į kelis raštu pateiktus klausimus, t. y. 2002 m. vasario 21 d. atsakyme į raštu pateiktą klausimą E-4100/00: „Bendrijos nuostatai dėl laisvo darbuotojų judėjimo draudžia ne tik atvirą diskriminaciją dėl tautybės, bet ir paslėptą diskriminaciją, kurios atveju, taikant iš pažiūros neutralius kriterijus, praktiškai pasiekiami tokių pat rezultatų. Tačiau diskriminacija negali būti laikomi tie atvejai, kai reikalavimas mokėti kalbą yra susijęs su siūlomų užimti pareigų pobūdžiu (...)“. Komisijos atsakymas buvo paskelbtas 2001 m. birželio 19 d. Oficialiojo leidinio (OL C 174 E) 233 psl.

¹⁷ Tarybos Reglamentas (EB, Euratomo) Nr. 1605/2002 2002 m. birželio 25 d. dėl Europos Bendrijų biudžetui taikomo finansinio reglamento, 2002 m. rugsėjo 16 d. Oficialiojo leidinio (OL L 248) 1 psl.

bet kokias pareigas, kalbų mokėjimo reikalavimai atitiktų tikrąjį tas pareigas eiti reikalingą kalbos mokėjimo lygį; ii) kai puikus kalbos mokėjimas yra esminis reikalavimas tam tikrą postą užimti, patartina geriau naudoti tokias formuluotes, kaip „puikus kalbos mokėjimas“ arba „puikios kalbos žinios“, o ne reikalauti, kad „kalba būtų gimtoji“; iii) įdarbindamos naujus darbuotojus, jos taikytų lygių galimybių principą, neišreikšdamos šališkumo nei vienos kalbinės ar tautinės grupės atžvilgiu. Be to, Komisija priminė, kad jos Užimtumo ir socialinių reikalų direktoratas į visus savo konkursų dėl paslaugų teikimo ar projektų vykdymo skelbimus įtraukia sąlygą, kuriame būtų atkreiptas galimų rangovų dėmesys į straipsnių apie darbuotojo gimtąją kalbą neteisėtumą. Institucija taip pat pažymėjo, kad Eurostatas prie įprastų konkurso sąlygų ketino pridėti straipsnį, kad „konkurso dalyviams būtų priminta, kad Bendrijos nuostatai dėl laisvo darbuotojų judėjimo draudžia diskriminaciją tautybės pagrindu, ir reikalavimas, kad kandidatui tam tikra kalba būtų gimtoji, pateiktas kaip viena iš sąlygų pareigoms užimti, laikomas diskriminacija“.

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėjas pažymėjo, kad Komisijos nuomonė jo netenkina ir laikėsi savo pirminių reikalavimų.

SPRENDIMAS

1 Kalbinė diskriminacija

1.1 Skundas buvo pagrįstas kaltinimu dėl kalbinės diskriminacijos keliose Europos organizacijose, kurias visiškai arba iš dalies finansuoja Europos Komisija, nes savo skelbimuose apie laisvas darbo vietas šios organizacijos reikalauja, kad kandidatų gimtoji kalba būtų anglų. Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija: i) pripažintų, kad skelbimai dėl darbo vietų, kurios oficialiai yra atviros visiems piliečiams, tačiau neoficialiai skirtos tik tiems, kuriems anglų kalba yra gimtoji, yra diskriminacinio pobūdžio; ii) garantuotų, kad ji nebeteiks finansinės paramos bendrovėms ir organizacijoms, diskriminuojančioms Europos piliečius, kuriems gimtoji kalba nėra anglų; iii) išnagrinėtų būdus ir sprendimus, kaip būtų galima užkirsti kelią kalbinei diskriminacijai organizacijose, kurias ji visiškai arba iš dalies finansuoja

1.2 Savo nuomonėje Komisija pažymėjo, kad visi skelbimai dėl darbo, pagal kuriuos oficialiai ar neoficialiai gali kreiptis tik tie, kuriems tam tikra kalba yra gimtoji, pagal Bendrijos nuostatus dėl laisvo darbuotojų judėjimo yra nepriimtini ir diskriminaciniai. Tačiau iš esmės negalima teigti, kad reikalavimas „puikiai mokėti kalbą“ prieštarauja Bendrijos teisei, ir darbdavys privalo įrodyti, kad einant tam tikras pareigas reikia puikiai mokėti tam tikrą kalbą.

Kalbant apie dotacijų skyrimo nuostatas ir principus, Komisija pažymėjo, kad jie yra išdėstyti dotacijų teikimo vadove ir įtraukti į naują Finansinį reglamentą¹⁸, kuris įsigaliojo 2003 m. sausio 1 dieną. Šio reglamento 109 straipsnyje rašoma, kad „dotacijos skiriamos vadovaujantis skaidrumo ir vienodo požiūrio principais. (...)“. Kalbant apie naujo finansinio reglamento 55 straipsnyje numatytą vykdomųjų žinybų finansavimą, Komisija pabrėžė, kad šių žinybų darbuotojams bus pavesta laikytis Tarybos nuostatų. Jiems taikytinos nuostatos apima ir bendrąjį nediskriminavimo principą.

Dėl trečiojo reikalavimo Komisija išsamiai paaiškino, kokių priemonių ėmėsi, sprendama ši klausimą. Atitinkamų Komisijos veiksmus įrodančių dokumentų kopija buvo pridėta prie institucijos nuomonės pareiškimo.

1.3 Ombudsmenas mano, kad Komisija apsvarstė visus skundo pareiškėjo pateiktus reikalavimus, ir kad jos atsakymas buvo pakankamas. Ombudsmenas išreiškė pritarimą Komisijos veiksams, kuriais siekiama, kad diskriminaciniai darbo skelbimai ateityje nebūtų spausdinami. Jis paragino instituciją tęsti ir stiprinti kovą su kalbine diskriminacija ir su laisvo darbuotojų judėjimo kliūtimis.

¹⁸

Tarybos Reglamentas (EB, Euratomo) Nr. 1605/2002 2002 m. birželio 25 d. dėl Europos Bendrijų biudžetui taikomo finansinio reglamento, 2002 m. rugsėjo 16 d. Oficialiojo leidinio (OL L 248) 1 psl.

2 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų. Todėl ombudsmanas šią bylą baigė.

JT ADMINISTRACIJOS KOSOVE „ES RAMSČIO“ STATUSAS

Sprendimas dėl skundo 1256/2002/GG (konfidencialaus) prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. birželio mėn. skundą pateikęs Vokietijos pilietis dirbo konsultantu Kosove: pirmiausia Europos rekonstrukcijos agentūroje (pagal dvi sutartis), o vėliau – „JT misijos Kosove ES ramstyje“.

Skundo pareiškėjas teigė, kad „ES ramstis“ nesudarė su juo sutarties ir neapmokėjo jo nusiųstos sąskaitos. 2002 m. gegužės 7 d. išrašytą sąskaitą skundo pareiškėjas nusiuntė JT misijos Kosove generalinio sekretoriaus specialiam įgaliotiniui Andy Bearpark. Jos vertė buvo 55 936,16 eurų.

Pirmasis skundas (1010/2002/GG) buvo atmestas, nes buvo nepakankamai aiškiai nurodytas skundo objektas (Ombudsmeno statuto 2 straipsnio 3 dalis).

Tada skundo pareiškėjas pateikė naują skundą (1141/2002/GG) prieš Europos rekonstrukcijos agentūrą bei „ES ramstį“ ir faksu nusiuntė patvirtinamuosius dokumentus (su agentūra susijusius dokumentus – 2002 m. birželio 17 d., o su „ES ramčiu“ – 2002 m. birželio 18 d.). Skundas buvo perduotas agentūrai, kad ši pateiktų savo pastabas. Kalbant apie „ES ramstį“, skundo pareiškėjui buvo pranešta, kad vis dar nepakankamai aiškiai nurodytas skundžiamoji institucija.

Vėliau skundo pareiškėjas pranešė ombudsmenui, kad su „ES ramsčiu“ susijęs skundas buvo nukreiptas prieš Europos Komisiją. Kad būtų išvengta nesusipratimų, šis laiškas buvo užregistruotas kaip naujas skundas su ta pačia nuoroda.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonės pareiškime pateikė šias pastabas:

„ES ramstis“ yra Jungtinių Tautų laikinosios misijos Kosove (UNMIK), kuri buvo įsteigta pagal Jungtinių Tautų Tarybos rezoliuciją Nr. 1244 1999 m. birželio 10 d., dalis. UNMIK vadovauja JT generalinio sekretoriaus specialus įgaliotinis, o ją sudaro keturi elementai („ramsčiai“), kuriems vadovauja įvairios tarptautinės specialistų grupės.

Keturi ramsčiai yra šie:

- I ramstis: humanitariniai reikalai, už kuriuos atsakingas JT pabėgėlių reikalų vyriausiasis komisaras (UNHCR). I ramsčio buvo galutinai atsisakyta 2000 m. birželio mėn., o vietoj jo dabar vykdoma su teisingumu ir policija susijusi operacija, kuriai vadovauja Jungtinės Tautos;
- II ramstis: civilinė administracija, kuriai vadovauja Jungtinės Tautos;
- III ramstis: demokratizacija ir institucijų kūrimas, už kuriuos atsakinga Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO);
- IV ramstis: ES vadovaujama ekonomikos pertvarkymo, atstatymo ir vystymo misija. IV ramstis yra vadinamas „ES ramsčiu“.

„ES ramsčiui“, kuriam vadovauja JT misijos Kosove generalinio sekretoriaus specialaus įgaliotinio pavaduotojas Andy Bearpark, yra patikėta kurti Kosovo ekonomikos pertvarkymo, atstatymo ir vystymo teisinius, institucinius ir politinius pagrindus.

Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialaus įgaliotinio pavaduotojas yra atsakingas už „ES ramsčio“ veiklos įgyvendinimą ir valdo „ES ramsčio“ einamosios veiklos biudžetą, kurį skiria Bendrija.

Tarybos reglamento (EB) Nr. 1080/2000 1 straipsnyje numatyta, kad Bendrija finansiškai remia UNMIK įsteigimą ir veiklą. Pagal šį straipsnį Bendrijos indėlis yra lėšos „ES ramsčio“ einamosioms išlaidoms, įskaitant vietinių ir tarptautinių darbuotojų atlyginimus.

ES indėlis ir jo įgyvendinimo bei kontrolės mechanizmai yra numatyti Europos Komisijos ir UNMIK „ES ramsčio“ susitarime dėl dotacijų. Susitarimai dėl dotacijų yra pasirašomi kiekvienais metais nuo 2000 metų.

Pagal šių susitarimų specialiųjų sąlygų 1 straipsnio 2 dalį „organizacija priima dotaciją ir prisiima atsakomybę už užduoties atlikimą. Be to, šiems susitarimams taikytinų Bendrųjų sąlygų 1 straipsnio 1 dalyje numatoma, kad „Bendrija nepripažįsta, kad ji ir organizacijos partneris (-iai) arba ji ir subrangovas yra saistomi sutartinių ryšių“.

Be to, Bendrųjų sąlygų 3 straipsnio 2 dalyje teigiama, kad „organizacija prisiima visą atsakomybę už trečiąsias šalis“, ir „kad organizacija atleidžia Bendriją nuo atsakomybės, susijusios su skundu ar ieškiniu dėl pažeidimų, įvykdytų organizacijos, organizacijos darbuotojų arba asmenų, kuriems šie darbuotojai yra atsakingi pagal nuostatus ir taisykles, arba dėl trečiosios šalies teisių pažeidimų.“

Atsižvelgdama į tai, kas anksčiau išdėstyta, Komisija mano, kad sutartiniai ryšiai tarp skundo pareiškėjo ir UNMIK „ES ramsčio“ neapima jos tarnybų, kurios prisideda prie vieno iš keturių JT laikinosios administracijos Kosove padalinių einamųjų išlaidų, bet nėra atsakingos už jo veiklos įgyvendinimą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Tvirtinimas, kad „ES ramstis“ nesudarė sutarties ir neapmokėjo sąskaitos

1.1 Skundą pateikęs vokiečių konsultantas teigia, kad „ES ramstis“ nesudarė su juo sutarties ir neapmokėjo nusiųstos sąskaitos. Jo nuomone, už „ES ramsčio“ veiksmus turi atsakyti Europos Komisija.

1.2 Komisija teigia, kad „ES ramstis“ yra Jungtinių Tautų laikinosios misijos Kosove (UNMIK), kuri buvo įsteigta pagal Jungtinių Tautų Tarybos rezoliuciją Nr. 1244 1999 m. birželio 10 d., dalis. UNMIK vadovauja JT generalinio sekretoriaus specialaus įgaliotinio pavaduotojas Andy Bearpark, kuris yra atsakingas už ES ramsčio veiklos įgyvendinimą ir valdo „ES ramsčio“ veiklos biudžetą, kurį skiria Bendrija. Komisija nurodė UNMIK „ES ramsčio“ ir Europos Komisijos susitarimus dėl dotacijų, pagal kuriuos „ES ramstis“ prisiima visą atsakomybę už trečiąsias šalis ir nepripažįsta, kad ji ir organizacijos partneris(-iai) arba ji ir subrangovas yra saistomi kokių nors sutartinių ryšių. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta anksčiau, Komisija mano, kad sutartiniai ryšiai tarp skundo pareiškėjo ir UNMIK „ES ramsčio“ neapima jos tarnybų, nes jos nėra atsakingos už „ES ramsčio“ veiklos įgyvendinimą. Remdamasis Komisijos pateiktais paaiškinimais, ombudsmenas mano, kad Komisijos pozicija yra pagrįsta.

2 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

KONKURSŲ DĖL DARBO DALYVIŲ KELIŲ IŠLAIDOS IR DIENPINIGIAI

Sprendimas dėl skundo 1358/2002/IP prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. liepos mėn. p. C. ombudsmenui pateikė skundą prieš Europos Komisiją, tvirtindama, kad Komisijos priimtuose nuostatuose, reglamentuojančiuose atvirų konkursų dalyvių kelionių išlaidų kompensavimą, diskriminuojami kandidatai iš tolimų valstybių narių. Skundo pareiškėjos nuomone, šie kandidatai atsiduria nepalankioje padėtyje, palyginus su tais, kurie gyvena netoli vietos, kurioje rengiami konkursai, t. y. paprastai Briuselio. Ji reikalavo, kad Komisija priimtų naujus kelionių išlaidų kompensavimą reglamentuojančius nuostatus ir taip užtikrintų vienodas sąlygas visiems atvirų konkursų dalyviams.

TYRIMAS

Europos Komisijos nuomonė

Komisija priminė, kad skundo pareiškėja dalyvavo atvirame konkurse COM/A/9/01, skirtame administratorių ekonomikos ir statistikos srities rezervo sąrašui sudaryti. Po pirminės atrankos egzamino skundo pareiškėja pateko tarp 500 geriausių kandidatų. Pagal konkurso skelbimo I.5 punktą jos buvo paprašyta užpildyti paštu atsiųstą paraiškos formą. Atrankos komisija patikrino skundo pareiškėjos dokumentus ir pranešė, kad jai bus leidžiama laikyti egzaminus raštu, kurie vyko 2002 m. liepos 19 dieną. Skundo pareiškėja egzaminuose nedalyvavo.

Kelionės išlaidų kompensavimo nuostatai yra išdėstyti išvadoje Nr. 211/95, kurią visų institucijų administracijų vadovai priėmė 1996 m. kovo 28 d. ir kuri įsigaliojo 1996 m. balandžio 1 dieną. Europos Komisija įteisino išvadą Nr. 211/95, 1996 m. balandžio 15 d. vidaus direktyva. Abiejuose tekstuose įtvirtinami bendrieji principai, pagal kuriuos konkurso dalyviams, pakviestiems laikyti egzaminus raštu, kompensuojamos kelionės išlaidos ir skiriami dienpinigiai. Jei kandidatas gyvena toliau nei 300 kilometrų nuo konkurso vietos, jam išmokama pagal kelionės atstumą apskaičiuota vienkartinė išmoka. Jei šis atstumas siekia 1 500 ar daugiau kilometrų, kandidatams išmokama 180 eurų. Šiame konkurso etape dalyviai finansiškai remiami tik nustatyto dydžio išmoka, tačiau visos kelionės išlaidos jiems nepadengiamos. Tai yra numatyta tik į egzaminą žodžiu pakviestiems kandidatams.

Visa ši informacija buvo pateikta laiške, siųstame skundo pareiškėjai kartu su kvietimu laikyti egzaminus raštu. Taigi jai buvo apie tai pranešta.

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose dėl Komisijos nuomonės skundo pareiškėja pabrėžė, kad Komisija nepakomentavo jos tvirtinimo, jog atvirų konkursų dalyvių kelionių išlaidų kompensavimą reglamentuojančiuose nuostatuose diskriminuojami kandidatai iš tolimų valstybių, o gyvenantiems netoli konkurso vietos, paprastai Briuselio, suteikiamos palankesnės sąlygos.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir pareiškėjo pastabas, nustatyta, kad būtinas tolesnis tyrimas. 2003 m. sausio 29 d. ombudsmenas parašė laišką Komisijai, kuriame paprašė institucijos pakomentuoti skundo pareiškėjos pastabas, kuriose ji teigė, jog Komisija neatkreipė dėmesio į jos tvirtinimą, kad atitinkami nuostatai diskriminuoja kandidatus iš tolimesnių valstybių narių.

Antroji Komisijos nuomonė

Institucija priminė, kad atviro konkurso dalyvių, pakviestų laikyti egzaminus raštu, kelionių išlaidoms skiriama suma yra apskaičiuojama pagal atstumą tarp kandidato gyvenamosios vietos ir konkurso vietos, jei šis atstumas siekia bent jau 300 kilometrų. Ši išmoka didėja pagal kelionės atstumą (kandidatams išmokama 60 eurų, jei šis atstumas yra nuo 301 km iki 800 km; 120 eurų – nuo 801 km iki 1500 km ir 180 eurų – kai atstumas viršija 1500 km).

Tai objektyvūs kriterijai, taikomi visiems kandidatams vienodomis sąlygomis ir nustatyti tik pagal kelionės atstumą, neatsižvelgiant į jokių kitų kintančius rodiklius, pavyzdžiui, gyvenimo lygį įvairiose šalyse ar susisiekimą tarp kandidato gyvenamosios vietos ir konkurso vietos.

Remdamasi tuo, Komisija atmetė skundo pareiškėjos kaltinimus esą šios nuostatos yra diskriminacinio pobūdžio.

SPRENDIMAS

1 Konkursų dėl darbo dalyvių kelionės išlaidos ir dienpinigiai

1.1 Konkurse COM/A/9/01 dalyvavusi skundo pareiškėja tvirtino, kad Komisijos priimtuose nuostatuose, reglamentuojančiuose atvirų konkursų dalyvių kelionių išlaidų kompensavimą, diskriminuojami kandidatai iš tolimų valstybių narių. Skundo pareiškėjos nuomone, netoli konkurso vietos, t. y. paprastai Briuselio gyvenantys kandidatai įgyja pranašumą prieš kandidatus iš tolimesnių valstybių narių.

1.2 Savo nuomonėje Komisija paaikšino, kad kelionės išlaidų kompensavimo nuostatai yra išdėstyti išvadoje Nr. 211/95, kurią visų institucijų administracijų vadovai priėmė 1996 m. kovo 28 d. ir kuri įsigaliojo 1996 m. balandžio 1 dieną. Europos Komisija įteisino išvadą Nr. 211/95, 1996 m. balandžio 15 d. vidaus direktyva. Abiejuose tekstuose įtvirtinami bendrieji principai, pagal kuriuos konkurso dalyviams, pakviestiems laikyti egzaminus raštu, kompensuojamos kelionės išlaidos ir skiriami dienpinigiai. Jei kandidatas gyvena toliau nei 300 kilometrų nuo vietos, kurioje vyksta konkursas, jam išmokama nustatyto dydžio vienkartinė išmoka, apskaičiuota pagal kelionės atstumą. Jei šis atstumas siekia 1500 ar daugiau kilometrų, kandidatams išmokama 180 eurų. Šiame konkurso etape dalyviai finansiškai remiami tik nustatyto dydžio išmoka, tačiau visos kelionės išlaidos jiems nepadengiamos. Skundo pareiškėja turėtų būti su tuo susipažinusi, nes visa ši informacija buvo pateikta laiške, siųstame kartu su kvietimu laikyti egzaminus raštu.

1.3 Savo antrojoje nuomonėje Komisija priminė nuostatus, reglamentuojančius lėšų skyrimą iš dalies padengti atviro konkurso dalyvių, pakviestų laikyti egzaminus raštu, kelionių išlaidas. Komisija pažymėjo, kad šie nuostatai pagrįsti objektyviais kriterijais, taikomais visiems kandidatams vienodomis sąlygomis ir nustatytais tik pagal kelionės atstumą, neatsižvelgiant į jokių kitų besikeičiančius rodiklius, pavyzdžiui, gyvenimo lygį įvairiose šalyse ar susisiekimą tarp kandidato gyvenamosios vietos ir konkurso vietos.

1.4 Ombudsmenui nežinoma jokia teisinė norma ar Bendrijos teisės nuostata, pagal kurią Komisija privalėtų kompensuoti atvirų konkursų dalyvių kelionės išlaidas ar dienpinigius. Tačiau Komisijai nusprendus skirti lėšų tokioms išlaidoms padengti, ji privalo užtikrinti, kad bus laikomasi vienodo požiūrio principo. Komisija visiems kandidatams taiko vienodus kelionių išlaidų kompensavimo ir dienpinigių mokėjimo kriterijus, kurie yra nustatomi pagal objektyvų kriterijų, t. y. atstumą nuo kandidato gyvenamosios vietos iki konkurso vietos. Komisijos pasirinkta dalinės kompensacijos skyrimo sistema yra pagrįsta ir nediskriminuojanti kandidatų.

1.5 Taigi ombudsmenas nusprendė, kad šiuo ginčo aspektu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų.

2 Skundo pareiškėjos reikalavimas

2.1 Skundo pareiškėja reikalavo, kad Komisija priimtų naujus kelionių išlaidų kompensavimą reglamentuojančius nuostatus ir taip užtikrintų vienodas sąlygas visiems atvirų konkursų dalyviams.

2.2 Atsižvelgdamas į šio sprendimo 1.5 punkte pateiktas išvadas, ombudsmenas mano, kad nėra būtina nagrinėti šį klausimą.

3 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

DISKRIMINACIJA NUSTATANT BRANDUOLINIŲ MEDŽIAGŲ INSPEKTORIAUS KATEGORIJĄ

Sprendimas dėl skundo 1365/2002/OV (konfidencialaus) prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas pateikė šiuos faktus:

Skundo pareiškėjas dalyvavo atvirame konkurse COM/B/1015 (B5/B4 Euratomo branduolinių medžiagų inspektorius), kurį 1996 m. Komisija organizavo naujųjų valstybių narių piliečiams. Skundo pareiškėjas buvo paskirtas į šias pareigas 2000 m. gegužės mėn. ir jam buvo suteikta B4 pareigybinė kategorija, t. y. aukščiausia šiame konkurse numatyta kategorija. Skundo pareiškėjas turi labai daug darbo patirties bei universitetinį inžinieriaus išsilavinimą, kuris yra aukštesnis, nei reikia šioms pareigoms atlikti.

Skundo pareiškėjo nuomone, suteikusi B4 kategoriją, Komisija jį diskriminavo dėl šių priežasčių:

Pirmiausia, šiame konkurse Komisija nustatė aukštesnę dalyvių amžiaus ribą, nes jis buvo organizuojamas naujųjų valstybių narių piliečiams. Skundo pareiškėjas mano, kad turėtų būti siūloma daugiau kategorijų ir taip būtų atsižvelgiama į asmenis su didesne darbo patirtimi.

Antra, maždaug prieš metus buvo organizuoti trys atviri konkursai naujųjų valstybių narių piliečiams, turintiems išsilavinimą ekonomikos (COM/B/951), administravimo (COM/B/952) srityse arba praktinių darbo kompiuterių įgūdžių (EUR/B/72). Šiuose konkursuose buvo siūlomos kategorijos nuo B1 iki B5. 2002 m. pavasarį Euratomas įdarbino B1 kategorijos pareigūną iš COM/B/951 sąrašo. Jei skundo pareiškėjas būtų dalyvavęs ankstesniame konkurse, jam turbūt būtų suteikta B1 kategorija dėl didelės darbo patirties.

Norėdamas pagrįsti savo reikalavimą suteikti aukštesnę kategoriją, skundo pareiškėjas nurodė Europos ombudsmeno sprendimą dėl bylos 109/98/ME, susijusios su įvairiuose konkursuose dalyvavusių žuvininkystės inspektorių diskriminavimu suteikiant kategoriją. Tuo atveju Komisija atsižvelgė į ombudsmeno rekomendacijas.

Skundo pareiškėjo skundas Komisijai buvo pagrįstas Tarnybos nuostatų 90 straipsniu. 2002 m. gegužės 25 d. skundo pareiškėjui buvo pranešta, kad Komisija atmetė jo prašymą iš naujo apsvarstyti jo kategoriją. Komisija savo atsakyme teigė, kad atvejis 109/98/ME buvo susijęs su laikiniais darbuotojais, o Euratomo organizuotame konkurse nereikėjo B3/B2 ar B1 pareigūnų. Todėl

skundo pareiškėjas šį skundą pateikė ombudsmenui, teigdamas, kad pagal lygybės principą, jam turėtų būti suteikta aukštesnė kategorija.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonės pareiškime pirmiausia priminė šio atvejo faktus: skundo pareiškėjas laimėjo B5/4 kategorijos branduolinių medžiagų inspektorių konkursą COM/B/1015 (OL C 179 A, 1996 m. birželio 22 d.), kuriame galėjo dalyvauti tik Austrijos, Suomijos ir Švedijos piliečiai. Konkursą laimėjusiųjų rezervo sąrašas buvo sudarytas 1997 m. liepos 17 dieną. Skundo pareiškėjas buvo įdarbintas pasibaigus plėtros etapui 2000 m. gegužės mėn. ir pagal profesinę patirtį jis buvo priskirtas B4 kategorijos 3 pakopai, t. y. aukščiausiai teisės aktuose numatyta šios profesinės grupės pakopai.

Skundo pareiškėjas savo skunde mini per kitus plėtros etapus organizuotus konkursus B1 ir B2/3 kategorijos specialistams ir sprendimą 109/98/ME, kuris buvo taikomas trims laikinojo darbuotojo statusą turintiems žuvininkystės inspektoriams. Jis taip pat paminėjo konkursus, organizuotus į Europos Sąjungą priėmus Ispaniją ir Portugaliją.

Vykstant plėtrai, Komisija turėjo suderinti tarnybos poreikius su reikalavimu įdarbinti įvairių profesinės karjeros struktūros lygių darbuotojus iš naujųjų valstybių narių. Todėl Komisija organizavo konkursus B1, B3/2 ir B5/4 kategorijų bendresnių sričių (administravimo, informacinių technologijų, apskaitos, viešųjų finansų ir audito bei archyvavimo, dokumentavimo ir bibliotekininkystės) specialistams. Į ES stojant Austrijai, Suomijai ir Švedijai, visų konkursų dalyviams buvo bendrai taikoma aukštesnė amžiaus riba. Organizuojant šiuos konkursus buvo numatyta, kad daugiausia laimėjusiųjų bus B5/4 konkursuose. Be šių konkursų buvo organizuojami specialūs B5/4 kategorijos konkursai laborantams, medicinos seserims ir branduolinių medžiagų inspektoriams. Reikia pažymėti, kad tie patys principai buvo taikomi ir per kitą plėtros etapą, t. y. į ES stojant Ispanijai ir Portugalijai.

Skundo pareiškėjo nubrėžta paralelė su žuvininkystės inspektorais netinkama, nes šių atveju negalima lyginti. Nors šiuo atveju Komisija teigė pasielgusi visiškai teisėtai ji išimtinai sutiko priimti Europos ombudsmeno pasiūlytą draugišką susitarimą, atsižvelgdama į besiskiriančius žuvininkystės inspektorių atrankos lygius. Be to, Komisija pažymėjo, kad skundo pareiškėjas net nepaminėjo, ar jis pateikė prašymą dalyvauti viename iš bendrųjų sričių konkursų, organizuotų B1 ir B3/2 kategorijos darbuotojams atrinkti. Komisija nusprendė, kad, vadovaujantis konkurso sąlygomis, skundo pareiškėjo kategorija buvo nustatyta teisingai.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas pažymėjo, kad Komisijai vykdant minėtą reikalavimą įdarbinti įvairių profesinės karjeros struktūros lygių darbuotojų iš naujųjų valstybių narių turi būti užtikrinta, kad patyrusiems darbuotojams iš naujųjų valstybių narių būtų suteikta tokia kategorija, kuri atlygintų už patirtį, įgytą, kai šalis dar nebuvo įstojusi į ES ir kai asmuo dar negalėjo gauti darbo ES.

Skundo pareiškėjas mano, kad Komisijos paaiškinimas, pagrindžiantis sprendimą aštuoniems konkursams taikyti šią taisyklę, o tris konkursus organizuoti tik B5/B4 kategorijoms, reiškia, kad bendrosioms sritims reikalingas platesnis kategorijų spektras nei specialioms sritims, viena iš kurių yra ir skundo pareiškėjo specialybė – branduolinių medžiagų inspektorius. Skundo pareiškėjo nuomone, šis paaiškinimas yra nenuoseklus ir nepateikia tinkamos objektyvios priežasties, dėl kurios kandidatams buvo sudarytos nevienodos sąlygos. Taigi, buvo pažeistas lygybės principas.

Be to, skundo pareiškėjas teigia, kad Komisijos minėti „tarnybos poreikiai“ tam tikrus konkursus organizuoti tik B5/B4 kategorijoms negali būti laikomi tinkama objektyvia priežastimi sudaryti nevienodas sąlygas. Skundo pareiškėjas minėjo, kad Euratomas nuolat įdarbina patyrusius B1/B2

kategorijos inspektorius, o patyrę darbuotojai yra naudingi visoms tarnyboms. Negalima tvirtinti, kad kitoms tarnyboms B1/B2 kategorijos darbuotojų reikėjo labiau nei Euratomui.

Skundo pareiškėjas teigė, kad 109/98/ME atveju Komisija sutiko priimti ombudsmeno pasiūlytą draugiško susitarimą ir iš naujo nustatyti žuvininkystės inspektorių kategorijas, nes jie turėjo ypač daug profesinės patirties. Todėl skundo pareiškėjas paprašė Komisijos taip pat pasielgti ir jo atveju, nes jis taip pat turi ypač daug profesinės patirties. Dėl sąlyginai brandaus amžiaus, Komisijos vykdant diskriminacinę politiką suteikiant pareigybinės kategorijas jis atsidūrė ypač nepalankioje padėtyje.

SPRENDIMAS

1 Reikalavimas suteikti aukštesnę nei B4 kategoriją

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad pagal lygybės principą jam turėtų būti suteikta aukštesnė kategorija nei B4. Norėdamas pagrįsti savo reikalavimą, skundo pareiškėjas pažymėjo, kad šiame konkurse Komisija nustatė aukštesnę dalyvių amžiaus ribą, kadangi jis buvo organizuojamas naujųjų valstybių narių piliečiams, o maždaug prieš metus organizuojuose trijuose atviruose konkursuose (asmenims, turintiems ekonominį/administracinį išsilavinimą arba praktinių darbo kompiuteriu įgūdžių – COM/B/951, COM/B/952 ir EUR/B/72) naujųjų valstybių narių piliečiams buvo siūlomos B1-B5 kategorijos. Skundo pareiškėjas taip pat nurodo ombudsmeno sprendimą byloje 109/98/ME.

1.2 Komisija teigia, kad vykstant plėtrai, Komisija turėjo suderinti tarnybos poreikius su reikalavimu įdarbinti įvairių profesinės karjeros struktūros lygių darbuotojus iš naujųjų valstybių narių. Naujųjų valstybių narių piliečiams Komisija organizavo konkursus B1, B3/2 ir B5/4 kategorijų bendresnių sričių (administravimo, informacinių technologijų, apskaitos, viešųjų finansų ir audito bei archyvavimo, dokumentavimo ir bibliotekinių kystės) specialistams. Be šių konkursų buvo organizuojami specialūs B5/4 kategorijos konkursai laborantams, medicinos seserims ir branduolinių medžiagų inspektoriams. Komisija pabrėžė, kad skundo pareiškėjo nubrėžta paralelė su žuvininkystės inspektorais netinkama, nes šių atvejų negalima lyginti.

1.3 Ombudsmenas pažymėjo, kad Tarnybos nuostatų 5 straipsnio 3 dalyje numatytas vienodo požiūrio principas yra bendra taisyklė, sudaranti Bendrijos civilinei tarnybai taikomų teisės aktų dalį. Diskriminacija, šią taisyklę pažeidus atsiranda tada, kai vienodose ar panašiose situacijose sudaromos nevienodos sąlygos ir ši diskriminacija nėra objektyviai pagrįdžiama¹⁹.

1.4 Skundo pareiškėjo nurodytoje byloje 109/98/ME ombudsmenas nustatė, kad buvo pažeistas lygybės principas, nes žuvininkystės inspektoriams buvo suteikta B5/B4 kategorija, o kiti žuvininkystės inspektorai, Komisijos įdarbinti per ankstesnius konkursus, buvo priskirti B3, B2 ir B1 kategorijoms. Be to, naujai paskelbtame konkurse numatyta, kad reikalingi B3/B2 kategorijų žuvininkystės inspektorai.

Skundo pareiškėjas reikalauja, kad tokios ombudsmeno išvados analogiškai turėtų būti pritaikytos ir jo atveju.

1.5 Ombudsmenas mano, kad Komisijos paaiškinimas dėl skirtingų B klasės kategorijų suteikimo bendrųjų ir specialiųjų sričių konkursų laimėtojams yra pagrįstas. Be to, ombudsmeno žiniomis, nėra faktų, verčiančių manyti, kad branduolinių medžiagų inspektoriams įvairiuose konkursuose būtų sudarytos skirtingos sąlygos. Skundo pareiškėjo pateiktas palyginimas yra susijęs ir su B kategorijos branduolinių medžiagų inspektorių, ir su B kategorijos pareigūnais, turinčiais išsilavinimą ekonomikos/administravimo srityse arba praktinių darbo kompiuteriu įgūdžių (COM/

¹⁹ Byla T-92/96, *Monaco v. Parlamen*, [1997], ECR-SC IA-195; II-573, 54 pastraipa, Byla T-109/92, [1994] ECR-SC II-105, 87 pastraipa.

B/951, COM/B/952 ir EUR/B/72), įdarbinimu. Taigi šių situacijų negalima lyginti ir jų pagrindu negalima priimti sprendimo, ar lygybės principas buvo pažeistas.

1.6 Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ombudsmenas mano, kad Komisijos sprendimas dėl kategorijos suteikimo skundo pareiškėjui nepažeidžia lygybės principo. Todėl ombudsmenas nustatė, kad Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų.

2 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepažeidė tinkamo administravimo normų. Todėl ombudsmenas baigė nagrinėti šį atvejį.

ATSIKAYMAS PATENKINTI PATVIRTINANTĮ PRAŠYMĄ LEISTI PASINAUDOTI GALIMYBE VISUOMENEI SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTU, VYKDANT 226 STRAIPSNIO PROCEDŪRĄ

Sprendimas dėl skundo Nr. 1437/2002/IJH prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. liepos mėn. ombudsmenui buvo apskūstas Komisijos atsisakymas patenkinti patvirtinantį prašymą leisti susipažinti su dokumentu.

Skundo pareiškėjas patyrė finansinių nuostolių Jungtinės Karalystės Lloyd's draudimo rinkoje. Jis apskundė Komisijai Jungtinės Karalystės valdžios institucijas dėl netinkamo Direktyvos Nr. 73/239 įgyvendinimo.

Komisija, vykdydama savo, kaip Sutarties prižiūrėtojos, funkciją ištyrė skundą. 2001 m. gruodžio 20 d. Komisija, remdamasi EB sutarties 226 straipsnyje numatyta procedūra, išsiuntė Jungtinės Karalystės vyriausybei oficialų įspėjimą.

Skundo pareiškėjas, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, pateikė prašymą leisti susipažinti su oficialaus įspėjimo laišku. Komisija prašymą atmetė, motyvuodama tuo, kad laiško atskleidimas gali pakenkti tinkamam EB sutarties 226 straipsnyje numatytų pažeidimo procedūrų vykdymui.

Skundo pareiškėjas ombudsmenui pateiktame skunde ginčija Komisijos atsisakymą leisti susipažinti su oficialaus įspėjimo laišku ir nurodo, kad Jungtinės Karalystės Finansų ministerija pareiškė neprieštaraujanti, kad laiškas būtų paskelbtas.

Pareiškėjas pabrėžia, kad ombudsmenui pateikė skundą tik dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais ir kad šis skundas nėra susijęs su Komisijos veiksmais nagrinėjant jo skundą prieš Jungtinės Karalystės valdžios institucijas.

Ombudsmenui yra žinoma, kad pareiškėjas dėl Jungtinės Karalystės ir Lloyd's taip pat pateikė peticiją Europos Parlamentui.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Apibendrinta Komisijos nuomonė

Skundo pareiškėjas yra vienas iš privačių Lloyd's draudimo rinkos investuotojų („Names“), patyrusių didelių finansinių nuostolių ir apskundusių Jungtinės Karalystės valdžios institucijas dėl netinkamo Direktyvos Nr. 73/239/EEB dėl negyvybės draudimo įgyvendinimo.

2002 m. sausio 11 d. pareiškėjas raštu išreiškė palengvėjimą, kad Komisija pradėjo oficialią pažeidimo procedūrą prieš Jungtinę Karalystę. Jis taip pat paklausė, kurie Direktyvos Nr. 73/239 aspektai yra svarstomi ir ar Komisijos oficialaus įspėjimo laiškas Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms yra viešas.

Atsakydamas Vidaus rinkos generalinis direktorius išsiuntė pareiškėjui su jo klausimu susijusio pranešimo spaudai kopiją ir paaiškino, kad oficialaus įspėjimo laiško atskleidimas pakenktų pažeidimo tyrimui. Ši teisės susipažinti su dokumentais išimtis yra numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje.

2002 m. vasario 5 d. pareiškėjas pateikė patvirtinantį prašymą, teigdamas, kad dokumentą atskleisti reikalauja viršesnis viešasis interesas. Tuo metu Komisija nebuvo gavusi Jungtinės Karalystės valdžios institucijų atsakymo į oficialų įspėjimo laišką. Generalinis sekretorius patvirtino pradinį sprendimą.

Lloyd's byla yra labai sudėtinga ir delikati. Komisija tęsia galimo Jungtinės Karalystės įvykdyto pažeidimo tyrimą. Dokumentų, kuriais buvo pasikeista su Jungtinės Karalystės valdžios institucijomis, atskleidimas neigiamai paveiktų šio tyrimo eigą. Komisija šiuo metu analizuoja naujus teisės aktus, sudarančius dalį plataus masto Jungtinės Karalystės finansų reguliavimo pagal 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktą reformos. Komisija turėtų patikrinti ne tik, ar direktyva yra tinkamai įgyvendinama nacionalinėje teisėje, bet ir ar nacionalinė teisė yra tinkamai taikoma. Galutinis tikslas yra užtikrinti visišką Bendrijos teisės laikymąsi. Šis procesas reikalauja abipusio pasitikėjimo, kuriam su tyrimu susijusių dokumentų atskleidimas būtų pavojingas.

Pareiškėjas yra neteisus, teigdamas, jog Jungtinės Karalystės Finansų ministerija neprieštarauja, kad būtų atskleistas oficialaus įspėjimo laiškas. Pareiškėjas atsiuntė pranešimą iš 2002 m. kovo 10 d. laikraščio „The Mail on Sunday“, kuriame rašoma: „Finansų ministerija, balandžio mėn. pabaigoje pateiksianti atsakymą į Komisijos pareikštus kaltinimus, paneigė, kad atsisakė pateikti savo atsakymą, jei nebus garantuojamas slaptumas“. Čia aiškiai kalbama apie Jungtinės Karalystės valdžios institucijų atsakymą, o ne apie Komisijos laišką. Be to, Komisija paprašė Jungtinės Karalystės valdžios institucijų atsisakyti konfidencialumo, esant kitiems prašymams atskleisti su pažeidimo procedūromis susijusius dokumentus, bet jos to nepadarė.

Keliuose Pirmosios instancijos teismo sprendimuose buvo pripažinta, kad tiriant pažeidimus yra būtinas konfidencialumas, ir kad atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su tokiais tyrimais, yra teisėtas.²⁰ Nors šie precedentai pagrįsti Komisijos sprendimo Nr. 94/90 nuostatomis, jais galima remtis, nes taikomos išimties formuluotė Reglamente Nr. 1049/2001 išliko visiškai tokia pati. Numatytas vienintelis naujas dalykas – reikalavimas atrasti dokumento paskelbimo lemiamos žalos ir viešojo intereso jį atskleisti pusiausvyrą.

Bendrijos teisės laikymasis yra esminis viešas interesas, akivaizdžiai svarbesnis už visuomenės interesą turėti galimybę susipažinti su tyrimo metu parengtais ir pasikeistais dokumentais. Pranešimai spaudai informuoja visuomenę apie tai, kad pažeidimo procedūros yra pradėtos ir pagrindiniai klausimai jau yra sprendžiami.

„Names“ ar kitų suinteresuotų susipažinti su dokumentais, susijusiais su pažeidimo procedūra, šalių interesas nėra viešas interesas atskleisti dokumentus. Skundo pareiškėjas turi teisę būti informuotas apie jo skundo pagrindų pradėto proceso eigą pagal Komisijos priimtą skundų nagrinėjimo kodeksą²¹.

Ieškinys dėl skundo pareiškėjo ir kitų „Names“ patirtų nuostolių kompensavimo turi būti pateiktas Anglijos teismams. Komisija gali tik stengtis užtikrinti, kad Jungtinė Karalystė laikytųsi Bendrijos teisės ir galų gale apskųsti Jungtinę Karalystę Teisingumo teismui. Teismas gali konstatuoti,

²⁰ Byla T-105/95, *WWF UK v. Commission*, [1997] ECR II-313, 63 punktas; Byla T-309/97 *Bavarian Lager v. Commission*, [1999] ECR II-3217, 46 punktas; Byla T-191/99, *Petrie and Others v. Commission*, [2001] ECR II-3677, 68 punktas.

²¹ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl ryšių su skundo pareiškėju, nagrinėjant Bendrijos teisės pažeidimo atvejus COM(2002) 141 galutinė, 2002 m. kovo 20 d., 2002 OL C 244/5.

kad Jungtinė Karalystė pažeidė Sutarties nuostatas. Teismo sprendimas, kuriuo nustatomas toks pažeidimas, sustiprintų pareiškėjo poziciją Anglijos teisme. Kol kas Komisija paaiškino, kad bendradarbiaus su Anglijos teisėsaugos institucijomis, jei bus pakviesta liudyti ar pateikti įrodymus.

Skundo pareiškėjo pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjo pastabos

Dėl galimų Direktyvos Nr. 73/239 pažeidimų buvo pateikta daug skundų Komisijai ir peticijų Europos Parlamentui. Komisija, atsisakydama skaidrumo, trukdo skundų ir peticijų pareiškėjams sustiprinti savo pozicijas, nes jie nežino, kokiais argumentais ginasi Jungtinės Karalystės vyriausybė, ir negali pateikti kontrargumentų ar patikslinti jos klaidinančius teiginius.

Jungtinės Karalystės vyriausybės atsakymas Komisijai neišvengiamai labai priklausys nuo Lloyd's pateiktos informacijos. Tai kelia didelį skundų ir peticijų pareiškėjų susirūpinimą, nes Lloyd's anksčiau vengė sakyti tiesą.

Jei korespondencija toliau nebus atskleista, kils įtarimas, kad ji neatlaikytų viešumos. Jei buvo įvykdytas pažeidimas, kaip galima buvo (ir tebėra) jį taip ilgai tęsti? Paskelbus korespondenciją, neliktų įtarimo, kad sąmoningai sukurta nukentėjusiesiems „Names“ labai nepalanki situacija.

Be to, 1977 – 1978 m. Komisijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės susirašinėjimas, susijęs su Direktyvos Nr. 73/239 įgyvendinimu, yra 25 metų senumo ir sunkiai gali būti paslaptimi.

Skundo pareiškėjo supratimu, neišmanoma prisiteisti kompensaciją Jungtinės Karalystės nacionaliniuose teismuose, Teisingumo teismui nepriėmus „Names“ palankaus sprendimo. Dėl Direktyvos pažeidimo jau buvo kreiptasi į Jungtinės Karalystės teismus, bet pareiškimas atmestas kaip nepriimtinas. Šis ginčas jau yra res judicata, o tai reiškia, kad iš naujo jį gali spręsti tik Teisingumo Teismas.

Papildomas pareiškėjo laiškas

2003 m. vasario 18 d. skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną, prašydamas atsižvelgti toliau apibendrintus faktus.

Peticijų komiteto klausyme komisaras Bolkstein pareiškė, kad Komisija nagrinės tik pareiškimus dėl šiuo metu įvykdytų Direktyvos Nr. 73/239 pažeidimų, neatsižvelgdama į praeityje įvykdytus pažeidimus. Daugelis skundų ir peticijų, kuriuos Komisijai ir Parlamentui pateikė finansiškai nukentėję Lloyd's nariai, yra susiję su praeityje įvykdytais pažeidimais. Lloyd's nariai negali pasiekti teisingumo Jungtinės Karalystės teismuose, Teisingumo Teismui nepriėmus Jungtinės Karalystės vyriausybės kaltę nustatančio sprendimo.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, buvo nustatyta, kad reikalingi tolesni tyrimai.

Ombudsmenas parašė Komisijai dėl pareiškėjo teiginio, jog Jungtinės Karalystės vyriausybės atsakymas Komisijai neišvengiamai labai priklausys nuo Lloyd's pateiktos informacijos. Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad, jeigu pareiškėjo teiginys teisingas, konfidencialumas gali pakenkti 226 straipsnyje numatytos procedūros vykdymui, jei informacija, Komisijos gauta iš Jungtinės Karalystės valdžios institucijų, nebus kritiškai ištirta.

Todėl ombudsmenas prašo Komisijos informuoti, kokias procedūras ji taiko, tikrindama informacijos, gaunamos vykdam 226 straipsnyje numatytą procedūrą, tikslumą.

2003 m. kovo 6 d. laišku ombudsmenas taip pat paprašė Komisijos atsakyti į pareiškėjo 2003 m. vasario 18 d. laišką.

Komisijos atsakymas

Apibendrintas Komisijos atsakymas

Bendras klausimas

Kadangi buvo iškeltas bendras klausimas dėl pareiškėjų galimybės komentuoti valstybės narės argumentus, Komisija norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Teismas²² aiškiai nustatė, jog asmenys negali būti EB sutarties 226 straipsnyje numatytų procedūrų šalimi, todėl negali remtis teise į teisingą teismą, apimančia audi alteram partem principo taikymą.

Vykdamas 226 straipsnyje numatytas procedūras, Komisijos tarnybos patikrina valstybių narių pateiktą informaciją lygiai taip pat, kaip ir iš kitų šaltinių, taip pat ir pareiškėjo, gautą informaciją, kad institucija galėtų priimti sprendimą dėl situacijos atitikimo Bendrijos teisei.

Kaip Teismas nustatė minėtuose precedentuose, Bendrijos institucijos, priimdamos sprendimus, remiasi iš trečiųjų šalių gautais dokumentais, atsižvelgdamos į tai, kad sprendimų priėmimo proceso skaidrumas ir piliečių pasitikėjimas Bendrijos administracija gali būti užtikrintas tik pakankamai pagrindus šiuos sprendimus. Pakankamas pagrindumas reiškia, kad remdamasi iš trečios šalies gautu dokumentu, institucija priimamajame sprendime turi paaiškinti šio dokumento turinį ir motyvuoti, kodėl sprendimas yra juo pagrįstas.

Komisija laikosi nuomonės, kad negalima iškreipti konfidencialumo, kurio valstybės narės gali tikėtis iš Komisijos tiriant pažeidimą, esmės, ir todėl reiktų rasti pusiausvyrą, kai vykdamas minėtą įsipareigojimą yra atskleidžiama informacija.

Skundo pareiškėjo byla

Pažeidimo byla, su kuria susijusi skundo pareiškėjo byla, kilo dėl įtarimo, kad netinkamai taikomi Direktyvos Nr. 73/239 reikalavimai protingai Lloyd's kontrolei ir priežiūrai, ypač audito planavimo ir mokumo patikrinimo srityse.

Tokio pobūdžio byla yra sudėtingesnė nei Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę bylos, nes jos dalykas yra ne tiesiog nustatyti, ar teisės aktas buvo tinkamai paskelbtas, o išnagrinėti, ar kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos tinkamai taikė nacionalinę teisę, kuria įgyvendinami ES reikalavimai.

Komisija išreiškė savo susirūpinimą Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms, pirmiausia pateikdama du išsamius klausimynus ir oficialaus įspėjimo laišką bei papildomą oficialaus įspėjimo laišką, išsiųstą 2002 m. sausio mėnesį. Komisija informaciją gavo iš Jungtinės Karalystės valdžios institucijų, o ne iš Lloyd's, tačiau Komisija supranta pareiškėjo susirūpinimą, kad Jungtinės Karalystės valdžios institucijos labai pasikliaus Lloyd's pateikta informacija.

Komisija neturi priežasties abejoti iš Jungtinės Karalystės valdžios institucijų gautos informacijos tikslumu, tačiau Komisija gali patikrinti jos tikslumą šiomis priemonėmis:

- Komisijos tarnybos gali prašyti daugiau informacijos ir patikslinimų iš skundo pareiškėjo. Ši informacija gaunama įprastomis ryšio priemonėmis, pvz., paštu, faksu arba, paprastai, telefonu ar el. paštu. Kai kuriais atvejais Komisijos pareigūnai susitinka su pareiškėjais.
- Daug šalių pateikė skundus Komisijai. Nors bendrai pareiškėjai mini tuos pačius dalykus, kai kurios šalys tam tikrais klausimais turi daugiau informacijos nei kitos. Atsižvelgdama į tai, kad būtina kuo veiksmingiau panaudoti turimus išteklius, Komisija dažniausiai buvo susitelkusi į tam tikrų klausimų tikrinimą ar tikslinimą, remdamasi tais pareiškėjais, kurie šiais klausimais turi daugiausia informacijos. Komisijos pareigūnai susitiko su kitais pareiškėjais ir jų profesionaliais patarėjais aptarti specifinių klausimų. Paprastai pareigūnas, ieškodamas informacijos, gana ilgai kalbėjo telefonu ar nuolat susirašinėjo el. paštu. Be to, kadangi Komisija

²²

Byla T-191/99, *Petrie and Others v. Commission*, [2001] ECR II-3677.

gauna informacijos iš įvairių šaltinių, ji dažnai turi jos daugiau nei bet kuris individualus pareiškėjas.

- Taip pat yra kitų informacijos šaltinių, kuriais remiantis tikrinamas jos tikslumas. Svarbiausi iš jų yra Jungtinės Karalystės teismų sprendimai bylose, susijusiose su Lloyd's. Nors šių bylų šalys ir dalykas skiriasi, sprendimai gali pateikti svarbios faktinės informacijos. Reikėtų paminėti ir Europos Parlamentui pateiktas su Lloyd's susijusias peticijas, Kai kurios iš jų yra ypač išsamios: vienos peticijos apimtis yra septyni A4 formato segtuvai.
- Komisija taip pat rėmėsi plačiu kitų dokumentų spektru: Jungtinės Karalystės Parlamento parengtais oficialiais pranešimais, Jungtinės Karalystės vyriausybės pavedimu parengtais Lloyd's pranešimais, Lloyd's vardu parengtais pranešimais, pranešimais dėl Lloyd's drausminių procesų, ekspertų knygomis, o taip pat straipsniais laikraščiuose ir žurnaluose.
- Komisijas taip pat susipažino su techninių dalykų, tokių kaip audito sąlygos ir teisiniai klausimai, vidaus įvertinimu.

Taigi nepaisant to, kad Komisija įsipareigojo laikytis konfidencialumo, vykdydama EB sutarties 226 straipsnio procedūras, ir neturėjo formalių įgaliojimų kviešti liudytojus ir reikalauti teismo šaukimo dokumentų, jai pavyko gana dideliu mastu patvirtinti gautos informacijos tikslumą.

Praeityje įvykdytų pažeidimų klausimas

Komisija pripažįsta, kad 2001 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusiu 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktu buvo pasiekta Lloyd's priežiūros ir kontrolės sistemos pagerinimo.

ES teisėje numatytų pažeidimo procedūrų tikslas yra suderinti nacionalinę teisę su ES teise ar atkurti jų suderinamumą, o ne priimti sprendimus dėl jos atitikimo ar neatitikimo praeityje. Todėl dabartinio Komisijos tyrimo esminė užduotis yra patikrinti ir išanalizuoti, kaip taikoma nauja 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktu įtvirtinta sistema.

Komisaras F Bolkestein, 2003 m. sausio 22 d. kalbėdamas Peticijų komitete, pabrėžė, kad ieškiniai dėl žalos atlyginimo gali būti teikiami tik nacionaliniu lygiu. Be to, Teisingumo Teismo precedentų teisė patvirtina, kad vienintelis pažeidimo procedūrų pagal EB sutarties 226 straipsnį tikslas yra nutraukti valstybės narės vykdomą Bendrijos teisės pažeidimą, ir jomis nesiekama in abstracto užfiksuoti praeityje įvykdyto pažeidimo.

Skundo pareiškėjo pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjo pastabos:

Kadangi trūksta skaidrumo, pareiškėjas negali atsakyti į neteisingus Komisijai teikiamo Jungtinės Karalystės vyriausybės atsakymo argumentus.

Komisijos pripažinimas, kad 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktu buvo pasiekta Lloyd's priežiūros ir kontrolės sistemos pagerinimo, yra menkas patvirtinimas, kad Direktyva Nr. 73/239 buvo pažeista iki šio akto priėmimo.

EB sutarties 226 straipsnio formuluotė yra imperatyvi: „Jei Komisija mano, kad kuri nors valstybė narė neįvykdė kokios nors pareigos pagal šią Sutartį, ji pareiškia argumentuotą nuomonę...“. Nors pareiškėjas nesiekia iš Komisijos finansinės kompensacijos, mano, kad ji yra atsakinga už delsimą užtikrinti Bendrijos teisės vykdymą. Komisija turėtų pateikti pagrįstą nuomonę, pareikšdama, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė beveik 30 metų nesilaikė Bendrijos teisės.

SPRENDIMAS

1 Preliminari pastaba

1.1 Paskutinėse savo pastabose pareiškėjas iš naujo pareiškia, kad Komisija yra atsakinga už delsimą užtikrinti Direktyvos Nr. 73/239 vykdymą Lloyd's draudimo rinkoje. Skundo pareiškėjas

teigia, kad Komisija turėtų pateikti pagrįstą nuomonę, pareikšdama, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė beveik 30 metų nesilaikė Bendrijos teisės.

1.2 Ombudsmenas mano, kad būtų netinkama atidėti šios bylos sprendimą, siekiant iširti šį naują pareiškimą ir reikalavimą. Skundo pareiškėjas gali pateikti ombudsmenui naują skundą.

2 Atsisakymas leisti susipažinti su 2001 m. gruodžio 20 d. oficialaus įspėjimo laišku

2.1 Skundo pareiškėjas kreipėsi į Komisiją, norėdamas pasinaudoti teise susipažinti su 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos išsiųstu oficialaus įspėjimo laišku Jungtinės Karalystės vyriausybei dėl Direktyvos Nr. 73/239 pažeidimų Lloyd's draudimo rinkoje. Pareiškėjas ginčija Komisijos atsisakymą išduoti laišką ir teigia, kad Jungtinės Karalystės finansų ministerija pareiškė, jog neprieštarauja, kad laiškas būtų paskelbtas.

Skundo pareiškėjas taip pat teigia, kad Jungtinės Karalystės vyriausybės atsakymas Komisijai labai priklausys nuo Lloyd's, kuri praeityje vengė sakyti tiesą, pateiktos informacijos.

2.2 Komisijos nuomone, oficialaus įspėjimo laiško atskleidimas pakenktų numanomo pažeidimo tyrimui. Šiuo atveju taikytina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje²³ numatyta teisės susipažinti su dokumentais išimtis.

Komisija teigia, kad Lloyd's byla yra labai sudėtinga ir delikati ir kad galimas Jungtinės Karalystės įvykdytas pažeidimas vis dar tiriamas. Dokumentų, kuriais buvo pasikeista su Jungtinės Karalystės valdžios institucijomis, atskleidimas neigiamai paveiktų šio tyrimo eigą. Galutinis tikslas yra užtikrinti visišką Bendrijos teisės laikymąsi. Šis procesas reikalauja abipusio pasitikėjimo, kuriam su tyrimu susijusių dokumentų atskleidimas būtų pavojingas. Skundo pareiškėjo teiginys, jog Jungtinės Karalystės finansų ministerija neprieštarauja, kad būtų atskleistas oficialaus įspėjimo laiškas, yra neteisingas. Komisija paprašė Jungtinės Karalystės valdžios institucijų atsisakyti konfidencialumo, esant kitiems prašymams atskleisti su šiomis pažeidimo procedūromis susijusius dokumentus, bet jos to nepadarė.

Komisija taip pat teigia, kad patikrino Jungtinės Karalystės pateiktos informacijos tikslumą, remdamasi daugeliu nustatytų išorės šaltinių, o taip pat vidaus įvertinimu techniniais klausimais.

2.3 Ombudsmenas pažymi, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje yra numatyta, jog institucija nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentu, jei jo atskleidimas pakenktų „inspekcijų, tyrimų ir audito tikslams“, nebent jį atskleisti reikalautų viršesnis viešasis interesas. Pirmosios instancijos teismas sprendime dėl Komisijos sprendimo Nr. 94/90 (kurį pakeitė Reglamentas Nr. 1049/2001) pareiškė nuomonę, kad atsisakymas atskleisti oficialaus įspėjimo laišką, išsiųstą vykdant 226 straipsnyje numatytas procedūras, gali būti pateisinamas, jei tuo siekiama draugiškai išspręsti Komisijos ir valstybės narės ginčą²⁴. Galimo viršesnio viešojo intereso, kuris toliau aptariamam 2.5 punkte, klausimu ombudsmenas laikosi nuomonės, jog, atsižvelgiant į minėtus precedentes, Komisija galėtų argumentuotai daryti išvadą, kad atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su oficialaus įspėjimo laišku buvo pagrįstas. Tačiau ombudsmenas primena, kad Teisingumo Teismas yra aukščiausias autoritetas Bendrijos teisės srityje.

2.4 Svarstydamas argumentus dėl Jungtinės Karalystės valdžios institucijų požiūrio, ombudsmenas mano, kad, nors Komisijos reikalas yra nuspręsti, ar taikyti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytą išimtį, tačiau, atrodo, netinkama atsisakymą leisti susipažinti su dokumentu pateisinti tuo, kad siekiama priimti draugišką sprendimą, jei valstybė, dėl kurios sprendimas priimamas, neprieštaravo dokumento atskleidimui. Vis dėlto ombudsmenas neranda pagrindo kvestionuoti Komisijos argumento, kad šiuo atveju Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms dokumento atskleidimas yra nepriimtinas.

²³ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, 2001 m. OL L 145/43.

²⁴ Byla T-191/99, *Petrie and Others v. Commission*, [2001] ECR II-3677, 68 dalis.

2.5 Svarstydamas faktą, kad pareiškėjas negali pataisyti Komisijai pateiktos galimai klaidinančios informacijos, ombudsmenas pirmiausia pabrėžia, kad Pirmos instancijos teismas konstatavo, jog asmenys negali būti EB sutarties 226 straipsnyje numatyto proceso šalimi, todėl negali remtis teise į teisingą teismą, apimančia audi alteram partem principo taikymą.²⁵

Ombudsmenas vis dėlto pažymi, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 numato išimtį „nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“. Ombudsmeno požiūriu, pareiškėjui pavyko įrodyti svarbų viešą interesą atskleisti dokumentus, todėl visuomenei turėtų būti suteikta galimybė patikrinti Komisijai pateiktos informacijos tikslumą ir taip padidinti 226 straipsnyje numatytos procedūros veiksmingumą. Ombudsmenas mano, kad pagal dabartinę Bendrijos teisę ir atsižvelgiant į Komisijos nurodytas kitas informacijos tikslumo tikrinimo priemones, Komisija galėtų pagrįstai daryti išvadą, kad atskleidimo reikalaujančio viršesnio viešojo intereso šiuo atveju nėra. Tačiau ombudsmenas primena, kad Teisingumo Teismas yra aukščiausias autoritetas Bendrijos teisės srityje.

2.6 Remdamasis šiais argumentais, ombudsmenas mano, kad šiuo skundo aspektu netinkamo administravimo nėra.

2.7 Ombudsmenas atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas kreipėsi tik dėl galimybės susipažinti su Komisijos 2001 m. gruodžio 20 d. oficialaus įspėjimo laišku ir kad Komisija paaiškino, jog šiuo metu vykdomos 226 straipsnio procedūros yra susijusios su situacija, susidariusia įsigaliojus 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktui.

Ombudsmenas pabrėžia, kad pareiškėjas, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, gali kreiptis į Komisiją dėl galimybės susipažinti su dokumentais, kurie, tiek, kiek jie yra susiję su situacija iki 2000 m. Finansinių rinkų ir paslaugų akto įsigaliojimo, gali nebebūti reikšmingi dabar vykstančioms 226 straipsnio procedūroms.

3 Pagal 226 straipsnį Komisijos atliekamo tyrimo apimtis

3.1 Tyrimo metu išsiųstame papildomame laiške skundo pareiškėjas teigia, kad Komisija turėtų vykdyti tyrimą pagal 226 straipsnį tiek dėl praeityje įvykdytų, tiek dėl dabar įtariamų Direktyvos pažeidimų.

3.2 Komisija teigia, kad EB sutarties 226 straipsnyje numatytų pažeidimo procedūrų tikslas yra suderinti nacionalinę teisę su ES teise ar atkurti jų suderinamumą, o ne priimti sprendimus dėl jos atitikimo ar neatitikimo praeityje.

3.3 Ombudsmenas pažymi, kad, pagal Teisingumo Teismą, EB sutarties 226 straipsnio ikiteisminės procedūros tikslas yra sudaryti sąlygas valstybei narei pačiai siekti įgyvendinti Sutarties reikalavimus arba, jei to reikia, paaiškinti savo poziciją.²⁶ Todėl Ombudsmenas mano, kad Komisija turi teisę vykdyti tyrimą pagal 226 straipsnį, siekdama nustatyti, ar Bendrijos teisė yra pažeidžiama, įsigaliojus 2000 m. Finansinių paslaugų ir rinkų aktui. Todėl ombudsmenas nustato, kad šiuo skundo aspektu netinkamo administravimo nėra.

4 Išvada

Remiantis ombudsmeno tyrimu, nustatyta, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

²⁵ *Ibid.* 70 dalis.

²⁶ Byla C-191/95, *Commission v. Germany* [1998] ECR I-5449, 44 dalis.

ATVIRO KONKURSO DALYVIŲ NETIESIOGINĖ DISKRIMINACIJA DĖL AMŽIAUS

Sprendimas dėl (konfidencialaus) skundo 1536/2002/OV prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjo pateikti faktai

Skundo pareiškėjas norėjo dalyvauti Komisijos (Žemės ūkio, Žuvininkystės ir Aplinkos generalinių direktoratų) surengtame atvira konkurse COM/A/2/02 užimti administratoriaus padėjėjo pareigas (A8). Konkurso skelbime buvo nurodyta, kad kandidatai turi būti įgiję reikalaujamą universitetinį laipsnį ne anksčiau, kaip 1997 m. rugsėjo mėnesį. Skundo pareiškėjo pastebėjimu, tai yra diskriminacija dėl amžiaus, nes jis, įgijęs diplomą 1994 m., šiame konkurse dalyvauti negalėjo.

Todėl 2002 m. rugpjūčio 28 d. jis pateikė ombudsmenui skundą, pareikšdamas, kad konkurso skelbime nustatytas reikalavimas kandidatams reikiamą universitetinį išsilavinimą būti įgijus po 1997 m. rugsėjo mėn. yra diskriminacija dėl amžiaus.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje nurodė, kad 2002 m. liepos 25 d. Oficialiajame leidinyje paskelbtas atviras konkursas COM/A/2/02 užimti administratoriaus padėjėjo (A8) pareigas. Prašymai jame dalyvauti turėjo būti pateikti iki 2002 m. rugsėjo 27 dienos. Konkurso skelbimo 2.2 punkte nurodoma, kad iš kandidatų nereikalaujama turėti darbo patirties, tačiau su sąlyga, kad jie įgijo galimybę dalyvauti konkurse suteikiantį universiteto diplomą po 1997 m. rugsėjo 27 d. arba tiesiogiai susijusių su veiklos sritimis pouniversitetinių studijų diplomą – po 1999 m. rugsėjo 27 dienos.

Komisija atkreipė dėmesį, kad nuostatos dėl „naujų diplomų“ sąlygos, numatomos skelbiant A8 kategorijos darbuotojų konkursus, šiame konkurse skelbime yra platesnės, nei ankstesniuose, kai buvo traktuojama, kad diplomai, suteikiantis galimybę dalyvauti konkurse, (pvz., studijų, tiesiogiai susijusių su konkurso skelbime minimomis veiklos sritimis, baigimo diplomai) turi būti įgytas per penkerius pastaruosius metus. Anksčiau šis terminas buvo 3 metai. Be to šiame konkurse skelbime numatyta alternatyvi sąlyga – per pastaruosius trejus metus įgytas specializacijos diplomai. Nebūtina, kad šis specializacijos diplomai būtų įgytas tuoj po pirmojo diplomo. Tai gali būti kandidato papildomo išsilavinimo profesinės karjeros srityje dalis.

Komisija taip pat norėtų priminti, kad šiuo konkursu buvo siekiama įdarbinti A8 kategorijos administratorių padėjėjus, t. y. bazinės A lygio kategorijos darbuotojus. Neseniai įgyto diplomo reikalavimas yra pagrįstas pareigybės pobūdžiu, kaip teigia ombudsmenas savo sprendimo dėl jungtinių skundų Nr. 428/98/JMA ir 464/98/JMA išvados 1.4 punkte. Bazinio lygio pareigybėms Komisija ieško naujų ar „šviežių“ žinių.

Komisija norėtų pabrėžti, kad „šviežumo“ sąlyga, dėl kurios pareikšta, jog ji yra diskriminacinė, sudaro galimybę ne tik jauniems žmonėms, nes ir vyresni žmonės, kada nors gyvenime pradėję studijas, atitinka reikalavimus, jei įgijo diplomą per pastaruosius penkerius metus.

Be to, kadangi konkursas vyko tuo pačiu metu kaip ir COM/A//02, kiekvienas asmuo, kuris įgijo savo pirmą diplomą daugiau nei prieš pastaruosius penkerius metus ar specializacijos diplomą – daugiau nei prieš pastaruosius trejus metus, galėjo būti kandidatas konkurse COM/A/1/02. Administratoriaus pareigybei užimti buvo numatytas 3 metų profesinės patirties reikalavimas. Amžiaus riba nebuvo numatyta. Tai yra ne diskriminacija dėl amžiaus, o tik reikalavimai, pagrįsti užimamų pareigybių pobūdžiu.

Skundo pareiškėjo pastabos

Pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Diskriminacija dėl amžiaus

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad konkurso skelbime nustatytas reikalavimas kandidatams reikiamą universitetinį išsilavinimą būti įgijus po 1997 m. rugsėjo mėn. yra diskriminacija dėl amžiaus.

1.2 Komisija nurodė, kad užimti administratoriaus padėjėjo (A8) pareigas buvo paskelbtas atviras konkursas COM/A/2/02. Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad „šviežio diplomo“ sąlyga yra pareigybės pobūdžiu pagrįstas reikalavimas. Komisija pastebi, kad ši sąlyga, dėl kurios pareikšta, jog ji diskriminuoja pagal amžių, sudaro galimybę ne tik jauniems, bet ir vyresniems žmonėms, kada nors gyvenime pradėjusiems studijas, atitikti reikalavimus, jei jie įgijo diplomą per pastaruosius penkerius metus. Komisija taip pat teigia, kad asmenys, kurie savo pirmą diplomą įgijo daugiau nei prieš pastaruosius penkerius metus ar specializacijos diplomą – daugiau nei prieš pastaruosius trejus metus, galėjo būti kandidatais tuo pačiu metu vykusiame konkurse COM/A/1/02, kuriame buvo reikalaujama darbo patirties.

1.3 Kaip Bendrijos teismai nuolat teigia, Bendrijos pareigūnai turi būti įdarbinami vadovaujantis lygybės principu, kuris yra vienas iš pagrindinių EB teisės principų. Šis principas reikalauja, kad panašiose situacijose negalima elgtis skirtingai, nebent toks diferencijavimas yra objektyviai pagrįstas. Taigi panašiems kandidatams negalima taikyti skirtingų sąlygų, nebent tam būtų pakankamas pagrindas²⁷.

1.4 Komisija turi objektyviai pagrįsti, kodėl į dalyvavimo konkurse COM/A/2/02 sąlygas įtraukė, kaip tvirtinama, netiesiogiai diskriminuojančios nuostatas, t. y. akademinio laipsnio ar specializacijos laipsnio A8 kandidatams suteikimo datą. Ši argumentacija leistų ombudsmenui įvertinti, ar Komisija, numatydama tokio pobūdžio sąlygą, neperžengė savo teisinių galių ribos.

1.5 Komisija motyvavo, kad šią nuostatą taiko dėl administratoriaus padėjėjų pareigybės pobūdžio ir jo atliekamų funkcijų. Kadangi nereikalaujama, kad A8 kategorijos pareigūnai turėtų darbo patirties prieš pradėdami eiti pareigas Komisijoje, institucija nustatė studijų ar specializuotų studijų baigimo datą. Taigi diplomo „šviežumas“ yra specifinė sąlyga, pagrįsta užimtinų pareigų pobūdžiu.

1.6 Be to, vyresni kandidatai, neseniai įgiję diplomus ar specializacijos diplomus, taip pat galėjo dalyvauti šiame konkurse. Kandidatai, įgiję diplomą ar specializacijos diplomą atitinkamai daugiau nei prieš penkerius arba trejus metus, galėjo dalyvauti tuo pačiu metu vykusiame konkurse COM/A/1/02, kuriame buvo reikalaujama darbo patirties. Todėl ombudsmenas mano, kad Komisijos pateikti argumentai pakankamai pagrįsti. Taip pat šios nuostatos lemiami apribojimai atitinka jais siekiamą tikslą, t. y. siekį sudaryti institucijai galimybę geriau orientuotis į perspektyvius A8 kandidatus.

1.7 Svarstydamas „diplomo šviežumu“ pagrįstą sąlygą A8 kandidatams, ombudsmenas priėjo prie išvados, kad Komisija veikė neperžengdama savo teisinių galių ribos. Taigi ombudsmenas nustato, kad šiuo atveju nėra netinkamo administravimo įrodymų.

2 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

²⁷

Byla T-42/91, *Hoyer v. Commission* [1994], ECR-SC II-297; byla T-44/91, *Smets v. Commission* [1994] ECR-SC II-319.

KOMISIJOS ATSIŠAKYMAS SUTEIKTI GALIMYBĘ SUSIPAŽINTI SU VALSTYBIŲ NARIŲ PATEIKTAIS DOKUMENTAIS

Sprendimas dėl skundo Nr. 1753/2002/GG (konfidencialus) prieš Europos Komisiją

Čia yra pateikiama sprendimo, kuris dėl savo apimties negalėjo būti spausdinamas visas, trumpa santrauka. Visą sprendimo tekstą vokiečių ir anglų kalbomis galima rasti ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021753.htm>

2002 m. kovo mėn. skundo pareiškėjas, Airijos pilietis, pateikė Komisijai prašymą susipažinti su tam tikrais dokumentais, remdamasis Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais²⁸.

Jam buvo pateikti prašomi dokumentai, išskyrus du laiškus, Airijos išsiųstus Komisijai pagal Šeštosios direktyvos 27 straipsnio 1 dalį ir Airijos pranešimą pagal tos pačios direktyvos 27 straipsnio 5 dalį. Komisija informavo pareiškėją, kad jam nebus suteikta galimybė susipažinti su šiais dokumentais, nes Airijos mokesčių institucijos reikalavo jų neatskleisti.

Skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija nepagrįstai nesuteikė galimybės susipažinti su šiais dokumentais, nes jų atskleidimas nepažeistų nė vieno Reglamente Nr. 1049/2001 nustatyto intereso, ir kad Komisija nesilaikė Sprendime Nr. 2001/937 nustatytų procedūrinių taisyklių²⁹. Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija peržiūrėtų savo sprendimą.

Ombudsmeno tyrimo metu, Komisija pareiškė mananti, kad ji nepažeidė procedūrinių reikalavimų ir kad ji ne tik turėjo teisę atsiklausti nacionalinių valdžios institucijų, bet ir privalėjo tai padaryti. Ji taip pat teigė, kad jei Komisija būtų nustačiusi, jog dokumentų atskleidimas būtų žalingas, ji būtų atsisakiusi suteikti galimybę su jais susipažinti, nė neatsiklausdama Airijos valdžios institucijų. Valstybių narių teisė neleisti institucijoms atskleisti iš jų gautų dokumentų, nereiškia galimybės susipažinti su dokumentu suvaržymo apskritai, tačiau tai yra galimybės susipažinti su dokumentu pagal Bendrijos normas suvaržymas. Šis suvaržymas buvo numatytas, siekiant atsižvelgti į dokumento statusą pagal nacionalinę teisę ir politiką ir tokiu būdu išvengti Bendrijos ir įvairių nacionalinių skaidrumo užtikrinimo sistemų prieštaravimo.

Šios bylos sprendime ombudsmenas pirmiausia nustatė, jog pareiškėjas neįrodė, kad Komisijos sprendimas nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais buvo neteisėtas, ir nenustatė netinkamo administravimo šiuo bylos aspektu.

Ombudsmenas taip pat mano, kad Komisija, nors pažeidė Sprendime Nr. 2001/937 numatytas procedūrines taisykles, pagal bylos esmę veikė tinkamai. Iš tiesų galima būtų teigti, kad Komisija, laikydamosi savo procedūrinių taisyklių, būtų buvusi apkaltinta netinkamu administravimu. Todėl, ombudsmeno nuomone, šiuo atveju netiktų nustatyti, kad Komisijos procedūrinių taisyklių nesilaikymas yra netinkamas administravimas. Siekdamas padėti išvengti tokių situacijų ateityje, ombudsmenas pateikė šią pastabą:

Remiantis ombudsmeno tyrimais, paaiškėjo, kad Komisijos 2001 m. gruodžio 5 d. sprendimu Nr. 2001/937/EC, ECSC, Euratom priimtos procedūrinės taisyklės, konkrečiai – šių taisyklių 5 straipsnio 4 dalis, yra parengtos nepakankamai tiksliai ir neatitinka esminių 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001, dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais nuostatų. Todėl, ombudsmeno nuomone, būtų naudinga, jei Komisija galėtų peržiūrėti šias nuostatas. Šiame darbe būtų naudinga atsižvelgti į atitinkamas taisykles, priimtas 2001 m. lapkričio 29 d. Tarybos sprendimu, pakeitusiu Tarybos darbo tvarkos taisykles³⁰ (konkrečiai – šiuo sprendimu Tarybos darbo tvarkos taisykles papildžiusio III priedo 2 straipsnio 1 dalimi).

²⁸ OL L 313/40, 2001 m. lapkričio 30 d.

²⁹ 2001 m. gruodžio 5 d. sprendimas 2001/937/EC, ECSC, Euratom, patvirtinęs detalias taisykles, kuriomis Komisija vadovaujasi, taikydama Reglamentą Nr. 1049/2001, OL 2001 Nr. L 345, 94 psl.

³⁰ OL L 313/40, 2001 m. lapkričio 30 d.

PARAIŠKOS UŽIMTI PAVADUOJANČIO NACIONALINIO EKSPERTO PAREIGAS TVARKYMAS EUROPOS KOMISIJOJE

Sprendimas dėl skundo 172/2003/IP prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundas pateiktas dėl paraiškos užimti pavaduojančio nacionalinio eksperto pareigas tvarkymo Europos Komisijoje.

2001 m. rugsėjo mėn. Europos Komisijos Vidaus rinkos generalinis direktoratas (toliau tekste – Vidaus rinkos GD) išsiuntė Komisijos nuolatinėms atstovybėms valstybėse narėse skelbimą apie konkursą užimti nacionalinio eksperto pavaduotojo (toliau tekste – NEP) pareigas keturiuose skyriuose. Skundo pareiškėjas pateikė paraišką užimti šias pareigas D/1 skyriuje „Laisvas prekių judėjimas“.

2002 m. sausio 16 d. laišku skundo pareiškėjas buvo informuotas, kad jo paraiška atmesta. Laiške nurodyta, kad „mes išplatinome Jūsų CV Generaliniame direktorate, bet apgailestaudamas turiu Jums pranešti, kad Jūsų paraiška atmesta. Tačiau Jūsų duomenis išsaugosime vienerius metus“.

2002 m. vasario 11 d. pareiškėjas parašė Komisijai, prašydamas institucijos: i) paaiškinti, dėl kokių priežasčių ji nusprendė jo paraišką atmesti, ii) pranešti pasirinkto kandidato pavardę ir iii) suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su sprendimu.

2002 m. kovo 13 d. Komisija pateikė atsakymą, kuriame nurodė, jog 2002 m. sausio 16 d. buvo išsiųstas laiškas, kuriuo kandidatams buvo pranešta, kad jų duomenys bus išsaugoti metus. Institucija pranešė, kad darbuotojas iki šiol nėra atrinktas ir kad dėl minėtų tarnybų vidaus pertvarkos neaišku, ar NEP pareigos greitai bus užimtos. Be to, Komisija pareiškė, kad konkurso užimti pareigas paskelbimas institucijos neįpareigoja – ji gali nuspręsti nieko į šias pareigas neskirti.

2002 m. balandžio 2 d. skundo pareiškėjas parašė Komisijai kitą laišką. Jis pabrėžė, kad 2002 m. sausio 16 d. laiške buvo aiškiai konstatuota, kad jo paraiška buvo atmesta. Skundo pareiškėjo požiūriu, tai reiškė, kad atrankos procedūra buvo baigta. Be to, jis laikosi nuomonės, kad Komisija turėjo informuoti kandidatus apie vykdant šią procedūrą priimtus sprendimus. 2002 m. gegužės 8 d. pateiktame atsakyme Komisija pakartojo tai, ką buvo parašiusi 2002 m. kovo 13 d. laiške.

2002 m. rugsėjo 4 d. laiške, atsakydama į 2002 m. birželio 18 d. skundo pareiškėjo laišką, Komisija nurodė, kad: i) buvo gautos trys paraiškos užimti minėtas pareigas D/1 skyriuje, viena iš jų – pareiškėjo, ii) pakeitus vidinę Vidaus rinkos GD struktūrą ir persvarsčius žmogiškųjų išteklių paskirstymą, buvo nuspręsta nutraukti atranką į NEP pareigas D/1 skyriuje, iii) paskelbus konkursą užimti pareigas, NEP nebuvo įdarbintas Vidaus rinkos GD, iv) kadangi nebuvo raštu priimto sprendimo nieko neskirti į šias pareigas, buvo neįmanoma suteikti skundo pareiškėjui galimybės susipažinti su jo 2002 m. vasario 11 d. laiške nurodytu dokumentu. Be to, Vidaus rinkos GD apgailestauja, kad skundo pareiškėjui buvo išsiųstas standartinis laiškas, paprastai siunčiamas kandidatams pranešti, kad jų paraiškos buvo atmetos. Šiuo atveju būtų buvę geriau paaiškinti, kad Komisija nusprendė nieko neskirti į šias pareigas ir pateikti tokio sprendimo priežastis.

Pareiškėjas skunde ombudsmenui pareiškė, kad Europos Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus, siųsdama 2002 m. sausio 16 d. laišką, nes jame pateikta informacija buvo neteisinga. Be to Komisija nesuteikė galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su Komisijos sprendimu nieko neskirti į NEP pareigas.

Skundo pareiškėjas taip pat reikalavo 100 000 eurų kompensacijos už jo patirtą materialinę ir moralinę žalą.

TYRIMAS

Europos Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje apibendrina skundo faktinį pagrindą ir pateikė išvadas.

Pareiškėjas buvo vienas iš trijų kandidatų, kurie kreipėsi dėl NEP pareigų, remdamiesi 2001 m. rugsėjo mėn. Vidaus rinkos GD skelbimu apie konkursą užimti pareigas. Visi kandidatai, pateikę paraiškas užimti šias pareigas, buvo standartiniu laišku informuoti, kad jų kandidatūroms nepritarta. Komisija pripažino, kad šiuo laišku pateikta informacija klaidino pareiškėją, kuris galėjo padaryti išvadą, jog buvo pasirinktas kitas kandidatas.

Tačiau 2002 m. kovo 13 d. laišku, atsakydamos į pareiškėjo 2002 m. vasario 11 d. laišką, Komisijos tarnybos pareiškėjui išsamiai paaiškino sprendimą nieko neskirti į NEP pareigas.

2002 m. balandžio 2 d. pareiškėjas parašė kitą laišką, kuriame nurodė, kad skelbimas apie konkursą užimti pareigas lėmė teisėtus lūkesčius būti į jas atrinktam. Jis taip pat pareiškė, jog buvo neteisingai informuotas, kad buvo priimtas kitas kandidatas. Todėl jis vėl paprašė suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su sprendimu nieko neskirti į NEP pareigas.

2002 m. gegužės 8 d. Komisijos atsakingos tarnybos atsakė pareiškėjui, patvirtindamos 2002 m. kovo 13 d. laiško turinį. Be to, jos pridūrė, kad skelbimas apie laisvą darbo vietą Komisijos negali įpareigoti.

2002 m. birželio 18 d. pareiškėjas, remdamasis Tinkamo administravimo kodeksu, Komisijai pateikė skundą, kuris buvo patvirtintas generalinio sekretoriaus ir įregistruotas, suteikiant jam Nr. A/330162. Vidaus rinkos GD generalinis direktorius atsakė į šį skundą 2002 m. rugsėjo 4 dieną. Jis patvirtino 2002 m. kovo 13 d. laiške pateiktą informaciją ir pranešė, kad 2001 m. rugsėjo mėn. paskelbus apie laisvas darbo vietas, NEP nebuvo įdarbintas D/1 skyriuje. Generalinis direktorius dar kartą atsiprašė už tai, kad skundo pareiškėjas gavo tik standartinį laišką, kuriuo buvo informuotas, kad jo paraiška atmesta. Jis taip pat pabrėžė, kad informacija, jog pareiškėjo duomenys bus saugomi Vidaus rinkos GD duomenų bazėje, buvo teisinga.

2002 m. spalio 7 d. laišku skundo pareiškėjas apskundė atsakymą į jo skundą (A/330162) ir pateikė prašymą suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais.

2002 m. lapkričio 12 d. atsakyme Komisijos generalinis sekretorius pritarė, kad vykdant svarstomą procedūrą buvo trūkumų, tačiau pastebėjo, jog jie vėliau buvo atitaisyti, pareiškėjui pateikus paaiškinimus.

2002 m. lapkričio 15 d. Vidaus rinkos GD pareiškėjui pateikė šiuos dokumentus: 2001 m. spalio 24 d. Vidaus rinkos generalinio direktoriaus p. M. pranešimo Personalo ir administracijos generaliniam direktoriui p. R. dėl Vidaus rinkos GD struktūros pertvarkymo, sujungiant D/1 ir D/2 skyrius, kopiją, 2001 m. lapkričio 19 d. Personalo ir administracijos GD pranešimo Vidaus rinkos GD, su kuriuo buvo persiūtos trys paraiškos užimti pareigas D/1 skyriuje, kopiją ir laiškų kitiems dviems kandidatams į NEP pareigas, identišku tam, kurį 2002 m. sausio 16 d. gavo skundo pareiškėjas, kopijas, išlaptinus jų adresatus.

Bendrai Komisija pritarė, kad 2002 m. sausio 16 d. atsakymu skundo pareiškėjui nebuvo išsamiai ir tiksliai paaiškinta, dėl kokių priežasčių jis nebuvo atrinktas. Komisija jau atsiprašė už tai 2002 m. kovo 13 d. laišku. Vis dėlto ji pabrėžė, kad skelbimas apie konkursą užimti NEP pareigas negali lemti pareiškėjų teisėtų lūkesčių būti į jas atrinktiems. NEP yra finansuojami iš Biudžeto A-7003 eilutės. Kiekvienam generaliniam direktoratui skiriama biudžeto dalis, kurią jis panaudoja savo nuožiūra. Sprendimas sukurti ar perkelti NEP pareigybę nereikalauja jokių ypatingų formalumų. Sprendimas priimti NEP paprastai priimamas, remiantis generalinio direktorato prašymu, pateiktu Personalo ir administracijos generaliniam direktoratui. Šiuo atveju, kadangi buvo nuspręsta nutraukti priėmimo procesą, toks prašymas nebuvo pateiktas.

Baigdamą Komisiją pareiškė, kad negali paaiškinti, kodėl du laiškai, 2002 m. sausio 16 d. išsiųsti į NEP pareigas neatrinktiems kandidatams, buvo užregistruoti tuo pačiu numeriu (238). Anot Komisijos, labai tikėtina, kad šie du laiškai buvo pateikti pasirašyti tame pačiame segtuve, o trečiasis, kurio registracijos numeris yra 240, – atskirai.

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėjas iš esmės pakartojo savo skundą.

Jis pabrėžė, jog nepriimtina, kad Komisija negalėjo pagrįstai paaiškinti, kodėl du laiškai, 2002 m. sausio 16 d. išsiųsti neatrinktiems kandidatams, buvo užregistruoti tuo pačiu numeriu, o trečiasis – kitokiu. Pareiškėjas laikėsi nuomonės, kad tai galima būtų paaiškinti skirtingu laiškų turiniu.

Jis pakartojo skunde išdėstytus pareiškimus ir reikalavimą sumokėti kompensaciją.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, buvo nustatyta, kad reikalingi tolesni tyrimai. 2003 m. lapkričio 10 d. laišku ombudsmenas paprašė Komisijos sudaryti jam galimybę susipažinti su jos dokumentais.

2003 m. spalio 8 d. Ombudsmeno tarnyba patikrino Komisijos dokumentus. Ji susipažino su Komisijos dokumentais, susijusiais su Vidaus rinkos GD organizaciniu pertvarkymu, NEP pareigomis Vidaus rinkos GD, su šia byla susijusia įvairių Komisijos tarnybų vidaus korespondencija ir Komisijos korespondencija su pareiškėju. Komisijos tarnybos taip pat Ombudsmeno tarnybai suteikė NEP pareigų sąrašą nuo 2000 m., kurio nebuvo tikrinamoje dokumentų byloje. Iš šio sąrašo pareiškėju, kad NEP nebuvo įdarbintas D/1 skyriuje. Ombudsmeno tarnyba taip pat gavo Vidaus rinkos DG 2002 m. sausio 16 d. išsiųstus laiškus, kuriems buvo suteikti šie registracijos numeriai: 238, 239 ir 240. Šie dokumentai, Komisijos reikalavimu, yra laikomi konfidencialiais. Komisijos atstovas paaiškino, kad, jei keli išsiunčiami laiškai yra parašyti pagal tą patį vienodos formuluotės standartinį laišką, jiems visiems suteikiamas tas pats registracijos numeris. Vis dėlto registracijos numerių „spragos“, registruojant iš vieno skyriaus ir net vieno pareigūno siunčiamus laiškus, gali atsirasti. Šios problemos priežastis yra ta, kad visi GD naudojami ta pačia ADONIS sistema, t. y. ta pačia registracijos numerių sistema. Tai reiškia, kad, kai kas nors užregistruoja išsiunčiamą laišką, toliau paeiliui rašomas kitas numeris.

SPRENDIMAS

1 Skundo pareiškėjo paraiškos tvarkymas Komisijoje

1.1 Skundo pareiškėjas, 2001 m. rugsėjo mėn. Vidaus rinkos GD paskelbus konkursą užimti laisvas darbo vietas ir nuolatinėms Komisijos atstovybėms išplatinus šį skelbimą, pateikė paraišką užimti nacionalinio eksperto padėjėjo pareigas Vidaus rinkos generalinio direktorato D/1 skyriuje „Laisvas prekių judėjimas“. 2002 m. sausio 16 d. laišku jis buvo informuotas, kad jo paraiška atmesta.

Skundo pareiškėjas savo skunde tvirtino, kad Europos Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus, išsiųsdama jam 2002 m. sausio 16 d. laišką, kuriame pateikė neteisingą informaciją.

1.2 Komisija savo nuomonėje pripažino, kad 2002 m. sausio 16 d. laiške pateikta informacija buvo klaidinanti ir kad gavęs šį laišką, pareiškėjas galėjo manyti, jog į NEP pareigas buvo atrinktas kitas kandidatas.

1.3 Tinkamo administravimo principai reikalauja, kad institucijos pateiktų aiškius ir tikslus savo sprendimų motyvus. Šiuo atveju Komisija pripažino, kad jos 2002 m. sausio 16 d. išsiųstas laiškas suklaidino pareiškėją.

Vis dėlto, ombudsmenas pažymi, kad Komisija 2002 m. rugsėjo 4 d. laiške ir savo nuomonėje ombudsmenui pareiškėjui paaiškino priežastis, dėl kurių buvo nuspręsta nieko neskirti į NEP pareigas ir atsiprašė dėl klaidinančio 2002 m. sausio 16 d. laiško.

1.4 Ombudsmeno tarnyba, patikrinusi Komisijos dokumentus, nenustatė jokių faktų, keliančių abejonių dėl Komisijos paaiškinimų.

1.5 Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ombudsmenas mano, kad šiuo skundo aspektu tolesnis tyrimas nėra būtinas.

2 Skundo pareiškėjo prašymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais

2.1 Skundo pareiškėjas savo skunde tvirtina, kad Komisija nesuteikė jam galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su Komisijos sprendimu nieko nepaskirti į NEP pareigas.

2.2 Komisija savo nuomonėje teigė, kad 2002 m. lapkričio 15 d. Vidaus rinkos GD pareiškėjui persiuntė visus turimus dokumentus, susijusius su nagrinėjama procedūra, t. y. Vidaus rinkos generalinio direktoriaus p. M. pranešimo Personalo ir administracijos generaliniam direktoriui p. R. dėl Vidaus rinkos GD struktūros pertvarkymo, sujungiant D/1 ir D/2 skyrius, kopiją, 2001 m. lapkričio 19 d. Personalo ir administracijos GD pranešimo Vidaus rinkos GD, su kuriuo buvo persiūtos trys paraiškos užimti pareigas D/1 skyriuje, kopiją ir laiškų kitiems dviems kandidatams į NEP pareigas, identišką tam, kurį 2002 m. sausio 16 d. gavo pareiškėjas, įslaptintus adresatus, kopijas.

2.3 Ombudsmeno tarnyba patikrino Komisijos dokumentus. Ji nerado jokio raštu priimto Komisijos sprendimo nieko neskirti į NEP pareigas. Taip pat pareiškėjo, kad nėra jokių kitų dokumentų, susijusių su šiuo sprendimu, išskyrus tuos, kuriuos Komisija atskleidė pareiškėjui. Patikrinimas taip pat patvirtino, kad laiškų kopijos, kurios, įslaptintus adresatus, buvo pateiktos pareiškėjui atitinka laiškus, išsiųstus kitiems dviems kandidatams.

2.4 Remdamasis šiuo pagrindu, ombudsmenas nusprendė, kad šiuo bylos aspektu Komisija nepadarė administravimo pažeidimų.

3 Skundo pareiškėjo kompensacijos reikalavimas

3.1 Pareiškėjas reikalavo 100 000 eurų kompensacijos už patirtą materialinę ir moralinę žalą.

3.2 Komisija savo nuomonėje pabrėžė, kad skelbimas apie konkursą užimti NEP pareigas negali lemti pareiškėjų teisėtų lūkesčių būti į jas atrinktiems.

3.3 Remdamasis išdėstytomis išvadomis dėl pareiškėjo pareiškimų, ombudsmenas mano, jog pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kad dėl klaidinančio 2002 m. sausio 16 d. laiško jis patyrė nurodytos žalos.

4 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU ĮVERTINTAIS KOMISIJOS ORGANIZUOTŲ KONKURSŲ EGZAMINO DARBAIS

Sprendimas dėl skundo 324/2003/MF prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas 2002 m. vasario 7 d. pateikė Europos ombudsmenui skundą.

Skundo pareiškėjo nuomone, reikia atsižvelgti išdėstytus faktus.

Skundo pareiškėjas yra Europos Komisijos pareigūnas. Jis dalyvavo 2001 m. rugsėjo 11 d. Oficialiame leidinyje Nr. C 251A Komisijos paskelbtame konkurse COM/C/1/01, kuriuo siekiama sudaryti kanceliarijos padėjėjų finansų valdymo ir apskaitos srityje rezervo sąrašą. Jis išlaikė pirminės atrankos egzaminą ir dalyvavo egzamine raštu. 2002 m. gruodžio 13 d. laišku Komisija informavo pareiškėją, kad jis nėra kviečiamas į egzaminą žodžiu, nes jo egzamino d dalis įvertinta 17 taškų iš 40, o mažiausia reikėjo surinkti 20 taškų.

2002 m. gruodžio 18 d. el. laišku pareiškėjas paprašė Komisijos jam pateikti įvertintą jo egzamino raštu darbą ir pataisytą jo variantą, kad galėtų sužinoti savo klaidas. 2003 m. sausio 10 d. Komisija išsiuntė skundo pareiškėjui jo darbo raštu kopiją be pataisymų ir įvertinimo lentelę.

2003 m. sausio 16 d. el. laišku pareiškėjas pranešė Komisijai, kad jis prašė jam pateikti įvertintą jo egzamino raštu darbą, tačiau jam buvo atsiųsta tik nepataisyto jo egzamino raštu darbo kopija. 2003 m. sausio 29 d. laišku Komisija atsakė, kad atskleidė visą su egzaminais raštu susijusią informaciją, kurią galima pateikti kandidatams.

2003 m. vasario 7 d. skundo pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui. Jis pareiškė, kad Europos Komisija neleido jam susipažinti su įvertintu jo konkurso COM/C/1/01 egzamino raštu darbu. Jo teigimu, Europos Komisijos atsiųsti dokumentai, t. y. įvertinimo lentelė ir egzamino raštu darbas be pataisymų, jam nepadėjo sužinoti savo padarytų klaidų.

TYRIMAS

Europos Komisijos nuomonė

Apibendrinta Europos Komisijos nuomonė dėl šio skundo

Komisija pareiškė, kad 1999 m. gruodžio 7 d. pirmininko R. Prodi išsiųstame laiške Europos ombudsmenui, ji įsipareigojo kiekvienam kandidatui, dalyvavusiam po 2000 m. liepos 1 d. paskelbtuose konkursuose, leisti susipažinti su įvertintu jo paties egzamino raštu darbu, jei jis to prašo.³¹

Patvirtintos procedūros esmė buvo sudaryti preliminarinių įvertinimų lentelę, kurioje kiekvienas egzaminuotojas pažymi savo pastabas ir siūlomą kiekvienos egzamino dalies įvertinimą. Atrankos komisija nustato galutinį įvertinimą, pažymėjusi įvertinimo lentelėje savo įvertinimą ir pasirašiusi jį. Kandidatai, pateikę prašymą, gali susipažinti su tokia įvertinimo lentele.

Konkurso COM/C/1/01 egzamino d dalį sudarė atvejų nagrinėjimas, kuriuo buvo siekiama nustatyti specialias žinias ir organizacinius bei administracinius kandidatų gebėjimus finansų valdymo ir apskaitos srityje. Visi egzamino raštu darbai, išlaptinus autorių pavardes, buvo patikrinti mažiausia dviejų egzaminuotojų pagal atrankos komisijos iš anksto nustatytus kriterijus. Tada Komisija patikrino, ar šie kriterijai buvo tinkamai taikomi, ir peržiūrėjo egzaminuotojų pastabas ir įvertinimus. Galiausiai atrankos komisija nustatė galutinius įvertinimus, apie kuriuos buvo pranešta kandidatams.

³¹ 1999 m. gruodžio 15 d. Europos ombudsmeno pranešimas spaudai Nr. 16/99.

Atsakant į pareiškėjo skundą, kad Komisijos atsiųsti dokumentai, t. y. įvertinimo lapas ir egzamino rašinys be pataisymų, jam nepadėjo sužinoti padarytų klaidų, reikėtų pastebėti, kad kandidatų, laikusių egzaminus raštu, egzamino darbuose nėra jokių pastabų. Tokios egzaminuotojų pastabos pagal minėtą procedūrą buvo surašytos preliminarių įvertinimų lentelėje. Ši preliminarių įvertinimų lentelė skirtas atrankos komisijai, kuri juo remiasi parengdama kandidatų įvertinimus. Kadangi preliminarių įvertinimų lentelėje yra ne galutiniai atrankos komisijos įvertinimai, o tik jos svarstymų medžiagos dalis, ji nebuvo pateikta kandidatams.

Atrankos komisijos įvertinimas įrašytas tik toje įvertinimų lentelėje, kuri buvo išsiųsta skundo pareiškėjui. Atrankos komisija įvertinimo lentelėje šalia skundo pareiškėjo įvertinimo pateikė savo komentarus. Šių komentarų tikslas buvo paaiškinti skundo pareiškėjui priežastis, dėl kurių atrankos komisija nusprendė skirti jam mažesnę įvertinimą nei reikalingas, kad egzaminas būtų išlaikytas, ir tokiu būdu jam padėti, jei jis ateityje nuspręstų dalyvauti kitame konkurse.

Skundo pareiškėjo pastabos

Europos ombudsmenas persiuntė Komisijos nuomonę skundo pareiškėjui, siūlydamas pateikti pastabų. Pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Komisija nesuteikė galimybės pareiškėjui susipažinti su įvertinto jo egzamino darbu

1.1 Skundo pareiškėjas teigė, kad Europos Komisija nesuteikė jam galimybės susipažinti su įvertintu konkurso COM/C/1/01 jo egzamino darbu.

1.2 Europos Komisija teigė, kad ji atskleidė visą su egzaminais raštu susijusią informaciją, kurią galima pateikti kandidatams. Ji taip pat atkreipė dėmesį, kad kandidatų, laikusių egzaminus raštu, egzamino darbuose nėra jokių pastabų. Egzaminuotojai savo pastabas pagal dabartinę procedūrą surašo preliminarių įvertinimų lentelėje. Ši preliminarių įvertinimų lentelė skirta atrankos komisijai, kuri ja remiasi parengdama galutinius kandidatų įvertinimus. Kadangi preliminarių įvertinimų lentelėje yra negalutiniai atrankos komisijos įvertinimai, o tik jos svarstymų medžiagos dalis, ji nebuvo pateikta kandidatams.

1.3 1999 m. spalio 18 d. Europos ombudsmenas išsiuntė Specialų pranešimą Europos Parlamentui, savo iniciatyva įvykdes Komisijos įdarbinimo procedūroje taikomo slaptumo tyrimą³². Specialiame pranešime oficialiai rekomenduojama Komisijai ateityje konkursuose dėl darbo užtikrinti kandidatams galimybę susipažinti su įvertintais jų egzamino darbais, jei to prašoma. 1999 m. gruodžio 7 d. Europos Komisijos pirmininkas raštu informavo Europos ombudsmeną, kad:

*„Komisija dėkoja už jūsų pranešime pateiktas rekomendacijas ir parengs būtinas teisines ir organizacines priemones, kad nuo 2000 m. liepos 1 d. pageidaujantys kandidatai galėtų susipažinti su įvertintais savo egzamino darbais.“*³³

1.4 Europos ombudsmenas pastebi, kad skundo pareiškėjas prašė Komisijos leisti jam susipažinti su įvertintu jo egzamino darbu. 2003 m. sausio 10 d. Komisija išsiuntė skundo pareiškėjui jo rašto darbo kopiją kartu su įvertinimo lentele. Atrankos komisija šioje įvertinimo lentelėje pateikė skundo pareiškėjo egzamino darbo įvertinimo komentarus. Europos ombudsmenas nežino jokios taisyklės, kuri įpareigotų atrankos komisiją pateikti savo komentarus, susijusius su kandidato egzamino darbo įvertinimu. Todėl ombudsmenas mano, kad Komisijos nuomonė yra pagrįsta.

1.5 Šiomis aplinkybėmis, Europos ombudsmenas mano, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų.

³² Europos ombudsmeno Specialus pranešimas Europos Parlamentui dėl savo iniciatyva įvykdyto Komisijos įdarbinimo procedūroje taikomo slaptumo tyrimo <http://www.europarl.ep.ec/ombudsman/special/en/default.htm>.

³³ Žr. Europos ombudsmeno 1999 m. gruodžio 15 d. pranešimą spaudai Nr. 16/99

2 Europos Komisijos atsiųsti dokumentai, t. y. įvertinimo lentelė ir egzamino darbas be pataisymų, pareiškėjui nesudarė galimybės sužinoti jo padarytų klaidų

2.1 Skundo pareiškėjas teigė, kad Europos Komisijos atsiųsti dokumentai, t. y. įvertinimo lentelė ir egzamino darbas be pataisymų, pareiškėjui nesudarė galimybės sužinoti jo padarytų klaidų.

2.2 Europos Komisija nurodė, kad atrankos komisijos įvertinimas buvo įrašytas pareiškėjui išsiųstoje įvertinimų lentelėje. Atrankos komisija įvertinimo lentelėje šalia pareiškėjo įvertinimo pateikė savo komentarus.

2.3 Europos ombudsmenas pažymi, kad sprendžiant iš Komisijos jam pateiktos įvertinimų lentelės kopijos, įvertinimų lentelėje yra pateiktos konkrečios atrankos komisijos pastabos dėl pareiškėjo atlikto konkurso egzamino d. dalies įvertinimo. Šiame įvertinimų lape atrankos komisija paaiškino, kad egzamino darbe buvo klaidų ar netikslumų. Todėl Europos ombudsmenas mano, kad pareiškėjui pateikta informacija yra pakankamai išsami, kad jis galėtų suprasti savo padarytas klaidas.

2.4 Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ombudsmenas daro išvadą, kad šiuo bylos aspektu Komisija nepadarė administravimo pažeidimų.

3 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos Komisija nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

3.1.4 Europos centrinis bankas

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU STATISTINE INFORMACIJA APIE EURO BANKNOTŲ ATSARGAS IR SRAUTUS

Sprendimas dėl skundo 1939/2002/IJH prieš Europos centrinį banką

SKUNDAS

2002 m. lapkričio mėn. skundo pareiškėjas atnaujino savo skundą ombudsmenui dėl Europos centrinio banko (ECB) atsisakymo suteikti jam statistinės informacijos apie euro banknotų atsargas ir srautus. Jo ankstesnis 2002 m. liepos mėn. pateiktas skundas buvo pripažintas nepriimtinas pagal Ombudsmeno statuto 2 straipsnio 4 dalį, nes pareiškėjas nesilaikė ECB taisyklėse numatytų procedūrų, taikomų visuomenei sudarant galimybę susipažinti su dokumentais.³⁴ Konkrečiai, jis nepateikė patvirtinančio prašymo ir neatsižvelgė į atsakymui pateikti numatytą terminą.

Tuomet pareiškėjas pateikė patvirtinančią prašymą, kurį ECB valdyba atmetė 2002 m. lapkričio 5 d. laišku. ECB savo sprendimą motyvavo, nurodydama Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnio pirmoje ir ketvirtoje įtraukoje numatytas išimtis, kuriomis remiantis nesuteikiama galimybė susipažinti su administraciniu dokumentu, kurio atskleidimas gali būti kenksmingas:

- viešojo intereso, susijusio su visuomenės saugumu, tarptautiniais santykiais, valiutos ir keitimo kurso stabilumu, teismo procesu, inspektavimu ir tyrimais, apsauga,

(...)

³⁴

1998 m. lapkričio 3 d. Europos centrinio banko sprendimas (ECB/1998/12) dėl visuomenės galimybės susipažinti su Europos centrinio banko dokumentais ir archyvais, 1999 OL L110/30

- ECB finansinių interesų apsauga.

Pareiškėjas apskundė ombudsmenui ECB sprendimą atmesti jo patvirtinantį prašymą. Pareiškėjas ginčija Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnyje numatytų išimčių taikymą statistinei informacijai, su kuria jis pageidauja susipažinti.

TYRIMAS

Europos centrinio banko nuomonė

Apibendrinta ECB nuomonė:

ECB pateikė skundo pareiškėjui naujausią informaciją apie bendrą apyvartoje esančių euro banknotų kiekį ir atsargas pagal banknotų vertę. Be to kasmet išleidžiamų banknotų kiekiai skelbiami ECB interneto svetainėje. Taip pat, pateikus prašymą, yra suteikiami kiekvieno mėnesio duomenys apie nacionaliniams euro sistemos centriniams bankams grąžinamų euro banknotų kiekius.

ECB atmetė pareiškėjo pateiktą informacijos prašymą, remdamasi Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsniu, nes prašomos informacijos atskleidimas galėjo pakenkti šiame straipsnyje nurodytiems interesams.

Informacijos apie banknotų atsargas ir srautus skirtingose euro zonos valstybėse narėse atskleidimas visuomenei galėtų kelti pavojų banknotų laikymo ir jų pervedimo iš vieno nacionalinio centrinio banko į kitą saugumui: šiais pervedimais siekiama kompensuoti (galimus) trūkumus. Be to tokia informacija pakenktų asmenų, atsakingų už atsargas ir (arba) dalyvaujančių pervežant banknotus saugumui. Šios priežastys išliktų aktualios, net jei informacija būtų viešai paskelbta, įvykdžius banknotų pervežimą, nes tam tikras tendencijas vis dar būtų galima nustatyti. Šis dalykas yra ypač svarbus mažesnėms valstybėms narėms, kurios gali turėti tik kelias banknotų saugyklas.

Banknotų atsargos ir transportas reikalauja didelės apsaugos, nes gali būti susiję su didelėmis vertybėmis. ECB valdyba atidžiai apsvarstė visuomenės interesus turėti galimybę susipažinti su tokio pobūdžio informacija ir visuomenės interesą užtikrinti apsaugą šioje srityje, ypač visuomenės saugumo klausimą. Šio svarstymo pagrindu, valdyba priėjo prie išvados, kad informacija, susijusi su banknotų atsargomis ir pervežimu negali būti atskleista. Šis sprendimas taip pat taikomas praeityje įvykdytiems pervežimams, nes tokio pobūdžio informacija gali labai sudominti nusikaltėlius.

Dėl apibūdintų saugumo priežasčių nacionaliniai centriniai euro sistemos bankai, kurie praktiškai valdo euro banknotų atsargas ir srautus, ir kitos šalys, už banknotų atsargas ir pervežimus atsakingos ar su šia veikla susijusios (pvz., daugelio euro zonos valstybių narių policija ir karinės pajėgos) prašo ECB šią informaciją laikyti konfidencialia.

ECB nuomone, ypatingai svarbu suteikti piliečiams kuo geresnes galimybes susipažinti su informacija, siekiant sustiprinti viešosios valdžios institucijų demokratiškumą ir visuomenės pasitikėjimą valdžia. Tačiau labai svarbi priežastis, dėl kurios nesuteikiama galimybė susipažinti su informacija apie banknotų atsargas ir srautus skirtingose valstybėse narėse, yra rizika, kad trečiosios šalys gali klaidingai suprasti šią informaciją ir dėl to klaidingai įvertinti tam tikros vertės banknotų apyvartą. Tai galėtų paskatinti visuomenę ir mažmenininkus kaupti tam tikros vertės banknotų atsargas, tokiu būdu sudarant jų trūkumą (sukuriant „save išpildančios prognozės“ efektą). Šis argumentas taip pat išliktų svarbus, net jei viešai būtų paskelbta neaktuali informacija apie konkrečios šalies atsargas, nes tam tikras tendencijas vis dar būtų galima nustatyti. Remdamasis ankstesne euro sistemos nacionalinių centrinių bankų patirtimi, ECB priėjo prie išvados, kad tokia informacija gali be reikalo sukelti visuomenės nerimą ir paskatinti ją neprotingai elgtis. Be to, ECB mano, kad informacija apie konkrečias valstybes nares yra mažiau reikšminga tiek dėl vieningos valiutos visose euro zonos valstybėse narėse teisinio statuso, tiek dėl to fakto, kad euro banknotai yra naudojami tarptautiniams mokėjimams. Europos centrinių bankų sistema (ECBS) numatė mechanizmus, kaip kompensuoti regioninius valiutos trūkumus, sukuriant papildomas atsargas.

Todėl ECB valdyba atidžiai apsvarstė visuomenės interesą turėti galimybę susipažinti su tokio pobūdžio informacija ir visuomenės apsaugos interesą. Ji nusprendė, kad minėta rizika, remiantis praeities patirtimi, yra pakankamai svarbi pateisinti prašomos informacijos neskelbimą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjo pastabos dėl ECB pateiktos nuomonės:

Siekiant išvengti abejonių, reikia patikslinti, kad skundo pareiškėjas pageidauja informacijos apie konkrečių valstybių atsargas, t. y. euro banknotų, vienu ar kitu metu cirkuliuojančių kiekvienos euro zonos valstybės teritorijoje, vertę, išreikštą absoliučiais skaičiais ar santykiniais skaičiais, proporcingai visai euro zonoje cirkuliuojančių euro banknotų vertei.

Pareiškėjas neprašo informacijos nei apie euro banknotų perkėlimą iš vienos euro zonos valstybės narės teritorijos į kitą, nei apie ECB sprendimus ar kriterijus, kuriais remiantis tokie perkėlimai vykdomi.

Atmesdamas pareiškėjo patvirtinantį prašymą, ECB rėmėsi Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnio pirmoje ir ketvirtoje įtraukoje numatytais išimtimis. Ketvirta įtrauka yra susijusi su ECB finansinių interesų apsauga. Tačiau iš ECB pateiktos nuomonės aišku, kad jis vadovaujasi ne ketvirta, o penkta įtrauka. Ji numato „konfidencialumo, kurio prašo fizinis ar juridinis asmuo, pateikęs dokumente išdėstytą informaciją, ar kurį tokiam asmeniui reikia taikyti pagal įstatymą, apsaugą“.

ECB nuomonėje nurodo, kad kitos šalys, už banknotų atsargas ir pervežimus atsakingos ar su šia veikla susijusios (pvz., daugelio euro zonos valstybių narių policija ir karinės pajėgos) prašo ECB šią informaciją laikyti konfidencialia. Tačiau tokios šalys kaip policija ar karinės pajėgos nėra „asmens, pateikę informaciją“. Todėl ketvirta įtrauka joms negali būti taikoma.

Be to, konfidencialumas nėra taikomas tiesiog dėl asmens, kuris to prašo. Konfidencialumo situacijos yra numatytos Reglamento Nr. 2533/98 8 straipsnyje³⁵. Šiais tikslais nacionaliniai centriniai bankai (NCB) nėra „informuojantys agentai“, bet informacijos rinkėjai, vykdydami savo įsipareigojimus pagal ECBS ir ECB statuto 5.1 ir 5.2 straipsnius. Todėl, nors dėl informacijos pobūdžio būtų įmanoma nustatyti NCB, ši informacija nebūtų konfidenciali.

Saugumo klausimu pareiškėjas teigia, kad euro banknotų atsargų konkrečiose valstybėse skirtumas paprastai nepaskatina banknotų perkėlimo iš vieno nacionalinio centrinio banko į kitą ir kad iš Sprendimo Nr. ECB/2001/15 3 straipsnio 4 dalies aišku, jog tokie perkėlimai yra vykdomi tik išimties tvarka³⁶. Todėl negalima iš duomenų apie konkrečios valstybės atsargas ar jų pokyčius daryti išvados, kad tokie perkėlimai įvykdyti arba kad atsirado išimtinės aplinkybės, dėl kurių perkėlimai bus įvykdyti ateityje. Net jei tokios išvados galėtų būti padarytos, nebūtų galima nustatyti tendencijų, nes išimtinės aplinkybės pagal savo sampratą neatitinka tendencijų.

ECB argumentas, kad „tokia informacija galėtų be reikalo sukelti visuomenės nerimą ir paskatinti ją neprotingai elgtis“, yra labai pavojingas pareiškimas. Jam pritarus, jo taikymui nebūtų ribų ir tai iš esmės pakenktų Teisės susipažinti su informacija deklaracijos prie Europos Sąjungos sutarties baigiamojo akto taikymui.

³⁵ 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos centrinio banko vykdomo statistinės informacijos surinkimo, 1998 OL L 318/8.

³⁶ 2001 m. gruodžio 6 d. Europos centrinio banko sprendimas dėl euro banknotų emisijos (ECB/2001/15), 2001 OL L 337/52: „NCB neperkelia priimtų euro banknotų į kitą NCB ir išsaugo tokius euro banknotus pakartotinei emisijai. Išimties tvarka, pagal ECB valdytojų tarybos nustatytas taisykles: (...) b) NCB laikomi euro banknotai gali būti perskirstyti euro sistemoje dėl logistinių priežasčių“.

SPRENDIMAS

1 Statistinė informacija apie euro banknotų atsargas ir srautus

1.1 Skundo pareiškėjas ginčija Europos centrinio banko (ECB) sprendimą atmesti jo patvirtinanti prašymą suteikti galimybę susipažinti su statistine informacija apie euro banknotų atsargas ir srautus. Pareiškėjas ginčija Sprendimo Nr. ECB/1998/12³⁷ 4 straipsnyje numatytą išimčių taikymą statistinei informacijai, su kuria jis pageidauja susipažinti.

1.2 ECB teigia, kad jis pateikė pareiškėjui naujausią informaciją apie bendrą apyvartoje esančių euro banknotų kiekį ir atsargas pagal banknotų vertę. Statistinės informacijos apie euro banknotų atsargas ir srautus skirtingų euro zonos valstybių narių teritorijose atskleidimas galėtų pakenkti interesams, nustatytiems Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnyje, nes tai galėtų kelti pavojų banknotų laikymo ir jų pervedimo iš vieno nacionalinio centrinio banko į kitą saugumui. Be to tokia informacija pakenktų asmenų, atsakingų už atsargas ir (arba) dalyvaujančių pervežant banknotus saugumui. Tai taip pat taikytina praeityje įvykdytiems pervežimams, nes tokio pobūdžio informacija gali labai sudominti nusikaltėlius. Dėl apibūdintų saugumo priežasčių nacionaliniai centriniai bankai ir kitos šalys (policija ir karinės pajėgos) prašo ECB šią informaciją laikyti konfidencialia.

Be to, anot ECB, informacija apie banknotų atsargas ir srautus skirtingose valstybėse narėse gali būti klaidingai suprasta ir dėl to gali būti klaidingai įvertinta tam tikros vertės banknotų apyvarta. Tai galėtų paskatinti visuomenę ir mažmenininkus kaupti tam tikros vertės banknotų atsargas, tokiu būdu sudaryti jų trūkumą ir sukurti „save išpildančią prognozę“. Šis argumentas taip pat išliktų svarbus, net jei viešai būtų paskelbta neaktuali informacija apie konkrečios šalies atsargas, nes tam tikras tendencijas vis dar būtų galima nustatyti.

Taip pat, anot ECB, remiantis ankstesne euro sistemos nacionalinių centrinių bankų patirtimi, tokia informacija gali be reikalo sukelti visuomenės nerimą ir paskatinti ją neprotingai elgtis.

1.3 Skundo pareiškėjas pastabose dėl ECB nuomonės patikslina, kad jis pageidauja informacijos apie konkrečių valstybių atsargas, t. y. euro banknotų, vienu ar kitu metu cirkuliuojančių kiekvienos euro zonos valstybės teritorijoje, vertę, išreikštą absoliučiais skaičiais ar santykiniais skaičiais, proporcingai visai euro zonoje cirkuliuojančių euro banknotų vertei.

Anot skundo pareiškėjo, ECB neturėtų remtis Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnio penktoje įtraukoje numatytos išimties dėl konfidencialumo prašymu. Saugumo klausimu skundo pareiškėjas teigia, kad negalima iš duomenų apie konkrečios valstybės atsargas ar jų pokyčius gauti informacijos apie euro banknotų perkėlimus. ECB argumentas, kad tokia informacija galėtų be reikalo sukelti visuomenės susirūpinimą ir paskatinti ją neprotingai elgtis, iš esmės pakenktų, jei jam būtų pritarta, Teisės susipažinti su informacija deklaracijos prie Europos Sąjungos sutarties baigiamojo akto taikymui.

1.4 Ombudsmenas pirmiausia pažymi, kad pareiškėjo pastabos patikslina, kokios informacijos iš ECB jis pageidauja. Ombudsmenas vis dėlto mano, kad ECB teisingai suprato pareiškėjo prašymą. Tačiau šiame sprendime yra nagrinėjama, ar ECB turėjo teisę atsisakyti suteikti informaciją, kurios, jo supratimu, pareiškėjas pageidavo.

Ombudsmenas teigia, kad pareiškėjas, remdamasis Sprendimu Nr. ECB/1998/12, galėjo pateikti ECB naują prašymą, tiksliai nurodydamas, kokios informacijos jis pageidauja.

1.5 Ombudsmenas mano, kad ECB savo nuomonę motyvuoja nacionalinių centrinių bankų, policijos ir karinių pajėgų prašymu laikyti informaciją konfidencialia, siekdamas pateikti įrodymų, kuriais būtų pagrįstas ne ECB Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnio penktoje³⁸, o pirmoje

³⁷ 1998 m. lapkričio 3 d. Europos centrinio banko sprendimas (ECB/1998/12), dėl visuomenės galimybės susipažinti su Europos centrinio banko dokumentais ir archyvais, 1999 OL L110/30

³⁸ „konfidencialumo, kurio prašo fizinis ar juridinis asmuo, pateikęs dokumente išdėstyta informaciją, ar kurį tokiam asmeniui reikia taikyti pagal įstatymą, apsauga“.

įtraukoje³⁹ numatytos išimties dėl visuomenės saugumo taikymas. Ombudsmenas mano, kad ECB argumentai dėl visuomenės saugumo yra protingi ir pagrindžia ECB sprendimą nesuteikti galimybės susipažinti su informacija, kurios, jo supratimu, skundo pareiškėjas siekė.

1.6 Svarstydamas ECB argumentą dėl „save išpildančios prognozės“, kuri lemtų tam tikros vertės banknotų trūkumą, ombudsmenas pirmiausia pažymi, kad EB sutarties 106 straipsnyje numatyta, kad ECB turi išimtinę teisę patvirtinti banknotų emisiją Bendrijoje ir kad ECBS ir ECB statuto 12 straipsnio 1 dalis nurodo, kad ECB valdyba įgyvendina monetarinę politiką, vadovaudamasi ECB valdytojų tarybos nustatytais gairėmis ir priimtais nutarimais. Ombudsmenui yra žinoma, kad „save išpildančios prognozės“ sąvoka vartojama ekonominėje literatūroje. Ombudsmenas atkreipia dėmesį, kad vykdydamas minėtas pareigas, ECB turi teisę atsižvelgti į ekonominę galimą „save išpildančios prognozės“ poveikio monetariniams procesams analizę. Ombudsmenas mano, kad tokios analizės rezultatai svarbūs ir taikant išimtį dėl Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnio pirmoje įtraukoje numatyto viešo intereso apsaugos. Ombudsmenas vis dėlto nepritaria, kad ECB gali vadovautis argumentu, jog informacija apie konkrečios valstybės banknotų atsargas gali be reikalo sukelti visuomenės nerimą ir paskatinti ją neprotingai elgtis. Ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad ECB nepateikia įrodymų, kuriais pagrįstų šį argumentą, tarp kitko, nesusijusį nė su vienu Sprendimo Nr. ECB/1998/12 4 straipsnyje numatyta išimtimi.

1.7 Dėl 1.5 punkte pateiktos priežasties ombudsmenas mano, kad ECB turėjo teisę atsisakyti suteikti informaciją, kurios, jo supratimu, skundo pareiškėjas pageidavo. Todėl ombudsmenas mano, kad ECB atmesdamas patvirtinančią skundo pareiškėjo prašymą, neįvykdė administravimo pažeidimo.

2 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos centrinis bankas nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

3.1.5 Europos Audito Rūmai

AUDITO RŪMAI PATAISO GALIMYBĖS SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS TAISYKLIŲ TAIKYMO PAŽEIDIMĄ

Sprendimas dėl skundo 1117/2003/GG prieš Europos Audito Rūmus

SKUNDAS

2003 m. birželio mėn. skundo pareiškėjas, Jungtinės Karalystės pilietis, parašė Audito Rūmų nariui p. R, prašydamas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su 2001 m. Nigeryje atliktu auditu. Skundo pareiškėjas pažymėjo, kad jo prašymas buvo pagrįstas „ES galimybės susipažinti su informacija reglamentu“.

Galimybė susipažinti su Rūmų turimais dokumentais yra reglamentuojama Sprendimu Nr. 18/97. nustatančiu vidines taisykles, kaip tvarkyti prašymus dėl galimybės susipažinti su Rūmų turimais dokumentais (OL 1998 Nr. C 295 1 psl.). Pagal šio sprendimo 2 straipsnį, visi prašymai perduodami Išorės ryšių skyriaus direktoriui ir teisės tarnybai, kurie nustato, ar prašymas yra priimtinas. Jei reikia, prašymo pateikėjas yra prašomas išsamiau suformuluoti prašymą. Rūmai gali nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, remdamiesi minėto sprendimo 4 straipsnio 3 dalimi.

³⁹

„viešojo intereso, susijusio su visuomenės saugumu, tarptautiniais santykiais, valiutos ir keitimo kurso stabilumu, teismo procesu, inspektavimu ir tyrimais, apsauga“.

Prašymo pateikėjui pranešama apie Rūmų sprendimą per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos.

Pagal Sprendimo Nr. 18/97 3 straipsnio 1 dalį šį sprendimą prašymo pateikėjas gali apskūsti Audito Rūmų pirmininkui, kuris privalo per du mėnesius jam pranešti apie savo sprendimą dėl skundo. Sprendime turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių prašymas buvo atmestas, ir pateikta informacija skundo pateikėjui, kam jis gali skūstis toliau.

2003 m. birželio 17 d. el. laišku, kurį p. L. parašė p. R. vardu, skundo pareiškėjas buvo informuotas, kad 2001 m. birželio mėn. iš tiesų Nigeryje buvo atliktas auditas. Tačiau siuntėjas atkreipė dėmesį, kad pagal Rūmų taisykles jis negali atskleisti su auditais susijusių vidaus dokumentų. Šioje situacijoje buvo remiamasi Ryšių politikos ir standartų, kuriuos Rūmai priėmė 2001 m. rugsėjo 25 – 26 d. posėdyje, 6 punktu, suformuluotu taip: „Rūmai, siekdami užtikrinti profesionalius auditoriaus ir audituojamojo santykius, negali suteikti daugiau specifinės informacijos išoriniam pasauliui, nei jos pateikiama priimtuose pranešimuose“. Ponas R. pridūrė, jog kadangi šio audito pagrindu buvo parengtas specialus pranešimas Nr. 2/2002 apie maisto saugumo politikos įgyvendinimą besivystančiose valstybėse, kuris yra finansuojamas iš bendro Europos Sąjungos biudžeto, skundo pareiškėjas jį dominančios informacijos gali rasti Rūmų interneto svetainėje.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas tvirtina, kad:

- 1) Rūmų atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais pažeidė tam tikras taisykles, konkrečiai Reglamentą Nr. 1049/2001 ir Tinkamo administravimo kodekso 23 straipsnį,
- 2) nebuvo suteikta informacijos, kaip apskūsti sprendimą, tuo pažeidžiant Tinkamo administravimo kodekso 19 straipsnį.

TYRIMAS

Europos Audito Rūmų nuomonė

Rūmai savo pateiktoje nuomonėje pažymėjo, kad aišku, jog skundo pareiškėjo prašymui nebuvo taikomos Sprendime Nr. 18/97 numatytos procedūros. Todėl Rūmų pirmininkas nutarė skundo pareiškėjui pasiūlyti pateikti Rūmams išsamų pageidaujamos papildomos informacijos apibūdinimą, kad Rūmų tarnybos galėtų išnagrinėti prašymą, remdamosi vidinėmis Rūmų taisyklėmis.

Rūmai persiuntė šio 2003 m. liepos 17 d. laiško skundo pareiškėjui, kuriuo jie atsiprašo už savo pirmą 2003 m. birželio 17 d. atsakymą el. paštu, kopija.

Skundo pareiškėjo pastabos

Pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Nesuteikta galimybė susipažinti su dokumentais ir nesuteikta informacijos, kaip apskūsti sprendimą

1.1 2003 m. birželio 6 d. skundo pareiškėjas, Jungtinės Karalystės pilietis, parašė Europos Audito Rūmų nariui p. R, prašydamas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su 2001 m. Nigeryje atliktu auditu. 2003 m. birželio 17 d. el. laišku, kurį p. L parašė p. R vardu, skundo pareiškėjas buvo informuotas, kad 2001 m. birželio mėn. iš tiesų Nigeryje buvo atliktas auditas, tačiau pagal Rūmų taisykles jis negalys pareiškėjui atskleisti su auditais susijusių vidaus dokumentų. Savo skunde ombudsmenui pareiškėjas tvirtino, kad Europos Audito Rūmai neteisingai atsisakė jam suteikti galimybę susipažinti su pageidaujama dokumentais ir kad nesuteikė informacijos, kaip apskūsti sprendimą atmesti jo prašymą.

1.2 Europos Audito Rūmai savo nuomonėje pažymėjo, kad aišku, jog skundo pareiškėjo prašymui nebuvo taikomos procedūros, numatytos Sprendime Nr. 18/97, kuris nustato vidines prašymų suteikti galimybę susipažinti su Audito Rūmų turimais dokumentais taisykles⁴⁰. Todėl Rūmų pirmininkas nutarė skundo pareiškėjui pasiūlyti pateikti Rūmams išsamų pageidaujamos papildomos informacijos apibūdinimą, kad Rūmų tarnybos galėtų išnagrinėti prašymą, remdamosi vidinėmis Rūmų taisyklėmis.

1.3 Ombudsmenas mano, kad Audito Rūmai ėmėsi reikiamų veiksmų atsakyti į skundą.

2 Išvada

Remiantis ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais ir atsižvelgiant į institucijos veiksmus, kurių ji ėmėsi, kai jai buvo pranešta apie skundą, nustatyta, kad Europos Audito Rūmai nepadarė administravimo pažeidimo. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia. Skundo pareiškėjas, žinoma, gali pateikti naują skundą, jei Rūmai peržiūrėję jo prašymą, atsisakytų jam suteikti galimybę susipažinti su pageidaujama dokumentais.

E 3.1.6 Europos Konventas

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU EUROPOS KONVENTO DARBOTVARKĖMIS IR PROTOKOLAIS

Sprendimas dėl skundo Nr. 1795/2002/IJH, susijusio su Europos Konventu

SKUNDAS

2002 m. spalio mėn. Europos piliečių iniciatyvos tarnybos (EPIT) vardu ombudsmenui buvo apskūstas Europos Konventas ir Taryba.

Šiame sprendime nagrinėjamas tik skundas prieš Konventą. Ombudsmeno atlikti skundo prieš Tarybą tyrimai pateikti atskirame sprendime (žr. 3.1.2).

Apibendrinti skundo pareiškėjo pateikti faktai:

Skundo pareiškėjas pateikė Tarybai prašymą leisti susipažinti su Europos Konvento prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. 2002 m. liepos mėn. atsakyme skudo pareiškėjui Taryba, inter alia, teigė, kad Europos Konventas yra nuo Tarybos nepriklausanti institucija ir kad Tarybos generalinis sekretoriatas persiuntė skundo pareiškėjo prašymą Konvento sekretoriatui.

Tada skundo pareiškėjas parašė Konvento generaliniam sekretoriui serui John KERR, nurodydamas minėtą Tarybai pateiktą prašymą leisti susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. Generalinis sekretorius, atsakydamas skundo pareiškėjui, inter alia, nurodė, kad jo nuomone „būtų problematiška išspausdinti sekretoriato parengtą, tačiau prezidiumo nepatvirtintą arba dar nepatvirtintą medžiagą ar prezidiumo sekretoriatui pateiktus nurodymus ją pataisyti. Konventas pripažįsta, kad prezidiumas atlikdamas savo darbą turi naudotis tam tikro laipsnio ex ante konfidencialumu, jo darbo rezultatai yra visiškai vieši, bet parengiamasis procesas turi būti pagrįstai privatus“.

⁴⁰

OL 1998 Nr. C 295 1 psl.

Pareiškėjas savo skundą ombudsmenui suformulavo kaip prašymą ištirti, išaiškinti ar nustatyti tam tikrus dalykus. Skundo pareiškėjas taip pat paaiškina, kad pateikė prašymą leisti susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais, siekdamas pakankamai iš anksto perspėti NVO, ką rengiamasi daryti Konvente.

Apibendrinant, skunde pateiktas toliau išdėstytas pareiškimas prieš Europos Konventą.

Europos Konvento sekretoriatas netinkamai atsakė į skundo pareiškėjo prašymą leisti susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais.

TYRIMAS

Ombudsmenas pirmiausia nustatė, ar skundas priimtinas. Ombudsmenas, remdamasis 1 skirsnyje nurodytomis priežastimis, preliminariai nusprendė, kad Europos Konventas yra Bendrijos organas pagal EB sutarties 195 straipsnį ir kad jis patenka į ombudsmeno mandatą, tiriant galimus netinkamo administravimo atvejus.

Todėl ombudsmenas persiuntė skundą Europos Konvento pirmininkui Valéry GISCARD D'ESTAING, kad šis pateiktų nuomonę. Ombudsmenas nurodė, kad norėtų sužinoti pirmininko nuomonę apie skundo priimtinumą ir išreiškė viltį, kad jis bet koku atveju atsakys į skunde pateiktą pareiškimą.

Europos Konvento pirmininko nuomonė

Apibendrinta Europos Konvento pirmininko nuomonė:

Konvento dokumentai nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais taikymo sritį. Tačiau Konventas nuolatos stengiasi kuo daugiau medžiagos (taip pat visus oficialius Konvento dokumentus) paskelbti visuomenei, ypač greitai juos skelbdamas žiniatinklyje.

Prezidiumo užduotis yra parengti Konvento darbą. Jis gali veiksmingai vykdyti šią užduotį tik užtikrinus jo darbo konfidencialumą. Visi prezidiumo diskusijų metu parengti dokumentai yra neatidėliojant paskelbiami Konvento interneto svetainėje. Jei prezidiumo darbotvarkės ir protokolai taip pat būtų prieinami, kiltų pavojus, kad jie taptų Konvento diskusijų objektu, o ne jų paskata. Iš patirties yra žinoma, kad Konvento nariai, patys neturintys galimybės susipažinti su Konvento darbotvarkėmis ir protokolais, tai visiškai supranta ir tam pritaria.

Skundo pareiškėjas taip pat teigia, kad negalėdamas susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais, NVO negali iš anksto žinoti, ką rengiamasi daryti Konvente. Aš tam nepritariu. Aš visada kiekvienos plenarinės sesijos pabaigoje paskelbiu pagrindinius kitos (o kartais ir dar tolesnės) sesijos klausimus. Šiuos klausimus sekretoriatas įtraukia į santrauką, kuri yra paskelbiama žiniatinklyje. Be to išsamios kiekvienos plenarinės sesijos darbotvarkės yra skelbiamos tuoj pat po to, kai jas patvirtina prezidiumas. Todėl visuomenė yra taip pat gerai informuojama apie ateities planus ir plenarinių sesijų turinį, kaip ir Konvento nariai.

Pareiškėjo pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjo pastabos dėl Konvento pirmininko pateiktos nuomonės

Europos Konventas yra Sutarties subjektas ir jam turi būti taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001. Nors EB sutarties 255 straipsnis apima tik Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentus, reikėtų atsižvelgti į tai, kad, Europos ombudsmenui skatinant, galimybės susipažinti su dokumentais suteikimą reglamentuojančios taisyklės taikomos jau ne tik trims institucijoms, bet ir jų įsteigtoms agentūroms. Taryba ir Europos Parlamentas pasirūpino, kad EB sutarties 255 straipsnio pagrindu priimtais teisės aktais jis būtų taikomas plačiau, nei trims institucijoms.

Reglamento Nr. 1049/2001 preambulės 8 dalis nurodo, kad „siekiant garantuoti, kad šis reglamentas būtų visapusiškai taikomas visoje Sąjungos veikloje, visos agentūros, kurias įsteigia institucijos,

turėtų laikytis šiame reglamente numatytų principų“. Tai paaiškina Tarybos ir Europos Parlamento ketinimą užtikrinti kuo platesnes galimybes susipažinti su dokumentais, numatant reglamento taikymą visoms veiklos sritims.

Šį ketinimą patvirtino 2001 m. gegužės 30 d. bendros deklaracijos antra dalis, iš kurios yra aišku, jog siekiama užtikrinti, kad reglamentas būtų taikomas visoms institucijoms ir organams.

Skundo pareiškėjas, pateikdamas pastabas dėl NVO galimybės iš anksto sužinoti, ką rengiamasi daryti Konvente, pripažįsta ir teigiamai vertina faktą, kad pirmininkas kiekvienos plenarinės sesijos pabaigoje paskelbia pagrindinius kitos (o kartais ir dar tolesnės) sesijos klausimus, tačiau teigia, kad vis tiek gali būti labai sunku iš anksto sužinoti, ką rengiamasi daryti Konvente. Vienoje sesijoje paskelbtos informacijos apie kitą sesiją nepakanka. Svarstant šią problemą, taip pat reikėtų ypač atkreipti dėmesį į ne Briuselyje ir valstybėse kandidatėse esančias NVO. Jei tokios organizacijos norėtų dalyvauti Konvento plenarinėje sesijoje, jos turėtų daug anksčiau sužinoti, kas joje vyks.

Skundo pareiškėjas supranta, kad prezidiumas gali parengti Konvento darbą ir veiksmingai funkcionuoti tik turėdamas galimybę dirbti konfidencialiai. Skundo pareiškėjas taip pat supranta, kad konfidencialumas yra būtinas rengiant tekstus, jų kūrimo etape. Sunkiau suprasti, kaip prezidiumo darbotvarkės gali būti tokios prieštaringos, kad jas paskelbus, galėtų sutrikti Konvento darbas. Protokoliai tikriausiai dar daugiau keltų tokių problemų. Vis dėlto jas būtų galima išspręsti, numatant ribotą galimybę susipažinti su dokumentais. Skundo pareiškėjas nesiekia išsiaiškinti kiekvieno prezidiumo nario nuomonės, jis tiesiog nori iš anksto sužinoti, ką ketinama daryti.

Pareiškėjo, kad kai kurie Konvento nariai yra nepatenkinti esančia galimybe susipažinti su dokumentais ir prezidiumo slaptumu. Kai kurie Konvento nariai, priklausantys keturioms mažiausioms Konvento partijoms, kurios nėra atstovaujamos prezidume, išplatino skundą dėl galimybės susipažinti su prezidiumo dokumentais.

Šiomis aplinkybėmis skundo pareiškėjas prašo Europos ombudsmeno:

- atsižvelgti į tai, kad Konventas patenka į Sutarties taikymo sritį, ir nustatyti, ar jam yra taikytinas Reglamentas Nr. 1049/2001,
- apsvaistyti skundo pareiškėjo prašymą sudaryti nevaržomą galimybę susipažinti su prezidiumo posėdžių darbotvarkėmis ir skundo pareiškėjo pasiūlymus dėl galimybės susipažinti su prezidiumo posėdžių protokolais ir pranešimais,
- atsižvelgti į tai, kad birželio mėn. Konventui pabaigus darbą, turėtų būti užtikrinta nevaržoma galimybė susipažinti su visais šiuo metu viešai nepaskelbtais dokumentais, tai būtų naudinga daugeliui, ypač Konvento darbą stebintiems akademikams ir mokslininkams.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvaistęs Europos Konvento pateiktą nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, ombudsmenas nutarė, kad reikalingi tolesni tyrimai. Jis paprašė Europos Konvento pirmininko pakomentuoti skundo pareiškėjo nuomonę apie sunkumus, kurių gali kilti NVO, norinčioms sužinoti Konvento darbotvarkę pakankamai iš anksto, kad galėtų suplanuoti savo veiklą. Ombudsmenas taip pat paklausė, ar Konvento prezidiumo darbotvarkės ir protokoliai bus viešai paskelbti, Konventui baigus darbą.

Europos Konvento atsakymas

Ombudsmenui, užklaususiam daugiau informacijos, atsakė Konvento generalinis sekretorius seras John KERR.

Pateikdamas atsakymą dėl NVO galimybės iš anksto sužinoti, ką rengiamasi daryti Konvente, generalinis sekretorius pažymi, kad skundo pareiškėjas visiškai pripažįsta, jog pirmininkas visada kiekvienos plenarinės sesijos pabaigoje paskelbia pagrindinius kitos sesijos (ar kitų sesijų) klausimus. Prezidiumui dėl Konvento pobūdžio yra sunku labai iš anksto patikimai numatyti jo

darbą (ar specifinį klausimą, pateiktą Konvento dokumente ar darbo grupės, arba iškeltą prezidiumo siūlymu, reikės apsvaistyti išplėstiniame plenariniame posėdyje, priklauso nuo Konvento reakcijos į jį). Vis dėlto kiek toks planavimas yra įmanomas, Konventas yra informuojamas ir visa tokia informacija yra visuomenei prieinama Konvento žiniatinklyje.

Atsakydamas į klausimą, ar prezidiumo darbotvarkės ir protokolai bus paskelbti visuomenei, Konventui baigus darbą, Konvento generalinis sekretorius pareiškė, kad, jo nuomone, nėra jokios priežasties tuomet neleisti susipažinti su šiais dokumentais. Tačiau tai yra dalykas, kurį, Konventui baigus darbą, pats prezidiumas turėtų apgalvoti, sprenddamas kaip būtų geriausia užtikrinti, kad Konvento, kuris buvo visiškai skaidrus jo dalyviams ir dabar juo besidomintiems, darbo rezultatai išliktų prieinami ir suprantami tiems, kas bus po mūsų, ir istorikams, kurie vertins, kaip mums pavyko įvykdyti savo įsipareigojimus.

Pareiškėjo pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjo pastabos:

Skundo pareiškėjas visiškai pripažįsta ir teigiamai vertina Konvento veiklos atvirumą ir prezidiumo dokumentų neatidėliotiną skelbimą. Skundo pateikėjas atkreipia dėmesį tik į prezidiumo posėdžių darbotvarkių ir protokolų konfidencialumą.

Skundo pareiškėjas sveikina generalinio sekretoriaus pasiūlymą, prezidiumui nutarus, paskelbti prezidiumo darbotvarkes ir protokolus, Konventui baigus darbą.

Skundo pareiškėjas prašo ombudsmeno rekomenduoti Konvento prezidiumui, kad jis, Konventui pabaigus darbą, suklasifikuotų ir sudėtų visus dokumentus taip, kad visuomenė galėtų lengvai su jais susipažinti. Pavyzdžiui, reikėtų patarti žmonėms, kur jie galėtų rasti išspausdintus ar elektroninio formato Konvento dokumentus centrinėje bibliotekoje arba dokumentų registruose. Skundo pareiškėjas taip pat išreiškė nuogastavimus, kad, Konvente vykstant paskutiniam derybų etapui, šis svarbus klausimas gali likti tinkamai neišspręstas.

SPRENDIMAS

1 Skundo dėl Europos Konvento priimtumas

1.1 Šioje byloje nagrinėjamas Europos piliečių iniciatyvos tarnybos (EPIT) vardu pateiktas skundas dėl nepakankamos galimybės visuomenei susipažinti su Europos Konvento prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais.

1.2 Sprenddamas šio skundo priimtumo klausimą, ombudsmenas pažymėjo, kad Europos Konventas buvo sušauktas priėmus Europos Tarybos Laekeno deklaraciją ir kad nėra jokio teisės instrumento nei pagal nacionalinę, nei pagal tarptautinę ar Bendrijos teisę, kuriuo formaliai Konventas būtų įsteigtas. Vis dėlto Konventas turi savo struktūrą ir funkcijas, todėl turi būti laikomas nepriklausomas nuo Europos Tarybos ar Europos Sąjungos Tarybos. Be to, Konventas yra finansuojamas, bent jau netiesiogiai, iš Bendrijos biudžeto. Todėl ombudsmenas preliminariai daro išvadą, kad Konventas yra Bendrijos organas pagal EB sutarties 195 straipsnį ir todėl jis patenka į ombudsmeno mandatą, tiriant galimus netinkamo administravimo atvejus.

1.3 Ombudsmenas vis dėlto pripažįsta, kad Konventas atlieka politinį darbą kaip Europos Parlamentas ir, pateikus skundą dėl jo politinės veiklos, nebūtų keliamas klausimas apie galimą netinkamą administravimą. Šioje byloje yra nagrinėjamas sekretoriato atsakymas į prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, t. y. administracinis dalykas.

1.4 Ombudsmenas pateikė Europos Konvento pirmininkui šiuos samprotavimus ir pasiūlė jam pateikti savo nuomonę apie skundo priimtumą. Pirmininkas savo atsakyme šiuo aspektu nuomonės nepareiškė. Todėl ombudsmeno nuomone, nėra priežasties peržiūrėti jo preliminarią išvadą, kad Europos Konventas yra Bendrijos organas pagal EB sutarties 195 straipsnį ir todėl jis patenka į ombudsmeno mandatą, tiriant galimus netinkamo administravimo atvejus.

2 Skundo pareiškėjo prašymas leisti susipažinti su Europos Konvento prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais

2.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad Europos Konvento sekretoriatas netinkamai atsakė į jo prašymą leisti susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. Skundo pareiškėjo prašymo motyvas yra siekis pakankamai iš anksto perspėti NVO, ką rengiamasi daryti Konvente.

2.2 Savo pastabose skundo pareiškėjas teigia, kad 2001 m. gegužės 30 d. bendros deklaracijos tikslas yra užtikrinti, kad reglamentas būtų taikomas visoms institucijoms ir organams, todėl Konventui yra taikytinas Reglamentas Nr. 1049/2001. Skundo pareiškėjas prašo, kad Konventui pabaigus darbą, būtų užtikrinta nevaržoma galimybė susipažinti su visais šiuo metu viešai nepaskelbtais dokumentais.

2.3 Konvento pirmininko nuomone, Konvento dokumentai nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį. Tačiau Konventas nuolatos stengiasi kuo daugiau medžiagos paskelbti visuomenei. Prezidiumo užduotis yra parengti Konvento darbą. Jis gali veiksmingai vykdyti šią užduotį tik užtikrinus jo darbo konfidencialumą. Jei su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais būtų galima susipažinti, kiltų pavojus, kad jie taptų Konvento diskusijų objektu, o ne paskata. Plačioji visuomenė yra taip pat gerai informuojama apie ateities planus ir plenarinių sesijų turinį, kaip ir Konvento nariai.

Atsakydamas į klausimą, ar prezidiumo darbotvarkės ir protokolai bus paskelbti visuomenei, Konventui baigus darbą, Konvento generalinis sekretorius pareiškė, kad, jo nuomone, nėra jokios priežasties tuomet neleisti visuomenei susipažinti su šiais dokumentais. Tačiau tai yra dalykas, kurį Konventui baigus darbą, pats prezidiumas turėtų apgalvoti.

2.4 Ombudsmenas pažymi, kad Reglamentas Nr. 1049/2001⁴¹ taikytinas Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos turimiems dokumentams ir kad Reglamentas Nr. 58/2003 išplečia jo nuostatas, į taikymo sritį įtraukdamas ir agentūras⁴². Konventas nėra Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos dalis, jis taip pat nėra agentūra pagal Reglamentą Nr. 58/2003. Todėl ombudsmenas mano, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 nėra taikytinas Konvento dokumentams.

2.5 Vis dėlto ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad atlikus du tyrimus sava iniciatyva, Bendrijos institucijoms ir įstaigoms buvo pateikti rekomendacijų projektai, raginant patvirtinti galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais taisykles. Dėl tinkamo administravimo dalyko b⁴³veik visos institucijos ir įstaigos tai padarė⁴⁴.

2.6 Ombudsmenas pažymi, kad Konventas pareiškė, jog siekia kuo daugiau medžiagos paskelbti visuomenei. Ombudsmenas atkreipia dėmesį, kad ši politika atitinka Reglamento Nr. 1049/2001 tikslą užtikrinti kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais. Šiomis aplinkybėmis ombudsmenas pažymi, kad 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento, Taryba ir Komisija paskelbė bendrą deklaraciją⁴⁵, kuria ragina institucijas ir jų organus priimti vidaus taisykles, reglamentuojančias

⁴¹ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, 2001 m. OL L 145/43.

⁴² 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas Nr. 58/2003, patvirtinantis tam tikras Bendrijų programų valdymo užduotis atlikti įgaliotų agentūrų statutą, 2003 OL L 11/1.

⁴³ Žr.: 1997 m. gruodžio 15 d. Europos ombudsmeno specialų pranešimą, sava iniciatyva atlikus galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais tyrimą, taip pat sprendimus, susijusius su Europos centriniu banku, Europos darbo saugos ir sveikatos agentūra, Bendrijos augalų įvairovės biuru ir Europolu, sava iniciatyva atlikus tyrimą OI/1/99/IJH

⁴⁴ Pavyzdžiui, Audito Rūmai, 1998 OL C 295/1, Europos centrinis bankas, 1999 OL L110/30, Europos investicijų bankas, 1997 OL C 243/13, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, 1997 OL L 339/18 ir Regionų komitetas, 1997 OL L 351/70.

⁴⁵ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendra deklaracija, susijusi su Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145/43, 2001 5 31) 2001 OL L 173/5.

1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos atliekamų tyrimų Nr. 1073/1999, OL L 136/1, 1999 5 31

galimybės susipažinti su dokumentais suteikimą. Jos turi būti pagrįstos Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytais principais ir suvaržymais.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, Europos ombudsmenas mano, kad tiriant, ar Konventas padarė administravimo pažeidimų, vykdydamas savo deklaruojamą politiką kuo daugiau medžiagos paskelbti visuomenei, būtų naudinga pagal analogiją remtis Reglamente Nr. 1049/2001 numatytais išimtimis.

2.7 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, galimybė susipažinti su institucijos vidaus naudojimui parengtu dokumentu, susijusiu su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent jį atskleisti reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Ombudsmeno nuomone, Konvento pirmininkas pateikė pagrįstą paaiškinimą, kodėl prezidiumo darbotvarkių ir protokolų atskleidimas, Konventui nebaigus darbo, rimtai pakenktų Konvento sprendimų priėmimo procesui. Be to ombudsmenas mano, kad skundo pareiškėjo pateikti argumentai neįrodo viršesnio viešo intereso šiuos dokumentus atskleisti. Todėl ombudsmenas nustato, kad nesuteikiant visuomenei galimybės susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais, Konventui nebaigus darbo, administravimo pažeidimas nėra padarytas.

Ombudsmenas atkreipia dėmesį, kad išdėstytos išvados yra padarytos tik dėl atsisakymo suteikti galimybę visuomenei susipažinti su prezidiumo darbotvarkėmis ir protokolais. Ombudsmenas nesprendžia dėl atvirumo klausimo prezidiumo santykiuose su Konvento nariais, nes šis klausimas yra susijęs su Konvento politine veikla.

2.8 Spręsdamas klausimą, ar Konventui baigus darbą, prezidiumo darbotvarkės ir protokolai turėtų būti visuomenei prieinami, ombudsmenas pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame yra svarstymų ir preliminarinių konsultacijų metu pareikšta institucijos vidaus reikmėms skirta nuomonė, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Sunku būtų teigti, kad Konventui baigus darbą, jo sprendimų priėmimo procesui galėtų būti rimtai pakenkta. Todėl ombudsmenas pritaria Konvento generaliniam sekretoriui, kad nėra jokios priežasties tuomet nepaskelbti minėtų dokumentų.

2.9 Skundo pareiškėjas savo galutinėse pastabose taip pat išreiškė nuogastavimus, kad, Konvente vykstant paskutiniam derybų etapui, šis svarbus klausimas gali likti tinkamai neišspręstas.

Ombudsmenui yra žinoma, kad Konventas baigia savo darbą 2003 m. birželio pabaigoje. Dėl šios priežasties ombudsmenas mano, kad būtų nenaudinga atidėti sprendimą, siekiant ištirti skundo pareiškėjo išreikštus nuogastavimus.

Ombudsmenas, laišku informuodamas Konvento pirmininką apie šį sprendimą, paminės 2.8 antroje pastraipoje jam pateiktas išvadas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Konvento dokumentais, Konventui baigus darbą. Ombudsmenas šiame laiške taip pat išreišk savo nuomonę, kad Konventas, vadovaudamasis tinkamo administravimo principais, turėtų neatidėliodamas imtis reikiamų veiksmų, kad ši galimybė būtų užtikrinta. Ombudsmenas taip pat persiūs Konvento pirmininkui skundo pareiškėjo galutinėse pastabose pateiktus praktinius pasiūlymus dėl galimybės visuomenei susipažinti su Konvento dokumentais ateityje.

3 Išvada

Dėl 2.7 ir 2.9 dalyse paaiškintų priežasčių Europos ombudsmenas mano, kad Europos Konventas nepadarė administravimo pažeidimo ir kad tolesni skundo tyrimai būtų nepagrįsti. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

Pastaba 2003 m. liepos 10 d. Konventui baigus darbą, prezidiumo darbotvarkės ir procedūrų santraukos buvo paskelbtos Konvento žiniatinklyje šiuo adresu: <http://european-convention.eu.int/docpraes.asp?lang=EN>

3.1.7 Europos kovos su sukčiavimu tarnyba

NETINKAMAI ATLIKTAS TYRIMAS

Sprendimas dėl skundo 1625/2002/IJH prieš Europos kovos su sukčiavimu tarnybą

SKUNDAS

2002 m. rugsėjo mėn. buvęs Komisijos pareigūnas Europos ombudsmenui apskundė Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF).

Apibendrinti skundo pareiškėjo pateikti faktai

2000 m. lapkričio 3 d., eidama Komisijos Mokslinių tyrimų generalinio direktorato skyriaus vadovo pareigas, skundo pareiškėja atkreipė OLAF dėmesį į tam tikrus projekto finansavimo pažeidimus.

2001 m. liepos 23 d. skundo pareiškėja kalbėjosi su dviem OLAF pareigūnais ir pasirašė apklausos protokolą. Ji nebuvo informuota apie OLAF tyrimų rezultatus. Vėliau ji sužinojo, kad ją apklausę du pareigūnai nebedirba OLAF, kad projekto mokslinis vadovas nebuvo apklaustas ir kad projekto sutartis, labai pakeitus jos techninį priedą, buvo pasirašyta 2002 m. pradžioje. Skundo pareiškėja pasiteiravo, ar OLAF skyrius, dalyvavęs tarnybų pasitarime dėl šio projekto, žinojo apie jos pateiktą su šiuo projektu susijusį skundą.

Skundo pareiškėja tvirtina, kad OLAF netinkamai atliko šio dalyko tyrimą ir kad neinformavo jos apie tyrimo rezultatus. Ji reikalauja, kad OLAF praneštų jai, ar atliko tyrimą, kokie buvo jo rezultatai ir ar OLAF skyrius, dalyvavęs tarnybų pasitarime prieš patvirtinant projektą 2002 m. pradžioje, žinojo apie jos skundą.

TYRIMAS

Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) nuomonė

Apibendrinta OLAF nuomonė

Tvirtinimas, kad OLAF tyrimą atliko netinkamai

Pagal 2000 m. lapkričio 3 d. skundo pareiškėjos pateiktą pažymą OLAF 2000 m. liepos 24 d. pateiktos projekto paraiškos mokslinis ir techninis įvertinimas buvo neigiamas.

Komisijos Mokslinių tyrimų generalinis direktorius 2000 m. spalio 25 d. pranešimu informavo atsakingo Komisijos nario kabineto vadovą, kad skundo pareiškėjos vadovaujamų 1999 m. rugsėjo mėn. derybų rezultatas buvo neigiamas. Todėl jis nutarė paprašyti direktoriaus patarėjo B. susitarti su projekto koordinatoriumi iki 2000 m. lapkričio pabaigos gerai užbaigti projektą.

Skundo pareiškėja pranešime nurodė, kad atsiradus dviems prieštaringsiems minėtoms aplinkybėms, ji pateikė skundą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.

OLAF generalinis direktorius 2000 m. gruodžio 11 d. pažyma patvirtino, kad gavo šią informaciją, ir paprašė skundo pareiškėjos pateikti visą turimą informaciją, susijusią su įtariamais pažeidimais. 2001 m. sausio 22 d. skundo pareiškėja pateikė daug papildomų dėl projekto vykusių derybų ir diskusijų dokumentų. Iš šios informacijos nebuvo galima daryti išvadų, ar pažeidimų būta. Pavyko surinkti šią informaciją:

- 2001 m. kovo 24 d. Mokslinių tyrimų generalinis direktorius išsiuntė OLAF informacinį pranešimą,
- 2001 m. liepos 23 d. OLAF tyrimą atliekantys pareigūnai apklausė skundo pareiškėją. Ji patvirtino, kad, jos žiniomis, sukčiavimo požymių nėra, tačiau projektą leista vykdyti, neatsižvelgiant į mokslinio įvertinimo metu nustatytus trūkumus,
- 2001 m. rugpjūčio 27 d. skundo pareiškėja išsiuntė jos apklausos papildymą raštu,
- remiantis šia informacija, 2002 m. vasario 1 d. buvo parengtos galutinės bylos išvados, kuriomis rekomenduojama bylą baigti, neatliekant tolesnių tyrimų. OLAF generalinis direktorius šią rekomendaciją priėmė. Taigi OLAF visiškai tinkamai atliko skundo pareiškėjos įtarimų tyrimą, po kurio buvo padaryta išvada, kad pažeidimų nepadaryta ir tolesni veiksmai nėra reikalingi.

Tvirtinimas, kad OLAF neinformavo skundo pareiškėjos

Reglamente Nr. 1073/1999 nustatytos taisyklės, ką reikia informuoti apie OLAF tyrimų rezultatus. 8 straipsnyje nustatyta, vidaus tyrimo metu surinkta informacija yra profesinės paslapties dalykas ir negali būti niekam perduota, išskyrus asmenis, kurie priklauso Europos Bendrijų ar valstybių narių institucijoms ar kurie turi ją žinoti dėl savo atliekamų funkcijų. 9 straipsnyje nurodyta, kad galutinės bylos išvados, kuriose pateikiama tyrimų metu surinktos informacijos santrauka, yra išsiunčiamos tik su byla susijusioms valstybės narės teisėsaugos institucijoms ir institucijai, organui ar agentūrai, kurios turėtų imtis tolesnių veiksmų.

2002 m. liepos 12 d. skundo pareiškėja išsiuntė OLAF pranešimą, prašydama informacijos apie tyrimo rezultatus. 2002 m. rugpjūčio 5 d. OLAF parengė atsakymą, kuris nebuvo išsiųstas, nes skundo pareiškėja 2002 m. rugpjūčio 1 d. pasitraukė iš einamų pareigų. 2002 m. rugpjūčio 9 d. OLAF išsiuntė pranešimą Mokslinių tyrimų DG skyriaus vadovui, informuodama apie tyrimo išvadas.

Tarnybų pasitarimas

OLAF neturi duomenų, kad į ją buvo kreiptasi tarnyboms tariantis dėl šio projekto. Tačiau Mokslinių tyrimų generalinis direktorius ir OLAF pasikeitė laiškais dėl tolesnio projekto finansavimo, vykstant tyrimui. Mokslinių tyrimų generalinis direktorius 2001 m. gegužės 14 d. laišku paaiškino OLAF, kad siūlys Komisijai finansuoti projektą, jei jam nebus patarta to nedaryti. 2001 m. gegužės 20 d. OLAF generalinis direktorius atsakė, kad tyrimas yra tęsiamas, tačiau OLAF turima informacija neteikia pagrindo patarti nutraukti projekto finansavimą.

OLAF pridėjo jos nuomonę pagrindžiančius dokumentus.

Skundo pareiškėjos pastabos

Apibendrintos skundo pareiškėjos pastabos dėl OLAF pateiktos nuomonės

Pareigūnas, atsakingas už šį tyrimą, savo išvadose teigia, jog OLAF turimi duomenys nepatvirtina, kad yra padaryta pažeidimų, patenkančių į OLAF kompetencijos sritį. Atliekant tyrimą, nebuvo atsižvelgta į tris pateiktų įrodymų elementus:

- a) paraiškos įvertinimas buvo neteisingas, nes
 - buvo pažeista galiojanti procedūra,
 - vertinimo formoje, kuri aiškiai reikalauja, kad paraiška būtų anoniminė, du ekspertai iš keturių pagal vieną esminių tinkamumo kriterijų paraišką įvertino neigiamai, o ekspertas iš naudos gavėjo valstybės formos nepasirašė, garantuodamas anonimiškumą,
 - ekspertas iš naudos gavėjo valstybės buvo įtrauktas į abu, mokslinio ir regioninio, vertinimo etapus,
- b) nurodymas priimti teigiamą sprendimą taip pat neatitinka taisyklių ir turbūt yra neteisėtas,
- c) kelia nuostabą (jei nėra pažeidimo), kad dotacijos suteikimas priklauso tik nuo laikinos darbuotojos sprendimo. Iš tiesų, laikina darbuotoja, kuri buvo atsakinga už šią bylą vykdančią a

punkte minėtą vertinimą, perkėlus ją į kitas pareigas skyriuje, taip pat toliau veikė bylos eiga, kenkdama skundo pareiškėjos eitoms skyriaus vadovės pareigoms. Šiuo metu ta pati laikina darbuotoja vėl yra atsakinga už projekto vykdymą, nors skyrius, kuriame ji dirba, nevykdo operatyvinių užduočių ir neturėtų administruoti projektų.

SPRENDIMAS

1 Tvirtinimas, kad OLAF tyrimą atliko netinkamai

1.1 Skundo pareiškėja buvo Komisijos Mokslinių tyrimų generalinio direktorato vadovė. 2000 m. lapkričio mėn. ji atkreipė Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) dėmesį į tam tikrus projekto finansavimo pažeidimus. Skundo pareiškėja tvirtina, kad OLAF netinkamai atliko šio dalyko tyrimą ir nurodo tris elementus, į kuriuos, jos teigimu, nebuvo atsižvelgta, nors jie buvo pateikti su patvirtinančiais įrodymais.

1.2 Anot OLAF, jos generalinis direktorius paprašė skundo pareiškėjos pateikti visą turimą informaciją, susijusią su įtariamais pažeidimais. Kadangi iš pateiktos informacijos nebuvo galima daryti išvadų, ar pažeidimų būta, OLAF pradėjo vidaus tyrimą. Tyrimo metu buvo surinkta informacija tiek iš Mokslinių tyrimų generalinio direktoriaus, tiek iš skundo pareiškėjos. Mokslinių tyrimų generalinis direktorius išsiuntė informacinį pranešimą. OLAF tyrimą atliekantys pareigūnai apklausė skundo pareiškėją, kuri patvirtino, kad, jos žiniomis, sukčiavimo požymių nėra, tačiau projektą leista vykdyti, neatsižvelgiant į mokslinio įvertinimo metu nustatytus trūkumus. Pareiškėja išsiuntė jos apklausos papildymą raštu. Remiantis šia informacija, 2002 m. vasario 1 d. buvo parengtos galutinės bylos išvados, kuriomis rekomenduojama byla baigti, neatliekant tolesnių tyrimų. OLAF generalinis direktorius šią rekomendaciją priėmė. OLAF pridėjo jos nuomonę pagrindžiančius dokumentus.

1.3 Ombudsmenas pažymi, kad šis skundas yra pateiktas prieš OLAF. Todėl Ombudsmenas netiria, kaip Europos Komisija tvarko minėtą projektą. Ombudsmeno tyrimu siekiama nustatyti, ar OLAF padarė administravimo pažeidimą, atlikdama skundo pareiškėjos pateiktos informacijos pagrindu pradėtą administracinį tyrimą.

1.4 Ombudsmenas pažymi, kad Reglamento Nr. 1073/1999⁴⁶ 1 straipsnio 3 dalis įgalioja OLAF atlikti vidaus administracinius tyrimus, siekiant

- „- kovoti su Europos Bendrijos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veika,
- tuo tikslu tirti svarbius su profesinių pareigų atlikimu susijusius atvejus, kurie gali būti laikomi Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų įsipareigojimų nevykdymu, galinčiu užtraukti drausminę arba tam tikrais atvejais baudžiamąją atsakomybę (...).“

1.5 Ombudsmenas mano, kad, vadovaujantis tinkamo administravimo principais, OLAF administraciniai tyrimai turi būti atliekami atidžiai, nešališkai ir objektyviai. Ombudsmeno nuomone, skundo pareiškėjos ir OLAF pateikti dokumentai neįrodo, kad OLAF, atlikdamas šios bylos tyrimą, pažeidė tinkamo administravimo principus. Be to ombudsmenas mano, kad OLAF pagrįstai galėjo priėti prie išvados, jog turimi duomenys nepatvirtina, kad yra padaryta pažeidimų, patenkančių į OLAF kompetencijos sritį. Todėl ombudsmenas nustato, kad šiuo skundo aspektu nebuvo padaryta jokių administravimo pažeidimų.

2 Tvirtinimas, kad OLAF neinformavo skundo pareiškėjos

2.1 Skundo pareiškėja tvirtina, kad OLAF jos neinformavo apie savo tyrimo rezultatus. Ji teigia, kad OLAF turėjo ją informuoti, ar atliko tyrimą ir kokie jo rezultatai.

⁴⁶

„Liepa“ turbūt turėtų būti „birželis“, nes Agentūra remiasi 2002 m. birželio 14 d. dokumentu.

2.2 OLAF pareiškia, kad Reglamente Nr. 1073/1999 nustatytos taisyklės, ką reikia informuoti apie OLAF tyrimų rezultatus. Šio reglamento 8 straipsnyje nustatyta, kad vidaus tyrimo metu surinkta informacija yra profesinės paslapties dalykas ir negali būti niekam perduota, išskyrus asmenis, kurie priklauso Europos Bendrijų ar valstybių narių institucijoms ar kurie turi ją žinoti dėl savo atliekamų funkcijų. 9 straipsnyje nurodyta, kad galutinės bylos išvados, kuriose pateikiama tyrimų metu surinktos informacijos santrauka, yra išsiunčiamos tik su byla susijusioms valstybės narės teisėsaugos institucijoms ir institucijai, įstaigai ar agentūrai, kurios turėtų imtis tolesnių veiksmų. 2002 m. liepos 12 d. skundo pareiškėja išsiuntė OLAF pranešimą, prašydama informacijos apie tyrimo rezultatus. 2002 m. rugpjūčio 5 d. OLAF parengė atsakymą, kuris nebuvo išsiųstas, nes skundo pareiškėja 2002 m. rugpjūčio 1 d. pasitraukė iš einamų pareigų. 2002 m. rugpjūčio 9 d. OLAF išsiuntė pranešimą Mokslinių tyrimų DG skyriaus vadovui, informuodama apie tyrimo išvadas.

2.3 Ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad OLAF prie savo nuomonės dėl šio skundo pridėjo galutinių bylos išvadų kopiją, žinodamas, kad, vadovaujantis įprasta ombudsmeno tyrimo procedūra, ši nuomonė su priedais bus išsiųsta skundo pareiškėjai. Todėl ombudsmenas nesupranta OLAF argumento, kad tarnyba negalėjo pranešti skundo pareiškėjai apie tyrimo rezultatus, nes tai draudžiama pagal Reglamento 1073/1999 nuostatas. Ombudsmenas daro išvadą, kad OLAF, pranešdama skundo pareiškėjai savo tyrimo rezultatus ombudsmeno tyrimo metu, ėmėsi reikiamų veiksmų atsakyti į šį skundo aspektą. Todėl tolesni ombudsmeno tyrimai nėra būtini.

3 Reikalavimas, kad būtų suteikta informacija apie tarnybų pasitarimą

3.1 Skundo pareiškėja tvirtina, kad OLAF turėjo ją informuoti, ar OLAF skyrius, dalyvavęs tarnybų pasitarime prieš patvirtinant projektą 2002 m. pradžioje, žinojo apie jos skundą.

3.2 Anot OLAF, tarnyba neturi duomenų, kad į ją buvo kreiptasi tarnyboms tariantis dėl šio projekto. Tačiau Mokslinių tyrimų generalinis direktorius laišku paaiškino OLAF, kad siūlys Komisijai finansuoti projektą, jei jam nebus patarta to nedaryti. OLAF generalinis direktorius atsakė, kad tyrimas yra tęsiamas, tačiau OLAF turima informacija neteikia pagrindo patarti nutraukti projekto finansavimą.

3.3 Ombudsmenas mano, kad OLAF savo nuomonėje pateikė skundo pareiškėjos pageidaujamą informaciją ir todėl tolesni ombudsmeno tyrimai nėra būtini.

4 Išvada

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos kovos su sukčiavimu tarnyba nepadarė administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

3.1.8 Europos rekonstrukcijų agentūra

KONSULTANTO DARBAS EUROPOS REKONSTRUKCIJOS AGENTŪRAI

Sprendimas dėl skundo Nr. 1141/2002/GG (konfidencialus) prieš Europos rekonstrukcijos agentūrą

SKUNDAS

2002 m. birželio mėn. pateiktame skunde yra nurodyta, kad skundo pareiškėjas, Vokietijos pilietis, pagal dvi sutartis dirbo Kosove konsultantu.

Pirma sutartis (OBNOVA Paslaugų sutartis Nr. 99/KOS04/03/001) buvo sudaryta dėl projekto „ATA for an expert on Waste, Water and Sanitation Project Management“ („ATA atliekų tvarkymo, vandens tiekimo ir sanitarijos projekto valdymo ekspertui“). Šią sutartį skundo pareiškėjas pasirašė su Europos Komisija 2000 m. sausio 26 dieną. Pagal sutarties 5 straipsnį, skundo pareiškėjui už jo paslaugas numatyta sumokėti 196 970 eurų atlyginimą. Sutarties 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad atlyginimas sumokamas, „kai sutartį sudaranti institucija priima suteiktas paslaugas“. 6 straipsnio 2 dalyje numatyta sąlyga, kad atlyginimas sumokamas dalimis kas ketvirtį „pateikus sąskaitą ir sutartį sudarančiai institucijai patvirtinus reikalaujamas ataskaitas ir darbą, kaip nustatyta darbo užduotyse. Paskutinis mokėjimas (balansas) turi būti atliktas per 60 dienų nuo tos dienos, kurią sutartį sudaranti institucija patvirtino galutinę ataskaitą“.

Pagal šios sutarties 1 priedą, kurį vėliau skundo pareiškėjas pasirašė su Europos rekonstrukcijos agentūra (kuri perėmė šią sutartį iš Komisijos), atlyginimas buvo padidintas iki 268 090 eurų.

2001 m. liepos 12 d. skundo pareiškėjas pateikė Agentūrai prašymą sumokėti paskutinį mokėjimą, kuris siekė 59 387 eurus. Anot skundo pareiškėjo, kilo ginčas, kas ir kaip turėtų sumokėti skundo pareiškėjo padėjėjui sumą, kuri iš viso siekė apie 5 000 eurų. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad dėl nežinomų ir jam niekada nepaaiškintų priežasčių Agentūra nusprendė kreiptis į Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF), siekdama taip pasilikti likusią neginčytiną ir mokėtiną sumą, siekiančią apie 50 000 eurų.

Antrą sutartį („Supervisory Board Expert at Pristina – 99/KOS04/03/016“ („Kontrolės valdybos eksperto Prištinoje – 99/KOS04/03/016“)) skundo pareiškėjas pasirašė su Agentūra 2001 m. rugpjūčio 1 dieną. Pagal sutarties 3 straipsnį, nustatyta sutarties suma – 70 500 eurų.

2002 m. vasario 28 d. skundo pareiškėjas pateikė Agentūrai prašymą atlikti antrą mokėjimą, kurio suma – 19 387 eurai ir paskutinį mokėjimą, kuris siekė 7 050 eurų. Anot skundo pareiškėjo, kilo ginčas dėl jo dirbtų dienų skaičiaus. Šio ginčo suma buvo apie 8 000 eurų.

Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Agentūra greitai baigtų peržiūrėti jo pateiktas sąskaitas ir sumokėtų jam priklausančias sumas.

TYRIMAS

Agentūros nuomonė

Europos rekonstrukcijos agentūros nuomonėje pateiktos pastabos

Agentūra sustabdė atlyginimo pagal minėtas dvi sutartis mokėjimą, nes buvo nustatyti sąskaitų pateikimo trūkumai. Iki šiol Agentūra negavo iš skundo pareiškėjo patenkinamų atsakymų ir Agentūros jam pateiktus klausimus. Atvirkščiai, Agentūra gavo iš Jungtinių Tautų laikinosios misijos Kosove (UNMIK), o tiksliau iš jos „ES ramsčio“ (JT misijos skyriaus, kuriame skundo pareiškėjas

dirbo), informacijos, kuri sukėlė įtarimų, kad skundo pareiškėjas gali turėti nesažiningų ketinimų. Pateikta informacija buvo susijusi su tokio pobūdžio pažeidimais, kurie paskatino Agentūrą kreiptis į OLAF. Agentūra prie savo nuomonės pridėjo 2001 m. gruodžio 12 d. išsiųsto laiško OLAF kopiją (be jo priedų), kuriame apibendrinami klausimai, susiję su padarytais pažeidimais.

Atlikdama savo tyrimą OLAF nustatė kitų pažeidimų, kurie galėjo būti susiję su skundo pareiškėjo veikla Kosove, ir galėjo būti padaryti, kai jis pagal sutartį dirbo Agentūrai. Šie kiti rimti pažeidimai buvo susiję su apie 4 500 000 eurų pervedimu į banko sąskaitą Gibraltare. Šis pervedimas buvo susijęs su elektros tiekimui iš Kosovo į Serbiją skirtu mokėjimu. Skundo pareiškėjas, UNMIK vardu, vadovavo tiekimo procedūrai.

Be to kilo abejonių dėl skundo pareiškėjo mokslinių kvalifikacijų, kurias OLAF patikrino kartu su UNMIK.

Dėl šių priežasčių Europos Komisijos finansų kontrolierius, paskirtas dirbti Agentūroje visu etatu, nusprendė 2002 m. liepos⁴⁷ 14 d. sustabdyti mokėjimus pagal abi sutartis. Todėl likusios sumos nebus išmokėtos, kol Agentūra ir finansų kontrolierius gaus OLAF, kuri 2002 m. vasario 1 d. pradėjo minėtų sutarčių išorės tyrimą, išvadas.

Skundo pareiškėjas buvo 2001 m. spalio 12 d. el. laišku informuotas, kad jo sąskaita bus sulaikyta, kol bus išspręsti minėti klausimai. Be to, 2002 m. liepos 10 d. jis buvo informuotas, kad Agentūra kreipėsi į OLAF, kad ši atliktų tyrimą.

Kitas Agentūros laiškas

2002 m. gruodžio 6 d. Agentūra persiuntė ombudsmenui 2002 m. gruodžio 5 d. paskelbtą Bearpark (UNMIK) parengtą pranešimą spaudai. Šiame pranešime spaudai teigiama, kad skundo pareiškėjas 2002 m. gruodžio 4 d. buvo sulaikytas Vokietijoje ir dabar pradėtas teisminis procesas.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Įžanginė pastaba

1.1 Europos rekonstrukcijos agentūra prie savo nuomonės pateikė penkis dokumentus. Ji taip pat informavo ombudsmeną, kad prieš atskleidžiant 3 ir 4 jos nuomonės priede pateiktus dokumentus, reikėtų atsiklausti juos išdavusios Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF).

1.2 Todėl ombudsmenas parašė Agentūrai, prašydamas paaiškinti šią problemą, pabrėždamas, kad, jei pateikti dokumentai yra konfidencialūs, jie bus gražinti Agentūrai ir šiame tyrime jais nebus vadovaujama. 2002 m. lapkričio 20 d. Agentūra informavo ombudsmeną, kad ji prašė OLAF patvirtinti, jog pateikti dokumentai yra slapto pobūdžio ir negali būti atskleisti, kol OLAF nebaigė tyrimo.

1.3 Šiomis aplinkybėmis ombudsmenas nusprendė minėtus dokumentus gražinti Agentūrai. Todėl, atliekant tyrimą, nebus atsižvelgiama į šiuos dokumentus.

2 Sąskaitų nesutvarkymas ir likusių sumų nesumokėjimas

2.1 Skundo pareiškėjas, konsultantas iš Vokietijos, pagal 2000 m. pasirašytą sutartį Nr. 99/KOS04/03/001 ir 2001 m. pasirašytą sutartį Nr. 99/KOS04/03/016 dirbo Kosove Europos rekonstrukcijos agentūrai. Anot skundo pareiškėjo, Agentūra nebaigė patikrinti jo sąskaitų (2001 m. liepos 12 d. ir

⁴⁷

Pirma sutartis buvo sudaryta Europos Komisijos, bet vėliau perimta Agentūros.

2002 m. vasario 28 d.) ir jam nesumokėjo likusių sumų. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad Agentūra jam skolinga apie 80 000 eurų.

2.2 Agentūra paaiškino, kad ji sustabdė atlyginimo pagal minėtas dvi sutartis mokėjimą, nes buvo nustatyti sąskaitų pateikimo trūkumai ir kad skundo pareiškėjas iki šiol nepateikė patenkinamų atsakymų į Agentūros jam pateiktus klausimus. Agentūros teigimu, be to, ji gavo iš Jungtinių Tautų laikinosios misijos Kosove (UNMIK) informacijos, kuri sukėlė įtarimų, kad skundo pareiškėjas gali turėti nesąžiningų ketinimų. Agentūra taip pat teigia, kad pateikta informacija buvo susijusi su tokio pobūdžio pažeidimais, kurie paskatino ją kreiptis į Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF). 2002 m. vasario 1 d. OLAF nutarė pradėti minėtų sutarčių išorės tyrimą. Agentūra tvirtina, kad atlikdama savo tyrimą OLAF nustatė kitų rimtų pažeidimų, kurie galėjo būti susiję su skundo pareiškėjo veikla Kosove. Šie kiti pažeidimai buvo susiję su apie 4 500 000 eurų pervedimu į banko sąskaitą Gibraltare. Anot Agentūros, dėl šių priežasčių kompetentingas finansų kontrolierius nusprendė sustabdyti mokėjimus pagal abi sutartis, kol bus pateikti OLAF tyrimų rezultatai.

2.3 Šis skundas pateiktas dėl iš Agentūros⁴⁸ su skundo pareiškėju sudarytų sutarčių kylančių įsipareigojimų.

2.4 Pagal EB sutarties 195 straipsnį, Europos ombudsmenas turi įgaliojimus priimti skundus dėl „netinkamo Bendrijos institucijų ar įstaigų administravimo atveju“. Ombudsmenas mano, kad administravimo pažeidimai padaromi, kai vieša įstaiga pažeidžia ją įpareigojančią taisyklę ar principą⁴⁹. Tačiau netinkamas administravimas gali būti nustatytas ir tuomet, kai Bendrijos institucijos ar įstaigos nevykdo savo įsipareigojimų pagal jų sudarytas sutartis.

2.5 Vis dėlto ombudsmenas mano, kad tokiais atvejais jis gali atlikti patikrinimą tik iš dalies. Ombudsmenas mano, kad jis neturėtų imtis nustatyti, ar kuri nors šalis pažeidė sutartį, jei dėl to kilo ginčas. Šį klausimą turėtų spręsti kompetentingas teismas, kuris galėtų išklausti šalių argumentus dėl taikytinos nacionalinės teisės ir įvertinti prieštaraujancius įrodymus bet kuriais ginčijamo fakto klausimais.

2.6 Todėl ombudsmenas laikosi nuomonės, kad nagrinėdamas skundus dėl sutartinių santykių, jis pagrįstai siekia tik ištirti, ar Bendrijos institucija arba įstaiga suprantamai ir motyvuotai aiškina savo veiksmų teisinį pagrindą ir kodėl ji mano, kad jos laikysena sutartinių įsipareigojimų atžvilgiu yra pateisinama. Jei institucijos ar įstaigos paaiškinimai priimtini, ombudsmenas daro išvadą, kad jo tyrimas neatskleidė netinkamo administravimo. Ši išvada nevaržo šalių teisės kreiptis į kompetentingą teisumą, kad šis išnagrinėtų iš jų sutarties kylantį ginčą ir priimtų sprendimą.

2.7 Šiuo atveju Agentūra suprantamai ir motyvuotai paaiškino priežastis, dėl kurių ji mano, kad kol kas negalima išpildyti skundo pareiškėjo reikalavimų.

2.8 Taigi Agentūra nepadare administravimo pažeidimo.

3 Išvada

Remiantis ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, nustatyta, kad Europos rekonstrukcijos agentūra nepadare administravimo pažeidimų. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

⁴⁸ Žr. 1997 m. metinį pranešimą, nuo 22 psl.

⁴⁹ „Ombudsmenui paprašius, valstybių narių valdžios institucijos privalo per valstybių narių nuolatines atstovybes prie Europos Bendrijų jam pateikti bet kokią informaciją, kuri galėtų padėti išaiškinti netinkamo administravimo atvejus Bendrijos institucijų ar įstaigų veikloje, išskyrus atvejus, kai tokiai informacijai taikomi slaptumo įstatymai ar kiti teisės aktai arba nuostatos, draudžiančios ją atskleisti. Tačiau tokiu atveju atitinkama valstybė narė gali leisti ombudsmenui susipažinti su šia informacija, jei jis įsipareigoja jos neatskleisti“.

3.2 INSTITUCIJOS IŠNAGRINĖTOS BYLOS

3.2.1 Europos Parlamentas

KALTINIMAS DĖL NEPATEIKTŲ PRIEŽASČIŲ, DĖL KURIŲ BUVO ATMESTOS VERTIMO KONKURSUI PADUOTOS PARAIŠKOS

Sprendimas dėl skundo 2024/2002/OV prieš Europos Parlamentą

SKUNDAS

2002 m. lapkričio mėnesį p. J., Briuselyje įsikūrusios kompanijos vardu, pateikė skundą Europos Ombudsmenui dėl Europos Parlamento atmetų kelių ieškovės paraiškų vertimo darbams. Pagal skundo pareiškėjos pateiktą skundą yra svarbūs toliau išdėstyti faktai:

2002 m. balandžio mėnesį skundo pareiškėja išsiuntė 11 paraiškų į įvairius Europos Parlamento paskelbtus vertimo paslaugų konkursus. Keletą skundo pareiškėjos paraiškų Parlamentas atmetė.

Dėl paraiškų, sudarytų švedų bei prancūzų kalboms, Parlamentas 2002 m. liepos mėnesį skundo pareiškėjai pranešė, kad jose buvo aptiktas per didelis kalbos klaidų skaičius. Konkurso sąlygose buvo nurodyta, kad paraiškos atmetamos, jei jose yra daugiau negu 5 kalbos klaidos. Atsižvelgiant į tai 2002 m. rugpjūčio 7 d. skundo pareiškėja išsiuntė Parlamentui elektroninio pašto laišką, kuriame prašė paaiškinti jos klaidas. 2002 m. spalio 3 d. Parlamentas savo atsakyme apibendrino klaidas, bet nenurodė jų pobūdžio.

Italų kalbai pateiktą paraišką Parlamentas atmetė dėl finansinių priežasčių. Kai skundo pareiškėja vėl parašė Europos Parlamentui, jis 2002 m. spalio 3 d. atsakė, kad peržiūrėjo jos paraišką, ir kad šį kartą ją atmetė dėl kalbos, o tiksliau, dėl rašybos bei skyrybos klaidų. Tačiau vėl detaliam nepaaiškino šių klaidų pobūdžio.

Graikų kalbai pateiktą paraišką Parlamentas ir vėl atmetė tiksliai neišdėstęs priežasčių. Parlamentas teigė, kad gavo penkias paraiškas graikų kalbai, iš kurių atrinko tris. Skundo pareiškėja gavo informaciją apie tai, kad pirmasis išrinktas kandidatas pasiūlymo atsisakė. Tačiau skundo pareiškėja nežinojo kas užėmė trečią bei ketvirtą vietas. 2002 m. spalio 7 d. skundo pareiškėja kreipėsi į Parlamentą, o 2002 m. sausio 31 d. pakartotinai išsiuntė dar vieną laišką, bet negavo jokio atsakymo.

2002 m. lapkričio 19 d. skundo pareiškėja pateikė Ombudsmenui šį skundą, susidedantį iš trijų toliau išdėstytų kaltinimų:

- 1 Parlamentas išsamiai nepaaiškino kodėl ir dėl kokių kalbos klaidų atmetė skundo pareiškėjos paraišką švedų bei prancūzų kalbų vertimams.
- 2 Parlamentas pakeitė italų kalbai paduotos paraiškos atmetimo priežastį, bet išsamiai nepaaiškino kalbos klaidų, dėl kurių atmetė paraišką.
- 3 Parlamentas nepaaiškino priežasčių, dėl kurių atmetė skundo pareiškėjos paraišką graikų kalbai.

2003 m. sausio 29 d. skundo pareiškėja parašė Ombudsmenui laišką, kuriame pranešė, kad po šio skundo pateikimo Parlamentas suteikė daugiau informacijos apie jos paraiškose aptiktas kalbos klaidas.

Skundo pareiškėja sutiko su Parlamento nurodytomis klaidomis švedų bei prancūzų kalboms pateiktose paraiškose.

Dėl italų kalbai paduotos paraiškos skundo pareiškėja iš dalies sutiko su kai kuriais Parlamento pataisymais, tvirtindama, kad kai kurie iš jų yra tik stilistinio pobūdžio. Tačiau Parlamentas pateikė dvi skirtingas paraiškos atmetimo priežastis.

Apie graikų kalbai pateiktos paraiškos atmetimo priežastis skundo pareiškėja negavo jokios informacijos.

TYRIMAS

Europos Parlamento nuomonė

Parlamentas, atsakydamas dėl pirmo kaltinimo, nurodė, kad skundo pareiškėjai atsakė 2002 m. liepos 22 d. laiške, informuodamas ją, kad jos paraiškos konkursui dėl nurodytų kalbų nuoroda CRE-0207-FR-EP ir CRE-0211-SV-EP buvo atmetos dar atrankos metu dėl blogos paraiškų kokybės. Parlamentas rėmėsi Konkurso aprašymo 2.2 straipsnio dalimi, kurioje pažymima, kad „paraiškos, kuriose yra daugiau nei 5 rašybos, skyrybos arba gramatikos klaidos bus atmetos“. Dėl skundo pareiškėjos prašymo detaliam paaiškinti Parlamento priimtą sprendimą, Parlamentas 2002 m. rugsėjo 30 d. atsakė laišku, kad pateikė abiejuose prašymuose aptiktų klaidų tikslų skaičių bei klaidų pobūdį.

Į 2002 m. lapkričio 19 d. skundo pareiškėjos elektroniniu paštu nusiųstą laišką, kuriame ji reikalavo klaidų pavyzdžių, Parlamentas elektroniniu paštu atsakė, kad skundo pareiškėjai nusiųsias šių paraiškų puslapių, kopijas su aiškiai pažymėtomis klaidomis. 2002 m. gruodžio 13 d. atsižvelgiant į skundo pareiškėjos prašymą registruotu laišku buvo išsiųsti prašomi duomenys. 2002 m. lapkričio 19 d. datuotas skundo pareiškėjos laiškas Ombudsmenui, atitinka datą, kurią buvo išsiųstas reikalavimas nurodyti paraiškose aptiktas klaidas

Parlamentas, atsakydamas į antrą skundo pareiškėjos kaltinimą, teigė, kad peržiūrėjo abu skundo pareiškėjos pasiūlymus nuoroda. CRE-0205-ES-EP ir CRE-0208-IT-EP po to, kai skundo pareiškėja apskundė jų atmetimą kaip neatitinkančius reikalavimų.

2002 m. rugsėjo 30 d. laiške Parlamentas pripažino, kad pasiūlymas italų kalbai buvo klaidingai atmetas antrame etape, kadangi skundo pareiškėja pateikė įrodymus, kad jos pasiūlymas reikalavimus atitiko. Tame pačiame laiške Parlamentas skundo pareiškėjai pateikė pakeistus pasiūlymo įvertinimus. Skundo pareiškėjos neišrinko dėl paraiškos blogos kokybės, t.y. dėl 15 paraiškoje aptiktų rašybos bei gramatikos klaidų. Taigi, skundo pareiškėjos tvirtinimas, kad Parlamentas tų klaidų išsamiai nepaaiškino yra nepagrįstas. Vėliau Parlamentas pasiūlė pateikti italų kalbai paduotos paraiškos kopijas su jose pažymėtomis klaidomis. Skundo pareiškėjos paraišką italų kalbai Parlamentas atmetė per atranką, remiantis atrankos kriterijais (t.y. remiantis Konkurso aprašymo 2.2 straipsniu).

Dėl trečio ieškovės kaltinimo Parlamentas atsakė, kad 2002 m. spalio 22 d. skundo pareiškėjai nusiųstame registruotame laiške pranešė, kad jos paraišką, paduotą konkursui CRE-0203-EL-EP, atmetė sprendimo priėmimo metu todėl, kad pastaroji nesugebėjo pasiūlyti pakankamai gero kokybės ir kainos santykio.

Visi konkurso dalyviai, kurių pasiūlymus Parlamentas atmetė, gavo informacinį laišką, kuriame Parlamentas išdėstė paraiškų atmetimo priežastis.

Be to, remiantis juridiniais reikalavimais Parlamentas paskelbė pranešimą dėl sutarčių siūlymo Oficialiajame Leidinyje J 2002/S 178-140831 ir savo interneto puslapyje. Parlamentas pasiūlė vieną pagrindinę sutartį ir dvi paliko rezerve. Konkurso rengianti komisija suteikė tik dvi rezervines sutartis vietoj keturių galimų, kaip buvo skelbta konkurso sąlygose. Priimtas sprendimas pilnai atitinka galiojančius teisės aktus, kurie neįpareigoja sudaryti kitų sutarčių pasibaigus konkurso procedūrai.

Parlamentas priėmė sprendimą nesuteikti kontrakto pirmajam rangovui.

Skundo pareiškėjos pastabos

Skundo pareiškėja nepateikė jokių pastabų dėl Parlamento nuomonės.

TYRIMAS

1 Kaltinimas dėl nepaaiškinimo paraiškų dėl švedų ir prancūzų kalbų atmetimo priešasčių

1.1 Skundo pareiškėja yra Briuselyje įsikūrusi kompanija, kuri nusiuntė 11 paraiškų į įvairius Europos Parlamento paskelbtus konkursus dėl vertimo paslaugų. Skundo pareiškėja teigė, kad Europos Parlamentas išsamiai nepaaiškino, kodėl ir dėl kokių kalbos klaidų atmetė jos paraiškas švedų ir prancūzų kalboms.

1.2 Parlamentas teigė, kad į skundo pareiškėjos elektroninio pašto laišką, kuriame ji reikalavo klaidų pavyzdžių, atsakė jai nusiųsias šių paraiškų puslapių kopijas su aiškiai pažymėtomis klaidomis. Duomenys buvo išsiųsti 2002 m. gruodžio 13 d. registruotu laišku, atsižvelgiant į skundo pareiškėjos prašymą. Tą pačią dieną skundo pareiškėja pateikė skundą ombudsmenui.

1.3 2003 m., sausio 29 d. laiške skundo pareiškėja nurodė, kad sutinka su Parlamento nurodytomis klaidomis. Taigi, ši skundo aspektą išsprendė Parlamentas.

2 Kaltinimas dėl nepaaiškinimo kodėl buvo atmesta paraiška italų kalbai

2.1 Skundo pareiškėja teigia, kad Parlamentas pakeitė italų kalbai paduotos paraiškos atmetimo priežastį, bet nesuteikė išsamios informacijos apie kalbos klaidas, dėl kurių atmetė paraišką.

2.2 Parlamentas paaiškino, kad 2002 m. rugsėjo 30 d. laiške jis pripažino, kad pasiūlymas italų kalbai buvo klaidingai atmestas atrankos metu, kadangi ieškovė pateikė įrodymus dėl paraiškos atitikimo reikalavimams. Tuo pačiu metu Parlamentas skundo pareiškėjai pranešė peržiūros rezultatus, t.y. jos neišrinkimą dėl blogos paraiškos kokybės. Paraiškoje buvo aptikta 15 klaidų. Parlamentas taip pat pasiūlė skundo pareiškėjai pateikti paraiškos italų kalbai kopijas su pažymėtomis klaidomis.

2.3 Ombudsmenas, atsižvelgdamas į išdėstytus faktus, pažymėjo, kad Parlamentas paaiškino paraiškos atmetimo priežastį ir kodėl neišrinko skundo pareiškėjos. Parlamentas paaiškino, kad pirmą kartą paraišką atmetė klaidingai ir pasiūlė suteikti tikslios informacijos apie klaidas. Skundo pareiškėja šią informaciją gavo. 2003 m. sausio 29 d. laiške skundo pareiškėja pastebėjo kad galėtų sutikti su kai kuriais pataisymais. Kadangi Parlamentas padarė viską kas buvo įmanoma tam, kad pataisytų pripažintą klaidą, nereikalingi jokie tolesni tyrimai dėl šio bylos aspekto.

3 Kaltinimas nepaaiškinus paraiškos graikų kalbai atmetimo priežasčių

3.1 Skundo pareiškėja teigė, kad Parlamentas išsamiai nepaaiškino paraiškos graikų kalbai atmetimo priežasčių. Savo 2003 m. sausio 29 d. laiške skundo pareiškėja pažymi, kad dar negavo informacijos apie tos paraiškos atmetimą.

3.2 Parlamentas pažymi, kad 2002 m. spalio 22 d. registruotame laiške skundo pareiškėjai pranešė, kad jos paraišką atviram konkursui atmetė sprendimo priėmimo metu todėl, kad skundo pareiškėja nesugebėjo pasiūlyti pakankamai gero kokybės ir kainos santykio. Be to, Parlamentas Oficialiajame leidinyje paskelbė pranešimą dėl sutarčių siūlymo, kur pranešė, kad sudaro vieną pagrindinę sutartį ir dvi palieka rezerve. Parlamentas taip pat paaiškino, kad remiantis Teisės tarnybos nuomone nusprendė nesuteikti kontrakto pirmajam rangovui.

3.3 Minėti faktai įrodo, kad Parlamentas ėmėsi priemonių, tam kad skundo pareiškėjai praneštų paraiškos atmetimo priežastis. Ombudsmenui savo nuomonėje Parlamentas taip pat suteikė daugiau informacijos. Taigi, buvo nuspręsta, kad dėl šio bylos aspekto kaltinimas dėl netinkamo administravimo nepasitvirtino.

4 Išvada

Remiantis Parlamento nuomone ir skundo pareiškėjos pastabomis, manoma, kad Parlamentas ėmėsi visų reikiamų priemonių klausimui išspręsti ir šiuo būdu patenkino skundo pareiškėjos reikalavimus.

Tolesni antros skundo dalies tyrimai nereikalingi.

Remiantis Europos ombudsmeno atliktais šio skundo trečios dalies tyrimais, netinkamo administravimo atvejų nenustatyta. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

LEIDIMAS SUSIPAŽINTI SU ATVIRO KONKURSO EGZAMINO DARBAIS

Sprendimas dėl skundo 342/2003/IP prieš Europos Parlamentą

2003 m. vasario m. p. M Europos Ombudsmenui pateikė skundą prieš Europos Parlamentą dėl savo dalyvavimo atvira konkurse EUR/A/158/2000. Šį skundą Ombudsmenui perdavė vienas Europos Parlamento narys.

Skundo pareiškėjas neišlaikė 1. A d) testo ir nebegalėjo tęsti konkurso. 2002 m. liepos 17 d. laiške Parlamento įdarbinimo tarnyba pranešė kandidatui apie jo pašalinimą iš konkurso.

2002 m. liepos 23 d. kandidatas paprašė atrankos komisijos peržiūrėti jo testą. 2002 m. spalio 21 d. laiške atrankos komisija skundo pareiškėjui pranešė, kad spalio 11 d. susirinkimo metu peržiūrėjo testą 1. A d) ir patvirtino sprendimą neleisti kandidatui toliau dalyvauti konkurse.

2002 m. spalio 28 d. skundo pareiškėjas parašė atrankos komisijai dar vieną laišką, kuriame paprašė neišlaikyto testo ir jo vertinimo lentelės kopijų. 2002 m. lapkričio 12 d. atrankos komisija skundo pareiškėjui atsakė, kad atsisako jam pateikti šių dokumentų kopijas, nes skundo pareiškėjas savo prašymą padavė per vėlai, t. y. kai tai procedūrai nustatytas terminas jau buvo praėjęs. Parlamentas savo atsakyme nurodė, kad skundo pareiškėjas savo prašymą turėjo paduoti ne vėliau kaip 30 dienų po to, kai atrankos komisija jam pranešė apie jo pašalinimą iš tolesnio dalyvavimo konkurse.

2002 m. lapkričio 19 d. skundo pareiškėjas parašė dar vieną laišką atrankos komisijai. Šiame laiške jis užginčijo priimtą sprendimą. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad 2002 m. liepos 23 d. jis paprašė atrankos komisijos peržiūrėti jo neišlaikytą testą. Taigi, leidimas susipažinti su minėtais dokumentais tuo metu nebuvo suteiktas, nes tuo metu atrankos komisija vis dar galėjo pakeisti savo sprendimą. Skundo pareiškėjo nuomone, 30 dienų terminas, kuriuo metu įmanoma pateikti prašymą susipažinti su dokumentais, prasidėjo 2002 m. spalio 21 d., kai atrankos komisija priėmė galutinį sprendimą pašalinti ieškovą iš konkurso. Į savo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką skundo pareiškėjas negavo jokio atsakymo.

Savo laiške Ombudsmenui skundo pareiškėjas teigė, kad atrankos komisijos atsisakymas jam neleisti susipažinti su prašomais dokumentais yra neteisingas ir, kad Parlamentas neatsakė į jo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką.

Ieškovas teigė, kad jam turi būti leista susipažinti su jo neišlaikytu testu A.1.d) ir jo vertinimo lentele.

TYRIMAS

Europos Parlamento nuomonė

Parlamentas, atsakydamas į skundo pareiškėjo kaltinimą, kad jis neatsakė į skundo pareiškėjo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką, atsakė, kad dėl to apgailestauja. Parlamentas paaiškino, kad dėl

nepalankiai susiklosčiusių aplinkybių, susijusių su konkursų rengimo tarnybos persikraustymu, skundo pareiškėjo laiškas pasimetė.

Dėl ieškovo prašymo gauti leidimą susipažinti su 1. A d) testu ir jo vertinimo lentele Parlamentas atsakė, kad pagal taisyklės dėl leidimo kandidatams susipažinti su jų įvertintais testais, kandidatai turėjo pateikti prašymą raštu ne vėliau kaip 30 dienų po galutinių rezultatų paskelbimo. Šios taisyklės visiems konkurso kandidatams buvo išdalintos testo metu. 2002 m. liepos 17 d. skundo pareiškėjas gavo savo testo rezultatus ir 2002 m. spalio 28 d. paprašė leidimo peržiūrėti atitinkamus dokumentus. Taigi, skundo pareiškėjo prašymas neatitiko anksčiau minėtų taisyklių. Tačiau Parlamentas sutiko Ombudsmenui perduoti dokumentus, kurių prašė skundo pareiškėjas.

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėjas pranešė Ombudsmenui, kad Parlamentas jau 2003 m. gegužės 26 d. jam persiuntė dokumentus, kurių jis prašė. Kartu su šiais dokumentais skundo pareiškėjas gavo laišką, kuriame Parlamentas paaiškino priežastis, dėl kurių neatsakė į jo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką. Skundo pareiškėjas išreiškė pasitenkinimą dėl bylos tyrimo rezultatų ir padėkojo Ombudsmenui ir jo darbuotojams už jų pastangas išspręsti šią bylą.

SPRENDIMAS

1 Skundo pareiškėjo kaltinimai ir reikalavimas

1.1 Šio skundo pareiškėjas buvo atviro konkurso EUR/A/158/2000 kandidatas, kuris teigė, kad atrankos komisijos sprendimas neleisti jam susipažinti su A.1. d) testu bei jo įvertinimo lentele, buvo neteisingas. Skundo pareiškėjas taip pat teigė, kad Parlamentas neatsakė į jo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką. Jis teigė, kad jam turi būti leista susipažinti su jo A. 1. d) neišlaikytu testu ir jo vertinimo lentele.

1.2 Parlamentas savo pateiktoje nuomonėje apgailestavo dėl to, kad jo tarnyba neatsakė į ieškovo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką. Parlamentas paaiškino, kad dėl nepalankiai susiklosčiusių aplinkybių, susijusių su konkurso tarnybos persikraustymu, pametė skundo pareiškėjo laišką.

Dėl ieškovo prašymo gauti leidimą susipažinti su 1. A d) testu ir taisyklo lentele Parlamentas atsakė, kad pagal taisyklės dėl leidimo kandidatams susipažinti su jų pataisytais testais, kandidatai turėjo pateikti prašymą raštu ne vėliau kaip 30 dienų po galutinių rezultatų paskelbimo. Tos taisyklės buvo išdalytos visiems kandidatams testo metu. 2002 m. liepos 17 d. ieškovas gavo savo testo rezultatus ir 2002 m. spalio 28 d. paklausė leidimo peržiūrėti dokumentus. Taigi, ieškovo prašymas neatitiko taisyklių. Vis dėl to Parlamentas sutiko perduoti Ombudsmenui dokumentus, kurių prašė ieškovas.

1.3 Savo pastabose skundo pareiškėjas Ombudsmenui pranešė, kad Parlamentas jau 2003 m. gegužės 26 d. jam persiuntė prašomus dokumentus. Kartu su šiais dokumentais skundo pareiškėjas gavo laišką, kuriame Parlamentas paaiškino priežastis, dėl kurių neatsakė į jo 2002 m. lapkričio 19 d. laišką. Skundo pareiškėjas išreiškė pasitenkinimą dėl bylos tyrimo rezultatų ir padėkojo Ombudsmenui ir jo darbuotojams už jų pastangas šiai bylai išspręsti.

2 Išvada

Remiantis Parlamento nuomone ir ieškovo pastabomis, nuspręsta, kad Parlamentas ėmėsi visų reikiamų priemonių klausimui išspręsti ir šiuo būdu patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus. Todėl Ombudsmenas baigia šią bylą.

3.2.2. Europos Komisija

PAVĖLUOTAS AIDS TEMATIKOS PROJEKTO DOTACIJOS IŠMOKĖJIMAS

Sprendimas dėl skundo 1960/2002/JMA prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. lapkričio mėnesį Ombudsmenui buvo pateiktas skundas, kurį pateikė Colectivo de Lesbianas, Gays, Transexuales y Bisexuales de Madrid (COGAM) organizacijos vardu. Skundo pareiškėjas išvardino šiuos faktus:

1996-1997 m. skundo pareiškėjas kartu su kitais dalyviais vykdė AIDS tematikai skirtą projektą „EUROVITHA“, kurį koordinavo Vokietijos Tiubingeno universiteto Psichologijos katedra.

1997 m. spalio 7 d. Komisija sutiko finansuoti dalį projekto (sutartis Nr. SOC 97 20113505F02 „HIV/AIDS sergančių asmenų koordinuojamos grupės įvertinimas, gydytojų tinklo D.E.I. sukūrimas“). Sutarties šalys buvo Komisija ir Tiubingeno universiteto, o COGAM buvo asocijuotas projekto dalyvis.

Nepaisant to, kad jau 1999 m. vasario mėnesį buvo susitarta dėl COGAM indėlio į sutartį, organizacija negavo 8200 eurų sumos mokėjimo. Pagrindinis projekto rangovas, atsakydamas į COGAM kreipimąsi, pranešė, kad tokia situacija susidarė dėl Komisijos nesugebėjimo tesėti savo finansinių įsipareigojimų.

2002 m. birželio 7 d. skundo pareiškėjas kreipėsi informacijos į Komisiją, prašydamas paaiškinti kokia yra jo bylos padėtis bei taip pat prašydamas apmokėti jam vis dar neatliktus mokėjimus. COGAM į savo laišką negavo jokio atsakymo.

Apibendrinus išdėstytus faktus, skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija neatsakė į COGAM 2002 m. liepos 7 d. prašymą pateikti informaciją. Organizacija teigė, kad sutartis buvo užbaigta 1999 m. vasario mėnesį ir Komisija privalėjo atlikti galutinius mokėjimus, iš kurių subrangovams būtų išmokėtos jiems priklausančios dalys.

TYRIMAS

Europos Komisijos nuomonė

Komisija savo išreikštoje nuomonėje pateikė šias pastabas:

1997 m. spalio 7 d. skundo pareiškėjas būdamas subrangovu bei Eberhard Karls universitetas, kaip pagrindinė kontrakto šalis, sudarė susitarimą su Komisija dėl projekto „Asmenų, sergančių HIV/AIDS, koordinuojamos grupės įvertinimas“ įgyvendinimo. Bendrijos parama projektui buvo skirta iš Bendrijos programos „EUROVITHA“, skirtos kovai su AIDS. Prof. H., vykdydamas savo, kaip projekto koordinatoriaus pareigas, buvo atsakingas už subrangovų tam tikroms projekto dalims įgyvendinti parinkimą bei galutinį jų individualių sutarčių sudarymą. Komisija nurodė, kad COGAM buvo vienas iš minėtų subrangovų, su kuriais institucija neturėjo jokių tiesioginių sutartinių santykių.

Komisijos finansinė įmoka, gavus būtinas ataskaitas, turėjo būti išmokėta pagrindiniam rangovui, t. y. Eberhard Karls universitetui. Pirmos techninės ir finansinės ataskaitos Komisijos tarnyboms buvo pateiktos 1999 m. spalio mėnesį. Tačiau galutinė ataskaita buvo pateikta tik po trejų metų t. y. 2002 m. lapkričio mėnesį. Techninei galutinės ataskaitos daliai nepateikiami priekaištai, bet finansinės jos sekcijos Komisijos tarnybos negalėjo patvirtinti, nes trūko ją pagrindžiančių dokumentų.

2002 m. kovo 27 d. Komisija parašė prof. H., prašydama jo pateikti galutinę ataskaitą, kuri leistų išmokėti Bendrijos paramą. Savo laiške Komisija rangovui patarė visiems subrangovams pranešti apie susidariusią padėtį. 2002 m. birželio 7 d. Komisiją pasiekė COGAM prašymas atlikti organizacijai priklausančius mokėjimus. Iš šio prašymo paaiškėjo, kad projekto koordinatorius visiems subrangovams nepaaiškino susidariusios padėties bei neįvykdė Komisijos prašymo.

Kadangi Komisija negalėjo atsiskaityti su šalimis, su kuriomis ji neturėjo tiesioginių sutartinių santykių, ji savo 2002 m. spalio 15 d. laiške paragino Eberhard Karls universitetą pateikti pagrindžiančius dokumentus, kurie reikalingi dėl galutinio finansinio mokėjimo atlikimo.

2002 m. lapkričio 14 d. Komisija gavo galutinę Eberhard Karls universiteto parengtą ataskaitą. 2002 m. gruodžio 20 d. institucija rangovui atliko galutinį finansinį mokėjimą, sudarantį 59 859, 30 eurų sumą

Skundo pareiškėjo pastabos

2003 m. gegužės 5 d. Ombudsmenas gavo skundo pareiškėjo pastabas.

COGAM paaiškino, kad remdamasi Komisijos nuomonėje pateikta informacija, kreipėsi į projekto koordinatorių. Dėl to Eberhard Karls universitetas COGAM išmokėjo jo atliktą įnašą į projektą, kuris sudarė 8 200 eurų.

Skundo pareiškėjas, COGAM vardu, padėkojo Ombudsmenui už jo pagalbą sprendžiant šią problemą.

SPRENDIMAS

Remiantis Komisijos nuomone ir skundo pareiškėjo pastabomis, Ombudsmenas mano, kad Komisija ėmėsi visų reikiamų priemonių klausimui išspęsti ir šiuo būdu patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus. Taigi, ombudsmenas bylą baigė.

SUMOS NUMATYTOS PAGAL SUTARTĮ IŠMOKĖJIMAS

Sprendimas dėl skundo 205/2003/IJH prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas yra įmonės WWP Ltd. generalinis direktorius. Skundas yra pateiktas dėl Komisijos Žemės ūkio Generalinio direktorato veiklos.

Apibendrinant skundo pareiškėjas pateikė šiuos faktus:

WWP Ltd. nuo 1998 m. sausio mėnesio iki 2001 m. gruodžio mėnesio rengė mėnesinę televizijos programą „CONTACT Europe“. Kiekviena laida susidarė iš keturių skirtingų siužetų, kuriuos pagal specialias sutartis rėmė Komisijos generaliniai direktoratai, o lėšas skyrė arba dalinai finansavo valstybės narės. 2000 m. balandžio mėnesį WWP Ltd. parengė siužetą apie ekologinį žemės ūkį. Siužeto parengimui buvo skirtas 25 036 eurų biudžetas, kurį iš dalies finansavo Žemės ūkio generalinis direktoratas ir Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ministerija. Jungtinės Karalystės užsienio reikalų išmokėjo savo dalį. Tačiau Komisija kaip visada labai lėtai tvarkė tokias sutartis. Šiuo atveju, sutartis buvo sudaryta tik 2000 m. liepos mėnesį. Pasirašant sutartį, Komisija sumokėjo 60 proc. savo dalies. Vėliau WWP Ltd. Komisijai pateikė sąskaitą už likusią 40 proc. dalį, o nuo 2000 m. iki 2002 m. ragino Komisiją padengti nurodytą sumą. 2002 m. vasario 8 d. Komisija informavo, kad WWP Ltd. pažeidė ES Finansinį reglamentą, kadangi įmonė parodė programą dar iki kontrakto pasirašymo, taigi 40 proc. suma jai nebus išmokėta, o jau sumokėta 60 proc. dalis taip pat turi būti sugražinta.

WWP Ltd. susitiko su Žemės ūkio generalinio direktorato atstovais ir paprašė surengti susitikimą su atitinkamomis finansų ir teisės tarnybomis dėl minėto reglamento. Žemės ūkio generalinis direktoratas WWP Ltd. pažadėjo pateikti reglamento kopiją ir, jei įmonė pageidautų platesnių paaiškinimų, surengti susitikimą. Tačiau į daugelį vėlesnių WWP Ltd. pateiktų prašymų suteikti daugiau informacijos apie reglamentą nebuvo reaguojama, o į užklausimus – neatsakoma.

WWP Ltd. dar prieš pasirašant kontraktą buvo paaiškinta, kad jai reikės atlikti darbą dar iki tol, kol biurokratai spės pavyti numatytus terminus. Tokia situacija tęsėsi tris metus ir buvo priimtina įvairių Komisijos generalinių direktoratų atsakingiems pareigūnams.

Taigi, skundo pareiškėjas, remdamasis anksčiau išdėstytais faktais, siekė įrodyti, kad ES reglamento pakeitimas buvo pritaikytas atgaline data arba jį, jei iš viso galėjo, pažeidė atsakingi Komisijos pareigūnai.

Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija atšauktų savo poziciją ir sumokėtų priklausančius 40 proc. sumos su priskaičiuotais delspinigiais, o taip pat sumokėtų kompensaciją už skundo pareiškėjo sugaištą laiką, sprendžiant šį klausimą.

TYRIMAS

Ombudsmenas skundą perdavė Komisijai, kuri šiuo klausimu turėjo pateikti savo nuomonę .

Kadangi skunde buvo išdėstyta, kad Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ministerija laiku sumokėjo dalį jos finansuojamo projekto, ombudsmenas, vadovaudamasis savo Statuto 3 straipsnio 3 dalimi⁵⁰ , paprašė Jungtinės Karalystės valdžios institucijų pateikti informaciją, kuri padėtų ombudsmenui iširti šį skundą. Joks atsakymas nebuvo gautas.

Komisijos nuomonė

2003 m. gegužės mėnesį Komisija dar kartą peržiūrėjo šią bylą, atsižvelgdama į skunde ombudsmenui išdėstytus faktus. Kompetentingi Komisijos departamentai nusprendė sumokėti reikalaujamą sumą ir kuo skubiau imtis visų reikiamų administracinių priemonių.

2003 m. liepos mėnesį Komisija persiuntė laiško, išsiųsto skundo pareiškėjui, kopiją, kurioje informuojama, kad ginčytina suma pervesta į skundo pareiškėjo banko sąskaitą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas Ombudsmeno tarnybai telefonu patvirtino, kad reikalaujamą sumą su delspinigiais gavo ir, kad jo reikalavimai yra patenkinti. Jis padėjo ombudsmenui už suteiktą pagalbą. Skundo pareiškėjas taip pat pateikė savo 2003 m. rugsėjo 2 d. laiško Komisijos Žemės ūkio generalinio direktorato AII.1 skyriaus viršininkui, kuriame dėkojama už sumokėtą 5 008 eurų sumą bei už 659, 83 eurų delspinigius, kopiją. Skundo pareiškėjas informavo, kad jo reikalavimai patenkinti.

SPRENDIMAS

1. Pagal kontraktą numatytos sumos nesumokėjimas

1.1. Skundo pareiškėjas yra generalinis įmonės direktorius. Įmonė kūrė siužetus, kurie dalinai buvo finansuojami Komisijos. Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisijos Žemės ūkio generalinis direktoratas pranešė įmonei, kad buvo pažeistas ES finansinis reglamentas, nes įmonė sukūrė siužetą dar iki oficialaus kontrakto sudarymo. Taigi, galutinė 40 proc. sumos dalis negali būti išmokėta, o jau gauta 60 proc. sumos dalis privalo būti gražinta Komisijai. Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija atšauktų savo poziciją ir sumokėtų priklausančius 40 proc. sumos su priskaičiuotais

⁵⁰

Žr. bylos Nr. T-72/99 *Meyer prieš Komisiją* [ECR]2000, II-2521 53 pastraipą.

delspinigiais, o taip pat sumokėtų kompensaciją už skundo pareiškėjo sugaištą laiką, sprendžiant šį klausimą.

1.2. Komisija dar kartą peržiūrėjo šią bylą, atsižvelgdama į faktus, išdėstytus, skunde Ombudsmenui, ir pavedė kompetentingiems Komisijos departamentams išmokėti reikalaujamą sumą ir kuo skubiau imtis visų reikiamų administracinių priemonių. Vėliau Komisija persiuntė laiško, kuriame patvirtinamas reikalaujamos sumos pervedimas į skundo pareiškėjo banko sąskaitą, kopiją.

1.3. Skundo pareiškėjas patvirtina, kad jį patenkino Komisijos pervesta 5 008 eurų suma ir 659,83 eurų sumos delspinigiai ir, kad jo reikalavimai buvo įvykdyti.

1.4. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į minėtą nuomonę, nusprendė, kad Komisija ėmėsi visų būtinų priemonių skunde pateiktiems reikalavimams įvykdyti ir patenkino skundo reikalavimus.

2. Išvada

Remiantis Komisijos nuomone ir skundo pareiškėjo pastabomis, ombudsmenas nusprendė, kad Komisija ėmėsi visų reikiamų priemonių klausimui išspęsti ir šiuo būdu patenkino skundo pareiškėjo pretenzijas. Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

KALTINIMAS DĖL GALUTINIO ATSISKAITYMO NEATLIKIMO MOKSLO TYRIMŲ PROJEKTE

Sprendimas dėl skundo Nr. 1173/2003/(TN)IJH prieš Europos Komisiją

2003 m. birželio mėnesį Stokholmo universiteto vardu ombudsmenui buvo pateiktas skundas. Skundas buvo susijęs su Komisijos neatliktu galutiniu atsiskaitymu mokslo tyrimų projekte, kurio sutarties numeris - ERBBIO 4 CTT 960158.

Apibendrinant, skundo pareiškėjas pateikė šiuos faktus:

Stokholmo universitetas buvo vienas iš projekto, kurį koordinavo italų kompanija „CHIRON“, dalyvių. Projektą finansavo Komisija. Skundo pateikimo metu „CHIRON“ šešis mėnesius laukė galutinio atsiskaitymo už projektą. Dalis galutinio atsiskaitymo priklausė Stokholmo universitetui. Bendra „CHIRON“ priklausanti suma sudarė 196 528 eurų. Iš jos 60 000 eurų turėjo būti skirta Stokholmo universitetui.

2002 m. birželio mėnesį skundo pareiškėjas bandė išsiaiškinti, kodėl nėra atliktas galutinis atsiskaitymas. 2002 m. gruodį Stokholmo universitetas Komisijai išsiuntė papildomus dokumentus, ir po to Komisija patvirtino, kad per keletą savaičių „CHIRON“ atliks mokėjimą. Kadangi mokėjimas nebuvo atliktas, skundo pareiškėjas vėliau maždaug dešimt kartų šiuo klausimu skambino Komisijai. Komisija jam pranešė, kad, vykstant vidinei pertvarkai trūksta „darbų tikrintojo“ ir todėl negalima atlikti mokėjimo. 2003 m. gegužės mėnesį skundo pareiškėjas raštu kreipėsi į Komisiją dėl šios problemos, bet negavo jokio atsakymo.

Skundo pareiškėjas kaltino Komisiją galutinai neatsiskaičius mokslo tyrimų projekte pagal sutartį Nr. ERBBIO 4 CTT 960158.

Skundo pareiškėjas reikalauja, kad galutinis atsiskaitymas, kartu su delspinigiais, būtų sumokėtas projekto koordinatoriui „CHIRON“ Italijoje.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Savo nuomonėje Komisija pateikė šias pastabas:

Minėtą sutartį administravo Komisijos Mokslinių tyrimų generalinis direktoratas (MT GD). Moksliniai rezultatai, kuriuos turėjo pateikti sutartis, buvo patvirtinti 2002 m. liepos 29 d., o byla perduota direktoratui, atsakingam už atitinkamą biudžetą. 2002 m. liepos 31 d. direktorato finansų specialistas kreipėsi į projekto koordinatorių „CHIRON“, prašydamas padaryti pataisymus išlaidų ataskaitoje. Minėti pataisymai buvo pateikti tik 2002 m. gruodžio 5 d., todėl mokėjimas buvo paruoštas 2002 m. gruodžio 19 d., tačiau 2002 biudžetiniai metai jau buvo pasibaigę.

Prasidėjus 2003 biudžetiniams metams, finansų specialistas 2003 m. vasario 28 d. vėl paruošė mokėjimą. Tačiau dėl organizacinių Mokslinių tyrimų GD problemų, būtini parašai, įskaitant finansų specialisto bei leidimą išduodančio pareigūno parašus, buvo gauti tik 2003 m. liepos 11 d. Taigi, mokėjimas į „CHIRON“ banko sąskaitą buvo pervestas 2003 m. liepos 21d.

Komisija pripažino, kad mokėjimas buvo paruoštas jau 2002 m. gruodžio 5 d. ir turėjo būti įvykdytas per 60 dienų t. y. iki 2003 m. vasario 5d. Todėl Komisija išmokės delspinigius už laikotarpį nuo 2003 m. vasario 6 d. iki 2003 m. liepos 21, kai tik gaus tiesioginį skundo pareiškėjo ieškinį, nes jis yra būtinas leidimui dėl mokėjimo atlikimo gauti. Dėl to jau buvo kreiptasi į skundo pareiškėją.

Komisija atsiprašo už vėlavusį atsiskaitymą ir užtikrina ombudsmeną, kad šiuo metu finansų sistema veikia be priekaištų.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas ombudsmeno tarnybai telefonu patvirtino, kad su Stokholmo universitetu buvo galutinai atsiskaityta, o delspinigiai bus išmokėti artimiausiu metu, jei dar nėra pervesti į „CHIRON“ banko sąskaitą. Taigi, jo skundo reikalavimai buvo patenkinti ir jis ombudsmenui padėkojo už suteiktą pagalbą.

SPRENDIMAS

1 Galutinio atsiskaitymo neatlikimas mokslo tyrimų projekte

1.1. Skundas pateiktas dėl Komisijos neatlikto galutinio atsiskaitymo su mokslinių tyrimų projekto koordinatoriumi pagal sutartį Nr. ERBBIO 4 CTT 960158, kurios viena iš šalių buvo Stokholmo universitetas. Todėl skundo pareiškėjas Stokholmo universiteto vardu reikalauja, kad būtų atsiskaityta su projekto koordinatoriumi bei išmokėti delspinigiai.

1.2. Komisija pripažįsta, kad mokėjimas buvo paruoštas jau 2002 m. gruodžio 5 d. ir turėjo būti išmokėtas per 60 dienų. Tačiau dėl organizacinių Mokslinių tyrimų GD problemų, mokėjimas negalėjo būti pervestas į „CHIRON“ banko sąskaitą iki 2003 m. liepos 21d. Komisija atsiprašo dėl vėlavusio atsiskaitymo ir užtikrina ombudsmeną, kad šiuo metu finansų sistema veikia be priekaištų.

Komisija įsipareigoja sumokėti delspinigius už laikotarpį nuo 2003 m. vasario 6 d. iki 2003 m. liepos 21d.

1.3. Skundo pareiškėjas patvirtina, kad su Stokholmo universitetu buvo galutinai atsiskaityta, o delspinigiai bus išmokėti artimiausiu metu. Taigi, jo reikalavimas buvo patenkintas.

1.4. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į išdėstytus faktus, mano, kad Komisija ėmėsi visų būtinų priemonių skundo reikalavimams įvykdyti ir juos patenkino.

2. Išvada

Remiantis Komisijos ir skundo pareiškėjo pateiktomis pastabomis, nustatyta, kad Komisija ėmėsi visų būtinų priemonių problemai išspręsti ir patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus. Taigi, ombudsmenas užbaigė bylą.

3.2.3 Europos Audito Rūmai

KALTINIMAS DĖL INFORMACIJOS APIE PAŠALINIMĄ IŠ AUDITO RŪMŲ KONKURSO STYGIAUS

Sprendimas dėl skundo Nr. 207/2003/OV prieš Audito Rūmus

SKUNDAS

Skundo pareiškėjo nuomone šie faktai yra svarbūs:

Skundo pareiškėjas buvo pateikęs savo kandidatūrą Audito Rūmų organizuotame atviraime informacinių technologijų administratorių konkurse CC/A/12/02 (kategorija - A7/A6) (OL C 145 A 2002 6 18).

2002 m. lapkričio 29 d. laiške atrankos komisijos sekretoriatas apgailestaudamas pranešė, kad skundo pareiškėjas negalės dalyvauti konkurse, nes: „atlikus palyginamąjį mokslo vardų, mokslinių laipsnių ir darbo patirties analizę, jūsų pavardė nebuvo įtraukta į geriausių kandidatų sąrašą, kuriems suteikta teisė dalyvauti konkurse kaip išdėstyta skelbimo apie konkursą VII dalyje“ (Ombudsmeno tarnybos vertimas).

VII skelbimo apie konkursą dalyje nurodyta, kad „įvertinus kvalifikaciją, 50 aukščiausių balus surinkusių kandidatų bus pakviesti dalyvauti teste raštu“. VI skelbimo apie konkursą dalyje išdėstyta, kad už kvalifikaciją kandidatai gali surinkti daugiausiai 40 balų (be privalomo diplomo ar mokslinio laipsnio, suteikiančio teisę dalyvauti konkurse, 10 balų skiriama už papildomą mokslinį laipsnį ar diplomus bei 30 balų už papildomą darbo patirtį, neskaičiuojant privalomos darbo patirties, nurodytos skelbimo apie konkursą III skirsnio B straipsnio 3 punkte).

2002 m. gruodžio 8 d. skundo pareiškėjas kreipėsi raštu į atrankos komisiją, prašydamas persvarstyti jo kandidatūrą. Jis prašė pateikti informaciją apie: a) mokslo vardų, laipsnių ir darbo patirties vertinimo (balų suteikimo) kriterijus; b) jo surinktą balų skaičių; c) paskutinio kandidato, kuriam leidžiama dalyvauti konkurse, balų skaičių. Jis negavo jokie atsakymo.

2003 m. sausio 29 d. skundo pareiškėjas pateikė šį skundą ombudsmenui, teigdamas, kad:

- 1) Audito Rūmai turėtų jam suteikti informaciją apie: a) mokslo vardų, laipsnių ir darbo patirties vertinimo (balų suteikimo) kriterijus; b) jo surinktą balų skaičių; c) paskutinio kandidato, kuriam leidžiama dalyvauti konkurse, balų skaičių;
- 2) jo kandidatūra turėtų būti persvarstyta.

2003 m. vasario 14 d. skundo pareiškėjas savo skundu atsiuntė papildomos informacijos. Atrankos komisija jam atsiuntė atsakymą, kuriame pranešė apie jo surinktą balų skaičių (0/10 už mokslinius laipsnius ir 14,64/30 už darbo patirtį). Tačiau atrankos komisija nepateikė informacijos nei apie mokslo laipsnių ir darbo patirties vertinimo kriterijus nei apie paskutinio kandidato, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, balų skaičių.

Atrankos komisija pareiškė, kad didesnį balų skaičių surinkę kandidatai, surinko bent vienu balu daugiau, nei buvo būtina norint dalyvauti konkurse. Tačiau skundo pareiškėjas tvirtino, kad abu jo turimi mokslo laipsniai suteikia jam teisę siekti daktaro laipsnio ir atitinka darbo pobūdį.

Skundo pareiškėjas taip pat tvirtino, kad atrankos komisija jam pranešė, kad kandidatai, surinkę didesnį balų skaičių, turėjo maždaug 10 arba daugiau metų darbo patirties. Tačiau konkurso III skirsnio B straipsnio 3 punkte nurodoma, kad būtina darbo patirtis - ne mažiau nei 3 metai. Skundo pareiškėjas turėjo 7 metus darbo patirties, bet buvo įvertintas tik 14, 64/30 balų.

Be to, skundo pareiškėjas nurodė, kad jam yra žinoma, kad konkurse buvo leista dalyvauti kandidatui, kuris neturėjo papildomo diplomo ir 10 metų darbo patirties. Skundo pareiškėjas prašė atsižvelgti į tai, kad egzaminai raštu vyks 2003 m. vasario 28 d., ir išnagrinėti jo skundą skubos tvarka.

TYRIMAS

Audito Rūmų nuomonė

Savo nuomonėje Audito Rūmai pastebėjo, kad skundo pareiškėjas savo 2002 m. gruodžio 8 d. laiške prašė atrankos komisijos pirmininko suteikti informaciją apie: a) mokslo vardų, laipsnių ir darbo patirties vertinimo (balų suteikimo) kriterijus; b) jo surinktą balų skaičių; c) paskutinio kandidato, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, balų skaičių. Atrankos komisijos pirmininkas 2003 m. sausio 30 d. laiške skundo pareiškėjui pateikė bendro pobūdžio informaciją ir jo surinktą balų skaičių.

Rūmai, išsamiau išnagrinėję klausimą, nutarė skundo pareiškėjui pateikti papildomą informaciją dėl a) ir c) užklausimų. 2003 m. gegužės 2 d. laiške atrankos komisijos pirmininkas skundo pareiškėjui išsamiai paaiškino mokslo laipsnių, vardų ir darbo patirties vertinimo kriterijus ir taip pat jam pranešė, kad jis surinko 14, 64/30 balų pagal minėtą skaičiavimo sistemą. Be to, skundo pareiškėjui buvo pranešta, kad paskutinis kandidatas, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, surinko 32 balus. Rūmai prie savo nuomonės taip pat pridėjo atrankos komisijos pirmininko ir skundo pareiškėjo susirašinėjimo dokumentus.

Atrankos komisijos pirmininkas perskaičiavo skundo pareiškėjo surinktus balus ir patvirtino, kad jie apskaičiuoti teisingai. Kadangi skundo pareiškėjas surinko dvigubai mažiau balų nei paskutinis kandidatas, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, buvo nuspręsta palikti ankstesnį sprendimą, nesuteikiantį jam galimybės laikyti egzaminus raštu. Dabar skundo pareiškėjui buvo suteikta visa išsami informacija, kurios jis prašė.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas nepateikė jokių pastabų dėl Audito Rūmų nuomonės.

SPRENDIMAS

1 Informacija dėl atrankos procedūros

1.1. Skundo pareiškėjas teigia, kad Audito Rūmai jam turėjo suteikti informaciją apie: a) mokslo vardų, laipsnių ir darbo patirties vertinimo (balų suteikimo) kriterijus; b) jo surinktą balų skaičių; c) paskutinio kandidato, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, balų skaičių.

1.2. Audito Rūmai savo nuomonėje išdėstė, kad atrankos komisijos pirmininkas 2003 m. sausio 30 d. laiške skundo pareiškėjui pateikė bendro pobūdžio informaciją ir jo surinktą balų skaičių. 2003 m. gegužės 2 d. papildomame laiške atrankos komisijos pirmininkas pateikė skundo pareiškėjo prašomą informaciją dėl a) ir c) paklausimų, tai yra detaliam nurodė mokslo laipsnių, vardų ir darbo patirties vertinimo kriterijus ir taip pat jam pranešė, kad jis surinko 14, 64/30 balus. Skundo pareiškėjui taip pat buvo pranešta, kad paskutinis kandidatas, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, surinko 32/40 balus.

1.3. Atsižvelgiant į išdėstytus faktus, galima teigti, kad skundo pareiškėjui buvo suteikta visa jo prašoma informacija. Taigi, šį skundo reikalavimą Audito Rūmai patenkino.

2. Reikalavimas persvarstyti skundo pareiškėjo kandidatūrą

2.1. Skundo pareiškėjas teigia, kad jo kandidatūra turėtų būti persvarstyta.

2.2. Audito Rūmai pastebėjo, kad atrankos komisijos pirmininkas perskaičiavo skundo pareiškėjo surinktus balus ir patvirtino, kad jie apskaičiuoti teisingai. Kadangi skundo pareiškėjas surinko dvigubai mažiau balų nei paskutinis kandidatas, kuriam buvo leista dalyvauti konkurse, buvo nuspręsta palikti ankstesnį sprendimą, nesuteikiantį skundo pareiškėjui galimybės laikyti konkurso egzaminus raštu.

2.3. Ombudsmenas pažymėjo, kad 2003 m. gegužės 2 d. laiške atrankos komisija skundo pareiškėjui paaiškino, kaip buvo apskaičiuoti jam suteikiami balai už papildomą diplomą ir darbo patirtį. Dėl pastarojo punkto atrankos komisija nurodė, kad už kiekvieną darbo patirties laikotarpį buvo suteikiamas balas, atitinkantis išdirbtų mėnesių skaičių, juos padauginus iš sąlyginio koeficiento, atžvelgiant į tam tikras darbo patirties sritis.

2.4 Ombudsmenas mano, kad atrankos komisijos skundo pareiškėjui pateikti paaiškinimai yra pagrįsti. Taigi, ombudsmenas nenustatė tinkamo administravimo pažeidimų.

3. Išvada

Audito Rūmų pastabose nurodyta, kad jie ėmėsi visų būtinų priemonių 1 skundo dalyje išdėstytam klausimui išspręsti ir tuo būdu patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus.

Remiantis ombudsmeno atliktu 2 skundo dalies tyrimu, nustatyta, kad Audito Rūmai nepadarė jokių administravimo pažeidimų.

Taigi, ombudsmenas užbaigė šią bylą.

3.2.4 Europos Komisija ir Audito Rūmai

KOMISIJA SUTINKA ATLIKTI GALUTINĮ ATSISKAITYMĄ

Sprendimas dėl skundo Nr. 1915/2002/BB prieš Europos Komisiją ir Audito Rūmus

SKUNDAS

Europos Komisija ir Tarpdisciplininis socialinių mokslų lyginamųjų tyrimų centras (toliau – TSMLTC), kaip vienas iš pagrindinių rangovų, 1999 m. gruodžio 22 d. pasirašė sutartį. Sutartis vadinosi pagal Penktąją pamatinę programą sudaryta teminio tinklo sutartimi Nr. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“. Sutarties trukmė – 18 mėnesių, t. y. nuo 2000 m. sausio mėnesio iki 2001 m. birželio mėnesio pabaigos. Bendra projekto išlaidų suma sudarė 601 015 eurų. Pradinis išankstinis mokėjimas sudarė 180 305 eurų ir turėjo būti paskirstytas tarp penkių pagrindinių rangovų. TSMLTC kas šešis mėnesius siuntė išlaidų ataskaitas.

2001 m. spalio 31 d. TSMLTC buvo pranešta, kad Audito Rūmai atliks projekto auditą. 2002 m. sausio 16-18 d. auditas buvo atliktas. Skundo pareiškėjo teigimu, auditoriai pranešė, kad savo ataskaitą pateiks Komisijai 2002 m. sausio pabaigoje.

TSMLTC galutinę išlaidų ataskaitą Komisijai pateikė 2001 m. rugpjūčio mėnesį. 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos Transporto ir energetikos generalinis direktoratas ją patvirtino. Kadangi TSMLTC iš Komisijos negavo jokių žinių, projekto koordinatorė 2002 m. vasario 26 d. elektroniniu paštu kreipėsi į Komisijos finansų specialistą, prašydama informacijos apie galutinį atsiskaitymą. 2002 m. vasario 28 d. elektroniniu paštu jai buvo pranešta, kad galutinio atsiskaitymo negalima atlikti tol, kol nebus gauta Audito Rūmų ataskaita.

2002 m. birželio 13 d. Komisijos finansų specialistas elektroniniu paštu persiuntė auditorių ataskaitą ir paprašė kai kurių paaiškinimų. Auditorių ataskaita buvo datuota 2002 m. balandžio 15 d. data. 2002 m. birželio 14 d. TSMLTC nusiuntė elektroniniu paštu pareikalautą informaciją Komisijai. 2002 m. liepos 8 d. TSMLTC savo iniciatyva Komisijos finansų specialistui nusiuntė išsamią nuomonę dėl Audito Rūmų ataskaitos.

2002 m. liepos 12 d. laiške, skirtame Komisijai, TSMLTC oficialiai paprašė paaiškinti susidariusią situaciją dėl galutinio projekto atsiskaitymo. 2002 m. rugpjūčio mėnesį Komisija atsiuntė atsakymą be datos, kuriame pranešama, kad atsiskaitymas sustabdytas, remiantis sutarties II priedo 3.2 straipsniu. TSMLTC 2002 m. rugpjūčio 29 d. Komisijai pranešė, kad nesutinka su galutinio atsiskaitymo sustabdymu, remiantis 3.2 straipsniu. Skundo pareiškėjo teigimu, Komisija neatsakė į jų laišką.

2002 m. spalio 24 d. skundo pareiškėjai TSMLTC vardu ombudsmenui pateikė skundą prieš Europos Komisiją ir Audito Rūmus. Jame skundžiamasi dėl neatlikto galutinio 80671, 61 eurų sumos išmokėjimo pagal teminio tinklo sutartį Nr. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“ ir dėl audito, kurį atliko Audito Rūmai.

Skundo pareiškėjai dėl Europos Komisijos veiklos pateikė šiuos kaltinimus:

- 1) informacijos nesuteikimas dėl įvykdyto audito ir galutinio atsiskaitymo statuso;
- 2) neatliktas 80 671, 61 eurų sumos galutinis atsiskaitymas.

Skundo pareiškėjai reikalavo įvykdyti galutinį atsiskaitymą bei išmokėti delspinigius ir pateikti oficialią Komisijos poziciją dėl Audito Rūmų atlikto audito bei dėl abiejų institucijų taikytų procedūrų.

Skundo pareiškėjai tvirtino, kad Audito Rūmai padarė neteisingas išvadas ir neįvertino TSMLTC įnašo į projektą bei kaltino Audito Rūmus dėl uždelsto ataskaitų pateikimo Komisijai.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo išreikštoje nuomonėje pateikė šiuos faktus:

Audito Rūmai, vykdydami netiesioginių tyrimų ir technologinės plėtros veiksmų pagal Penktąją pamatinę programą valdymą, Vienoje atliko teminio tinklo sutarties Nr. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“, kurią vykdė TSMLTC, auditą. Audito ataskaitoje buvo pateikti sudėtingi ir komplikuoti klausimai, kuriuos Komisijos finansų tarnybos atidžiai turėjo išnagrinėti .

Audito Rūmai priėjo išvadą, kad kai kurios pateiktos išlaidos buvo nekompensuotinos ir joms trūko pagrindžiančių dokumentų. Pavyzdžiui, gavėjas padidino sumas išlaidų ataskaitose; nesilaikė biudžeto normų pagal kontrakto nuostatas; sudarė subrangos sutartį su konsultantu, kuris dokumentuose buvo įvardintas kaip nuolatinis darbuotojas. Komisija, remdamasi Audito Rūmų ataskaita, nusprendė sustabdyti atsiskaitymą su gavėju tol, kol bus galutinai peržiūrėti gavėjo pateikti papildomi dokumentai.

2002 m. vasario 28 d. Komisija TSMLTC pranešė apie susidariusią situaciją dėl galutinio atsiskaitymo ir jos peržiūrėjimą pagal gautą audito ataskaitą. 2002 m. vasarą prasidėjo ilgai užtrukusios diskusijos su TSMLTC. Tuo tarpu, 2002 m. rudenį buvo baigtos diskusijos tarp Komisijos ir Audito

Rūmų. Komisija, atlikdama papildomą tyrimą, 2002 m. rugpjūčio mėnesį TSMLTC patvirtino, kad visi mokėjimai yra sustabdyti. Komisija 2002 m. gruodžio 5 d. laiške paprašė pateikti papildomą informaciją. 2003 m. sausio 24 d. TSMLTC atsiuntė atsakymą Komisijai. Komisija centrai pranešė, kad ji nagrinėja centro atsakymą, siekdama kuo greičiau išspręsti galutinio atsiskaitymo klausimą.

2003 m. gegužės 13 d. Komisija TSMLTC pranešė, kad atliko galutinį 50 821, 03 eurų sumos mokėjimą. Komisijos nuomone, ji negalėjo išmokėti į 29 799, 63 eurų, nes tai būtų perkélimas iš vienos išlaidų kategorijos į kitą, o tam būtinas išankstinis leidimas.

Skundo pareiškėjo pastabos dėl Komisijos nuomonės

Apibendrinant, skundo pareiškėjai pateikė šias pastabas:

Ši byla iškelia bendras Bendrijos institucijų atsakymų į paklausimus dėl informacijos vilkinimo ir procedūrų trukmės problemas. Skundo pareiškėjų nuomone, skaidrumo principas reikalauja, kad šias problemas būtų išspręstos.

Komisija, gavusi skundo pareiškėjų 2003 m. gegužės 27 d. atsakymą, išmokėjo likusią 20 447, 79 eurų sumą.

Audito Rūmų nuomonė

Apibendrinant, Audito Rūmai pateikė šias pastabas:

Šio skundo pagrindinis dokumentas yra ne Audito Rūmų parengta ataskaita, bet jo sektoriaus raštas. Sektoriaus rašto tikslas - audituojamam subjektui, kuris atliekant vidaus politikos sričių auditą yra Komisija, pateikti pradines audito išvadas. Šie duomenys, atlikus tolesnį Komisijos nuomonės pateiktos dėl faktinės informacijos analizavimą bei susipažinus su susijusiomis sektoriaus rašto pastabomis, gali tapti Audito Rūmų ataskaitoje pateikiamų pastabų pagrindu. Tam tikrais atvejais Komisijai gali taip pat tekti imtis korekcinų veiksmų. Kadangi sektoriaus rašte pateikiami duomenys ir pastabos yra dar tik parengiamojo pobūdžio ir juos dar būtina toliau tikrinti, Komisija ir Audito Rūmai šią informaciją konfidencialiai saugo.

Šiuo atveju sektoriaus raštas Nr. 740/02 išdėstantis sutarties „TRANS-TALK“ audito išvadas, buvo perduotas atsakingam Transporto ir energetikos generalinio direktorato komisarui. Pagal įprastą tvarką, elektroninė šio sektoriaus laiško versija vėliau buvo perduota Transporto ir energetikos generalinio direktorato ryšių koordinatoriui. Tačiau, aiškėja, kad Komisijos pareigūnas elektroninę konfidencialaus sektoriaus rašto versijos kopiją persiuntė TSMLTC .

Atsakydami dėl kaltinimo neteisingomis išvadomis, Audito Rūmai atsakė, kad jų auditoriai vadovaujasi Rūmų audito politika ir standartais (CAPS) bei tarptautiniu mastu pripažįstamais audito standartais, kaip, pavyzdžiui, Tarptautinės aukščiausųjų audito institucijų organizacijos standartais. Be to, Rūmų procedūros numato, kad prieš pateikiant audito išvadas ir pastabas audituojamam subjektui, turi būti atliekama išsami vidinė kokybės kontrolė. Šioje byloje buvo laikomasi šių standartų ir procedūrų.

Atsakydama dėl kaltinimų, kad nebuvo įvertintas TSMLTC įnašas, audito grupė pranešė, kad ji rėmėsi visa informacija, kurią pateikė skundo pareiškėjai ir kuri buvo vertinga auditui. Visi Komisijai perduotame sektoriaus rašte pateikti duomenys remiasi pakankama ir tinkama audito informacija, kuri buvo surinkta ir gauta audito metu ar po jo iš TSMLTC bei Komisijos.

Atsakydama dėl kaltinimo delsimu, Rūmai teigė, kad Audito Rūmų audito vadovas nusako, kad sektoriaus raštas privalo būti pateiktas per du mėnesius nuo misijos pabaigos. Tačiau ši vidaus tvarka nėra Rūmams privaloma, atsakant į pareikštus skundus. Be to, netgi jei šiuo atveju sektoriaus raštas buvo išsiųstas šiek tiek pavėluotai, to jokiū būdu negalima pavadinti vilkinimu. Tai taip pat nepadarė jokios įtakos skundo pareiškėjų interesams.

Skundo pareiškėjo pastabos dėl Audito Rūmų nuomonės

Apibendrinant, skundo pareiškėjai pateikė šias pastabas:

Skundo pareiškėjų teigimu, Audito Rūmų auditorius TSMLTC pranešė, kad Komisija nuspręs ar ataskaitą persiųsti centrui.

Skundo pareiškėjai tvirtino, kad į TSMLTC nuomonę auditoriai neatsižvelgė.

Skundo pareiškėjai pabrėžė, kad TSMLTC niekada nekaltino Audito Rūmų dėl jų bylos vilkinimo. Jie teigė, kad tai yra greičiausiai susiję su neskaidriomis Komisijos ir Audito Rūmų procedūromis bei jų sąveika. Skundo pareiškėjai tvirtino, kad vilkinimas pakenkė TSMLTC interesams, nes ši byla vis dar nebuvo išspręsta, nors praėjo daugiau nei metai po atlikto audito.

TOLESNIS TYRIMAS

2003 m. spalio 14 d. ir lapkričio 5 d. Europos ombudsmeno sekretoriatas paskambino vienam iš skundo pareiškėjų, kuris kalbėjo abiejų skundo pareiškėjų vardu, dėl 2003 m. rugsėjo 29 d. pastabų. Skundo pareiškėjai patvirtino, kad Komisija padengė išskolintą galutinį mokėjimą. Skundo pareiškėjai sutiko su Komisijos paaiškinimu dėl perkėlimo iš vienos išlaidų kategorijos į kitą, kuriam, remiantis Bendrųjų sąlygų 17 straipsnio 4 dalimi būtinas išankstinis leidimas. Taigi, 9 000 eurų suma negalėjo būti įtraukta į galutinį mokėjimą. Skundo pareiškėjai ombudsmeno sekretoriatui paaiškino, kad TSMLTC nepateikė savo pastabų dėl Komisijos 2003 m. liepos 14 d. laiško, kuriame informuojama, kad Komisija siūlo susitarti ir jei skundo pareiškėjai per mėnesį neatsiųs savo pastabų, projektas bus oficialiai baigtas ir nebus galimybės išreikalauti papildomų išlaidų padengimo. Skundo pareiškėjai patvirtino, kad nepateikdami pastabų dėl Komisijos siūlymo atsiskaityti, TSMLTC de facto sutiko, kad jiems nebus išmokėti delpinigiaai dėl sustabdyto galutinio atsiskaitymo. Skundo pareiškėjus patenkino atliktas galutinis atsiskaitymas.

SPRENDIMAS

1. Preliminari pastaba

1.1. Savo pastabose skundo pareiškėjai teigia, kad ši byla iškelia dviems Bendrijos institucijoms būdingas atsakymų į užklausimus dėl informacijos vilkinimo problemas bei procedūrų trukmės klausimą.

1.2. Ombudsmenas supranta skundo pareiškėjų susirūpinimą bendra procedūrų taikymo problema, kai dvi ar daugiau Bendrijos institucijų vienu metu atlieka tyrimą arba taiko procedūras, kurios daro poveikį bylos administravimui. Ombudsmenas mano, kad esant dabartinei tyrimo sistemai, sunku efektyviai išspręsti minėtą problemą. Skundo pareiškėjai ombudsmenui gali pateikti naują skundą, jei jie to pageidautų.

2. Kaltinimas, kad Komisija nesuteikė informacijos dėl įvykdyto audito ir dėl galutinio atsiskaitymo statuso

2.1. Skundo pareiškėjai kaltina Komisiją dėl informacijos nesuteikimo apie įvykdytą auditą ir galutinio atsiskaitymo statusą.

2.2. Komisijos teigimu, 2002 m. vasario 26 d. elektroniniu paštu gavus skundo pareiškėjų laišką, 2002 m. vasario 28 d. jiems buvo pranešta apie susidariusią situaciją dėl galutinio atsiskaitymo ir jos peržiūrą po atlikto audito. 2002 m. vasarą prasidėjo ilgai užtrukusios diskusijos su TSMLTC. 2002 m. liepos 12 d. skundo pareiškėjai kreipėsi į Komisiją, prašydami pateikti informaciją dėl galutinio atsiskaitymo statuso. 2002 m. rugpjūčio mėnesį Komisija skundo pareiškėjams patvirtino, kad visi mokėjimai yra sustabdyti dėl Audito Rūmų audito. 2002 m. rugpjūčio 29 d. skundo pareiškėjai kreipėsi į Komisiją prašydami peržiūrėti jų bylą. 2002 m. gruodžio 5 d. Komisija skundo pareiškėjų paprašė suteikti papildomos informacijos. 2003 m. vasario 11 d. Komisija, gavusi reikalautą papildomą informaciją, išsiuntė jos gavimo patvirtinimą kartu su informaciniu pranešimu. 2003

m. gegužės 13 d. Komisija skundo pareiškėjams pranešė, kad ji pradėjo galutinio atsiskaitymo procedūrą.

2.3. Ombudsmenas mano, kad Komisija suteikė skundo pareiškėjams informaciją apie auditą ir apie tai, kiek jis turėjo įtakos Komisijos procedūroms dėl neatlikto galutinio atsiskaitymo. Be to, atrodo, kad Komisija pakankamai informavo skundo pareiškėjus apie gautinio atsiskaitymo sustabdymą. Taigi minėtas kaltinimas nėra netinkamo Komisijos administravimo atvejis.

3. Kaltinimas dėl neatlikto galutinio atsiskaitymo ir priskaičiuotų delspinigių bei reikalavimas padengti išsiskolinimą

3.1. Skundo pareiškėjai kaltino, kad Komisija neatliko galutinio atsiskaitymo pagal teminio tinklo sutartį Nr. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“, sudarytą pagal Penktąją pamatinę programą.

3.2. Komisija teigė, kad galutinis 50 821, 03 eurų sumos atsiskaitymas buvo atliktas 2003 m. gegužės 13 d. Komisijos teigimu, 29 799, 63 eurų suma neturi būti įtraukta, nes tai būtų perkėlimas iš vienos išlaidų kategorijos į kitą, kuriam būtinas išankstinis leidimas.

3.3. Savo pastabose skundo pareiškėjai ombudsmenui pranešė, kad Komisija gavusi jų 2003 m. gegužės 27 d. laišką, sumokėjo 20 447, 79 eurų sumą.

3.4. Europos ombudsmeno sekretoriatas telefonu susisiekė su vienu iš skundo pareiškėjų, kuris abiejų vardu atsakė dėl pateiktų pastabų. Skundo pareiškėjai sutiko su Komisijos paaiškinimu dėl perkėlimo iš vienos išlaidų kategorijos į kitą, kuriam remiantis Bendrųjų sąlygų 17 straipsnio 4 dalimi, būtinas išankstinis leidimas. Taigi, 9000 eurų suma negalėjo būti įtraukta į galutinį atsiskaitymą. Skundo pareiškėjai pranešė, kad jiems nepateikus pastabų dėl Komisijos siūlymo atsiskaityti, TSMLTC de facto sutiko, kad jiems nebus išmokėti delspinigiai dėl sustabdyto galutinio atsiskaitymo. Skundo pareiškėjus patenkino pasiektas sprendimas.

3.5. Ombudsmenas, remdamasis skundo pareiškėjų ir Komisijos pateikta informacija, mano, kad Komisija išsprendė klausimą ir tuo pačiu patenkino skundo reikalavimus.

4. Reikalavimas pateikti oficialią Komisijos poziciją dėl audito ir taikytų procedūrų

4.1. Skundo pareiškėjai reikalauja, kad Komisija pateiktų oficialią poziciją dėl audito ir dėl taikytų procedūrų.

4.2. Europos ombudsmenas mano, kad šis bylos aspektas buvo paaiškintas pasiektame susitarime, išdėstyta 3 sprendimo dalyje.

5. Kaltinimai dėl Audito Rūmų ataskaitos

5.1. Skundo pareiškėjai kaltino, kad Audito Rūmai padarė neteisingas išvadas ir neįvertino TSMLTC atlikto įnašo.

5.2. Audito Rūmai argumentavo, kad jie rėmėsi visa informacija, kurią pateikė skundo pareiškėjai ir kuri buvo vertinga auditui. Visi duomenys, pateikti sektoriaus rašte, remiasi pakankama ir tinkama audito informacija. Audito Rūmai taip pat teigė, kad jie nepadarė neteisingų išvadų.

5.3. Ombudsmenas mano, kad nėra jokių įrodymų, kad Audito Rūmai neįvertino skundo pareiškėjo įnašo. Be to, nėra pagrindo teigti, kad Rūmų išvados buvo neteisingos ar nepagrįstos. Taigi, išnagrinėjus minėtus bylos aspektus, nebuvo nustatytas netinkamo administravimo atvejis.

6. Kaltinimai, kad Audito Rūmai vilkino ataskaitos pateikimą

6.1. Skundo pareiškėjai kaltino, kad buvo vėluojama pareikti Audito Rūmų ataskaitą Komisijai. Skundo pareiškėjo teigimu, audito misija buvo baigta 2002 m. sausio 18 dieną. Audito ataskaitos data - 2002 m. balandžio 15 diena.

6.2 Audito Rūmų nuomonėje išdėstyta, kad remiantis Audito vadovu, sektoriaus raštas privalo būti išsiųstas per du mėnesius nuo audito misijos pabaigos. Rūmai pripažino, kad šiuo atveju sektoriaus raštas buvo išsiųstas šiek tiek pavėluotai, bet negalima teigti, kad toks vėlavimas nebuvo piktavališkas.

6.3. Ombudsmenas pastebėjo, kad Audito Rūmų audito vadovas yra neskelbtinas vidaus naudojimo dokumentas, kuris trečiosioms šalims nėra privalomas. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į šias aplinkybes, nemano, kad nedidelis pavėlavimas, kurį pripažino Audito Rūmai, yra netinkamo administravimo atvejis.

6.4. Taigi, ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejo dėl minėtų bylos aspektų.

7. Išvados

Ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejo dėl pirmojo skundo pareiškėjo kaltinimo prieš Europos Komisiją.

Atsakydamas dėl antrojo skundo pareiškėjų kaltinimo ir jų reikalavimo, ombudsmenas mano, kad atsižvelgus į Europos Komisijos ir skundo pareiškėjų pateiktą informaciją, Komisija išsprendė klausimą ir tuo pačiu patenkino skundo reikalavimus. Be to, ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejo Audito Rūmuose. Todėl ombudsmenas baigė šią bylą.

3.3 OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SUSITARIMAI

DOTACIJOS NEIŠMOKĖJIMAS NEPAISANT DUOTŲ ŽODINIŲ GARANTIJŲ

Sprendimas dėl skundo 548/2002/GG prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas yra „Europäisches Kultur - und Informationszentrum in Thüringen“ asociacijos, turinčios savo būstinę Vokietijoje, direktorius (toliau - asociacija).

1998 m. gegužės 31 d. asociacija pateikė Europos Komisijai paraišką dėl 90 000 ekiu. Įvairūs renginiai, kuriuos turėjo finansuoti ši dotacija, turėjo vykti 1998 m. rugsėjo ir spalio mėnesiais.

Skundo pareiškėjų teigimu, asociacija jau nuo 1998 m. liepos mėnesio bandė išsiaiškinti ar Komisija priims jų pateiktą paraišką, nes nesuradus kito finansavimo šaltinio, suplanuotus renginius reikėtų atšaukti. Skundo pareiškėjas kaltino, kad p. H. keletą telefonu kartų patikino asociaciją, kad prašoma suma bus suteikta. Skundo pareiškėjo teigimu, p. H. 1998 m. liepos pabaigoje (tai buvo vėliausias laikas, kai dar buvo galima atšaukti suplanuotus renginius) asociacijai pranešė, kad jų paraiška priimta ir atitinkami dokumentai bus pasirašyti per pirmąjį Komisijos posėdį po vasaros atostogų. Skundo pareiškėjai tvirtino, kad p. H. asociacijai patarė pradėti projekto įgyvendinimą. Be to, buvo teigiama, kad 1998 m. rugsėjo mėnesį p. H. asociacijai pranešė, kad dėl labai įtemptos darbotvarkės Komisija negalėjo pasirašyti minėtų dokumentų, bet patikino, kad jie bus pasirašyti per artimiausias dvi savaites. Skundo pareiškėjo teigimu, remiantis šiomis žodinėmis garantijomis, projektą imtasi vykdyti.

Skundo pareiškėjas tvirtino, kad beveik kasdien telefonu susisiekdavo su p. H., kuris visada patvirtindavo, kad raštas dėl lėšų skyrimo bus tuoj pat išduotas. 1998 m. lapkričio mėnesį asociacija kreipėsi į savo banką, prašydama kredito. Bankas pareikalavo pateikti raštišką Komisijos

patvirtinimą, kad dotacija bus paskirta. Taigi, skundo pareiškėjas tuomet kreipėsi į Komisijos atstovybę Vokietijoje. 1998 m. lapkričio 25 d. laiške dr. B. (tuo metu laikinai ėjęs Komisijos atstovybės Vokietijoje vadovo pareigas) patvirtino, kad Komisija patvirtino 90 000 ekiu dotacijos skyrimą ir kad atitinkami formalumai bus baigti iki metų pabaigos.

Tačiau Komisija savo 1998 m. gruodžio 23 d. laiške skundu pareiškėjui pranešė, kad ji patvirtino tik 20 000 ekiu dydžio dotaciją.

Tada, skundo pareiškėjo teigimu, p. H. asociacijai patarė 1999 m. pateikti naują paraišką, kuri išlygintų susidariusį 70 000 ekiu skirtumą. Ši paraiška buvo pateikta 1999 m. vasario mėnesį. Tačiau, Komisija savo 2000 m. sausio 28 d. sprendimu ją atmetė. Šis sprendimas rėmėsi išvada, kad lėšos, išskirtos 1999 m., negali būti panaudotos 1998 m. vykusių renginių finansavimui.

Vėliau skundo pareiškėjas keletą kartų susisiekiė su vietos Europos Parlamento nariu, atsakingu Komisijos nariu bei Komisijos tarnybomis. 2000 m. birželio 30 d. GD X generalinis direktorius skundo pareiškėjui pranešė, kad Komisija, suprasdama, kad 1998 m. lapkričio 25 d. dr. B. laiškas sukėlė pagrįstas viltis, sutiko padengti išlaidas nuo minėtos datos 1999 m. sausio 5 d. (datos, kai buvo gautas 1998 m. gruodžio 23 d. Komisijos laiškas). Tačiau Komisija argumentavo, kad ji padengs tik tų sutarčių išlaidas, kuriose buvo įtrauktas „rizikos straipsnis“ t. y. straipsnis dėl mokėjimo, kurį reikėjo atlikti tik tada, kai Komisija nuspręs suteikti dotaciją. Komisija taip pat sutiko padengti asociacijos darbuotojų atlyginimo išskolinimus su sąlyga, kad tokie mokėjimai buvo atlikti minėtu laikotarpiu. Komisija, remdamasi išdėstytais faktais, apskaičiavo, kad skundo pareiškėjui dėl nesutartinės atsakomybės, kurią sąlygojo 1998 m. lapkričio mėnesio laiškas, gali būti išmokėta 21 988, 54 eurų suma. Iš šios sumos turėjo būti išskaičiuota 20 000 eurų suma.

Skundo pareiškėjas nesutiko su šiuo pasiūlymu ir primygtinai reikalavo padengti visą 70 000 eurų sumą. Visi vėlesni bandymai priversti Komisiją pakeisti savo sprendimą buvo nesėkmingi. Tuomet skundo pareiškėjas kreipėsi į kitą Europos Parlamento narį, kuris perdavė skundą Ombudsmenui.

Skundo pareiškėjas savo 2002 m. kovo mėnesį ombudsmenui pateiktame skunde nurodė, kad visos iki tol jam ES suteiktos dotacijos rėmėsi pasitikėjimu. Skundo pareiškėjas teigė, kad 1995 m. asociacijai pateikus paraišką dėl dotacijos projektui, jai žodžiu buvo pranešta, kad lėšos buvo suteiktos ir todėl asociacija pradėjo vykdyti su tuo susijusius išsipareigojimus, nepaisydama, kad raštiškas patvirtinimas buvo gautas daug vėliau, kai pats projektas jau buvo baigtas. Skundo pareiškėjas paaiškino, kad lygiai tokia pat tvarka buvo taikoma ir vėlesnėms dotacijų paraiškoms.

Taigi, skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija nesumokėjo visos dotacijos sumos, nors, anot skundo pareiškėjo, buvo sutikusi tai padaryti. Apibendrinant, jis tvirtino, kad asociacija turi teisę gauti paaiškinimą dėl žodinių garantijų, kurias, kaip teigė skundo pareiškėjas, Komisijos tarnybų vardu suteikė p. H.

Be to, skundo pareiškėjas pridūrė, kad jis nedisponuoja jokiais kitomis lėšomis ir jei nebus rastas tinkamas sprendimas, asociacijai teks nutraukti savo veiklą.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Savo nuomonėje Komisija pateikė detalų įvykių sekos aprašymą, ypač apie laikotarpį po minėto 1998 m. gruodžio 23 d. laiško išsiuntimo. Komisija, ypač atsižvelgdama į skundo pareiškėjo kaltinimus, išdėstė šias pastabas:

1998 m. gegužės 31 d. asociacija pateikė paraišką dėl 90 000 eurų dotacijos, finansuojamos iš A-3024 biudžeto eilutės. 1998 m. rudenį kompetentingas atrankos komitetas išankstinės atrankos etape projektui paskyrė 20 000 eurų dotaciją. Per šį laikotarpį skundo pareiškėjas daug kartų telefonu bendravo su p. H., atsakingu už minėtą biudžeto eilutę. Skundo pareiškėjo teigimu, p. H. telefonu pažadėjo, kad bus suteikta 90 000 eurų sumos dotacija. Kadangi 1999 m. lapkričio mėnesį p. H.

numirė, tai dabar nebeįmanoma patikrinti faktų. Tačiau X GD byloje nebuvo rasta jokių minėtų pažadų įrodymų.

Komisijos Švietimo ir kultūros GD, pasikonsultavęs su Teisės tarnyba, nusprendė, kad be jau išmokėtos 20 000 eurų sumos, Komisija yra teisiškai įsipareigota padengti tik tuos finansinius įsipareigojimus, kuriuos asociacija įgijo nuo 1998 m. lapkričio 25 d. iki 1999 m. sausio 5 d. 2000 m. birželio 22 d. Švietimo ir kultūros GD generalinis direktorius susitiko su skundo pareiškėju ir paaiškino, kad GD padengs tas išlaidas, kurios buvo patirtos nuo 1998 m. lapkričio 25 d. iki 1999 m. sausio 5 d. 2000 m. birželio 30 d. laiške generalinis direktorius paaiškino, kad minėtų išlaidų suma sudarytų 1 988, 54 eurus.

TOLESNI TYRIMAI

Komisijos dokumentų patikrinimas

Ombudsmenas, atsižvelgęs į Komisijos nuomonę, nusprendė, kad tiriant šį skundą būtina gauti išsamesnę informaciją. Taigi, 2002 m. liepos 15 d. jis kreipėsi į Komisiją, prašydamas susipažinti su Komisijos byla. 2002 m. rugsėjo 19 d. ombudsmeno tarnyba patikrino X GD bei Komisijos atstovybės Vokietijoje bylas.

Paaiškėjo, kad X GD byloje nebuvo dokumentų originalų, datuotų ankstesne nei 1998 m. gruodžio 23 d. data. Iš esmės, buvo galima rasti tik vieną to laikotarpio dokumentą, t. y. 1998 m. gegužės 31 d. paraiškos kopiją.

Dokumentų byla Komisijos atstovybėje Vokietijoje buvo sutvarkyta ir išsami. Joje buvo atstovybės ir skundo pareiškėjo susirašinėjimo dokumentai, įskaitant 1998 m. liepos 2 d. skundo pareiškėjo laišką bei 1998 m. lapkričio 25 d. laiško kopiją. Šioje kopijoje buvo pridėtas laiško autoriaus ranka parašytas priedas, kuriame buvo ši formulė: „sutarta su p. [H] („mit H. [H] abgestimmt“).

Prašymas dėl išsamesnės informacijos

2002 m. rugsėjo 26 d. laiške ombudsmenas pranešė Komisijai, kad X GD dokumentų byla yra nepilna. Taigi, jis paprašė Komisijos išsiaiškinti, kur yra trūkstami dokumentai ir suteikti galimybę susipažinti su visa byla. Jei Komisija negalėtų rasti trūkstamų dokumentų, ombudsmenas tai paprašė patvirtinti raštu.

2002 m. lapkričio 8 d. Komisija apgailestaudama pranešė ombudsmenui, kad ji negalėjo rasti jokių su skundu susijusių dokumentų. Komisija ombudsmeno paprašė nevertinti šios nedovanotinos situacijos itin griežtai.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas, pateikdamas savo pastabas dėl Komisijos nuomonės ir jos 2002 m. lapkričio 8 d. laiško, neatsisakė savo skundo ir inter alia pateikė šias pastabas:

Savo nuomonėje Komisija visų pirma pabrėžė, kad Švietimo ir kultūros GD nusprendė, kad Komisija buvo teisiškai įsipareigota padengti tuos asociacijos finansinius įsipareigojimus, kuriuos ji prisiėmė nuo 1998 m. lapkričio 25 d. iki 1999 m. sausio 5 d. Be to, Komisija patvirtino, kad Švietimo ir kultūros GD skundo pareiškėjui pranešė, kad padengs jo patirtas išlaidas už minėtą laikotarpį. Šie teiginiai prieštaravo vienas kitam. 2000 m. birželio 22 d. susirinkime generalinis direktorius iš tikrųjų sutiko, kad Komisija turėtų padengti išlaidas, susidariusias nuo 1998 m. lapkričio 25 d. iki 1999 m. sausio 5d.

1998 m. asociacija kreipėsi į Komisiją, norėdama tapti jos informaciniu punktu. 1998 m. vasario 20 d. asociacija pateikė deklaraciją, kurioje nurodyta, kad ji gali laikytis sutarties įsipareigojimų, nepaisant to, kad tuo metu buvo atliktas tik žodinis susitarimas ir nebuvo pasirašyta jokia sutartis. Tačiau asociacija pasikloviė žodinėmis garantijomis, kad ši sutartis bus pasirašyta. 1998 m. birželio 26 d. Komisija asociacijai pranešė, kad Briuselyje prapuolė jos byla ir todėl paraiška tam tikrą laiką

tarpą liko neapsvarstyta. Asociacijai, susidūrusiai su tokia įvykių seka, iškilo ta pati dilema, kaip pirma ankstesnėje byloje, todėl ji kreipėsi į už informacinius punktus atsakingą Komisijos tarnybą, prašydama išduoti išankstinį patvirtinimą, kad sutartis bus pasirašyta. 1998 m. rugsėjo 17 d. šis patvirtinimas buvo išduotas. Atitinkama sutartis buvo pasirašyta 1998 m. rugsėjo 16 d. Oficialus pranešimas dėl sutarties pasirašymo asociacijai buvo įteiktas 1998 m. spalio 5 dieną.

OMBUSMENO PASTANGOS PASIEKTI DRAUGIŠKĄ SUSITARIMĄ

Ombudsmenas, atidžiai išnagrinėjęs pateiktas nuomones ir pastabas, nesutiko, kad Komisija tinkamai atsakė į skundo pareiškėjo kaltinimus.

Pasiūlymas dėl draugiško susitarimo

Todėl ombudsmenas, vadovaudamasis ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalimi, pateikė tokį pasiūlymą dėl draugiško susitarimo:

Europos Komisija turėtų peržiūrėti savo sprendimą „Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Thüringen“ asociacijai neišmokėti 90 000 eurų sumos.

Šis pasiūlymas rėmėsi tokiais samprotavimais:

1. Skundo pareiškėjas yra Vokietijos asociacijos direktorius. Asociacija pateikė paraišką dėl 90 000 eurų dotacijos. Tačiau jai buvo suteikta 21 988, 54 eurų suma. Taigi, skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija nesumokėjo visos dotacijos sumos, nors, jo manymu, buvo sutikusi tai padaryti. Apibendrinant, jis tvirtino, kad asociacija galėjo pasikliauti žodinėmis garantijomis, kurias, kaip teigė skundo pareiškėjas, Komisijos tarnybų vardu suteikė p. H, ir kuris taip pat pažadėjo, kad bus išmokėta visa 90 000 eurų dotacija. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad būtent dėl minėtų faktų, asociacija pradėjo įgyvendinti projektą bei patyrė išlaidas ar finansiškai išsipareigojo.
2. Komisija sutiko, kad aptariamuoju laikotarpiu skundo pareiškėjas dažnai susisiekdavo telefonu su p. H. Tačiau kadangi p. H. 1999 m. lapkričio mėnesį numirė, tai nebeįmanoma patikrinti faktų tikrumo. Komisija pridėjo, kad X GD dokumentuose nebuvo rasta jokių įrodymų dėl minėtų pažadų, kuriais klioavėsi skundo pareiškėjas.
3. Ombudsmenas pastebėjo, kad skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija asociacijai atsisakė suteikti visą 90 000 eurų sumos dotaciją, nors tik dėl jos suteiktų žodinių garantijų asociacija ir patyrė išlaidas arba finansiškai išsipareigojo. Todėl skundo pareiškėjas pasikloviė teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Tačiau remiantis Bendrijos teismų precedentine teise, šis principas laikomas pažeistu tik tuo atveju, jei administracija būtų suinteresuotam asmeniui davusi tikslią garantiją.⁵¹ Šiuo atveju skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisijos dokumentų bylos administratorius jam garantavo, kad Komisija suteiks visą 90 000 eurų sumos dotaciją, kurios prašė asociacija. Tai reiškė tikslią garantiją. Tačiau būtina pažymėti, kad Ombudsmenui nepavyko patikrinti šio kaltinimu priemonėmis, kurias Ombudsmenui suteikia jo statusas⁵² Ombudsmeno tarnybos tikrintuose Komisijos dokumentuose nebuvo jokių duomenų apie minėtus pažadus. Vienintelis asmuo, kuris būtų galėjęs atskleisti tiesą bei paliudyti ombudsmenui, buvo p. H., bet jis numirė.
4. Tačiau ombudsmenas nusprendė, kad šių patvirtinančių duomenų nebuvimas šioje byloje negali būti taikomas prieš skundo pareiškėją. Komisija pripažino, kad skundo pareiškėjas ir p. H. nuolat bendravo telefonu. Taigi, pareigūnui priderėjo užregistruoti šiuos pokalbius arba bent jau užrašyti svarbiausius šių pokalbių metu aptartus klausimus. Ombudsmenas manė, kad dėl to, jog nebuvo užregistruoti pokalbių duomenys, turėtų būti keliami mažesni reikalavimai skundo pareiškėjui įrodyti savo kaltinimus.

⁵¹ 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas Nr. 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL L 113/15, 1994.

⁵² „Kiek įmanydamas ombudsmenas siekia rasti sprendimą su atitinkama institucija ar įstaiga, kad būtų atsisakyta netinkamo administravimo ir būtų patenkintas skundas.“

5. Ombudsmenas nusprendė, kad yra bent trys veiksniai, kurie pagrindžia skundo pareiškėjo bylą. Pirma, kadangi projektas turėjo prasidėti 1998 m. rugsėjo mėnesį, tai asociacijai buvo labai svarbu laiku sužinoti (bent jau iki 1998 m. rugsėjo mėnesio pradžios), ar Komisija jai suteiks prašytą dotaciją. Šį teiginį patvirtino skundo pareiškėjo 1998 m. liepos 2 d. laiškas Komisijos atstovybei Vokietijoje. Laiške skundo pareiškėjas nurodė, kad gavus neigiamą atsakymą, asociacija turėtų atšaukti projektą, nes ji negalėtų iš kitų šaltinių padengti fondų nesuteiktų lėšų. Kadangi projektas buvo tęsiamas, o ne atšauktas, tai skundo pareiškėjo teigimas, kad jis gavo teigiamą patvirtinimą iš p. H., atrodo įtikinamas. Antra, skundo pareiškėjas paaiškino, kad ir praeityje asociacija vykdė (turėjo vykdyti) projektus, kurie rėmėsi vien tik žodinėmis garantijomis. Ombudsmenas pastebėjo, kad Komisija nepateikė jokių pastabų dėl šio bylos aspekto. Trečia, pateiktas teiginys, kad skundo pareiškėjas rėmėsi p. H. suteiktu patvirtinimu, atrodo įtikinamas, ypač kadangi patys Komisijos pareigūnai pasikloviė minėto asmens žodžiais. Komisijos atstovybės Vokietijoje dokumentų patikrinimo metu rastas 1998 m. lapkričio 25 d. laiškas taip pat rėmėsi informacija, kurią suteikė p. H.
6. Ombudsmenas pastebėjo, kad Komisija nepateikė jokių argumentų, kodėl skundo pareiškėjui būtų reikėję nesikliauti Komisijos dokumentų bylos administratoriaus garantijomis.
7. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į susidariusias aplinkybes, nusprendė, kad Komisijos atsisakymas asociacijai išmokėti visą 90 000 eurų sumą, kurios 1998 m. gegužės 31 d. prašė asociacija, gali būti netinkamo administravimo atvejis.

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje nurodė, kad ombudsmeno išvados rėmėsi faktais, kurie nėra pagrįsti apčiuopiamais įrodymais, o veikia remiasi prielaidomis ir išvadamis, padarytomis pasitelkus analogijos su kitomis situacijomis metodą. Komisija pabrėžė, kad jos priimta pozicija, kurios ji lyg šiol laikosi, atspindi jos įsipareigojimą laikytis patikimo finansų valdymo principų. Šiuo atveju yra būtina pakartoti, kad Komisija būtų įpareigota suteikti finansinę paramą tik remiantis raštišku įsipareigojimu, kuris būtų sudarytas, remiantis atitinkamomis taisyklėmis.

Tačiau Komisija pridūrė, kad siekdama išsaugoti gerą Europos institucijų reputaciją jos piliečių akivaizdoje bei stengdamasi šioje byloje nesukelti nuostolių paramos gavėjui, išimties tvarka sutinka priimti ombudsmeno pasiūlymą.

Taigi, Komisija kaip galima greičiau patikrins šio projekto išlaidų ataskaitą ir nustatys, kurios išlaidos yra kompensuotinos ir koks yra gavėjui išmokėtinas likutis. Tačiau Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad skundo pareiškėjas turėtų suprasti, kad galutinė subsidijos suma nebūtinai bus lygi reikalaujamai 90 000 eurų sumai.

Skundo pareiškėjo pastabos

2003 m. kovo 20 d. skundo pareiškėjas Ombudsmeno tarnyboms telefonu pranešė, kad draugiškas sprendimas gali būti laikomas priimtu.

SPRENDIMAS

1. Visos dotacijos sumos neišmokėjimas

1.1 Skundo pareiškėjas yra Vokietijos asociacijos direktorius. Asociacija pateikė paraišką dėl 90 000 eurų dotacijos. Tačiau jai buvo suteikta 21 988, 54 eurų suma. Taigi, skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija nesumokėjo visos dotacijos sumos, nors, jo manymu, buvo sutikusi tai padaryti. Iš esmės, jis tvirtino, kad asociacijai buvo suteikta teisė pasikliauti žodinėmis garantijomis, kurias, kaip teigė skundo pareiškėjas, Komisijos tarnybų vardu suteikė p. H, kuris taip pat pažadėjo, kad bus išmokėta 90 000 eurų dotacija.

1.2. Savo nuomonėje Komisija iš esmės laikėsi nuomonės, kad skundo reikalavimai nėra pagrįsti įrodymais.

1.3. Ombudsmenas, atsižvelgęs į visus susijusius faktus ir argumentus, pasiūlė Komisijai priimti draugišką susitarimą, pagal kurį ji peržiūrėtų savo sprendimą neišmokėti visos 90 000 eurų sumos.

1.4. Savo nuomonėje Komisija pranešė Ombudsmenui, kad išimties tvarka ji sutinka priimti Ombudsmeno pasiūlymą. Todėl ji kaip galima greičiau patikrins išlaidų, kurias nurodė skundo pareiškėjas kompensuotinumą. Tačiau Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad skundo pareiškėjas turėtų suprasti, kad galutinė subsidijos suma nebūtinai bus lygi reikalaujamai 90 000 eurų sumai.

2. Išvada

Ombudsmeno iniciatyva, dėl skundo buvo pasiektas draugiškas susitarimas tarp skundo pareiškėjo ir Komisijos. Taigi, ombudsmenas šią bylą užbaigia.

KOMISIJA SUTINKA IŠMOKĖTI KOMPENSACIJĄ BUVUSIAM PAGALBINIAM DARBUOTOJUI

Europos Ombudsmeno sprendimas dėl skundo Nr. 1166/2002/(SM)IJH prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundą pateikė buvusi Komisijos darbuotoja. Ji dirbo pagalbine darbuotoja nuo 1995 m. gegužės 1 d. iki 1998 m. balandžio 30 dienos. Nuo 1998 m. gegužės 15 d. iki 2001 m. gegužės 15 d. ji dirbo laikinąja darbuotoja. Skundo pareiškėjai dirbant pagalbine darbuotoja, remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4a straipsniu ir Europos Bendrijų kitų darbuotojų įdarbinimo sąlygų 21 straipsniu, jai buvo mokama sekretoriaus padėjėjo priemoka. Komisijai su skundo pareiškėja sudarius laikinojo darbuotojo sutartį, sekretoriaus padėjėjo priemokos mokėjimas buvo nutrauktas. Skundo pareiškėja šio fakto nepastebėjo.

Skundo pareiškėja maždaug mėnesį prieš baigiantis jos laikinajai sutarčiai gavo oficialų pranešimą, kuriame jai pranešama, kad laikinojo kontrakto metu jai turėjo būti mokama sekretoriaus padėjėjo priemoka. Tačiau iš tikrųjų sekretoriaus padėjėjo priemoka jai buvo mokama tik nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gegužės 15 dienos.

Skundo pareiškėja, remdamosi Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsniu, pateikė apeliacinį skundą dėl sprendimo jai mokėti sekretoriaus padėjėjo priemoką tik nuo 2001 m. sausio 1 d., o ne nuo jos laikinosios sutarties pradžios t. y. nuo 1998 m. gegužės 15 dienos. Komisija, atsakydama į skundą, sutiko jai sumokėti pusę sekretoriaus padėjėjo priemokos t. y. už laikotarpį nuo 1998 m. gegužės 15 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d.

2002 m. birželio 17 d. skundo pareiškėja ombudsmenui apskundė Komisijos sprendimą nesumokėti jai visas jai priklausančias sekretoriaus padėjėjo priemokas už laikotarpį nuo 1998 m. gegužės 15 d. iki 2000 m. gruodžio 31 dienos. Ji reikalavo, kad Komisija sumokėtų minėtą sumą atgaline data.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Apibendrinant, Komisija savo nuomonėje išdėstė šiuos faktus:

1995–2001 metų laikotarpiu skundo pareiškėjos darbo pobūdis nekito. Sekretoriaus padėjėjo priemoka jai buvo mokama, kaip pagalbinei darbuotojai (1995–1998), bet ši priemoka nebuvo mokama, kai ji tapo laikinąja darbuotoja (1998–2000). 2001 m. balandžio mėnesį generalinis direktoratas, kuriame ji dirbo padavė prašymą mokėti jai minėtą priemoką, kuri jai buvo mokama 2001 metais.

Skundo pareiškėja per nurodytą terminą laiku neužginčijo sprendimo, kuris buvo aiškiai išdėstytas jai pateiktame dokumente, kurį ji pasirašė 1998 m. gegužės mėn., kad jai tapus laikinąja darbuotoja sekretoriaus padėjėjo priemoka nebus mokama. Be to, jos algalapiuose nurodytos sumos, pradedant 1998 m. birželio mėnesiu skyrėsi nuo 1998 m. balandžio mėnesio algalapio, nes juose nebuvo nurodyta sekretoriaus padėjėjo priemoka.

Dar daugiau kalbant apie asmeninę atsakomybę ir atsakingumą, ji buvo neapdairi neįsigilindama į dokumentą, išdėstantį jos teises, kurį ji pasirašė 1998 m. gegužės mėnesį. Be to, nepastebėdama pasikeitimų savo algalapyje ir pajamų sumažėjimo, ji pasielgė netinkamai ir neapdairiai, ir tuo būdu prisidėjo prie jai priklausančių sumų laiku neišmokėjimo.

Tačiau jai pateiktame 2002 m. balandžio 29 d. sprendime Komisija, atsakydama į jos skundą, sutiko jai išmokėti pusę jai priklausančios priemokos sumos. Nors atsižvelgiant į galimą ieškinį dėl aplaidumo, Komisija nusprendė, kad nors skundo pareiškėja ir pati prisidėjo prie nuostolių sau padarymo, Komisijos taryba taip pat turi prisiimti dalį atsakomybės už nesugebėjimą laiku išmokėti jai priemokos.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėja savo pastabose išdėstė šiuos faktus:

Sudarant pirmąją skundo pareiškėjos darbo sutartį buvo imtasi visų reikiamų priemonių, kad ji galėtų pasinaudoti jai priklausančiomis priemokomis. Taigi, pasirašant laikinąją darbo sutartį jai nekilo jokių abejonių dėl jos duomenų tikslaus įrašymo. Ji nuoširdžiai tikėjo, kad į jos atsakingam pareigūnui pateiktus duomenis bus atsižvelgta, ypač į tai, kad jos atliekamo darbo pobūdis nesikeičia, ji tęsia darbą tame pačiame skyriuje. Skundo pareiškėja suprato, kad pasikeitė tik jos sutartis.

OMBUDSMENO PASTANGOS PRIIMTI DRAUGIŠKĄ SPRENDIMĄ

Ombudsmenas, atidžiai išnagrinėjęs Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjos pastabas, nusprendė, kad Komisija nevisai pakankamai atsakė į skundo pareiškėjos reikalavimus. Ombudsmenas, vadovaudamasis savo statuto 3 straipsnio 5 dalimi⁵³, kreipėsi raštu į Komisijos Pirmininką, siūlydamas draugiškai susitarti, atsižvelgiant į atliktą Komisijos ir skundo pareiškėjos ginčytinų klausimų išnagrinėjimą

1 Reikalavimas išmokėti sekretoriaus padėjėjo išmoką atgaline data

1.1 Skundo pareiškėja kaltino Komisiją jai neišmokėjus visos sekretoriaus padėjėjo priemokos sumos, kuri jai priklauso už laikotarpį nuo 1998 m. gegužės 15 d. iki 2000 m. gruodžio 31 dienos. Ji reikalavo, kad Komisija šią sumą išmokėtų atgaline data.

1.2 Komisija pripažino, kad skundo pareiškėjos darbo pobūdis nesikeitė, kai jos pagalbinio darbuotojo sutartis pasikeitė į laikinojo darbuotojo sutartį. Komisija teigė, kad skundo pareiškėja, per tinkamą terminą neužginčijo sprendimo, nemokėti sekretoriaus padėjėjo priemokos, jai tapus laikinąja darbuotoja, o taip pat, atsižvelgiant į galimą ieškinį dėl aplaidumo, ji pati prisidėjo prie savo patirtų nuostolių, nes ji pasirašė dokumentą, kuriame aiškiai išdėstyta, kad jai nebus mokama sekretoriaus padėjėjo priemoka. Be to, ji gaudavo atsiskaitymo lapelius, kuriuose neregistruota sekretoriaus padėjėjo priemoka. Tačiau Komisijos tarnybos prisiima dalį atsakomybės, todėl Komisija sutinka skundo pareiškėjai išmokėti pusę sekretoriaus padėjėjo priemokos sumos.

1.3 Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad Komisija sutiko, kad skundo pareiškėja turėjo teisę reikalauti jai mokėti sekretoriaus padėjėjo priemoką už visą nagrinėjamą laikotarpį ir, kad Komisija nepateikė jokių taisyklių ir nepaminėjo jokių principų, kurie užkirstų kelią skundo pareiškėjai priklausančios sekretoriaus padėjėjo priemokos išmokėjimui atgaline data.

⁵³

Reikia pastebėti, kad šis klausimas skiriasi nuo skunde pateikto klausimo, kuris pažymėtas ta pačia data.

1.4 Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į Komisijos argumentą, kad skundo pareiškėja buvo dalinai kalta dėl aplaidumo. Tačiau Komisija neteigė, kad skundo pareiškėja nesugebėjo vykdyti savo, kaip pagalbinės ar laikinosios darbuotojos, pareigų arba, kad ji nesilaikė savo įsipareigojimų pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus. Pateikti duomenys leidžia manyti, kad skundo pareiškėjos statuso pakeitimą iš pagalbinės darbuotojos į laikinąją darbuotoją inicijavo Komisija. Be to, Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad skundo pareiškėja nereikalavo išmokėti delspinigių. Taigi, jei Komisija ir išmokės skundo pareiškėjai visą jai priklausiusios sekretoriaus padėjėjo priemokos sumą, ji vis tiek patirs finansinių nuostolių dėl to, kad nesugebėjo anksčiau panaudoti buvusių galimybių ištaisyti Komisijos klaidą.

1.5 Ombudsmenas, atsižvelgdamas į minėtus faktus, padarė laikinąją išvadą, kad Komisijos sprendimas skundo pareiškėjai išmokėti tik pusę jai priklausančios sekretoriaus padėjėjo priemokos sumos yra savavališkas ir neteisingas ir todėl Komisija turėtų dar kartą peržiūrėti savo poziciją, atsižvelgdama į ypatingas šios bylos aplinkybes.

Draugiško sprendimo pasiūlymas

Europos ombudsmenas siūlo Komisijai imtis priemonių, padėsiančių išvengti savavališkumo ir neobjektyvumo priimant sprendimą dėl visos sekretoriaus padėjėjo priemokos išmokėjimo už nagrinėjamą laikotarpį ir bei atsižvelgti į ypatingas šios bylos aplinkybes.

Komisijos atsakymas

Komisija, atsakydama į ombudsmeno pateiktą pasiūlymą, atkreipė dėmesį, kad ji neturi jokių teisinių įsipareigojimų, skundo pareiškėjai nes skundo pareiškėja neužprotestavo minėtų sprendimų per nustatytą terminą. Tačiau Komisija, atsižvelgdama į Europos ombudsmeno išdėstytus teiginius, mano, kad ši byla yra išskirtinė ir todėl ji pateisina papildomos ex gratia kompensacijos suteikimą.

Skundo pareiškėjo pastabos

2003 m. birželio 2 d. skundo pareiškėja Ombudsmeno tarnybai telefonu pranešė, kad buvo pasiektas draugiškas susitarimas.

SPRENDIMAS

1 Reikalavimas išmokėti sekretoriaus padėjėjo išmoką atgaline data

1.1 Skundo pareiškėja kaltino Komisiją jai nesumokėjus visos jai priklausančios sekretoriaus padėjėjo priemokos sumos. Ji reikalavo, kad Komisija jai išmokėtų visą šią sumą atgaline data.

1.2 Ombudsmenas, atidžiai išnagrinėjęs Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjos pastabas, raštu kreipėsi į Komisijos pirmininką, siūlydamas draugiškai susitarti, remiantis statuto 3 straipsnio 5 dalimi.

1.3 Komisija, atsakydama dėl Ombudsmeno pateikto pasiūlymo, atkreipė dėmesį, kad ji neturi jokių teisinių įsipareigojimų skundo pareiškėjai, nes skundo pareiškėja neužprotestavo minėtų sprendimų per nustatytą terminą. Tačiau Komisija, atsižvelgdama į Europos ombudsmeno išdėstytus teiginius, mano, kad ši byla yra išskirtinė ir todėl pateisina papildomos ex gratia kompensacijos suteikimą.

1.4 Skundo pareiškėja Ombudsmenui pranešė, kad jos manymu buvo pasiektas draugiškas susitarimas.

2 Išvada

Ombudsmeno iniciatyva buvo pasiektas draugiškas susitarimas tarp skundo pareiškėjos ir Komisijos. Todėl, ombudsmenas baigė šią bylą.

OMBUDSMENUI PATEIKUS PASIŪLYMĄ DĖL DRAUGIŠKO SUSITARIMO, KOMISIJA SUTINKA ŽURNALISTUI SUTEIKTI INFORMACIJĄ

Sprendimas dėl skundo Nr. 1402/2002/GG prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas yra Vokietijos savaitraščio „Stern“ korespondentas Briuselyje. Nuo 2002 m. vasario mėnesio leidinyje buvo rašoma apie keletą finansinių susijusių su Europos Komisija, ypač Eurostatu (Europos Bendrijų statistikos tarnyba, vienu iš Komisijos generalinių direktoratų). Skundo pareiškėjas pateikė Komisijai adresuotų raštiškų klausimų ir laiškų kopijas, datuotas: 2002 m. kovo 12 d., 2002 m. kovo 26 d., 2002 m. kovo 28 d., 2002 m. balandžio 5 d., 2002 m. liepos 8 d., 2002 m. liepos 22 d., 2002 m. liepos 26 d. ir 2002 m. rugpjūčio 7 d. ir taip pat Komisijos atsakymų kopijas. Keletas šių klausimų siejosi su sutartimis, kurias kompanija „Eurogramme“ sudarė su Eurostatu.

Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija pakartotinai atsisakė pateikti informaciją, motyvuodama tuo, kad dėl šių klausimų dar vyksta OLAF (Kovos su sukčiavimu biuro) vykdomas tyrimas. Skundo pareiškėjas taip pat tvirtino, kad kartais Komisija netgi atsisakydavo suteikti elementariausią informaciją pvz., apie tai, kokias sutartis Komisija buvo sudariusi su tam tikra kompanija. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisijos elgesys buvo neteisėtas ir trukdė savaitraščiui informuoti visuomenę apie svarbius klausimus.

Skundo pareiškėjas pateikė daugelį argumentų savo skundui pagrįsti. Pirma, jis manė, kad Komisija nepateikė paaiškinimų apie tai, kokiū būdu jo prašoma informacija būtų pakenkusi OLAF vykdomam tyrimui. Skundo pareiškėjo nuomone, publikacijos spaudoje būtų tik pagreitinę vykdomus tyrimus. Antra, skundo pareiškėjas tvirtino, kad nebuvo jokių įrodymų, kurie leistų manyti, kad OLAF prašė Komisijos nesuteikti susijusios informacijos. Trečia, skundo pareiškėjas teigė, kad kai kada OLAF vykdomi tyrimai užtrukdavo labai ilgai. Jo manymu, Eurostatui pateikti įtarimai buvo tiriami jau nuo 1998 metų. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad tokiu atveju Komisija galėtų stabdyti informacijos pateikimą metų metus, net neminint tolesnių kriminalinių nusikaltimų ar administracinių pažeidimų tyrimų, dėl kurių informacija galėtų būti taip pat sustabdyta. Ketvirta, skundo pareiškėjas įrodinėjo, kad Komisija elgėsi savavališkai, nes kai kada ji atsakydavo dėl tokių dalykų, kurie buvo OLAF tyrimo objektas, tačiau kai kada atsisakydavo atsakyti į tokio pobūdžio pateiktus klausimus. Pagaliau, skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija kai kada savavališkai keisdavo motyvus, dėl kurių ji atsisakydavo suteikti prašomą informaciją. Skundo pareiškėjo teigimu, vienu atveju Komisija pirmiausiai pranešė, kad dalykai, apie kuriuos jis prašo informacijos yra tikrinami, o vėliau parašė, kad „šiuo metu“ negali atsakyti. Pagaliau skundo pareiškėjui Komisija pranešė, kad negali suteikti jo prašomos informacijos, nes ji „iš dalies siejasi su OLAF šiuo metu vykdomu tyrimu“.

Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija atsakytų į jo nuo 2002 m. kovo mėnesio pateiktus klausimus.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje išdėstė šias pastabas:

Komisijos Tinkamo administracinio elgesio kodeksas yra taikomas tiek piliečių prašymams, tiek ir paklausimams dėl informacijos, kuriuos pateikia žiniasklaida. Žiniasklaidai (t. y. žurnalistams) kodekse nėra numatytos jokios išskirtinės ir (arba) papildomos teisės nei tos, kurios Kodekse numatytos visuomenės pateiktiems prašymams nagrinėti.

Spaudos ir ryšių tarnyba labai skrupulingai laikosi nustatytų terminų t. y. atsakymas į paklausimą turi būti išsiųstas per penkiolika darbo dienų nuo paklausimo gavimo. Tačiau Komisija pripažino, kad neatsakė į 2002 m. balandžio 5 d. skundo pareiškėjo laišką ir dėl to atsiprašė.

Nuomonė, kad Komisija savivaliavo pateikdama sprendimus dėl prašymų gauti išlaptintos informacijos kilo dėl to, kad buvo vadovaujama atskirų atvejų nagrinėjimo metodu. Komisija tinkamai atsakė į skundo pareiškėjo paklausimus dėl faktinės informacijos. Tačiau daugelis skundo tyrime minėtų skundo pareiškėjo paklausimų nėra susiję su prašymu gauti turimos ir lengvai prieinamos informacijos, bet reikalauja, kad Komisija pateiktų oficialią savo poziciją dėl tam tikrų specifinių klausimų. Šiuo atveju Komisija turėjo įgaliojimus nuspręsti savo nuožiūra, kokią poziciją ji norėtų priimti ir kada tai padaryti, todėl ji pasilieka teisę nekomentuoti svarstomų klausimų.

Komisija, atsakydama į kaltinimą, kad ji atsisakė suteikti informaciją, motyvuodama tuo, kad ši informacija tiesiogiai siejasi su OLAF vykdomu tyrimu, atkreipė dėmesį į tai, kad tokio pobūdžio klausimus reikia tiesiogiai adresuoti OLAF.

Visi paklausimai dėl dokumentų buvo nagrinėjami, remiantis reglamentu Nr. 1049/2001 dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais. Komisijos manymu, konkretus skundo pareiškėjo paklausimas, prašantis Komisijos pateikti sąrašą sutarčių, kurios sudarytos su tam tikra kompanija, priklauso šio reglamento kompetencijai. Nėra tokios duomenų bazės, kurioje išsamiai būtų pateiktos visos sudarytos sutartys. Galima rasti sąrašą kompanijoms duotų „išsipareigojimų“, pavadintą „Eurogramme“, bet norint sudaryti sąrašą, tai būtina atlikti rankiniu būdu, bendradarbiaujant su įvairiai generaliniais direktoratais. Komisija nusprendė, kad šiuo konkrečiu atveju parašomas sąrašas neatitiko dokumento tipui, kuriam būtų taikoma viena iš minėto reglamento išimčių, ir todėl jį galima pateikti skundo pareiškėjui.

Prie Komisijos nuomonės buvo pridėdama sutarčių „Eurogramme“ sąrašo kopija.

Skundo pareiškėjo pastabos

Pastabose skundo pareiškėjas neatsisakė savo skundo ir pateikė šios papildomos pastabos.

Valstybės institucijų pareiga suteikti informaciją buvo įtvirtinta valstybių narių spaudos įstatyme, kuris rėmėsi spaudos laivės principu, pripažįstamu visoje Sąjungoje. Pagrindinių teisių chartijoje taip pat minima „informacijos laisvė“.

Žinoma, Komisija gali laisvai nuspręsti kaip ir kada pateikti savo poziciją. Tačiau Komisijai pateikti klausimai nesisiejo su Komisijos nuomonės pateikimu, bet buvo skirti gauti faktinę informaciją, t. y. Komisijos sprendimus, administracinius nutarimus arba teiginius, kurie buvo pateikti viešai arba dokumentuose ir kuriuos skundo pareiškėjas prašė patvirtinti arba paneigti. Paklausimas, kuriame Komisijos prašoma paaiškinti dėl netinkamo Bendrijos finansų valdymo atvejų, padarytas išvadas yra ne prašymas pateikti jos nuomonę, o veikiau noras sužinoti, ką šiuo atžvilgiu faktiškai nuveikė Komisija. Jei Komisija nieko nenuveikė šiuo klausimu, tai visuomenė taip pat turėtų apie tai sužinoti.

Komisijos siūlymas tiesiogiai kreiptis į OLAF buvo klaidinantis. OLAF dažniausiai atsisako suteikti informaciją apie dar neištirtas bylas. Be to, minėti klausimai nebuvo susiję su OLAF tyrimais, bet veikiau su faktais, priklausančiais Komisijos veiklos sferai.

Be to, klaidinga teigti, kad Komisija, išskyrus vieną atvejį, visada vadovavosi Tinkamo administracinio elgesio kodeksu. Iš tikrųjų klausimai opiomis temomis (pavyzdžiui, Komisijos apskaitos sistema ar teisiškai ginčytini Komisijos narių darbo užmokesčio aspektai) dažnai likdavo Komisijos neatsakyti. Tai pasakytina apie visus 2002 m. birželio 7 d., 2002 m. birželio 16 d. ir 2002 m. liepos 22 d. klausimus (dėl ataskaitos pateikimo) ir iš dalies taikytina 2002 m. birželio 2 d. klausimui.

Skundo pareiškėjas reikalavo, kad Komisija pakeistų savo administracinę praktiką ir atsakytų į klausimus.

2002 m. birželio 7 d., 2002 m. birželio 16 d. ir 2002 m. liepos 22 d. klausimų kopijos pridėdamos prie skundo pareiškėjo pastabų⁵⁴.

⁵⁴ 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas Nr. 94/262 dėl nuostatų ir bendrųjų sąlygų, ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių, 1994 OL L 113/15.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, buvo nustatyta, kad reikalingi tolesni tyrimai. Todėl ombudsmenas paprašė Komisijos pateikti savo pastabas dėl skundo pareiškėjo pastabų.

Antroji Komisijos nuomonė

Savo antroje nuomonėje Komisija pateikė šias pastabas:

Skundo pareiškėjas nenurodė konkretaus Chartijos straipsnio, kuriuo jis rėmėsi, minėdamas teisę į „informacijos laisvę“. Tačiau Komisija mano, kad skundo pareiškėjas rėmėsi chartijos 11 straipsniu („žodžio ir informacijos laisvė“) bei 42 straipsniu („teisė susipažinti su dokumentais“).

Chartijos 42 straipsnyje naudojama ta pati formulė, kaip ir EB sutarties 255 straipsnyje. Reglamentas Nr. 1049/2001 išdėsto visuomenės teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais principus ir apribojimus.

Komisijos Tinkamo administracinio elgesio kodekse nurodoma, kad į paklausimus reikia atsakyti pačiu priimtinausiu būdu ir kaip galima greičiau. Ši nuostata neįpareigoja Komisijos darbuotojų suteikti visą prašomą informaciją. Darbuotojas, vadovaudamasis kodeksu, gali nuspręsti, kad informacijos atskleidimas nepasitarnaus Bendrijos interesams. Tokiu atveju galima pateisinti atsisakymą suteikti informaciją.

Komisija, atsakydama dėl kaltinimo nepagrįstai atsisakius suteikti informaciją, nurodė, kad, jos manymu, OFAL vykdomi tyrimai bei pačios Komisijos vis dar atliekamas vidinis tyrimas sudarė rimtą pagrindą atsisakymui suteikti informaciją.

Visi skundo pareiškėjo pateikti paklausimai dėl faktinės informacijos buvo tinkamai atsakyti. Tačiau jei buvo nuspręsta, kad paklausimai yra OLAF vykdomų tyrimų objektu, tai į juos Komisija negalėjo atsakyti būtent tuo metu.

Klausimai dėl dalykų, susijusių su OLAF vykdomu tyrimu, turi būti adresuojami OLAF. Tačiau būtina pabrėžti, kad OLAF remdamasis šios įstaigos politika niekada nekomentuoja dar vykstančių tyrimų. Todėl Komisija nusprendė, kad informacijos suteikimas būtų galėjęs pakenkti tyrimų vykdymui. Be to, siekiant apsaugoti tyrimų rezultatus, Reglamente Nr. 1049/2001 yra numatyta speciali išimtis dėl teisės susipažinti su dokumentais.

Į 2002 birželio 2 d., 2002 m. birželio 7 d., 2002 m. birželio 16 d. ir 2002 m. liepos 22 d. paklausimus buvo atsakyta raštu 2002 m. birželio 5 dieną. Į klausimus, pateiktus 2002 m. birželio 7 d. ir 2002 m. liepos 22 d., buvo atsakyta telefonu. Dėl klausimo apie korekcinius koeficientus, datuoto 2002 m. birželio 16 d., skundo pareiškėjui buvo nurodyta kreiptis į p. M., už šį klausimą atsakingą asmenį. P. M. nebuvo pateikti jokie klausimai ir jis nieko apie juos nežinojo. Tai ir buvo priežastis, dėl kurios nebuvo gautas joks atsakymas. Tačiau Komisija atkreipė dėmesį, kad skundo pareiškėjo klausimai buvo beveik tokie patys, kaip ir Gabriele Stauner, Europos Parlamento narės, pateikti klausimai Nr. P-1805/02 ir Nr. E-2807/02.

Komisijos ekspertų atsakymai p. Stauner pridedami prie antrosios Komisijos nuomonės.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose dėl antrosios Komisijos nuomonės išdėstė šiuos komentarus:

Jei Komisija manytų, kad Europos lygiu neegzistuoja jokia pareiga suteikti informaciją žurnalistams, tai reikštų, kad Bendrijos teisyne yra svarbi spraga ir Komisija būtų raginama pateikti teisės aktų pasiūlymą. Kita vertus, tai neatleistų Komisijos nuo išipareigojimo, nuspręsti kada suteikti informaciją remiantis aiškiais ir nuosekliais principais.

Tačiau minėtas teiginys nebuvo taikomas nagrinėjamai bylai. Komisija savo nuožiūra pasirinkdavo nuorodą į OLAF vykdomus tyrimus. Kai kada Komisija suteikdavo informaciją, o kai kada

atsisakydavo tai padaryti. Tai nebuvo daroma dėl OLAF vykdomų tyrimų, bet veikiau dėl kitų priežasčių, kurios nebuvo paaiškintos.

Žinoma Komisija tam tikrais aiškiai apibrėžtais atvejais (pavyzdžiui, dėl drausminių procedūrų) turėjo teisę atsisakyti suteikti informaciją, norėdama, pavyzdžiui, apsaugoti asmens teises). Tačiau būtina pateikti išsamias priežastis dėl kurių atsisakoma suteikti informaciją, o ne tik nurodyti į OLAF vykdomus tyrimus.

Malonu pastebėti, kad klausimas dėl „Eurogramme“ buvo atsakytas. Tačiau tai yra tam tikra kritika, nes būtent skundas ombudsmenui ir padėjo pasiekti šį rezultatą.

2002 m. birželio 7 d. ir 2002 m. liepos 22 d. klausimai nebuvo atsakyti nei raštu, nei žodžiu. Reikia pasakyti, kad Komisija nepateikė jokių duomenų, įrodančių, kada klausimai buvo atsakyti arba kas į juos atsakė ar kurią dieną tai įvyko. Skundo pareiškėjas savo 2002 m. liepos 22 d. laiške nurodė, kad į jo 2002 m. liepos 7 d. paklausimą vis dar nėra atsakyta. Tuo metu Komisija šio fakto nepaneigė.

Dėl 2002 m. liepos 16 d. paklausimo skundo pareiškėjas suprato, kad jo klausimai bus perduoti p. M.

Į 2002 m. birželio 2 d. klausimą iš tikrųjų buvo atsakyta. Tačiau atsakymas paliko daug neatsakytų klausimo aspektų. Jis tai nurodė savo 2002 m. birželio 7 d. ir 2002 m. liepos 22 d. laiškuose.

Skundo pareiškėjas baigė savo pastabas reikalaujamas, kad į klausimus būtų pateikti raštiški atsakymai raštu.

OMBUSMENO PASTANGOS PASIEKTI DRAUGIŠKĄ SUSITARIMĄ

Ombudsmenas, atidžiai išnagrinėjęs pateiktas nuomones ir pastabas, nesutiko, kad Komisija tinkamai įvykdė skundo pareiškėjo reikalavimus.

Draugiško susitarimo pasiūlymas

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalies nuostatos⁵⁵ ombudsmenui nurodo panaudoti visas galimybes, ieškant sprendimo pačioje suinteresuotojoje institucijoje tam, kad būtų galima pašalinti netinkamo administravimo atvejus ir patenkinti skundo reikalavimus. Ombudsmenas priėjo negalutinės išvados, kad Komisijos atsisakymas atsakyti į skundo pareiškėjo pateiktus klausimus, kai pastarasis Komisijos prašė suteikti informaciją, yra netinkamo administravimo atvejis.

Todėl Ombudsmenas Komisijai pateikė pasiūlymą draugiškai susitarti su skundo pareiškėju:

Europos Komisija turi pateikti skundo pareiškėjo prašomą informaciją, nebent to nebūtų galima padaryti dėl svarbių priežasčių.

Šis pasiūlymas rėmėsi šiais teiginiais:

1. Ombudsmenas, atsižvelgęs į skundo pareiškėjo pastabas ir į Komisijos nuomones, mano, kad skundo pareiškėjas vis dar nori gauti atsakymus į savo 2002 m. kovo 12 d. paklausimo 6–9 klausimus, į 2002 m. kovo 26 d. laiško 1–8 klausimus, į 2002 m. birželio 2 d. laiško 2–8 klausimus bei į 2002 m. birželio 7 d. ir 2002 m. liepos 22 d. (dėl ataskaitos pateikimo) paklausimus
2. Ombudsmenas mano, kad piliečių prašomos informacijos, suteikimas atspindi tinkamą įstaigos administravimo praktiką, išskyrus atvejus, kai esama priežasčių, kurios pagrįstų atsisakymą suteikti informaciją. Naudinga prisiminti Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnį, kuris nustato, kad sprendimus būtina priimti kaip galima atviriau ir kaip galima labiau priartinant prie piliečių. Ombudsmenas yra įsitikinęs, kad šį reikalavimą gali deramai vykdyti tik skaidri ir paslaugi

⁵⁵

Plg. Europos ombudsmeno pasiūlyto ir Europos Parlamento patvirtinto Europos tinkamos administravimo kodekso 12 straipsnio 1 dalis. Šį kodeksą gali rasti ombudsmeno interneto svetainėje (<http://euro-ombudsman.eu.int>).

administracija. Šiuo atveju būtina pripažinti žiniasklaidos svarbą visuomenės informavime apie ES veiklą. Šis darbas padeda piliečiams kontroliuoti ES institucijas ir jų struktūrinius padalinius.

3. Ombudsmenas mano, kad nagrinėjant šį atvejį, būtina atskirti prašymą suteikti informaciją nuo prašymo pateikti savo poziciją dėl tam tikro klausimo. Kadangi skundo pareiškėjas sutiko, kad Komisija gali pati nuspręsti kaip ir kada pateikti savo poziciją dėl tam tikrų dalykų, tai skunde būtina nagrinėti tik kaltinimą Komisijai dėl neatsakymo į prašymus suteikti informaciją. Komisija argumentavo, kad daugelis skundo pareiškėjo klausimų reikalavo ne vien faktinės informacijos, bet taip pat prašė pateikti poziciją vienu ar kitu klausimu. Kaip paaiškėjo išnagrinėjus skundo pareiškėjo pateiktus dokumentus, šiam argumentui paremti yra rimtas pagrindas. Tačiau ombudsmenas pažymėjo, kad kai kuriuose klausimuose iš tikrųjų prašoma pateikti faktinę informaciją, pavyzdžiui: 2002 m. kovo 26 d. laiško 10 klausime (kuriame skundo pareiškėjas prašo atsakyti, ar anksčiau vienos kompanijos atlikti darbai už 1,5 milijonų eurų per metus dabar yra pavesti kitai kompanijai, tik jau už 500 000 eurų per metus) arba 2002 m. kovo 28 d. laiško 3 klausime (kuriame klausiama kaip Komisija ketina atgauti išskolinimą, kurį padarė tam tikra kompanija).

4. Jei pilietis prašo pateikti informaciją, kuri administracijos nuomone negali būti jam suteikta, tai tinkamo administravimo praktika reikalauja prašytojui nurodyti priežastis, dėl kurių jo prašoma informacija negali būti jam suteikta. Šiuo atveju Komisija apsiribojo pranešdama, kad prašomos informacijos negali suteikti, nes ji siejasi su OLAF vykdomu tyrimu.

5. Ombudsmenas mano, kad administracija gali teisėtai atsisakyti suteikti informaciją, jei tai pakenktų OLAF ar pačios Komisijos vykdomo tyrimo eigai. Tačiau ombudsmenas nėra įsitikinęs, kad Komisija atsisakydama suteikti informaciją skundo pareiškėjui, tinkamai paaiškino savo motyvus pasinaudoti šia teise. Galima paminėti vieną iš daugelio 1.5 punkte jau minėtų klausimų, pavyzdžiui, 2002 m. birželio 2 d. laiško 8 klausimą, kuriame Komisijos prašoma nurodyti kiek asmenų turi leidimą naudotis „Sincom“ sistema bei pateikti jų pavardes. Sunku suprasti, kokių būdu atsakymas į tokius klausimus galėtų pakenkti OLAF tyrimo vykdymui. Ombudsmenas sutiko, kad tam tikrais atvejais administracija negali pateikti išsamių priežasčių, nes tai galėtų sukelti pavojų tikslui, dėl kurio atsisakoma suteikti informaciją. Tačiau šioje byloje minėta nuostata netaikytina visiems skundo pareiškėjo pateiktiems paklausimams dėl informacijos suteikimo.

6. Skundo pareiškėjas savo pastabose dėl antrosios Komisijos nuomonės sutiko, kad galimos ir kitos priežastys, kurios galėtų pateisinti atsisakymą suteikti informaciją. Tačiau ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija nesirėmė jokiais kitomis priežastimis, pagrindžiančiomis jos atsisakymą suteikti prašomą informaciją.

Komisijos atsakymas

Savo atsakyme Komisija nurodė, kad ji palankiai sutiko pasiūlymą dėl draugiško susitarimo. Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad ji peržiūrėjo visus skundo pareiškėjo atsiųstus klausimus ir pateikė visą savo atsakymų sąrašą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose apgailestaudamas pažymėjo, kad į daugelį jo pateiktų klausimų buvo atsakyta tik dabar. Jis pabrėžė, kad šis faktas rimtai trukdė jo žurnalistiniam darbui. Be to, skundo pareiškėjas išvardino klausimus, kurie, jo manymu, vis dar lieka neatsakyti.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai išnagrinėjus Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, nuspręsta, kad būtini tolesni tyrimai. Todėl ombudsmenas Komisijos paprašė pateikti savo pastabas dėl skundo pareiškėjo teiginio, kad kai kurie klausimai vis dar yra neatsakyti.

Komisijos atsakymas

Komisija, atsakydama į ombudsmeno laišką, pateikė pataisytą atsakymų į skundo pareiškėjo klausimus sąrašą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas nepateikė jokių pastabų raštu dėl šio Komisijos atsakymo. 2003 m. lapkričio 17 d. skundo pareiškėjas telefonu kalbėjo su Ombudsmeno tarnyba ir su apgailėstavimu pažymėjo, kad norėdamas gauti prašomą informaciją, jis buvo priverstas kreiptis net į ombudsmeną. Tačiau skundo pareiškėjas patvirtino, kad buvo pasiektas draugiškas susitarimas.

SPRENDIMAS

1 Skundo pareiškėjo prašomos informacijos nesuteikimas

1.1 Skundo pareiškėjas, Vokietijos savaitraščio „Stern“ korespondentas Briuselyje, kaltino Komisiją atsisakymu pateikti daugelį kartų prašytą informaciją. Komisija teisingai atsisakymą tuo, kad minėti klausimai siejasi su OLAF, Europos kovos su sukčiavimo biuro, vykdomu tyrimu. Skundo pareiškėjas savo pastabose dėl Komisijos nuomonės toliau tvirtino, kad kai kurie paklausimai buvo iš viso neatsakyti.

1.2 Komisija manė, kad ji laikėsi Tinkamo administracinio elgesio kodekso ir kad jos Spaudos ir ryšių tarnyba, kuri yra atsakinga už ryšius su žiniasklaida, pateikdavo atsakymus labai skrupulingai ir laikydavosi nustatytų terminų, t. y. atsakymas būdavo pateikiamas per penkiolika darbo dienų. Tačiau ji pripažino, kad į 2002 m. balandžio 5 d. laišką nebuvo atsakyta ir dėl to atsiprašė. Be to, Komisija skundo pareiškėjui pateikė jos sudarytą sutarčių su „Eurogramme“ kompanija sąrašą.

1.3 Ombudsmenas priėjo išvadą, kad Komisijos atsisakymas atsakyti į skundo pareiškėjo pateiktus klausimus, kai pastarasis Komisijos prašė suteikti informaciją, gali būti laikomas netinkamo administravimo atveju. Todėl, ombudsmenas Komisijai pasiūlė draugiškai susitarti, nes, jo manymu, Komisija turėtų skundo pareiškėjui suteikti prašomą informaciją, išskyrus atvejus, kai yra svarbių priežasčių, pagrindžiančių atsisakymą tai padaryti.

1.4 Komisija, atsakydama į pateiktą pasiūlymą ir į prašymą suteikti išsamesnę informaciją, pateikė pataisytą atsakymų į skundo pareiškėjo klausimus sąrašą.

1.5 2003 m. telefoniniame pokalbyje su Ombudsmeno tarnyba skundo pareiškėjas pabrėžė, kad buvo apgailėtina, jog jam teko kreiptis net į ombudsmeną, siekiant gauti reikiamą informaciją. Tačiau skundo pareiškėjas patvirtino, kad buvo pasiektas draugiškas susitarimas.

2 Išvada

Ombudsmeno iniciatyva, dėl skundo buvo pasiektas draugiškas susitarimas tarp skundo pareiškėjo ir Komisijos. Todėl ombudsmenas baigia šią bylą.

3.4 BAIGTOS BYLOS, KURIOSE OMBUDSMENAS PATEIKIA KRITINĘ PASTABĄ

3.4.1 Europos Parlamentas

NESUGEBĖJIMAS VYKDYTI PAREIGOS BŪTI PAGARBIU

Sprendimas dėl skundo 1565/2002/GG prieš Europos Parlamentą

SKUNDAS

2002 m. pradžioje Europos Parlamentas paskelbė skelbimą (CRE-0203-EL-EP) pateikti konkurso paraiškas dėl Europos Parlamento sesijų stenogramų („CRE“) vertimo į graikų kalbą. Atitinkamai buvo paskelbti ir skelbimai pateikti konkurso paraiškas dėl vertimo į kitas dešimt oficialių kalbų. Aštuoni kandidatai atsiliepė į skelbimą. Penki iš jų buvo Graikijos vertimo kompanijų asociacijos, t. y. skundo pareiškėjo nariai.

2002 m. liepos 2 d. p. T., Europos Parlamento pareigūnas, elektroniniu paštu konkurso dalyvius informavo, kad skelbimas pateikti konkurso paraiškas yra atšauktas dėl „techninių priežasčių“ ir kad jis bus skelbiamas dar kartą. Tačiau pranešime nebuvo nurodyta jokia data ar laiko terminas.

Todėl kai kurie skundo pareiškėjai vėliau kreipėsi į Parlamentą, prašydami paaiškinimų. 2002 m. liepos 3 d. Parlamento vertimų planavimo skyriaus vardu elektroniniu paštu buvo nusiųstas šis atsakymas: „Mes neketiname išsamiau išdėstyti konkurso atšaukimo priežasčių, nes to neprivalome daryti“.

Vėlesniame elektroninio pašto atsakyme, atsiųstame 2002 m. liepos 5 d., p. T. gavėjams pranešė, kad oficialūs devynių skelbimų pateikti konkurso paraiškas rezultatai bus pranešti kitą savaitę Oficialiajame leidinyje. Ji taip pat pranešė, kad skelbimas pateikti konkurso paraiškas dėl Europos Parlamento sesijų stenogramų vertimo į vokiečių kalbą (CRE-0202-DE-EP) buvo atšauktas dėl konkurso laimėjimo kriterijų neatitikimų Oficialiojo leidinio skelbime ir skelbime pateikti konkurso paraiškas Europos Parlamento interneto tinklalapyje. Pagaliau p. T taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad skelbimas pateikti konkurso paraiškas CRE-0203-EL-EP buvo atšauktas dėl „techninių priežasčių“.

Skundo pareiškėjas, pateikdamas savo skundą Ombudsmenui 2002 m. rugsėjo mėnesio pradžioje, teigė, kad skelbimo pateikti konkurso paraiškas atšaukimas yra rimtas klausimas. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad konkurso dalyviai paraiškoms pildyti įdėjo daug darbo valandų. Be to, skundo pareiškėjas pažymėjo, kad labai svarbu žinoti kada buvo atšauktas konkursas, t. y. prieš ar po konkurso pasiūlymų vertinimo, nes jei tai buvo padaryta po to, tuomet siūlomos kainos jau bus žinomos daugeliui žmonių. Tai reiškė, kad buvo pažeistas jų konfidencialumas ir skelbimą pateikti konkurso paraiškas galima užginčyti.

Taigi skundo pareiškėjas manė, kad Parlamentas turėtų jam bei kitiems konkurso dalyviams pranešti apie konkurso atšaukimo priežastis ir atsakyti į su tuo susijusius klausimus.

Skundo pareiškėjas taip pat manė, kad Europos Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininko tonas buvo nepriimtinas ir sudarė arogantiško elgesio išpūdį.

Apibendrinant, skundo pareiškėjas pateikė šiuos kaltinimus:

- 1 Europos Parlamentas nepaaiškino priežasčių, dėl kurių atšaukė skelbimą pateikti konkurso paraiškas.

- 2 Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininko tonas 2002 m. liepos 3 d. atsakyme elektroniniu paštu buvo nepriimtinas ir sudarė arogantiško elgesio išpūdį.

TYRIMAS

Europos Parlamento nuomonė

Europos Parlamentas savo nuomonėje pateikė šias pastabas:

2002 m. liepos 2 d. atitinkamo skelbimo pateikti konkurso paraiškas dalyviai buvo per klaidą informuoti elektroniniu paštu, kad konkursas atšaukiamas dėl techninių kliūčių. Šią elektroninio pašto žinutę išsiuntė ne už konkursą atsakingas asmuo, bet vienas iš darbuotojų, kuris šiuo atveju pasielgė šiek tiek per stropiai. Iš tikrųjų tuo metu pasikonsultavus su Teisės tarnyba buvo nuspręsta, kad nebūtina atšaukti skelbimo pateikti konkurso paraiškas. Konkurso dalyviams niekada oficialiai nebuvo pranešta apie konkurso atšaukimą ir joks skelbimas dėl tokio atšaukimo nebuvo paskelbtas.

Kuomet buvo nusiųsta elektroninio pašto žinutė, prašanti paaiškinti atšaukimo priežastis, vis dar vyko konsultacijos su Teisės tarnyba. Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininkas buvo nurodęs kol kas nesuteikti jokios informacijos. Vėliau paskelbus pranešimą apie laimėtą sutartį visiems konkurso dalyviams buvo paskelbtas ir atsakingo už konkursą asmens oficialus atsiprašymas dėl klaidingos 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto žinutės

Atsakant į kaltinimą dėl 2002 m. liepos 3 d. elektroninio pašto žinutės tono, prašome atkreipti dėmesį į tokią situaciją: Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininkas buvo plenariniame posėdyje Strasbūre, kai jo skyriaus darbuotojas jo paklausė kaip reikėtų atsakyti į gautą elektroninio pašto paklausimą. Šis klausimas jam buvo pateiktas 12.15 val. t. y. labiausiai užimtu metu, nes iki 13.00 val. turi būti pateiktos skubios rezoliucijos. Taigi, Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininko nurodymai buvo trumpi ir atžarūs. Išsiųsta elektroninio pašto žinutė nebuvo parašyta jo paties, ji buvo tik jo duotų nurodymų interpretacija, perteikta anglų kalba asmens, kuriam anglų kalba nėra gimtoji kalba. Žinute jokių būdu nebuvo siekiama įžeisti ar elgtis arogantiškai.

Europos Parlamentas pridėjo 2002 m. rugsėjo 26 d. elektroninio pašto žinutės kopiją, kurioje šio konkurso dalyviai informuojami apie pranešimą dėl laimėtos sutarties, kuris buvo paskelbtas 2002 m. rugsėjo 13 d. ir kuriame Europos Parlamentas pateikia savo atsiprašymą dėl klaidingos ir daug nepatogumų sukėlusios 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto žinutės.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose išdėstė, kad, jo manymu, yra netoleruotina, kad ES institucijos „klaidingai informuoja“ savo piliečius. Be to, skundo pareiškėjas pažymėjo, kad, Parlamento teigimu, asmuo, kuris neva nebuvo „oficialiai atsakingas už konkursą“, iš tiesų visada konkurso dalyviams pranešdavo apie visus reikalus, susijusius su skelbimu pateikti konkurso paraiškas. Skundo pareiškėjas taip pat nusistebėjo, kad Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininko nurodymai buvo klaidingai suprasti ir kad ES tarnyba, atsakinga už vertimus, nesugebėjo užtikrinti rašytinių atsakymų, siunčiamų konkurso dalyviams, kalbinės kokybės.

Skundo pareiškėjas atkreipė dėmesį, kad kritika dėl 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto žinutės tono nebuvo skirta asmeniškai Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininkui. Jis pažymėjo, kad kitų laiškų, gautų šio skyriaus darbuotojų, tonas taip pat buvo panašus. Skundo pareiškėjas pabrėžė, kad jis norėtų gauti Parlamento garantijas, kad ateityje Parlamentas bus atsargesnis, susipažindamas su tokiais opiais klausimais susirašinėdamas su jam svarbiais išorės bendradarbiais.

Galiausiai, skundo pareiškėjas pastebėjo, kad jis norėtų gauti informaciją apie atsiradusios „techninės“ problemos pobūdį ir susipažinti su atitinkama Teisės tarnybos nuomone. Jis parėžė, kad vienas jo asociacijos narys, kuris nepateko į konkursą, prašė jo nepriėmimo priežasčių paaiškinimo,

bet Teisės tarnyba jo vis dar neatsiuntė, nors žadėjo. Skundo pareiškėjo manymu, toks vilkinimas sukelia abejonių dėl konkurso procedūrų skaidrumo.

TOLESNI TYRIMAI

Prašymas dėl išsamesnės informacijos

Ombudsmenas, atsižvelgęs į skundo pareiškėjo pateiktas pastabas, nusprendė, kad šio skundo tyrimui būtina išsamesnė informacija. Todėl, norėdamas išgirsti Parlamento komentarus, jis skundo pareiškėjo pastabas perdavė Europos Parlamentui. Be to, ombudsmenas Parlamento taip pat paprašė paaiškinti kodėl atsakingi pareigūnai iš karto nepaneigė klaidingos 2002 m. liepos 2 d. elektroninės žinutės informacijos, kai jie apie tai sužinojo.

Parlamento atsakymas

Parlamentas savo nuomonėje pateikė šias pastabas:

Kai 2002 m. liepos 2 d. nagrinėjamas paklausimas buvo išsiųstas elektroniniu paštu, vis dar vyko konsultacijos su Teisės tarnyba. Kai atsakingiems pareigūnams buvo pranešta (neoficialiai), kad gali tekti atšaukti skelbimą pateikti konkurso paraiškas ir kai vėliau (vėlgi neoficialiai) jiems buvo pasakyta, kad turbūt nereikės atšaukti konkurso, buvo aišku, kad šių konsultacijų rezultatas toli gražu nėra nuspręstas. Kadangi elektroninio pašto žinutė neturėjo jokios teisinės galios, jie nusprendė palaukti oficialių konsultacijų su Teisės tarnyba rezultatu, o ne rizikuoti pranešant konkurso dalyviams, kad 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto žinutė buvo klaidinga ir, kad paskelbtas konkursas vis dar galioja, nes po kelių savaičių galės vėl pranešti, kad konkursas vis tik yra atšaukiamas. Tik 2002 m. rugpjūčio 12 d. buvo priimtas sprendimas. Paraiškų konkurso paskelbime/konkurso sąlygose, atsakingi pareigūnai buvo įvardinti remiantis taisyklėmis. Be to, konkurso sąlygose buvo aiškiai nurodytas vienintelis atsakingas asmuo - p. W. Pareigūnas, kuris atsiuntė klaidingo turinio žinutę, dirbo laisvai samdomų vertėjų poskyrio sekretoriato, ir su rangovais reguliariai susirašinėjo elektroniniu paštu. Tačiau, jos pavardė konkurso sąlygose nebuvo nurodyta.

Nors Parlamento vertimų tarnyba buvo atsakinga už institucijos raštišką susirašinėjimą, ši elektroninio pašto žinutė jokių būdu negalėjo būti laikoma oficialiu dokumentu. Planavimo skyriaus laisvai samdomų vertėjų poskyris yra tik administracinio pobūdžio padalinys. Šio padalinio darbuotojai, daugiausia C kategorijos darbuotojai, rangovams per dieną parašo apie penkiasdešimt elektroninio pašto žinučių. Šio vien tik administracinio pobūdžio susirašinėjimo su paslaugų tiekėjais lingvistinę peržiūrą turėtų atlikti grupė, kurioje būtų ne mažiau nei po 2 tikrus vertėjus, dirbančius kiekvienoje iš 11 arba (greitai 20) oficialiųjų kalbų.

Sutartis su konkurso laimėtojais Parlamentas sudarė atviro konkurso keliu, kuris turi labai formalią teisinę procedūrą, kurioje yra nustatytos aiškios taisyklės dėl galimo susirašinėjimo būdų. Apgailėstaujama, kad skundo pareiškėjas šį formalumą suvokė kaip neigiamos aplinkos kūrimą, tačiau atitinkami pareigūnai turėjo laikytis šių galiojančių taisyklių.

Slaptumo žyme pažymėta atitinkama Teisės tarnybos nuomonė buvo pateikta Generaliniam sekretoriui ir buvo neskelbtina visuomenei, nes tokia yra įprasta Parlamento Teisės tarnybos nuomonių pateikimo procedūra. Be to, Parlamentas, vadovaudamasis viešųjų pirkimų taisyklėmis, negalėjo suteikti informacijos apie konkursą jokiai kitai šaliai, išskyrus patį rangovą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose ombudsmenui padėkojo už jo pagalbą sprendžiant šią problemą ir pažymėjo, kad Parlamento nuomonę perdavė savo nariams, ragindamas juos asmeniškai kreiptis į Parlamentą dėl informacijos apie konkursą. Skundo pareiškėjo teigimu, vienas iš jo narių jau paprašė informacijos ir negavo jokio atsakymo, todėl ketino pats pateikti skundą ombudsmenui.

Skundo pareiškėjas pridėjo, kad po šiuo biurokratijos ir „formalumu“ šydu slepiasi komunikacijos ir skaidrumo problemos.

SPRENDIMAS

1. Nesugebėjimas paaiškinti priežasčių dėl skelbimo pateikti konkurso paraiškas atšaukimo

1.1 2002 m. pradžioje Europos Parlamentas paskelbė skelbimą pateikti konkurso paraiškas dėl Europos Parlamento sesijų stenogramų vertimo į graikų kalbą. Penki į šį skelbimą atsakę konkurso dalyviai buvo Graikijos vertimo kompanijų asociacijos, t. y. skundo pareiškėjo, nariai. 2002 m. liepos 2 d. Parlamentas rangovams pranešė, kad konkursas atšaukiamas dėl „techninių priežasčių“. Skundo pareiškėjas savo skunde, pateiktame ombudsmeniui 2002 m. rugsėjo pradžioje, kaltino Parlamentą nenurodžius konkurso atšaukimo priežasčių.

1.2. Savo nuomonėje Europos Parlamentas paaiškino, kad 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto žinutėje buvo pateikta klaidinga informacija ir kad iš tikrųjų konkursas nebuvo atšauktas. Šio konkurso dalyviai 2002 m. rugsėjo 26 d. Parlamento buvo informuoti, kad 2002 m. rugsėjo 13 d. buvo paskelbtas pranešimas dėl laimėtos sutarties ir taip pat buvo atsiprašyta už klaidingą ir tiek nepatogumų sukėlusią 2002 m. liepos 2 d. žinutę.

1.3. Ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėjo kaltinimai rėmėsi prielaida, kad konkursas buvo atšauktas. Kadangi iš tikrųjų konkursas nebuvo atšauktas, tai šis kaltinimas netenka prasmės ir jo nebereikia toliau tirti.

2. Netoleruotinas ir arogantiškas susirašinėjimo tonas

2.1. Skundo pareiškėjas mano, kad 2002 m. liepos 3 d. Europos Parlamento elektroniniu paštu pateikto atsakymo į paklausimus dėl priežasčių, kodėl buvo atšauktas skelbimas pateikti konkurso paraiškas, tonas buvo nepriimtinas ir sudarė arogantiško elgesio išpūdį.

2.2. Parlamentas nurodė, kad Vertimų planavimo skyriaus viršininkas buvo Parlamento plenariniame posėdyje Strasbūre, kai jo skyriaus darbuotojas uždavė jam klausimą ką reikėtų atsakyti skundo pareiškėjui. Klausimas buvo užduotas ypatingai įtemptu metu, todėl jo duoti nurodymai neišvengiamai atrodė trumpi ir atžarūs. Išsiųsta elektroninio pašto žinutė nebuvo parašyta jo paties, ji buvo tik jo duotų nurodymų interpretacija, perteikta anglų kalba asmens, kuriam anglų kalba nėra gimtoji kalba. Žinute nebuvo siekiama įžeisti ar elgtis arogantiškai.

2.3. Skundo pareiškėjas savo pastabose pažymėjo, kad panašaus tono laišku, iš Europos Parlamento vertimų planavimo skyriaus darbuotojų, yra gavęs ir anksčiau. Tačiau ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad minėti laišškai jam nebuvo pateikti. Jis savo tyrimą atliko tik dėl 2002 m. liepos 2 d. elektroninio pašto laiško.

2.4. Tinkamo administravimo praktika reikalauja, kad pareigūnai su piliečiais bendrautų pagarbiai.⁵⁶ 2003 m. liepos 3 d. elektroninio pašto žinutė buvo tokia: „Mes neketiname išsamiau išdėstyti konkurso atšaukimo priežasčių, nes to neprivalome daryti“. Tokio turinio žinute buvo atsakyta kai kuriems iš skundo pareiškėjų, kurie prašė pateikti paaiškinimus ir kurių manymu toks atsakymas sukuria išpūdį, kad Parlamentas neprivalo suteikti prašomos informacijos. Tačiau šiai pozicijai paremti nebuvo pateiktos jokios priežastys, o pats atsakymas apsiribojo tik šiuo atžariu sakiniu. Todėl ombudsmenas sutiko, kad tokio turinio elektroninio pašto žinutė skundo pareiškėjų galėjo būti suprasta, kaip įžeidžianti. Ombudsmenas pažymėjo, kad ši žinutė buvo išsiųsta Parlamento vertimų planavimo skyriaus viršininko vardu, o jos kopijos buvo persiųstos jam pačiam ir p. W. Jei būtų buvę taip, kai akcentavo Parlamentas savo nuomonėje, kad ši žinutė jokiū būdu neturėjo tikslo įžeisti ar skambėti arogantiškai, tai tuomet atitinkamas pareigūnas turėjo

⁵⁶

Plg. Europos ombudsmeno pasiūlyto ir Europos Parlamento patvirtinto Europos Tinkamo administravimo kodekso 12 straipsnio 1 dalis. Gali rasti ombudsmeno internetiniame puslapyje (<http://euro-ombudsman.eu.int>).

pakankamai laiko vėliau ištaisyti žinutės tono sudarytą įspūdį. Tačiau tokių veiksmų niekada nebuvo imtasi.

2.5. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į susidariusias aplinkybes, nusprendė, kad 2002 m. liepos 3 d. elektroninio pašto žinutės išsiuntimas ir vėlesnis šio veiksmo neatitaisymas leidžia manyti, kad Parlamentui nepavyko įvykdyti savo pareigos pagarbiai elgtis su piliečiais. Tai netinkamo administravimo atvejis, dėl kurio bus padaryta kritinė pastaba.

3. Tolesni klausimai

3.1. Skundo pareiškėjas dėl Europos Parlamento pateiktų pastabų nurodė, kad jis norėtų gauti informacijos apie atsiradusios „techninės“ problemos pobūdį ir susipažinti su atitinkama Teisės tarnybos nuomone. Jis taip pat parėžė, kad vienas jo asociacijos narys, kuris nepateko į konkursą, prašė jo nepriėmimo priežasčių paaiškinimo, bet Teisės tarnyba jo vis dar neatsiuntė, nors žadėjo. Skundo pareiškėjo manymu, toks vilkinimas sukelia abejonių dėl konkurso procedūrų skaidrumo.

3.2. Todėl ombudsmenas skundo pareiškėjo pastabas perdavė Parlamentui, kuris savo atsakyme pateikė platesnę informaciją apie minėtą problemą. Skundo pareiškėjas savo pastabose dėl Parlamento atsiųsto atsakymo Ombudsmenui padėkojo už jo pagalbą sprendžiant šią problemą ir pažymėjo, kad Parlamento nuomonę perdavė savo nariams, ragindamas juos asmeniškai kreiptis į Parlamentą dėl informacijos apie konkursą. Skundo pareiškėjo teigimu, vienas iš jo narių jau kreipėsi informacijos ir negavo jokio atsakymo, todėl ketino pats pateikti skundą ombudsmenui.

3.3. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, nusprendė, kad jam daugiau nereikia tirti šios bylos dėl kitų, skundo pareiškėjo pastabose dėl Parlamento atsakymo išdėstytų klausimų.

4. Išvada

Remiantis ombudsmeno atliktais šio skundo tyrimais, būtina pateikti šią kritinę pastabą:

Tinkamo administravimo praktika reikalauja, kad pareigūnai pagarbiai bendrautų su piliečiais⁵⁷. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis bylos aspektas yra susijęs su tam tikromis praeityje taikytomis procedūromis, jau nebeįmanoma siūlyti draugiško susitarimo. Dėl to ombudsmenas bylą baigė.

3.4.2 Europos Sąjungos Taryba

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU DOKUMENTAIS

Sprendimas dėl skundo 648/2002/IJH prieš Europos Sąjungos Tarybą

SKUNDAS

2002 m. sausio 28 d. skundo pareiškėja pagal Reglamentą Nr. 1049/2001⁵⁸ pateikė Tarybai patvirtinanti prašymą leisti susipažinti su įvairiais dokumentais dėl ES konkursų tvarkos atnaujinimo⁵⁸. 2002

⁵⁷ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, 2001 m. OL L 145/43.

⁵⁸ „Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

m. kovo 18 d. Taryba atsakė į patvirtinantį prašymą ir suteikė tik dalinę galimybę susipažinti su dokumentais.

Taryba savo sprendimą neleisti naudotis tam tikromis dokumentų dalimis pagrindė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą⁵⁹. Tarybos nuomone, interesas apsaugoti savo sprendimų priėmimo procesą nusveria visuomenės interesą susipažinti su dokumentuose užfiksuotomis delegacijų pozicijomis. Taryba savo išvadas argumentavo taip:

„Delegacijų galimybė Tarybos parengiamųjų institucijų preliminariose diskusijose ir derybose laisvai reikšti savo nuomonę net politiškai subtiliomis temomis yra svarbiausia sąlyga, kad Taryba galėtų rasti kompromisinius sprendimus ir žengti į priekį, sprendama sunkius klausimus. Jei dabar būtų atskleistos dokumentų dalys, kurios leistų atpažinti įvairių delegacijų pozicijas tam tikromis temomis, kuriomis vis dar diskutuojama, Tarybai būtų sunkiau surasti kompromisą, nes tai labai sumažintų delegacijų galimybės persvarstyti savo pozicijas, atsižvelgiant į argumentus, kuriais buvo pasikeista debatuose. Tarybos požiūriu, tai rimtai pakenktų jos sprendimų priėmimo procesui.“

Taryba teigia, kad dalinis dokumentų prieinamumas suteikia prašymo pateikėjui galimybę susipažinti su dauguma argumentų, kuriais buvo pasikeista diskusijų metu dėl siūlomo teisės akto projekto, kurį šiuo metu svarsto Taryba.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėja sutiko su Tarybos argumentacija dėl delegacijų neatskleidimo, tačiau neatmetė galimybės ateityje reikalauti, kad delegacijos bei jų pozicijos būtų atskleistos. Tačiau pasak skundo pareiškėjos, Taryba dauguma atvejų visiškai išbraukia tam tikros delegacijos priimtą poziciją. Skundo pareiškėja teigia, kad Taryba pernelyg dažnai pašalina delegacijų pozicijas, todėl kai kurie dokumentai neteko prasmės. Ypač, priešingai nei teigiama Tarybos atsakyme, jie nesupažindina skaitytojo su dauguma argumentų, kuriais buvo pasikeista diskusijų metu. Pasak skundo pareiškėjos, Taryba turėtų atskleisti visus dokumentuose esančius argumentus, mintis ir siūlymus, jei reikia, neminėdama delegacijos pavadinimo.

Be to, skundo pareiškėja pabrėžė, kad du dokumentai, su kuriais jai buvo leista iš dalies susipažinti, yra Komisijos darbo dokumentai, pateikti konkursų klausimus sprendžiančiai Tarybos darbo grupei bei susiję su Komisijos pasiūlymu priimti Tarybos reglamentą dėl konkursų nuostatų įgyvendinimo. Pasak skundo pareiškėjos, abiejų dokumentų paskutiniai skyriai buvo visiškai išbraukti. Skundo pareiškėja teigia, kad Komisija parengė šiuos dokumentus kaip bendro pobūdžio papildomą pasiūlymo medžiagą, taigi jų visiškas atskleidimas neturi nieko bendra su Tarybos diskusijų konfidencialumu. Kita vertus, net ir tuo atveju, jei dokumentai buvo parengti jau prasidėjus Tarybos diskusijoms kaip atsakas į vienos ar keleto delegacijų priimtas pozicijas, jie vis tiek turi būti atskleisti.

Pasak skundo pareiškėjos, pagal nustatytą teisės aktų leidybos procedūrą reikalaujama, kad Komisijai paskelbus savo pasiūlymą, būtų informuojama apie vėliau vykstantį Tarybos ir Komisijos dialogą dėl to pasiūlymo. Visuomenei sužinojus apie pasiūlymo turinį, reikia ją supažindinti su pasiūlymo įgyvendinimo sunkumais. Jei Taryba išleis šį tekstą, nepaaiškinus turinio pakeitimų, visuomenės pasitikėjimas galutiniu rezultatu žlugs ir bus suabejota Tarybos metodais.

Galiausiai skundo pareiškėja teigia, kad Tarybos dokumentų registru internete trūksta detalumo, reikalingo nuspręsti, ar tam tikras dokumentas bus naudingas. Todėl pateikiama pernelyg daug prašymų susipažinti su dokumentais, ir gaišta ir Taryba, ir užsakovas. Kaip pavyzdį skundo pareiškėja mini tai, kad visi darbo grupės pareiškimai yra pateikti „Komisijos pasiūlymo“ pavadinimu.

⁵⁹

„Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

Skundo pareiškėjos kaltinimus galima apibendrinti taip:

- i) suteikdama galimybę tik iš dalies susipažinti su dokumentais, Taryba pašalino daugiau medžiagos, nei galima pateisinti jos samprotavimais dėl poreikio išsaugoti atskirų frakcijų pozicijų dar diskutuojamais klausimais konfidencialumą;
- ii) Tarybos samprotavimai nepateisina to, kodėl ji pašalino kai kurią medžiagą iš Komisijos darbo dokumentų;
- iii) Tarybos dokumentų registre internete yra informacija pateikiama netinkamai.

Skundo pareiškėja reikalauja galimybės iki galo arba plačiau susipažinti su 13 dokumentų: 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01. 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01.

TYRIMAS

Tarybos nuomonė

Apibendrinta Tarybos nuomonė yra tokia:

Kalbant apie pirmąjį kaltinimą, Taryba iš esmės sutinka, kad prieiga prie dokumentų, susijusių su vykstančiomis diskusijomis dėl siūlomų teisės aktų projektų, turi būti kiek įmanoma geresnė ir kad vienas iš būdų pasiekti šį tikslą yra atskleisti daugumą argumentų, kuriais buvo pasikeista diskusijų metu, nutylint tik tas dokumentų dalis, kurios leidžia atpažinti tas pozicijas gynusias delegacijas. Tai suteikia toms delegacijoms reikiamo lankstumo pakeisti savo pozicijas diskusijos eigoje, o tai yra viena iš sąlygų sėkmingai spręsti sunkius klausimus. Įsigaliojus Reglamentui Nr. 1049/2001, Taryba taip pasielgė ne vienu atveju.

Tačiau specifinės šio atvejo aplinkybės pateisina atsargesnę elgesį. Minėtas pasiūlymas iškėlė daug be galo subtilių ir ginčytinų klausimų, dėl kurių Taryboje vis dar vyksta sunkios politinio lygmens derybos. Tokiomis aplinkybėmis pirmalaikis Tarybos ir Komisijos atstovų posėdžiuose priimtų preliminarinių pozicijų, kurias ekspertui nesunku priskirti vienai ar kitai delegacijai, net jei jos nėra aiškiai įvardijamos, atskleidimas gali pakenkti šios institucijos sugebėjimui rasti šių klausimų kompromisinius sprendimus ir taip paversti bevertėmis jos pastangas pasiekti visuotinį susitarimą dėl svarbaus teisės akto projekto.

Dokumentą Nr. 13563/01 pateikiamas Tarybai pirmininkaujančios šalies parengtas kompromisinis tekstas dėl pasiūlyto reglamento. Dalis šio kompromisinio teksto buvo publikuota, tačiau kita dalis, kurioje nagrinėjami ypač ginčytini ir prieštaringi klausimai, nebuvo skelbta dėl panašių į pirmiau minėtas priežasčių. Kompromisinis pasiūlymas gali būti priimtas tik visoms delegacijoms pasiryžus daryti nuolaidas ir keisti savo pirmines pozicijas. Atskleidus kompromisinį pasiūlymą dėl ypač subtilių klausimų, kai jį vis dar nagrinėja Tarybos nariai bei jų įgaliotiniai ir Komisija, žlugtų pati jo paskirtis.

Kalbant apie antrą kaltinimą, Tarybos nuomone, minėti dokumentai yra Komisijos tarnybų diskusijoms Tarybos darbo grupėje parengti neoficialūs dokumentai, skirti išaiškinti tam tikrus su Komisijos pasiūlymu susijusius klausimus, kurių Komisija nepatvirtino Komisijos narių kolegijos mastu ir nė neketino to daryti. Kai kurių vietų pašalinimas iš šių dokumentų argumentuojamas taip pat kaip kai kurių vietų išbraukimas iš minėtų Tarybos dokumentų.

Kalbant apie trečią kaltinimą, Taryba teigė, jog interneto viešajame dokumentų registre spustelėjęs piktogramą „informacija apie dokumentus“, vartotojas gali susipažinti su visa dokumento antraštėje pateikta informacija, t. y. autoriumi, kam jis skirtas ir tema bei gauti dokumento kategorijos apibūdinimą. Tačiau Taryba yra pasirengusi apsvarstyti galimybę patobulinti viešąjį dokumentų registrą.

Taryba pateikė ombudsmenui tų pačių dokumentų kopijas kaip ir skundo pareiškėjai.

Skundo pareiškėjo pastabos

Kalbant apie pirmąjį kaltinimą, skundo pareiškėja teigė, jog Taryba kalba apie ES teisės aktų priėmimą taip, tarsi tai būtų derybos dėl tarptautinės sutarties, kur už nuolaidas siūloma nauda nacionalinių interesų atžvilgiu. Skundo pareiškėjos nuomone, toks požiūris nepridera priimant teisės aktus, kurie yra tiesiogiai privalomi piliečiams. Be to, Tarybos diskusijos nėra tolygios ministrų ar kabineto susitikimams, kuriuose iškeliama keistos ir galbūt nepriimtinos mintys. Kai pasiūlymas pasiekia Tarybą, Komisija jau yra paskelbusi pasiūlymą viešai, o Taryba veikia kaip teisės aktų leidėja. Laikyti paslapyje visuotinai įpareigojančių teisės aktų projektus, kol dar nėra galutinai susitarta dėl jų turinio, atrodo kraštutinė priemonė sprendžiant problemą, kurią būtų galima išspręsti neskelbiant delegacijų pavadinimų.

Kalbant apie antrą kaltinimą, skundo pareiškėja teigė pritarianti tam, jog su Tarybos diskusijoms paruoštais Komisijos darbo dokumentais būtų elgiamasi taip kaip su Tarybos dokumentais.

Kalbant apie trečią kaltinimą, skundo pareiškėja teigė, kad ji tik norėjo pateikti naudingų pastabų ir nesiekė, kad klausimas būtų toliau gvildinamas. Be to, ji pateikė ne vieną pasiūlymą, kaip patobulinti šį, kaip ji pavadino, „nepaprastai vertingą informacijos šaltinį“.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvaustę Tarybos nuomonę ir skundo pareiškėjos pastabas, ombudsmenas nutarė, kad norint įvertinti išbrauktų dokumento dalių mastą ir pobūdį, būtina išnagrinėti minimus dokumentus.

Patikrinimas

Patikrinimą 2002 m. spalio 9 d. atliko Ombudsmeno tarnybos. Ombudsmenas padėjo Tarybai už bendradarbiavimą patikrinimo metu bei informavo ją apie ombudsmeno išvadas.

Visų pirma ombudsmenas priminė Tarybos nuomonės pareiškime ir skundo pareiškėjos pastabose pateiktas Tarybos ir skundo pareiškėjos pozicijas. Ombudsmenas pažymėjo, kad Taryba grindžia kai kurių dokumentų vietų išbraukimą tuo, jog leidus susipažinti su išbrauktomis dokumentų dalimis, taptų įmanoma – galbūt ekspertui – identifikuoti delegacijų ar Komisijos atstovo pozicijas dėl Taryboje diskutuojamų klausimų. Skundo pareiškėja pripažįsta Tarybos pageidavimą neatskleisti delegacijų pavadinimų ir mano, kad taip pat turėtų būti elgiamasi su Tarybos debatams parengtais Komisijos darbo dokumentais. Todėl nagrinėdamas dokumentus ombudsmenas siekė patikrinti, ar iš Tarybos pašalintų tekstų dalių kas nors – galbūt ekspertas – galėtų atpažinti delegacijų ar Komisijos atstovo pozicijas dėl Taryboje diskutuojamų klausimų.

Patikrinęs dokumentus, ombudsmenas pateikė šias savo patikrinimo išvadas:

Nuorodos į įvardintas delegacijas arba Komisijos atstovą

Išnagrinėtuose dokumentuose įvardintos delegacijos arba Komisijos atstovas paprastai nurodomi trejopai: i) išnaša; ii) nuoroda skliausteliuose tekste arba iii) įvadine fraze, pavyzdžiui, „(xx) delegacija išreiškė nuomonę...“ arba „(xx) delegacija manė, kad...“.

Visos išnašose pateiktos nuorodos į įvardintas delegacijas buvo panaikintos, tačiau atitinkamas tekstas daugeliu atveju buvo paliktas. Apskritai išbrauktose išnašose nepateikiama jokia kita informacija, tik delegacijos pavadinimas ir faktas, kad ji pasiūlė, sutiko ar nesutiko su kokia nors tekste pateikta pozicija arba dėl jos susilaikė. Dokumento Nr. 12241/01 trečiame puslapyje esanti išnaša yra išimtis. Išskyrus šį atvejį, pašalinti išnašas Tarybai buvo minimali būtina priemonė nuslėpti delegacijos tapatybę.

Daugeliu atveju, kai nuorodos į įvardintas delegacijas daromos ii arba iii būdu, visa atitinkama pastraipa buvo pašalinta. Dokumento Nr. 13385/00 atveju pasielgta priešingai: 19, 33, 44, 50-51 ir 69 pastraipos buvo išspausdintos visos, nepanaikinant nuorodų į įvardintas delegacijas ir (arba)

Komisijos atstovą. Tačiau tokių atvejų, kai Taryba būtų išbraukusi tik nuorodą į delegacijos ir (arba) Komisijos atstovo tapatybę, ir publikavusi visą likusį tekstą, nepasitaikė.

Ombudsmenas gali patvirtinti, kad tik vienu atveju iš likusio panaikintos pastraipos teksto būtų galima nuspėti, apie kurią delegaciją kalbama – tai dokumento Nr. 13385/00 36 pastraipa.

Išbrauktos dokumentų dalys, kuriose nėra nuorodų į įvardintas delegacijas arba Komisijos atstovą

Taryba panaikino tam tikrus dokumentų skirsnius, pastraipas ir pastraipų dalis, kuriose nėra nuorodų į įvardintas delegacijas arba į Komisijos atstovą. Kai kuriose, tačiau ne visose, iš šių pastraipų yra tokie žodžių junginiai kaip „kai kurios delegacijos išreiškė nuomonę...“ arba „delegacijos išreiškė nuomonę...“. Kai kuriais atvejais išbrauktame tekste pateikiami Tarybai pirmininkaujančios šalies kompromisiniai pasiūlymai.

Ombudsmenas negali patvirtinti, kad iš kokių nors taip išbrauktų dokumento dalių būtų galima atpažinti tam tikros delegacijos ar delegacijų arba Komisijos atstovo nuomonę. Nors Taryba teigia, kad ekspertui tai galėtų būti įmanoma, atsižvelgiant į išbrauktos medžiagos pobūdį taip neatrodo.

Išvados

Remdamasis patikrinimo rezultatais, ombudsmenas mano, kad bent jau šios medžiagos pašalinimo negalima pateisinti samprotavimu, jog jos atskleidimas suteiktų galimybę – galbūt ekspertui – identifikuoti delegacijų ar Komisijos atstovo pozicijas dėl Taryboje diskutuojamų klausimų:

Dokumentas Nr. 12241/01: išnaša trečiame puslapyje (išskyrus delegacijos pavadinimą); 17-21 ir 23-27 pastraipos.

Dokumentas Nr. 10022/01: 29–36 puslapiai (lentelės, kuriose pateikiamas faktinis pagrindinių konkurencijos teisės nuostatų valstybėse narėse palyginimas su EB 81–82 straipsniais).

Dokumentas Nr. 13798/01: 5–8 ir 9–10 (išbrauktos teksto dalys) bei 14–15 pastraipos.

Dokumentas Nr. 12856/01: 2 ir 3 pastraipos (išbrauktos teksto dalys).

Dokumentas Nr. 13385/01: 2 pastraipa.

Dokumentas Nr. 5843/01: 4 ir 5 pastraipos.

Dokumentas Nr. 6024/01: 4 ir 5 pastraipos.

Dokumentas Nr. 6622/01: 3, 10 ir 11 pastraipos.

Dokumentas Nr. 7692/01: 12–18 pastraipos ir priedas.

Dokumentas Nr. 6834/01: 3 (išbrauktos teksto dalys). 6, 8 ir 10 pastraipos.

Dokumentas Nr. 13563/01 skyla į dvi dalis: pažangos ataskaitą ir priedus. Remdamasis patikrinimu, ombudsmenas mano, kad 6, 8, 10–12, 19–20 ir 22 pastraipas taip pat būtų galima publikuoti, nes iš jų negalima atpažinti tam tikros delegacijos ar delegacijų arba Komisijos atstovo nuomonės. Dokumento Nr. 13563/01 (Tarybai pirmininkaujančios šalies kompromisinis pasiūlymas dėl reglamento) II priede išspausdintos teksto dalys (išskyrus išnašas) beveik nesiskiria nuo išbrauktų, išskyrus tai, kad pastarosiose nagrinėjamos politiškai subtilesnėmis laikomos temos. Ombudsmeno nuomone, išspausdinus išbrauktą tekstą (išskyrus išnašas), niekas, net ekspertas, negalėtų atpažinti tam tikros delegacijos ar delegacijų arba Komisijos atstovo nuomonės. Tą patį galima pasakyti apie dokumento Nr. 5158/01, kurį sudaro ankstesnis reglamento projekto pasiūlymas, dalių pašalinimą.

Prašymas pateikti daugiau informacijos

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ombudsmenas paprašė Tarybos persvarstyti savo poziciją dėl pirmiau minėtos išbrauktos medžiagos ir pranešti jam, ar ji galėtų pateikti ją skundo pareiškėjai.

Tarybos atsakymas

Atsakyme Taryba teigė, kad ji pasiekė politinį susitarimą dėl minėto reglamento projekto 2002 m. lapkričio 26 d. Atsižvelgdama į tai, Taryba mano, kad skundo pareiškėja dabar gali susipažinti su visais minėtų dokumentų tekstais.

Skundo pareiškėjos pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėja teigė, kad suteikdama galimybę susipažinti su minėtais dokumentais, Taryba panaikino skundo priežastis, tačiau ji taip pat išreiškė nusivylimą dėl to, kad negalėjo su jais susipažinti prieš priimant reglamentą. Skundo pareiškėja padėkojo ombudsmenui už tai, kad jis apsiėmė nagrinėti jos skundą.

SPRENDIMAS

1 Atsisakymas leisti susipažinti su visu tam tikrų dokumentų tekstu

1.1 Taryba suteikė skundo pareiškėjai tik dalinę galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su ES konkursų tvarkos atnaujinimu. Skundo pareiškėja tvirtino Tarybą pašalinus daugiau medžiagos nei galima pateisinti jos samprotavimais apie poreikį išsaugoti atskirą frakcijų pozicijų dar diskutuojamais klausimais konfidencialumą. Skundo pareiškėja pripažino, kad Taryba gali laikyti delegacijų pavadinimus paslapyje, bet ji teigė, jog jų priimtų pozicijų turinys turi būti skelbiamas kartu su kitomis atitinkamų dokumentų dalimis.

1.2 Taryba pateisino savo sprendimą neleisti naudotis tam tikromis dokumentų dalimis, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001⁶⁰ 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa. Tarybos nuomone, aptariamas pasiūlymas iškelia daugybę be galo subtilių ir ginčytinų klausimų, dėl kurių Taryboje tuo metu vis dar vyko sunkios politinio lygmens derybos.

Tokiomis aplinkybėmis pirmalaikis Tarybos ir Komisijos atstovų posėdžiuose priimtų preliminarių pozicijų, kurias ekspertui nesunku priskirti vienai ar kitai delegacijai, net jei jų tapatybė nėra atvirai minima, atskleidimas gali pakenkti šios institucijos sugebėjimui rasti šių klausimų kompromisinius sprendimus ir taip paversti bevertėmis jos pastangas pasiekti visuotinį susitarimą dėl svarbaus teisės akto projekto.

1.3 Atsižvelgdamas į tai, kad skundo pareiškėja pritarė Tarybos galimybei laikyti delegacijų pavadinimus paslapyje, tikrindamas dokumentus ombudsmenas susitelkė ties klausimu, ar Taryba pašalino daugiau medžiagos nei šiuo tikslu buvo reikalinga.

1.4 Remdamasis minėtų dokumentų patikrinimo rezultatais, ombudsmenas susidarė nuomonę, kad kai kurių teksto dalių išbraukimo negalima pateisinti Tarybos samprotavimais. Ombudsmenas pranešė Tarybai savo detalias išvadas ir paprašė ją persvarstyti savo poziciją.

1.5 Atsakyme Taryba teigė, kad ji pasiekė politinį susitarimą dėl minėto reglamento⁶¹ projekto 2002 m. lapkričio 26 d. Atsižvelgdama į pasiektą pažangą, Taryba dabar leistų skundo pareiškėjai susipažinti su visais minėtų dokumentų tekstais.

1.6 Savo pastabose dėl Tarybos atsakymo skundo pareiškėja išreiškė nusivylimą, kad negalėjo susipažinti su dokumentais prieš priimant reglamentą. Todėl ombudsmenas mano, jog reikia reikia padaryti išvadą dėl skundo pareiškėjos tvirtinimo, kad Taryba pažeidė tinkamo administravimo normas.

1.7 Ombudsmenas išnagrinėjo dokumentus, su kuriais Taryba leido skundo pareiškėjai susipažinti tik iš dalies. Ombudsmenas mano, kad Tarybos svarstymai, esą pašalintų dokumentų

⁶⁰ Taryba priėmė šį reglamentą 2002 m. gruodžio 16 d.: Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1/2003, priimtas 2002 m. gruodžio 16 d., dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, 2003 m. OL L1/1.

⁶¹ OL L 70/1, 2002 3 13.

dalių atskleidimas galėtų kam nors suteikti galimybę identifikuoti delegacijų ar Komisijos atstovo pozicijas dėl Taryboje diskutuojamų klausimų, nepateisina visų jos atliktų išbraukimų. Tai yra netinkamo administravimo atvejis, todėl ombudsmenas daro kritinę pastabą.

1.8 Ombudsmenas nemano, kad jam reikėtų imtis tolesnių veiksmų, kadangi dabar Taryba suteikė skundo pareiškėjai galimybę susipažinti su visais minėtų dokumentų tekstais, atsižvelgdama į tai, kad 2002 m. lapkričio 26 d. ji pasiekė susitarimą dėl minėto reglamento projekto.

2 Galimybė susipažinti su Komisijos darbo dokumentais

2.1 Skundo pareiškėja teigė, kad Tarybos argumentai nepateisina to, kodėl ji išbraukė kai kurią medžiagą iš Komisijos darbo dokumentų; Ombudsmenas primena, kad jis padarė kritinę pastabą dėl iš minėtų dokumentų išbrauktų teksto dalių masto. Šis skundo aspektas yra susijęs tik su tuo, ar Tarybos argumentus galima taikyti Komisijos darbo dokumentams.

2.2 Taryba teigė, kad minėti Komisijos dokumentai yra diskusijoms Tarybos darbo grupėje parengti neoficialūs dokumentai, kurių nepatvirtino visa Komisijos narių kolegija ir nė neketino to daryti.

2.3 Savo pastabose skundo pareiškėja teigė, jog ji pritaria tam, kad su Tarybos diskusijoms paruoštais Komisijos darbo dokumentais būtų elgiamasi taip kaip su Tarybos dokumentais. Taigi skundo pareiškėja atsisakė šio savo skundo aspekto.

3 Tarybos dokumentų registras internete

3.1 Skundo pareiškėja tvirtino, kad Tarybos dokumentų registre internete informacija pateikiama netinkamai.

3.2 Taryba teigė, jog interneto dokumentų registre galima lengvai sužinoti kiekvieno dokumento autorių, adresatą bei gauti dokumento kategorijos apibūdinimą. Tačiau Taryba yra pasirengusi apsvarstyti galimybę patobulinti viešąjį dokumentų registrą.

3.3 Savo pastabose skundo pareiškėja teigė, kad ji tik norėjo pateikti naudingų pastabų ir nesiekė, kad klausimas būtų toliau gvildinamas. Be to, ji pateikė ne vieną pasiūlymą, kaip patobulinti šį, kaip ji pavadino, „nepaprastai vertingą informacijos šaltinį“. Ombudsmenas perdavė skundo pareiškėjos pasiūlymus susipažinti Tarybai.

3.4 Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ombudsmenas mano, kad šiuo skundo aspektu Taryba nepažeidė tinkamo administravimo normų.

4 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

Ombudsmenas išnagrinėjo dokumentus, su kuriais Taryba leido skundo pareiškėjai susipažinti tik iš dalies. Ombudsmenas mano, kad Tarybos argumentai, esą išbrauktų dokumentų dalių atskleidimas galėtų kam nors suteikti galimybę identifikuoti delegacijų ar Komisijos atstovo pozicijas dėl Taryboje diskutuojamų klausimų, nepateisina visų jos atliktų išbraukimų. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Ombudsmenas nemano, kad jis turėtų imtis tolimesnių veiksmų, kadangi dabar Taryba suteikė skundo pareiškėjai galimybę susipažinti su visais minėtų dokumentų tekstais, atsižvelgdama į tai, kad 2002 m. lapkričio 26 d. ji pasiekė susitarimą dėl minėto reglamento projekto. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

TARYBOS PAREIGA UŽTIKRINTI, KAD EUROPOS SAJUNGOS POLICIJOS MISIJA SARAJEVE GERBTŲ PAGRINDINES TEISES

Sprendimas dėl skundo 1200/2003/OV (konfidencialus) prieš Europos Sąjungos Tarybą

SKUNDAS

Skundo pareiškėjo nuomone, reikia atsižvelgti į šiuos faktus:

Europos Sąjungos policijos misijos (ESPM) Sarajeve planavimo grupės administracija, nepateikusi jokių priežasčių, remdamasi nepagrįstais tvirtinimais, nutraukė skundo pareiškėjo darbo sutartį. Tai pažeidė skundo pareiškėjo teisę apsiginti.

Skundo pareiškėjas pasipriešino sutarties nutraukimui ir 2002 m. lapkričio 19 d. nusiuntė laišką planavimo grupei. Savo atsakyme 2002 m. lapkričio 26 d. ESPM planavimo grupės vadovas nurodė, kad skundo pareiškėjo darbo sutartis buvo nutraukta dėl jo netinkamo elgesio ir dėl to, kad jis pažeidė ESPM planavimo grupės etiką bei savo kaip profesionalaus misijos nario įsipareigojimus.

2002 m. gruodžio 17 d. skundo pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmeniui (nuorodos numeris 2188/2002/OV). Tačiau ombudsmenas šio skundo priimti negalėjo, nes skundo pareiškėjas nebuvo išnaudojęs administracinių galimybių šiuo klausimu kreiptis į Tarybą. Ombudsmenas patarė skundo pareiškėjui parašyti Tarybai. Pasak skundo pareiškėjo, tada jis nusiuntė du registruotus laiškus Tarybai, tačiau negavo jokio atsakymo.

2003 m. birželio 26 d. skundo pareiškėjas pateikė ombudsmeniui dabartinį skundą. Skundo pareiškėjas teigė, kad jo sutartis su ESPM buvo nutraukta de jure, remiantis nepagrįstais kaltinimais, ir kad Taryba neatsakė į du jo laiškus šiuo klausimu. Jis reikalavo, kad Taryba išteisintų jį nuo nepagrįstų kaltinimų ir kad jis gautų atlyginimą už visą 2002 m. gruodžio mėnesį.

TYRIMAS

Tarybos nuomonė

Savo trumpame nuomonės pareiškime Taryba teigė, kad generalinis sekretoriatas nedalyvavo nei paskiriant, nei atleidžiant skundo pareiškėją. Skundo pareiškėją tiesiogiai įdarbino ESPM planavimo grupė pagal Tarybos 2002 m. kovo 11 d. Bendrųjų veiksmų akto dėl Europos policijos misijos⁶² jai suteiktus įgaliojimus. Jis buvo atleistas dėl priežasčių, kurios Tarybos generaliniam sekretoriatui buvo nežinomos.

Tarybos Bendrųjų veiksmų akto 2 straipsnio 1 dalyje pažymima, kad „Planavimo grupę sudaro policijos misijos vadovas/planavimo grupės vadovas ir personalas, reikalingas su misijos reikmėmis susijusioms funkcijoms vykdyti“. Prireikus ESPM gali pagal sutartį įdarbinti tarptautinius civilius darbuotojus⁶³. Tačiau vadovauti ESPM operatyvinei veiklai bei kasdieninėms operacijoms⁶⁴ bei vykdyti su tuo susijusius įgaliojimus yra misijos vadovo/policijos komisaro pareiga. Šie įgaliojimai apima darbuotojų įdarbinimą pagal sutartį ir galimą jų atleidimą, kaip ir atsitiko skundo pareiškėjo atveju.

Remiantis tuo, kas išdėstyta, pagal sutartį įdarbinti (ar vėliau atleisti) ESPM personalą nėra generalinio sekretoriato ar Tarybos pareiga.

⁶² Tarybos Bendrųjų veiksmų aktas 2002 m. kovo 11 d. dėl Europos Sąjungos policijos misijos, 5 straipsnio 1 dalis.

⁶³ Tarybos Bendrųjų veiksmų aktas 2002 m. kovo 11 d. dėl Europos Sąjungos policijos misijos, 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio trečia įtrauka.

⁶⁴ OL L 70/1, 2002 3 13.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas neatsiėmė savo skundo. Jis teigė jau pradėjęs rašyti laiškus advokatams Briuselyje.

SPRENDIMAS

1 Ombudsmeno tyrimo apimtis

1.1 Nagrinėdamas skundus dėl sutartinių santykių su Bendrijos institucijomis ar struktūromis, ombudsmenas apsiriboja ištirti, ar Bendrijos institucija ar struktūra nuosekliai ir pagrįstai aiškina savo veiksmų teisinį pagrindą ir kuo ji pateisina savo poziciją dėl sutarties. Jei Bendrijos institucijos ar struktūros pasiaiškinimas patenkina ombudsmeną, jis daro išvadą, kad jo tyrimas netinkamo administravimo atvejo neatskleidė.

1.2 Ombudsmeno sprendimas dėl sutarties atvejo nepanaikina šalių teisės kreiptis į jurisdikciją šiuo klausimu turintį teisumą, kad šis ji išnagrinėtų ir autoritetingai išspręstų.

2 Sutarties nutraukimas be priežasties, remiantis nepagrįstais kaltinimais

2.1 Skundo pareiškėjas tvirtino, kad jo darbo sutartis su Europos Sąjungos policijos misija (ESPM) Sarajeve buvo nutraukta nepateikus jokių priežasčių ir remiantis nepagrįstais įtarimais. Skundo pareiškėjo nuomone, buvo pažeista jo teisė apsiginti.

2.2 Taryba teigė, kad generalinis sekretoriatas nedalyvavo nei paskiriant, nei atleidžiant skundo pareiškėją. Skundo pareiškėją tiesiogiai įdarbino ESPM planavimo grupė pagal Tarybos 2002 m. kovo 11 d. Bendrųjų veiksmų akto dėl Europos policijos misijos jai suteiktus įgaliojimus. Jis buvo atleistas dėl priežasčių, kurios Tarybos generaliniam sekretoriatui buvo nežinomos.

2.3 Ombudsmenas pažymi, kad Europos Sąjungos policijos misija buvo įkurta Tarybos Bendrųjų veiksmų akto 2002 m. kovo 11 dieną⁶⁵. Tarybos Bendrųjų veiksmų akto 4 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad Tarybos paskirtas misijos vadovas/policijos komisaras vadovauja ESPM operatyvinei veiklai bei kasdieninėms operacijoms. 4 straipsnio 4 dalyje pažymima, kad misijos vadovas/policijos komisaras yra atsakingas už personalo drausmės kontrolę. ES ir Bosnijos ir Hercegovinos (BiH) susitarimo dėl ESPM veiklos BiH⁶⁶ 3 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad misijos vadovas/policijos komisaras atsiskaito bendros užsienio ir saugumo politikos generaliniam sekretoriui/vyriausiajam įgaliotiniui per Europos Sąjungos ypatingąjį įgaliotinį BiH.

2.4 Remdamasis šiomis nuostatomis, ombudsmenas mano, kad Taryba yra atsakinga už tai, jog ESPM veiksmi užtikrintų pagarbą teisės viršenybės principui bei Europos Sąjungos pripažintoms pagrindinėms teisėms.

2.5 Ombudsmenas atidžiai išnagrinėjo skundo pareiškėjo ir Tarybos jam pateiktus dokumentus. Remiantis šiais parodymais, šios bylos faktus galima apibendrinti taip:

- i) ESPM planavimo grupė pasirašė darbo sutartį su skundo pareiškėju 2002 m. birželio 26 d. pagal Tarybos kovo 11 d. Bendrųjų veiksmų akto dėl ESPM 5 straipsnio 3 dalį, kurioje teigiama, kad „Prireikus ESPM pagal sutartį samdo dirbti tarptautinius civilius darbuotojus ir vietinius darbuotojus“. Sutartis buvo sudaryta terminui nuo 2002 m. liepos 1 d. iki gruodžio 31 dienos.
- ii) Skundo pareiškėjo sutartį buvo nuspręsta nutraukti už drausminės tvarkos pažeidimus. Tarp kitų skundo pareiškėjo atsiųstų dokumentų yra ESPM planavimo grupės juriskonsulto 2002 m. lapkričio 12 d. raštas pavadinimu „Rekomendacija dėl drausminio atvejo“. Šiame rašte užsimenama, kad policijos komisaro pavaduotojas parengė vidaus tyrimo išvadą dėl įtariamo netinkamo skundo pareiškėjo elgesio. Netinkamu elgesiu buvo laikomi numanomi skundo

⁶⁵ OL L 293/2, 2002 10 29.

⁶⁶ Europos Tinkamo administravimo kodeksas, 13 straipsnis.

pareiškėjo santykiai su nelegaliai Bosnijoje-Hercegovinoje gyvenusia ir dviejuose vietiniuose baruose šokėja dirbusia moldave, kuriai, buvo manoma, skundo pareiškėjas mokėjo už „paslaugas“. Pareiškime taip pat kalbama apie „sensualinių paslaugų pirkimą“ ir daroma išvada, kad „(...) kadangi [skundo pareiškėjas] yra ESPM planavimo grupės narys, kas jį įpareigoja neužsiimti jokia nelegalia veikla, [skundo pareiškėjas] turėjo susilaikyti nuo bet kokių emocijų/romantiškų ryšių su panele X. Nusizengęs padoriam ir santūriam elgesiui, [skundo pareiškėjas] sukėlė grėsmę ESPM planavimo grupės nepriekaištingai reputacijai“.

iii) Juriskonsulto išvada ir rekomendacija buvo tokia: „[skundo pareiškėjo] elgesys buvo visiškai nesuderinamas su jo darbo sutartyje numatytomis priedermėmis. [Skundo pareiškėjas] labai pakenkė ESPM planavimo grupės reputacijai. Savo veiksmais jis rimtai pažeidė tinkamo elgesio normas. ESPM planavimo grupės komisarui patariama kuo skubiau nutraukti [skundo pareiškėjo] sutartį“. Kaip sutarties nutraukimo teisinį pagrindą juriskonsultas paminėjo sutarties 15 pastraipą, kurioje teigiama, kad „sunkaus tarnybinio nusižengimo atveju darbdavys pasilieka sau teisę nutraukti darbuotojo sutartį iš anksto jo raštiškai neįspėjęs“. Policijos misijos vadovas nutarė nutraukti skundo pareiškėjo sutartį nuo 2002 m. gruodžio 8 dienos.

2.6 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis (dėl teisės į tinkamą administravimą) įtraukia teisę kiekvienam asmeniui būti išklaustytam prieš imantis bet kokių priemonių, kurios jį paveiktų neigiamai. Remiantis ombudsmeno turimais parodymais, skundo pareiškėjui nebuvo suteikta galimybė išreikšti savo nuomonę dėl įtarimų, sudariusių pagrindą imtis prieš jį drausminių veiksmų. Tai yra netinkamo administravimo atvejis. Atsižvelgiant į tai, kad skundo pareiškėjo sutartis buvo nutraukta daugiau nei prieš metus, jau neįmanoma siūlyti draugiško sprendimo. Todėl ombudsmenas nusprendė pateikti kritinę pastabą, pateiktą toliau.

3 Skundo pareiškėjo reikalavimai

3.1 Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Taryba išteisintų jį nuo nepagrįstų kaltinimų ir kad jis gautų atlyginimą už visą 2002 m. gruodžio mėnesį.

3.2 Ombudsmenas patarė, kad geriausia skundo pareiškėjui būtų pateikti pirmiau išvardintus reikalavimus tiesiai Tarybai, kuri juos apsvarstytų, atsižvelgdama į ombudsmeno išvadas bei 2.6 punkte išdėstytą sprendimą. Jei Tarybos atsakymas skundo pareiškėjo netenkintų, jis galėtų kreiptis į jurisdikciją šiuo klausimu turintį teismą arba pateikti Europos ombudsmenui naują skundą.

4 Neatsakymas į kreipimąsi

4.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad Taryba neatsakė į jo du registruotus laiškus dėl atleidimo. Taryba šio klausimo nekommentavo, tik pažymėjo, kad ji nedalyvavo nei paskiriant, nei atleidžiant skundo pareiškėją.

4.2 Ombudsmeno tarnyba paprašė skundo pareiškėjo dviejų registruotų laiškų, kuriuos jis siuntė Tarybai, kopijų. Skundo pareiškėjas neturėjo vieno registruoto laiško kopijos. Kitas laiškas, datuotas 2003 m. kovo 18 d., buvo išsiųstas registruotu paštu 2003 m. kovo 19 d. į Tarybos generalinio sekretoriato A generalinį direktoratą (personalas ir administracija).

4.3 Tinkamo administravimo principai reikalauja, kad institucijos atsakytų į piliečių siųstus laiškus⁶⁷. Šiuo atveju Taryba neatsakė į skundo pareiškėjo laišką ir nepaaiškino savo neatsakymo priežasčių. Tai yra netinkamo administravimo atvejis, todėl ombudsmenas nusprendė padaryti kritinę pastabą, pateiktą toliau.

5 Išvada

Remdamasis šio skundo antros ir ketvirtos dalies tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

⁶⁷ Europos Tinkamo administravimo kodeksas, 13 straipsnis.

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis (dėl teisės į tinkamą administravimą) įtraukia teisę kiekvienam asmeniui būti išklausytam prieš imantis bet kokių priemonių, kurios jį paveiktų neigiamai. Remiantis ombudsmeno turimais parodymais, skundo pareiškėjui nebuvo suteikta galimybė išreikšti savo nuomonę dėl įtarimų, sudariusių pagrindą skirti jam drausminę nuobaudą. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Tinkamo administravimo principai reikalauja, kad institucijos atsakytų į piliečių siųstus laiškus⁶⁸. Šiuo atveju Taryba neatsakė į skundo pareiškėjo laišką ir nepaaiškino savo neatsakymo priežasčių. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis atvejis yra susijęs su tam tikrais praeitais įvykiais, jau neįmanoma siūlyti draugiško sprendimo. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

3.4.3 Europos Komisija

NETEISINGA INFORMACIJA APIE KONKURSO TVARKĄ

Sprendimas dėl skundo 1351/2001/(ME)(MF)BB prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Pagal 2001 m. rugsėjo mėn. pateiktą skundą, skundo pareiškėjas buvo „Integration GmbH“ konsorciumo, susijusio su konkursu EuropeAid/112404/C/SV (1 dalis) dėl projektų įgyvendinimo priežiūros (TACIS ir Balkanų šalyse), projektų vadovas. Jis pateikė skundą konsorciumo vardu.

2001 m. birželio 5 d. Europos Komisija, be dar keturių konkurso dalių, paskelbė projektų įgyvendinimo priežiūros (TACIS ir Balkanų šalyse) konkursą dėl paslaugų pirkimo sutarties. 2001 m. liepos 9 d. „Integration GmbH“ konsorciumas nusiuntė Komisijos direktoratui, atsakingam už visas ES išorinės pagalbos programas (EuropeAid Co-operation Office) paraišką į viešąjį konkursą Nr. Europeaid.112404/C/SV (1 dalis).

2001 m. birželio 18 d., prieš pateikdamas paraišką, skundo pareiškėjas kartu su kitais konkurso dalyviais paprašė Komisijos paaiškinti kai kuriuos darbo užduočių aspektus. Vienas iš skundo pareiškėjo Komisijai užduotų klausimų buvo susijęs su finansiniu įvertinimu. Skundo pareiškėjas klausė, ar jis grindžiamas vieneto kaina ar bendra kaina. 2001 m. birželio 20 d. Komisija atsakė skundo pareiškėjui, kad „finansinis pasiūlymas vertinamas remiantis vieneto kainomis/nustatytais sąnaudomis ir užmokesčiu“ (aiškinamojo laiško punktas B, pavadintas „Išlaidų paskirstymas ir finansinis pasiūlymas“). Todėl skundo pareiškėjas savo pasiūlymą pagrindė prielaida, kad finansinis įvertinimas bus grindžiamas vieneto kainomis. Skundo pareiškėjo pasiūlyme buvo numatyta daug „specialisto darbo dienų“, nes jis žinojo, kad didesnis specialisto darbo dienų skaičius nėra automatiškai nepalankus konkurso dalyviui, kai konkurse remiamasi vieneto kainomis.

2001 m. rugsėjo 7 d. skundo pareiškėjas išgirdo gandus, kad jis nelaimėjo konkurso dėl bendros kainos, ir kad su kitu konkurso dalyviu buvo nutarta sudaryti sutartį, nes jo pasiūlymą sudarė daug mažiau „specialisto darbo dienų“. Tada 2001 m. rugsėjo 11 d. skundo pareiškėjas parašė Komisijai, prašydamas paaiškinti kainos įvertinimo metodiką. Kai skundo pareiškėjas paskambino į Komisiją, jam buvo pasakyta, kad į jo antrą laišką nebus atsakyta. Sutartis su kitu konkurso dalyviu buvo sudaryta šešiams mėnesiams.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas tvirtino, kad nustatant konkurso nugalėtoją būta taisyklių pažeidimų.

⁶⁸

Žr. ombudsmeno 1997 m. metinį pranešimą, 270 psl.

Apibendrinti skundo pareiškėjo reikalavimai yra šie:

- i) Skundo pareiškėjas nori sužinoti, ar vertinimas tikrai buvo paremtas vieneto kainomis.
- ii) Jei finansinis įvertinimas buvo atliktas remiantis bendra pasiūlymo kaina, Komisija turi sustabdyti konkursą ir dar kartą apsvarstyti, ar remiantis šiuo neteisėtu vertinimo metodu konkurso dalyviai nebuvo neteisingai įvertinti. Jei taip atsitiko, pasiūlymai turi būti persvarstyti remiantis vieneto kainomis.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Apibendrinta Komisijos nuomonė apie skundą yra tokia:

Konkurso metu skundo pareiškėjas keletą kartų kreipėsi į Komisijos skyrius. Komisija traktavo skundo pareiškėjo elgesį kaip bandymą išgauti slaptos informacijos apie konkurso eigą. Be to, Komisija išreiškė „tvirtą nepritarimą būdai, kuriuo skundo pareiškėjas pasinaudojo arbitražo procedūra (...). Atrodo, kad skundo pareiškėjas pateikė skundą, tik norėdamas paveikti Komisijos skyrius vykstant konkursui“.

Konkurso nugalėtojas buvo išrinktas, laikantis galiojančių konkurso tvarkos taisyklių, ypač Konkursų vadovo 4 skirsnio. Skundo pareiškėjo pasiūlymas buvo atmestas dėl mažesnio sąnaudų efektyvumo.

Kalbant apie paraiškų vertinimo kriterijus, konkursas kelia sąlygą, kad „Finansiniame pasiūlyme būtų parodytas visas vienu – pirmųjų – metų darbo užduotyse (įgaliojimuose) apibūdintų paslaugų biudžetas. Šis biudžetas bus pasiūlymo vertinimo pagrindas“. Konkursų vadovo 11.10.02 skirsnyje apibrėžiama paraiškų finansinio įvertinimo tvarka.

2001 m. birželio 20 d. skundo pareiškėjui siūsto aiškinamojo laiško punkto B negalima pateikti atsieto nuo konteksto bei kvietimo dalyvauti konkurse ir jo dokumentų nuostatų. Nors aiškinamasis laiškas buvo išsiųstas visiems konkurso dalyviams, skundo pareiškėjas buvo vienintelis, pasinaudojęs šiuo punktu konkurso tvarkai užginčyti, kas parodo, jog tam, kaip jis suprato šį punktą, trūksta logikos.

Projektų priežiūros sutarčių atveju finansinis vertinimas visada atliekamas remiantis bendra pasiūlymo kaina. Šis klausimas niekada nebuvo iškeltas ankstesniuose konkursuose. Kadangi skundo pareiškėjas laimėjo ankstesnį projektų priežiūros konkursą, jis turėjo būti gerai susipažinęs su konkursų tvarka.

Europos Komisijos Viešųjų pirkimų ir sutarčių patariamasis komitetas (toliau ACPC) išreiškė palankią nuomonę dėl Komisijos pasirinkimo 2001 m. rugsėjo 19 dieną. Ši nuomonė patvirtino, kad paraiškų techninis ir finansinis vertinimas atitiko Konkursų vadove pateiktą informaciją, konkurso nuostatas ir aiškinamąjį laišką konkurso dalyviams.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjo nuomonę galima apibendrinti taip:

Skundo pareiškėjas buvo įsitikinęs, kad pateikti skundą ombudsmenui yra teisinga išeitis.

Konkurso metu skundo pareiškėjas keletą kartų kreipėsi į Komisijos skyrius. Jis siekė įspėti Komisiją, kad dėl neaiškių darbo užduočių, klaidinančio aiškinamojo laiško bei įsigalėjusių TACIS projekto priežiūros metodų nepaisymo ji gali būti apkaltinta tinkamo administravimo normų pažeidimu. Skundo pareiškėjas kreipėsi į Komisiją ne tam, kad išgautų slaptos informacijos. Atvirkščiai, informaciją apie Komisijos rekomendacijas ACPC konsorciumas gavo iš daugelio kitų šaltinių.

Būtent patirtis paskatino penkias paraišką pateikusias konsorciumo įmones prašyti aiškinamojo laiško. Jų žinios apie esminius TACIS projekto priežiūros ir pasaulinės priežiūros sistemos skirtumus

paakino jas įspėti Komisiją. Skundo pareiškėjas žinojo, kad taikant pasaulinės priežiūros sistemą (2–5 dalys), yra tiksliai apibrėžtos metiniai kontroliniai patikrinimai ir kad finansinis vertinimas šiuo atveju grindžiamas bendromis kainomis. Tačiau TACIS projektų priežiūros atveju (pirma dalis) priežiūros reikalavimai buvo tik neaiškiai apibūdinti darbo užduotyse („kontrolinių patikrinimų dažnumas nustatomas (...) sužinojus individualius projektų vadovų reikalavimus (...“). Žinodamas, kad tokiais atvejais finansinis vertinimas grindžiamas vieneto kainomis, remdamasis Audito Rūmų specialiąja ataskaita Nr. 16/2000, skundo pareiškėjas paprašė Komisijos paaiškinimo.

Be to, skundo pareiškėjas teigė, kad Komisijos atsiųsto aiškinamojo laiško sakinio „finansinis pasiūlymas vertinamas remiantis vieneto kainomis/nustatytais sąnaudomis ir mokesčiais“ jis nerado jokiam jam prieinamame dokumente. Skundo pareiškėjas suformulavo savo pasiūlymą, remdamasis Audito Rūmų aiškinimu, kokio metodo reikia laikytis neaiškiais atvejais.

Skundo pareiškėjas visiškai sutiko su Komisija, kad šio aiškinamojo laiško sakinio negalima atsieti nuo viso teksto, įskaitant kvietimo dalyvauti konkurse bei jo dokumentų nuostatas. Tačiau skundas neapsiribojo vien aiškinamuoju laišku – jis apėmė ir ne vieną darbo užduočių pastraipą.

Savo nuomonės dėl skundo pareiškime Komisija citavo kitokias finansinio vertinimo tvarkos taisykles nei minimos aiškinamajame laiške. Į konkurse dalyvaujančioms įmonėms prieinamus dokumentus, minimus Komisijos „Europeaid“ svetainėje, Konkursų vadovas neįeina. Savo pasiūlyme skundo pareiškėjas rėmėsi 2001 m. sausio mėn. išleistu „EB išorės pagalbos konkursų tvarkos praktiniu vadovu“, kuriame 11.10.02 skirsnio nėra. Skundo pareiškėjo nuomone, šis vadovas remiasi lapkričio 10 d. Bendros išorės santykių tarnybos patvirtintu dokumentu, kuris vadinasi „Taisyklių vadovas“. Skundo pareiškėjo supratimu, Komisija cituoja vidaus dokumentą arba ankstesnę šio Taisyklių vadovo versiją.

Skundo pareiškėjas baigė savo pastabas išreišdamas viltį, kad šiuo atveju bus prieitas „draugiškas vidaus sprendimas“.

Papildomos skundo pareiškėjo pastabos

2002 m. gegužės 30 d. skundo pareiškėjas išsiuntė Europos ombudsmenui savo papildomas pastabas. Jis pabrėžė savo skundo neatidėliotinumą, kadangi Komisija pasirašė aptariamą sutartį šešiams mėnesiams, ir jos terminas turėjo baigtis 2002 m. birželio 15 dieną. Be to, jis akcentavo, kad tikisi, jog šis ginčas bus išspręstas taikiai.

OMBUSMENO PASTANGOS PASIEKTI DRAUGIŠKĄ SPRENDIMĄ

Draugiško sprendimo galimybė

Atidžiai išnagrinėjęs Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, ombudsmenas priėjo preliminarią išvadą, kad šiuo atveju Komisija nusižengė tinkamo administravimo normoms. Apibendrintos šios išvados priežastys yra tokios:

Europos ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad savo aiškinamajame laiške, kuris buvo išsiųstas visiems konkurso dalyviams, Komisija teigė, jog finansiniame vertinime bus remiamasi vieneto kainomis. Remiantis konkurso taisyklėmis, visiems konkurso dalyviams išsiųstas aiškinamasis laiškas Komisijai tampa privalomas. Tačiau vėliau Komisija savo nuomonės pareiškime teigė, kad projektų priežiūros sutarčių atveju – būtent tokios sutarties atvejis dabar nagrinėjamas – finansinis vertinimas visada atliekamas remiantis bendra kaina. Ombudsmeno nuomone, teigdama, kad remsis vieneto kainomis, o paskui taikydama bendros kainos metodą, Komisija nusižengė konkurso tvarkos taisyklėms.

Todėl 2002 m. liepos 15 d. ombudsmenas pasiūlė Komisijai draugišką sprendimą, remdamasis ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalimi. Savo laišku ombudsmenas kvietė Komisiją imtis priemonių patenkinti skundo pareiškėją ir taip pasiekti draugišką sprendimą, kuris panaikintų netinkamo administravimo atvejo užregistravimo galimybę.

Komisijos atsakymas

Savo 2002 m. lapkričio 18 d. atsakyme Komisija pranešė ombudsmenui negalinti priimti Europos ombudsmeno pasiūlyto sprendimo. Komisija griežtai atmetė skundo pareiškėjo išvadas ir nesutiko su tuo, kad jos tarnyboms kristų atsakomybė dėl jo klaidingo supratimo. Komisijos nuomone, jos tarnybos nenusižengė konkurso tvarkos taisyklėms ir principams.

Komisija pabrėžė, kad savo pastabose Europos ombudsmenui skundo pareiškėjas teigė savo pasiūlyme rėmėsis „EB išorės pagalbos konkursų tvarkos praktiniu vadovu“. Tačiau, priešingai nei pažymi skundo pareiškėjas, Praktiniame vadove numatyta, kad Komisija sudaro tik dviejų tipų viešųjų paslaugų sutartis, remdamasi dviem skirtingais finansiniais vertinimais.

Pirmoji vadinama bendros kainos sutartimi. Į ją pretenduojantis konkurso dalyvis turi pateikti vieno puslapio apimties finansinį pasiūlymą, kuriame remiantis techniniu pasiūlymu būtų nurodyta konkurso dalyvio paslaugų teikimo bendra kaina.

Antrosios, užmokesčiu už darbą pagrįstos, sutarties atveju lyginama remiantis bendrąja suma, gaunama užmokesčio tarifą padauginus iš atitinkamo darbo dienų skaičiaus. Į finansinį pasiūlymą turi įeiti biudžeto lėšų paskirstymas bei numatomi pinigų srautai. Biudžeto lėšų paskirstyme pateikiamos užmokesčio už paslaugas konsultanto paskirtiems specialistams tarifai bei nuostata dėl nenumatytų išlaidų.

Nors skundo pareiškėjas savo siūlyme ir rėmėsi Praktiniu vadovu, jis tikėjosi, kad Komisijos tarnybos remsis trečiuoju metodu, pagal kurį lyginamos vidutinės vieneto kainos, kas Praktiniame vadove nėra numatyta. Komisija pabrėžė, kad Audito Rūmų ataskaitoje Nr. 16/2000, kurią skundo pareiškėjas minėjo, norėdamas pagrįsti savo aiškinimus, nurodyta, kad vidutinės vieneto kainos metodo buvo atsisakyta.

Pasak Komisijos, atsižvelgdamos į Praktiniame vadove numatytus metodus ir į tai, kad konkursas nebuvo susijęs su vienkartinio išmokėjimo sutartimi, tarnybos savo paaiškinime pabrėžė, kad iš dviejų finansinio vertinimo metodų bus pasirinktas metodas, lyginantis vieneto kainas/nustatytas sąnaudas ir užmokesčių, o ne bendros kainos metodas. Todėl, Komisijos nuomone, konkurso dalyviams buvo paaiškintas numatytas metodas, ir finansinis vertinimas atitiko konkurso tvarkos taisykles.

Komisija akcentavo, kad skundo pareiškėjas yra vienintelis iš tą patį aiškinamąjį laišką gavusių 26 konkurso dalyvių, neteisingai supratęs aiškinimą. Komisijos nuomone, tarnybų pateiktas paaiškinimas dėl nugalėtojo nustatymo buvo taikomas visose konkurso dalyse, o skundo pareiškėjas pateikė paraišką į keturias kitas dalis, nekėlęs klausimo dėl finansinio vertinimo.

Skundo pareiškėjo pastabos dėl Komisijos atsakymo

Skundo pareiškėjo pastabas galima apibendrinti taip:

Komisijos argumentai pademonstravo painiavą dėl vertinimo metodo. Savo atsakyme Komisija minėjo dokumentus, kurie nebuvo nurodyti konkurso dokumentuose. Jei Komisija ketino remtis užmokesčiu už darbą pagrįsta sutartimi, ji nesilaikė savo pačios ne kartą pakartotų taisyklių.

Remiantis konkurso tvarkos taisyklėmis, aiškinamasis laiškas Komisijai buvo privalomas. Tačiau Komisijos pateiktas „paaiškinimas“ buvo klaidinantis ir neatitiko Komisijos nurodymų. Skundo pareiškėjas nesutiko su argumentu, kad vieneto kainos metodo buvo atsisakyta.

Skundo pareiškėjo nuomone, Komisija, paminėdama, kad konsorciumas buvo vienintelis iš 26 konkurso dalyvių, padavęs skundą, mėgino diskredituoti jo patikimumą bei sąžiningumą. Tačiau buvo įvertinti tik du pirmos konkurso dalies pasiūlymai. Buvo akivaizdu, kad laimėjęs konsorciumas neturės pagrindo skųstis.

Komisijai nesiėmus veiksmų, buvo padaryta tokia tiesioginė ir netiesioginė žala:

a) finansiniai nuostoliai:

- trejų metų paslaugų sutarties netekimas,
- kompensacija ir „jungiamasis honoraras“, mokamas pagrindiniam personalui, siekiant jį išlaikyti, jei konfliktas būtų greitai išspręstas,
- devynių svarbiausių puikios kvalifikacijos prižiūrėtojų netekimas, jiems perėjus į konkursą laimėjusį konsorciumą,
- išlaidos teisinei pagalbai ir prarastas laikas, rengiant atsakymus į Komisijos teiginius.

b) nefinansiniai nuostoliai:

Komisija savo beveik asmeniniais kaltinimais labai pakenkė skundo pareiškėjo reputacijai bei pasitikėjimui jo sąžiningumu; skundo pareiškėjas baigė savo pastabas, skatindamas kaip galima greičiau priimti draugišką sprendimą, kad būtų išvengta ilgo teisinio bylinėjimosi.

SPRENDIMAS

1 Komisijos kritika dėl to, kad skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną

1.1 Savo nuomonės apie skundą pareiškimą Komisija išreiškė „tvirtą nepritarimą būdai, kuriuo skundo pareiškėjas pasinaudojo arbitražu (arbitražo procedūra?). Atrodo, kad skundo pareiškėjas pateikė skundą tik norėdamas paveikti Komisijos skyrius vykstant konkursui“. Europos ombudsmenas suprato Komisiją kritikuojant faktą, kad skundo pareiškėjas pateikė savo skundą Europos ombudsmenui, dar prieš paskelbiant konkurso rezultatus.

Ombudsmenas mano esant būtina pateikti šiuos komentarus dėl šio Komisijos nuomonės aspekto.

1.2 Teisę pasiskųsti Europos ombudsmenui užtikrina EB sutartis bei Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartija. Ombudsmeno nuomone, institucijai, prieš kurią yra pateiktas skundas, nederą spėlioti, kodėl pilietis nusprendė pasinaudoti savo pagrindine teise pateikti skundą.

1.3 Ombudsmenas pabrėžė, kad ombudsmeno atliekamas tyrimas negali sustabdyti administracinių procedūrų. Ombudsmenas taip pat negali anuliuoti sprendimo dėl sutarties sudarymo. Todėl skundas ombudsmenui nėra procedūra, kokią numatė Teisingumo Teismas „Alcatel“ atveju, kai konkurso dalyvis konkurso metu siekia, kad sutartį sudaranti institucija persvarstytų savo sprendimą prieš pasirašydama sutartį. Neteismines priemones norintis naudoti konkurso dalyvis turi galimybę pasiskųsti ombudsmenui dėl administravimo pažeidimų, nustatant sutarties laimėtoją.

1.4 Ombudsmenas mano, kad čia verta paminėti, jog šis atvejis buvo viena priežasčių savo iniciatyva imtis tirti konkurso dalyviams prieinamas savo teisių gynimo priemonės Komisijos rengiamų konkursų metu (OI/2/2002/IJH). Šis vis dar vykstantis ombudsmeno savo iniciatyva pradėtas tyrimas šio atvejo medžiagos nenagrinėja.

2 Konkurso tvarkos taisyklių pažeidimai

2.1 Skundo pareiškėjas teigė, kad atrenkant sutarties laimėtojus būta taisyklių pažeidimų. Skundo pareiškėjas nori sužinoti, ar vertinimas tikrai buvo paremtas vieneto kainomis.

2.2 Komisija teigė, kad konkurso nugalėtojas buvo atrinktas, laikantis galiojančių konkurso tvarkos taisyklių ir kad Viešųjų pirkimų ir sutarčių patariamasis komitetas išreiškė palankią nuomonę dėl Komisijos pasirinkimo.

2.3 Kalbant apie vertinimo pagrindą, Komisija savo nuomonės pareiškime teigė, kad projektu priežiūros sutarčių atveju vertinimas visada atliekamas remiantis bendra kaina. Todėl ombudsmenas manė, kad skundo pareiškėjo reikalavimas būti informuotam buvo įvykdytas.

2.4 Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad savo atsakyme į ombudsmeno draugiško sprendimo pasiūlymą Komisija pripažino, kad savo atsakyme į skundo pareiškėjo prašymą paaiškinti konkurso taisykles ji teigė, jog bendros kainos metodas nebus taikomas. Kadangi savo nuomonės pareiškime Komisija teigė, kad projektų priežiūros sutarčių atveju visada taikomas bendros kainos metodas, vadinasi, savo atsakyme į skundo pareiškėjo prašymą paaiškinti konkurso taisykles ji suteikė neteisingą informaciją ir taip nusižengė konkurso eigos taisyklėms. Tai yra netinkamo administravimo atvejis, todėl ombudsmenas padarė kritinę pastabą, pateiktą toliau.

3 Skundo pareiškėjo reikalavimai

3.1 Iš pradžių skundo pareiškėjas reikalavo, kad jei finansinis vertinimas buvo atliktas remiantis bendra pasiūlymo kaina, Komisija turi sustabdyti konkursą ir persvarstyti, ar remiantis šiuo neteisėtu vertinimo metodu nebuvo neteisingai įvertinti konkurso dalyviai. Jei taip atsitiko, pasiūlymai turi būti persvarstyti remiantis vieneto kainomis.

Savo pastabose dėl Komisijos atsakymo į ombudsmeno draugiško sprendimo siūlymą skundo pareiškėjas pateikė naują reikalavimą atlyginti nuostolius.

3.2 Kalbant apie skundo pareiškėjo pirminį reikalavimą, ombudsmenas pabrėžė, kad kaip minima 1.3 punkte, skundas ombudsmenui negali sustabdyti administracinių procedūrų. Ombudsmenas taip pat negali anuliuoti sprendimo dėl sutarties sudarymo. Be to, ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad su šio konkurso nugalėtoju buvo sudaryta sutartis iki 2002 m. birželio 15 dienos. Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad jau neįmanoma įvykdyti skundo pareiškėjo reikalavimų sustabdyti konkursą ir persvarstyti įvertinimą.

3.3 Kalbant apie skundo pareiškėjo naują reikalavimą atlyginti nuostolius, ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pareiškėjas skatino greitai priimti draugišką sprendimą. Tačiau, ombudsmeno nuomone, draugiškas sprendimas šiuo atveju nebuvo įmanomas, kadangi Komisija jau atmetė ombudsmeno pasiūlymą priimti draugiško sprendimą. Todėl ombudsmenas manė, kad būtų reikia baigti 2.4 pastraipoje minima kritine pastaba dėl netinkamo administravimo, o skundo pareiškėjui pateikti reikalavimą atlyginti nuostolius pareikšti tiesiogiai Komisijai. Ombudsmenas pastebėjo, jog skundo pareiškėjas žino apie galimybę iškelti bylą teisme ir taip išreikalauti nuostolių atlyginimo.

4 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

Ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad savo atsakyme į ombudsmeno draugiško sprendimo pasiūlymą Komisija pripažino, kad savo atsakyme į skundo pareiškėjo prašymą paaiškinti konkurso taisykles ji teigė, jog bendros kainos metodas nebus taikomas. Kadangi savo nuomonės pareiškime Komisija teigė, kad projektų priežiūros sutarčių atveju visada taikomas bendros kainos metodas, vadinasi, savo atsakyme į skundo pareiškėjo prašymą paaiškinti konkurso taisykles ji suteikė neteisingą informaciją ir taip nusižengė konkurso tvarkos taisyklėms. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Dėl sprendimo 3.3 punkte išvardintų priežasčių ombudsmenas nutarė, kad šiuo atveju jis negali pasiekti draugiško sprendimo. Kadangi kritinė pastaba yra susijusi su tam tikrais praeities įvykiais, šios bylos nagrinėti toliau neįmanoma. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

IST PROGRAMOS VEIKIMAS

Sprendimas dėl skundo 221/2002/ME prieš Europos Komisiją

2002 m. vasario mėn. ombudsmenas „MRA Consultants Limited“ vardu gavo skundą prieš Europos Komisiją dėl IST programos kaip Penktosios pagrindų programos dalies veikimo. Apibendrinant, skundo pareiškėjas skundėsi IST programos veikimo sutrikimu bei vadovavimusi neteisingsiais vertinimo kriterijais 2000 metais. Skundo pareiškėjas ypač akcentavo, kad vertinimas 2000 m. buvo paremtas vienu partneriu, o ne vienu naudotoju, skirtomis lėšomis, kaip teigiama IST Pasiūlymų teikimo vadove. Skundo pareiškėjas reikalavo pagerinti IST programos administravimą bei taikyti teisingus vertinimo kriterijus.

Komisija teigė labai rimtai atsižvelgusi į skundo pareiškėjo kaltinimus. Ji patikrino vertinimo kriterijus ir keletu progų aiškino skundo pareiškėjui savo požiūrį. Vertinimas buvo paremtas kvietimo dalyvauti konkurse tekstu, darbo programa bei Vertinimo vadovu, todėl buvo vadovaujama teisingais vertinimo kriterijais. Pasak Komisijos, terminai „partneris“ ir „naudotojas“ buvo vartojami pakaitomis.

Ombudsmenas sužinojo, kad remiantis vertinimo ataskaitos santrauka, geriausias pasiūlymas neatitiko nė trijų iš penkių taikytų kriterijų, ko buvo minimaliai reikalaujama. Penki minėti kriterijai buvo tie patys kaip konkursui taikomame Vertinimo vadove. Be to, ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad kvietime dalyvauti konkurse Pasiūlymų vadovas nebuvo paminėtas kaip įpareigojantis dokumentas, ir kad pačiame Pasiūlymų vadove buvo teigiama, kad jis nekeičia galiojančių taisyklių ir sąlygų. Atsižvelgdamas į tai, ombudsmenas nutarė, kad jam nebuvo pademonstruota, jog Komisija taikė neteisingsus vertinimo kriterijus.

Tačiau ombudsmenui atrodė reikalinga pateikti kritinę pastabą dėl Komisijos terminų „naudotojas“ ir „partneris“ vartosenos. Ombudsmenas priminė, kad tinkamo administravimo principai reikalauja, kad Komisija teiktų piliečiams tikslią informaciją. Todėl Komisija turėtų vengti teikti informaciją klaidinančia ar per daug sudėtinga forma. Ombudsmenas pabrėžė, kad kasdienėje kalboje žodžiai „partneris“ ir „naudotojas“ nėra sinonimai. Ombudsmenas taip pat akcentavo, kad šią programą reglamentavo daugybė skirtingos teisinės galios šaltinių su daugybe nuorodų į įvairias teksto dalis. Todėl ombudsmenas mano, kad vartodama terminus „naudotojas“ ir „partneris“ pakaitomis Komisija tik be reikalo apsunkino bendravimą su piliečiais.

SPRENDIMO NEPRIĖMIMAS SKUNDO DĖL PAŽEIDIMŲ ATVEJU (EB 226 STRAIPSNIS)

Sprendimas dėl skundo 1237/2002/(PB)OV prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Šis skundas kyla iš ankstesnio skundo (801/2000/(ME)PB), kurį skundo pareiškėjas pateikė dėl to pačios priežasties ir kuris buvo baigtas nagrinėti 2001 m. birželio 8 dieną. Savo ankstesniame skunde skundo pareiškėjas teigė, kad Europos Komisija neteisingsai pasielgė su jo skundu dėl pažeidimų, pateiktu prieš Daniją. Šis skundas buvo pateiktas Komisijai ir jos generalinio sekretoriato užregistruotas 1998 m. sausio mėnesį. Apibendrinant, skundo pareiškėjas skundėsi Danijos institucijų veiksmais: jo nuomone, tai, kaip šios apmokestina naudotus iš kitų ES valstybių narių importuotus automobilius, prieštarauja EB laisvo judėjimo taisyklėms. Savo atsakyme į šį kaltinimą Komisija teigė, kad ji delsė priimti galutinę poziciją dėl šio skundo todėl, kad norėjo sulaukti nagrinėjamos teismo bylos išvadų. Ombudsmenas priėmė Komisijos poziciją ir pažymėjo, kad Komisija išsipareigojo priimti sprendimą dėl skundo pareiškėjo skundo dėl pažeidimų 2001 m. spalio mėn. ir pranešti apie jį skundo pareiškėjui ir ombudsmenui.

2002 m. vasario 15 d. skundo pareiškėjas pranešė ombudsmenui negavęs iš Komisijos jokių žinių dėl savo skundo. Ombudsmenas paprašė Komisiją pakomentuoti šį teiginį. Komisija atsakė, kad ji vėlinasi dėl to, kad atsirado naujų teismo bylų, ir kai kurios valstybės narės neatsako į nuomonės paklausimus. Komisija pakartojė, kad ji praneš skundo pareiškėjui apie jo skundo dėl pažeidimų išvadas, bet šį kartą Komisija nepaminėjo, kada ji priims sprendimą.

2002 m. birželio mėn. skundo pareiškėjas vis dar nebuvo gavęs jokios informacijos apie Komisijos priimtą sprendimą dėl savo skundo dėl pažeidimų. Todėl jis pateikė ombudsmenui naują skundą prieš Komisiją.

Savo 2002 m. pateiktame skunde jis teigė, kad nepriimdama pozicijos dėl klausimų, kuriuos jis iškėlė savo skunde dėl pažeidimų, Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus. Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija kaip galima greičiau priimtų poziciją dėl klausimų, kuriuos jis iškėlė savo skunde dėl pažeidimų.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Savo nuomonės pareiškime Komisija pripažino, kad lieka atsakyti į tris skundo pareiškėjo iškeltus klausimus:

1 Pirmas klausimas yra susijęs su tarptautine ilgalaikė transporto priemonių, registruotų Vokietijoje, tačiau ketinamų naudoti Danijoje, nuoma. Komisija pranešė skundo pareiškėjui, kad prieš imdamasi kitų veiksmų, susijusių su tarptautinės ilgalaikės transporto priemonių nuomos nuostatais, ji nori sulaukti Teisingumo Teismo nutarimo dėl Bylos C-451/99 Cura Anlagen GmbH. Teisingumo Teismas pateikė savo sprendimą 2002 m. kovo 21 dieną. Komisija greitai kreipsis į visas valstybes nares, klausdama, ar jų nuostatai ir taisyklės atitinka šį sprendimą.

2 Antras klausimas susijęs su į Daniją iš kitos ES šalies importuotų naudotų automobilių apmokestinimu Danijoje. Komisija pranešė skundo pareiškėjui, kad ji nori sulaukti Teisingumo Teismo nutarimo dėl Bylos C-393/98 Gomes Valente. Be to, Komisija taip pat nusprendė sulaukti Bylos C-101/00 Antti Siilin rezultatų. Teismas pateikė sprendimą dėl šios bylos tik labai neseniai, 2002 m. rugsėjo 19 dieną. Be to, 2001 m. birželio 1 d. Komisija visoms valstybėms narėms išsiuntė komunikatą, kad šios sužinotų apie teismo nutarimo dėl Gomes Valente bylos pasekmes. Savo atsakyme į komunikatą Danija užtikrina Komisiją, kad jos taisyklės atitinka Gomes Valente bylos rezultatus. Tačiau kai kurios valstybės narės iki šiol neatsakė į komunikatą. Kadangi Komisija laikosi nuomonės, kad tai yra klausimas, kurį reikia spręsti kaip bendros strategijos dalį, Komisija dar negalėjo priimti sprendimo dėl skundo pareiškėjo skundo dėl pažeidimų.

3 Trečias klausimas yra susijęs su asmenų, nustatančių į Daniją importuotų naudotų variklinių transporto priemonių vertę, kvalifikacija. Nuo šio vertės nustatymo priklauso Danijos registracijos mokesčio, mokamo už importuotą naudotą automobilį, dydis. Skundo pareiškėjas aiškiai nenurodė, ar tie asmenys yra privatūs asmenys, ar pareigūnai. Komisija susisieks su skundo pareiškėju ir išsiaiškina šį klausimą. Be to, Komisija sužinojo apie šį klausimą tik perskaičiusi skundo pareiškėjo ombudsmenui nusiųstus dokumentus. Jei skundo pareiškėjas būtų kreipęsis tiesiai į Komisiją, būtų buvę galima išspręsti klausimą greičiau.

Apibendrinama savo nuomonę, Komisija daro išvadą, kad ji nenusižengė savo įsipareigojimams skundo pareiškėjui. Skundo pareiškėjas bus asmeniškai informuotas apie tolesnius Komisijos veiksmus, susijusius su jo skundu. Tačiau Komisija yra nutarusi išspręsti šią problemą vienu metu visose valstybėse narėse, bendradarbiaudama su jomis ir išleisdama aiškia ir paprasta kalba parašytą komunikatą.

Komisija taip pat pabrėžia, kad dėl personalo stokos ji turi susitelkti ties didelės finansinės ir teisinės reikšmės klausimais. Be to, ji pažymi, kad šie klausimai yra labai sudėtingi ir jie priklauso dar nesuderintai teisės sričiai, kurioje Teisingumo Teismo nutarimai yra vienintelė teisės normų nuoroda.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas buvo paragintas pateikti pastabas dėl Komisijos nuomonės. Skundo pareiškėjo atsakymą sudarė trijų puslapių laiškas ir patvirtinamieji dokumentai. Pagrindiniai jo argumentai buvo šie:

1 Kalbant apie tarptautinės ilgalaikės automobilių nuomos mokesčių nuostatus Danijoje, Teisingumo Teismas yra priėmęs sprendimą, ir Komisijos pareiga yra priversti Daniją paklusti šiam sprendimui.

2 Kalbant apie į Daniją iš kitos ES šalies importuotų naudotų automobilių apmokestinimą Danijoje, dabar Teisingumo Teismas yra priėmęs tiek daug aiškių nutarimų, kad Komisija turi kaip galima greičiau priversti Daniją laikytis nuostatų. Šiuo metu Danija jų nesilaiko. Į Daniją importuotų naudotų automobilių vertė labai iškeliamą, todėl už naudotus importuotus automobilius reikia mokėti didesnius mokesčius nei už naudotus automobilius, kurie buvo parduoti Danijoje nauji.

3 Kalbant apie asmenų, nustatančių į Daniją importuotų naudotų variklinių transporto priemonių vertę, kvalifikaciją, skundo pareiškėjas buvo dėl šio klausimo ne vieną kartą susisiekęs su Komisija.

Galiausiai skundo pareiškėjas iškelia klausimą, kodėl Komisija rimtai neatsižvelgia į jo skundą, nes Danijos institucijos atsižvelgė į jį rimtai ir atleido jį nuo šio mokesčio iki 2003 m. pabaigos.

SPRENDIMAS

1 Pozicijos skundo dėl pažeidimų atžvilgiu nepriėmimas

1.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad nepriimdama pozicijos dėl klausimų, kuriuos jis iškėlė savo skunde dėl pažeidimų, Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus. Skundo pareiškėjas reikalauja, kad Komisija kaip galima greičiau priimtų poziciją dėl klausimų, kuriuos jis iškėlė savo skunde.

1.2 Komisija tvirtina, kad ji nenusižengė savo įsipareigojimams skundo pareiškėjui. Kadangi Komisija yra nutarusi išspręsti su automobilių apmokestinimu susijusias problemas vienu metu visose valstybėse narėse, ji dar negalėjo priimti sprendimo dėl skundo pareiškėjo skundo dėl pažeidimų. Tačiau skundo pareiškėjas bus asmeniškai informuotas apie tolesnius Komisijos veiksmus, susijusius su jo skundu. Komisija taip pat pažymi, kad kad šis klausimas yra labai sudėtingas ir jis priklauso dar nesuderintai teisės sričiai.

1.3 Ombudsmenas pažymi, kad skundo pareiškėjo skundą prieš Komisiją dėl pažeidimų užregistravo Komisijos generalinis sekretoriatas 1998 m. sausio mėnesį. Ombudsmenui ėmusis savo iniciatyva tirti administracines skundų dėl Bendrijos teisės pažeidimų valstybėse narėse nagrinėjimo procedūras (nuoroda 303/97/PD)⁶⁹, Komisija įsipareigojo nuspręsti, ar baigti nagrinėti šį atvejį, ar pradėti oficialų pažeidimų nagrinėjimą vėliausiai po vienu metų nuo jų užregistravimo pradžios, išskyrus ypatingas bylas, kurių atveju turi būti nurodytos priežastys⁷⁰.

1.4 Ištyręs ankstesnį skundo pareiškėjo skundą (801/2000/(ME)PB) dėl Komisijos neatsakymo į jo skundą, ombudsmenas administravimo pažeidimų nerado, kadangi jis priėmė Komisijos pasiaiškinimą, jog prieš pateikdama galutinį atsakymą skundo pareiškėjui, ji norėjo sulaukti Teisingumo Teismo nagrinėjamų bylų išvadų. Jis taip pat atkreipė dėmesį, kad Komisija įsipareigojo priimti sprendimą dėl skundo pareiškėjo skundo 2001 m. spalio mėn. ir pranešti apie jį skundo pareiškėjui.

⁶⁹ Ombudsmenas pažymi, kad ši vienu metų taisyklė buvo oficialiai nustatyta Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pareiškėju Bendrijos teisės pažeidimų atžvilgiu priedo 8 punkte (COM(2002)141 galutinis), 2002 OL C 244/5.

⁷⁰ Plg. Europos Tinkamo administravimo kodekso, Europos Parlamentas priimto 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucija C5-0438/2000, 10 straipsnio 2 dalis (ji galima rasti Ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

1.5 Dabar Teisingumo Teismas jau yra pateikęs Komisijos lauktus sprendimus dėl bylų. Nepaisant to, Komisija vis dar nepriėmė sprendimo dėl kaltinimo pažeidimais, nors ir įsipareigojo tai atlikti 2001 m. spalio mėnesio. Komisija paaiškino savo nusižengimą įsipareigojimams teigdama, kad ji suteikė pirmenybę bendram su automobilių apmokestinimu susijusių problemų sprendimui ir kad ji siekia išspręsti šias problemas vienu metu visose valstybėse narėse, bendradarbiaudama su jomis ir išleisdama aiškia ir paprasta kalba parašytą komunikatą. Be to, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamas klausimas priklauso dar nesuderintai teisės sričiai.

1.6 Pagal tinkamo administravimo taisyklės reikia gerbti teisėtus ir pagrįstus visuomenės narių lūkesčius, kuriuos jie puoselėja, atsižvelgdami į ankstesnę institucijos elgesį.⁷¹ Ombudsmeno nuomone, Komisijos paaiškinimas, kodėl ji nepriėmė sprendimo iki 2001 m. spalio mėn., nors ir buvo įsipareigojusi, yra pagrįstas. Tačiau skundo pareiškėjas turėjo pagrindo laukti, kad 2001 m. spalio mėn. Komisija jam praneš apie tai, kad ji neįvykdys savo įsipareigojimų, bei pateiks jam priežastis. To neatlikusi Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus. Todėl ombudsmenas daro kritinę pastabą, pateiktą toliau.

1.7 Ombudsmenas taip pat pabrėžia, kad skundo pareiškėjas ateityje galės paduoti ombudsmenui naują skundą, jei Komisija ir toliau dels priimti sprendimą dėl jo skundo dėl pažeidimų.

2 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikė šią kritinę pastabą:

Pagal tinkamo administravimo taisyklės reikia gerbti teisėtus ir pagrįstus visuomenės narių lūkesčius, kuriuos jie puoselėja, atsižvelgdami į ankstesnę institucijos elgesį.⁷² Ombudsmeno nuomone, Komisijos paaiškinimas, kodėl ji nepriėmė sprendimo iki 2001 m. spalio mėn., nors ir buvo įsipareigojusi, yra pagrįstas. Tačiau skundo pareiškėjas turėjo pagrindo laukti, kad 2001 m. spalio mėn. Komisija jam praneš apie tai, kad ji neįvykdys savo įsipareigojimų, bei pateiks jam priežastis. To neatlikusi Komisija pažeidė tinkamo administravimo principus.

Atsižvelgiant į Komisijos pasiaiškinimus, kodėl ji delsė pradėti nagrinėti skundo pareiškėjo skundą, bei į jos naujus pažadus pranešti skundo pareiškėjui apie rezultatus, siūlyti draugiškai išspręsti problemą neįmanoma. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

DISKRIMINACINĖ SĄLYGA KONKURSO SKELBIME

Sprendimas dėl skundo 1523/2002/GG prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. vasarą Komisija paskelbė du atvirus konkursus: žemės ūkio, žuvininkystės ir aplinkos srities administratorių (COM/A/1/02) ir administratorių padėjėjų (COM/A/2/02)⁷³.

Pagal antro konkurso skelbimą iš kandidatų buvo reikalaujama universitetinio išsilavinimo, tačiau profesinės patirtis nebuvo būtina. Tačiau skelbime buvo tokia sąlyga (A.II.2.b punktas): „Jums bus

⁷¹ Plg. Europos Tinkamo administravimo kodekso, Europos Parlamentas priimto 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucija C5-0438/2000, 10 straipsnio 2 dalis (ji galima rasti Ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷² OLC 177A/13, 2002 7 25.

⁷³ Šio sprendimo (priimto 2000 m. liepos 21 d.) 1.4 punkte teigiama: „Komisija šios sąlygos taikymą grindė administratoriaus padėjėjų darbo pobūdžiu ir pareigomis. Kadangi nereikalaujama, kad prieš pradėdami dirbti Komisijoje A8 kategorijos pareigūnai turėtų atitinkamos profesinės patirties, institucija nustatė jų studijų baigimo datą – paprastai ne daugiau nei dveji ar treji metai prieš konkursą. Todėl diplomo „šviežumas“ yra specifinė sąlyga, pagrįsta užimtųjų pareigų pobūdžiu.“ 1.5 punkte teigiama: „Atsižvelgdamas administratoriaus padėjėjui patikėtinų užduočių pobūdį bei remdamasis tuo, kad tradiciškai jais buvo įdarbinami kiti tik universitetą baigę studentai, ombudsmenas mano, kad Komisijos pateikti argumentai yra pagrįsti. Be to, šios sąlygos lemti apribojimai atitinka jų tikslą, t. y. siekį suteikti institucijai galimybę pritraukti daugiau tinkamų A8 kandidatų.“

leista dalyvauti konkurse, jei privalomą universitetinį laipsnį gavote vėliau nei 1997 m. rugsėjo 27 dieną.“

Savo 2002 m. rugpjūčio mėn. ombudsmenui pateiktame skunde skundo pareiškėjas (Komisijos pareigūnas) teigė, kad konkurso skelbimo A.II.2.b punkte pateikta sąlyga yra akivaizdus diskriminacijos dėl amžiaus atvejis. Jis manė, kad ši problema jau buvo išspręsta.

Galima suprasti, kad šia pastaba skundo pareiškėjas netiesiogiai nurodė į ombudsmeno 2002 m. liepos 27 d. sprendimą, paskelbtą OI/2/2001/(BB)/OV. Šiame sprendime ombudsmenas pažymėjo, kad Komisijos Pirmininkas jam pranešė apie Komisijos 2002 m. balandžio mėn. priimtą sprendimą „tuojau pat visuose Komisijos konkursuose panaikinti amžiaus apribojimus“.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonės pareiškime pateikė šias pastabas:

Administratorių konkursą COM/A/1/02 ir administratorių padėjėjų konkursą COM/A/2/02 reikia aptarti kartu. Nagrinėjamo konkurso atveju (konkursas COM/A/2/02) nebuvo reikalaujama profesinės patirties, tačiau buvo iškelta sąlyga, kad kandidatai būtų gavę privalomą universitetinį laipsnį po 1997 m. rugsėjo 27 d. arba tiesiogiai su minimomis sritimis susijusių antrosios pakopos studijų laipsnį po 1999 m. rugsėjo 27 dienos. Konkurso COM/A/1/02 atveju laipsnio įgijimo data buvo nesvarbi, ir buvo reikalaujama tik to, kad iki 2002 m. rugsėjo 27 d. (paskutinės paraiškų teikimo dienos) kandidatai būtų įgiję mažiausiai trejų metų profesinę patirtį, atitinkančią norimas užimti pareigas.

Nagrinėjamame konkurse taikyta „neseniai įgyto laipsnio“ sąlyga buvo platesnė nei ankstesniuose konkursuose: dabar buvo reikalaujama, kad privalomas laipsnis būtų įgytas mažiau nei prieš penkerius metus nuo paskutinės paraiškų teikimo dienos (anksčiau buvo reikalaujama, kad kandidatai būtų gavę laipsnį mažiau nei prieš trejus metus). Antra, šiame konkurso skelbime buvo pasiūlyta alternatyvi reikalavimų atitikimo sąlyga, t. y. antrosios pakopos laipsnis, įgytas mažiau nei prieš trejus metus. Nereikalauta, kad ši kvalifikacija būtų įgyta iš karto gavus pirmąjį laipsnį: ją kandidatas galėjo įgyti papildomai mokydamasis savo profesinės karjeros metu (net po penkerių, 10 ar 15 metų nuo darbo pradžios).

Tai buvo A8 (administratorių padėjėjų) profesinės grupės konkursas. A8 yra žemiausia A klasės profesinė grupė. Kaip teigia ombudsmenas savo sprendimo dėl bendrų skundų 428/98/JMA ir 464/98/JMA 1.4 punkte⁷⁴, neseniai įgyto laipsnio reikalavimas buvo sąlyga, pagrįsta užimtinių pareigų pobūdžiu. Žemiausios profesinės grupės konkurso atveju Komisija reikalavo nesenu arba „šviežių“ žinių.

Argumentas, kad „neseniai įgyto laipsnio“ sąlyga lemia diskriminaciją dėl amžiaus, rėmėsi prielaida, kad studijuoja tik jauni žmonės. Tačiau nejauni žmonės, kurie studijavo savo darbinio gyvenimo metu, atitiktų šį reikalavimą taip pat kaip jauni žmonės.

Be to, kadangi nagrinėjamas konkursas vyko lygiagrečiai su konkursu COM/A/1/02, visi, įgiję pirmąjį laipsnį daugiau nei prieš penkerius metus, galėjo dalyvauti šiame konkurse.

Todėl konkursą paskelbusi institucija, atsižvelgdama į tarnybos interesus ir į pareigas, dėl kurių vyksta nagrinėjamas konkursas, turėjo teisę iškelti nagrinėjamą sąlygą.

⁷⁴

Plg. Ombudsmeno 2000 m. liepos 21 d. sprendimą dėl skundų 428/98/JMA ir 464/98/JMA bei jo 2003 m. kovo 28 d. sprendimą dėl skundo 1536/2002/OV (kuris taip pat buvo susijęs su konkursu COM/A/2/02).

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėjas neatsisakė savo skundo. Jam atrodė nesuprantama, kodėl prieš ketverius su puse metų gautas laipsnis laikomas „šviežiu“, o prieš penkerius su puse metų laipsnį gavusiam kandidatui neleidžiama dalyvauti konkurse. Vėliau skundo pareiškėjas pripažino, kad atsižvelgiant į greitą mokslo ir technologijų raidą, laiko tarpą iki „neseniai įgyto laipsnio“ reikėtų sumažinti, o ne padidinti. Skundo pareiškėjo nuomone, šią sąlygą reikia apskritai panaikinti, o „šviežias žinias“ patikrinti konkurso metu.

Pasak skundo pareiškėjo, studijuoja ne tik, bet daugiausia jauni žmonės. Todėl šiuo atveju nagrinėjama sąlyga neleido dalyvauti konkurse daugeliui vyresnio amžiaus žmonių, taigi ją, skundo pareiškėjo nuomone, galima laikyti diskriminacija dėl amžiaus.

Skundo pareiškėjas pridūrė, kad tai, jog nagrinėjamas konkursas vyko lygiagrečiai su konkursu COM/A/1/02 nieko nepakeitė, nes šiame konkurse buvo reikalaujama trejų metų profesinės patirties, dėl ko atkrito daug universitetą baigusių kandidatų kategorijų.

Skundo pareiškėjo požiūriu, nagrinėjama sąlyga taip pat yra diskriminacija dėl lyties. Jis pažymėjo, kad moteris, įgijusi laipsnį prieš šešerius ar daugiau metų nuo nustatytos datos ir vėliau susilaukusi vaikų, buvo nubausta, neleidžiant dalyvauti konkurse. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad ankstesniame konkurse (konkursas COM/LA/9/99) Komisija atsižvelgė į tokias asmenų kategorijas.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, nustatyta, kad būtini tolesni tyrimai. Todėl ombudsmenas perdavė skundo pareiškėjo pastabų kopiją Komisijai ir paprašė jos pateikti nuomonę dėl skundo pareiškėjo kito kaltinimo, t. y. kad nagrinėjama sąlyga taip pat yra diskriminacija dėl lyties.

Antroji Komisijos nuomonė

Savo antrosios nuomonės pareiškime Komisija pateikė šias pastabas:

Rengdama administratorių konkursą COM/A/1/02 ir administratorių padėjėjų konkursą COM/A/2/02, Komisija siekė užtikrinti pusiausvyrą tarp įdarbintų pareigūnų (vyrų ir moterų) su tam tikros trukmės patvirtinta profesine patirtimi bei pareigūnų (vyrų ir moterų) su „šviežiau“ įgytomis žiniomis. Buvo aišku, kad kai kurie žmonės (vyrų ir moterų) negavo laipsnio po konkurso skelbime nustatytos datos ir neturėjo reikiamos profesinės patirties. Tačiau tai nėra lygu diskriminacijai, nei dėl amžiaus, nei dėl lyties. Nebuvo siekiama, kad konkursai būtų atviri visiems kandidatams, įgijusiems laipsnį nuo to laiko, kai buvo surengtas paskutinis bendras konkursas. Tiesa ta, kad Komisija ir kitos institucijos, rengdamos konkursus, siekia įdarbinti pareigūnus, remdamosi savo tarnybų poreikiais. Šiuo atveju jos turėjo didelę pasirinkimo laisvę, su sąlyga, kad laikysis Tarnybos nuostatų bendrą taisyklių. Nekeista, kad konkursų skelbimai skyrėsi – jie priklausė nuo Komisijos norimų įdarbinti pareigūnų profilio.

1999 m. paskelbto konkurso COM/LA/9/99 skelbime buvo nustatytos išlygos dėl laipsnio įgijimo datos kandidatams, atlikusiems privalomą karinę tarnybą, turėjusiems nepertraukiamas mažiausiai vienerių metų apmokamo darbo atostogas prižiūrėti išlaikomą vaiką (turbūt būtent tai skundo pareiškėjas turėjo omenyje) arba turintiems fizinę negalią. Nors ir tiesa, kad šios išlygos daugiau nebuvo įtrauktos į Komisijos paskelbtų konkursų skelbimus, palyginus su ankstesniais konkursais, pasikeitė ir reikalavimų atitikimo kriterijai. Pavyzdžiui, skundo pareiškėjo minimo konkurso atveju dar buvo nustatyta amžiaus riba (45 metai).

Konkurso skelbimų skirtumai nereiškia diskriminacijos ar lygių galimybių principo nesilaikymo. Konkurso COM/A/2/02 skelbime nustatyti kriterijai ir sąlygos buvo vienodai taikomi visiems tos pačios padėties kandidatams, nepaisant jų lyties.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas pastabų nepateikė.

SPRENDIMAS

1 Diskriminacija dėl amžiaus konkurse COM/A/2/02

1.1 2002 m. vasarą Komisija paskelbė žemės ūkio, žuvininkystės ir aplinkos srities administratorių padėjėjų konkursą (COM/A/2/02). Kandidatai privalėjo turėti universitetinį laipsnį, tačiau profesinė patirtis nebuvo būtina. Tačiau konkurso skelbime buvo tokia sąlyga (A.II.2.b punktas): „Jums bus leista dalyvauti konkurse, jei privalomą universitetinį laipsnį gavote vėliau nei 1997 m. rugsėjo 27 dieną.“ Skundo pareiškėjo, Komisijos pareigūno, nuomone, ši sąlyga yra lygi diskriminacijai dėl amžiaus.

1.2 Komisija pabrėžė, kad kandidatai, įgiję tiesiogiai su norimomis pareigomis susijusių studijų antrosios pakopos laipsnį po 1999 m. rugsėjo 27 d., taip pat atitiko reikalavimus. Komisijos požiūriu, nagrinėjama konkursą ir tuo pačiu metu paskelbtą administratorių konkursą COM/A/1/02 reikia aptarti kartu. Konkurso COM/A/1/02 atveju laipsnio gavimo data nebuvo svarbi, ir vienintelis reikalavimas buvo tai, kad iki 2002 m. rugsėjo 27 d. (paskutinės paraiškų teikimo dienos) kandidatai būtų įgiję mažiausiai trejų metų profesinę patirtį, atitinkančią norimas užimti pareigas. Kadangi nagrinėjamas konkursas vyko lygiagrečiai su konkursu COM/A/1/02, visi, įgiję pirmąjį laipsnį daugiau nei prieš penkerius metus, galėjo dalyvauti šiame konkurse. Pasak Komisijos, neseniai įgyto laipsnio reikalavimas buvo sąlyga, pagrįsta užimtinių pareigų pobūdžiu, ir žemiausios profesinės grupės darbuotojų įdarbinimo atveju Komisija reikalavo nesenu arba „šviežių“ žinių. Be to, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamame konkurse taikyta „neseniai įgyto laipsnio“ sąlyga buvo platesnė nei ankstesniuose konkursuose: dabar buvo reikalaujama, kad privalomas laipsnis būtų įgytas mažiau nei prieš penkerius metus nuo paskutinės paraiškų teikimo dienos (anksčiau buvo reikalaujama, kad kandidatai būtų gavę laipsnį mažiau nei prieš trejus metus).

1.3 Ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad nagrinėjamas A8 profesinės grupės konkursas (administratoriaus padėjėjų). A8 yra žemiausia A klasės profesinė grupė, kurios atveju ankstesnės profesinės patirties nereikalaujama. Jis taip pat pažymi, kad ES institucijos ir struktūros, rengdamos konkursus, siekia įdarbinti pareigūnus, remdamosi savo tarnybų poreikiais, ir tai darydamos jos turi didelę pasirinkimo laisvę, su sąlyga, kad laikysis bendrų Tarnybos nuostatų taisyklių ir kitų jas įpareigojančių teisės nuostatų. Ombudsmenas laikosi nuomonės, jog reikalaujama, kad į A8 kategorijos pareigas pretenduojantys kandidatai būtų įgiję universitetinį laipsnį netolimoje praeityje, Komisija neperžengė savo teisinių įgaliojimų ribų.⁷⁵ Ta pati išvada tinka ir Komisijos sprendimui nustatyti penkerių metų nuo paskutinės paraiškų teikimo dienos terminą, prieš kurį kandidatai turėjo būti įgiję mokslinį laipsnį.

1.4 Toliau ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad nagrinėjamame konkurse taikyta „neseniai įgyto laipsnio“ sąlyga buvo platesnė nei atitinkamos ankstesniuose konkursuose taikytos sąlygos, ir kad tuo pačiu metu kaip nagrinėjamas konkursas Komisija rengė administratorių konkursą COM/A/1/02. Todėl kandidatai, įgiję universitetinį laipsnį 1997 m. rugsėjo 27 d. arba anksčiau, tačiau turintys trejų metų profesinę patirtį, atitinkančią norimas užimti pareigas, galėjo dalyvauti konkurse COM/A/1/02.

1.5 Todėl ombudsmenas mano, kad pirmojo skundo pareiškėjo kaltinimo atžvilgiu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų.

2 Diskriminacija dėl lyties konkurse COM/A/2/02

2.1 Savo pastabose dėl Komisijos nuomonės skundo pareiškėjas laikėsi nuostatos, kad nagrinėjama konkurso COM/A/2/02 sąlyga taip pat yra diskriminacijos dėl lyties atvejis.⁷⁶ Pagal

⁷⁵ Reikia pažymėti, kad skunduose 428/98/JMA, 464/98/JMA arba 1536/2002/OV (žr. ankstesnę išnašą) tokių kaltinimų nebuvo.

⁷⁶ OL C 205/553, 1994 7 25.

tokių požiūri, moteris, įgijusi laipsnį prieš šešerius ar daugiau metų nuo nustatytos datos ir vėliau susilaukusi vaikų, pateko į nepalankią padėtį, nes negalėjo dalyvauti konkurse. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad ankstesniame konkurse (konkursas COM/LA/9/99) Komisija buvo nustačiusi išimtis tokiems atvejams.

2.2 Komisija pripažino, kad 1999 m. paskelbto konkurso COM/LA/9/99 skelbime buvo nustatytos išlygos dėl laipsnio įgijimo datos kandidatams, atlikusiems privalomą karinę tarnybą, turėjusiems nepertraukiamas mažiausiai vienu metų apmokamo darbo atostogas prižiūrėti išlaikomą vaiką arba turintiems fizinę negalią. Ji taip pat pripažino, kad konkurso COM/A/2/02 atveju tokių išlygų nebuvo. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad konkurso skelbimų skirtumai nereiškia diskriminacijos ar lygių galimybių principo nesilaikymo. Be to, Komisija pabrėžė, kad taip pat pasikeitė ir reikalavimų atitikimo kriterijai ir kad skundo pareiškėjo minimo konkurso atveju dar buvo nustatyta amžiaus riba (45 metai), o nagrinėjamo konkurso skelbime tokios sąlygos nebuvo.

2.3 Pagal tinkamo administravimo taisykles, sprendžiant apie sąlygas, kurias turi atitikti Bendrijos institucijų ir struktūrų rengiamų konkursų kandidatai, reikia užtikrinti lygias moterų ir vyrų galimybes. Todėl kadangi išlaikomus vaikus vis dar dažniausiai prižiūri moterys, šiose sąlygose turi būti pakankamai atsižvelgiama į šio fakto lemiamas specifines problemas. Ombudsmenas pažymi, kad šiuo atžvilgiu buvo didžiulis skirtumas tarp konkurso, dėl kurio pateiktas šis skundas, ir ankstesnių Komisijos rengtų konkursų. Konkurso COM/LA/9/99 skelbime buvo numatyta, kad tokiais atvejais laipsnio įgijimo data (t. y. data, po kurios turi būti įgytas privalomas universitetinis laipsnis) gali būti nukelta tiek metų, kiek kandidatas praleido nedirbdamas, t. y. iki dvejų metų vaikui, iš viso daugiausia penkeriems metams. Nors ir tiesa, kad vien tik skirtumai tarp konkursų skelbimų dar neįrodo diskriminacijos, faktas tas, kad Komisija nesiėmė jokių priemonių atsižvelgti į panašios padėties moteris. Todėl moteris, gavusi diplomą 1997 m. rugsėjo 27 d. arba šiek tiek anksčiau ir pasiėmusi atostogų auginti vaiką, galėjo pasijusti patekusi į konkurencijos atžvilgiu nepalankią padėtį palyginus su vyrais kandidatais, kadangi ji nebūtų galėjusi dalyvauti nei nagrinėjamame konkurse, nei (nebent būtų įgijusi trejų metų profesinę patirtį) konkurse COM/A/1/02.

2.4 Ombudsmeno nuomone, Komisija nepateikė patenkinamo paaiškinimo, kodėl nagrinėjamame konkurse nebuvo atsižvelgta į šias specifines problemas, nors Komisija, kaip rodo konkurso COM/LA/9/99 skelbimas, jas ir suvokia. Nors faktas, kad nagrinėjamas konkursas skiriasi nuo ankstesnių tuo, kad jame nėra nustatyta amžiaus ribos, yra savaime pagirtinas, jis nepateisina neatsižvelgimo į šias problemas.

2.5 Atsižvelgdamas į visa tai, ombudsmenas mano, kad kadangi Komisija, rengdama konkurso COM/A/1/02 skelbimą, nesuteikė pakankamai dėmesio vaikams auginančių moterų padėčiai, ji neužtikrino lygių moterų ir vyrų teisių. Tai netinkamo administravimo atvejis, dėl kurio bus padaryta kritinė pastaba.

3 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

Pagal tinkamo administravimo taisykles, sprendžiant apie sąlygas, kurias turi atitikti Bendrijos institucijų ir struktūrų rengiamų konkursų kandidatai, reikia užtikrinti lygias moterų ir vyrų galimybes. Šiuo atveju ombudsmenas mano, kad kadangi Komisija, rengdama konkurso COM/A/1/02 skelbimą, nesuteikė pakankamai dėmesio vaikams auginančių moterų padėčiai, ji neužtikrino lygių moterų ir vyrų teisių. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis bylos aspektas yra susijęs su tam tikrais praeities įvykiais, jau neįmanoma siūlyti draugiško sprendimo. Atsižvelgdamas į tai, kad tikėtina, jog ateityje daugelį konkursų rengs ne Komisija, o Europos personalo atrankos tarnyba, ombudsmenas taip pat nemano, kad šiuo atveju reikėtų pateikti rekomendacijos projektą. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

PRIEŠTARINGAS KOMISIJOS POŽIŪRIS Į MOKSLINĮ TYRIMĄ APIE RUONIUS

Sprendimas dėl skundo 754/2003/GG prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Įvadas

Šis skundas yra susijęs su dviem ankstesniais 2002 m. duotais skundais (836/2002/GG ir 1574/2002/GG).

Ankstesni skundai buvo grindžiami šiais faktais:

Skundo pareiškėjas dirbo Airijos jūrų žuvininkystės valdyboje („Valdyboje“), Airijos institucijoje. Valdyba su Europos Komisijos XIV generaliniu direktoratu („GD“) (Žuvininkystė) sudarė sutartį (nuorodos numeris PEM/93/06), kuria ji įsipareigojo atlikti mokslinį tyrimą tema „Fizinė pilkųjų ruonių ir žūkės įrangos sąveika“. Skundo pareiškėjas buvo už šią mokslinio tyrimo sutartį atsakingas mokslininkas.

Remiantis sutarties 3 straipsniu („Pranešimai ir dokumentai“), apie rangovo vykdamą šią sutartį atliktas užduotis turėjo būti rengiami pranešimai pagal III priedą. Jame ypač išsamiai buvo apibūdinta, kaip parengti galutinį pranešimą, ir pabrėžta, kad (galutinio) pranešimo projektas turi būti pristatytas Komisijai iki tam tikros datos. Be to, III priede buvo nustatyta: „Tada Komisija arba praneša rangovui apie savo pritarimą, arba atsiunčia jam savo komentarus. Per mėnesį nuo Komisijos komentarų gavimo rangovas atsiunčia Komisijai galutinę pranešimo versiją, kurioje arba atsižvelgiama į tuos komentarus, arba iškeliami alternatyvūs požiūriai. (...)“

1997 m. balandžio mėn. Komisija priėmė galutinio pranešimo projektą. Pasak skundo pareiškėjo, po keleto savaitių Valdyba gavo nurodymus iš ją globojančios valstybinės tarnybos institucijos Jūrų ir gamtos išteklių skyriaus atlikti projekte esminius pakeitimus. Kadangi skundo pareiškėjas nenorėjo to daryti, jis nutarė, kad daugiau negali eiti savo pareigų ir atsistatydino iš Valdybos.

Maždaug po metų pranešimas buvo publikuotas. Pasak skundo pareiškėjo, jis buvo iš esmės pakeistas. Pagrindinės galutinio pranešimo projekto išvados buvo pašalintos, paneigtos, arba sušvelnintos. Skundo pareiškėjas manė, kad sutartis neleidžia tokių pakeitimų. Jis tvirtino, kad iki šiol nebuvo pateikta jokių paaiškinimų dėl to, kas atsitiko.

2002 m. gegužės 8 d. skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną (skundas 836/2002/GG). Savo 2002 m. gegužės 27 d. sprendimu ombudsmenas informavo skundo pareiškėją, kad jis negali imtis nagrinėti šio skundo, kadangi skundo pareiškėjas neišnaudojo visų administracinių kreipimosi į Komisiją galimybių.

Tada 2002 m. birželio 13 d. skundo pareiškėjas parašė Europos Komisijos Žuvininkystės GD generaliniam direktoriui, prašydamas pasiaiškinti. Iki nusprenddamas atnaujinti savo skundą ombudsmenui 2002 m. rugsėjo mėn., skundo pareiškėjas negavo nei atsakymo, nei patvirtinimo, kad jo laiškas buvo gautas.

Savo naujame skunde (1574/2002/GG) skundo pareiškėjas stipriai kritikuoja 1) tai, kad Komisija leido Valdybai iš esmės pakeisti pranešimą, palyginus su Komisijos priimtu pranešimo projektu ir 2) tai, kad Komisija neatsakė į jo 2002 m. birželio 13 d. laišką, kuriame buvo prašoma pasiaiškinti, kodėl Komisija leido tuos pakeitimus.

Savo nuomonės apie skundą pareiškime Komisija atkreipė dėmesį, kad galutiniai pranešimai nedažnai skiriasi nuo Komisijos priimtų galutinio pranešimo projektų, tačiau kartais tai pasitaiko. Komisijos nuomone, vienaip ar kitaip, pristatyti galutinį pranešimą tokį, koks jis, jam atrodo, turi būti, yra būtent rangovo (t.y. Valdybos) atsakomybė ir pareiga. Komisija pabrėžė, kad ji nenori kištis į tokius procesus.

Savo sprendime dėl skundo 1574/2002/GG ombudsmenas priėjo išvadą, kad Komisijos argumentas, kad už galutinio pranešimo pristatymą tokia forma, kokią jis mano esant tinkama, yra būtent rangovo atsakomybė ir pareiga, yra pagrįstas, ir todėl tinkamo administravimo pažeidimų šio skundo atžvilgiu rasta nebuvo. Tačiau ombudsmenas nepadarė kritinės pastabos dėl Komisijos neatsakymo į skundo pareiškėjo laišką.

Naujas skundas

2003 m. balandžio mėn. pateiktame laiške skundo pareiškėjas prašė ombudsmeną persvarstyti savo sprendimą dėl skundo 1574/2002/GG, atsižvelgiant į pagrindinę problemą. Todėl skundo pareiškėjo laiškas buvo priimtas kaip naujas skundas.

Šiame naujame skunde skundo pareiškėjas tvirtino, kad galutinis pranešimas yra cenzūruota galutinio pranešimo projekto versija. Norėdamas pagrįsti savo požiūrį, skundo pareiškėjas ypač pabrėžė, kad galutinio pranešimo projekte buvo pateikta išvada, kad ruoniai sunaikino 17 tonų žuvų, o atitinkamoje galutinio pranešimo išvadoje teigiama tik tai, kad žalą žuvims padarė dideli grobuonys, pavyzdžiui, ruoniai arba jūrų unguriai. Pasak skundo pareiškėjo, nebuvo jokių mokslinių įrodymų, pagrindžiančių prielaidą, kad šią žalą atnešė kokie nors kiti gyvūnai nei ruoniai, o įrodymai, kad šią žalą sukėlė ruoniai, yra akivaizdūs. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad galutinio pranešimo projekto išvados būtų sukėlusios polemiką, ir kad būtent dėl to galutiniame pranešime išvados buvo pakeistos.

Skundo pareiškėjas pateikė daugybę jo teiginius patvirtinančių dokumentų. Kai kurie iš šių naujų dokumentų buvo gauti iš Komisijos, paprašius visos su sutartimi susijusios korespondencijos, kuria pasikeitė Komisija ir Valdyba tarp 1997 m. balandžio mėn. ir dienos, kai Komisija priėmė galutinį pranešimą 1998 m., kopijų. Pirmą kartą skundo pareiškėjas pristatė ir pačių galutinio pranešimo projekto bei galutinio pranešimo kopijas.

Iš šių dokumentų išaiškėja šie faktai:

Savo 1993 m. birželio 2 d. datuotame laiške dėl atliktino mokslinio tyrimo skundo pareiškėjas pažymėjo: „Labai tikėtina, kad protekcionistų grupės dėl savo veiklos istorijos klaidingai supras šiuos duomenis“. Valdybos mokslinio tyrimo programoje buvo pabrėžta viltis, „kad bus nustatyti veiksniai, lėmę žuvų nuostolius žiauniniuose susipainiojusiuose tinkluose“.

1994 m. kovo 28 d. Europos Parlamento Žemės ūkio, žuvininkystės ir kaimo plėtros komitetas pristatė pranešimą apie ruonių ir žvejojimo sąveiką (A3-0186/94). Atitinkamame rezoliucijos pasiūlyme buvo kviečiama atlikti mokslinį tyrimą apie jūros žinduolių ir žvejojimo sąveiką ir reikalaujama, kad „būtų įkurta nešališka, suinteresuotų grupių nespaudžiama struktūra, kuri nustatytų mokslines gaires, kaip traktuoti jūros žinduolių ir žvejojimo sąveiką Europos vandenyse“ bei sveikino Komisiją neseniai patvirtinus mokslinių tyrimų projektą, su kuriuo yra susijęs šis skundas. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją 1994 m. gegužės 6 dieną⁷⁷.

Minėtame pranešime esančiame paaiškinime yra tokie teiginiai: „Yra įrodymų, kad protekcionistinių nevyriausybinų organizacijų vertybės per pastaruosius dvidešimt metų paveikė mokslinius tyrimus jūrų žinduolių ir žvejojimo sąveikos srityje. (...) Žvejojimas buvo didžiąja dalimi ignoruojamas, ir buvo tiriamas beveik vien tik žvejojimo poveikis jūrų žinduoliams, o ne atvirkščiai. Tai yra lygu tam tikrai mokslinei cenzūrai. (...) Jokioje srityje ši cenzūra nebuvo dramatiškiau pademonstruota nei ruonių ir žuvininkystės srityje. (...)“.

1996 m. gruodžio 16 d. skundo pareiškėjas paprašė pratęsti galutinio pranešimo pristatymo terminą nuo 1996 m. pabaigos iki 1997 m. vasario mėn. pabaigos. Savo 1997 m. sausio 14 d. atsakyme Komisija pažymėjo, kad ji priėmė šį prašymą ir kad galutinio pranešimo projektas turi būti pateiktas „ne vėliau kaip 1997 m. vasario mėn. pabaigoje“.

Skundo pareiškėjas, 1997 m. kovo 4 d. pristatydamas Komisijai galutinio pranešimo projektą, pažymėjo, kad dar gali reikėti atlikti „keletą nedidelių pakeitimų“. 1997 m. gegužės 21 d. siųstame

⁷⁷ Tai yra nuoroda į skundo 1574/2002/GG tekstą.

fakse skundo pareiškėjas paaiškino, kad galutinio pranešime projekte yra „daug tipografinių ir gramatinių klaidų“ ir kad jis norėtų jas pataisyti galutiniame pranešime. 1997 m. rugpjūčio 20 d. laiške skundo pareiškėjas pranešė Komisijai, kad jis „dabar nedarys galutinio pranešimo projekte, kurį Komisija priėmė prieš penkis mėnesius, jokių pakeitimų“.

Savo 1997 m. gruodžio 15 d. laiške Komisija pabrėžė, kad Komisija patvirtino ir priėmė galutinio pranešimo projektą kaip patenkinamą. Tačiau Komisija atkreipė dėmesį, kad ji vis dar laukė galutinės išlaidų ataskaitos, kuri jai buvo reikalinga, kad ji galėtų galutinai atsiskaityti ir uždaryti finansinę projekto bylą.

1998 m. sausio 7 d. Valdyba savo atsakyme teigė, kad ji viliasi sugebėsimi pabaigti galutinę finansinę ataskaitą iki vasario mėn. vidurio. Be to, Valdyba paminėjo, kad ji atlieka „taisymus galutiniame pranešime, minėtus mūsų fakse praėjusių metų gegužės 21 dieną“.

Savo 1998 m. sausio 9 d. atsakyme Komisija atkreipė dėmesį į Valdybos išsipareigojimą atsiųsti galutinę projekto išlaidų ataskaitą kitą mėnesį.

1998 m. balandžio 1 d. Valdyba pristatė Komisijai galutinę išlaidų ataskaitą.

1998 m. balandžio 28 d. Valdyba atsiuntė Komisijai „paskutinę galutinio pranešimo versiją“.

Be to, skundo pareiškėjas pristatė anketą pavadinimu „Certificat de dépt et attestation de service fait d'une étude ou enquête effectuée pour la Commission“. Šioje anketoje buvo pateikta informacija, susijusi su Valdybos atlikto tyrimo administracija. Atitinkamos Komisijos tarnybos („Bureau Enregistrement des Etudes“) antspaudas ir parašas datuoti 1997 m. birželio 17 dieną. Dokumento G skirsnyje klausiama, ar tyrimo rezultatus leidžiama skleisti už Komisijos ribų. Pažymėtas atsakymas „taip“ („oui“).

Savo naujajame skunde skundo pareiškėjas pateikė kaltinimus už tai, kad 1) Komisija elgėsi aplaidžiai, nesiekdama sužinoti priežasčių ar gauti paaiškinimų dėl Valdybos atliktų pakeitimų ir 2) atlikti pakeitimai neturėjo būti leisti.

Skundo pareiškėjas išreiškė viltį, kad Komisija pasiaiškins dėl to, kas atsitiko, ir užtikrins, jog bus stengiamasi, kad panašūs dalykai nepasikartotų.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonės pareiškime pateikė šias pastabas:

Nors ir galima teigti, kad Komisija neturėjo priimti nepagrįstų ir nepatvirtintų mokslinių išvadų, tai neprilygsta tinkamo administravimo pažeidimams.

Komisijos atsakyme į skundą 1574/2002/GG buvo paaiškinta, kad pagrindinis Komisijos kriterijus priimti ar atmesti pranešimą – galutinį ar jo projektą – yra ar rangovas laikosi sutarties sąlygų. Šios sutarties atveju sutarties sąlygų buvo laikomasi. Jei tik Komisija pastebi trūkumų pagal sutartį atlikto darbo mokslinėje analizėje arba rezultatuose, ji pateikia atitinkamus komentarus ir paprašo rangovo atlikti pakeitimus. Tačiau šios sutarties atveju, nei pranešimo projekte, nei galutiniame pranešime, trūkumų nebuvo rasta. Jei, remdamasis moksline analize, rangovas nori pakeisti išvadas savo galutiniame pranešime, jam turi būti – ir buvo – suteikta teisė tai padaryti.

Kalbant apie sutarties aspektus, atidžiai išnagrinėjusi sutarties bei jos priedų kopijas, Komisija niekur nerado minima, kad jai būtų suteikta kompetencija „neleisti, kad tai, kas atsitiko, pasikartotų“⁷⁸. Kalbant apie procedūrinius aspektus, galutiniai pranešimai nedažnai skiriasi nuo Komisijos priimtų galutinio pranešimo projektų, tačiau kartais tai pasitaiko. Vienaip ar kitaip, pristatyti galutinį

⁷⁸

Šio laiško, kurį skundo pareiškėjas gavo iš Komisijos, paprašęs suteikti jam galimybę naudotis dokumentais, kopija buvo pateikta ombudsmenui.

pranešimą tokį, koks jis, jam atrodo, turi būti, yra rangovo atsakomybė. Komisija nenorėjo kištis į tokius procesus.

Komisija neturi kompetencijos atmesti galutinį pranešimą dėl to, kad jos manymu, jis yra moksliskai neteisingas, ar dėl kokių nors kitų priežasčių, išskyrus tuos atvejus, kai nesilaikoma sutarties sąlygų.

Skundo pareiškėjo pateiktuose daugybėje patvirtinamųjų dokumentų nurodoma galima ar numanoma įvairių administracinių ir vyriausybinių struktūrų sąveika Airijoje, kuriai Komisija nepadarė jokios įtakos, bei skundo pareiškėjo ir asmens, parengusio paskutinę galutinio pranešimo versiją ir pranešimą Europos Parlamentui, kurio rezoliucijos Komisijos neįpareigojo, duomenų interpretavimo skirtumai.

Skundo pareiškėjo pastabos

Pastabose skundo pareiškėjas neatsisakė savo skundo ir pateikė tokius papildomus komentarus:

Už projektą atsakingas Komisijos pareigūnas tarp 1997 m. gegužės mėn. ir 1997 m. rugsėjo mėn. buvo informuotas telefonu apie ne vieną atvejį, kai buvo kišamasi į projektą. Savo 1997 m. lapkričio 3 d. laiške šiam pareigūnui⁷⁹ skundo pareiškėjas pabrėžė, kad jis sužinojo, jog Ministerija „prieš publikuojant galutinį pranešimą, norėjo jį redaguoti“.

Savo 2003 m. rugpjūčio 11 d. laišką skundo pareiškėjas baigė teigdamas, kad iš pradžių jis siekė pasiaiškinimų ir užtikrinimo, kad panašūs dalykai ateityje nepasikartos, bet dabar jis nori, kad būtų išleistas pirminis galutinio pranešimo projektas su oficialiu paaiškinimu, kodėl tai buvo daroma. Jis siekė, kad bent jau būtų supastas jo atsisakymas prisidėti prie mokslinės cenzūros ir kad jam būtų sugrąžinta reputacija.

Tačiau kitame savo laiške 2003 m. rugpjūčio 17 d. skundo pareiškėjas paaiškino, kad viską apmąstęs, pirma jis nori sulaukti ombudsmeno tyrimo išvadų.

TOLESNI TYRIMAI

Atidžiai apsvarsčius Komisijos nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, buvo nustatyta, kad reikalingi tolesni tyrimai. Todėl 2003 m. rugsėjo 8 d. laišku ombudsmenas paprašė Komisijos suteikti jam galimybę susipažinti su jos dokumentų byla.

2003 m. spalio 8 d. Ombudsmeno tarnybos patikrino Komisijos bylą. Už bylą atsakingi Komisijos pareigūnai paaiškino, kad uždarius su šiuo tyrimu susijusią bylą, ne visi dokumentai buvo išsaugoti. Todėl byloje nebuvo galutinio pranešimo projekto, kurį pakeitė galutinis pranešimas. Be to, Komisijos pareigūnai išreiškė nuomonę, kad greičiausiai Komisija telefonu reikalavo, kad rangovas pristatytų galutinį pranešimą. Tačiau tokio pobūdžio telefono pokalbio įrašo byloje nebuvo.

Ombudsmeno tarnybų tikrintoje Komisijos dokumentų byloje buvo ranka rašyta „kovo 18 d.“ datuota pastaba, kurią parengė Ponas O., tuo metu dirbęs Žuvininkystės GD. Nors pastaboje tiesiogiai nenurodoma jos tema, tikėtina, kad joje kalbama apie galutinio pranešimo projektą⁸⁰. Ši pastaba sudaro įspūdį, kad jos autoriaus nuomone, to pranešimo rezultatai yra polemiski.

⁷⁹ Pastaboje nurodomas „ES logotipas antraštiniame lape“. 1997 m. kovo 4 d. pristatyto galutinio pranešimo projekto antraštiniame lape tikrai yra ES logotipas.

⁸⁰ Plg. Žr. Europos Tinkamo administravimo kodekso, kurį galima rasti ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) 10 straipsnio 1 dalį.

SPRENDIMAS

1 Preliminari pastaba

1.1 Šis skundas yra susijęs su Airijos jūrų žuvininkystės valdybos (Airijos institucijos) ir Europos Komisijos XIV generalinio direktorato („GD“) (Žuvininkystė) sudaryta sutartimi (nuorodos numeris PEM/93/06), kuria Komisija išipareigojo padengti dalį mokslinio tyrimo tema „Fizinė pilkųjų ruonių ir žūklės įrangos sąveika“ išlaidų. Tuo metu Valdyboje dirbęs skundo pareiškėjas, kuris buvo už šią mokslinio tyrimo sutartį atsakingas mokslininkas, tvirtina, kad įsikišus kitai Airijos institucijai, tuometiniam Jūrų ir gamtos išteklių skyriui, galutinio pranešimo projekte buvo atlikti esminiai pakeitimai, kai jį jau buvo priėmusi Komisija.

1.2 Europos ombudsmenas negali nagrinėti skundų prieš kitas institucijas ar struktūras nei Europos Bendrijos institucijos ir struktūros. Todėl jis negalėtų nagrinėti jokių skundų prieš Airijos institucijas. Tačiau šis skundas yra susijęs su Komisijos veiksmais, todėl šis sprendimas yra susijęs tik su kaltinimais prieš Europos Komisiją.

2 Tvirtinimas, kad Komisija neturėjo leisti Valdybai atlikti pakeitimų

2.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Komisija neturėjo leisti Valdybai atlikti pakeitimų. Jo nuomone, pagrindinės 1997 m. kovo mėn. pristatyto galutinio pranešimo projekto išvados 1998 m. balandžio mėn. pateiktame galutiniame pranešime buvo pašalintos, paneigtos, arba sušvelnintos.

2.2 Komisija laikosi nuomonės, kad pristatyti galutinį pranešimą tokį, koks jis, jam atrodo, turi būti, yra rangovo atsakomybė ir kad Komisija nenori kištis į tokius procesus. Nors ir galima teigti, kad Komisija neturėjo priimti nepagrįstų ir nepatvirtintų mokslinių išvadų, tai nėra lygu tinkamo administravimo pažeidimams. Pasak Komisijos, atidi skundo analizė neatskleidė tokio reikalavimo, dėl kurio nevykdymo ją kaltina skundo pareiškėjas.

2.3 Ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija nesipriešina skundo pareiškėjo kaltinimui, kad Komisijos priimtame galutinio pranešimo projekte buvo atlikta esminių pakeitimų.

2.4 Tačiau ombudsmenas mano, kaip jis jau pažymėjo savo sprendime dėl skundo 1574/2002/GG, Komisijos požiūris, kad pristatyti galutinį pranešimą tokį, koks jis, jam atrodo, turi būti, yra rangovo atsakomybė ir pareiga, yra pagrįstas.

2.5 Todėl šio kaltinimo atžvilgiu Komisija nepažeidė tinkamo administravimo principų.

3 Komisijos aplaidumas, nesiekiant sužinoti priežasčių ar gauti paaiškinimų dėl Valdybos atliktų pakeitimų

3.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Komisija elgėsi aplaidžiai, nesiekdama sužinoti priežasčių ar gauti paaiškinimų dėl Valdybos atliktų pakeitimų.

3.2 Komisija pažymi, kad pagrindinis jos kriterijus priimti ar atmesti pranešimą – galutinį ar jo projektą – yra ar rangovas laikosi sutarties sąlygų. Šios sutarties atveju sutarties sąlygų buvo laikomasi. Jei tik Komisija pastebi trūkumų pagal sutartį atlikto darbo mokslinėje analizėje arba rezultatuose, ji pateikia atitinkamus komentarus ir paprašo rangovo atlikti pakeitimus. Tačiau šios sutarties atveju nei pranešimo projekte, nei galutiniame pranešime, trūkumų nebuvo rasta. Jei, remdamasis moksline analize, rangovas nori pakeisti išvadas savo galutiniame pranešime, jam turi būti – ir buvo – suteikta teisė tai atlikti.

3.3 Ombudsmeno nuomone, tinkamo administravimo normos reikalauja veikti nuosekliai.⁸¹

3.4 Šiuo atveju Komisija patikrino ir priėmė galutinio pranešimo projektą 1997 m. balandžio mėnesį. Atsižvelgiant į šios sutarties nuostatas, tai reiškė, kad Valdyba neturi atlikti jokių papildomų darbų, susijusių su šiuo tyrimu, tik pateikti galutinę išlaidų ataskaitą.

⁸¹

T. y. interneto svetainė, kurioje pateikiami atsakymai į dažniausiai užduodamus klausimus (angl. k. »FAQ«).

3.5 Ombudsmeno nuomone, kalbant apie Komisijos išipareigojimą veikti nuosekliai, galima išskirti du aspektus.

3.6 Pirma, jei Komisija manė, kad rangovas dar nepateikė galutinio pranešimo, būtų tikėtina, kad ji būtų siuntusi Valdybai priminimus, reikalaujančius pristatyti galutinį pranešimą. Tačiau Komisijos siųsti priminimai susiję tik su galutine išlaidų ataskaita, o ne su pranešimu. Tai yra dar labiau verta dėmesio, atsižvelgiant į tai, kad (pratęstas) terminas, iki kurio pabaigos galutinis pranešimas turėjo būti pristatytas (1997 m. vasario mėn. pabaiga), buvo seniai pasibaigęs. Jei Komisija ir reikalavo telefonu (kas nėra įrašyta), kad rangovas pristatytų pranešimą, ombudsmenui atrodo neįtikėtina, kad Komisija nenusiuntė jam priminimo raštu, o tik laukė, kol jis pristatė galutinį pranešimą 1998 m. balandžio mėnesį, daugiau nei po metų nuo to laiko, kai ji priėmė galutinio pranešimo projektą.

3.7 Antra, Komisija pabrėžia, kad jei tik pastebi trūkumų pagal sutartį atlikto darbo mokslinėje analizėje arba rezultatuose, šie trūkumai nurodomi rangovui. Tai reiškia, kad Komisija išnagrinėja pranešimą ir išsiaiškina, ar tokių trūkumų yra, o ne apsiriboja mechaniniu jai pristatyto pranešimo patvirtinimu. Be to, iš ombudsmenui pateiktų parodymų išryškėja, kad Komisijai buvo žinomi faktai, kad a) galutinio pranešimo projekto turinys galėjo būti polemiskas, b) Airijos ministerija prieš publikuojant galutinį pranešimą, norėjo jį redaguoti, c) galutinis pranešimas buvo pristatytas daugiau nei po metų nuo to laiko, kai Komisija priėmė galutinio pranešimo projektą ir d) galutiniame pranešime buvo atlikta esminių pakeitimų, palyginus su galutinio pranešimo projektu. Atsižvelgiant į visa tai, būtų tikėtina, kad Komisija būtų kruopščiai išnagrinėjusi galutinį pranešimą. Tačiau nėra jokių požymių, kad 1998 m. balandžio mėn. gavusi galutinį pranešimą, Komisija būtų kaip nors jį tikrinusi.

3.8 Atsižvelgdamas į tai, ombudsmenas mano, kad Komisija turėjo išnagrinėti iš esmės pakeistą galutinį pranešimą, kuris jai buvo pristatytas 1998 m. balandžio mėnesį, daugiau nei po metų nuo to laiko, kai ji priėmė galutinio pranešimo projektą. To nepadarydama, Komisija nusižengė reikalavimui veikti nuosekliai. Tai buvo netinkamo administravimo atvejis, todėl ombudsmenas daro kritinę pastabą, pateiktą toliau.

4 Skundo pareiškėjo reikalavimai

4.1 Savo skunde skundo pareiškėjas išreiškė viltį, kad Komisija suteiks pasiaiškins dėl to, kas atsitiko, ir užtikrins, jog bus stengiamasi, kad panašūs dalykai nepasikartotų. Savo 2003 m. rugpjūčio 11 d. laišką skundo pareiškėjas baigė teigdamas, kad iš pradžių jis siekė pasiaiškinimų ir užtikrinimo, kad panašūs dalykai ateityje nepasikartos, bet kad dabar jis nori, kad būtų išleistas pirminis galutinio pranešimo projektas su oficialiu paaiškinimu, kodėl tai buvo daroma. Jis siekė, kad bent jau būtų suprastas jo atsisakymas prisidėti prie mokslinės cenzūros ir kad jam būtų sugrąžinta reputacija.

4.2 Tačiau kitame savo laiške 2003 m. rugpjūčio 17 d. skundo pareiškėjas paaiškino, kad viską apmąstęs, pirma jis nori sulaukti ombudsmeno tyrimo išvadų.

4.3 Atsižvelgdamas į visa tai, ombudsmenas mano, kad pirminių skundo pareiškėjo reikalavimų nagrinėti nereikia.

5 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

Ombudsmenas mano, kad Komisija turėjo išnagrinėti iš esmės pakeistą galutinį pranešimą, kuris jai buvo pristatytas 1998 m. balandžio mėnesį, daugiau nei po metų nuo to laiko, kai ji priėmė galutinio pranešimo projektą. To nepadarydama, Komisija nusižengė reikalavimui veikti nuosekliai. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis atvejis yra susijęs su tam tikrais praeities įvykiais, jau neįmanoma siūlyti draugiško sprendimo. Todėl Ombudsmenas baigia nagrinėti šį atvejį.

TVIRTINIMAS, KAD NEBUVO ATSAKYTA Į KLAUSIMUS APIE KONKURSO REIKALAVIMUS

Sprendimas dėl skundo 949/2003/IJH prieš Europos Komisiją

2003 m. gegužės mėn. ombudsmenas vienos įmonės vardu gavo skundą, susijusį su 2003 m. balandžio 17 d. Komisijos paskelbtu konkursu dėl vertimo paslaugų (AO2003).

Skundo pareiškėjo nuomonę galima apibendrinti taip:

Skundo pareiškėjo nuomone, konkurso reikalavimai buvo iš dalies neaiškūs, ypač dėl pristatytinų patvirtinamųjų dokumentų. Komisijos DUK svetainė⁸² tik dar labiau supainiojo skundo pareiškėją. Todėl jis išsiuntė keletą elektroninių laiškų Komisijos nurodytam asmeniui pasiteirauti, prašydamas paaiškinimų. Tačiau jis negavo jokio patenkinamo atsakymo.

Prie savo skundo pareiškėjas pridėjo elektroninių laiškų Komisijai, kuriuose jis prašė paaiškinimų, kopijas. Iš šių elektroninių laiškų matyti, kad teigiama painiava tarp konkurso reikalavimų ir DUK interneto svetainės yra susijusi daugiausia su patvirtinamųjų dokumentų kopijų patvirtinimu.

Skundo pareiškėjo kaltinimus galima apibendrinti taip:

- i) Komisijos DUK interneto svetainėje pateikta informacija buvo neaiški ir ne visada atitiko konkurso reikalavimus, ir
- ii) Komisija neatsakė į klausimus apie konkurso reikalavimus.

TYRIMAS

Europos Komisijos nuomonė

Savo nuomonės pareiškime Komisija pateikė šias pastabas:

Viename iš savo elektroninių laiškų Komisijai skundo pareiškėjas pateikė šiuos klausimus dėl subrangovų: „Ar mes privalome konkursui atsiųsti (notaro) patvirtintus dokumentus apie kiekvieną vertėją, kurį samdysime tam tikram projektui? Mes galime savo paraiškoje pateikti informaciją apie tai, kaip mes atsirenkame tinkamus vertėjus ir galėtume dėl to oficialiai prisiekti. Be to, mes galėtume patvirtinti, kad visi į bet kurį projektą pasamdyti vertėjai atitiks jūsų minimalius reikalavimus. Ar to pakaks? Mes taip pat galėtume atsiųsti iliustracinės medžiagos apie vertėjus, kuriuos greičiausiai samdysime, bet ar visa tai turi būti patvirtinta?“ Skundo pareiškėjas taip pat teiravosi apie tai, koks teisinis ryšys sies jo įmonės subrangovus su Komisija. Pasak skundo pareiškėjo, visa tai iš pateikto atsakymo buvo neaišku.

Konkurso sąlygų apibūdinime, ypač 2.3.3.2 pastraipoje, šie reikalavimai buvo nedviprasmiškai išdėstyti. Nebuvo reikalaujama patvirtintos informacijos apie įmonės darbuotojus ar subrangovus. Tai patvirtino DUK svetainės atsakymas į šiuos klausimus: „Ar diplomų fotokopijos taip pat turi būti patvirtintos? „Ar dvi paraiškos konkursui kopijos taip pat turi būti patvirtintos? Kas turi patvirtinti kopijas?“ Be kitų dalykų, atsakyme buvo teigiama, kad „kitaip nei kiti patvirtinamieji dokumentai, diplomų kopijos neturi būti patvirtintos“. Be to, 2.3.3.2 pastraipoje buvo pabrėžiama, kad „bet kuriuo atveju pagrindinis rangovas vienas prisiima atsakomybę už sutarties vykdymą“.

Skundo pareiškėjas taip pat davė pastabų dėl patvirtintų kopijų reikalavimo apskritai ir ypač dėl atsakymo į vieną dažnai užduodamą klausimą, kuriama buvo teigiama, kad „kitaip nei kiti

⁸² Ombudsmeno supratimu, čia nurodoma į šią 1.12 skirsnio dalį: „Ryšiai tarp konkurso dalyvių ir konkursą rengiančios institucijos šiame konkurse yra draudžiami, išskyrus išimtinius atvejus ir šiomis sąlygomis: a) prieš paraiškų teikimo termino pabaigą: – konkurso dalyvių prašymu: Komisija gali suteikti suinteresuotoms šalims papildomos informacijos tik siekdama paaiškinti sutarties pobūdį. (...) Norinčiųjų dalyvauti konkurse prašoma teikti klausimus tik elektroniniu paštu [nurodytam] asmeniui. Klausimai turi būti aiškūs ir glausti. Turi būti klausiami apie konkrečius konkurso reikalavimų punktus. Klausimus reikia užduoti anglų, prancūzų arba vokiečių kalba, o atsakymai pateikiami interneto svetainėje (...) šiomis trimis kalbomis. (...) /.../“

patvirtinamieji dokumentai, diplomų kopijos neturi būti patvirtintos. Turi būti pristatyta vienas paraiškos originalas su dokumentų originalais arba patvirtintomis kopijomis. Pakanka dviejų paraiškos originalo fotokopijų su priedais. Kopijas turi patvirtinti atitinkama institucija, pvz., juriskonsultas arba notaras. Jūsų pačių patvirtinimai nebus priimami.“ Skundo pareiškėjui šis atsakymas pasirodė dviprasmiškas: jis nesuprato, kokius patvirtintus dokumentus ar originalus reikėjo pridėti, jei diplomų kopijų tvirtinti nereikėjo.

Konkurso reikalavimai buvo vienareikšmiški. 2.1.1 pastraipoje buvo išvardintos šešios priežastys, dėl kurių uždraudžiama dalyvauti konkurse. DUK atsakymas buvo aiškiai susijęs su šia konkurso reikalavimų pastraipa, kurioje buvo nedviprasmiškai išvardinti dokumentai, kurių originalo arba patvirtintos kopijos buvo reikalaujama.

Be to, skundo pareiškėjas klausė, ar pas notarą priesaika patvirtinto pareiškimo pakaks įrodyti, kad jo įmonė nėra bankrutavusi ar bankrutuojanti, kadangi Britanijoje negalima gauti neteistumo pažymos.

Atsakymą į šį klausimą buvo galima rasti paskutiniame konkurso reikalavimų apibūdinimo 2.1.1 pastraipos sakinyje, kuriame teigiama, kad „jei tokia pažyma atitinkamoje šalyje neišduodama, ją galima pakeisti konkurso dalyvio patvirtintu arba iškilmingu pareiškimu prieš teisminę ar administracinę instituciją arba notarą konkurso dalyvio šalyje.

Komentuodama kaltinimą dėl neatsakymo į klausimus, Komisija pabrėžia, kad elgesys, susijęs su konkurso dalyvių ir konkursą rengiančios institucijos ryšiais, yra apibūdintas konkurso reikalavimų 1.12 skirsnyje⁸³. Be to, kadangi atsakymus į visus skundo pareiškėjo klausimus buvo galima rasti konkurso reikalavimų apibūdinime, o išsamiau į kai kuriuos klausimus buvo atsakyta DUK svetainėje, ir kadangi joks kitas konkurso dalyvis neuždavė tokių klausimų kaip skundo pareiškėjas, buvo nesiimta jokių veiksmų. Šis požiūris atitiko Komisijos nuostatą leisti lygių galimybių užtikrinimo principui paimti viršų prieš Komisijos politiką atsakyti į visas informacijos užklausas.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjo pastabas galima apibendrinti taip:

Nors konkurso reikalavimų 2.3.3.2 pastraipoje neminimas reikalavimas patvirtinti informaciją apie darbuotojus ar subrangovus, tai nebūtinai reiškia, kad šios informacijos nereikalaujama, jei toks reikalavimas yra pateiktas kitur. Atsakyme į vieną dažnai užduodamą klausimą buvo teigiama, kad „kitais nei kiti patvirtinamieji dokumentai, diplomų kopijos neturi būti patvirtintos. Turi būti pristatyta vienas paraiškos originalas su dokumentų originalais arba patvirtintomis kopijomis“. Šių sakinių sugretinimą, kurį išaiškinti galima pagrįstai reikalauti, galima interpretuoti taip, kad reikalaujama ne patvirtintų diplomų kopijų, o tik originalų.

Be to, konkurso reikalavimų 2.1.1 pastraipa buvo dviprasmiška, kadangi paskutinis sakinytis buvo neabejotinai susijęs su ankstesniu sakiniu, o šiame buvo kalbama tik apie punktą d: „be to, konkurso dalyvis turi įrodyti, kad jis įvykdė šiuos įsipareigojimus, pateikdamas neseniai išduotą pažymėjimą“. Buvo visiškai neaišku, kad šis alternatyvus įrodymo būdas taip pat buvo taikomas punktam a, b ir e, ir atsakymas į skundo pareiškėjo klausimą nebuvo akivaizdžiai numanomas iš pastraipos formuluotės. Be to, kitame konkurse Komisija paaiškino, kurie pastraipos 2.1.1 punktai buvo susiję su paskutiniu tos pastraipos sakiniu.

Galiausiai Komisijos pateikti pasiteisinimai, kad ji neatsakė į skundo pareiškėjo klausimus todėl, kad joks kitas konkurso dalyvis neuždavė tokių klausimų ir kad toks elgesys atitiko principą visiems užtikrinti lygias galimybes, yra absurdiški. Jei Komisija būtų viešai paskelbusi paaiškinimus, skundo pareiškėjas nebūtų įgijęs pranašumo prieš kitus konkurso dalyvius. Papildomi paaiškinimai būtų suteikę visiems konkurso dalyviams lygią naudą.

83

Žr. ankstesnę išnašą: „Ombudsmeno supratimu (...)“.

SPRENDIMAS

1 DUK svetainėje pateiktos informacijos neaiškumas ir konkurso reikalavimų neatitikimas

1.1 Skundas yra susijęs su Komisijos konkursu dėl vertimo paslaugų (AO2003). Skundo pareiškėjas teigia, kad iš DUK interneto svetainės ir konkurso reikalavimų buvo neaišku, ar reikia pateikti patvirtintos informacijos apie subrangovus. Taip pat iš esmės buvo neaišku, kurių patvirtinamųjų dokumentų kopijos turėjo būti patvirtintos, ypač jei diplomų kopijos neturėjo būti patvirtintos.

1.2 Komisija tvirtina, kad patvirtintos informacijos ir kopijų atžvilgiu konkurso reikalavimai buvo vienareikšmiai. Be to, atsakymas į šį dažnai užduodamą klausimą tik patvirtino tai, kas jau buvo aišku iš konkurso reikalavimų. Mokslinio laipsnio ir kiti išsilavinimo pažymėjimai neturėjo būti patvirtinti, o, pavyzdžiui, konkurso reikalavimų 2.1.1 pastraipoje minimos dokumentų kopijos turėjo būti patvirtintos.

1.3 Ombudsmenas pabrėžia, kad informacija apie konkursui pristatytinus dokumentus turi būti aiški ir nedviprasmiška, ypač todėl, kad iki galo nesutvarkytų paraiškų po paraiškų pristatymo termino pabaigos dauguma atvejų taisyti negalima. Tačiau atsižvelgdamas į atsakymo DUK svetainėje formuluotę, ombudsmenas nemano, kad šioje svetainėje pateikta informacija buvo neaiški ar kad ji neatitiko konkurso reikalavimų. Taigi ombudsmenas nenustatė Komisijos netinkamo administravimo šiuo skundo aspektu.

2 Komisijos neatsakymas į skundo pareiškėjo klausimus

2.1 Skundo pareiškėjas teigia, kad Komisija neatsakė į jo klausimus apie konkurso reikalavimus.

2.2 Komisija teigia nesiėmusi jokių veiksmų, kadangi visus atsakymus į skundo pareiškėjo klausimus buvo galima rasti konkurso reikalavimų apibūdinime, o išsamiau į kai kuriuos klausimus buvo atsakyta DUK svetainėje. Be to, Komisija teigia, kad joks kitas konkurso dalyvis neuždavė tokių klausimų kaip skundo pareiškėjas ir kad šis požiūris atitiko nuostatą leisti lygių galimybių užtikrinimo principui paimti viršų prieš Komisijos politiką atsakyti į visas informacijos užklausas.

2.3 Visų pirma ombudsmenas pabrėžia, kad 1.3 pastraipoje pateikta jo išvada (kad tam tikros su aptariamu konkursu susijusios informacijos savo specifiniame kontekste negalima laikyti nenuoseklia ar neaiškia) nereiškia, kad norintys dalyvauti konkurse negalėjo turėti teisėtos priežasties paprašyti papildomo paaiškinimo. Remdamiesi konkurso reikalavimų 1.12 skirsnio⁸⁴ formuluote, konkurso dalyviai tikrai galėjo suteikti pagrįstai tikėtis, kad Komisija atsakys į visus klausimus, atitinkančius jame apibrėžtus kriterijus, ir kad viešai paskelbdama atsakymus DUK interneto svetainėje, Komisija visiems užtikrins lygias galimybes.

2.4 Dėl skundo pareiškėjo pateiktų klausimų ombudsmenas atkreipia dėmesį, kad Komisija atsiuntė skundo pareiškėjui elektroninį laišką, kuriame nurodė, kad prašomą informaciją galima rasti konkurso reikalavimų apibūdinime ir DUK interneto svetainėje. Ombudsmeno požiūriu, toks atsakymas į skundo pareiškėjo klausimą dėl teisinio įmonės subrangovų ir Komisijos ryšio buvo pakankamas, kadangi šią informaciją buvo nesunku rasti Komisijos minimuose dokumentuose. Be to, kalbant apie konkurso reikalavimų 2.1.1 pastraipos interpretavimą, skundo pareiškėjas klausė Komisijos, ar pas notarą priesaika patvirtinto pareiškimo pakaks įrodyti, kad jo įmonė nėra bankrutavusi. Skundo pareiškėjas tik šio tyrimo metu iškėlė klausimą, kaip interpretuoti 2.1.1 pastraipos paskutinio sakinio ryšį su jos punktais. Ombudsmenui atrodo pagrįstas Komisijos atsakymas į pirmą skundo pareiškėjo klausimą, esą atsakymą pakankamai lengva rasti 2.1.1 pastraipoje ir kad dėl to neverta skelbti naujo atsakymo DUK interneto svetainėje.

⁸⁴

Atsakyme buvo teigiama: „Kitaip nei kiti patvirtinamieji dokumentai, diplomų kopijos neturi būti patvirtintos. Turi būti pristatytas vienas paraiškos originalas su dokumentų originalais arba patvirtintomis kopijomis. Pakanka dviejų paraiškos originalo fotokopijų su priedais. Kopijas turi patvirtinti atitinkama institucija, pvz., juriskonsultas arba notaras. Jūsų pačių patvirtinimai nebus priimami.“

2.5 Tačiau skundo pareiškėjo klausimai dėl subrangovų nebuvo susiję vien tik su tuo, ar reikia patvirtinti diplomų kopijas, apie ką buvo kalbama Komisijos nurodytame atsakyme DUK svetainėje. Skundo pareiškėjas taip pat klausė, ar reikalinga informacija apie visus galimus vertėjus (subrangovus), ar užtenka paaiškinti, kuo remiantis tie vertėjai buvo atrinkti. Ombudsmenas nemano, kad atsakymą į šį klausimą buvo paprasta rasti konkurso reikalavimų apibūdinime ar DUK svetainėje. Be to, kalbant apie skundo pareiškėjo klausimą, kokius patvirtintus dokumentus ar originalus reikėjo pateikti, jei diplomų kopijos neturėjo būti patvirtintos, ombudsmenas nemano, kad Komisijos teiginys, esą atsakymą į šį klausimą galima rasti DUK svetainėje, yra pateisinamas⁸⁵.

2.6 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, ombudsmenas mano, kad remdamasis konkurso reikalavimų 1.12 skirsniu⁸⁶ skundo pareiškėjas galėjo pagrįstai tikėtis, kad Komisija paskelbs atsakymus į du jo klausimus DUK interneto svetainėje. Pagal tinkamo administravimo principus reikia gerbti institucijos elgesio sukurtus pagrįstus lūkesčius.⁸⁷ Todėl tai, kad Komisija neatsakė į klausimus ir jų nepaskelbė yra netinkamo administravimo atvejis, dėl ko ombudsmenas daro kritinę pastabą.

3 Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimais, ombudsmenas pateikia šią kritinę pastabą:

Remiantis konkurso reikalavimų 1.12 skirsniu skundo pareiškėjas galėjo pagrįstai tikėtis, kad Komisija paskelbs atsakymus į du jo klausimus DUK interneto svetainėje. Pagal tinkamo administravimo principus reikia gerbti institucijos elgesio sukurtus pagrįstus lūkesčius.⁸⁸ Todėl tai, kad Komisija neatsakė į klausimus ir jų nepaskelbė yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis bylos aspektas yra susijęs su tam tikrais praeities įvykiais, jau neįmanoma siūlyti draugiško sprendimo. Todėl ombudsmenas šią bylą baigia.

3.4.4 Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas

KALTINIMAS, KAD SKUNDO PAREIŠKĖJAS ĮDARBINIMO PROCEDŪROS METU PATEIKĖ „KLAIDINGĄ INFORMACIJĄ“

Sprendimas dėl skundo 852/2003/OV prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą

SKUNDAS

Šio skundo pagrindas yra toks:

2002 m. gegužės 22 d. skundo pareiškėjas ombudsmenui pateikė skundą (nuoroda: 906/2002/OV) prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą (toliau – ECOSOC) dėl jo įdarbinimo procedūros nutraukimo.

⁸⁵ Žr. ankstesnę išnašą: „Ombudsmeno supratimu (...)“.

⁸⁶ Europos Tinkamo administravimo kodekso 10 straipsnis. Šį kodeksą Europos Parlamentas priėmė 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucijoje C5-0438/2000 (ją galima rasti ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁸⁷ Europos Tinkamo administravimo kodekso 10 straipsnis. Šį kodeksą Europos Parlamentas priėmė 2001 m. rugsėjo 6 d. rezoliucijoje C5-0438/2000 (ją galima rasti ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁸⁸ Europos Parlamento sprendimas dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL L 113/15, 1994 m. gegužės 4 d.

Skundo pareiškėjas dalyvavo Europos Parlamento konkurse PE/86/A anglų kalbos administratoriaus padėjėjo pareigoms užimti. 1999 m. liepos 29 d. Parlamento konkursų tarnybos vadovas jam laišku pranešė, kad jo pavardė nebuvo įtraukta į rezervo sąrašą. Tačiau skundo pareiškėjas suprato, kad laiškas reiškia, jog jis sėkmingai praėjo konkursą. Todėl 2002 m. sausio mėn. jis pateikė pareiškimą įsidarbinti pareigūnu ECOSOC. 2002 m. vasario mėn. ECOSOC jam pasiūlė darbo vietą ir skundo pareiškėjas praėjo medicininę apžiūrą. Tačiau 2002 m. kovo mėn. ECOSOC pranešė skundo pareiškėjui, kad jie negali jo įdarbinti, kadangi jis nelaimėjo Europos Parlamento konkurso ir nepateko į rezervo sąrašą. 2002 m. gegužės mėn. skundo pareiškėjas pasiskundė ombudsmenui, teigdamas, kad ECOSOC neteisėtai nutraukė jo įdarbinimo procedūrą.

2002 gruodžio 16 d. ombudsmenas baigė tyrimą ir priėjo išvados, kad šis atvejis nėra netinkamo ECOSOC administravimo atvejis. Kadangi skundo pareiškėjas savo 2002 m. lapkričio 30 d. pastabose pateikė naujų kaltinimų, ombudsmenas pranešė skundo pareiškėjui, kad jis galėtų pateikti naują skundą.

2003 balandžio 30 d. skundo pareiškėjas dar kartą parašė ombudsmenui ir pateikė naują skundą.

ECOSOC savo nuomonėje dėl skundo 906/2002/OV pareiškė, kad skundo pareiškėjo įdarbinimo procedūra buvo pradėta remiantis „skundo pareiškėjo pateikta klaidinga informacija“. Klaidingos informacijos pateikimas yra sunkus nusikaltimas ir tai reiškia, jog buvo sąmoningai siekiama nuslėpti arba pakeisti faktus, siekiant suklaidinti. Skundo pareiškėjas mano, kad šis jam skirtas teiginys yra nepagrįstas, kadangi jis elgėsi sąžiningai ir pateikė ECOSOC visus savo turimus duomenis. Be to, ECOSOC, pateikdamas tokį kaltinimą, pažeidė Europos Tinkamo administravimo kodekso 12 straipsnį („pagarbumas“). ECOSOC galėjo mandagiai nurodyti skundo pareiškėjui, kad jo veiksmai rėmėsi nemalonių nesupratimų, ir galėjo atsiprašyti už savo nesugebėjimą nustatyti šį nesupratimą.

Apibendrinant, skundo pareiškėjas tvirtina, kad ECOSOC pareiškimas, jog jis pateikė klaidingą informaciją yra nepagrįstas ir todėl yra netinkamo administravimo atvejis. Jis reikalauja raštu atšaukti šį pareiškimą ir raštu atsiprašyti už neteisėtas abejones jo asmens dorumu ir sąžiningumu.

TYRIMAS

Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas

Pirmiausia ECOSOC pastebėjo, kad ombudsmenas savo 2002 m. gruodžio 16 d. sprendime priėjo išvados, jog ECOSOC tinkamai administravo šį atvejį, kadangi skundo pareiškėjas nepateko į rezervo sąrašą.

Toliau ECOSOC pareiškė, kad jo nuomonėje dėl bylos 906/2002/OV pateiktos teiginių formuluotės nėra prieštaringsos, įžeidžiančios ar kaltinančios. Šie teiginiai jokių būdu nėra šmeižikiški.

Skundo pareiškėjas abiem ombudsmenui pateiktų skundų atvejais savo gynybos strategiją grindė galimu panašumu tarp teiginių „praeiti konkursą“ ir „tapti sėkmingu kandidatu“. Tokia strategija prieštarauja 28 straipsnio d daliai ir 30 straipsniui bei Pareigūnų nuostatų III priedui. Skundo pareiškėjas nebuvo visiškai nuoširdus su ECOSOC pareigūnais, kurie pirmi susisiekė su juo dėl paskyrimo procedūros. Jis žaidė galimu dviprasmiškumu tarp teiginių „laimėti konkursą“ ir „tapti sėkmingu kandidatu“ ir todėl už darbuotojų priėmimą atsakingi asmenys suprato, kad jis įrašytas į rezervo sąrašą. Pats skundo pareiškėjas pateikė ECOSOC nepilną informaciją ir todėl turi prisiimti logiškas savo nelojalių veiksmų pasekmes. ECOSOC nesiekė jokių būdu diskredituoti skundo pareiškėją ir niekaip jo neapšmeižė.

Toliau ECOSOC pažymėjo, kad, remiantis procedūromis, skundas neturėtų būti priimtas, kadangi: a) skundo pareiškėjas pateikė savo skundą atsakydamas į ECOSOC pareiškimus, kuriuos šis pateikė pasinaudodamas savo teise į teisingą svarstymą, ir todėl skunde keliamas klausimas yra procedūrinė problema, kuri privalo būti sprendžiama kaip sudėtinė veiksmų, kuriais siekiama priimti sprendimą dėl pirminio skundo, dalis; b) skundo pareiškėjas, prieš pateikdamas naują skundą, nebandė užmegzti jokių administracinių kontaktų.

ECOSOC padarė išvadą, kad dėl šių priežasčių skundas turi būti pripažintas nepriimtiniu arba, priešingu atveju, atmestas.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas gynė savo skundą ir pateikė devynis puslapius pastabų, kurias galima taip apibendrinti: jis apgailėstavo, kad ECOSOC neparodė noro išpildyti jo prašymą raštu atšaukti pareiškimą, jog jis pateikė klaidingą informaciją, ir raštu atsiprašyti. Jis ir toliau gynė savo prašymą bei buvo pasiruošęs draugiškam susitarimui. Skundo pareiškėjas tikėjosi, kad ombudsmenas atkreips dėmesį į ECOSOC parodytą aroganciją ir nepagarbą apsunkinant ir taip jau keblią situaciją.

Skundo pareiškėjas pastebėjo, kad kalbant apie nepriimtinumą, reikia prisiminti, jog ombudsmeno sprendimas priimti dabartinį skundą visiškai atitinka ombudsmeno procedūrų interpretaciją, pagal kurią, jeigu iškyla abejonės dėl to, ar buvo bandyta užmegzti administracinius kontaktus, šios abejonės laikomos naudingomis skundo pareiškėjui. Be to, faktai, kuriais remiasi dabartinis skundas, ECOSOC buvo gerai žinomi iš skundo 906/2002/OV.

Skundo pareiškėjas pakartojo, kad jo nuomonė, jog jis laimėjo praėjo atvirą konkursą PE/86/A buvo, remiantis to meto faktais, teisėta ir sąžininga. Todėl jis elgėsi sąžiningai, kai savo laiškuose ECOSOC teigė, jog jis sėkmingai praėjo konkursą.

ECOSOC niekada neatšaukė savo kaltinimo, kad skundo pareiškėjas pateikė klaidingą informaciją, ir niekada nepateikė jokių faktų, pagrindžiančių šį kaltinimą. Vietoj to, ECOSOC apsunkino situaciją teigdamas, kad skundo pareiškėjas nebuvo visiškai sąžiningas su ECOSOC pareigūnais, kad jis žaidė galimu sąvokų dviprasmiškumu ir kad pats pateikė ECOSOC nepilną informaciją ir kad dėl to jis turėtų prisiimti savo nelojalių veiksmų pasekmes. Šie papildomi kaltinimai yra lygiai tokie pat nepagrįsti ir nepatvirtinti, kaip ir tie, kurie sudarė primojo skundo objektą. ECOSOC, pateikdamas šmeižikiškus kaltinimus apie skundo pareiškėją, dar kartą sąmoningai jį diskreditavo.

Jei pareigūnai, kurie specializuojasi personalo klausimuose, galėjo, remdamiesi Europos Parlamento laiškų dėl jo kandidatūros kopijomis, prieiti išvados, kad skundo pareiškėjas galėjo būti priimtas į darbą, tai visiškai suprantama, kad ir Europos pilietis be detalių žinių apie institucijos įdarbinimo procedūras, gali prieiti tos pačios išvados. Bendrijos institucijos, o ne piliečiai, atsako už įdarbinimo procedūrų išmanymą. Skundo pareiškėjas atleido save nuo bet kokios asmeninės atsakomybės pateikdamas ECOSOC visą susijusią informaciją, įskaitant dokumentinius įrodymus.

SPRENDIMAS

1 Skundo priimtinumai

1.1 Savo nuomonėje ECOSOC abejojo dėl skundo priimtumo dėl dviejų priežasčių: a) keliamas klausimas yra procedūrinė problema, kuri privalo būti sprendžiama kaip sudėtinė veiksmų, kuriais siekiama priimti sprendimą dėl pirminio skundo, dalis; b) skundo pareiškėjas, prieš pateikdamas naują skundą, nebandė užmegzti jokių administracinių kontaktų.

1.2 Europos ombudsmeno⁸⁹ statuto 2 straipsnio 4 dalyje teigiama, kad „prieš pateikiant skundą (...) būtina bandyti užmegzti tinkamus administracinius kontaktus su suinteresuotomis institucijomis arba organais“. Ombudsmenas savo 1995 m. metiniame pranešime, kalbėdamas apie priimtumo kriterijų interpretaciją, pažymėjo, kad „būtų netinkama laikytis perdėm techninio ir įstatymo raidės prisilaikančio požiūrio dėl skundų, susijusių su galimais Bendrijos institucijų ar įstaigų netinkamo administravimo atvejais, priimtumo. Jei, pavyzdžiui, iškyla abejonė dėl to, ar buvo užmegzti pakankami kontaktai (...), tokios abejonės laikomos naudingomis skundo pareiškėjui. Jei skundas yra neteisėtai pripažįstamas nepriimtiniu, apribojamos piliečio teisės“⁹⁰.

⁸⁹ 1995 m. Metinis ombudsmeno pranešimas, p. 20–21.

⁹⁰ Žr. 2002 m. kovo 13 d. ombudsmeno sprendimą dėl savo iniciatyva įvykdyto tyrimo Nr. OI/1/2002/OV dėl CEDEFOP, 2002 m. Metinis ombudsmeno pranešimas, p. 204. Taip pat žr. <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/02oi1.htm>.

1.3 Ombudsmenas pažymi, kad kaltinimas, kuris yra dabartinio skundo objektas, yra artimai susijęs su klausimu, kuris jau buvo išnagrinėtas atliekant tyrimą dėl skundo 906/2002/OV. Skundo pareiškėjas pirmą kartą skundėsi dėl šio kaltinimo savo ankstesniame skunde, būtent savo pastabose dėl ECOSOC nuomonės. Apie tai buvo pranešta ECOSOC, kadangi ombudsmenas pasiuntė ECOSOC savo 2002 m. gruodžio 16 d. sprendimo kopiją ir šiame sprendime buvo minimas pareiškimas, kuris yra dabartinio skundo objektas.

1.4 Remiantis anksčiau pateiktais argumentais, ombudsmenas mano, kad dabartinis skundas atitinka „tinkamą“ išankstinių administracinių kontaktų sąlygą. Būtų buvę netinkama ir perdėm teisiškai skrupulinga reikalauti iš skundo pareiškėjo dar kartą susisiekti su ECOSOC prieš skundžiantis ombudsmenui. Todėl skundas yra priimtinas.

2 Pareiškimas, kad skundo pareiškėjas pateikė „klaidingą informaciją“ ir šio pareiškimo atšaukimas

2.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad ECOSOC nuomonėje dėl skundo 906/2002/OV pateiktas pareiškimas, kad jis pateikė klaidingą informaciją, yra nepagrįstas ir todėl yra netinkamo administravimo atvejis. Jis reikalauja, kad ECOSOC raštu atšauktų šį teiginį ir raštu atsiprašytų už neteisėtas abejones jo asmens dorumu ir sąžiningumu. Skundo pareiškėjas įrodinėja, kad jis elgėsi sąžiningai.

2.2 ECOSOC įrodinėja, kad skundas turi būti atmetas, kadangi jo nuomonėje dėl bylos 906/2002/OV pateiktos teiginių formuluotės nėra prieštaringos, šmeižikiškos ar kaltinančios. ECOSOC nesiekė jokių būdu diskredituoti skundo pareiškėją. Skundo pareiškėjas žaidė galimu sąvokų dviprasmiškumu, pats pateikė ECOSOC nepilną informaciją ir todėl turi prisiimti logiškas savo nelojalių veiksmų pasekmes.

2.3 Ombudsmenas primena, kad skundo pareiškėjo prašymas įsidarbinti ECOSOC rėmėsi tokiu Europos Parlamento konkursų tarnybos 1999 m. liepos 29 d. laiško dėl skundo pareiškėjo dalyvavimo atvirame konkurse PE/86/A tekstu: „Su apgailestavimu pranešu, kad jūsų pavardė nebuvo įtraukta į tinkamų kandidatų sąrašą, kadangi, nors jūs ir gavote teigiamą kiekvieno testo įvertinimą bei reikalingą 60 proc. balų skaičių visuose testuose raštu ir žodžiu, jūs nesate tarp 13 geriausių kandidatų, kurie pateko į ribotą tinkamų kandidatų sąrašą“. Kaip pažymėta ombudsmeno 2002 m. gruodžio 16 d. sprendime dėl skundo 0906/2002/OV, iš laiško frazės „su apgailestavimu pranešu“ yra aišku, kad skundo pareiškėjas nelaimėjo konkurso. Todėl skundo pareiškėjo nuomonė, kad jis laimėjo konkursą ir todėl gali pateikti pareiškimą įsidarbinti ECOSOC, yra klaidinga.

2.4 ECOSOC savo nuomonėje dėl skundo 906/2002/OV teigė, kad skundo pareiškėjas pateikė „klaidingą“ informaciją. Ombudsmenas pastebi, kad tarp įprastų šio žodžio reikšmių, jis reiškia ir „sąmoningai klaidingą“. Savo nuomonėje dėl dabartinio skundo ECOSOC nepateikė jokių įrodymų, kad skundo pareiškėjas sąmoningai pateikė klaidingą informaciją. ECOSOC galėjo savo nuomonėje dėl dabartinio skundo atšaukti ir atsiprašyti už bet kokią užuominą, kad skundo pareiškėjas elgėsi nesąžiningai. Vietoj to, ECOSOC savo teiginiais, kad skundo pareiškėjas „rėmė savo gynybos strategiją šių dviejų prasmių panašumu“, „žaidė galimu sąvokų dviprasmiškumu“ ir „turėtų dabar prisiimti savo nelojalių veiksmų pasekmes“, pateikė papildomas užuominas apie nesąžiningumą, niekuo jų nepagrįsdamas.

2.5 Jei Bendrijos institucija ar organas mano, kad jis veikė teisingai ir negali būti kaltinamas netinkamu administravimu, tada būtų naudinga, jei ši institucija ar organas paaiškintų savo veiksmus ir jų priežastis. Tai paprastai skatina geresnę administracijos veiksmų supratimą. Netinkamos formuluotės tik sukelia ir paskatina neigiamą nuomonę apie susijusią instituciją bei visą Bendrijos administraciją⁹¹. Anksčiau minėtos ECOSOC nuomonės frazės liudija, kad jis savo atsakyme naudojo kitokias formuluotes nei tos, kurias paprastai naudoja Bendrijos institucijos ir organai pateikdami ombudsmenui savo nuomones.

⁹¹

Europos Tinkamo administravimo kodekso 12 straipsnio 1 dalis ir 12 straipsnio 3 dalis.

2.6 Tinkamo administravimo principai reikalauja, kad institucijos, bendraudamos su visuomene, elgtųsi teisingai ir pagarbiai. Jei įvyksta klaida, kuri neigiamai veikia visuomenės nario teises arba interesus, institucija turėtų už tai atsiprašyti ir pasistengti ištaisyti neigiamas klaidos pasekmes⁹². Šiuo atveju, ECOSOC nesilaikė pareigos elgtis pagarbiai. Tai yra netinkamo administravimo atvejis ir todėl ombudsmenas padaro toliau pateiktą pastabą.

3 Išvada

Remiantis ombudsmeno atliktu šio skundo tyrimu, būtina padaryti tokią pastabą:

Tinkamo administravimo principai reikalauja, kad institucijos, bendraudamos su visuomene, elgtųsi teisingai ir pagarbiai. Jei įvyksta klaida, kuri neigiamai veikia visuomenės nario teises arba interesus, institucija turėtų už tai atsiprašyti ir pasistengti ištaisyti neigiamas klaidos pasekmes⁹³. Šiuo atveju, ECOSOC nesilaikė pareigos elgtis pagarbiai. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Kadangi šis bylos aspektas siejasi su praeityje įvykusių konkrečių įvykių procedūromis ir atsižvelgiant į ECOSOC nuomonėse priimtą poziciją dėl dabartinės bylos ir dėl bylos 906/2002/OV, nėra tinkama siekti draugiško šios klausimo sprendimo. Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

3.4.5 Europos kovos su sukčiavimu biuras

NEPAGRĮSTI KALTINIMAI ŽURNALISTUI DĖL KYŠININKAVIMO

Sprendimas dėl skundo 1840/2002/GG prieš Europos kovos su sukčiavimu biurą

Čia pateikiama trumpa sprendimo santrauka, kadangi visas sprendimas negalėjo būti paskelbtas dėl per didelės jo apimties. Santrauka nagrinėja tik vieną bylos aspektą, kuris taip pat apima ir kitus kaltinimus. Visą sprendimo tekstą anglų ir vokiečių kalba galima rasti ombudsmeno internetiniame puslapyje:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm>

Skundo pareiškėjas yra „Stern“, vokiečių savaitraščio, korespondentas Briuselyje. „Stern“ išspausdino du straipsnius apie įtariamus neatitikimus, kuriuos pastebėjo ES pareigūnas Paul van Buitenen ir kuriuos atitinkamai tyrė Europos kovos su sukčiavimu biuras (toliau – OLAF). Šie straipsniai rėmėsi skundo pareiškėjo gautais konfidencialiais dokumentais. OLAF vėliau paskelbė pranešimą spaudai, kuriame teigė, kad „kažkoks žurnalistas“ gavo keletą su šiuo tyrimu susijusių dokumentų ir kad OLAF nusprendė pradėti vidaus tyrimą dėl, tarp kitų klausimų, įtarimo, kad susiję dokumentai galėjo būti išgauti „už juo sumokant pareigūnui“. 2002 m. balandžio 4 d. laikraštis „European Voice“ citavo OLAF atstovo spaudai žodžius, kad OLAF „turi akivaizdžius įrodymus, kad užmokestis galėjo būti sumokėtas“.

Skundo pareiškėjas manė, kad OLAF, pateikdamas viešus kaltinimus kyšininkavimu savo spaudos pranešime ir komentaruose „European Voice“ laikraščiu, kurie galėjo būti suprasti kaip skirti jam ir jo laikraščiu, elgėsi netinkamai.

Ombudsmeno tyrimo metu OLAF įrodinėjo, kad sprendimas pranešti apie pradėtą vidaus tyrimą buvo priimtas atidžiai jį apsvarsčius. Kadangi įtarimas, kad OLAF pareigūnas buvo atsakingas

⁹² Europos Tinkamo administravimo kodekso 12 straipsnio 1 dalis ir 12 straipsnio 3 dalis.

⁹³ Žr. Tinkamo administravimo kodekso 6 straipsnis, kurį galima rasti Europos ombudsmeno internetiniame puslapyje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

už neteisėtą konfidencialios informacijos ir asmens duomenų paviešinimą, galėjo turėti rimtų pasekmių, OLAF direktorius nusprendė viešai ir kiek įmanoma atviriau pranešti apie tai, kad OLAF tiria šiuos pažeidimus tam, kad būtų surasti už juos atsakingi asmenys ir išvengta tokių pažeidimų ateityje. Be to, remdamasis gauta konkrečia informacija, OLAF turėjo pagrindo manyti, kad bent vienu atveju OLAF pareigūnui arba kitam ES pareigūnui buvo sumokėtas užmokestis už konfidencialių dokumentų perdavimą. Tuo metu dar tik vyko tyrimas šiam faktui nustatyti. OLAF taip pat įrodinėjo, kad jo pateikta nuoroda į „kažkokį“ žurnalistą nebuvo taikoma jokiam konkrečiam asmeniui.

Apsvarstęs OLAF nuomonę ir skundo pareiškėjo pastabas, ombudsmenas pažymėjo, kad, remiantis tinkamo administravimo praktika, priimant sprendimus reikia užtikrinti, kad priimamos priemonės yra proporcingos siekiamiems tikslams. Administracija turėtų stengtis neriboti piliečių teisių tada, kai šie apribojimai nėra pagrįstai proporcingi veiksnių tikslams⁹⁴. Šie standartai turėtų būti taikomi ne tik sprendimams, bet taip pat ir visiems administracijos veiksniams. Todėl jie taip pat turėtų būti taikomi ir informacijos teikimui.

Ombudsmenas iš esmės pritarė OLAF sprendimui veikti „kiek įmanoma atviriau“. Toks požiūris atitinka ES institucijų ir organų įsipareigojimą priimti sprendimus kiek įmanoma atviriau (Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnis). Tačiau užuominos apie kyšininkavimą yra rimtas kaltinimas, kuris gali sutepti žurnalistų reputaciją. Todėl tokios užuominos negali būti reiškiamos viešai tol, kol nėra pakankamai svarių įrodymų, kuriuos visuomenė galėtų patikrinti. Ombudsmenas manė, kad OLAF nenustatė, jog įtarimų dėl kyšininkavimo paviešinimas būtų reikalingas jo darbu arba būtų proporcingas siekiamam tikslui. Todėl, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 skyriaus 6 dalimi, jis pateikė OLAF tokį rekomendacijos projektą:

OLAF turėtų apsvarstyti paskelbtų kaltinimų kyšininkavimu atšaukimą, kadangi jie gali būti suprasti kaip taikomi skundo pareiškėjui.

OLAF pranešė ombudsmenui, kad jis sutiko su rekomendacijos projektu ir kad jis ją įvykdė paskelbdamas pranešimą spaudai. Susijusi ištrauka iš šio pranešimo spaudai yra tokia: „OLAF tyrimai dar nėra baigti, bet iki šios dienos OLAF nerado įrodymų, kad toks užmokestis buvo sumokėtas.“

Ombudsmenas sutiko su skundo pareiškėjo požiūriu, kad šis pranešimas spaudai nepakankamai įgyvendino ombudsmeno rekomendacijos projektą. Vietoj to, kad atšauktų kaltinimą kyšininkavimu, OLAF paprasčiausiai pareiškė, kad „iki šios dienos“ jis nerado pakankamai įrodymų savo kaltinimams paremti. Šiuo atveju, OLAF veiksmai yra akivaizdžiai nepakankami atitaisyti netinkamo administravimo pasekmes.

Ombudsmenas manė, kad kritiška pastaba tinkamai patenkintų skundo pareiškėją ir todėl nėra būtina pateikti specialų pranešimą Europos Parlamentui.

Ombudsmenas užbaigė bylą padarydamas tokią kritišką pastabą:

OLAF, pateikdamas nepakankamais ir visuomenės nagrinėjimui neprieinamais faktais pagrįstus kaltinimus kyšininkavimu, peržengė veiksnių tikslams reikalingo proporcingumo ribas. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

⁹⁴

Bylos C-353/99 P, Europos Sąjungos Taryba prieš Heidi Hautala, [2001] ECR I-9565, 87 pastraipa.

3.5 INSTITUCIJŲ PRIIMTI REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI

3.5.1 Europos Sąjungos Taryba

TARYBA LEIDŽIA IŠ DALIES SUSIPAŽINTI SU METINE DARBO GRUPĖS DĖL ELGESIO KODEKSO ATASKAITA

Sprendimas dėl skundo 573/2001/IJH (konfidencialus) prieš Europos Sąjungos Tarybą

SKUNDAS

Skundą pateikė privilegijuotasis apskaitininkas. Remiantis Ombudsmeno statuto 2 straipsnio 3 dalimi, skundo pareiškėjo prašymu, skundas buvo klasifikuotas kaip konfidencialus.

Skundo pareiškėjas užginčijo Tarybos atsisakymą, remiantis Tarybos sprendimu 93/731, leisti susipažinti su Tarybos dokumentu 13563/00, kuris yra Elgesio kodekso darbo grupės (įmonių apmokestinimas) antroji metinė pažangos ataskaita ECOFIN Tarybai. Taryba atsisakė leisti susipažinti su dokumentu remdamasi Tarybos sprendimo 93/731 4 straipsnio 2 dalimi tam, kad apsaugotų Tarybos darbo konfidencialumą.

Ombudsmenas manė, kad Tarybos sprendimas neleisti susipažinti su dokumentu buvo įtakotas netinkamo administravimo, kadangi:

- i) Tarybos argumentai nebuvo pakankami, kad paaiškintų Tarybos norą išlaikyti minėto dokumento konfidencialumą arba įrodytų, kad šio dokumento atskleidimas būtų rimtai pakenkęs Tarybos sprendimų priėmimo procesui. Ombudsmenas pažymėjo, kad Taryba nepaaiškino, kuo Elgesio grupės kodekso antroji metinė ataskaita skiriasi nuo pirmosios, kuri buvo paskelbta;
- ii) Taryba neatsakė į klausimą dėl leidimo dalinai susipažinti su dokumentu. Pagal Teismo precedentinę teisę, Taryba privalo, taikydama Sprendimą 93/731, išnagrinėti, ar būtų galima leisti dalinai susipažinti su informacija, kuriai netaikomos išimtys⁹⁵. Leidimas dalinai susipažinti su dokumentu yra aiškiai numatytas Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje.

Todėl ombudsmenas, remdamasis Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, savo 2002 m. birželio 17 d. sprendimu pateikė Tarybai rekomendacijos projektą peržiūrėti taikymą pagal Reglamentą 1049/2001⁹⁶, kuris pakeitė Tarybos sprendimą 93/731.

Ombudsmenas taip pat pripažino, kad minėtas dokumentas gali sietis su Tarybos teisės aktų priėmimo procedūromis ir kad Taryba turėtų į tai atsižvelgti.

Savo išsamioje nuomonėje dėl rekomendacijos projekto Taryba priėjo išvados, kad dokumento 13563/00 I-4, 13, 14 ir 24 pastraipoms bei jo I priedo 1-8 ir 14-16 punktams netaikomos išimtys ir todėl jie gali būti paskelbti. Taryba, remdamasi Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies 1 pastraipa, atsisako leisti susipažinti su likusiomis dokumento dalimis.

Taryba taip pat pateikė išsamų paaiškinimą kuo antroji Elgesio kodekso grupės ataskaita savo turiniu ir pobūdžiu iš esmės skiriasi nuo pirmosios.

⁹⁵ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, 2001 m. OL L 145/43.

⁹⁶ Byla 89/79 *Bonu prieš Tarybą* [1980] ECR 553, para. 5.

Ombudsmenas manė, kad išsami Tarybos nuomonė tinkamai atsako į ombudsmeno rekomendacijos projekte iškeltus klausimus ir kad, remiantis dabartinėmis Bendrijos teisės nuostatomis, Tarybos argumentai gali pagrįstai pateisinti atsisakymą paskelbti dokumentą, net jei jis ir susijęs su teisės aktų priėmimo procedūromis.

Ombudsmenas užbaigė bylą, kadangi Taryba ėmėsi pakankamų priemonių įgyvendinti rekomendacijos projektą.

Visą rekomendacijos projekto tekstą galima rasti: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm>

TARYBA LEIDŽIA SUSIPAŽINTI SU ĮVERTINTU KANDIDATO EGZAMINO DARBU

Sprendimai dėl skundų 2097/2002/GG ir 2059/2002/IP prieš Europos Sąjungos Tarybą

Skundas 2097/2002/GG

SKUNDAS

Skundo pareiškėja, Vokietijos pilietė, dalyvavo Tarybos konkurse C/412 vokiečių kalbos kanceliarijos darbuotojo (C5 kategorijos) vietai užimti. Konkursą sudarė keturi etapai: du testai su pasirenkamais atsakymais (A ir B), egzaminas raštu, kurio metu reikėjo naudotis kompiuteriu (C), ir egzaminas žodžiu (D). Egzaminą raštu sudarė trys testai. Per antrą iš šių testų (testą b) kandidatams reikėjo perrašyti ir suredaguoti 45 rašomąja mašinėle parašytas eilutes, kuriose buvo ranka pažymėtų pataisymų ir nuorodų bei rašybos ir gramatinių klaidų. Šis testas buvo vertinamas nuo 0 iki 40 balų. Teigiamas įvertinimas – 24 balai.

2002 m. lapkričio 12 d. Taryba pranešė kandidatėi, kad ji teste C.b surinko tik 18 balų ir todėl toliau negali laikyti egzamino žodžiu.

2002 m. lapkričio 20 d. laiške skundo pareiškėja pranešė Tarybai, kad ji niekada anksčiau nebuvo mačiusi tokio testo ir, kadangi ji vis dar buvo suinteresuota dirbti ES institucijoje, jai būtų naudinga sužinoti priežastis, dėl kurių ji negavo teigiamo testo įvertinimo. Dėl šios priežasties skundo pareiškėja paprašė leisti susipažinti su minėto testo įvertinimu.

Savo 2002 m. lapkričio 27 d. atsakyme Taryba pranešė skundo pareiškėjai, kad atrankos komisija peržiūrėjo jos darbą ir nusprendė palikti pirminį įvertinimą. Taryba pareiškė, kad, deja, kandidatėi negalima susipažinti su savo egzamino darbu.

Skundo pareiškėja savo skunde ombudsmenui pabrėžė, kad Tarybos atsisakymas leisti jai susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu yra nepriimtinas. Ji nurodė, kad jai nebuvo pateiktos atsisakymo priežastys. Skundo pareiškėja pridėjo, kad šis atsisakymas neleidžia jai suprasti, kodėl ji negavo teigiamo įvertinimo minėtame teste.

TYRIMAS

Tarybos nuomonė

Taryba savo nuomonėje pateikė tokias pastabas:

Remiantis Pareigūnų nuostatų III priedo 6 straipsniu, atrankos komisija dirba slaptai. Kaip jau pažymėjo Teisingumo Teismas, slaptumas buvo pritaikytas tam, kad būtų galima užtikrinti atrankos komisijos nešališkumą ir jos darbo objektyvumą apsaugant jos narius nuo išorinio įsikišimo ir

spaudimo. Dėl to šiam slaptumui pakenktų atskirų atrankos komisijos narių požiūrių atskleidimas arba visų su konkrečiu darbu susijusių faktorių arba kandidatų darbų įvertinimo palyginimo paviešinimas⁹⁷. Atrankos komisijos darbui taikomas slaptumas taip pat neleidžia skelbti konkurso testų vertinimo kriterijų, kurie yra sudėtinė atrankos komisijos taikomo kiekvieno kandidato tinkamų sugebėjimų palyginamojo įvertinimo dalis⁹⁸.

Pareiga apsaugoti atrankos komisijos darbo slaptumą neleidžia suteikti kandidatams leidimo susipažinti su savo įvertintais egzaminų darbais, kadangi tokiu būdu būtų atskleisti atskirų narių dėl kandidatų įvertinimo pareikšti požiūriai.

Pranešimas apie skirtinguose testuose surinktą balų skaičių suteikia pakankamą informaciją apie priežastis, kurios nulėmė atrankos komisijos sprendimą.

Skundo pareiškėjos pastabos

Skundo pareiškėja nepateikė jokių pastabų.

REKOMENDACIJOS PROJEKTAS

Ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, 2003 m. balandžio 16 d. pateikė Tarybai tokią rekomendaciją:

Europos Sąjungos Taryba turėtų leisti skundo pareiškėjai susipažinti su jos įvertintu egzamino darbu.

Rekomendacijos projektas rėmėsi tokiais pastebėjimais:

1. Skundo pareiškėja, Vokietijos pilietė, dalyvavo Tarybos konkurse C/412 vokiečių kalbos kanceliarijos darbuotojo (C5 kategorijos) vietai užimti. Kai jai buvo pranešta, kad ji negavo teigiamo įvertinimo viename iš konkurso testų raštu, ji paprašė susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu. Taryba atmetė šį prašymą. Skundo pareiškėja savo skunde ombudsmenui išreiškė požiūrį, kad šis atsisakymas buvo nepriimtinas.
2. Taryba savo nuomonėje pažymėjo, kad, remiantis Pareigūnų nuostatų III priedo 6 straipsniu, atrankos komisijos darbas vyksta slaptai ir kad slaptumas buvo pritaikytas tam, kad būtų galima užtikrinti atrankos komisijos nešališkumą ir jos darbo objektyvumą. Tarybos nuomone, pareiga apsaugoti atrankos komisijos darbo slaptumą neleido suteikti kandidatei leidimo susipažinti su savo įvertintais egzaminų darbais, kadangi tokiu būdu būtų atskleisti atskirų narių dėl kandidatų įvertinimo pareikšti požiūriai.
3. Europos ombudsmenas jau nagrinėjo klausimą dėl galimybės susipažinti su įvertintais kandidatų egzaminų darbais byloje, susijusiose su Europos Komisija⁹⁹ ir Europos Parlamentu¹⁰⁰.
4. Remdamasis savo tyrimais dėl Komisijos įdarbinimo procedūrų, ombudsmenas 1999 m. spalio 18 d. pateikė Europos Parlamentui¹⁰¹ specialų pranešimą, kuriame išdėstė tokius samprotavimus:

„Ombudsmenas nežino jokių Bendrijos teisės arba Bendrijos teismų procedūrinės teisės nuostatų, kurios neleistų Komisijai suteikti galimybę kandidatui, dalyvaavusiam egzamine raštu, susipažinti su savo įvertintu darbu. Remiantis Pareigūnų nuostatų III priedo 6 straipsniu, „atrankos komisija dirba“ slaptai. Todėl atrankos komisijos darbas turi vykti slaptai, tačiau tai nebūtinai reiškia, kad kandidatui neleidžiama susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu.

⁹⁷ Bylos C-254/95 P Europos Parlamentas prieš Innamorati [1996] ECR I-3423, 29 pastraipa.

⁹⁸ Savo iniciatyva atliktas tyrimas Nr. 1004/97/(PD)/GG.

⁹⁹ Skundai Nr. 457/99/IP, Nr. 610/99/IP, Nr. 1000/99/IP ir Nr. 25/2000/IP.

¹⁰⁰ OL C 371/12, 1999 12 22.

¹⁰¹ OL C 223/352&368, 2001 8 8.

Pagrindinis argumentas, kuriuo Komisija pateisina savo atsisakymą, siejasi su įdarbinimo procedūros pobūdžiu. Komisijos nuomone, atrankos komisija kiekvieną kandidatą vertina pagal tai, kaip jo atliktas darbas gali būti palygintas su visų kitų to paties konkurso kandidatų darbais. Komisija apibendrina, kad įvertinto egzamino darbo paskelbimas nėra tikslingas, kadangi jis pateiktų tik atskiro asmens įvertinimą, tačiau neleistų jo palyginti su visų kitų kandidatų vertinimais.

Tačiau galimybė patikrinti savo įvertintą egzamino darbą teikia kandidatui keleriopą naudą. Pirmiausia, kandidatas turi galimybę surasti savo klaidas ir taip pagerinti savo rezultatus ateityje. Antra, išauga kandidato pasitikėjimas administracija. Tai labai svarbu, kadangi dabar berods yra plačiai paplitusi nuomonė, kad testai ne visuomet yra teisingai Komisijos įvertinami ir, kad kartais jie išvis nėra įvertinami. Trečia, jei kandidatas mano, kad jis nebuvo teisingai įvertintas, jis galėtų daug tiksliau argumentuoti savo nuomonę, jei jis turėtų galimybę susipažinti su savo įvertintu darbu. Bet kokių atveju, jei pilietis prašo informacijos, jis, o ne administracija, turėtų nuspręsti ar ši informacija yra naudinga.

Komisija taip pat primena apie galimą administracinę ir finansinę dokumentų atskleidimo našą. Ombudsmenas yra įsitikinęs, kad Komisijos tarnybos galėtų organizuoti susipažinimą su dokumentais tokiu būdu, kuris sumažintų galimas išlaidas, kadangi nėra tikėtina, kad kiekvienas kandidatas norėtų susipažinti su savo įvertintais egzamino darbais.

(...)

Komisija taip pat yra teisi, kai ji nurodo, kad atrankos komisijos darbui gali būti pritaikytos teisminės peržvalgos procedūros Bendrijos teismuose. Tačiau tai reiškia, kad klausimai, kuriuos būtų galima lengvai išspręsti, jei kandidatui būtų suteikta galimybė susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu, būtų sprendžiami teismuose. Ombudsmeno nuomone, tai nepatenkintų kandidatų. O gi leidimas susipažinti su įvertintais egzaminų darbais, būtų pakankamas daugeliui klausimų išspręsti minimaliomis pastangų ir laiko sąnaudomis.

(...)

Kaip buvo patvirtinta Amsterdamo sutartyje, pareiga priimti sprendimus kiek įmanoma atviriau yra vienas iš pagrindinių Europos Bendrijos administracinės teisės principų. Dar daugiau, yra svarbu užtikrinti, kad piliečiai susidarytų teigiamą nuomonę tada, kai jie pirmą kartą susiduria su Bendrijos institucijomis. Piliečiai, kurie nori dirbti Bendrijoms, susidaro labai blogą įspūdį, jei jiems lieka abejonių dėl to, ar jie buvo teisingai ir sąžiningai įvertinti. Siekiant išsklaidyti tokias abejones, būtina, kad kiekvienas pilietis turėtų galimybę patikrinti savo įvertintą egzamino darbą. Tokia galimybė jokių būdu nepažeidžia atrankos komisijos darbo slaptumo reikalavimo, kadangi ji yra nesusijusi su atrankos komisijos svarstymais, kuriuose pateikiamas palyginamasis kandidato darbo vertinimas. Dėl šių priežasčių, Komisijos nesugebėjimas pakeisti administracines procedūras taip, kad kiekvienas kandidatas galėtų susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu, atrodo besąs netinkamo administravimo atvejis.“

5. Ombudsmenas, remdamasis šiais samprotavimais, Komisijai pateikė rekomendaciją, pagal kurią ji turėtų savo tolimesniuose įdarbinimo konkursuose, ne vėliau kaip nuo 2000 m. liepos 1 d., leisti, kandidatams to paprašius, susipažinti su įvertintais egzaminų darbais. Europos Komisijos pirmininkas 1999 m. gruodžio 7 d. laiške pranešė ombudsmenui, kad Komisija priėmė šią rekomendaciją.

6. 2000 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją¹⁰², kurioje jis pritarė specialiam ombudsmeno pranešimui ir pasveikimo Komisiją priėmus teigiamą ombudsmeno rekomendacijos įvertinimą. Parlamentas taip pat išreiškė viltį, kad „visi kiti Europos organai ir institucijos paseks Komisijos pavyzdžiu“.

7. 2000 m. lapkričio 17 d. ombudsmenas nusiuntė Europos Parlamentui rekomendacijos projektą, kuriame jis patarė Parlamentui suteikti suinteresuotiems skundo pareiškėjams galimybę susipažinti su savo įvertintais egzaminų darbais. 2000 m. lapkričio 27 d. Parlamentas pranešė ombudsmenui,

¹⁰²

Žr. 2001 m. gegužės 11 d. ombudsmeno sprendimas dėl skundų Nr. 457/99/IP, Nr. 610/99/IP, Nr. 1000/99/IP ir Nr. 25/2000/IP, kuriuos galima rasti Europos ombudsmeno internetiniame puslapyje (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

kad jis iš esmės pritarė principui, kad kandidatams būtų leista gauti savo įvertinto egzamino darbo kopiją ir paaiškino, kaip jis įgyvendins ombudsmeno rezoliucijos projektą¹⁰³.

8. Tarybos šioje byloje pateikti argumentai nėra susiję su jokiais ypatingomis Tarybos organizuotų konkursų ypatybėmis, kurios išskirtų juos iš Europos Parlamento ir Komisijos organizuotų konkursų. Todėl ombudsmenas mano, kad jo specialiaame pranešime dėl Komisijos įdarbinimo procedūrų išdėstyti samprotavimai taip pat taikomi (mutatis mutandis) ir Tarybos organizuojamiems konkursams.

9. Ombudsmenas, remdamasis anksčiau išdėstytais samprotavimais, mano, kad Tarybos atsisakymas suteikti skundo pareiškėjui galimybę susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu yra netinkamo administravimo atvejis.

Išsami Tarybos nuomonė

Taryba savo išsamioje nuomonėje pranešė ombudsmenui, kad ji nusprendė priimti rekomendacijos projektą ir leisti skundo pareiškėjai susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu. Skundo pareiškėjos egzamino darbo kopija ir atrankos komisijos pateiktas jo įvertinimas bus pasiūstas skundo pareiškėjai tą pačią dieną.

Taryba pastebėjo, kad atsižvelgiant į Pareigūnų nuostatus ir į ką tik priimtą Pirmosios instancijos teismo sprendimą Byloje T-72/01¹⁰⁴, šių dokumentų atskleidimas negalės būti įvertintas kaip atrankos komisijos darbui būtino slaptumo pažeidimas.

Skundo pareiškėjos pastabos

Skundo pareiškėja nepateikė jokių pastabų dėl išsamios Tarybos nuomonės.

SPRENDIMAS

1 Atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su įvertintu egzamino darbu

1.1 Skundas siejosi su Tarybos atsisakymu suteikti skundo pareiškėjai galimybę susipažinti su savo įvertintu konkurso Taryba/C/412 vokiečių kalbos kanceliarijos darbuotojo vietai užimti egzamino darbu.

1.2 2003 m. balandžio 16 d. ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 skyriaus 6 dalimi, pateikė Tarybai rekomendacijos projektą, pagal kurią Taryba turėtų leisti skundo pareiškėjai susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu.

1.3 Savo išsamioje nuomonėje Taryba pranešė ombudsmenui, kad ji nusprendė priimti rekomendacijos projektą ir leisti skundo pareiškėjai susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu.

2 Išvada

2.1 Ombudsmenas, remdamasis savo tyrimais, padarė išvadą, kad Taryba priėmė ombudsmeno rekomendacijos projektą ir kad Tarybos priimtos priemonės yra pakankamos.

2.2 Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

Skundas 2059/2002/IP

Europos ombudsmenas pateikė Tarybai tą patį rekomendacijos projektą dėl bylos 2059/2002/IP. Išsami Tarybos nuomonė ir sprendimas yra tokie:

¹⁰³ 2003 m. birželio 25 d. sprendimas Byloje T-72/01 *Pyres prieš Komisiją*.

¹⁰⁴ OL L 212/3, 1994 8 17.

Išsami Tarybos nuomonė

Taryba savo išsamioje nuomonėje pabrėžė, kad atsižvelgdamas į ombudsmeno pateiktą rekomendacijos projektą ankstesnėje panašioje byloje (skundas 2097/2002/GG), Tarybos generalinis sekretoriatas 2003 m. rugsėjo 17 d. priėmė naujas taisykles dėl susipažinimo su įvertintais kandidatų darbais. Šios taisyklės taikomos visiems išoriniams ir vidiniams Tarybos Generalinio sekretoriato organizuojamiems konkursams.

Kandidatai, dalyvaujantys po 2003 m. rugsėjo 1 d. paskelbtuose konkursuose, galės iš atrankos komisijos gauti savo įvertinto egzamino darbo kopiją ir testų raštu įvertinimo lentelę. Jei kandidatai dalyvavo prieš 2003 m. rugsėjo 1 d. paskelbtuose konkursuose, atitinkamos taisyklės numato, kad kandidatams paprašius, jie galės gauti savo įvertinto egzamino darbo kopiją ir įvertinimo lentelę, jei atrankos komisija bus sudariusi tokias lenteles.

Šiuo atveju, Taryba nusprendė leisti skundo pareiškėjui susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu. O dėl vertinimo kriterijų Taryba pabrėžė, kad jie buvo nurodyti skelbimo apie konkursą VI.A.d) punkte ir atrankos komisija nesudarė įvertinimo lentelės. Tarybos teigimu, skundo pareiškėjo egzamino darbo kopija, kartu su skelbimo apie konkursą kopija, bus išsiųsta skundo pareiškėjui tą pačią dieną.

Skundo pareiškėjo pastabos

2003 m. lapkričio 5 d. ombudsmeno tarnyba susisiekė su skundo pareiškėju telefonu jam pranešdama apie Tarybos atsakymą ir norėdama sužinoti ar jis yra patenkintas tokiu atsakymu. Skundo pareiškėjas padėkojo ombudsmenui su tyrimo išvadų ir pasiektų rezultatų.

SPRENDIMAS

1 Atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su įvertintu egzamino darbu bei pranešti apie vertinimo kriterijus

1.1 Skundo pareiškėjas paprašė susipažinti su savo įvertinto konkurso Taryba/A/394 egzamino darbo kopija bei su atrankos komisijos testų vertinimui taikytais kriterijais. Taryba atsisakė išpildyti šiuos prašymus. Dėl to skundo pareiškėjas pasiskundė ombudsmenui.

1.2 2003 m. liepos 8 d. ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 skyriaus 6 dalimi, pateikė Tarybai rekomendacijos projektą, pagal kurią Taryba turėtų leisti skundo pareiškėjui susipažinti su savo įvertintu egzamino darbu bei atrankos komisijos taikytais kriterijais.

1.3 Taryba savo išsamioje nuomonėje pranešė ombudsmenui, kad ji nusprendė priimti rekomendacijos projektą.

Taryba nurodė, kad jos Generalinis sekretoriatas 2003 m. rugsėjo 17 d. priėmė naujas taisykles dėl įvertintų kopijų perdavimo kandidatams. Šios taisyklės taikomos visiems išoriniams ir vidiniams Tarybos Generalinio sekretoriato organizuojamiems konkursams.

Kandidatai, dalyvaujantys po 2003 m. rugsėjo 1 d. paskelbtuose konkursuose, galės iš atrankos komisijos gauti savo įvertinto egzamino darbo kopiją ir testų raštu įvertinimo lentelę. Jei kandidatai dalyvavo prieš 2003 m. rugsėjo 1 d. paskelbtuose konkursuose, atitinkamos taisyklės numato, kad kandidatams paprašius, jie galės gauti savo įvertinto egzamino darbo kopiją ir taip pat įvertinimo lentelę, jei atrankos komisija bus sudariusi tokias lenteles.

1.4 Skundo pareiškėjo atveju, Taryba pranešė ombudsmenui, kad skundo pareiškėjo įvertinto egzamino darbo kopija ir skelbimo apie konkursą kopija bus išsiųstos skundo pareiškėjui tą pačią dieną. Taryba paaiškino, jog vertinimo kriterijai buvo nurodyti skelbimo apie konkursą VI.A.d) punkte ir dėl to atrankos komisija nesudarė įvertinimo lentelės.

2 Išvada

2.1 Ombudsmenas, remdamasis savo tyrimais, padarė išvadą, kad Taryba priėmė ombudsmeno rekomendacijos projektą ir kad Tarybos priimtos priemonės yra pakankamos.

2.2 Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

3.5.2 Europos Komisija

KOMISIJA DĖL TINKAMO ADMINISTRAVIMO SKATINIMO EUROPOS MOKYKLOSE

Sprendimas dėl skundo 845/2002/IJH prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

2002 m. gegužės mėn. ponia L. savo ir beveik 50 tėvų, kurių vaikai mokosi Europos mokyklose Briuselyje, vardu pasiskundė ombudsmenui. Skundas yra susijęs su vietų 2002-2003 akademinių metų mokyklose paskirstymu, po to pateiktais apeliaciniais skundais ir koordinacijos tarp mokyklų mechanizmais.

Apibendrinant, skundo pareiškėjai pateikė tokius faktus:

Naujoje pradinėje Ixelles mokykloje esančios laisvos vietos buvo paskirtos dabartiniuose dviejuose pradinių klasių skyriuose besimokantiems mokiniams pagal dvi skirtingas kriterijų sistemas, kurias kilmės mokykla nustatė vienašališkai ir neatvirai. Buvo pateikta daugiau kaip 200 apeliacinių skundų, tačiau ne visi iš jų buvo baigti nagrinėti skundo pateikimo dieną.

Koordinacijos tarp Briuselio mokyklų mechanizmai yra nepakankami spręsti netgi tokioms paprastoms užduotims, kaip atostogų ir poilsio dienų tarp trijų mokyklų suderinimui.

Mokyklos veiksmai šioje srityje prieštarauja pagrindiniams tinkamo administravimo principams ir todėl pažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį. Taip pat pažeidžiama chartijos 24 straipsnio 2 dalis, kurioje teigiama, kad „valdžios arba privačioms institucijoms imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaikais, labiausiai turi būti atsižvelgiama į vaikų interesus“. Pirmasis kriterijus, kuris buvo taikomas vaikų paskirstymui tarp mokyklų, buvo iš anksto nustatytas, neatsižvelgiant į vaikų poreikius ir tėvų pageidavimus, trijų mokyklų pajėgumas.

Skundo pareiškėjai susisiekė su Komisija, kuri yra valdytojų tarybos narė ir todėl privalo ginti savo darbuotojų teises ir interesus. Skundo pareiškėjai niekada nesulaukė išsamaus Europos mokyklų vadovybės, valdytojų tarybos ar Komisijos atsakymo ar paaiškinimo.

Skundo pareiškėjai baiminasi, kad ateityje atidarius Briuselyje ketvirtą Europos mokyklą, kils dar didesnė sumaištis.

Apibendrinant, skundo pareiškėjai tvirtina, kad Europos mokyklų veiksmai prieštarauja Pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnio 2 daliai ir 41 straipsniui, o koordinacijos tarp mokyklų mechanizmai yra nepakankami.

Skundo pareiškėjai prašo ombudsmeno padaryti viską, kas yra jo galioje, siekiant užtikrinti:

- kad būtų kuo greičiau rastas sprendimas, kuris labiausiai patenkintų susijusių vaikų teises;
- kad šis klausimas būtų visiškai išnagrinėtas aukščiausiame lygmenyje;

- kad būtų atlikta išsami Europos mokyklų administravimo peržiūra siekiant užtikrinti, kad ateityje jos dirbtų remdamosi tais pačiais gero valdymo ir tinkamo administravimo standartais, kurie taikomi kitoms ES institucijoms, ir kad, remiantis chartijos 24 straipsnio 2 dalimi, imantis bet kokių su vaikais susijusių veiksmų, labiausiai būtų atsižvelgiama į jų interesus;
- kad būtų patenkinti visi apeliaciniai skundai, net jei šis sprendimas reikalautų padalinti kai kurias klases į dvi;
- kad būtų atlikta resursų paskirstymo tarp mokyklų peržiūra;
- kad būtų nustatyta aiški ir atvira vaikų paskirstymo tarp mokyklų sistema siekiant ateityje išvengti vaikų perkėlimo panašiomis sąlygomis.

TYRIMAS

Nagrinėdamas ankstesnius skundus prieš Europos mokyklas, ombudsmenas laikėsi požiūrio, kad mokyklos nėra Bendrijos institucija ar organas, tačiau Komisija turi tam tikrą atsakomybę už jų veiklą, kadangi jai atstovaujama valdytojų taryboje ir ji didžia dalimi finansuoja šias mokyklas. Ombudsmenas mano, kad Komisijos atsakomybė neapima klausimų, susijusių su mokyklų vidaus valdymu.

Todėl ombudsmenas paprašė Komisijos pateikti savo nuomonę dėl šio skundo.

Komisijos nuomonė

Apibendrinant, Komisija pateikė tokius faktus:

Tam tikro skaičiaus mokinių paskirstymas tarp Europos mokyklų Briuselyje buvo neišvengimas dėl dviejų priežasčių: pirma, dėl to, kad valdytojų taryba priėmė sprendimą atidaryti trečią mokyklą Ixelles siekiant sumažinti mokinių skaičių Uccle ir Woluwe mokyklose, kurios buvo ypač perpildytos, ir antra, dėl to, kad dėl didelių remonto ir statybos darbų Uccle mokykloje dalį mokinių reikėjo laikinai perkelti iš šios mokyklos į Woluwe mokyklą.

Priimdama sprendimą dėl skirtingų kalbų klasių paskirstymo tarp trijų mokyklų, valdytojų taryba stengėsi užtikrinti, kad būtų laikomasi dvejopo principo: proporcingo geografinio pasiskirstymo bei racionalaus resursų panaudojimo. Nebuvo nei vieno atvejo, kai dėl mokyklų direktorių sprendimo mokinyms būtų buvęs perkeltas semestro bėgyje.

Siekdamas geriau administruoti šiuos perkėlimus, valdytojų tarybos atstovas sudarė trijų Briuselio mokyklų koordinuoto valdymo grupę, kurioje buvo atstovaujama mokyklų direktoriams, mokytojams bei tėvų asociacijoms.

Remiantis Komisijai pateikta informacija, tėvų pasirinkimui buvo teikiama pirmenybė, tačiau mokyklos struktūros suvaržymai ir būtinybė optimaliai pasinaudoti turimais resursais neleido patenkinti visų šeimų lūkesčių ir poreikių. Mokyklų nuomone, būtų buvę sunku pateisinti skyrių ar klasių skaidymą vienoje mokykloje, kai tie patys skyriai ir klasės kitoje mokykloje buvo beveik tušti.

Mokyklos įrodinėja, kad vertindamos konkrečius atvejus, jos taikė kriterijus, susijusius su brolių ar seserų buvimu toje pačioje mokykloje, geografiniu artumu nuo šeimos namų ir tolygių klasių visose trijose mokyklose sudarymu. Mokyklų direktorių sprendimai dėl mokinių mokymosi vietos rėmėsi tėvų mokykloms pateikta informacija apie kitų šeimos vaikų mokymosi vietą bei šeimos gyvenamąją vietą.

Komisija žino, kad buvo pateikta nemažai skundų. Šie skundus atskirai nagrinėjo kiekvienos mokyklos komitetai, kuriuos sudaro administracinės tarybos nariai ir tėvų atstovai. Buvo patenkinta daug skundų.

Atsakydama į skundo pareiškėjų prašymus, Komisija pateikė šiuos pastebėjimus:

1. Procedūros ir kriterijai, kuriuos mokyklos taikė mokinių perkėlimui, įskaitant apeliacinių skundų galimybę, rodo, kad vaikų interesai buvo didžiausias rūpestis, į kurių buvo kiek įmanoma labiau atsižvelgta.
2. 2002 m. gegužės 21-23 d. susirinkime valdytojų taryba išnagrinėjo tarybos atstovo pranešimą dėl „Mokinių, besimokančių priešmokyklinio ugdymo, pradinės ir vidurinės mokyklos pakopose, paskirstymo tarp Briuselio I, II ir III mokyklų“. Komisijai nebuvo pranešta apie jokių šios tvarkos pažeidimus.
3. Pagrindinių teisių chartijoje ir ypač jos 24 straipsnio 2 dalyje bei 41 straipsnyje išdėstyti principai visiškai taikomi Europos mokykloms ir jas teisiškai įpareigoja. Šie principai taip pat taikomi būsimai mokyklų reformai.
4. Remiantis Komisijai pateikta informacija, mokyklos visais atvejais labiausiai stengėsi atsižvelgti į tėvų pasirinkimą. Iš tikrųjų, buvo dėtos pastangos suderinti klasių paskirstymą nuo 2002 m. rugsėjo mėnesio, įskaitant vėlesnius darbuotojų perkėlimus, bei nukrypti kai kuriuose skyriuose nuo 2002-2003 m. pradinė klasių grupavimą reglamentuojančių nuostatų. Nepaisant šių pastangų, nebuvo galima neatsižvelgti į mokyklos struktūros suvaržymus ir būtinybę optimaliai pasinaudoti turimais ištekliais. Skyrių ar klasių skaidymas vienoje mokykloje, kai tie patys skyriai ar klasės kitoje mokykloje buvo beveik tušti, nebūtų buvęs tinkamo administravimo pavyzdys.
5. Tik valdytojų taryba turi teisę nuspręsti dėl resursų tarp skirtingų Europos mokyklų paskirstymo. Ji turi vadovautis proporcingo geografinio atstovavimo ir optimalių išteklių panaudojimo principais.
6. Tėvų asociacijų dalyvavimas trijų Briuselio mokyklų koordinuoto valdymo grupėje, kuri buvo sudaryta siekiant geriau valdyti mokinių perkėlimus, ir vėliau už skundų nagrinėjimą atsakinguose komitetuose įrodo, kad sistema buvo skaidri. Šis skaidrumas turi būti taikomas ir visiems kitiems mokinių perkėlimams ateityje.

Skundo pareiškėjos pastabos

Apibendrinant, skundo pareiškėja savo pastabose pateikė tokius pastebėjimus:

Skundo pareiškėja pateikė Komisijai informaciją ir prašė vaikų ir jų šeimų vardu įsikišti į valdytojų tarybos veiklą. Tad 2002 m. gegužės 21-23 d. valdytojų tarybos susirinkimo metu Komisijos atstovas turėjo žinoti apie susidariusią padėtį. Išteklių tarp mokyklų paskirstymas, neatlikus išsamaus vaikų poreikių įvertinimo, yra blogiausios administravimo praktikos pavyzdys.

Komisija įrodo, kad tik valdytojų taryba turi teisę nuspręsti dėl išteklių tarp mokyklų paskirstymo. Tai parodo, kad Komisija nepasimokė iš šio atvejo ir toliau atsisako prisiimti savo atsakomybę. Komisija didžia dalimi finansuoja mokyklas, tad ji turėtų pirmiausia rūpintis vaikų poreikiais ir jų interesais.

REKOMENDACIJOS PROJEKTAS

Ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, 2002 m. gruodžio 10 d. sprendimu pateikė Komisijai rekomendacijos projektą. Rekomendacijos projekto esmė yra tokia:

1 Vietų paskirstymas Europos mokyklose

Skundo pareiškėjos byla

1.1 2002 m. gegužės mėn. ponija L. savo ir beveik 50 tėvų, kurių vaikai mokosi Briuselio Europos mokyklose, vardu pasiskundė dėl vietų paskirstymo 2002-2003 akedeminiais metais, vėliau dėl to pateiktų apeliacinių skundų ir koordinacijos tarp mokyklų mechanizmų.

Apibendrinant, skundo pareiškėjai tvirtina, kad Europos mokyklų veiksmai prieštarauja Pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnio 2 daliai ir 41 straipsniui, o koordinacijos tarp mokyklų

mechanizmai yra nepakankami. Skundo pareiškėjai prašo ombudsmeno padaryti viską, kas yra jo galioje, siekiant užtikrinti:

- kad būtų kuo greičiau rastas sprendimas, kuris labiausiai patenkintų susijusių vaikų poreikius;
- kad šis klausimas būtų visiškai išnagrinėtas aukščiausiam lygmenyje;
- kad būtų atlikta išsami Europos mokyklų administravimo peržiūra siekiant užtikrinti, kad ateityje jos dirbtų remdamosi tais pačiais gero valdymo ir tinkamo administravimo standartais, kurie taikomi kitoms ES institucijoms, ir kad, remiantis chartijos 24 straipsnio 2 dalimi, imantis bet kokių su vaikais susijusių veiksmų, labiausiai būtų atsižvelgiama į jų interesus.
- kad būtų patenkinti visi apeliaciniai skundai, net jei šis sprendimas reikalautų padalinti kai kurias klases į dvi;
- kad būtų atlikta išteklių paskirstymo tarp mokyklų peržiūra;
- kad būtų nustatyta aiški ir atvira vaikų paskirstymo tarp mokyklų sistema siekiant ateityje išvengti vaikų perkėlimo panašiomis sąlygomis.

Komisijos argumentai

1.2 Komisija pažymėjo, kad ji žino, jog buvo pateikta daug skundų. Kiekvienas skundas buvo atskirai nagrinėjamas ir daug jų buvo patenkinti. Procedūros ir kriterijai, kuriuos mokyklos taikė mokinių perkėlimui, įskaitant apeliacinių skundų galimybę, rodo, kad vaikų interesai buvo didžiausias rūpestis, į kurį buvo kiek įmanoma labiau atsižvelgta.

Tik valdytojų taryba turi teisę nuspręsti dėl išteklių tarp skirtingų mokyklų paskirstymo. Ji turi vadovautis proporcingo geografinio atstovavimo ir optimalių išteklių panaudojimo principais. Valdytojų taryba išnagrinėjo pranešimą apie šią problemą ir Komisija nežino nei vieno atvejo, kad ši tvarka būtų buvusi pažeista.

Mokyklos dėjo visas pastangas kuo labiau atsižvelgti pirmiausia į tėvų pasirinkimą. Buvo dėtos pastangos suderinti klasių pasiskirstymą, tačiau skyrių ir klasių skaidymas vienoje mokykloje, kai tie patys skyriai ar klasės kitoje mokykloje yra beveik tušti, nebūtų buvęs tinkamo administravimo pavyzdys.

Pagrindinių teisių chartijoje ir ypač jos 24 straipsnio 2 dalyje bei 41 straipsnyje išdėstyti principai visiškai taikomi Europos mokykloms ir jas teisiškai įpareigoja. Šie principai taip pat taikomi būsimai mokyklų reformai.

Tėvų asociacijų dalyvavimas trijų Briuselio mokyklų koordinuoto valdymo grupėje, kuri buvo sudaryta siekiant geriau valdyti mokinių perkėlimus, ir vėliau už skundų nagrinėjimą atsakinguose komitetuose įrodo, kad sistema buvo skaidri. Šis skaidrumas turi būti taikomas ir visiems kitiems mokinių perkėlimams ateityje.

Ombudsmeno išvados

1.3 Ombudsmenas pažymi, kad Europos mokyklas įkūrė valstybės narės, 1957 m. pasirašiusios Europos mokyklų statutą. 1994 m. valstybės narės ir Europos Bendrijos pasirašė konvenciją¹⁰⁵, kuri panaikino ir pakeitė 1957 m. statutą. Konvencija įsigaliojo 2002 m. spalio 1 d.

1.4 Ombudsmenas visuomet manė, kad mokyklos nėra Bendrijos institucija ar organas, tačiau Komisija turi tam tikrą atsakomybę už jų veiklą, kadangi jai atstovaujama valdytojų taryboje ir ji didžia dalimi finansuoja šias mokyklas. Ombudsmenas mano, kad Komisijos atsakomybė neapima klausimų, susijusių su mokyklų vidaus valdymu.

¹⁰⁵

„Visuose valstybės įstaigų ar privačių institucijų veiksmuose, susijusiuose su vaikais, labiausiai turi būti atsižvelgiama į vaikų interesus“.

Apeliaciniai skundai

1.5 Kalbant apie apeliacinius skundus, susijusius su vaikų paskirstymu tarp mokyklų, ombudsmenas mano, kad dėl konkrečių atvejų priimti sprendimai nėra Komisijos kompetencijoje ir todėl neįeina į ombudsmeno tyrimo apimtį. Ombudsmenas pastebi, kad Komisija pažymėjo, jog daug apeliacinių skundų buvo patenkinti.

Pagrindinių teisių chartija

1.6 Kalbant apie įtariamus dėl Pagrindinių teisių chartijos pažeidimų, ombudsmenas sveikina Komisijos pripažinimą, kad teisė į tinkamą administravimą (41 str.) ir vaikų teisės (ypač 24 str. 2 dalis¹⁰⁶) teisiškai įpareigoja Europos mokyklas ir bus taikomos būsimose mokyklų reformose. Ombudsmenas mano, kad pagarba šioms teisėms iš esmės taip pat apima ir siekį efektyviai paskirstyti resursus tarp mokyklų. Šiuo atveju ombudsmenas nemano, kad jo tyrimo metu buvo surasta vaikų teisių, kurios užtikrinamos chartijos 24 str. 2 dalyje, pažeidimų įrodymų, ypač jei atsižvelgiama į faktą, kad pirminis vaikų paskirstymas tarp mokyklų buvo vėliau pakeistas, nes buvo patenkinta daug apeliacinių skundų.

Toliau svarstoma teisė į tinkamą administravimą.

Koordinavimas ir tinkamas administravimas

1.7 Svarstydamas kaltinimą dėl nepakankamų koordinacijos tarp mokyklų mechanizmų, ombudsmenas primena, kad buvo pateikta daug apeliacinių skundų ir kad, remiantis Komisijos informacija, daugelis iš jų buvo patenkinti. Ombudsmenas mano, kad šis faktas yra įrodymas, kad vis tik egzistuoja veikminga ir greitai veikianti sistema nusiskundimams spręsti.

1.8 Tuo pačiu metu ombudsmenas nurodo, kad tais atvejais, kai konkreti administravimo sritis susilaukia neįprastai didelio apeliacinių skundų ar skundų skaičiaus, reikėtų išsiaiškinti ar šioje srityje nėra esminės problemos, o jei tokia būtų surasta – imtis priemonių išvengti jos ateityje. Tai ypač taikytina tiems atvejams, kai paaiškėja, kad pakankamai didelis skaičius apeliacinių skundų ar skundų buvo pagrįsti.

1.9 Ombudsmenas taip pat pažymi, kad Komisija yra Europos Bendrijų, kurios didžia dalimi finansuoja Europos mokyklas ir kurios pasirašė 1994 m. konvenciją, atstovė. Ombudsmenas laikosi požiūrio, kad Komisijos atsakomybė apima tinkamo administravimo Europos mokyklose skatinimą. Ombudsmenas mano, kad Komisijos reakcija į šį skundą nulėmusius įvykius neįrodo, kad Komisija visiškai suvokia šią atsakomybę. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Išvada

2.1 Remdamasis anksčiau paaiškintomis priežastimis, ombudsmenas mano, kad Komisijos reakcija į šį skundą nulėmusius įvykius neįrodo, kad Komisija visiškai suvokia savo atsakomybę skatinti tinkamą administravimą Europos mokyklose.

2.2 Šios išvados iškelia svarbų klausimą, kuris negali būti išspręstas draugiško sprendimo būdu. Todėl ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 skyriaus 6 dalimi, pateikia Komisijai tokią rekomendaciją:

REKOMENDACIJOS PROJEKTAS

Komisija turėtų pripažinti savo atsakomybę skatinti tinkamą administravimą Europos mokyklose ir nustatyti konkrečias priemones, kurių ji imsis siekdama įgyvendinti šią atsakomybę ateityje.

¹⁰⁶

1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas Nr. 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL L 113/15, 1994.

Išsami Komisijos nuomonė

Apibendrinant, išsami Komisijos nuomonė buvo tokia:

1998 m. balandžio 28-29 d. susirinkimo metu valdytojų taryba priėmė sprendimą Briuselyje atidaryti naują mokyklą (B-III) ir paskirstyti atskirų kalbų skyrius (tiek naujai sukurtus, tiek jau egzistavusius) tarp trijų mokyklų (B-I, B-II ir B-III) remiantis proporcingo geografinio atstovavimo ir racionalaus turimų išteklių panaudojimo principais.

Valdytojų taryba paskyrė šešis skyrius B-I mokyklai (danų, vokiečių, graikų, anglų, ispanų ir prancūzų kalbų), aštuonis skyrius B-II mokyklai (vokiečių, anglų, suomių, prancūzų, italų, olandų, švedų ir portugalų kalbų) ir šešis skyrius B-III mokyklai (vokiečių, anglų, ispanų, prancūzų, italų ir olandų kalbų).

Komisija, būdama valdytojų tarybos nare, besąlygiškai patvirtino sprendimą ir prisiima visą su tuo susijusią atsakomybę.

Su atskirų kalbų skyrių persikirstymu bei B-I mokykloje vykstančiais darbais susijęs mokinių perkėlimas yra ne valdytojų tarybos, o paprastai už mokyklos vidaus valdymą atsakingų organų atsakomybė.

Nors Komisijos įgaliojimai neapima mokyklų vidaus valdymo, ji įdėmiai stebėjo šio reikalo eigą. Komisija susijusių mokyklų administracinėse tarybose atkreipė mokyklų direktorių dėmesį į šios problemos reikšmę ir paprašė jų dėti visas įmanomas pastangas surasti sprendimą. Komisijos prašymu, valdytojų taryba išnagrinėjo mokyklų taikomas procedūras ir nustatė, kad jos yra teisingos.

Komisija dar kartą atkreips Europos mokyklų generalinio sekretoriaus dėmesį į tai, kad ateityje, ypač kai atsidarys ketvirta Briuselio mokykla, būtina imtis visų priemonių siekiant užtikrinti, kad mokinių perkėlimai vyktų optimaliausiomis sąlygomis.

Skundo pareiškėjos pastabos dėl išsamios nuomonės

Apibendrinant, skundo pareiškėja savo pastabose pateikė tokius pastebėjimus:

Tėvai yra labai sunerimę dėl tebevykstančio ketvirtos mokyklos paieškos proceso. Tikėtina, kad diskusijose su atsakingomis Belgijos valdžios institucijomis ir vėl bus neatsižvelgta į vaikų interesus. Komisija turėtų įsikišti ir apginti vaikų ir savo darbuotojų interesus.

Šio skundo svarstymo procedūros metu paaiškėjo, kad kiekvieną kartą, kai iškyla problema, susijusi su tiesiogine mokyklų atsakomybe, nėra instrumento, kuriuo remiantis tėvai galėtų pareikšti savo abejones šiuo sprendimu. Neramina tai, kad su vaikais dirbančios struktūros nėra niekam atskaitingos. Tėvai pageidautų, kad jiems būtų patarta, kaip reikėtų spręsti šį klausimą.

SPRENDIMAS

1 Ombudsmeno pateiktas išsamios Komisijos nuomonės vertinimas

1.1 Ombudsmenas atliko tyrimą dėl skundo, susijusio su vietų paskirstymu Europos mokyklose Briuselyje. Ombudsmenas, atsižvelgdamas į tai, kad Komisija yra Europos Bendrijų, kurios didžia dalimi finansuoja Europos mokyklas ir pasirašė 1994 m. konvenciją dėl jų statuto, atstovė, laikosi požiūrio, kad Komisijos atsakomybė apima tinkamo Europos mokyklų administravimo skatinimą. Ombudsmenas mano, kad Komisijos reakcija į šį skundą nulėmusius įvykius neįrodo, kad Komisija visiškai suvokia šią atsakomybę. Todėl ombudsmenas pateikė tokį rekomendacijos projektą:

Komisija turėtų pripažinti savo atsakomybę skatinti tinkamą administravimą Europos mokyklose ir nustatyti konkrečias priemones, kurių ji imsis siekdama įgyvendinti šią atsakomybę ateityje.

1.2 Komisija savo išsamioje nuomonėje išpareigojo atkreipti Europos mokyklų generalinio sekretoriaus dėmesį į tai, kad ateityje, ypač kai atsidarys ketvirta Briuselio mokykla, būtina imtis visų priemonių siekiant užtikrinti, kad mokinių perkėlimai vyktų optimaliausiomis sąlygomis.

1.3 Ombudsmenas mano, kad atsižvelgiant į dabartinio skundo objektą, Komisija teigiamai atsiliepė į rekomendacijos projektą ir ėmėsi pakankamų priemonių ją įgyvendinti.

1.4 Ombudsmenas primena skundo pareiškėjos bendrą susirūpinimą Europos mokyklų valdymu ir atskaitingumu. Ombudsmenas apsvarstys ar jam nereikėtų savo paties iniciatyva pradėti tyrimo dėl Komisijos atsakomybės skatinti tinkamą administravimą pagal Pagrindinių teisių chartijos nuostatas. Toliau pateikiama papildoma pastaba dėl šio klausimo.

2 Išvada

Ombudsmenas mano, kad Komisija ėmėsi pakankamų priemonių įgyvendinti rekomendacijos projektą. Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

PAPILDOMA PASTABA

Ombudsmenas apsvarstys ar jam nereikėtų savo paties iniciatyva pradėti tyrimo dėl Komisijos atsakomybės skatinti tinkamą Europos mokyklų administravimą pagal Pagrindinių teisių chartijos nuostatas.

TELEKOMUNIKACIJOS ĮMONĖ IR ES KONKURENCIJOS TEISĖS NUOSTATAI, DISKRIMINUOJANTYS DĖL ASMENS TAUTYBĖS

Sprendimas dėl skundo 1045/2002/GG prieš Europos Komisiją

SKUNDAS

Skundo pareiškėjas, Vokietijos pilietis, studijavo Švedijoje. Tam, kad taptų Telia, švedų telekomunikacijos įmonės, telefono abonentu, jam reikėjo sumokėti 500 Švedijos kronų (toliau- SEK) užstatą arba pateikti Švedijos piliečio deklaraciją, kad šis laiduoja už tokią sumą. Pasirodo, kad tokio užstato buvo reikalaujama iš visų užsieniečių, kurie neturėjo Švedijos socialinio draudimo numerio. Skundo pareiškėjas pamanė, kad tai yra diskriminacijos atvejis, kuris prieštarauja EB sutarties 12 straipsniui, kadangi Švedijos piliečiams nereikėjo pateikti tokio užstato.

1998 m. lapkričio 25 d. skundo pareiškėjas pateikė oficialų skundą Komisijos atstovybei Švedijoje. Pastaroji 1998 m. gruodžio 2 d. pranešė skundo pareiškėjui, kad jo skundas buvo perduotas Generaliniam sekretoriatui Briuselyje.

Skundo pareiškėjui 1999 m. rugpjūčio 20 d. dar kartą priminus apie savo skundą, 1999 m. rugsėjo 3 d. Komisijos Generalinis sekretoriatas pranešė skundo pareiškėjui, kad byla buvo užregistruota ir jos nuoroda yra 99/4916 SG(99) A/9472/2.

Skundo pareiškėjas ombudsmenui 2002 m. liepos mėn. pateiktame skunde tvirtina, kad nepaisant kelių priminimų (2000 m. liepos 12 d., 2000 m. spalio 18 d. ir 2001 m. lapkričio 18 d.), Komisija jam nepranešė nei apie procedūros eigą nei apie tai, ar ji ketino pradėti procedūrą dėl Švedijos pažeidimų.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje pateikė tokias pastabas:

Pirmiausia Komisija pasitarė su keliais savo generaliniais direktoratais (Vidaus rinkos, Teisingumo ir vidaus reikalų, Informacinės visuomenės) dėl to, kad išsiaiškintų ar inkriminuojamas elgesys yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su Švedijos teisės nuostatomis. Šis tyrimas užtruko iki 2000 m. vasaros. Tyrimo išvados parodė, kad Telia įvedė minėtą prievolę savo noru.

Kadangi klausimas buvo susijęs su įmonės veikla, Komisijos Konkurencijos generalinis direktoratas (GD) vėliau ištyrė ar nebuvo pažeistas EB sutarties 82 straipsnis. 2000 m. rugpjūčio 25 d. Konkurencijos GD paprašė Telia pasiaiškinti. Telia savo 2000 m. rugsėjo 25 d. atsakyme paaiškino, kad 5000 SEK užstatas buvo skirtas padengti abonentų skoloms, kurios gali atsirasti, jei abonentai išvyksta, o Telia negali jų surasti, kadangi šie abonentai neturėjo Švedijos socialinio draudimo numerio. Komisija manė, kad toks paaiškinimas pateisina skirtingas priemones, taikomas Švedijos socialinio draudimo numerį turintiems asmenims ir asmenims, kurie neturi tokio numerio. Todėl ji nusprendė neatlikti jokio papildomo tyrimo.

Remiantis šiomis išvadomis, klausimui nebuvo suteikta pirmenybė, ypač atsižvelgiant į tai, kad Konkurencijos GD nagrinėja daugybę kitų bylų, susijusių su telekomunikacijų sektoriumi.

Komisija apgailestauja, kad dėl anksčiau išvardintų priežasčių ji šiek tiek vėlavo pranešti skundo pareiškėjui apie pirmines jo skundo tyrimo išvadas ir apie Komisijos ketinimą pateikti skundą.

2002 m. rugpjūčio 8 d. Komisija pasiuntė skundo pareiškėjui raštišką atsakymą į jo skundą. 2002 m. rugsėjo 5 d. Komisija papildomai paskambino skundo pareiškėjui tam, kad sužinotų ar šis gavo atsakymą.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose patvirtino, kad jis gavo Komisijos 2002 m. rugpjūčio 8 d. laišką ir pažymėjo, kad dėl to pirminis jos skundo tikslas yra pasiektas. Tačiau skundo pareiškėjas nurodė, kad jį papiktino tai, kad net ir po priminimo, Komisija nemanė esant būtina jam atsakyti anksčiau. Jo nuomone, tai nebuvo tik „šiek tiek“ vėlavimas ir jo nebuvo galima pateisinti darbuotojų trūkumu. Skundo pareiškėjas vis tik atkreipė dėmesį į Komisijos apgailestavimą ir priėmė jos atsiprašymą.

Kalbant apie bylos esmę, skundo pareiškėjas manė, kad Komisijos pateiktos priežastys dėl tyrimo užbaigimo nėra įtikinančios. Skundo pareiškėjo nuomone, buvo pažeistas EB sutarties 82 straipsnis. Skundo pareiškėjas manė, kad Telia pateikė neįtikinančią savo elgesio paaiškinimą, kadangi Telia gali bet koku atveju persekioti savo skolininkus užsienyje. Jis sutiko, kad tai gali būti sunkiau nei skolininkų persekiojimas Švedijoje. Tačiau skundo pareiškėjo nuomone, tuo negalima pateisinti diskriminacijos. Jei Komisija priimtų Telia pateiktus argumentus, tai prieštarautų ES pastangoms supaprastinti skundų vykdymą kitose valstybėse narėse.

Skundo pareiškėjas taip pat laikėsi požiūrio, kad Telia gali imtis kitų apsaugojimo priemonių, pavyzdžiui, paprašyti ES piliečius, kurie nėra Švedijos piliečiai, pateikti asmens liudijimo arba paso kopiją. Jo nuomone, ši informacija padėtų surasti skolininkus. Skundo pareiškėjas taip pat abejojo tuo, kad tik Švediško socialinio numerio turėjimas padeda surasti skolininkus tuo atveju, kai jie išvyksta į užsienį.

Todėl skundo pareiškėjas paprašė ombudsmeną paremti jo skundą ir pasistengti, kad Komisija tęstų savo tyrimus.

OMBUDSMENO PASTANGOS PASIEKTI DRAUGIŠKĄ SPRENDIMĄ

Ombudsmenas, atidžiai apsvaustęs nuomonę ir pastabas, liko nepatenkintas, kadangi Komisija nepakankamai atsakė į visus skundo pareiškėjo kaltinimus.

Pasiūlymas dėl draugiško sprendimo

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalis įpareigoja ombudsmeną¹⁰⁷ visais įmanomais atvejais kartu su susijusia institucija siekti sprendimo, kuris pašalintų netinkamo administravimo atvejus ir patenkintų skundo pareiškėją. Pagal negalutinę ombudsmeno išvadą, Komisijos sprendimas užbaigti bylą remiantis tuo, kad Telia požiūris pasirodė besąs pateisinamas, gali būti netinkamo administravimo atvejis.

Todėl ombudsmenas pateikė Komisijai tokį pasiūlymą dėl draugiško susitarimo:

Europos Komisija turėtų iš naujo peržiūrėti skundo pareiškėjo pateiktą skundą.

Komisijos nuomonė

Komisija savo nuomonėje pateikė tokias pastabas:

Komisija, remdamasi ombudsmeno pasiūlymu ir atsižvelgdama į skundo pareiškėjo pateiktus naujus argumentus, dar kartą apsvarstė šį klausimą. „Telia“ siekė užtikrinti, kad abonto sutartį sudarantis klientas būtų mokus. Tą galima įrodyti trimis būdais: pateikiant socialinio draudimo numerį, paliekant užstatą arba pateikiant namo arba buto įsigijimo Švedijoje įrodymą.

Švedijos socialinio draudimo numeris („personnummer“) suteikiamas kiekvienam Švedijos piliečiui ir kiekvienam užsienio šalies piliečiui, kuris gyvena Švedijoje ilgiau nei metus. Numerį sudaro keli skaičiai, pagal kuriuos galima sužinoti asmens amžių ir gimimo vietą. Šio numerio tikslas – administraciniais tikslais nustatyti asmens tapatybę. Jis naudojamas ne tik socialinio draudimo tikslais. Terminas „socialinio draudimo numeris“ vertimas į kitas kalbas neturėtų užtemdyti šio minėto fakto.

Mokesčių įstaigos ir privačios įmonės naudoja socialinio draudimo numerius finansinėms duomenų bazėms sudaryti. Todėl pasižiūrėjus į tokią duomenų bazę, galima patikrinti ar konkretus asmuo turi nesumokėtų skolų. Kai asmuo, turintis „personnummer“, nori tapti „Telia“ abonentu, kompanija kiekvieną kartą patikrina, ar šis asmuo neturi nesumokėtų skolų. Suprantama, kad duomenų bazėse informaciją apie konkretų asmenį galima rasti tik tais atvejais, jei skirtingos administracinės ir privačios įstaigos apie jį rinko duomenis.

„Telia“ prašė pateikti socialinio draudimo numerį, užstatą arba namo ar buto įsigijimo įrodymą neatsižvelgdama į asmens tautybę. Švedijoje gyvenantis ir dirbantis užsienio šalies pilietis turi „personnummer“. Dar daugiau, Švedijoje negyvenantis Švedijos pilietis taip pat gali būti paprašytas palikti užstatą, jei jis atvyko į Švediją trumpam laikui kaip studentas. Nors toks asmuo ir turi „personnummer“, tačiau duomenų bazėse apie jį nebus jokios finansinės informacijos, kadangi jis negyvena Švedijoje.

Kaip ir kiekvienas telekomunikacijų operatorius, „Telia“ privalėjo turėti informaciją apie būsimą abonentą tam, kad galėtų jį surasti, jei šis neapmokėtų sąskaitų. Daugelis telekomunikacijų operatorių ES apsidraudė nuo šios rizikos paprašydami pateikti abonto asmens tapatybės kortelės kopiją. Tai buvo ypač plačiai paplitę tarp tų operatorių agentūrų, kurios sudarydavo abonto sutartį kliento akivaizdoje. „Telia“ situacija buvo kitokia. Pirma, „Telia“ dažnai sudarydavo abonto sutartis telefonu. Antra, ji visai teisėtai siekė užsitikrinti, kad sutarties sudarymo metu klientas yra mokus. Dėl šios priežasties „Telia“ neprašė pateikti asmens tapatybės kortelės kopijos. Siekdama užsitikrinti kliento mokumą, kompanija prašė šiuos klientus pateikti „personnummer“. Tais atvejais, kai nebuvo galima gauti trečiosios šalies patvirtintos finansinės informacijos apie klientus arba jie negalėdavo pateikti jokio įrodymo apie nekilnojamą turtą, buvo prašoma palikti užstatą. Iš tiesų, „Telia“ leido savo klientams tris mėnesius, tai yra nuo vienos sąskaitos apmokėjimo datos iki kitos sąskaitos pateikimo datos, neribotai naudotis telefono linija. Minėti veiksmai apdraudė nuo rizikos tuo atveju, jei sąskaitos būtų neapmokėtos.

¹⁰⁷

Žr. Bylos C-281/98 *Angonese* [2000] ECR I-4139 41 pastraipa ir Bylos C-274/96 *Bickel ir Franz* [1998] ECR I-7637 25 pastraipa. Taip pat žr. Bylą C-43/95 *Data Delecta prieš MSL* [1996] ECR I-4661 ir Bylą C-323/95 *Hayes prieš Kronberger* [1997] ECR I-1711.

Telekomunikacijų operatoriai Europoje taikė labai įvairias telefono linijos suteikimo sąlygas, sąskaitų apmokėjimo sąlygas bei sąlygas, reglamentuojančias teisę naudotis telefono linija tuo atveju, kai klientas neapmoka sąskaitų, bei tokio laikotarpio trukmę. Kiti operatoriai, tokie kaip Britanijos telekomas ar Prancūzijos telekomas, taip pat tam tikrais atvejais numatė užstatą, panašaus į tą, kurio prašė „Telia“, galimybę.

Pagal „Telia“ darbo tvarką, klientas galėjo neribotai naudotis telefono linija penkis mėnesius, tai yra nuo paskutinės sąskaitos apmokėjimo dienos iki to tos dienos, kai po penkių mėnesių telefono linija užblokuojama dėl neapmokėtų sąskaitų. Kiti operatoriai šį laiką ribojo iki trijų mėnesių, o kai kurie iš jų blokuodavo išeinančius telefono skambučius tuoj pat po sąskaitos neapmokėjimo.

Tuo metu, kai skundo pareiškėjas pateikė skundą Komisijai, „Telia“ sumažino reikalaujamą užstatą nuo 5000 SEK iki 3000 SEK arba 333 eurų. Ši suma atitinka siekiamą tikslą (333 eurų užstatas už neribotą telefono linijos naudojimą penkis mėnesius).

Pagrindinė priežastis, dėl kurios buvo reikalaujama pateikti „personnummer“ (arba užstatą arba nekilnojamo turto įrodymą), nebuvo susijusi su rizika, kad kompanijai gali tekti pateikti ieškinius kitose valstybėse narėse.

Kadangi nebuvo nustatyta diskriminacijos arba nepagrįstos praktikos atveju, Komisija nusprendė, kad nebuvo pakankamo pagrindo pradėti procedūrą dėl EB sutarties 82 straipsnio pažeidimo.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjas savo pastabose neatsisakė savo skundo. Jis tvirtino, kad „Telia“ darbo tvarka netiesiogiai diskriminavo ne Švedijos piliečius, kadangi realiai šie negalėjo po vienerių metų įsigyti „personnummer“. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad pagal bendrą „Telia“ darbo tvarką, užstatas buvo reikalaujamas tais atvejais, kai buvo pakankama priežastis manyti, kad klientas neapmokės savo sąskaitų. Skundo pareiškėjas įrodinėjo, kad jei taip būtų, kai asmuo neturėtų „personnummer“, tai reikštų, kad „Telia“ sudaro papildomas kliūtis kitų valstybių narių piliečiams.

Skundo pareiškėjo nuomone, yra esminis skirtumas tarp prašymo pateikti „personnummer“ ir reikalavimo palikti užstatą. Pirmuoju atveju užteko pateikti mokumo įrodymą, tuo tarpu antruoju atveju klientas turėjo pateikti „Telia“ finansines lėšas ir negavo už tai jokių palūkanų.

Skundo pareiškėjas dar pridėjo, kad jo neįtikino palyginimas su Britanijos telekomu ir Prancūzijos telekomu, kadangi tais atvejais, kai šios kompanijos reikalavo užstatą, tos pačios sąlygos buvo taikomos visiems. Kiti telekomunikacijų operatoriai iš viso nereikalavo užstatą (pavyzdžiui, Vokietijos telekomas) arba reikalavo jo tik tada, kai iškildavo problemos (pavyzdžiui, Austrijos telekomas).

REKOMENDACIJOS PROJEKTAS

Ombudsmenas, remdamasis jam pateiktais faktais, priėjo išvados, kad draugiškas susitarimas yra neįmanomas. Todėl ombudsmenas, remdamasis Ombudsmeno statuto 3 skyriaus 6 dalimi, pateikė Komisijai tokią rekomendaciją:

Europos Komisija turėtų dar kartą apsvaistyti skundo pareiškėjo pateiktą skundą.

Išsami Komisijos nuomonė

Komisija savo išsamioje nuomonėje pateikė tokias pastabas:

Tarp skundo pareiškėjo, ombudsmeno ir Komisijos išlieka nuomonių skirtumai dėl skundo pareiškėjo pateikto skundo esmės. Labiausiai su šiuo atveju susijęs asmuo, tai yra „Telia“, nedalyvavo susirašinėjime. Be to, reikia išsiaiškinti ar „Telia“ darbo pobūdis sudaro piktnaudžiavimą vyraujančia padėtimi, kaip tai apibrėžta EB sutarties 86 straipsnyje. Todėl Komisija nusprendė oficialiai išnagrinėti šį klausimą pagal EB sutarties 82 straipsnį. Tai suteiks galimybę suinteresuotoms šalims (skundo pareiškėjui ir „Telia“) pareikšti savo nuomones dėl šios bylos. Pabaigusi tyrimą, Komisija

galės dar kartą apsvarstyti visus šios bylos aspektus ir priimti galutinį sprendimą dėl jos esmės. Šis naujas požiūris neturi būti suprastas kaip Komisijos išsipareigojimas priimti ombudsmeno pastabas dėl šio klausimo esmės.

Siekiant kuo greičiau tai įgyvendinti, skundo pareiškėjo skundas, remiantis Sutarties 82 straipsniu, bus per kelias ateinančias dienas perduotas „Telia“.

Komisija manė, kad šis naujas požiūris visiškai atitiko ombudsmeno rekomendaciją dar kartą apsvarstyti jam skundo pareiškėjo pateiktą skundą.

Skundo pareiškėjo pastabos

2003 m. liepos 1 d. skundo pareiškėjas telefonu pranešė Ombudsmeno tarnybai, kad jis buvo patenkintas bylos rezultatu.

SPRENDIMAS

1 Informacijos trūkumas dėl Komisijai pateikto skundo

1.1 Skundo pareiškėjas, Vokietijos pilietis, studijavo Švedijoje. Norėdamas tapti „Telia“, Švedijos telekomunikacijų kompanijos, telefono abonentu, jis privalėjo palikti 5000 SEK užstatą. Pasirodo, kad tokio užstato buvo reikalaujama iš visų užsieniečių, kurie neturėjo Švedijos socialinio draudimo numerio. Skundo pareiškėjas manė, kad tai yra diskriminacijos atvejis, kuris prieštarauja EB sutarties 12 straipsniui, kadangi Švedijos piliečiams nereikėjo pateikti tokio užstato. Todėl 1998 m. lapkričio 25 d. skundo pareiškėjas pateikė Komisijai oficialų skundą. Skundo pareiškėjas ombudsmenui 2002 m. liepos mėnesį pateiktame skunde tvirtina, kad nepaisant kelių priminimų (2000 m. liepos 12 d., 2000 m. spalio 18 d. ir 2001 m. lapkričio 18 d.), Komisija jam nepranešė nei apie procedūros eigą nei apie tai, ar ji ketino pradėti Švedijos pažeidimų nagrinėjimo procedūrą.

1.2 Komisija savo nuomonėje paaiškino apie tai, kaip ji nagrinėjo šį skundą, ir apgailestavo dėl to, kad ji šiek tiek vėlavo apie tai pranešti skundo pareiškėjui. Komisija teigia, kad ji savo 2002 m. rugpjūčio 8 d. laiške pagaliau apie tai pranešė skundo pareiškėjui.

1.3 Tinkamo administravimo praktika įpareigoja pranešti skundo pareiškėjams apie skundų, kuriuos jie pateikia Komisijai, eigą ir rezultatus. Šiuo atveju Komisija tik po devynių mėnesių ir skundo pareiškėjo priminimo jam 1999 m. rugsėjo mėn. laiške pranešė apie oficialų skundo užregistravimą. Nebuvo atsakyta nei į vieną skundo pareiškėjo nusiųstą priminimą. Komisija tik 2002 m. rugpjūčio mėn., po to, kai skundo pareiškėjas pranešė apie kreipimąsi į ombudsmeną, šiam pranešė apie jo skundo rezultatus. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ombudsmenas mano, kad Komisijos požiūris į šią bylą yra aiškus netinkamo administravimo atvejis. Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad skundo pareiškėjas priėmė Komisijos atsiprašymą, ombudsmenas mano, kad nėra jokio pagrindo tęsti tyrimą dėl šio skundo aspekto.

2 Komisijai pateikto skundo tolesnis nenagrinėjimas

2.1 Komisija savo skundo pareiškėjui nusiųstame laiške ir ombudsmenui pateiktoje nuomonėje nurodo, kad tyrimo dėl galimo EB sutarties 82 straipsnio pažeidimo metu ji paprašė „Telia“ pasiaiškinti dėl šio klausimo. „Telia“ paaiškino, kad jos prašomas užstatas buvo skirtas padengti abonentų skoloms, kurios gali atsirasti, jei abonentai išvyksta, o „Telia“ negali jų surasti, kadangi šie abonentai neturėjo Švedijos socialinio draudimo numerio. Komisija pažymėjo, kad jos nuomone, toks paaiškinimas pateisina skirtingas priemones, taikomas Švedijos socialinio draudimo numerį turintiems asmenims ir asmenims, kurie tokio numerio neturi. Todėl ji nusprendė neatlikti jokio papildomo tyrimo.

2.2 Skundo pareiškėjas savo pastabose sukritikavo tokį sprendimą. Skundo pareiškėjas manė, kad EB sutarties 82 straipsnis buvo pažeistas, kadangi „Telia“ diferencijavo tarp Švedijos ir kitų ES valstybių narių piliečių. Jis toliau aiškino, kad „Telia“ tikslas – apsidrausti nuo skolininkų dingimo rizikos – negali pateisinti diskriminacijos.

2.3 Ombudsmenas nusprendė, kad tokiu būdu skundo pareiškėjas pateikė naują kaltinimą. Kadangi pirminis skundas ir vėliau pareikštas kaltinimas buvo glaudžiai susiję, ombudsmenas nusprendė, kad pastarasis turi būti nagrinėjamas dabartinio tyrimo kontekste. Komisija galėjo pareikšti savo pastabas dėl šio papildomo kaltinimo savo nuomonėje dėl ombudsmeno pasiūlymo priimti draugišką sprendimą.

2.4 Ombudsmenas pažymi, kad Komisija turi įgaliojimus veikti savo nuožiūra, jei yra pateikti skundai dėl įtariamų ES konkurencijos teisės nuostatų pažeidimų. Todėl Komisija gali nuspręsti užbaigti bylą, jei ji prieina išvados, kad tokie pažeidimai nevyko, arba tuo atveju, kai ji mano, kad Bendrijai nėra naudinga toliau bylą tęsti, kadangi nacionaliniai teismai arba įstaigos tą klausimą gali geriau išspręsti. Ombudsmenas pažymi, kad šiuo atveju Komisija užbaigė bylą, kadangi ji nusprendė, kad neradus diskriminacijos arba nepateisinamos praktikos atveju, nebuvo pakankamo pagrindo pradėti procedūrą dėl EB sutarties 82 straipsnio pažeidimo. Todėl šiuos samprotavimus reikia išsamiau išnagrinėti.

2.5 „Telia“ skirsto savo galimus abonentus į tuos asmenis, kurie turi Švedijos socialinio draudimo numerį („personnummer“) ir tuos, kurie neturi tokio numerio bei nėra įsigiję Švedijoje namo arba buto. Kaip teisingai pažymi skundo pareiškėjas, toks skirstymas turi svarbias pasekmes: jei pirmuoju atveju užtenka pateikti „personnummer“, antruoju atveju, klientai turi „Telia“ pateikti finansines lėšas. Nepaisant priešingo Komisijos tvirtinimo, šis skirstymas veda prie netiesioginės diskriminacijos dėl asmens tautybės. Pati Komisija nurodo, kad „personnummer“ suteikiamas kiekvienam Švedijos piliečiui ir kiekvienam užsienio šalies piliečiui, gyvenančiam Švedijoje ilgiau nei metus. Tai reiškia, kad kitų ES valstybių narių piliečiai, kurie nepasilieka Švedijoje ilgiau nei metus (pavyzdžiui, studentai), negauna „personnummer“. Todėl „Telia“, sudarydama palankesnes sąlygas „personnummer“ turintiems asmenims, neišvengiamai sudaro nepalankesnes sąlygas kitų valstybių narių piliečiams, kurie neturi tokio numerio. Tai, kad į Švediją trumpam studijuoti atvykstantys, tačiau Švedijoje negyvenantys Švedijos piliečiai taip pat privalo palikti užstatą, nekeičia minėtos išvados. Atitinkamas veiksmas gali diskriminuoti dėl tautybės net ir tada, kai jis suteikia palankesnes sąlygas ne visiems susijusios valstybės piliečiams¹⁰⁸.

2.6 Ombudsmenas mano, kad nei vienas iš Komisijos pateiktų argumentų nesuteikia pakankamo pateisinimo tokiam skirtingam elgesiui. Pirma, Komisijos paaiškinimas dėl to, kodėl „Telia“ paprasčiausiai savo galimų klientų neprašo asmens liudijimo kopijos, nėra įtikinantis. Jei „Telia“ tariamai teikė pirmenybę abonto sutarties sudarymui telefonu ir todėl būtų buvę nepraktiška reikalauti tokio dokumento kopijos, tada yra labai sunku suprasti, kodėl namo ar buto įsigijimo Švedijoje įrodymas yra vis tik priimtinas. Antra, „Telia“ išskirtinis komercinis požiūris (pasižymintis ilgesniais nei kitų kompanijų taikomais laikotarpiais tarp sąskaitų) jokių būdu negali pateisinti nepalankesnių sąlygų taikymo kitų valstybių piliečiams. Trečia, užstato sumažinimas nuo 5000 SEK iki 3000 SEK sumažina kitų valstybių piliečiams taikomų nepalankesnių sąlygų apimtį, tačiau jų nepanaikina. Ketvirta ir visų svarbiausia, „Telia“ neabejotinai turi teisę apsaugoti nuo klientų sąskaitų neapmokėjimo rizikos. Tačiau tai nepateisina sistemos, kuri sukuria nepalankesnes sąlygas kitų valstybių piliečiams. Ombudsmenas mano, kad yra galimybių teisėtam tikslui pasiekti nesilaikant diskriminuojančių priemonių. Šiuo atveju taip pat yra įdomu pažymėti, kad Komisija nenustatė nei vieno panašaus telekomunikacijų operatoriaus ES, kuris būtų taikęs į „Telia“ panašią sistemą. Kaip teisingai pastebi skundo pareiškėjas, Komisijos pateiktos Britanijos telekomo ir Prancūzijos telekomo sąlygos nesiejia tiesiogiai ar netiesiogiai reikalavimo palikti užstatą su kliento tautybe.

3 Išvada

3.1 Ombudsmenas, remdamasis savo tyrimais, pateikė rekomendacijos projektą, kuriame jis pasiūlė Komisijai dar kartą apsvarstyti jam skundo pareiškėjo pateiktą skundą. Komisija savo išsamioje nuomonėje pranešė ombudsmenui, kad ji nusprendė pradėti oficialų tyrimą pagal EB

¹⁰⁸

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL L 145 2001, p. 43.

sutarties 82 straipsnį. Skundo pareiškėjas vėliau pranešė ombudsmenui, kad jis buvo patenkintas šios bylos išvadomis.

3.2 Todėl ombudsmenas mano, kad Komisija priėmė jo rekomendacijos projektą ir kad priemonės, kurias Komisija priėmė ar ruošiasi priimti, yra pakankamos.

3.3 Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

3.6 PO SPECIALAUS TYRIMO UŽBAIGTOS BYLOS

3.6.1. Europos Parlamentas

EUROPOS PARLAMENTAS SUTINKA PASKELBTI KANDIDATŲ, LAIMĖJUSIŲ KONKURSUS DĖL DARBO, SĄRAŠUS

Sprendimas dėl skundo 341/2001/(BB)IJH prieš Europos Parlamentą

Skundas buvo susijęs su Europos Parlamento atsisakymu pranešti skundo pareiškėjui, dalyvavusiam atvira konkurse, apie konkursą laimėjusių kandidatų pavardes ir jų įvertinimus.

Ombudsmenas pateikė rekomendacijos projektą, kuriame teigė, kad Europos Parlamentas tolimesniuose konkursuose turėtų skelbime apie konkursą kandidatams pranešti apie tai, kad konkursą laimėjusių kandidatų pavardės bus paskelbtos viešai.

Parlamentas savo išsamioje nuomonėje aiškiai nepriėmė rekomendacijos projekto. Parlamento išsami nuomonė taip pat nenurodė, kad tolimesniuose veiksmuose su kandidatais bus elgiamasi teisingai ar kad bus užtikrintas Parlamento įsipareigojimo dirbti atvirai įdarbinimo proceso metu tęstinumas. Dėl šių priežasčių ombudsmenas nusprendė, kad jo pareiga yra paruošti dėl šio klausimo specialų pranešimą.

Europos Parlamento Pirmininkas 2003 m. vasario 25 d. laiške pranešė ombudsmenui, kad Parlamentas priėmė ombudsmeno rekomendaciją paskelbti konkursus laimėjusių kandidatų sąrašus bei apie tai pranešti visuose skelbimuose dėl konkursų.

Remdamasis šiais faktais, ombudsmenas užbaigė bylą.

Visą specialaus pranešimo tekstą galima rasti:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/en/010341.htm>

3.6.2 Europos Sąjungos Taryba

GALIMYBĖ SUSIPAŽINTI SU TARYBOS DOKUMENTAIS, ĮSKAITANT TEISĖS TARNYBOS NUOMONES

Sprendimo dėl skundo 1015/2002/(PB)IJH santrauka ir pastaba dėl skundo 1542/2000/(PB)(SM)IJH prieš Europos Sąjungos Tarybą

Skundas 1015/2002/(PB)IJH

SKUNDAS

2002 m. gegužės mėn. Danijoje išrinktas Europos Parlamento narys pateikė skundą prieš Tarybą dėl 2001 m. gruodžio 3 d., pagal Reglamentą Nr. 1049/2001¹⁰⁹, pateikto prašymo susipažinti su dokumentais. Skundo pareiškėjas paprašė Tarybos septynių rūšių dokumentų, o dėl trijų iš jų vėliau pareiškė skundą. Skundo pareiškėjas tuos dokumentus apibūdino taip:

- 1) visas Europos institucijų komitetų ir darbo grupių, kuriuose dalyvauja Taryba ir valstybės narės, sąrašas, įskaitant jų narių sąrašus;
- 2) asmenų, kurie 2000 m. iš Tarybos arba valstybių narių gavo kelionpinigius ir dienpinigius už Europos institucijų posėdžių lankymą, sąrašas;
- 3) visas Ministrų Tarybos ir Tarybos darbo grupių dėl skaidrumo Ministrų Tarybos darbe sąrašas bei to laikotarpio, kai buvo diskutuojama dėl Reglamento Nr. 1049/2001 projekto, darbiniai dokumentai ir ataskaitos.

2002 m. sausio 17 d. Taryba atsakė į skundo pareiškėjo prašymą. Ji pradėjo savo atsakymą teiginiu, kad Reglamentas Nr. 1046/2001 yra taikomas tik jau turimiems dokumentams.

Atsakydama dėl pirmosios dokumentų rūšies, Taryba pranešė skundo pareiškėjui, kad kiekviename Tarybos posėdyje dalyvavusių narių sąrašą jis gali rasti tuoj pat po kiekvieno posėdžio skelbiamame pranešime spaudai. Taryba taip pat nusiuntė dokumentą, pavadintą „Tarpinstitucinio žinyno ištrauka – kas yra kas Europos Sąjungoje“. Šiame dokumente pateikiama informacija apie Tarybą bei paskutiniai su Tarybos darbu susijusių komitetų ir darbo grupių sąrašai.

Atsakydama dėl antrosios dokumentų rūšies, Taryba pranešė skundo pareiškėjui, kad ji nesudaro tokių sąrašų, nemoka atstovams dienpinigių ir kompensuoja kelionės išlaidas tik pagal faktines išlaidas bei pateiktus jas patvirtinančius dokumentus.

Atsakydama į prašymą dėl trečiosios dokumentų rūšies, Taryba pasiuntė tokius dokumentus:

- Tarybos ir jos parengiamųjų organų susirinkimų (šiuo atveju COREPER II ir Darbo grupės dėl informacijos), vykusių nuo 2000 m. sausio 28 d., tai yra datos, kai Komisija pateikė savo pasiūlymą dėl Reglamento, susijusio su visuomenės teise susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, sąrašą;
- visus su Darbo grupe dėl informacijos, COREPER II ir Taryba susijusius darbinis dokumentus ir pranešimus, apimančius visą derybų dėl Reglamento Nr. 1049/2001 laikotarpį, išskyrus šias Tarybos teisinės tarnybos nuomones:
- dokumentą Nr. 7594/00 dėl teisės akto galiojimo, formos ir apimties,
- dokumentą Nr. 7184/01 dėl įslaptintų dokumentų tvarkymo,

¹⁰⁹

Sprendimo byloje T-311/00, *British American Tobacco prieš Komisiją*, 2002 m. birželio 25 d., 35 pastraipa ir Bylos T-123/99, *JT's Corporation prieš Komisiją* [2000] ECR II-3269, 58 pastraipa.

- dokumentą Nr. 8002/01, kuriame pateiktos teisės akto rengimo pastabos.

Taryba paaiškino, kad atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su šiomis nuomonėmis buvo paremtas būtinybe tinkamai apsaugoti Tarybos vidaus teisinės konsultacijas, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje. Kadangi nebuvo jokių ypatingų priežasčių, kurios leistų manyti, kad atskleidimas yra būtinas dėl ypač svarbių visuomenės interesų, Taryba nusprendė, kad pasvėrus visus argumentus, reikalavimas apsaugoti Tarybos vidaus teisinės konsultacijas buvo svaresnis nei dokumentų atskleidimas dėl visuomenės interesų.

Taryba pridėjo, kad išskyrus dokumento numerį ir šių teisinių nuomonių temą, visam dokumentų turiniui taikoma išimtis. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi, nebuvo galima suteikti galimybės iš dalies susipažinti su dokumentu.

2002 m. vasario 7 d. skundo pareiškėjas pateikė patvirtinamąjį prašymą. Jis pažymėjo, kad kalbant apie komitetų ir darbo grupių sąrašus, jam Tarybos atsiųsta informacija nėra nei išsami nei taip struktūriškai išdėstyta, kad jis galėtų nustatyti visus komitetus, darbo grupes bei jų narius. Skundo pareiškėjas pakartojo savo prašymą gauti asmenų, kurie 2000 m. iš Tarybos arba valstybių narių gavo kelionpinigius ir dienpinigius už dalyvavimą Europos institucijų posėdžiuose, sąrašus. Skundo pareiškėjas tai pat paprašė nurodyti detalias priežastis, dėl kurių atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.

2002 m. balandžio 8 dieną Taryba atsakė. Taryba pakartojo, kad ji neturi komitetų ir darbo grupių sąrašų, kurių prašo skundo pareiškėjas. Būtų neįmanoma arba labai sunku sudaryti tokius sąrašus, ypač kadangi komitetų ir darbo grupių sudėtis dažnai kinta.

Išmokų gavėjų sąrašas, kurio prašoma, taip pat neegzistuoja. Taryba pabrėžė, kad išmokų mokėjimas yra vykdomas laikantis tinkamo finansų valdymo nuostatų ir kad jis yra peržiūrimas Audito Rūmų.

Atsakydama dėl trijų teisinių nuomonių, Taryba pakartojo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalis reikalauja, kad Tarybos teisės tarnybos suteiktos konsultacijos negali būti skelbiamos, nebent institucija iš tiesų yra įsitikinusi, kad atskleidimas yra reikalingas dėl ypač svarbių visuomenės interesų. Taryba pažymėjo, kad ypač svarbus visuomenės interesas nenustatomas tik dėl to, kad teisinės nuomonės yra susiję su teisės aktų rengimu. Taryba parėmė savo nuomonę nuorodomis į precedentinę teisę, susijusią su ankstesnių taisyklių dėl galimybės susipažinti su dokumentais taikymu.

Remdamasis šiais faktais, skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną, pateikdamas prieš Tarybą šiuos kaltinimus:

1. tai, kad Taryba nesudarė visų Europos institucijų komitetų ir darbo grupių, kuriuose dalyvauja Tarybos ir valstybių narių atstovai, sąrašo, prieštarauja tinkamo administravimo principams. Sąrašė taip pat turėtų būti šių komitetų ir darbo grupių narių pavardės;
2. tai, kad Taryba nesudarė ar nenustatė asmenų, kurie iš Tarybos ar valstybių narių 2000 m. gavo kelionpinigius ir/arba dienpinigius už dalyvavimą Europos institucijų posėdžiuose, sąrašo, prieštarauja tinkamo administravimo principams;
3. Taryba neteisėtai nesuteikė skundo pareiškėjui prašomo leidimo susipažinti su teisinėmis nuomonėmis. Taryba ypač pažeidė visuomenės teisę susipažinti su dokumentais, kadangi ji bendrai taikė principą, kad su teisinėmis nuomonėmis susipažinti negalima, nors taisyklės reikalauja, kad kiekvienas prašymas būtų svarstomas atskirai.

TYRIMAS

Tarybos nuomonė

Apibendrinant, Taryba savo nuomonėje pateikė tokius faktus:

Komitetų ir darbo grupių sąrašas

Reglamentas Nr. 1049/2001 taikomas jau sudarytiems dokumentams. Jei atitinkama institucija teigia, kad toks dokumentas neegzistuoja, yra pagrindas tikėti, kad šis teiginys yra teisingas¹¹⁰. Ši prielaida gali būti paneigta tik svariais ir nuosekliais įrodymais, kurie šiuo atveju nebuvo pateikti.

Skundo pareiškėjas nepateikia jokių argumentų dėl to, kodėl, remiantis tinkamo administravimo principais, Taryba turėtų sudaryti prašomus sąrašus. Taryba iš tiesų netvarko savo parengiamųjų organų sąrašo. Sąrašas yra viešai prieinamas internete ir jis buvo pasiūstas skundo pareiškėjui. Jis yra adekvatus ir pakankamas Tarybos administraciniais tikslams bei suteikia visuomenei visą bendro pobūdžio informaciją apie Tarybos darbo parengime dalyvaujančius komitetus ir darbo grupes. Šis sąrašas, kartu su viešu dokumentų registru, leidžia piliečiams pateikti specifinius prašymus dėl dokumentų, kurie buvo pateikti šiems komitetams ar darbo grupėms. Taryba nemato reikalo tvarkyti kitų komitetų ar darbo grupių, kurie neturi nieko bendro su Tarybos darbu ir kuriuose dalyvauja valstybių narių atstovai, sąrašų.

Tarybos parengiamuosiuose organuose dalyvaujančių atstovų pavardės bei darbo grupių sudėtis nuolat keičiasi nuo vieno posėdžio iki kito posėdžio, o kartais net ir to paties posėdžio metu, kadangi valstybės narės pačios pasirenka siunčiamus delegatus. Visų dalyvių sąrašų sudarymas ir pastovus atnaujinimas būtų didžiulė administracinė našta. Tokie sąrašai nėra reikalingi Generalinio sekretoriato vidaus reikalams. Taip pat nebuvo įrodyta, kad visuomenė rimtai domėtusi tokia informacija.

Išmokų gavėjų sąrašai

Taryba pakartojė savo ankstesnius teiginius skundo pareiškėjui. Tarybos nuomone, atitinkamos nuostatos ir kontrolės organai tinkamai apsaugo Bendrijos finansinius interesus. Todėl tinkamo administravimo labui nėra būtina sudaryti skundo pareiškėjo prašomus sąrašus.

Galimybė susipažinti su teisinėmis nuomonėmis

Taryba patvirtino savo požiūrį, kurį ji išreiškė savo atsakyme į skundo pareiškėjo patvirtinamąjį prašymą. Šis požiūris nedaro įtakos kiekvieno dokumento atskiram įvertinimui siekiant nustatyti, ar to dokumento atskleidimas gali pažeisti vieną iš tų interesų, kuriuos siekiama apsaugoti jiems pritaikytomis išimtimis, ypač atsižvelgiant į galimybę suteikti teisę dalinai susipažinti su dokumentu. Dar kartą apsvarsčiusi savo sprendimą, Taryba nusprendė suteikti galimybę susipažinti su dokumento Nr. 7184/01 1-10 punktais ir dokumento Nr. 7594/00 įvadu bei 1-2 punktais.

Taryba patvirtino savo atsakyme į skundo pareiškėjo patvirtinamąjį prašymą pareikštą nesutikimą leisti susipažinti su likusiomis dokumentų dalimis.

Tarybos nuomonė buvo nusiųsta skundo pareiškėjui, kartu su kvietimu pareikšti pastabas, jei jis to norėtų. Nebuvo gauta jokių pastabų.

Rekomendacijos projektas

2003 m. gruodžio 27 d. sprendimu ombudsmenas pateikė Tarybai rekomendacijos projektą dėl skundo pareiškėjo trečiojo kaltinimo. Rekomendacijos projekto, pateikto pagal Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalį, esmė buvo tokia:

1. Skundo pareiškėjas tvirtina, kad Taryba neteisėtai atsisakė suteikti galimybę susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomonėmis. Jis įrodinėjo, kad Taryba taikė bendrą principą, kad su teisinėmis nuomonėmis susipažinti negalima, nors taisyklės reikalauja, kad kiekvienas prašymas būtų svarstomas atskirai.
2. Taryba įrodinėja, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalis reikalauja, kad Tarybos teisės tarnybos suteiktos konsultacijos negali būti skelbiamos, nebent institucija iš tiesų yra

¹¹⁰

Žr. Europos tinkamos administracinės praktikos kodekso 22 straipsnį, kurį galima rasti Europos ombudsmeno internetiniame puslapyje: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>.

įsitikinusi, kad atskleidimas yra reikalingas dėl ypač svarbių visuomenės interesų. Atsakydama į skundo pareiškėjo prašymą ir patvirtinamąjį prašymą, Taryba tvirtino, kad išimtis taikoma visam šių trijų teisinių dokumentų turiniui: dokumentams Nr. 7594/00, Nr. 7184/01 ir Nr. 8002/01. Taryba savo nuomonėje dėl šio skundo pažymėjo, kad jos bendras požiūris neįtakoja kiekvieno dokumento atskiro įvertinimo ir kad dar kartą apsvarsčiusi savo sprendimą, ji nusprendė suteikti galimybę iš dalies susipažinti su dokumentais Nr. 7594/00 ir Nr. 7184/01.

3. Ombudsmenas pažymi, kad atsisakymas suteikti visuomenei galimybę susipažinti su dokumentu Nr. 7594/00 yra taip pat ir kito ombudsmenui pateikto skundo prieš Tarybą (skundo Nr. 1542/2000/(PB)(SM)IJH) objektas. Dėl tos bylos ombudsmenas pateikė Tarybai rekomendacijos projektą, o 2002 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamentui – specialų pranešimą. Europos Parlamentas dar nepriėmė pozicijos dėl specialaus pranešimo. Todėl ombudsmenas mano, kad, susidarius tokioms aplinkybėms, tolimesni tyrimai dabartinio skundo kontekste būtų nepateisinami. Tačiau ombudsmenas Europos Parlamentui praneš, kad Taryba sutiko leisti skundo pareiškėjui iš dalies susipažinti su dokumentu Nr. 7594/00.
4. Atsakydamas dėl kitų dviejų dokumentų, ombudsmenas primena, kad anksčiau minėtas rekomendacijos projektas ir specialus pranešimas remiasi nuomone, kad turi būti daromas skirtumas tarp įvairių rūšių teisinių dokumentų. Nuomonės, kurios pateikiamos galimo teismo bylos nagrinėjimo kontekste, yra tolygios komunikacijai tarp teisininko ir kliento. Todėl joms paprastai turėtų būti netaikomas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas atskleidimas. O nuomonės dėl teisės aktų projektų, pasibaigus teisės akto procedūrai, turėtų paprastai būti prieinamos visuomenei. Išimtis joms turėtų būti pritaikyta tik tuo atveju, jei institucija gali įrodyti, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, kad jų atskleidimas rimtai pakenks institucijos sprendimų priėmimo procesui ir kad dokumentų atskleidimas nėra reikalingas dėl ypač svarbių visuomenės interesų.
5. Pritaikius šią taisyklę dabartinei bylai, tampa aišku, kad dokumentai Nr. 7184/01 ir Nr. 8002/01 yra nuomonės dėl teisės aktų projektų, o susijusios teisės aktų priėmimo procedūros jau yra pasibaigę. Todėl ombudsmenas pateikė rekomendacijos projektą, panašų į tą, kuris buvo pateiktas byloje Nr. 1542/2000/(PB)(SM)IJH. Ombudsmeno nuomone, Taryba turėtų dar kartą apsvarstyti skundo pareiškėjo pareiškimą ir leisti jam susipažinti su dokumentais Nr. 7184/01 ir Nr. 8002/01, nebent būtų pritaikyta viena ar kelios kitos išimties nei tos, kurios paminėtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

Išsami Tarybos nuomonė

Taryba savo išsamioje nuomonėje pranešė ombudsmenui, kad šiuo metu Pirmosios instancijos teismas nagrinėja bylą (Byla T-84/03, Maurizio Turco prieš Tarybą), kurios objektas yra išsiaiškinti ar kokiomis sąlygomis Tarybos Teisės tarnybos nuomonėms, susijusioms su teisės aktų leidyba, yra taikomos Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos išimties. Dėl šios priežasties Taryba susilaikė nuo komentarų dėl rekomendacijos projekto turinio.

Išsami Tarybos nuomonė buvo nusiųsta skundo pareiškėjui, kartu su kvietimu pareikšti pastabas, jei jis to norėtų. Nebuvo gauta jokių pastabų.

SPRENDIMAS

1 Komitetų ir darbo grupių sąrašas

1.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad tai, jog Taryba nesudarė visų Europos institucijų komitetų ir darbo grupių, kuriuose dalyvauja Tarybos ir valstybių narių atstovai, sąrašo, prieštarauja tinkamo administravimo principams. Sąrašė taip pat turėtų būti šių komitetų ir darbo grupių narių pavardės.

1.2 Tarybos nuomone, nėra jokio reikalo sudarinėti su Tarybos darbu nesusijusių komitetų ir darbo grupių sąrašus. Taryba sudaro savo parengiamųjų organų sąrašus ir jų pakanka Tarybos

administraciniams tikslams. Šis sąrašas suteikia visuomenei visą bendro pobūdžio informaciją apie Tarybos darbų parengime dalyvaujančius komitetus ir darbo grupes ir kartu su viešuoju registru suteikia galimybę pateikti konkrečius prašymus dėl dokumentų. Taryba įrodinėja, kad būtų labai sunku į sąrašus įtraukti bei pastoviai atnaujinti visų atstovų pavardes, kadangi darbo grupių sudėtis dažnai keičiasi. Tokie sąrašai nėra reikalingi Generalinio sekretoriato vidaus reikalams. Taip pat nebuvo įrodyta, kad visuomenė rimtai domėtusi tokia informacija.

1.3 Ombudsmenas primena, kad bendrasis tinkamo administravimo principas reikalauja, kad piliečiams būtų suteikta jų prašoma informacija¹¹¹. Ombudsmenas pažymi, kad dalį skundo pareiškėjo ieškomos informacijos Taryba skelbia viešai prieinamame Tarybos parengiamųjų organų sąrašė. Ombudsmeno nuomone, Tarybos paaiškinimas dėl to, kodėl ji nesudaro kitų skundo pareiškėjo ieškomų sąrašų, atrodo pagrįstas. Todėl dėl šio skundo aspekto ombudsmenas nenustatė tinkamo administravimo pažeidimo.

2 Išmokų gavėjų sąrašai

2.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad tai, jog Taryba nesudarė ar nenustatė asmenų, kurie iš Tarybos ar valstybių narių 2000 m. gavo kelionpinigius ir dienpinigius už dalyvavimą Europos institucijų posėdžiuose, sąrašo, prieštarauja tinkamo administravimo principams.

2.2 Tarybos teigimu, ji nemoka atstovams išmokų ir nesudaro išmokų gavėjų sąrašų. Taryba įrodinėja, kad atitinkamos taisyklės ir kontrolės organai tinkamai apsaugo Bendrijos finansinius interesus ir todėl tinkamo administravimo labui nėra būtina sudaryti skundo pareiškėjo prašomų sąrašų.

2.3 Ombudsmenas pažymi, kad skundo pareiškėjas klausia apie išmokas ir dienpinigius, kuriuos moka arba Taryba arba valstybės narės. Ombudsmenas nežino jokių taisyklių ar principų, kurie įpareigotų Tarybą sudaryti valstybių narių mokamų išmokų ir dienpinigių gavėjų sąrašus.

2.4 Ombudsmenas pastebi, kad Taryba neigia, jog egzistuoja Tarybos mokamų kelionpinigių gavėjų sąrašas. Ombudsmenas pripažįsta, kad tokio sąrašo sudarymas ir paskelbimas visuomenei sustiprintų atskaitomybę ir padėtų piliečiams įgyvendinti tikrą ir veiksmingą Bendrijos institucijoms suteiktų įgaliojimų vykdymo kontrolę ir taip sustiprintų piliečių pasitikėjimą administracija. Tačiau ombudsmenas nežino jokių taisyklių ar principų, kurie įpareigotų Tarybą tai daryti ir kurie pateisintų nuomonę, kad tokių sąrašų nesudarymas yra netinkamo administravimo atvejis. Todėl dėl šio skundo aspekto ombudsmenas nenustatė tinkamo administravimo pažeidimo.

3 Galimybė susipažinti su teisinėmis nuomonėmis

3.1 Skundo pareiškėjas tvirtina, kad Taryba neteisėtai atsisakė suteikti galimybę susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomonėmis.

3.2 Dėl anksčiau paaiškintų priežasčių ombudsmenas pateikė rekomendacijos projektą, kuriame teigiama, kad Taryba turėtų dar kartą apsvarstyti skundo pareiškėjo pareiškimą ir leisti jam susipažinti su dokumentais Nr. 7184/01 ir Nr. 8002/01, nebent būtų pritaikyta viena ar kelios kitos išimties nei tos, kurios paminėtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrojeje pastraipoje.

3.3 Taryba susilaikė nuo komentarų dėl ombudsmeno rekomendacijos projekto turinio, kadangi Pirmosios instancijos teismas dar nebaigė nagrinėti bylos (Byla T-84/03, Maurizio Turco prieš Tarybą), kurioje keliamas tas pats Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimo klausimas. Todėl ombudsmenas turi nuspręsti, ar jam dėl šio klausimo nereikėtų paruošti specialaus pranešimo Europos Parlamentui.

Ombudsmenas primena, kad Europos Parlamentui jau buvo pranešta apie ombudsmeno nuomonę dėl šių klausimų 2002 m. gruodžio 12 d. dėl bylos Nr. 1542/2000/(PB)(SM)IJH pateiktame specialiaame pranešime. Be to, ombudsmenas supranta, kad atsižvelgdamas į teisinį bylos T-84/03 nagrinėjimą,

¹¹¹ Nr. 1351/2001/(ME)MF, baigtas 2003 m. vasario 17 d. sprendimu.

Europos Parlamento Peticijų komitetas nusprendė nerengti pranešimo dėl ombudsmeno specialaus pranešimo.

Remdamasis šiais faktais, ombudsmenas mano, kad būtų netinkama parengti dar vieną specialų pranešimą ir todėl tolesni šios bylos tyrimai nėra pateisinami.

4 Išvada

Remiantis ombudsmeno atliktais šios bylos tyrimais, nebuvo nuspręsta, kad dėl pirmų dviejų skundo pareiškėjo kaltinimų Taryboje nenustatytas netinkamo administravimo atvejis ir nėra pakankamo pagrindo pateisinti tolesnius tyrimus dėl trečiojo kaltinimo. Todėl ombudsmenas užbaigė šią bylą.

Pastaba: skundas 1542/2000/(PB)(SM)IJH

Kaip paminėta anksčiau pateiktoje santraukoje, 2002 m. gruodžio 12 d. ombudsmenas pateikė Europos Parlamentui specialų pranešimą dėl skundo Nr. 1542/2000/(PB)(SM)IJH, kuris taip pat buvo susijęs su Tarybos atsisakymu suteikti galimybę susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomonėmis.

2003 m. birželio 10 d. Europos Ombudsmenas pranešė Europos Parlamento Peticijų komitetui, kad Pirmosios instancijos teisme buvo pradėta nagrinėti byla (Byla T-84/03, Maurizio Turco prieš Tarybą), kuri siekia išnagrinėti tą patį klausimą, kaip ir specialus pranešimas: tai yra, nustatyti teisingą Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimą dėl Teisės tarnybos nuomonių, susijusių su teisės aktų projektais.

Atsižvelgdamas į šią informaciją, Peticijų komitetas nusprendė nerengti pranešimo dėl ombudsmeno specialaus pranešimo.

Ombudsmeno statute teigiama, kad pranešimo pateikimas Europos Parlamentui yra paskutinis ombudsmeno tyrimo etapas. Todėl ombudsmenas užbaigė šią bylą.

3.7 OMBUDSMENO INICIATYVA ATLIKTI TYRIMAI

KONKURSŲ PROCEDŪROSE NUMATYTOS TEISĖS GYNIMO PRIEMONĖS

Sprendimas dėl savo iniciatyva atlikto tyrimo OI/2/2002/IJH, dėl Europos Komisijos

TYRIMO PRIEŽASTYS

Atlikdamas tyrimą dėl skundo, kurį pateikė Komisijos organizuotame konkurse¹¹² dalyvavęs, tačiau jo nelaimėjęs asmuo, ombudsmenas atkreipė dėmesį, kad tokiems asmenims prieinamos teisės gynimo priemonės gali būti nepakankamos.

Ombudsmenas, pradėdamas savo inicijuotą tyrimą, pažymėjo, kad pagal Teisingumo Teismo sprendimą Alcatel byloje:

¹¹²

Bylos C-81/98, *Alcatel Austria prieš Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671, 43 pastraipa.

...valstybės narės turi užtikrinti, kad sutartį sudarančios institucijos sprendimas dėl konkurso laimėtojo, su kuriuo ji sudarys sutartį, galėtų būti visais atvejais peržiūrėtas, dar prieš sudarant sutartį, pagal procedūrą, dėl kurios kandidatas, išpildęs reikiamas sąlygas, galėtų anuliuoti šį sprendimą, nepaneigiant galimybės gauti kompensaciją už nuostolius, jei sutartis jau būtų sudaryta¹¹³.

Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad Finansinio reglamento 56 straipsnis (vėliau pakeistas) numato, kad:

Institucijos, sudarydamos sutartis, kurių vertė yra lygi arba viršija Tarybos direktyvose dėl koordinacinių procedūrų sudarant viešųjų darbų, tiekimo arba paslaugų sutartis numatytas ribas, turi laikytis tų pačių įsipareigojimų, kurie, remiantis tomis direktyvomis, taikomi valstybių narių organams.

139 straipsnyje nustatytose įgyvendinimo priemonėse šiam tikslui numatomos atitinkamos nuostatos.

Ombudsmenas, remdamasis šiais faktais, buvo susirūpinęs, kad jei Komisija jos konkursų procedūrose dalyvaujantiems kandidatams nenumatytų tokios peržiūros procedūros, kokia yra nustatyta Alcatel bylos sprendime, tai galėtų būti netinkamo administravimo atvejis. Todėl ombudsmenas paprašė Komisiją jam pranešti ar tokia peržiūros procedūra yra taikoma, o jei ne, ar Komisija yra pasiruošusi ją skubiai įdiegti.

TYRIMAS

Komisijos nuomonė

Apibendrinant, Komisijos nuomonė buvo tokia:

Komisija, atsižvelgdama į sprendimą Alcatel byloje, sutinka, kad sutartį pasirašyti įgalioti pareigūnai, prieš ją pasirašydami, turi nedelsdami pranešti visiems konkurse dalyvavusiems asmenims arba kandidatams apie sprendimą dėl viešųjų pirkimų konkursų, kuriuos reglamentuoja dabartinio Finansinio reglamento 56 straipsnis ir naujojo Finansinio reglamento 105 straipsnis, laimėtojo ir nukelti sutarties pasirašymą tokiam laikui, kad konkurse dalyvavusieji ir kandidatai galėtų pasiteirauti apie sutarties laimėtojo išrinkimo priežastis ir prireikus pateikti teisminį atgręžtinį reikalavimą prieš tokį sprendimą.

Komisija ypač atkreips dėmesį į šios procedūros praktinius ir organizacinius aspektus tam, kad užtikrintų savalaikį jos eigos valdymą, ypač atsižvelgdama į didelį Komisijos viešųjų pirkimų skaičių kiekvienais metais (keli šimtai) bei viešųjų pirkimų procedūrų trukmę. Komisija, atsižvelgdama į šiuos faktus, ketina nustatyti praktines priemones dėl kurių procedūra galėtų pradėti funkcionuoti nuo 2003 m. pradžios ir į ją būtų atsižvelgta planuojant naujas viešųjų pirkimų procedūras, kurios turėtų būti taikomos iki minėtos datos.

Ombudsmeno prašymas dėl išsamesnės informacijos

Ombudsmenas pasveikino teigiamą Komisijos atsakymą į jo iniciatyva pradėtą tyrimą ir paprašė Komisijos pateikti išsamesnę informaciją dėl jos nuomonėje paminėtų praktinių priemonių ir procedūrų.

Ombudsmenas taip pat pakvietė Komisiją nurodyti, ar ji planuoja įtraukti neteismines teisės gynimo priemones, kuriomis konkurso dalyviai galėtų pasinaudoti, jei jie to pageidautų, kaip alternatyva teisminiam atgręžtiniam reikalavimui.

¹¹³

Komisijos pranešimas. COM(2003)395, galutinė versija (2003 7 3). Procedūra dėl pranešimo kandidatams ir konkurso dalyviams po to, kai sutartis buvo paskirta, tačiau dar nėra pasirašyta, Komisijos taikoma pagal Finansinio reglamento 105 straipsnį suteiktoms viešųjų pirkimų sutartims.

Komisijos atsakymas

Komisija, 2003 m. balandžio 1 d. ir 14 d. išsiuntusi informacinius atsakymus, 2003 m. liepos 3 d. pasiuntė tokias papildomas pastabas:

Komisija padarė oficialų pareiškimą¹¹⁴, kuriame nustatė procedūrą, pagal kurią visiems konkursuose dalyvavusiems asmenims arba kandidatams pranešama apie sprendimą dėl viešųjų pirkimų procedūrų, kurios yra apibrėžtos naujojo Finansinio reglamento 105 straipsnyje¹¹⁵, laimėtojo. Pranešime numatoma, kad sutartys pasirašomos tik praėjus tokiam laikui, kuris suteiktų konkurse dalyvavusiems galimybę pasiteirauti išsamios informacijos apie sutarties laimėtojo išrinkimo priežastis ir prireikus pateikti teisminį atgręžtinį reikalavimą prieš tokį sprendimą. (Komisija pridėjo prie savo nuomonės Pareiškimo kopiją).

Komisija dėl šių priežasčių nemano, kad yra būtina įtraukti neteismines teisės gynimo priemones:

- pranešime nustatyta procedūra suteiks konkurse dalyvaujantiems galimybę pasinaudoti veiksmingomis teisminėmis teisės gynimo priemonėmis dar iki sutartį sudarant įgalios institucijos priimto sprendimo dėl konkurso laimėtojo;
- kadangi šiuo metu teismui pateikta labai nedaug skundų, reikalavimas įvesti neteismines teisės gynimo priemones nėra pateisinamas;
- pagaliau, nėra žmogiškųjų ir materialinių išteklių, kurie yra reikalingi neteisminėms teisės gynimo priemonėms vykdyti.

SPRENDIMAS

1 Peržiūros procedūros, kuriomis gali pasinaudoti dalyvaujantieji paraiškų konkursuose

1.1 Ombudsmenas buvo susirūpinęs, kad jei Komisija jos konkursų procedūrose dalyvaujantiems kandidatams nenumatytų tokios peržiūros procedūros, kokia yra nustatyta Alcatel bylos sprendime¹¹⁶, tai galėtų būti netinkamo administravimo atvejis. Todėl ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo tyrimą ir paprašė Komisijos jam pranešti, ar tokia peržiūros procedūra yra taikoma, o jei ne, ar Komisija yra pasiruošusi ją skubiai įdiegti.

1.2 Komisija sutiko, kad remdamasi anksčiau minėtu bylos sprendimu, ji turėtų pasirašyti sutartis tik praėjus tokiam laikui, kuris suteiktų konkurse dalyvavusiems galimybę pasiteirauti apie sutarties laimėtojo išrinkimo priežastis ir prireikus užginčyti šį sprendimą teisme. Komisija pareiškė, kad ji ketina nustatyti praktines priemones, kurios leistų pradėti taikyti šią procedūrą nuo 2003 m. pradžios.

1.3 Ombudsmenas pasveikino teigiamą Komisijos atsakymą ir paprašė išsamesnės informacijos apie praktines priemones ir procedūrą. Ombudsmenas taip pat paprašė Komisijos nurodyti, ar ji planuoja įtraukti neteismines teisės gynimo priemones, kuriomis konkurso dalyviai galėtų pasinaudoti, jei jie to norėtų, kaip alternatyva teisminiam atgręžtiniam reikalavimui.

Komisijos atsakymas yra analizuojamas kitose šio sprendimo dalyse.

¹¹⁴ Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, 2002 m. birželio 25 d., dėl bendrajam Europos Bendrijų biudžetui taikomo Finansinio reglamento, 2002 OL L 248/1.

¹¹⁵ Byla C-81/98, *Alcatel Austria prieš Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671.

¹¹⁶ Komisijos pranešimas. COM(2003)395, galutinė versija (2003 7 3). Procedūra dėl pranešimo kandidatams ir konkurso dalyviams po to, kai sutartis buvo paskirta, tačiau dar nėra pasirašyta, Komisijos taikoma pagal Finansinio reglamento 105 straipsnį suteiktoms viešųjų pirkimų sutartims.

2 2003 m. liepos 3 d. Komisijos pranešimas

2.1 Komisija pranešė ombudsmenui, kad 2003 m. liepos 3 d. ji, atsiliepdamą į ombudsmeno iniciatyva pradėtą tyrimą, priėmė pranešimą¹¹⁷.

Ombudsmenas atidžiai išnagrinėjo pranešimą, kuris nustato procedūrą, pagal kurią konkurse dalyvavusiems, tačiau jo nelaimėjusiems konkurso dalyviams ir kandidatams, skubiai pranešami konkurso rezultatai, kad jie turėtų galimybę, dar prieš pasirašant atitinkamą sutartį, pradėti teisminį procesą šiam sprendimui užginčyti. Procedūra taikoma sutarčių skyrimui, kurį reglamentuoja Finansinio reglamento 105 straipsnis¹¹⁸.

2.2 Ombudsmenas pažymi, kad šie procedūros elementai yra svarbiausi:

Sutartį sudaryti įgaliota institucija, priėmusi sprendimą dėl sutarties skyrimo, iškart arba ne vėliau kaip per vieną savaitę praneša tuo pat metu visiems konkurso nelaimėjusiems dalyviams arba kandidatams paštu, faksimiliniu ryšiu arba elektroniniu paštu apie tai, kad jų paraiška nebuvo priimta. Kiekvienam konkurso dalyviui ar kandidatui pranešama atskirai ir kiekvieną kartą paaiškinamos priežastys, dėl kurių jo paraiška ar pasiūlymas nebuvo priimti. Pavyzdžiui, trumpai, bet aiškiai pacituojant sprendimo dėl sutarties skyrimo detales.

Sutartį sudaryti įgaliota institucija taip pat praneša konkurso nelaimėjusiems dalyviams ar kandidatams, kad ji pasirašys sutartį tik praėjus dviem savaitėms nuo šio pranešimo išsiuntimo tuo pat metu visiems konkurso dalyviams. Taip pat pažymima, kad norint gauti papildomos informacijos apie pasiūlymo ar paraiškos atmetimo priežastis, reikia paštu, faksimiliniu ryšiu arba elektroniniu paštu pasiūlyti prašymą raštu, į kurį bus atsakyta. Visiems konkurso dalyviams, kurie pateikė nepriimtinius pasiūlymus, galima pranešti apie priimto pasiūlymo ypatybes ir santykinę jo pranašumą bei konkursą laimėjusio dalyvio pavardę. Galiausiai pridodama, kad jei nebus galima pasirašyti sutarties su konkursą laimėjusiu dalyviu arba jei konkursą laimėjęs dalyvis nuspręstų atsisakyti pasiūlymo, sutartį sudaryti įgaliota institucija tuomet gali sudaryti sutartį su kitu konkurso dalyviu, užbaigti procedūrą arba nuspręsti išvis nesudaryti sutarties.

Sutartį sudaryti įgaliota institucija taip pat praneša konkursą laimėjusiam dalyviui apie konkurso nelaimėjusiems dalyviams išsiųstą pranešimą bei apie tai, kad sutartis negali būti pasirašyta anksčiau nei praėjus dviem savaitėms nuo pranešimo visiems dalyviams tuo pat metu išsiuntimo. Taip pat turi būti pažymėta, kad sutartį sudaryti įgaliota institucija gali:

- iki sutarties pasirašymo – arba atsisakyti vykdyti viešuosius pirkimus arba panaikinti sutarties skyrimo procedūrą. Kandidatai arba konkurso dalyviai negali reikalauti nuostolių atlyginimo;

- sustabdyti sutarties pasirašymą siekiant gauti papildomos informacijos, jei tai yra pateisinama remiantis konkurso nelaimėjusių dalyvių pastabomis, išreikštomis per dvi savaites, kurios buvo apibrėžtos anksčiau, arba bet kokia kita tuo metu gauta svarbia informacija.

2.3 Ombudsmenas mano, kad Komisijos pareiškime apibrėžta procedūra suteikia konkurso nelaimėjusiems dalyviams ir kandidatams galimybę pradėti teismo procesą užginčyti sprendimą dėl sutarties skyrimo ir anuliuoti šį sprendimą dar prieš atitinkamos sutarties pasirašymą¹¹⁹. Todėl ombudsmenas mano, kad Komisija ėmėsi reikalingų priemonių suteikti Komisijos paraiškų konkursų procedūrų dalyviams galimybę pasinaudoti tokia peržiūros procedūra, kokia yra

¹¹⁷ Šis straipsnis numato, kad direktyvos dėl viešųjų tiekimo, paslaugų ir darbų sutarčių nustato ribas, pagal kurias, remiantis Finansiniu reglamentu, nustatoma paskelbimo tvarka, procedūrų pasirinkimas bei atitinkami terminai. Todėl ombudsmenas supranta, kad Komisijos nustatyta procedūra apima visų rūšių sutarčių, kurioms taikomos direktyvose numatytos ribos, skyrimą.

¹¹⁸ Šiame kontekste ombudsmenas pažymi, kad Pirmosios instancijos teismo darbo tvarkos taisyklės (kurias galima rasti šiame internetiniame puslapyje: <http://www.curia.eu.int>) leidžia naudoti laikinas priemones ir pagreitintą procedūrą ir kad šiomis procedūromis pasirėmė vienas konkurso dalyvis, kuriam vėliau pavyko teisminiu būdu anuliuoti Komisijos sprendimą dėl jo paraiškos atmetimo: Byla T-211/02, *Tideland Signal Ltd prieš Komisiją*, [2002] ECR II-3781.

¹¹⁹ Komisijos kodeksas yra pridėtas prie jos darbo tvarkos taisyklių: 2000 OL L 308/26. Jį taip pat galima rasti šiame internetiniame puslapyje: http://www.europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm.

numatyta bylos Alcatel sprendime, ir todėl ombudsmenas nenustatė tinkamo administravimo Komisijoje pažeidimų.

2.4 Ombudsmenas pažymi, kad Komisijos pranešimas aiškiai nenurodo, kad konkurso nelaimėjusiems dalyviams ar kandidatams bus pranešta apie galimybę pradėti teismo procesą užginčyti sprendimą dėl sutarties skyrimo ir anuluoti šį sprendimą dar prieš atitinkamos sutarties pasirašymą. Ombudsmenas nurodo, kad pagal Komisijos Tinkamo administracinio Europos Komisijos pareigūnų elgesio bendraujant su visuomene kodeksą¹²⁰, sprendimai prireikus turi pažymėti apie galimybę pradėti teismo procesą pagal EB sutarties 230 straipsnį. Ombudsmenas mano, kad remiantis tinkamo administravimo principais, reikėtų konkurso nelaimėjusiems dalyviams arba kandidatams suteikti šią informaciją. Toliau pateikiama papildoma pastaba dėl šio klausimo.

2.5 Ombudsmenas mano, kad teisinis šitos procedūros pagrindas neįeina į jo tyrimo apimtį. Tačiau ombudsmenas pažymi, kad Komisija grindžia šį sprendimą Finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalimi¹²¹ ir Įgyvendinimo taisyklių 149 straipsniu¹²².

3 Papildomos neteisminės peržiūros procedūros galimybė

3.1 Ombudsmenas paprašė Komisijos nurodyti, ar ji planuoja nustatyti neteismines teisės gynimo priemones, kuriomis konkurso dalyviai galėtų pasinaudoti, jei jie to norėtų, kaip alternatyva teisminiam atgretiniam reikalavimui.

3.2 Komisija atsakė, kad ji nemanė, kad yra būtina nustatyti neteismines teisės gynimo priemones konkurso dalyviams, kadangi, šalia kitų priežasčių, 2003 m. liepos 7 d. pareiškime nustatyta procedūra leidžia konkurso dalyviams pasinaudoti veiksmingomis teisminės teisės gynimo priemonėmis prieš sutartį sudaryti įgaliotos institucijos sprendimą.

3.3 Ombudsmenas pažymi, kad atitinkamas Teisingumo Teismo sprendimas reikalauja įgyvendinti „procedūrą, dėl kurios kandidatas, išpildęs reikiamas sąlygas, galėtų anuluoti sprendimą [dėl sutarties skyrimo]“. Ombudsmenas primena savo išvadas, išdėstytas ankstesnėje 2.3 pastraipoje, kad Komisijos pareiškime apibrėžta procedūra suteikia konkurso nelaimėjusiems dalyviams ar kandidatams galimybę pradėti teismo procesą užginčyti sprendimą dėl sutarties skyrimo ir anuluoti šį sprendimą dar prieš atitinkamos sutarties pasirašymą. Ombudsmenas mano, kad Komisija yra neįpareigota taip pat nustatyti ir neteismines teisės gynimo priemones ir todėl nusprendžia, kad Komisijos sprendimas to nedaryti nėra tinkamo administravimo pažeidimas.

3.4 Ombudsmenas, siekdamas išvengti abejonių, nurodo, kad ombudsmeno tyrimas nesustabdo administracinių procedūrų ir kad ombudsmenas negali anuluoti sprendimo dėl sutarties skyrimo. Todėl skundo pateikimas ombudsmenui nėra peržiūros procedūra, kuri numatyta bylos Alcatel sprendime.

4 Išvada

Komisija ėmėsi priemonių suteikti jos konkursų procedūrose dalyvaujantiems kandidatams galimybę pasinaudoti tokios peržiūros procedūra, kokia yra numatyta Alcatel bylos sprendime¹²³. Todėl ombudsmenas nenustatė jokių tinkamo administravimo pažeidimų Komisijos darbe ir baigė šią bylą.

¹²⁰ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, dėl bendrajam Europos Bendrijų biudžetui taikomo Finansinio reglamento, 2002 OL L 248/1.

¹²¹ 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatantis išsamias taisykles dėl Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl bendrajam Europos Bendrijų biudžetui taikomo Finansinio reglamento įgyvendinimo, 2002 OL L 357/1.

¹²² Byla C-81/98, *Alcatel Austria prieš Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671.

¹²³ Iš kurių vieno imtasi Europos ombudsmeno iniciatyva, o 109 dėl priimtinais pripažintų skundų.

PAPILDOMA PASTABA

Ombudsmenas pažymi, kad Komisijos pranešimas aiškiai nenurodo, kad konkurso nelaimėjusiems dalyviams ar kandidatams bus pranešta apie galimybę pradėti teismo procesą užginčyti sprendimą dėl sutarties skyrimo ir anuliuoti šį sprendimą dar prieš atitinkamos sutarties pasirašymą. Ombudsmenas nurodo, kad pagal Komisijos Tinkamo administracinio Europos Komisijos pareigūnų elgesio bendraujančią su visuomene kodeksą, sprendimai prireikus turi pažymėti apie galimybę pradėti teismo procesą pagal EB sutarties 230 straipsnį. Ombudsmenas mano, kad remiantis tinkamo administravimo principais, reikėtų konkurso nelaimėjusiems dalyviams arba kandidatams suteikti šią informaciją.

ELEKTRONINĖ REGISTRACIJA DALYVAUTI KONKURSE DĖL DARBO VIETOS, SKUNDO PAREIŠKĖJAS – VALSTYBĖS KANDIDATĖS PILIETIS

Sprendimas savo iniciatyva atliktame tyrime OI/4/2003/ADB dėl Europos personalo atrankos tarnybos

TYRIMAS

Tyrimo priežastys

2003 m. lapkričio 2 d. pareiškėjas, valstybės kandidatės pilietis, Europos ombudsmenui apskundė Europos personalo atrankos tarnybą (EPSO) dėl rengto atviro konkurso EPSO/A/XX/03 registracijos. Šis konkursas buvo organizuojamas siekiant sudaryti administratoriaus padėjėjų rezervo sąrašą. Užsiregistruoti į šį konkursą buvo galima tik internetu iki 2003 m. birželio 24 d. „12 val. Briuselio laiku“. Pareiškėjas tvirtina bandęs užsiregistruoti elektroniniu būdu 2003 m. birželio 24 d., tačiau dėl techninių EPSO serverio klaidų jam to padaryti nepavyko. Todėl pareiškėjas 2003 m. birželio 24 d. 11 val. 34 min. elektroniniu paštu kreipėsi į EPSO. Pasak pareiškėjo, 12 val. 41 min. EPSO atsakė, kad registracija elektroniniu paštu yra nepriimta ir pripažino, jog EPSO susidūrė su techninėmis serverio kliūtimis. EPSO pareiškėją informavo, kad šios kliūtys bus greitai pašalintos ir patarė „iki 12 val. dar kartą pabandyti užsiregistruoti“.

Skundo pareiškėjo šis atsakymas netenkino, todėl jis pakartotinai kreipėsi į EPSO. EPSO patvirtino savo ankstesnį atsakymą, ypač pabrėždamas, jog kandidatai turėjo pakankamai laiko užsiregistruoti, ir, turint omeny technines kliūtis, jiems buvo aiškiai nurodyta nelaukti iki paskutinės minutės. Pareiškėjas pateikė skundą Europos ombudsmenui.

Pareiškėjas tvirtino, kad EPSO nesugebėjo užtikrinti, kad kandidatai elektroniniu būdu galės užsiregistruoti konkursui EPSO/A/XX/03 iki faktinio konkurso nustatyto termino. Pareiškėjas reikalavo, kad atsižvelgiant į technines kliūtis, su kuriomis jis susidūrė, būtų priimta jo registracija elektroniniu paštu.

Europos Bendrijos steigimo sutartyje nustatyta, kad Europos ombudsmenas priima skundus iš „kiekvieno Sąjungos piliečio arba kiekvieno bet kurioje valstybėje narėje gyvenančio ar savo registruotą būstinę turinčio fizinio arba juridinio asmens“.

Kadangi pareiškėjas neatitinka nei vienos iš šių kategorijų, ombudsmenas jį informavo neturintis teisės nagrinėti jo skundo.

Tačiau, kadangi pareiškėjo iškeltas klausimas buvo itin rimtas, ombudsmenas manė turintis jį išnagrinėti. Todėl jis pradėjo šios bylos tyrimą savo iniciatyva.

Informacija reikalinga tyrimui

2003 m. lapkričio 27 d. ombudsmenas paprašė EPSO pateikti nuomonę dėl pareikšto skundo kaltinimų ir reikalavimų.

EPSO nuomonė

2003 m. gruodžio 4 d. EPSO savo nuomonę dėl skundo pateikė raštu. EPSO direktorius informavo ombudsmeną, kad situacija buvo išnagrinėta, o pareiškėjas buvo pakviestas dalyvauti 2003 m. gruodžio 11 ir 12 dienomis vykšančiuose pirminės atrankos egzaminuose.

Pareiškėjo pastaba

2003 m. gruodžio 10 d. Ombudsmeno tarnyba telefonu susisiekė su pareiškėju. Pareiškėjas padėkojo ombudsmenui už jo pastangas ir pareiškė, kad EPSO sprendimas jį visiškai patenkino.

SPRENDIMAS

- 1 2003 m. lapkričio 27 d. Europos ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo tyrimą dėl kandidato, kuriam privalomu elektroniniu būdu nepavyko užsiregistruoti į atvirą konkursą, skirtą valstybių kandidačių piliečiams, registracijos. Kandidatas teigė dėl techninių EPSO serverio kliūčių negalėjęs užsiregistruoti iki registracijos termino pabaigos. Kandidato registracija nebuvo priimta, nors jis laiku informavo EPSO, kad nėra įmanoma užsiregistruoti elektroniniu būdu ir paprašė, kad būtų priimta jo registracija elektroniniu paštu.
- 2 EPSO savo nuomonėje pranešė, kad, ombudsmenui pradėjus tyrimą savo iniciatyva, kandidatas buvo pakviestas dalyvauti atvira konkurse.
- 3 Ombudsmeno tarnyba telefonu susisiekė su kandidatu. Pastarasis patvirtino, kad EPSO ėmėsi veiksmų ir priėmė jį visiškai tenkinantį sprendimą, bei padėkojo ombudsmenui už jo pastangas.
- 4 Ombudsmeno nuomone, EPSO ėmėsi veiksmų ginčui išspręsti, todėl jis bylą baigė.

3.8 REGIONINIO OMBUDSMENO PATEIKTA UŽKLAUSA

BENDRIJOS TEISĖS AKTAI IŠSĖTINE SKLEROZE SERGANČIŲ ŽMONIŲ REABILITACIJOS SRITYJE

Sprendimas dėl užklauskos Q1/2003/IP

2003 m. gegužės 19 d. Italijos Toskanos regioninis ombudsmenas F. Europos ombudsmenui pateikė užklausa, susijusią su procedūra, dėl kurios buvo susitarta 1996 m. rugsėjo mėn. Strasbūre vykusiame nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų seminare. Užklausa buvo susijusi su informacijos prašymu, kurį regioniniam ombudsmenui pateikė Italijos nacionalinės išsėtinės sklerozės asociacijos pirmininkas profesorius B. Jis prašė suteikti informacijos apie galiojančius Bendrijos teisės aktus išsėtine skleroze sergančių žmonių reabilitacijos srityje. Regioninis ombudsmenas šį prašymą perdavė Europos ombudsmenui.

2003 m. liepos 23 d. Europos ombudsmenas užklauskos kopiją perdavė Komisijai ir paprašė suteikti informacijos apie Bendrijos teisės aktus šioje srityje.

Atsakydama Komisija rašė, kad, remiantis Sutarties 152 straipsniu, Europos Sąjunga turi mandatą užtikrinant aukštą sveikatos apsaugos lygį, suformuodama nacionalinę politiką, kuria siekiama gerinti visuomenės sveikatą vykdant žmogaus sveikatos sutrikimų ir ligų prevenciją. Tačiau, remiantis 152 straipsnio 5 dalimi, pagrindinė atsakomybė sveikatos priežiūros ir reabilitacijos srityje tenka valstybėms narėms. Todėl Bendrijos teisės aktų išsėtine skleroze sergančių žmonių reabilitacijos srityje nėra ir neketinama jų leisti.

Europos ombudsmenas Komisijos atsakymą perdavė regioniniam ombudsmenui siūlydamas pateikti pastabų, jei šis pageidauja. 2003 m. spalio 17 d. Regiono ombudsmeno tarnyba Europos ombudsmenui telefonu pranešė atkreipusi dėmesį į Komisijos atsakymą ir padėkojo Europos ombudsmenui už jo pagalbą šiuo klausimu. Todėl ombudsmenas šią bylą baigė.

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

4.1 EUROPOS PARLAMENTAS

Vasario 27 d. Jacob SÖDERMAN, lydimas Olivier VERHEECKE, susitiko su Europos Parlamento nariu, Europos ombudsmeno metinio pranešimo apie 2002 m. veiklą pranešėju Earl of STOCKTON. Susitikime buvo aptarta 226 straipsnyje numatyta EB procedūra, ombudsmeno darbo aplinkybės valstybėse narėse ir valstybėse kandidatėse, o taip pat ombudsmeno ir Peticijų komiteto bendradarbiavimas.

Kovo 3 d. vizito Stokholme metu J. SÖDERMAN lankėsi Europos Parlamento informacijos tarnyboje ir susitiko su tarnybos vadovu Christian ANDERSSON.

Kovo 24 d. J. SÖDERMAN Briuselyje Peticijų komitetui pristatė savo 2002 m. metinį pranešimą. Kalbėdamas Komiteje, ombudsmenas padėkojo už geranorišką visų institucijų bendradarbiavimą su jo tarnyba. J. SÖDERMAN apžvelgė pagrindinius savo darbo piliečių naudai rezultatus ir apibrėžė sritis, kuriose, jo manymu, reikia imtis tolimesnių veiksmų bei tobulinimo.

Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano Gemelli, Jacob Söderman ir komiteto pirmininko pavaduotojas Roy Perry per 2002 m. metinio pranešimo pristatymą komitetui. Briuselis, Belgija, 2003 m. kovo 24 d.

Komiteto pirmininkas V. GEMELLI, pirmininko pavaduotojas R. PERRY ir 2002 m. Ombudsmeno metinio pranešimo pranešėjas Earl of STOCKTON išreiškė pagarbą J. SÖDERMAN už jo, kaip pirmojo Europos ombudsmeno, darbą ir pasiekimus.

Kovo 25 d. Europos Parlamento Pirmininkas Pat COX surengė priėmimą ombudsmenui ir jo tarnybos darbuotojams. Renginys buvo skirtas J. SÖDERMAN veiklos pasiekimams pažymėti. Jame dalyvavo apie trisdešimt dalyvių: frakcijų pirmininkai, Peticijų komiteto pirmininkas bei nariai. P. COX pagyrė ombudsmeno darbą siekiant skaidrumo, skatinant gerus darbo ryšius su Parlamento Peticijų komitetu ir plačiau supažindinant piliečius su Sąjunga.

Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininkas V. GEMELLI pasiūlė kovo 25 d. Briuselyje surengti pietus J. SÖDERMAN garbei. Pietuose dalyvavo Peticijų komiteto nariai, pirmininko pavaduotojas Roy PERRY ir Ombudsmeno 2002 m. metinio pranešimo pranešėjas Earl of

STOCKTON. J. SÖDERMAN lydėjo Joao SANT'ANNA. Visi dalyvaujantys Europos Parlamento nariai dėkojo J. SÖDERMAN už kokybišką jo, kaip pirmojo Europos ombudsmeno, darbą.

Balandžio 2 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos Parlamento generaliniu sekretoriumi Julian PRIESTLEY. Susitikimo metu J. PRIESTLEY išreiškė Europos Parlamento pageidavimą veiksmingai bendradarbiauti su Europos ombudsmenu ir remti tinkamo administravimo principus nustatančio tarpinstitucinio kodekso priėmimą. Susitikime taip pat dalyvavo generalinio sekretoriaus biuro vadovas Constantin STRATIGAKIS ir Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN.

© Europos Parlamentas
Europos Parlamento Pirmininkas Pat Cox ir Jacob Söderman priėmimo, skirtame paminėti Jacobo Södermano nuopelnus einant Europos ombudsmeno pareigas. Briuselis, Belgija, 2003 m. kovo 25 d.

Birželio 10 d. Briuselyje P. N. DIAMANDOUROS Peticijų komiteto narius supažindino su prioritetinėmis savo veiklos sritimis. Kalbėdamas komitete ombudsmenas teigiamai įvertino savo pirmtako darbo rezultatus, pabrėžė pasiruošimo ES plėtrai svarbą ir įtaką biudžetui bei būtinybę ombudsmenui aktyviai stengtis užmegzti ryšius su piliečiais, siekiant juos supažindinti su jų teisėmis ir būdais jomis pasinaudoti.

Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano GEMELLI padėkojo P. N. DIAMANDOUROS už jo kalbą. Vėliau kalbėjo šie nariai: Ombudsmeno 2002 m. metinio pranešimo pranešėjas Earl of STOCKTON, Rainer WIELAND, Eurig WYN, Roy PERRY ir Vitaliano GEMELLI. Vėliau komitetas vienbalsiai priėmė EARL OF STOCKTON'Ų pranešimą. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN ir jo padėjėjas Nicholas CATEPHORES.

Birželio 12 d. Ian HARDEN dalyvavo Europos Parlamento Piliečių teisių ir laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto organizuotame viešame svarstyme dėl Reglamento Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais įgyvendinimo. Svarstyme taip pat kalbėjo EP narė Hanja MAIJ-WEGGEN, Europos Sąjungos Tarybos spaudos GD generalinis direktorius Hans BRUNMAYR, Europos Parlamento generalinio sekretoriaus pavaduotojas Harald RØMER ir EP narys, Komiteto pranešėjas Michael CASHMAN.

Liepos 8 d. P. N. DIAMANDOUROS lankėsi įvairiose ES institucijose Liuksemburge. Jis susitiko su Europos Parlamento teisės konsultantu Gregorio GARZON CLARIANA, o taip pat su vyresniais Europos Parlamento Teisės tarnybos darbuotojais Johann SCHOO ir Christian PENNERA. P. N. DIAMANDOUROS išdėstė prioritetines savo veiklos sritis, einant ombudsmeno

pareigas. Pašnekovai apsikeitė nuomonėmis abiem šalims aktualiais klausimais, įskaitant ir bendradarbiavimo susitarimus tarp ombudsmeno ir Europos Parlamento. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN.

Liepos 11 d. P. N. DIAMANDOUROS Parlamento informacijos biure Dubline susitiko su Europos Parlamento pirmininku Pat COX. Jie aptarė keletą klausimų, o taip pat artėjančią Tarpvyriausybę konferenciją.

Po susitikimo Dublino informacijos biuras savo patalpose surengė dalykinius P. N. DIAMANDOUROS ir Europos žurnalistų asociacijos atstovų pietus. Susitikimui pirmininkavo Parlamento informacijos biuro vadovas James O'BRIEN. Šiuose pietuose taip pat dalyvavo Europos Komisijos atstovybės Airijoje vadovas Peter DOYLE.

Rugsėjo 24 d. P. N. DIAMANDOUROS atvyko pas Europos Parlamento informacijos biuro Atėnuose vadovą George KASSIMATIS. Jie aptarė keletą klausimų, taip pat ir paramą Europos ombudsmeno institucijai Graikijoje.

Rugsėjo 25 d. P. N. DIAMANDOUROS plenarinio posėdžio metu Europos Parlamentui pristatė Europos ombudsmeno 2002 m. metinį pranešimą. Posėdžiui pirmininkavo Europos Parlamento pirmininko pavaduotojas Renzo IMBENI. Kalbėdamas P. N. DIAMANDOUROS už pasiekimus piliečių naudai išreiškė pagarbą posėdyje dalyvaujančiam savo pirmtakui J. SÖDERMAN, pažymėjo daromą pažangą nagrinėjant skundus ir atliekant tyrimus bei atkreipė dėmesį į pastangas, dedamas ruošiantis Europos Sąjungos plėtrai. Be to, P. N. DIAMANDOUROS išdėstė savo požiūrį į Europos ombudsmeno vaidmenį rengiant Europos Konstitucijos projektą ir padėjo Europos Parlamentui už jo paramą bei pasiūlymus. Tuomet kalbėjo: Ombudsmeno 2002 m. metinio pranešimo pranešėjas Earl of STOCKTON, Komisijos narė Loyola de PALACIO, atsakinga už ryšius su Europos ombudsmenu, Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano GEMELLI, EP narė Astrid THORS ir EP narys Jan DHAENE (taip pat žr. 6. 1).

Spalio 21 d. Europos ombudsmeno tarnyboje lankėsi kadenciją baigiantis Peticijų komiteto sekretoriato vadovas Enrico BOARETTO ir pristatė jo pareigas perimančią Josephus COOLEGEM.

4.2 EUROPOS KOMISIJA

Sausio 20 d. Komisijos atstovybių valstybėse narėse vadovų susitikime J. SÖDERMAN pristatė savo veiklą. Susitikimas vyko Briuselyje ir jam pirmininkavo Komisijos spaudos ir ryšių GD generalinis direktorius Jonathan FAULL. J. SÖDERMAN lydėjo už ryšius internetu atsakingas jo tarnybos pareigūnas Ben HAGARD ir atstovė spaudai Rosita AGNEW. Ben HAGARD pristatė ombudsmeno interneto svetainę, o Rosita AGNEW bendrais bruožais supažindino su ombudsmeno ryšių plėtros strategija. J. SÖDERMAN atsakė į klausimus apie savo darbą ir patirtį, einant pirmojo Sąjungos ombudsmeno pareigas.

Balandžio 2 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Komisijos narių kolegija. Europos Komisijos pirmininkas Romano PRODI pasveikino naująjį ombudsmeną ir pabrėžė Komisijos atvirumo įsipareigojimą ir ombudsmeno darbo reikšmę, siekiant skaidrumo. Komisijos narė Loyola DE PALACIO, atsakinga už ryšius su Europos ombudsmenu paaiškino reikšmę, kurią Komisija teikia ombudsmeno išvadoms ir rekomencijoms tiek dėl pateiktų skundų, tiek dėl ombudsmeno iniciatyva pradėtuose tyrimuose keliamų bendrų klausimų. L. DE PALACIO išreiškė pagarbą pirmojo Europos ombudsmeno Jacob SÖDERMAN atliktam darbui. Tuomet P. N. DIAMANDOUROS bendrai apibūdino savo prioritetines veiklos sritis, einant Europos ombudsmeno pareigas, apimančias pasiruošimą Sąjungos plėtrai ir ryšius su piliečiais, supažindinant juos su jų teisėmis bei galimybėmis jomis pasinaudoti. Vėliau, besikeičiant nuomonėmis, pasisakė ir klausimų teikė šie Komisijos nariai: F. BOLKESTEIN, V. REDING, M. SCHREYER, G. VERHEUGEN ir M.

WALLSTRÖM. Susitikimo pabaigoje P. N. DIAMANDOUROS Kolegijos nariams padėjo už jų parodytą geranoriškumą, tęsiant sėkmingą ombudsmeno ir Komisijos bendradarbiavimą.

Rugsėjo 23 d. Europos Komisijos generalinis sekretorius David O'SULLIVAN lankėsi P. N. DIAMANDOUROS tarnyboje Strasbūre. Jie aptarė tarpinstitucinius ryšius ir D. O'SULLIVAN pakvietė P. N. DIAMANDOUROS pasakyti kalbą artėjančio Komisijos generalinių sekretorių ir tarnybų vadovų susitikimo metu.

Spalio 21 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Komisijos nare Margot WALLSTRÖM, atsakinga už aplinką, ir pasikeitė nuomonėmis. Pagrindinės diskusijų temos buvo priemonės (ypač neteisminės), kuriomis piliečiai gali pasinaudoti, norėdami pateikti skundą, kai valstybės narės nesugeba įgyvendinti Europos aplinkosaugos teisės aktų.

Spalio 21 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su generaliniu personalo ir administracijos sekretoriumi Horst REICHENBACH. H. REICHENBACH supažindino P. N. DIAMANDOUROS su daroma pažanga vykdamas Komisijos suplanuotas pareigūnų ir kitų ES darbuotojų tarnybos reformas.

Lapkričio 20 d. P. N. DIAMANDOUROS Briuselyje susitiko su Europos Komisijos generaliniais direktoriais ir tarnybų vadovais. Susitikimui pirmininkavo Komisijos generalinis direktorius David O'SULLIVAN. P. N. DIAMANDOUROS apibūdino pagrindinius savo tikslus, einant Europos ombudsmeno pareigas: išlaikyti ir didinti ombudsmeno tarnybos pajėgumą, siekiant padėti piliečiams, propaguoti teisinę valstybę, gerą administravimą ir pagarbą žmogaus teisėms bei pasiekti visus piliečius, siekiant informuoti juos apie galimybes pasinaudoti savo teisėmis. P. N. DIAMANDOUROS taip pat pabrėžė įvairius kitus specifinius klausimus, susijusius su teisės aktų pažeidimo procedūra, draugiškais susitarimais ir ES administracine teise. Vėliau šiais klausimais išsamiai diskutuota. Po šio susitikimo P. N. DIAMANDOUROS toliau keitėsi nuomonėmis iškeltais klausimais su Europos Komisijos generalinio sekretoriaus pavaduotoju Enzo MOAVERO MILANESI. Šiuose susitikimuose P. N. DIAMANDOUROS lydėjo jo tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN ir jo padėjėjas Nicholas CATEPHORES.

4.3 EUROPOS KONVENTAS

Sušaukti Europos Konventą buvo nuspręsta 2001 m. gruodžio mėn. Laekene vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime, siekiant parengti artėjančią Tarpvyriausybinių konferenciją. Konvente buvo siekiama apsvarstyti pagrindinius klausimus, kylančius iš Laekeno deklaracijos dėl Europos Sąjungos raidos ateityje, ir rasti įvairius įmanomus jų sprendimo būdus.

Į Konventą atvyko valstybių narių ir valstybių kandidačių nacionalinių vyriausybių ir parlamentų, Europos Parlamento ir Europos Komisijos atstovai. Kaip ir ankstesniame Konvente, kurio metu buvo parengtas Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos projektas, Europos ombudsmenas šiame Konvente turėjo stebėtojo statusą.

J. SÖDERMAN Konvento plenariniuose posėdžiuose dalyvavo sausio 20–21 d., vasario 27–28 d., kovo 5 d. ir kovo 17–18 dienomis.

Sausio 23 d. J. SÖDERMAN Konventui perdavė dokumentą „Institucijų funkcionavimas“ (CONV 505/03).

Vasario 27 d. J. SÖDERMAN Konvento plenariniame posėdyje kalbėjo apie skaidrumą, teisę į tinkamą administravimą ir būtinybę Europos Sąjungai pasiręsti prisijungti prie tarptautinių susitarimų dėl žmogaus teisių apsaugos ir jų propagavimo.

P. N. DIAMANDOUROS Konvento plenariniuose posėdžiuose dalyvavo balandžio 3–4 d., balandžio 24–25 d. ir gegužės 15–16 dienomis.

Balandžio 24 d. P. N. DIAMANDOUROS pasisakė Konvento plenariniame posėdyje tema „Sąjungos demokratinis gyvenimas“.

Balandžio 28 d. P. N. DIAMANDOUROS Konventui perdavė „Rezoliuciją, priimtą nacionalinių ombudsmenų ir panašių ES valstybių narių tarnybų ketvirtajame seminare, vykusiame Atėnuose 2003 m. balandžio 7–8 dienomis“ (CONV 699/03) (žr. 6.1).

Konventas darbą baigė 2003 m. liepos 10 dieną. Europos ombudsmeno kalbas ir pasiūlymus galima rasti jo ir Konvento interneto svetainėje.

4.4 EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS

Kovo 20 d., prieš 2003 m. kovo pabaigoje pasitraukdamas iš Europos ombudsmeno pareigų, J. SÖDERMAN atvyko pas Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininką Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS atsisveikinti. Teismo pirmininkas Europos ombudsmenui įteikė 50-ojo Teismo jubiliejaus medalį su įrašyta J. SÖDERMAN'Ų pavarde. Vėliau G. C. RODRÍGUEZ IGLESIAS pabrėžė, kad steigiant Europos ombudsmeno tarnybą buvo atliktas puikus darbas.

Liepos 8 d. lankydamasis ES institucijose Liuksemburge P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Teisingumo Teismo pirmininku G. C. RODRÍGUEZ IGLESIAS, o taip pat Teisingumo Teismo teiseju Vassilios SKOURIS. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN.

4.5 EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

Kovo 19 d. J. SÖDERMAN atvyko pas Pirmosios instancijos teismo pirmininką Bo VESTERDORF ir atsisveikino su juo, prieš pasitraukdamas iš Europos ombudsmeno pareigų 2003 m. kovo pabaigoje.

4.6 AUDITO RŪMAI

Kovo 19 d. J. SÖDERMAN atvyko pas Audito Rūmų pirmininką Juan Manuel FABRA VALLÉS ir atsisveikino su juo, prieš pasitraukdamas iš Europos ombudsmeno pareigų 2003 m. kovo pabaigoje.

Liepos 8 d. lankydamasis ES institucijose Liuksemburge P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Audito Rūmų pirmininku Juan Manuel FABRA VALLÉS ir Audito Rūmų nariu Ioannis SARMAS, siekdamas pasikeisti nuomonėmis įvairiais klausimais, įskaitant ir pasiruošimą Sąjungos plėtrai. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN.

4.7 EUROPOS INVESTICIJŲ BANKAS

Liepos 8 d. lankydamasis ES institucijose Liuksemburge P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos investicijų banko pirmininku Philippe MAYSTADT, kuris paprašė suteikti informaciją apie tai, ar ombudsmenas gali nagrinėti skundus dėl banko veiklos už Europos Sąjungos ribų. P. MAYSTADT informavo ombudsmeną apie Europos Parlamento išreikštą susirūpinimą, kad trūksta priemonių nagrinėti Europos Sąjungos gyventojų ar piliečių pateiktus skundus. Ombudsmenas išaiškino savo teisę tyrimą pradėti savo iniciatyva, kuria tokiu atveju jau buvo pasinaudota. Jis taip pat išaiškino Europos Parlamento Peticijų komiteto kompetenciją. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN.

4.8 EUROPOS BENDRIJŲ LEIDINIŲ BIURAS

Spalio 22 d. Europos ombudsmenas susitiko su Europos Bendrijų leidinių biuro generaliniu direktoriumi Thomas CRANFIELD ir pasirašė tarnybinį pagrindų susitarimą dėl Leidinių biuro ir ombudsmeno ryšių, kuriame numatytos konkrečios kokybės kontrolės, autoriaus teisių, terminų pabaigos ir vertinimo nuostatos. P. N. DIAMANDOUROS ir T. CRANFIELD buvo vieningos nuomonės dėl tolimesnio abiejų institucijų bendradarbiavimo svarbos siekiant kokybiškiausio piliečių aptarnavimo. T. CRANFIELD lydėjo Leidinių biuro skyriaus vadovas Serge BRACK. Susitarimo pasirašymo ceremonijoje taip pat dalyvavo: Joao SANT'ANNA, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON, Nicholas CATEPHORES ir Rosita AGNEW.

© Europos Parlamentas

Nikiforos Diamandouros ir Europos Bendrijų leidinių biuro generalinis direktorius Thomas Cranfield pasirašant tarnybinį pagrindų susitarimą.
Strasbūras, Prancūzija, 2003 m. spalio 22 d.

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

5.1 RYŠIAI SU ES NACIONALINIAIS, REGIONINIAIS IR VIETINIAIS OMBUDSMENAIS

ŠVEDIJA

Kovo 3 d. lankydamasis Stokholme, J. SÖDERMAN nuvyko į Švedijos Ombudsmeno tarnybą, kurioje jis institucijos darbuotojams surengė Powerpoint pristatymą, dalyvaujant Švedijos ombudsmenams Claes EKLUNDH, Kerstin ANDRÉ, Jan PENNLÖV ir Nils-Olof BERGGREN. Renginio organizavimą koordinavo ryšių palaikymo pareigūnė Marianne VON DER ESCH. Europos ombudsmeną lydėjo jo padėjėjas Juan MALLEA.

IV NACIONALINIŲ OMBUDSMENŲ IR PANAŠIŲ ES TARNYBŲ SEMINARAS ATĒNUOSE, GRAIKIJOJE

Europos ombudsmeno ir nacionalinių ombudsmenų bendrai suorganizuotas IV nacionalinių ombudsmenų ir panašių ES tarnybų seminaras „Ombudsmenai ir teisių apsauga Europos Sąjungoje“ vyko Atėnuose balandžio 7–8 dienomis (taip pat žr. 6.1).

© Graikijos ombudsmenas

RYŠIAI SU OMBUDSMENAIS IR
PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

IV-ojo ES nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų seminaro dalyviai.
Atėnai, Graikija, 2003 m. balandžio 7 d.

Spalio 30–31 d. Graikijos nacionalinis ombudsmenas Yorgos KAMINIS lankėsi Europos ombudsmeno tarnyboje Strasbūre ir dalyvavo įvairiuose susitikimuose su Europos ombudsmeno tarnybos darbuotojais. Susitikimų metu buvo aptarti įvairūs klausimai: piliečių skundų nagrinėjimo ir tyrimų procesai ir procedūros, santykiai su žiniasklaida ir Europos ombudsmeno tarnybos palaikomi ryšiai. Y. KAMINIS lydėjo ombudsmeno pavaduotojai Kalliopi SPANOU ir Andreas TAKIS.

IV ES REGIONINIŲ OMBUDSMENŲ SUSITIKIMAS VALENSIJOJE, ISPANIJOJE

Balandžio 9–11 d. Valensijoje vyko Sindic de Greuges de Valencia (regioninė ombudsmeno tarnyba) organizuojamas IV ES regioninių ombudsmenų ir panašių tarnybų susitikimas. Ankstesni seminarai vyko Barselonoje (1997), Florencijoje (1999) ir Briuselyje (2001). Europos ombudsmeno tarnybai atstovavo Joao SANT'ANNA ir José MARTINEZ ARAGÓN.

Konferencijoje dalyvavo daugiau nei 80 dalyvių: regioniniai ombudsmenai ir Peticijų komitetų nariai iš Austrijos, Belgijos, Vokietijos, Italijos, Ispanijos ir JK.

Ižanginį žodį tarė Valensijos regiono parlamento pirmininkas MIRÓ PÉREZ. Sveikindamas dalyvius, Valensijos Sindic de Greuges Bernardo DEL ROSAL pažymėjo Europos plėtros kelią ir pabrėžė, kad ES regioniniams ombudsmenams būtina artimiau bendradarbiauti. Europos ombudsmeno P. N. DIAMANDOUROS vardu J. SANT'ANNA padėkojo visiems regioniniams ombudsmenams ir Peticijų komitetų atstovams už tai, kad jų pastangomis ir vėl galėjo įvykti šis vaisingas susitikimas.

© Valensijos ombudsmenas

IV-ojo ES regioninių ombudsmenų ir panašių tarnybų susitikimo dalyviai.
Valensija, Ispanija, 2003 m. balandžio 10 d.

Balandžio 10 ir 11 d. darbo posėdžių metu kalbėtasi apie i) Europos ateitį, ii) imigraciją ir prieglobstį, iii) aplinkos apsaugą ir iv) su aplinkos apsauga susijusius dokumentus.

J. SANT'ANNA drauge su Valensijos universiteto konstitucinės teisės profesorium Bar CÉNDON ir Katalonijos ombudsmenu Antón CANELLAS dalyvavo susitikime prie apskritojo stalo „Europos ateitis“. J. MARTÍNEZ ARAGÓN kartu su Valensijos ombudsmeno istaigos juriskonsultu aplinkos klausimais Miguel Angel LANES CLIMENT ir Italijos Val d'Aosta ombudsmene Maria Grazia VACCHINA dalyvavo susitikime prie apskritojo stalo „Aplinkos apsauga ES ir regioninių ombudsmenų vaidmuo“.

PRANCŪZIJA

Paryžius

Gegužės 14 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Prancūzijos ombudsmenu Bernard STASI ir dalyvavo bendroje spaudos konferencijoje, surengtoje 2002 m. metinio médiateur de la république pranešimo pristatymo proga.

Strasbūras

Rugsėjo 2 d. P. N. DIAMANDOUROS Prancūzijos ombudsmeno Bernard STASI kvietimu dalyvavo Grande Région (kai kurie kaimyniniai Prancūzijos, Vokietijos ir Belgijos regionai bei Liuksemburgas) ombudsmenų tinklo susitikime. Strasbūro prefektūroje svečius priėmė Bas-Rhin prefektas.

ITALIJA

Birželio 12–16 d. lankydamasis Florencijoje Europos ombudsmenas dalyvavo keliuose susitikimuose su Toskanos ombudsmenu ir Italijos regioninių ombudsmenų koordinatoriumi R. FANTAPPIÉ, o taip pat su keliais kitais regioniniais ir vietiniais ombudsmenais iš Italijos (žr. 6.2).

AIRIJA

Liepos 11 d. P. N. DIAMANDOUROS, lydimas Olivier VERHEECKE ir Rosita AGNEW, lankėsi Airijos nacionalinės ombudsmenės Emily O'REILLY tarnyboje. P. N. DIAMANDOUROS ir E. O'REILLY kalbėjosi Pagrindinių teisių chartijos, neįgalųjų teisių, žalos atlyginimo ir kompensavimo, ryšių tinklo ir kt. klausimais.

E. O'REILLY surengtame susitikime prie pietų stalo P. N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su buvusiu Airijos nacionaliniu ombudsmenu Kevin MURPHY, tarnybos generaliniu direktoriumi Pat WHELAN ir vyresniuoju tyrėju Michael BROPHY. P. N. DIAMANDOUROS išreiškė savo padėką K. MURPHY už vertingą jo pagalbą, steigiant Graikijos ombudsmeno tarnybą.

VOKIETIJOS PETICIJŲ KOMITETŲ PIRMININKŲ IR PIRMININKŲ PAVADUOTOJŲ BEI OMBUDSMENŲ IŠ VOKIETIJOS IR VOKIŠKAI KALBANČIŲ VALSTYBIŲ SUSITIKIMAS KYLYJE

Rugsėjo 14 ir 15 d. Europos ombudsmenas dalyvavo kas dveji metai vykstančiame Vokietijos Peticijų komitetų pirmininkų ir pirmininkų pavaduotojų bei ombudsmenų iš Vokietijos ir vokiškai kalbančių valstybių susitikime. Šiais metais susitikimas vyko Šlėzvigo-Holšteino Landtage Kylyje. Jam pirmininkavo Vokietijos Bundestago Peticijų komiteto pirmininkė Marita SEHN. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo jo tarnybos darbuotojai Gerhard GRILL ir Ben HAGARD.

Susitikime dalyvavo Vokietijos Peticijų komitetų (įskaitant ir šiais metais įsteigtą Žemutinės Saksonijos Peticijų komitetą) pirmininkai ir pirmininkų pavaduotojai, keturi Vokietijos regioniniai ombudsmenai, o taip pat ombudsmenai iš Austrijos, Italijos (Pietų Tirolio) ir Šveicarijos. Europos Parlamento Peticijų komiteto narė M. KESSLER ir Liuksemburgo Peticijų komiteto atstovai taip pat dalyvavo šiame susitikime.

VIII EUROPOS OMBUDSMENŲ SUSITIKIMAS PRIE APSKRITOJO STALO OSLE

Lapkričio 3–4 d. Europos ombudsmenas dalyvavo VIII Europos ombudsmenų susitikime prie apskritojo stalo. Šį susitikimą Osle bendrai organizavo Europos Tarybos žmogaus teisių komisaras Alvaro GIL-ROBLES ir Norvegijos ombudsmenas Arne FLIFLET. Siekdami aptarti bendrus klausimus, šiame susitikime dalyvavo Europos Tarybos valstybių narių ombudsmenai, o taip pat kitų žmogaus teises ginančių institucijų atstovai. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas I. HARDEN ir vyriausiasis juriskonsultas MARTINEZ ARAGÓN.

Konferenciją oficialiai atidarė M. FLIFLET ir A. GIL-ROBLES. Joje dalyvavo jo didenybė Norvegijos karalius HARALD V. Europos ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS pirmininkavo pirmajam plenarinio posėdžio daliai, kurios metu dalyviai buvo supažindinti su susitikime aptartais klausimais: galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais, mažumų teisių apsauga, teisinis nelaisvėje esančių asmenų statusas ir tam tikras ombudsmeno bei teismų galias.

© Šlezvigo–Holšteino Landtagas

Peticijų komitetų pirmininkų ir pirmininkų pavaduotojų bei Vokietijos ir vokiškai kalbančių šalių ombudsmenų susitikimo dalyviai Vokietijoje.
Kylis, Vokietija, 2003 m. rugsėjo 15 d.

Šio vizito metu P. N. DIAMANDOUROS turėjo galimybę susitikti su Europos Tarybos Žmogaus teisių komisaru A. GIL-ROBLES. Diskutuota apie tolimesnio abiejų institucijų bendradarbiavimo priemones atitinkančias Europos Tarybos neseniai priimtą Rekomendaciją Nr. 1615 (2003) dėl ombudsmeno institucijos. P. N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su Norvegijos ombudsmenu M. FLIFLET siekdamas aptarti abipusiškai svarbius klausimus.

DANIJA

Lapkričio 5–7 d. oficialaus vizito Danijoje metu P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Danijos parlamento ombudsmenu ir jo darbuotojais (žr. 6.2).

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

Lapkričio 23–24 d. oficialaus vizito Londone metu P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Parlamento ir Sveikatos tarnybos ombudsmenu, Parlamento ir Sveikatos tarnybos ombudsmeno pavaduotoju, Komisijos vietinei administracijai (Anglija) generaliniu direktoriumi bei vietinės valdžios ombudsmenu (žr. 6.2).

5.2 RYŠIŲ TINKLAS

1996 m. rugsėjo mėn. Europos ombudsmenas įsteigė ombudsmenų ir panašių Europos tarnybų tinklą, siekdamas skatinti laisvą informacijos apie Bendrijos teisę srautą ir sudaryti sąlygas piliečiams skundus perduoti tarnybai, kuri juos gali tinkamiausiai išnagrinėti. Šį tinklą šiuo metu sudaro 90 tarnybų 30-yje Europos valstybių. Jis apima Europos Sąjungos ombudsmenus ir panašias Europos, nacionalines ar regionines tarnybas bei Norvegijos, Islandijos bei ES valstybių kandidačių ombudsmenus ir panašias nacionalines tarnybas.

Dar 1996 m. visi nacionaliniai ombudsmenai ir panašios tarnybos ES valstybėse narėse paskyrė po vieną ryšių palaikymo pareigūną ryšiams su kitais tinklo nariais palaikyti. 2003 m. gegužės mėn., kaip buvo numatyta rezoliucijoje, priimtoje prieš mėnesį vykusiame IV Nacionalinių ombudsmenų seminare Atėnuose, Europos ombudsmenas kreipėsi į prisijungiančių valstybių nacionalinius ombudsmenus prašydamas paskirti ryšių palaikymo pareigūnus. Visos dešimt įstaigų entuziastiškai sutiko šį Europos ombudsmeno prašymą.

Tinklas palaipsniui išaugo į efektyvią bendradarbiavimo priemonę, kuria gali naudotis ombudsmenas ir jo darbuotojai. Jo nariai dalijasi patirtimi ir geriausia praktika: reguliariai leidžiamas informacinis biuletėnis, įkurtas elektroninis forumas, vyksta susirinkimai.

Informacinis biuletėnis

Anksčiau Europos ombudsmenas reguliariai leisdavo Ryšių tinklo informacinį biuletėnį, kuriame tinklo nariai galėjo keistis informacija. 2003 m. liepos mėn. Europos ombudsmenas ir Tarptautinis ombudsmeno institutas (TOI), kuriam atstovavo TOI Europos regiono pirmininko pavaduotojas, dr. Herman WUYTS, pasirašė susitarimą, kuriuo Europos ombudsmeno Ryšių tinklo informacinis biuletėnis buvo sujungtas su TOI Europos regiono informaciniu biuletėniu. Naujasis leidinys „Europos ombudsmenai–informacinis biuletėnis“ informuoja apie Europos ombudsmenų ryšių tinklo narių veiklą ir didėjančią TOI įtaką Europoje. Šis anglų, prancūzų, vokiečių, italų ir ispanų kalbomis leidžiamas leidinys yra skirtas 400 Europos, nacionalinių, regioninių ir vietinių tarnybų. Pirmasis informacinis biuletėnis buvo išleistas 2003 m. spalio mėn. ir pradėtas platinti metiniame balsuojančių TOI – Europos regiono narių susitikime, vykusiame Nikosijoje, Kipre.

Internetas

2000 m. pabaigoje buvo įdiegta ryšių palaikymo pareigūnų tinklo internetinė sistema EUOMB, siekiant pagerinti tinklo narių ryšių palaikymo sąlygas. EUOMB susideda iš interneto svetainės ir susitikimų internete, kurių metu vyksta diskusijos ir keičiamasi dokumentais. Prie šio susitikimo internete gali prisijungti 180 dalyvių, dauguma jų–ombudsmenai ir tinklo ryšių palaikymo pareigūnai.

2001 lapkričio mėn. buvo sukurtas naujas susitikimo skyrius „Ombudsman Daily News“ (kasdieninės ombudsmeno žinios). Šis virtualus laikraštis nuolatos informuoja narius apie ombudsmeno ir panašių ES ir už jos ribų esančių tarnybų veiklą. 2003 m. „Ombudsman Daily News“ buvo leidžiamas kiekvieną darbo dieną. Leidinys apimdavo daugiau nei 1 000 straipsnių. Šiandien dauguma ryšių tinklo narių nuolatos skaito „Ombudsman Daily News“ ir taip sužino, kaip kitos tarnybos nagrinėja bylas, su kuriomis ir jie gali susidurti.

Susitikimai

Susitikimai yra organizuojami kas dvejus metus, kad ryšių palaikymo pareigūnų tinklo nariai galėtų nuodugniau aptarti savo darbą. Nuo ryšių tinklo įkūrimo 1996 m. įvyko keturi ryšių tinklo narių susitikimai (1997 m. ir 1998 m. Briuselyje bei 2000 m. ir 2003 m. Strasbūre).

Ketvirtasis ryšių tinklo narių susitikimas, kuris buvo pavadintas „Europos informacija, patarimai ir teisingumas visiems“, vyko gruodžio 1–2 d. Europos Parlamente Strasbūre. Susitikimo tikslas buvo ryšių palaikymo pareigūnus geriau informuoti apie egzistuojančias ES tarnybas, padedančias

nagrinėti piliečių skundus, susijusius su Sąjungos teisės aktais. Susitikime dalyvavo dvidešimt septyni ryšių palaikymo pareigūnai, taip pat ir dešimt naujų ryšių palaikymo pareigūnų iš prisijungiančių valstybių.

Europos ombudsmenas, pradėdamas susitikimą, pasveikino į Strasbūrą atvykusius ryšių palaikymo pareigūnus ir pristatė jiems savo planus dėl ryšių tinklo. Vėliau įvyko I posėdis „Kur galiu gauti piliečiams skirtos informacijos apie ES?“. Gisela GAUGGEL-ROBINSON ir Anna FINI iš Europos Komisijos supažindino su įvairiais ES informacijos šaltiniais. II posėdžio tema – „Kas gali patarti piliečiams jų teisių pagal ES teisę klausimais?“. Jo metu kalbėjo Europos piliečių iniciatyvos tarnybos direktorius Tony VENABLES. Vėliau, III posėdžio „Kaip piliečiai gali siekti teisingumo ES?“ metu, Europos ombudsmeno tarnybos Teisės skyriaus vadovas Ian HARDEN aptarė teismines ir neteismines priemones. Po kiekvieno pranešimo ryšių palaikymo pareigūnai nagrinėjo atvejus, atspindinčius problemas, su kuriomis ES piliečiai susiduria naudodamiesi savo teisėmis. Pirmos dienos posėdžių pabaigoje Nicholas LEAPMAN iš Europos Komisijos pristatė Vidaus rinkos GD tinklą „SOLVIT“.

IV-ojo ryšių palaikymo susitikimo dalyviai. Strasbūras, Prancūzija, 2003 m. gruodžio 1 d.

Antrą susitikimo dieną buvo aptartas ryšių palaikymo pareigūnų tinklo funkcionavimas ir galimybės jį tobulinti. Visiems gyvai apsvačius naujas idėjas, keli ryšių palaikymo pareigūnai pateikė geriausius savo tarnybos praktikos pavyzdžius šiose srityse: „Kaip pasiekti didžiausios naudos iš žiniasklaidos?“, „Daugiakalbystės iššūkis“ ir „Kovojant su socialine atskirtimi“. Šie pažangūs pavyzdžiai, kaip galima pasiekti piliečius, itin sudomino tinklo narius.

Susitikimo metu ryšių palaikymo pareigūnai turėjo daug progų tarpusavyje aptarti savo veiklą. Europos ombudsmeno suorganizuotos ekskursijos ir įvairių susitikimų prie pietų ar vakarienės stalo metu pareigūnai savo darbą neformaliai galėjo aptarti vienas su kitu.

5.3 RYŠIAI SU NACIONALINIAIS OMBUDSMENAIŠ IŠ PRISIJUNGANČIŲ VALSTYBIŲ

Konferencija „Ombudsmenas ir Europos Sąjungos teisė“

Gegužės 29–30 d. Europos ombudsmenas prof. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo konferencijoje „Ombudsmenas ir Europos Sąjungos teisė“, kurią Varšuvoje surengė Lenkijos ombudsmenas prof. Andrzej ZOLL. Konferencijoje taip pat dalyvavo ombudsmenai ir jų atstovai iš septynių prisijungiančių valstybių (Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Lenkijos, Lietuvos, Maltos ir Vengrijos) ir Azerbaidžano, Nyderlandų ir Rumunijos. Konferencijoje taip pat dalyvavo Bulgarijos demokratijos studijų centro ir Turkijos žmogaus teisių tyrimų komisijos atstovai. Kiti dalyviai: Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro Europos biuro, Jungtinių Tautų pabėgėlių vyriausiojo komisaro (JTPVK) biuro, Jungtinių Tautų vystymosi programos (JTVP) biuro, Saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos Europoje (SBOE), Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių (DIŽT) biuro ir Europos Komisijos delegacijos Lenkijoje atstovai. Prof. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Europos ombudsmeno tarnybos darbuotojai Gerhard GRILL ir Ben HAGARD.

Nyderlandų nacionalinis ombudsmenas Roel Fernhout, Lietuvos Seimo kontrolierė Zita Zamžickienė, Azerbaidžano žmogaus teisių komisarė prof. Elmira Suleymanova, Lietuvos Seimo kontrolierė Rimantė Šalaševičiūtė ir N. Diamandouros dalyvauja konferencijoje „Ombudsmenas ir Europos Sąjungos teisė“. Varšuva, Lenkija, 2003 m. gegužės 30 d.

Konferenciją atidarė Lenkijos Seimo pirmininkas dr. Marek BOROWSKI ir Lenkijos Senato primininkas prof. Longin PASTUSIAK. Pirmame konferencijos posėdyje Lenkijos ombudsmenas prof. A. ZOLL pasakė kalbą „Užsieniečių teisės: leidimai įvažiuoti į šalį, apsigyventi ir dirbti, prieglobsčio teisė“. Vėliau Čekijos ombudsmeno tarnybos atstovė Tereza ŠAMANOVA kalbėjo tema „Galimybė susipažinti su viešąja informacija kaip pagrindinė piliečių teisė – ribos ir prieštaros“. Trečiame posėdyje Europos ombudsmenas pasakė kalbą „Ombudsmeno vaidmuo, užtikrinant teisinės valstybės principų ir pagrindinių teisių apsaugą, atsižvelgiant į Konvento darbą rengiant Europos Sąjungos Konstitucijos projektą“. Lenkijos ombudsmeno pavaduotojas Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ pasakė kalbą „Ombudsmeno kompetencija žmogaus teisių ir laisvių apsaugos srityje – dabartis ir ateitis“.

Susitikimas su Vengrijos parlamentinės komisijos nariais

Spalio 27–28 d. oficialaus vizito Vengrijoje metu P. N. DIAMANDOUROS susitiko su parlamentinės komisijos nariais ir jos darbuotojais (žr. 6.2).

Susitikimas su Maltos ombudsmenu

Gruodžio 9–11 d., tęsdamas savo informacinius vizitus Europos Sąjungos valstybėse narėse ir prisijungiančiose valstybėse, P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Maltos ombudsmenu Joseph SAMMUT ir jo darbuotojais (žr. 6.2).

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

Priedai

6.1 SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI

RINKIMAI

Iš pareigų pasitraukus nuo 1995 m. ES ombudsmeno pareigas ėjusiam J. SÖDERMAN, sausio 15 d. Europos Parlamentas į šias pareigas išrinko prof. P. N. DIAMANDOUROS. Prof. P. N. DIAMANDOUROS iki 2003 m. balandžio 1 d. buvo pirmasis Graikijos ombudsmenas. Tuomet jis pradėjo eiti Europos ombudsmeno pareigas.

N. Diamandouros jo išrinkimo dieną. Strasbūras, Prancūzija, 2003 m. sausio 15 d.

IŠKILMINGA PRIESAIKA

Balandžio 1 d. P. N. DIAMANDOUROS iškilmingai priesiekė Europos Teisingumo Teisme ir pradėjo eiti Europos ombudsmeno pareigas. Teismo pirmininkas Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS pasveikino naują ombudsmeną ir pagyrė jo darbą akademinėje, administracinėje ir ombudsmeno veiklos srityje.

Garbingai publikai skirtoje kalboje P. N. DIAMANDOUROS pabrėžė tris svarbiausius Europos ombudsmeno įsipareigojimus: pateisinti pirmojo Europos ombudsmeno J. SÖDERMAN lūkesčius, vadovauti Europos ombudsmeno institucijai istorinės ES plėtros metu, pasiekti piliečius, kad informuotų juos apie jų teises ir galimybes jomis pasinaudoti.

EUROPOS OMBUDSMENAS IŠKILMINGAI PRISIEKIA EUROPOS TEISINGUMO TEISME

N. Diamandouros Europos Teisingumo Teisme. Liuksemburgas, 2003 m. balandžio 1 d.

© Europos Bendrijų Teisingumo Teismas

Jean-Pierre Puissochet, Gil Carlos Rodríguez Iglesias ir Romain Schintgen iškilmingos Europos ombudsmeno priesaikos davimo Europos Teisingumo Teismui proga. Liuksemburgas, 2003 m. balandžio 1 d.

Ceremonijoje dalyvavo: Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininko pavaduotojas, EP narys Roy PERRY, Europos žmogaus teisių teismo pirmininko pavaduotojas Christos ROZAKIS, Prancūzijos ombudsmenas Bernard STASI, Ispanijos ombudsmenas Enrique MUGICA HERZOG, Švedijos ombudsmenė Kerstin ANDRÉ, Olandijos ombudsmenas Roel FERNHOUT, Belgijos federalinis ombudsmenas Pierre-Yves MONETTE ir Suomijos teisingumo kancleris Paavo NIKULA. Renginyje taip pat dalyvavo šie Europos ombudsmeno tarnybos darbuotojai: Ian HARDEN, João SANT'ANNA, Gerhard GRILL, Rosita AGNEW ir Ben HAGARD.

IV NACIONALINIŲ OMBUDSMENŲ IR PANAŠIŲ ES TARNYBŲ SEMINARAS

Prof. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo IV Nacionalinių ombudsmenų ir panašių ES tarnybų seminare, vykusiame Atėnuose (Vouliagmeni) balandžio 7 ir 8 dienomis. Seminarą „Ombudsmenai ir teisių apsauga Europos Sąjungoje“ bendrai surengė Europos ir Graikijos ombudsmenai. Anksčiau seminarai vyko Strasbūre (1996 m.), Paryžiuje (1999 m.) ir Briuselyje (2001 m.). Europos ombudsmeno tarnybos darbuotojai I. HARDEN, B. HAGARD ir O. VERHEECKE taip pat dalyvavo seminare.

Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano Gemelli, Airijos nacionalinis ombudsmenas Kevin Murphy, Graikijos nacionalinis ombudsmenas prof. Yorgos Kaminis ir Europos užimtumo ir socialinių reikalų komisarė Anna Diamantopoulou dalyvauja IV-ajame ES nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų seminare. Atėnai, Graikija, 2003 m. balandžio 7 d.

Graikijos Parlamento pirmininkas Apostolos KAKLAMANIS pradėjo atidarymo ceremoniją. Po jo kalbėjo Vidaus reikalų, viešojo administravimo ir decentralizacijos ministro pavaduotojas Stavros BENOS ir Europos Parlamento Peticijų komiteto pirmininkas Vitaliano GEMELLI.

Balandžio 7 d. rytiniame posėdyje, kuriam pirmininkavo naujai išrinktas Graikijos ombudsmenas prof. Yorgos KAMINIS, Europos Komisijos narė Anna DIAMANTOPOULOU, atsakinga už užimtumą ir socialinius klausimus, sakė kalbą „Socialinės teisės ES, laisvas ES gyventojų ir trečiųjų šalių piliečių judėjimas“. Šio renginio pranešėjas buvo Airijos nacionalinis ombudsmenas Kevin MURPHY.

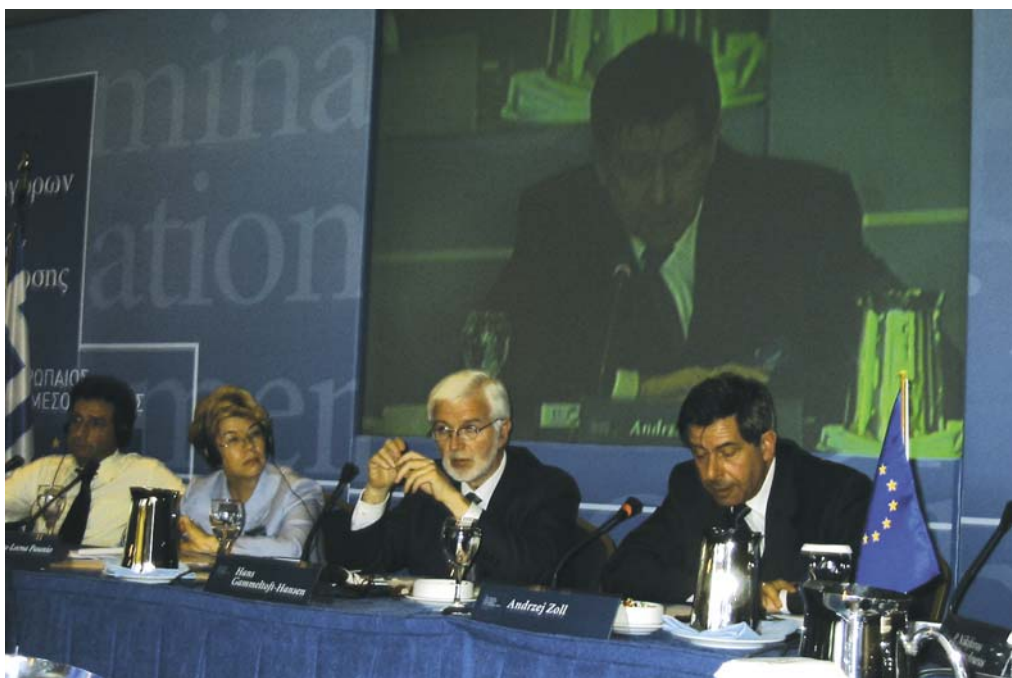
Vėliau surengto susitikimo prie pietų stalo metu kalbėjo Graikijos Ministras Pirmininkas Costas SIMITIS. Į šį renginį buvo pakviesti Graikijos žiniasklaidos atstovai.

© Graikijos ombudsmenas

Graikijos ministras pirmininkas Costas Simitis ir N. Diamandouros IV-ajame ES nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų seminare. Atėnai, Graikija, 2003 m. balandžio 7 d.

Popietinio posėdžio, kuriam pirmininkavo Danijos nacionalinis ombudsmenas Hans GAMMELTOFT-HANSEN, metu kalbėtasi tema „Užsieniečių teisės: leidimas įvažiuoti į šalį, leidimas gyventi ir dirbti, prieglobsčio teisė“. Posėdžiui pirmininkavo Lenkijos nacionalinis ombudsmenas prof. Andrzej ZOLL ir Suomijos nacionalinio ombudsmeno pranešėja Riitta-Leena PAUNIO.

Graikijos nacionalinis ombudsmenas Yorgos Kaminis, Suomijos Parlamento ombudsmenė Riitta-Leena Paunio, Danijos nacionalinis ombudsmenas Hans Gammeltoft-Hansen ir Lenkijos nacionalinis ombudsmenas prof. Andrzej Zoll IV-ajame ES nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų seminare. Atėnai, Graikija, 2003 m. balandžio 7 d.

Kitą dieną dalyviai diskutavo apie „Žmogaus ir mažumų teises“. Diskusiją atidarė Prancūzijos ombudsmenas Bernard STASI. Pagrindinę kalbą pasakė Europos Tarybos žmogaus teisių komisaras

Alvaro GIL-ROBLES, kalbėjęs apie romų tautinės mažumos teises ES valstybėse narėse ir valstybėse kandidatėse. Po jo kalbos vyko ilgos diskusijos. Šio renginio pranešėjas buvo Nyderlandų nacionalinis ombudsmenas Roel FERNHOUT.

Po diskusijų buvo priimta nacionalinių ombudsmenų ir panašių tarnybų rezoliucija. Naujai išrinktas Europos ombudsmenas prof. P. N. DIAMANDOUROS ir Graikijos ombudsmenas vėliau surengė bendrą spaudos konferenciją.

Seminaras baigėsi posėdžiu, kuriame buvo priimtos bendros išvados ir įvairių posėdžių pranešėjai pristatė savo pranešimus. Šiam posėdžiui pirmininkavo Europos ombudsmenas.

ATVIRŲ DURŲ DIENOS

Briuselis

Gegužės 3 d. Ombudsmeno tarnyba dalyvavo atvirų durų dienoje, kurią surengė Europos institucijos Briuselyje. Ombudsmeno standas buvo įrengtas Europos Parlamente. Europos ombudsmeno tarnybai visą dieną atstovavo jos darbuotojai. Informacija apie ombudsmeno veiklą buvo platinama 24 kalbomis. Prie stendo buvo surengtas konkursas, kurio metu dalyviai žodžius „Europos ombudsmenas“ turėjo rasti šešiomis skirtingomis kalbomis. Šią dieną Parlamente lankėsi 12 000 žmonių.

Piliečiai lanko Ombudsmeno standą per atvirų durų dieną Briuselyje, Belgijoje (2003 m. gegužės 3 d.) ir Strasbūre, Prancūzijoje (2003 m. gegužės 8 d.).

Strasbūras

Gegužės 8 ir 9 d. Ombudsmeno tarnyba dalyvavo atvirų durų dienose, kurias Strasbūre rengė Europos Parlamentas. P. N. DIAMANDOUROS drauge su Europos Parlamento pirmininku Pat COX ir Europos Parlamento nare Pervenche BERES dalyvavo viešoje videokonferencijoje. Informacinė medžiaga apie ombudsmeno veiklą buvo platinama 24 kalbomis. Prie stendo buvo surengtas konkursas, kurio metu dalyviai žodžius „Europos ombudsmenas“ turėjo rasti šešiomis skirtingomis kalbomis. Tarnybos darbuotojai visą dieną atsakinėjo į lankytojų klausimus. 15 000 žmonių lankėsi Parlamente per atvirų durų dienas.

2002 M. METINIS PRANEŠIMAS

2002 m. Europos ombudsmeno metinis pranešimas buvo pristatytas Europos Parlamentui Strasbūre vykusio plenarinio posėdžio metu 2003 m. rugsėjo 25 dieną. Prieš žodį suteikdamas P. N. DIAMANDOUROS, posėdžiui pirmininkaujantis pirmininko pavaduotojas Renzo IMBENI

pasveikino buvusį Europos ombudsmeną J. SÖDERMAN, užėmusį savo vietą oficialiojoje galerijoje.

Kalbėdamas P. N. DIAMANDOUROS išreiškė pagarbą J. SÖDERMAN, įsteigusiam veiksmingą ir gerai žinomą instituciją. Jis taip pat pabrėžė gausius J. SÖDERMAN pasiekimus Europos gyventojų naudai ir svarbią jo paramą Konventui, parengusiam Pagrindinių teisių chartijos projektą, ir Europos Konventui. P. N. DIAMANDOUROS išsipareigojo tęsti savo pirmtako pradėtą darbą ir artimai bendradarbiauti su nacionaliniais ir regioniniais ombudsmenais ne tik dabartinėse valstybėse narėse, bet ir valstybėse kandidatėse. Baigdamas jis padėkojo Lord STOCKTON už parengtą pranešimą ir Peticijų komitetui už jo paramą bei paskatinimą. Jis taip pat išreiškė padėką Europos Parlamento pirmininkui ir Komisijos narei L. DE PALACIO už jų parodytą geranoriškumą.

Kalbėdamas Peticijų komiteto vardu EARL OF STOCKTON pristatė savo pranešimą dėl Ombudsmeno metinio pranešimo ir pasveikino ombudsmeną bei jo darbuotojus, sėkmingai dirbusius 2002 metais. ELP-ED frakcijos vardu kalbėjęs EP narys Vitaliano GEMELLI, ELDR frakcijos vardu kalbėjusi EP narė Astrid THORS, Žaliųjų ir Europos laisvojo aljanso ir Loyola DE PALACIO vardu kalbėjęs EP narys Jan DHAENE taip pat išreiškė pagarbą ombudsmeno darbui ir pasiekimams.

6.2 KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI

BELGIJA

Briuselis

Sausio 28 d. Olivier VERHEECKE dalyvavo seminare „Bendradarbiavimo formos išsiplėtusioje ES“, kurį bendrai surengė Belgijos nacionalinis bankas ir Karališkasis tarptautinių santykių institutas (KTSI). Konferenciją, kuriai pirmininkavo KTSI pirmininkas Viscount Etienne DAVIGNON, atidarė Belgijos ministro pirmininko pavaduotojas ir užsienio reikalų ministras Louis MICHEL. Pirmojoje konferencijos dalyje, kurios metu buvo kalbėtasi apie bendradarbiavimą antrojo ir trečiojo ES ramsčio srityse, kalbėjo EB Pirmosios instancijos teismo teisėjas prof. Koen LENAERTS, Europos Komisijos narys Antonio VITORINO ir Europos Parlamento atstovas Konvente, EP narys Alain LAMASSOURE.

Antros konferencijos dalies tema buvo „Ekonominis ir socialinis valdymas išsiplėtusioje Europos pinigų sąjungoje“. Jos metu kalbėjo prof. Franklin DEHOUSSE, Belgijos finansų ministras Didier REYNDEERS, Belgijos socialinių reikalų ir pensijų ministras Frank VANDENBROUCKE, Europos Konvento prezidiumo narys ir EP narys Klaus HÄNSCH bei buvęs Belgijos Ministras Pirmininkas ir Konvento pirmininko pavaduotojas Jean-Luc DEHAENE. Baigiamasis žodis buvo suteiktas Belgijos ministrui pirmininkui Guy VERHOFSTADT.

Sausio 21 d. J. SÖDERMAN skaitė paskaitą „Will there be a Citizen's Europe?“ („Ar sukursime Europą piliečiui?“) Žemutinės Saksonijos atstovybėje prie Europos Sąjungos. Išanginis žodis buvo suteiktas ministrui dr. Rainer LITTEN iš Žemutinės Saksonijos žemės Teisingumo ministerijos. J. SÖDERMAN lydėjo Vicky KLOPPENBURG, Rosita AGNEW ir Ben HAGARD.

Vasario 21 d. Team Europe, Europos informacijos punktams ir Carrefours skirtame bendrame aukštesnio lygio seminare Olivier VERHEECKE skaitė paskaitą „Ombudsmeno vaidmuo išsiplėtusioje Sąjungoje“. Seminarą „Enlargement after Copenhagen: from 15 to 25 and beyond“ („Plėtra po Kopenhagos: nuo 15 iki 25 ir toliau“) surengė Komisijos Spaudos ir ryšių GD.

Vasario 25 d. J. SÖDERMAN dalyvavo seminare „Konventas ir ES Pagrindinių teisių chartija“, kurį Briuselyje Residence Palace surengė Europos politikos centras. Pagrindinė diskusijų tema buvo įvairios galimybės Pagrindinių teisių chartiją įtraukti į būsimą Konstitucinę sutartį.

Seminarui pirmininkavo Europos politikos centro vykdomosios valdybos pirmininkas Hywel Ceri JONES, kuris oficialiai paskelbė diskusijų pradžią. Jacob SÖDERMAN pasakė kalbą „Konventas, chartija ir piliečių teisių apsaugos priemonės“, kurioje jis pabrėžė, kaip svarbu yra Konstitucinėje sutartyje numatyti įvairias priemones, kuriomis piliečiai gali naudotis tais atvejais, kai yra pažeidžiamos jų, kaip Bendrijos piliečių, teisės. Seminaro metu taip pat kalbėjo Panthéon Assas-Paris II universiteto Europos teisės centro direktorė Jacqueline DUTHEIL DE LA ROCHERE ir už teisingumą bei vidaus reikalus atsakingas Europos Komisijos narys, Europos Konvento Chartijos darbo grupės pirmininkas Antonio VITORINO.

Kovo 6 d. Gerhard GRILL dalyvavo simpoziume „Auf dem Weg zu einem europäischen Verwaltungsraum“ („Europos administracinės erdvės link“), kurį surengė Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften Speyer bendradarbiaudama su Reinlando-Pfalco žemės atstovybe Briuselyje. Simpoziumas vyko atstovybės patalpose Briuselyje. G. GRILL kalbėjo apie teisę į gerą administravimą ir Europos Tinkamo administravimo kodeksą. Vėliau pasisakė Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften rektorius prof. dr. Hermann HILL ir Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften profesorius dr. Karl-Peter SOMMERMANN. Renginyje dalyvavo apie 70 dalyvių.

Suprasti Europą – ES piliečių teisė žinoti

Balandžio 3 d. P. N. DIAMANDOUROS sakė kalbą konferencijoje, kurią organizavo „Europos draugai“, Europos piliečių iniciatyvos tarnyba, Europos Komisija ir Europos Parlamentas. Konferencijoje dalyvavo apie 250 žmonių: ES institucijų pareigūnai ir valstybinio bei privataus sektoriaus atstovai iš valstybių narių. Renginyje taip pat dalyvavo Ian HARDEN ir Rosita AGNEW iš Ombudsmeno tarnybos. Seminarą sudarė trys posėdžiai: „Siekiant pernelyg didelio informacijos kiekio ir ryšių priemonių stygiaus pusiausvyros“, „Ar plačiau informuodami visuomenę apie ES politiką galėtume išspręsti demokratijos trūkumo klausimą?“ ir „Kas ES informacinėse kampanijose leistina, o kas ne?“. Pirmo posėdžio metu P. N. DIAMANDOUROS pasisakė, pabrėždamas, kad piliečiams būtina teikti tikslingą informaciją, pavyzdžiui, informuoti juos apie jų teises ir galimybes jomis pasinaudoti. Jis pabrėžė, kad Europos ombudsmenas atlieka svarbų vaidmenį šioje srityje ir turėtų bendradarbiauti su analogiškas pareigas einančiais nacionaliniais pareigūnais, NVO ir žiniasklaida, siekiant, kad piliečiai geriau išmanytų savo teises.

Metinė Europos aplinkos biuro konferencija

Ian HARDEN dalyvavo viešojoje diskusijoje dėl Europos Konstitucijos projekto metinėje Europos aplinkos biuro konferencijoje, kuri spalio 16 d. vyko Briuselyje. Pagrindinė konferencijos pranešėja buvo Komisijos narė Margot WALLSTRÖM. Diskusijoje taip pat dalyvavo Europos Parlamento narys Andrew DUFF ir Švedijos aplinkos ministras Krister NILSSON.

Europos Sąjungos komitetas ryšiams su Didžiosios Britanijos prekybos rūmais

Gruodžio 2 d. P. N. DIAMANDOUROS sakė kalbą „Ombudsmenas XXI amžiuje – tikslai ir siekiai“ susitikime prie pietų stalo, kurį surengė Europos Sąjungos komitetas ryšiams su Didžiosios Britanijos prekybos rūmais Belgijoje. Susitikime dalyvavo maždaug 15 teisinių firmų, Europos Sąjungos klausimais konsultuojančių firmų, Europos informacijos tarnybų, politinių strateginių kompanijų ir asociacijų atstovų. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Elodie BELFY.

Europos piliečių konsultacinių tarnybų forumas

Gruodžio 5 d. Europos ombudsmenas sakė pagrindinę kalbą Europos piliečių konsultacinių tarnybų forume Briuselyje. P. N. DIAMANDOUROS savo kalboje „Piliečių teisės, žalos atlyginimo priemonės ir ombudsmenas“, kalbėjo apie Sąjungos piliečių teises ir priemones joms ginti. Vėliau ombudsmenas atsakė į susirinkusiųjų klausimus ne tik dėl teisiškai įpareigojančios Pagrindinių

teisių chartijos reikšmės, bet ir dėl jo institucijos ateities. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo jo tarnybos atstovė spaudai Rosita AGNEW, taip pat dalyvavusi dvi dienas trukusiame forume.

VOKIETIJA

Badenas-Viurtembergas

Vasario 11–12 d. J. SÖDERMAN lankėsi Badene-Viurtemberge. Jį lydėjo vyriausias Europos ombudsmeno tarnybos teisininkas Gerhard Grill.

Vasario 11 d. popietę ombudsmeną Tiubingeno universitete priėmė teisės fakulteto dekanas profesorius dr. Martin NETTESHEIM, profesorius dr. Hans-Ludwig GÜNTHER ir universiteto rektorius profesorius dr. Eberhard SCHAICH. Ombudsmenas supažindino Tiubingeno universiteto profesorius, studentus ir mokslininkus su savo veikla. Po jo kalbos vyko gyva diskusija.

Vasario 12 d. Europos ombudsmenas savo veiklą pristatė Badeno-Viurtembergo Landtago Peticijų komiteto nariams jų nuolatinio posėdžio metu ir atsakė į komiteto narių klausimus. Vėliau komiteto pirmininkas dr. Jörg DÖPPER drauge su ombudsmenu atvyko pas Landtago pirmininko pavaduotoją Christa VOSSSCHULTE. Landtagas išleido pranešimą spaudai apie Europos ombudsmeno vizitą (Nr. 10/2003, 2003 m. vasario 12 d.).

Po pietų ombudsmenas lankėsi Badeno-Viurtembergo žemės sostinėje esančiame „Europos centre“, kur jį priėmė vizitą rengęs Niels BUNJES. Ombudsmenas kalbėjosi su Stuttgarter Zeitung žurnalistais. Vėliau „Europos centre“ su savo darbu jis supažindino susirinkusius ekspertus ir suinteresuotus institucijų, grupių bei asociacijų atstovus. Paskaitą pradėjo Štutgarto vadybos ir technologijos instituto profesorius dr. Hans TÜMMERS. Po jos įvyko gyva diskusija, po kurios ombudsmenas grįžo į Strasbūrą.

Speyer

Kovo 31 d., pirmą IV Europa-Forum Speyer dieną, Gerhard GRILL skaitė įžanginę paskaitą apie teisę į tinkamą administravimą Europoje. Paulina TALLROTH, profesorius dr. David CAPITANT ir profesorius dr. Ricardo GARCÍA MACHO kalbėjo ta pačia tema apie situaciją ju šalyse (Suomijoje, Prancūzijoje ir Ispanijoje). Šį forumą rengė Speyer esančios Deutsche Hochschule für Verwaltungs wissenschaften profesorius dr. Siegfried MAGIERA ir profesorius dr. Karl-Peter SOMMERMANN. Renginyje dalyvavo apie 60 valstybės tarnautojų ir kitų pareigūnų iš visos Vokietijos.

PRANCŪZIJA

Strasbūras

Vasario 13 d. J. SÖDERMAN dalyvavo susitikime prie pietų stalo, į kurį jį pakvietė Strasbūro merė Fabienne KELLER. Ji atsisveikino su 2003 m. balandžio mėnesį iš ES ombudsmeno pareigų pasitraukiančiu J. SÖDERMAN ir pasveikino naujai išrinktą Europos ombudsmeną Nikiforos DIAMANDOUROS, į Strasbūrą atvykusį darbo vizito.

Gegužės 27 d. Europos ombudsmeno tarnyboje lankėsi Kanados regiono Kvebeko ombudsmeno pavaduotoja Lucie LAVOIE. Jie aptarė pasiruošimą 2004 m. rugsėjo mėnesį Kvebeke įvyksiančiai VIII Tarptautinei ombudsmeno instituto konferencijai.

Rugsėjo 22 d. Turkijos nuolatinis atstovas prie Europos Sąjungos ambasadorius Oguz DEMILRAP lankėsi Europos ombudsmeno tarnyboje Strasbūre. Susitikimo metu buvo aptarti įvairūs klausimai, o taip pat galimybė įkurti ombudsmeno instituciją Turkijoje.

Spalio 21 d. P. N. DIAMANDOUROS pasakė kalbą Europos Parlamento Kangaroo Group susitikimo prie pusryčių stalo metu. Į susitikimą P. N. DIAMANDOUROS pakvietė Kangaroo

Group (parlamentinės laisvo judėjimo siekiančios grupės) pirmininkas Europos Parlamento narys Karl VON WOGAU.

Susitikimo pirmininkas EARL OF STOCKTON pristatė P. N. DIAMANDOUROS, kuris kalbėjo ombudsmeno vaidmenį, ginant piliečių teises demokratinėse valstybėse. Susitikime prie pusryčių stalo dalyvavo daugiau nei 50 Europos Parlamento narių, Europos pareigūnų, žurnalistų ir pramonės bei prekybos įmonių atstovų.

Lapkričio 28 d. P. N. DIAMANDOUROS Institut d'Etudes Politiques de Strasbourg (Strasbūro politinių mokslų instituto) studentams skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno vaidmenį, ginant piliečių teises.

Europos Taryba – seminaras apie ryšius su žiniasklaida

Gegužės 12–13 d. Rosita AGNEW dalyvavo seminare apie ryšius su žiniasklaida, kurį Strasbūre surengė Europos Taryba.

Apie penkiolika Tarybos darbuotojų dalyvavo seminare, kurį vedė du Tarybos Atstovų ir spaudos skyriaus nariai: buvęs BBC žurnalistas Alun DRAKE ir buvęs JK radijo stoties ir spaudos žurnalistas Cathy BURTON. Seminaro tikslas buvo tobulinti Tarybos ekspertų, kasdieniniame darbe vis dažniau susiduriančių su žurnalistais, įgūdžius. Seminaro metu buvo siekiama dalyviams geriau nušviesti žiniasklaidos darbo metodus ir ugdyti ryšiams su žiniasklaida būtinus įgūdžius. Dalyviai surengė radijo ir televizijos interviu. Jie taip pat buvo konsultuojami apie tai, kaip galėtų tobulinti savo įgūdžius.

Europos Taryba – susitikimas su ES ir valstybių kandidačių ambasadoriais

Gegužės 28 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su ES ir valstybių kandidačių nuolatiniiais atstovais prie Europos Tarybos. Jis buvo pakviestas kalbėti susitikime, kurį rengė nuolatinis Graikijos atstovas prie Europos Tarybos, ambasadorius Athanassios THEODORACOPOULOS.

P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo įvairiomis temomis: apie demokratiją ir žmogaus teises, Europos Konventą bei ombudsmeno vaidmenį. Po jo kalbos dalyviai gyvai diskutavo apie skaidrumą, demokratiją ir žmogaus teises.

Paryžius

Birželio 5 d. I. HARDEN Europos Tarybos teisinių reikalų ir žmogaus teisių komiteto Paryžiuje surengto oficialaus pokalbio „Ombudsmeno institucija“ dalyvius supažindino su ombudsmeno įsipareigojimais, susijusiais su žmogaus teisėmis.

Epernay

Spalio 25 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo konferencijos „Entretiens européens d'Epernay“ metu. P. N. DIAMANDOUROS į konferenciją pakvietė Prancūzijos ombudsmenas ir konferencijos „Entretiens européens d'Epernay“ pirmininkas Bernard STASI. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo apie „Europos ombudsmeną ir piliečius rytojaus Europoje“ (Le Médiateur européen et les citoyens dans l'Europe de demain).

ŠVEDIJA

Stokholmas

Kovo 3–4 d. J. SÖDERMAN lankėsi Stokholme. Jį lydėjo jo padėjėjas Juan MALLEA.

Kovo 3 d. J. SÖDERMAN buvo pakviestas dalyvauti dalykiniame susitikime vyriausybės kanceliarijoje. Jame dalyvavo: Olle ABRAHAMSSON, Carl Henrik EHRENKRONA, Bosse HEDBERG, Henrik JERMSTEN, Helena JÄDERBLOM, Kristina SVAHN STARRSJÖ, Kenneth

NORDLANDER, o taip pat Europos Parlamento informacijos biuro vadovas Christian ANDERSSON ir Komisijos biuro Stokholme vadovas Hans ALLDÉN.

Kovo 4 d. rytą J. SÖDERMAN, lydintas Hans ALLDÉN, Švedijos teisingumo ministerijoje susitiko su ministru Dan ELIASSON.

Vėliau su Europos ombudsmeno tarnybos veikla jis supažindino Švedijos Parlamento Konstitucinių reikalų komiteto (pirmininkas – Gunnar HÖKMARK), ES reikalų komiteto (pirmininkė – Inger SEGELSTRÖM) ir Užsienio reikalų komiteto (pirmininkas – Berndt EKHOLM) narius. Susitikimas vyko Švedijos parlamento posėdžių salėje.

Kovo 4 d. popietę J. SÖDERMAN dalyvavo Stokholmo universiteto salėje Aula Magna rengtame simpoziume „Europa – piliečiams ar politikams?“. Jame taip pat dalyvavo profesorius Tommy MÖLLER, Göran MAGNUSSON, Göran LENNMARKER ir Kenneth KVIST. Europos Parlamento informacijos biuro ir Europos politinių mokslų instituto Stokholme (EPMIS) bendrai organizuotam renginiui pirmininkavo žurnalistas Ylva NILSSON. Po Europos ombudsmeno paskaitos studentai galėjo teikti klausimus.

ITALIJA

Florencija

Birželio 12–16 d. Europos ombudsmenas dalyvavo įvairiuose susitikimuose Florencijoje. P. N. DIAMANDOUROS į visus renginius lydėjo jo tarnybos darbuotoja Ida PALUMBO.

Birželio 12 d. P. N. DIAMANDOUROS Florencijoje priėmė Toskanos regioninis ombudsmenas ir Italijos regioninių ombudsmenų bendradarbiavimo koordinatorius Romano FANTAPPIE. Vakare R. FANTAPPIE su P. N. DIAMANDOUROS susitiko prie pietu stalo. Susitikime taip pat dalyvavo regioninio ombudsmeno tarnybos vadovas ir jos darbuotojai.

Birželio 13 d. rytą Europos ombudsmenas dalyvavo susitikimuose su vietinės ir regioninės valdžios institucijomis. Jis susitiko su miesto tarybos pirmininku dr. Alberto BRASCA, Florencijos ombudsmenu dr. Francesco LOCOCCILO ir regioninės tarybos pirmininku Riccardo NENCINI.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo susitikime su keliais Italijos regioniniais ir vietiniais ombudsmenais. Jo metu P. N. DIAMANDOUROS paaiškino Europos ombudsmeno tarnybos darbo metodus ir bendrais bruožais apibūdino svarbiausias savo veiklos sritis. Vėliau jis atsakė į dalyvių klausimus.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Kiorber fondo surengto 126-ojo Bergedorf Round Table dalyviais. Vakare jis dalyvavo fondo surengtame susitikime prie pietų stalo.

Birželio 14–15 d. ombudsmenas dalyvavo San Domenico di Fiesole Villa la Fonte vykusiame apskritojo stalo diskusijoje. Diskusijos, kuriai pirmininkavo dr. Richard von WEIZSÄCKER, metu buvo kalbėtasi apie demokratijos ateitį Europoje. Buvo numatyti trys diskusijų ciklai. Pirmame diskusijų cikle buvo kalbama apie istorinę ir politinę demokratinės valdžios raidą Europoje, jos regioninėje ir struktūrinėje įvairovėje. Antro diskusijų ciklo metu, diskutuota apie krizes, reformų įgyvendinimą ir priemones, kuriomis būtų galima atnaujinti demokratiją valstybėse. Trečio diskusijų ciklo metu buvo kalbėtasi apie Europos Sąjungos ateities planus, o taip pat viršnacionalinės demokratijos galimybes ir ribas.

Birželio 16 d. P. N. DIAMANDOUROS surengė dvišalį susitikimą su Florencijoje esančio Europos universiteto instituto prezidentu prof. Yves MÈNY.

AIRIJA

Liepos 11 d. P. N. DIAMANDOUROS Dubline esančiame Europos reikalų institute sakė kalbą „Ombudsmeno vaidmuo, taikant Pagrindinių teisių chartiją“. Vėliau kalbėjo naujai paskirta Airijos

nacionalinė ombudsmenė Emily O'REILLY. Pirmoje savo oficialioje kalboje į ombudsmeno postą paskirta E. O'REILLY kalbėjo apie teisę į tinkamą administravimą, teisę susipažinti su dokumentais ir ombudsmeno pareigas Airijoje.

Vėliau Olivier VERHEECKE ir Rosita AGNEW lydima P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Airijos Parlamento pirmininku dr. Rory O'HANLON, kuris taip pat yra Valstybės tarnybos komisijos pirmininkas. Po susitikimo P. N. DIAMANDOUROS buvo parodytas Airijos Parlamento pastatas.

SUOMIJA

Rugsėjo 6–10 d. Europos ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS, tęsdamas savo informacinius vizitus į Europos Sąjungos valstybes nares ir valstybes kandidates, dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose Suomijoje. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Benita BROMS ir Ben HAGARD.

N. Diamandouros, Riitta Nikula, Suomijos teisingumo kancleris Paavo Nikula ir Magda Diamandouros.
Helsinkis, Suomija, 2003 m. rugsėjo 6 d.

Rugsėjo 6 d. P. N. DIAMANDOUROS prie pietų stalo susitiko su Suomijos teisingumo kancleriu Paavo NIKULA ir jo žmona Riitta NIKULA. Susitikimo metu dalyviai kalbėjosi apie parlamento ombudsmeno ir Suomijos teisingumo kanclerio kompetencijos sritis, darbo ryšius tarp šių dviejų tarnybų ir jų vaidmenį, sprendžiant ES klausimus.

Rugsėjo 7 d. P. N. DIAMANDOUROS su žmona dieną praleido drauge su pirmuoju Europos ombudsmenu Jacob SÖDERMAN ir jo žmona Raija SÖDERMAN. Jie lankėsi Suomijos vakarinėje pakrantėje esančiame istoriniame mieste Ekenäs ir jį supančiose apylinkėse.

Rugsėjo 8 d. P. N. DIAMANDOUROS atvyko pas Suomijos teisingumo kanclerio pavaduotoją Jaakko JONKKA. J. JONKKA ir susitikime dalyvaujantys Kanclerio tarnybos darbuotojai ombudsmeną supažindino su teisingumo kanclerio darbu.

Po susitikimo su teisingumo kanclerio pavaduotoju P. N. DIAMANDOUROS Teisingumo kanclerio tarnybos darbuotojams sakė kalbą apie Europos ombudsmeno veiklą. Vėliau vyko klausimų ir atsakymų valanda, kurios metu buvo aptarti bendros svarbos klausimai.

Po jos P. N. DIAMANDOUROS prie pietų stalo susitiko su Europos Parlamento nariais iš Suomijos Ulpu IIVARI, Eija-Riitta KORHOLA ir Matti WUORI. Susitikimą rengė ir į jį kvietė

Europos Parlamento informacijos biuro Helsinkyje vadovas Renny JOKELIN. Susitikimo metu dalyviai kalbėjosi apie Europos ombudsmeno informacinius vizitus į ES valstybes kandidates, bendradarbiavimą su nacionaliniais ombudsmenais ir jo požiūrį į Konstitucinės sutarties projektą.

Po susitikimo su Europos Parlamento nariais P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Suomijos Aukščiausiojo teismo pirmininku ir buvusiu Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teisėju Leif SEVÓN. Susitikimo metu kalbėtasi apie informacinius vizitus į valstybes kandidates, bendradarbiavimą su nacionaliniais ombudsmenais ir ombudsmenų bei panašių tarnybų plėtrą Europos Sąjungos valstybėse kandidatėse.

Suomijos Parlamento ombudsmenė Riitta-Leena Paunio, N. Diamandouros ir Suomijos Parlamento pirmininkas Paavo Lipponen. Helsinkis, Suomija, 2003 m. rugsėjo 10 d.

Rugsėjo 9 d. rytą P. N. DIAMANDOUROS lankėsi Suomijos parlamento ombudsmeno tarnyboje. Vizito pradžioje ji susitiko su Parlamento ombudsmene Riitta-Leena PAUNIO, jos pavaduotojais Ikka RAUTIO ir Petri JÄÄSKELÄINEN bei ryšių palaikymo pareigūne Riitta LÄNSISYRJÄ. R. PAUNIO apibūdino parlamento ombudsmeno veiklą ir paaiškino, kaip jos tarnyboje yra skirstomos užduotys. Susitikimo metu kalbėtasi apie parlamento ombudsmeno nagrinėtus skundus, susijusius su Bendrijos teisės aktais.

Po susitikimo su parlamento ombudsmenu P. N. DIAMANDOUROS parlamento ombudsmeno tarnybos darbuotojams sakė kalbą apie Europos ombudsmeno darbą. Jis paaiškino Europos ombudsmeno tarnybos darbo metodus ir bendrais bruožais apibūdino svarbiausias savo veiklos sritis. Vėliau vyko klausimų ir atsakymų valanda, kurios metu buvo aptarti bendros svarbos klausimai.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos Komisijos atstovybės Suomijoje vadovu Timo MÄKELÄ. Susitikimo metu kalbėtasi apie Komisijos atstovybės veiklą, galimybę susipažinti su dokumentais, tinklą „SOLVIT“ ir sistemą „EUROJUS“. Susitikimo pabaigoje P. N. DIAMANDOUROS buvo trumpai supažindintas su Suomijos „EUROJUS“ teisininku Juri KAINULAINEN.

Vakare R. PAUNIO surengė susitikimą prie pietų stalo P. N. DIAMANDOUROS ir jo žmonos garbei. Susitikime dalyvavo: pirmasis Europos ombudsmenas Jacob SÖDERMAN su žmona Raija SÖDERMAN, Aukščiausiojo Teismo pirmininkas Leif SEVÓN, Aukščiausiojo Administracinio Teismo pirmininkas Pekka HALLBERG, Teisingumo ministerijos kanclerė Kirsti RISSANEN, Suomijos Parlamento generalinis sekretorius Seppo TIITINEN, Turku universiteto Jean Monnet

centro vadovas prof. Esko ANTOLA ir parlamento ombudsmeno pavaduotojai Ikka RAUTIO ir Petri JÄÄSKELÄINEN.

Rugsėjo 10 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Suomijos Parlamento pirmininku Paavo LIPPONEN. Parlamento ombudsmenė Riitta-Leena PAUNIO taip pat dalyvavo susitikime.

N. Diamandouros ir Suomijos ministras pirmininkas Matti Vanhanen.
Helsinkis, Suomija, 2003 m. rugsėjo 10 d.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Suomijos Ministru Pirmininku Matti VANHANEN. P. N. DIAMANDOUROS Ministrą pirmininką supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir pristatė savo pasiūlymus tobulinti Konstitucinės sutarties projektą.

P. N. DIAMANDOUROS dalykinių pietų susitiko su Helsinkio universiteto politikos mokslų katedros Europos studijų centro mokslinių tyrimų direktore Teija TIILIKAINEN. Jie tarėsi, kaip Europos studijų centrai, bendradarbiaudami ar dirbdami savarankiškai, galėtų rengti kursus apie demokratinę atskaitomybę, o konkrečiai kalbėjosi apie galimybes bendradarbiauti su Europos ombudsmenu.

Po susitikimo su T. TIILIKAINEN ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS Europos studijų centre skaitė viešą paskaitą „Piliečių teisės, žalos atlyginimo priemonės ir Europos ombudsmenas“. Paskaitos klausėsi daugiau nei 50 įvairiausių klausytojų: Helsinkio universiteto studentai, nevalstybinių organizacijų atstovai ir Suomijos ministerijų pareigūnai, piliečius konsultuojantys Europos Sąjungos klausimais.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

Seminaras „University College“ Londone

Rugsėjo 9 d. I. HARDEN University College Konstitucinės teisės skyriuje Londone surengė seminarą apie galimybes visuomenei susipažinti su ES institucijų informacija ir dokumentais. Seminarui pirmininkavo Hull'o universiteto profesorius Patrick BIRKINSHAW, o jame dalyvavo Konstitucinės teisės skyriaus direktorius prof. Robert HAZELL.

Londonas

Lapkričio 23–24 d. Europos ombudsmenas dalyvavo įvairiuose susitikimuose ir paskaitose Londone.

Lapkričio 23 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Londono miesto universiteto lyginamųjų socialinių tyrimų centro direktoriumi prof. Roger JOWELL, norėdamas su juo pasikalbėti apie tai, kaip būtų galima iširti, ar vartotojai yra patenkinti Europos ombudsmeno darbu.

Lapkričio 24 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmene Ann ABRAHAM, parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmenės pavaduotoja Trish LONGDON ir Komisijos vietinei administracijai (Anglija) generaliniu direktoriumi bei vietinės valdžios ombudsmenu Tony REDMOND. Susitikimo dalyviai kalbėjosi apie parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmeno atliekamo vaidmenį Jungtinėje Karalystėje ir ombudsmeno tarnybų bendradarbiavimą.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmeno tarnybos darbuotojams sakė kalbą apie Europos ombudsmeno darbą. Jis paaiškino Europos ombudsmeno tarnybos darbo metodus ir bendrais bruožais apibūdino svarbiausias savo veiklos sritis. Vėliau vyko klausimų ir atsakymų valanda, kurios metu buvo aptarti bendros svarbos klausimai. Vėliau P. N. DIAMANDOUROS susitiko su buvusiu parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmenu seru Michael BUCKLEY.

Po susitikimo su Londone esančio Atėnų koledžo Senovės graikų centro tarybos nariais P. N. DIAMANDOUROS vizitą baigė pažangiausiems 2003 m. Atėnų koledžo absolventams skaityta paskaita „Ombudsmenas kaip atskaitomybės priemonė šiuolaikinėje demokratijoje“. Po paskaitos įvyko priėmimas.

ESTIJA

Talinas

Nuo ketvirtadienio, rugsėjo 11 d., iki penktadienio, rugsėjo 12 d., Europos ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS, tęsdamas savo informacinius vizitus į Europos Sąjungos valstybes nares ir valstybes kandidates, dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose Estijoje. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Benita BROMS ir Ben HAGARD.

2003 m. rugsėjo 11 d. rytą P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Estijos teisės kancleriu Allar JÕKS ir Teisės kanclerio tarnybos direktore Egle KÄÄRATS. A. JÕKS ir E. KÄÄRATS supažindino su teisės kanclerio darbu. Susitikimo metu kalbėtasi apie tęsiamus Europos ombudsmeno informacinius vizitus, ombudsmenų ir panašių tarnybų Europoje bendradarbiavimą, kalbų įvairovę Europos ombudsmeno tarnyboje ir ES plėtros įtaką Europos ombudsmeno tarnybai.

Po susitikimo su A. JÕKS Europos ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Estijos ministru pirmininku Juhan PARTS. Susitikime taip pat dalyvavo teisės kancleris A. JÕKS. Ministras pirmininkas pareiškė, kad Estijos piliečiai itin domisi savo, kaip Estijos piliečių bei būsimų ES gyventojų, teisėmis. P. N. DIAMANDOUROS ministrą pirmininką supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Susitikimo metu kalbėtasi apie kitą savaitgalį turėjusį įvykti referendumą dėl Estijos narystės ES, Pagrindinių teisių chartiją ir du Europos ombudsmeno pasiūlymus tobulinti Konstitucinės sutarties projektą.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Estijos Prezidentu Arnold RÜÜTEL. Susitikime taip pat dalyvavo teisės kancleris A. JÕKS. P. N. DIAMANDOUROS Prezidentą supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Prezidentas kalbėjo apie įvairius uždavinius, kuriuos ateityje teks įgyvendinti Estijai, ir pasidalijo savo mintimis apie ateitį. P. N. DIAMANDOUROS pristatė savo pasiūlymus tobulinti Konstitucinės sutarties projektą.

Penktadienio, rugsėjo 12 d., rytą P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos Komisijos delegacijos Estijoje vadovu John KJAER. Susitikimo metu kalbėtasi apie tęsimus Europos ombudsmeno informacinius vizitus, veiksmingiausias visuomenės informavimo priemones ES valstybėse kandidatėse ir jose esančių Europos Komisijos delegacijų tuometinę struktūrą ir jos pokyčius ateityje.

N. Diamandouros ir Estijos ministras pirmininkas Juhan Parts. & N. Diamandouros ir Estijos Prezidentas Arnold Rüütel. Talinas, Estija, 2003 m. rugsėjo 11 d.

Penktadienį per pietus P. N. DIAMANDOUROS Nacionalinėje Estijos bibliotekoje skaitė viešą paskaitą „Demokratija, atskaitomybė ir ombudsmeno institucija“. Paskaitos klausėsi daugiau nei 130 įvairiausių klausytojų: Talino universiteto studentai, nevalstybinių organizacijų atstovai, Estijos ministerijų pareigūnai ir referendumo dėl Estijos narystės ES aktyvūs rėmėjai ir priešininkai.

N. Diamandouros, Benita Broms, Estijos teisės kancleris Allar Jõks ir Teisės kanclerio biuro direktorė Eglė Käärats. Talinas, Estija, 2003 m. rugsėjo 11 d.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS Teisės kanclerio tarnybos darbuotojams sakė kalbą apie Europos ombudsmeno veiklą. Jis paaiškino Europos ombudsmeno tarnybos darbo metodus ir bendrais bruožais apibūdino svarbiausias savo veiklos sritis. Vėliau vyko klausimų ir atsakymų valanda, kurios metu buvo aptarti bendros svarbos klausimai.

ISPANIJA

Rugsėjo 18 d. P. N. DIAMANDOUROS lankėsi Barselonoje, siekdamas kuo daugiau Europos Sąjungos piliečių supažindinti su savo institucija.

P. N. DIAMANDOUROS susitiko su regioniniu Katalonijos ombudsmenu A. CAÑELLAS. Jie tauresi, kaip butu galima stiprinti jų tarnybų bendradarbiavimą ir geriausiai aptarnauti piliečius. P. N. DIAMANDOUROS neoficialiai kalbėjosi su keliais A. CANELLAS tarnybos darbuotojais.

Vizito Barselonoje metu Europos ombudsmenas atidarė VI Ispanijos politikos mokslų kongresą Barselonos universitete. Savo kalboje P. N. DIAMANDOUROS pabrėžė itin svarų ombudsmeno vaidmenį šiuolaikinėje demokratijoje, valdžios institucijas įpareigojantį atskaitingumui. Renginyje dalyvavo trijų Barselonos universitetų kanclerių padėjėjai, o taip pat Katalonijos vyriausybės nariai.

TUNISAS

III Statutu numatytas prancūziškai kalbančių valstybių ombudsmenų asociacijos kongresas

Spalio 14–15 d. O. VERHEECKE lydimas P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo III Statutu numatyta prancūziškai kalbančių valstybių ombudsmenų asociacijos kongrese, vykusiame Yasmine Hammamet Tunise. Šį kongresą spalio 14 d. rytą oficialiai atidarė Tuniso teisingumo ir žmogaus teisių ministras Béchir TEKKARĪ. Vėliau atidarymo ceremonijoje kalbėjo Tuniso Respublikos ombudsmenė Alifa FAROUK, Prancūziškai kalbančių valstybių ombudsmenų asociacijos pirmininkas Bernard STASI, Prancūziškai kalbančių valstybių ombudsmenų asociacijos generalinė sekretorė ir Aosta slėnio Italijoje regioninė ombudsmenė Maria Grazia VACCHINA ir asociacijos garbės narys Daniel JACOBY.

Pirmame kongreso posėdyje P. N. DIAMANDOUROS skaitė paskaitą „Le Médiateur européen, les droits fondamentaux et la future Constitution pour l'Europe“. Vėliau kalbėjo Tuniso užsienio reikalų ministras Hatem BEN SALEM ir A. FAROUK.

Popietiniame posėdyje kalbėjo D. JACOBY, Katalonijos regioninis ombudsmenas A. CANELLAS ir Informacijos apie NVO centro generalinis direktorius Nourreddine BEN FARHAT.

Spalio 14 d. vakare kongreso delegaciją oficialiai priėmė Tuniso Respublikos Ministras Pirmininkas Mohamed GHANNOUCHI, o spalio 15 d. turizmo ir prekybos ministras Mondher ZENAIDI.

KIPRAS

Spalio 9–10 d. Europos ombudsmenas dalyvavo tarptautinėje konferencijoje „The Changing Nature of the Ombudsman Institution in Europe“ Nikosijoje, Kipre. Konferenciją rengė Kipro Vyriausybės komisarė Eliana NICOLAOU. Joje dalyvavo daugiau nei 40 dalyvių iš 25 valstybių. Konferencijos metu taip pat vyko kasmetinis Tarptautinio ombudsmeno instituto Europos regiono balsavimo teisę turinčių narių susitikimas, kuriam pirmininkavo TOI Europos regiono pirmininko pavaduotojas dr. Herman WUYTS. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo I. HARDEN ir R. AGNEW.

Konferenciją atidarė Kipro Respublikos Prezidentas Tassos PAPANDOPOULOS. P. N. DIAMANDOUROS konferencijos metu pasakė kalbą „Ombudsmeno vaidmuo, taikant Europos Sąjungos chartiją“. Analogiškas pareigas einantis pareigūnas iš Nyderlandų Roel FERNHOUT sakė kalbą „Ombudsmeno vaidmuo saugant socialines teises“, o dr. Herman WUYTS iš Belgijos – „Parama ombudsmeno institucijai ir jos stiprinimas – praktinis požiūris“.

Tarptautinio ombudsmenų instituto (TOI) Europos regiono pirmininko pavaduotojas dr. Herman Wuyts, Kipro vyriausybės komisarė Eliana Nicolaou, Norvegijos parlamento ombudsmenas Arne Fliflet, Švedijos teisingumo ombudsmenė Kerstin André, N. Diamandouros, Maltos nacionalinis ombudsmenas Joseph Sammut ir Nyderlandų nacionalinis ombudsmenas Roel Fernhout dalyvauja konferencijoje „Besikeičiantis ombudsmeno institucijos pobūdis Europoje“. Nikosija, Kipras, 2003 m. rugsėjo 9 d.

VENGRIJA

Spalio 27–28 d. Europos ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS, tęsdamas savo informacinius vizitus į Europos Sąjungos valstybes nares ir valstybes kandidates, dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose Vengrijoje. Į visus renginius P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Alessandro DEL BON ir Rosita AGNEW.

Spalio 27 d. rytą P. N. DIAMANDOUROS susitiko su visais trim parlamento komisarais: tautinių ir etninių mažumų teisių komisarais Barnabas LENKOVICS ir Jenó KALTENBACH bei duomenų apsaugos ir laisvo informacijos srauto komisaru Attila PETERFALVI, o taip pat parlamento pilietinių teisių komisaro pavaduotoju Albert TAKACS. Susitikime taip pat dalyvavo biuro vadovė Erzsébet WOLF. Susitikimo dalyviai kalbėjosi apie tautines mažumas, neteismines priemones ir Europos ombudsmeno mandatą.

P. N. DIAMANDOUROS parlamento komisarams sakė kalbą apie Europos ombudsmeno veiklą. Jis paaiškino Europos ombudsmeno tarnybos darbo metodus ir bendrais bruožais apibūdino svarbiausias savo veiklos sritis. Po jo kalbos vyko klausimų ir atsakymų valanda, kurios metu kalbėtasi apie ombudsmeno požiūrį į skaidrumą ir skundų dėl atvirumo stokos kiekio santykį su bendru skundų kiekiu. Vėliau R. AGNEW paaiškino, kaip veikia ombudsmeno ryšių tinklas ir kokiomis priemonėmis yra keičiamasi informacija.

Tuomet P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Nacionalinės Asamblėjos pirmininko pavaduotoju László MANDUR. Barnabas LENKOVICS, Attila PETERFALVI ir Eva LISTAR (asmenys, atsakingi už ryšius su Parlamentu) taip pat dalyvavo susitikime. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Vėliau dalyviai trumpai diskutavo apie Europos Konstituciją. P. N. DIAMANDOUROS bendrais bruožais apibūdino įvairias priemones, kuriomis piliečiai gali naudotis gindami savo teises.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo susitikime su Eötvös Lorand universiteto rektoriumi ir Teisės fakulteto dekanu. Rektorius prof. dr. István KLINGHAMMER pasveikino ombudsmeną ir supažindino jį su, jo žodžiais, seniausio ir didžiausio universiteto Vengrijoje istorija. P. N.

DIAMANDOUROS paaiškino savo vizito į Vengriją motyvus ir savo darbo pobūdį. Vėliau P. N. DIAMANDOUROS universitete skaitė viešą paskaitą „Demokratija, atskaitomybė ir ombudsmeno institucija“. Paskaitoje dalyvavo daugiau nei 40 klausytojų, daugiausia – universiteto studentai ir profesoriai.

Vakare P. N. DIAMANDOUROS prie pietų stalo pakvietė B. LENKOVICS. Susitikime taip pat dalyvavo Vidurio Europos universiteto profesoriai Judith SANDOR ir Gabor TOKA. Jo metu dalyviai kalbėjosi apie svarbiausias Vengrijos Parlamento komisijų narių nagrinėtas bylas (pvz., apie bylą dėl teisės į gyvenimą ir bylą dėl vis dar egzistuojančios segregacijos mokyklose).

Spalio 28 d. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo susitikime su Vengrijos Ministru Pirmininku Péter MEDGYESSY. Jo metu Europos ombudsmenas bendrais bruožais papasakojo apie savo darbą ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Jis patvirtino, kad Europos ombudsmenas yra įsipareigojęs paisyti kalbinės įvairovės išsiplėtusioje Europos Sąjungoje, kalbėjo etninių mažumų ir Konstitucijos projekto klausimu. Ministras Pirmininkas pasidžiaugė, jog ombudsmenas kalbėjo šiuo klausimu, kadangi jis yra itin svarbus Vengrijai.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Žmogaus teisių, tautinių mažumų ir religijos komiteto pirmininku László SZASZFALVI. L. SZASZFALVI supažindino su Vengrijos mažumų įstatymą besirengiančiu keisti Komiteto darbu. Dalyviai taip pat diskutavo apie romų mažumos problemas ir būtinybę ginti nuskriaustų visuomenės grupių teises.

Po susitikimo prie pietų stalo, į kurį pakvietė J. KALTENBACH, ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo tarptautinėje konferencijoje „Europos Konstitucija – vizija Europai“. Konferenciją surengė Ministro Pirmininko tarnyba. Renginyje dalyvavo maždaug 50 dalyvių, o jam pirmininkavo Vengrijos ambasadorius ES Péter BALAZS.

Po savo kalbos P. N. DIAMANDOUROS apie Vengrijos mažumas ir jų teisių apsaugos svarbą kalbėjosi su J. KALTENBACH ir dviem jo tarnybos darbuotojais. Jie kalbėjosi apie mažumų grupių veiklą ir segregaciją.

DANIJA

Lapkričio 5–7 d. Europos ombudsmenas dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose Danijoje. P. N. DIAMANDOUROS lydėjo José MARTINEZ ARAGON ir Nicholas CATEPHORES. Visi renginiai vyko Kopenhagoje.

Lapkričio 5 d. rytą P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo susitikime su Europos Parlamento informacijos biuro Danijoje vadovu Søren SØNDERGAARD ir jo pavaduotoju Henrik GERNER HANSEN. Susitikimo metu kalbėtasi apie dabartinę politinę situaciją Danijoje.

P. N. DIAMANDOUROS apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir darbą kalbėjosi su įvairiais NVO atstovais ir Europos Komisijos atstovybės Danijoje darbuotojais.

Vėliau prie pietų stalo atstovybėje jis susitiko su atstovybės vadovu pavaduotoju Thomas CHRISTENSEN bei Spaudos ir žiniasklaidos tarnybos vadovu Michael VEDSØ. Pokalbio metu kalbėtasi apie danų požiūrį į Europos Sąjungą.

Po pietų P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo Danijos Parlamento Teisės reikalų komiteto posėdyje, kurio metu Danijos Parlamento ombudsmenas Hans GAMMELTOFT-HANSEN pristatė savo metinį pranešimą.

Galiausiai šią dieną ombudsmenas dalyvavo Europos aplinkos agentūroje vykusiame susitikime su agentūros direktore prof. Jacqueline McGLADE. Kalbėtasi tokiais analogiškos svarbos klausimais, kaip Europos Sąjungos personalo reformos ir Tinkamo administravimo kodeksas. Susitikime taip pat dalyvavo Agentūros darbuotojai Gordon McINNES, Jef MAES ir Jeff HUNTINGTON.

Lapkričio 6 d. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo ministro pirmininko biure vykusiame susitikime su ministro pirmininko departamento nuolatinio sekretorium Nils BERNSTEIN. Pokalbio metu

P. N. DIAMANDOUROS pristatė savo pasiūlymus, keisti Konstitucinės sutarties projektą. P. N. DIAMANDOUROS į šį susitikimą lydėjo Danijos Parlamento ombudsmenas Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS prie pietų stalo parlamento restorane susitiko su Danijos Parlamento Teisės reikalų komiteto nariais. Susitikime dalyvavo Teisės reikalų komiteto pirmininkė, Parlamento narė Anne BAASTRUP, Parlamento nariai Morten BØDSKOV, Elisabeth ARNOLD, Margrete AUKEN ir Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

P. N. DIAMANDOUROS Užsienio reikalų ministerijoje susitiko su Užsienio reikalų ministerijos nuolatinio sekretoriumi Friis Arne PETERSEN. Pokalbio metu P. N. DIAMANDOUROS supažindino su savo pasiūlymais keisti Konstitucinės sutarties projektą. P. N. DIAMANDOUROS į šį susitikimą lydėjo Danijos parlamento ombudsmenas.

Lapkričio 7 d. rytą Europos ombudsmenas susitiko su Danijos parlamento pirmininku Christian MEJDAHL. Susitikimo metu kalbėtasi apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir Tarpvyriausybines konferencijos planus. P. N. DIAMANDOUROS į šį susitikimą lydėjo Danijos parlamento ombudsmenas.

P. N. DIAMANDOUROS Danijos parlamento ombudsmeno tarnybos darbuotojus trumpai supažindino su Europos ombudsmeno vaidmeniu ir darbu. Vėliau įvyko dvišalis Europos ombudsmeno susitikimas su H. GAMMELTOFT-HANSEN.

P. N. DIAMANDOUROS mandagumo vizito lankėsi Europos Komisijos atstovybėje Danijoje ir susitiko su tuo metu pareigas einančiu atstovybės vadovu Peter LINDVALD NIELSEN.

Vizitas baigėsi oficialiais pietumis parlamento restorane, į kuriuos pakvietė Danijos Parlamento ombudsmenas.

MALTA

Gruodžio 9–11 d. Europos ombudsmenas, tęsdamas savo informacinius vizitus į Europos Sąjungos valstybes nares ir valstybes kandidates, dalyvavo įvairiuose susitikimuose, paskaitose ir žiniasklaidos renginiuose Maltoje. Į visus renginius P. N. DIAMANDOUROS lydėjo Ben HAGARD ir Ida PALUMBO.

Gruodžio 9 d. P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Europos Komisijos delegacijos vadovu Ronald GALLIMORE delegacijos biure Ta'Xbiex miestelyje. Susitikime taip pat dalyvavo Europos Parlamento informacijos biuro Maltoje vadovas Ron EVERS. Susitikimo metu dalyviai kalbėjosi apie referendumą dėl narystės ES, su naryste ES susijusius Maltos piliečių lūkesčius ir apie galimybes piliečius informuoti apie Europos ombudsmeno darbą. R. EVERS pareiškė, kad Informacijos biuras išleis brošiūrą apie piliečių teises ir 2004 m. pavasarį ja aprūpins kiekvieną Maltos šeimą.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo susitikime su Maltos ombudsmenu Joseph SAMMUT ir vyresniais jo tarnybos darbuotojais. J. SAMMUT supažindino su Maltos ombudsmeno veikla. Susitikimo metu dalyviai kalbėjosi apie Maltos ombudsmeno įsteigtą bendradarbiavimo tinklą, kuriuo siekiama dalintis mintimis apie darbo praktiką, maltiečių kalbos vartojimą ir tai, kaip, nagrinėjant skundus, atsižvelgiama į trečiųjų šalių nuomones. J. SAMMUT paaiškino, kad jam teko ilgai reikalauti Parlamento daugiau dėmesio skirti jo darbui, ir kad pagaliau buvo sudarytas dviejų narių komitetas ombudsmeno klausimams spręsti.

Galiausiai Europos ombudsmenas šią dieną susitiko su Maltos Parlamento Užsienio ir Europos reikalų komiteto nariais. Komiteto pirmininkas Michael FRENDO pasveikino P. N. DIAMANDOUROS, kuris vėliau Komiteto narius supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir informacinių vizitų tikslu. Ilgo ir įdomaus pokalbio metu kalbėtasi apie Europos ombudsmeno ir nacionalinių ombudsmenų bendradarbiavimą bei Europos ombudsmeno pasiūlymus tobulinti Konstitucinės sutarties projektą. Pirmininkas informavo P. N. DIAMANDOUROS, kad susitikimas buvo istorinės reikšmės, kadangi jis pirmą kartą buvo tiesiogiai transliuojamas internetu.

Vakare J. SAMMUT Europos ombudsmeną ir jo delegaciją pakvietė į susitikimą prie pietų stalo. Susitikime dalyvavo vyresni Maltos ombudsmeno tarnybos darbuotojai.

Maltos parlamento Užsienio ir Europos reikalų komiteto pirmininkas Michael Frendo, komiteto nariai ir N. Diamandouros. Valeta, Malta 2003 m. gruodžio 9 d.

Gruodžio 10 d. rytą P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Maltos opozicinės Darbo partijos lyderiu dr. Alfred SANT. Susitikime taip pat dalyvavo Partijos atstovas Europos reikalams Evarist BARTOLO ir atstovas reikalams su Ombudsmeno tarnyba Adrian VASSALLO. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Susitikimo dalyviai kalbėjosi apie nacionalinio ir Europos ombudsmeno darbo ryšius bei Europos ombudsmeno pasiūlymus tobulinti Europos Konstitucinės sutarties projektą.

Europos mažosios asamblėjos (Mini European Assembly) nariai ir N. Diamandouros. Valeta, Malta, 2003 m. gruodžio 10 d.

Vėliau, neeilinio Mini European Assembly (žymių Maltos nevalstybinių organizacijų asamblėja) posėdžio metu, P. N. DIAMANDOUROS sakė kalbą „Demokratija, atskaitomybė ir ombudsmeno institucija“. Kalbos klausėsi daugiau nei 60 aukštesniųjų mokyklų moksleivių ir aukštųjų mokyklų studentų, vėliau įvykusios klausimų ir atsakymų valandos metu pateikusių daug įdomų klausimų.

Po pietų Europos ombudsmenas susitiko su Maltos užsienio reikalų ministru dr. Joe BORG. Susitikime taip pat dalyvavo Maltos ombudsmenas Joseph SAMMUT. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Susitikimo

dalyviai kalbėjosi apie Europos ombudsmeno pasiūlymus tobulinti Europos Konstitucinės sutarties projektą.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS susitiko su Maltos Ministru Pirmininku dr. Edward Fenech ADAMI. Susitikime taip pat dalyvavo Maltos ombudsmenas Joseph SAMMUT. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno darbu ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Jis patvirtino, kad Europos ombudsmenas yra įsipareigojęs paisyti kalbinės įvairovės išsiplėtusioje Europos Sąjungoje ir minėjo savo pasiūlymus tobulinti Europos Konstitucinės sutarties projektą. Jis taip pat pabrėžė artimą Europos ombudsmeno ir Maltos nacionalinio ombudsmeno bendradarbiavimą.

Maltos ministras pirmininkas dr. Edward Fenech Adami, N. Diamandouros ir Maltos nacionalinis ombudsmenas Joseph Sammut.
Valeta, Malta, 2003 m. gruodžio 10 d.

P. N. DIAMANDOUROS dienos pabaigoje Maltos universiteto didžiojoje salėje skaitė viešą paskaitą „Kuriant į pilietį orientuotą Europą – Europos ombudsmeno vaidmuo“. Paskaitai pirmininkavo Maltos ombudsmenas Joseph SAMMUT, o joje dalyvavo daugiau nei 70 žmonių. Vėliau vykusios klausimų ir atsakymų valandos metu kalbėtasi įvairiais klausimais.

GRAIKIJA

ATĖNAI

Gruodžio 19 d. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo apskritojo stalo diskusijoje. Jos metu buvo kalbama apie Graikijos politinę sistemą, o konkrečiai imigracijos ir rasizmo įtaką jai. Šį susitikimą surengė Graikijos Europos studijų ir mokslinių tyrimų centras bei Graikijos generalinė darbininkų konfederacija.

Gruodžio 22 d. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo į graikų kalbą išverstos Paryžiaus I universiteto istorijos profesorės Helene AHRWEILER-GLYKATZI knygos „The Europeans“ pristatyme, kurį rėmė Europos Parlamento informacijos biuras Atėnuose.

Gruodžio 22 d. P. N. DIAMANDOUROS skaitė trečiąją metinę paskaitą „Demokratija, teisinė valstybė ir ombudsmeno institucija rytų ir pietryčių Europoje – Europos perspektyva“ Graikijos Europos ir užsienio reikalų įstaigoje.

6.3 KITI RENGINIAI

Sausio 8 d. Alessandro DEL BON Prancūzijos Lucie Berger mokyklos mokiniams Strasbūre skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir darbą.

Sausio 14 d. J. SÖDERMAN Strasbūre priėmė Švedijos Parlamento rūmų sekretoriato delegaciją. J. SÖDERMAN paaiškino Europos ombudsmeno darbo pobūdį ir pasiekimus bei atsakė į susirinkusiųjų klausimus.

Sausio 15 d. Gerhard GRILL 15 moksleivių grupei iš Eseno Gustav-Heinemann-Gesamtschule, kuriai vadovavo Margrit THIMME-RICHARDT, skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir darbą.

Sausio 22 d. José MARTÍNEZ ARAGÓN grupei studentu iš Strasbūre esančio Roberto Šumano universiteto Institut des Hautes Etudes Européennes skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą.

Vasario 10 d. J. MARTÍNEZ ARAGÓN 15 nariu grupę iš Lietuvos Parlamento supažindino su Europos ombudsmeno vaidmeniu. Ši paskaita buvo skaitoma pagal programą „Ahead of the Game“, kuria ES valstybės kandidates, būsimus Europos Parlamento narius ir pareigūnus siekiama rengti plėtrai.

Vasario 11 d. Ian HARDEN susitiko su studentais Simone RUPPERTZ-RAUSCH ir Tobias AUBERGER iš Vokietijos ir su jais kalbėjosi apie Europos ombudsmeno darbą siekiant skaidrumo. Šie studentai atliko mokslinius tyrimus Deutsche Forschungsgemeinschaft (Vokietijos mokslinių tyrimų draugijoje). Jų projektas buvo pavadintas „Teisių ir demokratijos vystymas ES“. Pokalbio metu kalbėtasi apie ombudsmeno įtaką, tobulinant ir taikant taisykles, reglamentuojančias naudojimąsi ES institucijų dokumentais.

Kovo 11 d. G. GRILL 40 studentų grupei iš Notingamo, kuriai vadovavo Michael McKEEVER, skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį.

Balandžio 3 d. G. GRILL Tarptautinės Kolpingo draugijos 25-ojo Europos studijų seminaro 60 dalyvių grupei skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį. Seminarui vadovavo Anton SALESNY.

Balandžio 7 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė Europos Parlamento nario Marjo MATIKAINEN-KALLSTRÖM 20 svečių grupei iš Suomijos.

Balandžio 9 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 20 studentų grupei iš Realschule Halstenbek. Mokinius lydėjo jų mokytojas Detlef LAU.

Gegužės 23 d. Olivier VERHEECKE skaitė paskaitą šešioms Kosta Rikos, Salvadoro, Gvatemalos, Panamos nacionalinių ombudsmeno tarnybų ir Tanzanijos Teisės reformų komisijos teisininkams. Grupei vadovavo Utrechto universiteto Konstitucinės ir administracinės teisės instituto profesorius H. ADDINK. O. VERHEECKE kalbėjo apie Europos ombudsmeno vaidmenį ir veiklą, pagrindinius jo pasiekimus nuo 1995 m., jo paramą Konventui dėl Europos ateities ir jo veiklą, susijusią su besiplečiančia Europos Sąjunga. Po jo kalbos dalyviai gyvai diskutavo.

Gegužės 26 d. G. GRILL 35 Europa-Union Dortmund nariams skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį.

Birželio 2 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 30 studentų grupei iš Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech (Bavarija). Mokinius lydėjo jų mokytojas F. GRAF. Vėliau G. GRILL paskaitą skaitė 50 stažuotojų grupei iš Europos Komisijos.

Birželio 4 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 26 dalyviams, kurie klausėsi Bildungswerk Sachsen (Deutsche Gesellschaft e.V.) surengto seminaro apie lygias vyrų ir moterų galimybes. Dalyvius lydėjo Elke FEILER iš Bildungswerk Sachsen.

Birželio 18 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 40 dalyvių grupei iš Vokietijos miestelyje Königswinter esančio Karl-Arnold-Stiftung.

Birželio 25 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 40 mokytojų-stažuotojų grupei iš Vokietijos. Šios grupės kelionę į Strasbūrą suorganizavo Europäische Akademie Bayern. Dalyvius lydėjo dr. Heike HOFFMANN iš Europäische Akademie Bayern.

Liepos 8 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 25 Vokietijos piliečiams, dalyvavusiems seminare, kurį surengė Arbeitnehmer-Zentrum Königswinter (AZK).

Liepos 10 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 45 mokytojų-stažuotojų grupei iš Vokietijos jų vizito Strasbūre metu. Šią kelionę suorganizavo Europäische Akademie Bayern. Dalyvius lydėjo dr. Heike HOFFMANN iš Europäische Akademie Bayern.

Tą pačią dieną G. GRILL paskaitą skaitė 15 Vokietijos vietinių politikų ir pareigūnų grupei, dalyvaujančiai Vokietijos miestelyje Vlotho esančio Stätte der Begegnung e.V. surengtame seminare. Grupę lydėjo Johannes SCHRÖDER.

Liepos 15 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 45 mokytojų-stažuotojų grupei iš Vokietijos jų vizito Strasbūre metu. Šią kelionę suorganizavo Europäische Akademie Bayern. Dalyvius lydėjo Alke BÜTTNER iš Europäische Akademie Bayern.

Liepos 18 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 40 Dortmundo katalikų parapijos narių, dalyvaujančių seminare, kurį suorganizavo Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter). Vėliau jis taip pat skaitė paskaitą 51 Friesenheim (Badenas) miesto tarybos nariui ir jų šeimos nariams. Dalyvius lydėjo Klaus GRAS iš Kehl.

Liepos 21 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 12 mokytojų – stažuotojų grupei iš Starnberg ir jų vadovui Gertrud GRUBER.

Liepos 24 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 40 moksleivių grupei iš Brühl vidurinės mokyklos (Vokietija). Mokinius lydėjo Carsten SCHÜBELER. Šį vizitą suorganizavo Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter).

Spalio 3 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 35 mokytojų grupei iš Vokietijos jų vizito Strasbūre metu. Šią kelionę suorganizavo Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter). Dalyvius lydėjo J. CLAUSIUS iš Karl-Arnold-Stiftung.

Spalio 15 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 35 kareivių grupei iš Vokietijos Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter) surengto seminaro metu.

Spalio 15 d. Tina NILSSON su Europos ombudsmeno darbu supažindino Danijos Århus universiteto teisės studentų grupę. Po Briuselyje vykusio susitikimo vyko dalyvių klausimų valanda.

Spalio 22 d. G. GRILL paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 30 mokyklų direktorių ir kontrolės pareigūnų iš Vokietijos jų vizito Strasbūre metu. Kelionę organizavo Regierung der Oberpfalz. Dalyvius lydėjo Heribert STAUTNER.

Spalio 23 d. J. MARTÍNEZ ARAGÓN su Europos ombudsmeno darbu supažindino politiniu aktyvistų grupę iš Švedijos. Į Strasbūrą juos pakvietė Europos Parlamento socialdemokratai iš Švedijos.

Lapkričio 17 d. G. GRILL Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit (Düsseldorf) organizuoto seminaro metu skaitė paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį 15 Vokietijos piliečių grupei ir žurnalistui. Grupei vadovavo Wiltraud TERLINDEN.

Gruodžio 18 d. P. N. DIAMANDOUROS su savo darbu supažindino gydytojų ir studentų grupę iš Graikijos, kurią į Strasbūrą pakvietė Europos Parlamento narys Dimitris TSATSOS. Konkrečiai P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo apie aktyvią ombudsmeno veiklą, ginant piliečių teises.

Gruodžio 18 d. G. GRILL Prancūzijos užsienio reikalų ministerijos ir Strasbūre esančio Centre des études européennes seminaro metu paskaitą apie Europos ombudsmeno darbą ir vaidmenį skaitė 20 jaunų diplomatų grupei iš valstybių kandidačių. Grupei vadovavo Sarah KEATING.

6.4 RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA

Sausio 13 d. J. SÖDERMAN telefonu kalbėjosi su laikraščio Le Figaro žurnalistu J. Philippe GELIE. Pokalbio metu kalbėtasi apie septynerius metus Europos ombudsmeno pareigas ėjusio J. SÖDERMAN darbą, ypač jo ryšius su institucijomis.

Sausio 14 d. Maria MAGGIORE kalbėjosi su J. SÖDERMAN. Pokalbis buvo skirtas Euronews programai, kurios tikslas buvo, pristatant ombudsmeno nagrinėtas bylas, žiūrovams paaiškinti, kokia veikla jis užsiima. J. SÖDERMAN žurnalistei minėjo svarbiausias savo veiklos sritis ir apibendrino savo pasiekimus, įgyvendintus einant Europos ombudsmeno pareigas.

Sausio 14 d. BBC Television žurnalistė Melanie RAY kalbėjosi su J. SÖDERMAN. Pokalbis buvo skirtas informacinei laidai apie naujojo Europos ombudsmeno rinkimus.

Sausio 20 d. J. SÖDERMAN kalbėjosi su mėnesinio Komisijos atstovybės Belgijoje leidinio Euroinfo žurnalistu Alain DEFAUX. Jis domėjosi pirmojo Europos ombudsmeno J. SÖDERMAN darbu.

Sausio 23 d. J. SÖDERMAN kalbėjosi su Alfonza SALAMONE. Pokalbis buvo skirtas Belgijos radijo (RTBF) laidai „Rond Point Schuman“. Pokalbio tikslas buvo piliečiams paaiškinti Europos ombudsmeno teikiamas paslaugas.

Vasario 10 d. J. SÖDERMAN kalbėjosi su Švedijos laikraščio Smålandstidningen žurnalistu Charlie NILSSON, kuris teiravosi ombudsmeno nuomonės apie ES institucijas ir klausinėjo apie jo darbą, nagrinėjant Europos piliečių skundus.

Vasario 10 d. J. SÖDERMAN Strasbūre kalbėjosi su Suomijos verslo žurnalo Kauppalehti korespondente Briuselyje Mirjami SAARINEN.

Vasario 11 d. ombudsmenas kalbėjosi su Švedijos nacionalinio laikraščio Dagens Nyheter žurnaliste Sigrid BÖE. Ji domėjosi ombudsmeno darbu nagrinėjant piliečių skundus ir teiravosi, ką jis mano apie ES institucijų plėtrą, jam einant ombudsmeno pareigas.

Vasario 18 d. Europos ombudsmenas kalbėjosi su Vokietijos spaudos agentūros (DPA) korespondentu Briuselyje Thorsten SCHÄFER, kuris domėjosi J. SÖDERMAN darbu nuo 1995 m. ir ombudsmeno nagrinėtais skundais.

Vasario 26 d. J. SÖDERMAN kalbėjosi su Europos Komisijos darbuotojams skirto informacinio biuletenio Commission en Direct redaktoriumi Denis MC GOWAN, kuris domėjosi ombudsmeno darbu nuo 1995 m. ir teiravosi jo nuo tol pasiektą institucijos administracijos tobulinimo rezultatų.

Vasario 27 d. Danijos radijo laidos Orientering redaktorius Europoje Jens REIERMANN su J. SÖDERMAN kalbėjosi apie ombudsmeno pasiūlymus Europos Konventui, ypač tuos, kurie yra susiję su žmogaus teisėmis ir atvirumu.

Kovo 3 d. lankydamasis Stokholme J. SÖDERMAN kalbėjosi su Švedijos savaitraščio Kyrkans Tidning bažnytinė tema rašančiu žurnalistu Lennart LUNDBERG. Vėliau jis kalbėjosi su Europa-Posten žurnalistu Lars STRÖMAN.

Kovo 4 d. Pressens-hus Stokholme buvo surengtas susitikimas „Openness in the EU“ („Atvirumas Europos Sąjungoje“). Renginyje dalyvavo šie pagrindinių žiniasklaidos priemonių redakcijų ir vadovybių specialistai: Nils FUNCKE, Anders AHLBERG, Per HULTENGÅRD, Åke WREDEN,

Hans SCHÖIER, Kersti ROSÉN, Josefin SANDSTEDT, Anders R. OLSSON, Gunnel ARRBÄCK, Barbro FISCHERSTRÖM, Olof KLEBERG, Lena HÖRNGREN, Niklas EKDAL, Torbjörn VON KROGH, Jan STRID, Micke GULLIKSSON ir Per HULTENGÅRD. Ombudsmenas kalbėjo apie atvirumą ir galimybes susipažinti su informacija.

Kovo 24 d. J. SÖDERMAN prie pietų stalo susitiko su žiniasklaidos atstovais ir pristatė savo 2002 m. metinį pranešimą bei pažymėjo savo kadencijos pabaigą. Susitikime dalyvavo 15 žurnalistų: Nicola SMITH (EPolitic), Lisbeth KIRK (EU Observer), Lorena GARCIA (Aqui Europa), Brian BEARY (European Report), Dirk DE WILDE (Belga), Heleen PAALVAST (Algemeen Nederlands Persbureau), Damian CASTANO (EFE), Cornelia BOLESCH (Süddeutsche Zeitung), Michael JUNGWIRTH (Kleine Zeitung), Henk VAN OOSTRUM (Het Financiële Dagblad), Rory WATSON (The Times), Marizandra OZOLINS (Tagblatt), Martin BANKS (European Voice), Brandon MITCHENER (The Wall Street Journal Europe) ir Ralph ATKINS (Financial Times), o taip pat ir Ombudsmeno tarnybos darbuotojai: Ian HARDEN, Olivier VERHEECKE, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON ir Ms Rosita AGNEW. Septynerius metus ombudsmeno pareigas ėjusio J. SÖDERMAN darbo rezultatai pristatyti, naudojant Powerpoint pristatymą. Po jos įvyko klausimų ir atsakymų valanda.

Kovo 25 d. ombudsmenas dalykinių pusryčių susitiko su aštuoniais žurnalistais iš Suomijos: Marko RUONOLA ir Tuomas SAVONEN (Finnish News Agency), Anne AUTIO, Jonas JUNGAR ir Jussi SEPPALA (YLE), Petteri TUOHINEN (Helsingin Sanomat), Maija LAPOLA (Turun Sanomat) ir Mirjami SAARINEN (Kauppalehti). Susitikime taip pat dalyvavo Ombudsmeno tarnybos darbuotojai Benita BROMS, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON ir Rosita AGNEW. Ombudsmenas kalbėjo apie savo darbą per praėjusius septynerius metus. Po jo kalbos Powerpoint pristatymu dalyviai buvo supažindinti su jo pasiekimais. Po pusryčių su ombudsmenu kalbėjosi Suomijos radijo korespondentas Jussi SEPPALA ir Helsingin Sanomat žurnalistas Petteri TUOHINEN.

Balandžio 2 d. buvo surengta bendra P. N. DIAMANDOUROS ir už administracines reformas atsakingo Komisijos pirmininko pavaduotojo Neil KINNOCK spaudos konferencija. N. KINNOCK pasveikino naująjį ombudsmeną ir supažindino jį su Komisijos priemonėmis, kurias, ombudsmenui rekomendavus, ji priėmė praeityje. P. N. DIAMANDOUROS pabrėžė tris pagrindinius Europos ombudsmeno įsipareigojimus: tęsti savo pirmtako darbą, sėkmingai spresti su ES plėtra susijusius uždavinius ir informuoti piliečius apie jų teises. Vėliau jis atsakė į žurnalistų klausimus dėl ES plėtros, galimybės daugiau piliečių supažindinti su jų teise teikti skundus ombudsmenui ir galimo ombudsmeno įgaliojimų išplėtimo.

Gegužės 7 d. su P. N. DIAMANDOUROS telefonu kalbėjosi Deutsche Welle Radio anglų kalbos skyriaus žurnalistė Helen SEENEY. Ji teiravosi apie Europos ombudsmeno mandatą ir įgaliojimus bei tai, kaip ombudsmenas Europos projektą galėtų padaryti svarbesniu piliečiams.

Gegužės 12 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su Daily Telegraph teisiniu redaktorium Joshua ROZENBERG, kuris ombudsmeno teiravosi apie tai, ar piliečiai yra gerai susipažinę su jo darbu, klausė jo nuomonės apie Europos ateitį ir jo darbo patirtį, įgytą prieš tampant Europos ombudsmenu.

Gegužės 13 d. su P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi European Voice žurnalistas Martin BANKS. M. BANKS teiravosi ombudsmeno nuomonės dėl Sąjungos plėtros ir teiravosi, kokiomis priemonėmis gali naudotis ombudsmenas, siekdamas kuo daugiau piliečių iš valstybių kandidačių supažindinti su savo veikla. P. N. DIAMANDOUROS taip pat atsakė į klausimus apie savo gyvenimą prieš pradėdamas eiti Europos ombudsmeno pareigas. Šie faktai buvo skirti trumpai biografinei apybraižai laikraštyje.

Gegužės 20 d. ombudsmenas kalbėjosi su laidos Europe Magazine žurnalistais, kurios buvo galima klausytis prancūziškos Deutsche Welle transliacijos metu. Žurnalistė Elisabeth CADOT ombudsmeno teiravosi, kokio pobūdžio skundus jis, kiek laiko trunka iširti skundą, tap pat apie ombudsmeno įgaliojimus.

Gegužės 20 d. su P. N. DIAMANDOUROS Strasbūre kalbėjosi Dernières Nouvelles d'Alsace žurnalistė Marie-Claude HARRAER. Žurnalistė teiravosi apie ankstesnį P. N. DIAMANDOUROS

darbą ombudsmenu, pirmuosius jo išpūdžius, pradėjus eiti Europos ombudsmeno pareigas Strasbūre.

Gegužės 30 d. Varšuvoje vykusios konferencijos „Ombudsmenas ir Europos Sąjungos teisė“ metu buvo surengta bendra Europos ombudsmeno prof. P. N. DIAMANDOUROS ir Lenkijos ombudsmeno prof. Andrzej ZOL spaudos konferencija, kurioje dalyvavo daugiau nei 12 žurnalistų. Jie apibrėžė konferencijos motyvus ir joje aptartinus klausimus (žr. 5.4). Prof. P. N. DIAMANDOUROS klabėjo apie savo bendradarbiavimo su nacionaliniais ombudsmenais strategiją, kuria siekiama pasiekti Europos piliečius, ir pareiškė, jog ateinančiais metais jis ketina apsilankyti valstybėse kandidatėse.

Liepos 15 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su žurnalistu iš Austrijos Tansel TERZIOGLU. Ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS apibūdino Europos ombudsmeno prioritetines darbo sritis ir pareiškė savo nuomonę apie Europos Konstitucijos projektą.

Liepos 15 d. P. N. DIAMANDOUROS taip pat dalyvavo dviejuose susitikimuose su Briuselyje dirbančiais žurnalistais ir kalbėjosi apie Europos Konstituciją, skaidrumą ir ES plėtrą. Pirmajame susitikime dalyvavo spaudos agentūrų ir žinias platinančių interneto svetainių korespondentai: Brian BEARY (European Report), Maria DAVIDSSON (Swedish news agency), Honor MAHONY (EUobserver) ir Nicola SMITH (EUPolitix). Antrajame – nacionalinių laikraščių korespondentai: Rory WATSON (The Times), Michael STABENOW (Frankfurter Allgemeine Zeitung), Minna NALBANTOGLU (Helsingin Sanomat) ir John PRIDEAUX (Financial Times).

Liepos 15 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su La Quinzaine Européenne žurnalistu Alain DREMIERE. Susitikimo tikslas buvo skaitytojams pristatyti ombudsmeną. A. DREMIERE didžiausią dėmesį skyrė ombudsmeno įgytai darbo patirčiai ir jo tikslams, einant Europos ombudsmeno pareigas.

Rugsėjo 8 d., lankydamasis Suomijoje, P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su Suomijos televizijos TV4 švediškos žinių laidos žurnalistu Björn MÅNSSON. Pokalbis buvo transliuojamas tos pačios dienos vakare žinių laidos metu.

Rugsėjo 9 d. P. N. DIAMANDOUROS surengė spaudos konferenciją, kuriai pirmininkavo Europos Komisijos atstovybės Suomijoje vadovas Timo MÄKELÄ. Joje dalyvavo daugiau nei 20 žurnalistų: spaudos agentūrų, laikraščių, televizijos kanalų ir radijo stočių atstovai. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno darbu, apibūdino savo prioritetines darbo sritis ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Žurnalistai teiravosi apie skaidrumą ir galimybę susipažinti su dokumentais, skundų kieki, kurio reikia tikėtis per metus po ES plėtros, ir ES Konstitucinės sutarties projektą.

Po konferencijos P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su populiariausio Suomijos laikraščio Helsingin Sanomat žurnalistu Jouni MÖLSÄ ir Europa Magazine žurnalistu Risto PAANANEN.

Rugsėjo 10 d. 7 val. 15 min. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su MTV3 kanalo Suomijos populiariausios rytinės laidos žurnalistais. Vyko tiesioginė šio pokalbio transliacija. Drauge su P. N. DIAMANDOUROS laidoje dalyvavo ir pirmasis Europos ombudsmenas J. SÖDERMAN. Pokalbio metu kalbėtasi apie svarbiausius J. SÖDERMAN pasiekimus ir pagrindinius Europos ombudsmeno P. N. DIAMANDOUROS uždavinius ateityje.

Rugsėjo 11 d. vizito Estijoje metu Estijos teisės kanclerio posėdžių salėje buvo surengta P. N. DIAMANDOUROS spaudos konferencija. Jai pirmininkavo Estijos teisės kancleris Allar JÕKS. Konferencijoje dalyvavo maždaug 10 žurnalistų. Tai – spaudos agentūrų, laikraščių, televizijos kanalų ir radijo stočių atstovai. P. N. DIAMANDOUROS supažindino su Europos ombudsmeno veikla, apibūdino pagrindinius savo uždavinius ir paaiškino savo informacinių vizitų tikslą. Dauguma žurnalistų klausimų buvo susiję su Europos Sąjungos plėtra.

Po spaudos konferencijos P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su didžiausios Estijos privačios radijo stoties Kuku Raadio žurnalistais ir didžiausio Estijos regioninio laikraščio Virumaa Teataja žurnalistu Andres PULVER.

Rugsėjo 23 d. ombudsmenas kalbėjosi su Olandijos laikraščio NRC Handelsblad Europos redaktore Michèle DE WAARD. Pokalbio metu kalbėtasi apie ombudsmeno vaidmenį, Europos Konstituciją ir ES plėtrą.

Rugsėjo 24 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su Marko RUONALA iš Suomijos naujienų agentūros, Het Financieele Dagblad žurnalistu Hendrikus VAN OOSTRUM ir Stuttgarter Zeitung žurnalistu Thomas GACK. Jie kalbėjosi apie Europos Parlamento pranešimą apie ombudsmeno veiklą 2002 metais. Susitikimo metu P. N. DIAMANDOUROS pareiškė, kaip svarbu yra Europos Konstitucijoje numatyti neteismines priemones.

Estijos teisės kancleris Allar Jõks ir N. Diamandouros spaudos konferencijoje.
Talinas, Estija, 2003 m. rugsėjo 11 d.

Spalio 22 d. P. N. DIAMANDOUROS Strasbūre dalyvavo susitikime prie pietų stalo su 13 žurnalistų iš Graikijos. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo apie ombudsmeno vaidmenį, gerinant viešųjų institucijų ryšius su piliečiais. Susitikimą rengė nuolatinis Graikijos atstovas prie Europos Tarybos, ambasadorius Athanassios THEODORACOPOULOS. Jame taip pat dalyvavo Nuolatinės Graikijos atstovybės prie Europos Tarybos atstovas spaudai Dimitris KOUSTAS ir Europos Parlamento informacijos biuro Atėnuose vadovas George KASSIMATIS.

Spalio 23 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su Graikijos nacionalinės televizijos ET-1 žurnalistu Chrysostomos BIKATSIK. Ombudsmenas P. N. DIAMANDOUROS kalbėjo apie ombudsmeno vaidmenį ir piliečių teises.

Spalio 23 d. Århus mieste esančio Šiaurės Europos žurnalistų centro surengtame aštuonias savaites trukusiame seminare Europos ombudsmenas savo veiklą pristatė 18 žurnalistų iš Suomijos, Švedijos, Islandijos ir Norvegijos. Pokalbio metu ombudsmenas atsakė į klausimus apie skaidrumą, diskriminaciją ir ryšius su kitomis institucijomis.

Lankydamasis Vengrijoje, spalio 27 d. ombudsmenas kalbėjosi su Vengrijos dienraščio Magyar Hírlap žurnaliste Mercédesz GYÜKERI. P. N. DIAMANDOUROS atsakė į klausimus apie Europos ombudsmeno vaidmenį, jo ryšius su Vengrijos ombudsmenais, Europos Konstitucijos projektą ir valstybių kandidačių problemas, kurias jos turi išspręsti iki stojimo į Europos Sąjungą.

Spalio 28 d. ombudsmenas kalbėjosi su Vengrijos valstybės remiamos televizijos MTV žurnalistais. Žinias iš Parlamento pranešantis MTV korespondentas BORBALA klausinėjo ombudsmeno apie pasikeitimus, kurie, jo manymu, įvyks po ES plėtros ir tai, kaip jis nagrinės Vengrijos piliečių skundus. Jis domėjosi gaunamų skundų pobūdžiu ir kiekiu bei Tinkamo administravimo kodeksu. Vėliau ombudsmenas kalbėjosi su MTV užsienio žinių korespondentu Robert NEMETH, kuris

ombudsmeną klausinėjo apie ES nacionalinius ombudsmenus valstybėse narėse ir valstybėse kandidatėse, administravimo pažeidimus ir skundų nagrinėjimo metodus.

N. Diamandouros duoda interviu Vengrijos MTV televizijai.
Budapeštas, Vengrija, 2003 m. spalio 28 d.

Vėliau P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi su Vengrijos savaitraščio HVG korespondentu Béla FINCZICZKI ir dienraščio Népszabadsag korespondentu László SZOCS. Pokalbių metu kalbėtasi apie tai, kaip keisis ES ombudsmeno darbas po ES plėtros.

Vengrijos parlamento žmogaus teisių komisaras Barnabas Lenkovics, N. Diamandouros ir Vengrijos Parlamento tautinių ir etninių mažumų teisių komisaras Jenő Kaltenbach spaudos konferencijoje.
Budapeštas, Vengrija, 2003 m. spalio 28 d.

Po pietų Europos ombudsmenas dalyvavo spaudos konferencijoje, kuriai pirmininkavo Vengrijos Parlamento Žmogaus teisių komiteto narys LENKOVICS. Spaudos konferencijoje dalyvavo apie 20 žmonių. P. N. DIAMANDOUROS dalyvius supažindino su Europos ombudsmeno darbu,

apibrėžė pagrindines savo veiklos sritis ir paaikškino savo informacinių vizitų tikslą. LENKOVICS ombudsmeno kalbą papildė Europos ir Vengrijos ombudsmenų darbo sugretinimu.

Lapkričio 14 d. Ombudsmeno tarnybos atstovė spaudai Rosita AGNEW kalbėjosi su studente iš Vokietijos Cornelia METZIG. R. AGNEW atsakė į klausimus apie ombudsmeno ryšių palaikymo politiką ir atstovo spaudai veiklą. C. METZING rašė straipsnį jaunųjų žurnalistų konkursui.

Lapkričio 17 d. Europos ombudsmenas susitiko su kino prodiuseriu iš Vokietijos Leo LINDER. Susitikimo tikslas buvo aptarti projektą „User’s Guide to Europe“. Šviečiamasis filmas atspindės Europos ombudsmeno veiklą. Europos piliečiams jame bus aiškinama, kokių priemonių jie gali imtis, kad jų būtų išklaudyta.

Lapkričio 18 d. Europos ombudsmenas kalbėjosi su Olandijos žurnalo Binnenlands Bestuur žurnalistu Koos VAN HOUDT. Pašnekovai kalbėjosi apie demokratiją, ombudsmeno vaidmenį, administracines reformas ir skaidrumą.

N. Diamandouros spaudos konferencijoje. Ta'Xbiex, Malta 2003 m. gruodžio 11 d.

Lapkričio 18 d. P. N. DIAMANDOUROS kalbėjosi apie Europos ombudsmeno vaidmenį su korespondentais iš Graikijos: Graikijos televizijos kanalo Kanali Voulis žurnaliste Alexandra ANASTASOPOULOU, Graikijos nacionalinės televizijos NET žurnaliste Alexandra CHRISTAKAKI ir graikų kalba transliuojančios radijo stoties Vokietijoje žurnalistu Ioannis PAPADIMITRIOU.

Lapkričio 24 d. P. N. DIAMANDOUROS apie savo darbą išsamiai kalbėjosi su BBC World Service Greek Section korespondente Metta TSIKRIKA.

Gruodžio 9 d. keletas televizijos ir radijo stočių bei laikraščių žurnalistų atvyko rengti reportažo apie Europos ombudsmeno vizitą Maltoje. Lankydamasis Maltoje P. N. DIAMANDOUROS išsamiai kalbėjosi su įvairių žiniasklaidos priemonių žurnalistais: laikraščio the Times of Malta, internetinės svetainės di-ve news, televizijos laidos L-Ewropej, radijos stoties Radio 101 laidos Mill-Ewropa ir kitais.

Gruodžio 11 d. P. N. DIAMANDOUROS dalyvavo spaudos konferencijoje Europos Komisijos delegacijos biure Ta'Xbiex miestelyje. Spaudos konferencijoje dalyvavo maždaug 10 žurnalistų iš Maltos televizijos ir radijo stočių bei laikraščių.

Gruodžio 11 d. atstovė spaudai Rosita AGNEW su Sarah TALVARD kalbėjosi apie Europos ombudsmeno ryšių palaikymo politiką. S. TALVARD klausinėjo apie ombudsmeno ryšių palaikymo

politikos tikslus ir priemones jiems įgyvendinti. S. TALVARD šios informacijos reikėjo universitete rašomam darbui apie pilietybę.

6.5 RYŠIAI INTERNETU

2003 m. buvo tobulinama Europos ombudsmeno interneto svetainė. Į ją buvo įdėta naujos informacijos, o kai kurios jos dalys – panaikintos.

Ryšiai el. paštu

2001 m. balandžio mėn. į interneto svetainę buvo įdėtas elektroniniu būdu pateikiamo skundo formuliaras dvylika kalbų. Nuo to laiko internetu pateikiamų skaičius santykinai didėja. 2003 m. internetu pateiktų skundų skaičius sudarė beveik pusę visų ombudsmeni pateiktų skundų. Šis skaičius šiek tiek padidėjo, palyginus su 2002 metais. Jis atitinka trečdalį 2001 m., truputį mažiau nei ketvirtadalį 2000 m. ir tik šeštadalį 1999 m. internetu pareiktų skundų.

2003 m. pagrindiniu Europos ombudsmeno el. pašto adresu atsiųsta daugiau nei 2 500 informacijos užklausų. Tai yra mažiau nei 2002 m., kai el. paštu atsiųstų skundų skaičius siekė 3 717, tačiau, atėmus skaičių laiškų, į kuriuos vienais ir kitais metais buvo atsakyta masiškai (2002 m. gauta daugiau nei 1 600 elektroninių laiškų, susijusių su naftos tanklaivio „Prestige“ nuskendimu), asmeniškai išsiųstų atsakymų skaičius nepakito – jų išsiųsta maždaug 2 000.

2003 m. pradžioje Europos ombudsmenas iš ES piliečių gavo daugiau nei 300 elektroninių laiškų dėl subsidijų kovinių jaučių veislininkystė besiverčiantiems asmenims. Nors šis klausimas ir yra už ombudsmeno kompetencijos ribų, į kiekvieną laišką atsakyta elektroniniu laišku ir nurodyta, jog galima kreiptis į Europos Parlamento Peticijų komitetą.

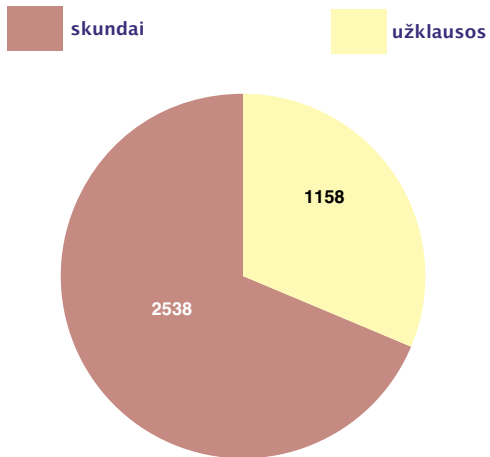
Interneto svetainė

2003 m., besiruošiant 2004 m. Europos Sąjungos plėtrai, pradėti diegti interneto svetainės euro-ombudsman pakeitimai. Puslapiai perkoduoti taip, kad juose būtų galima teikti informaciją naujomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis. Šiomis kalbomis taip pat sukurti keli nauji puslapiai. 2003 m. gruodžio mėn. 11 kalbų buvo sukurtas naujas svetainės euro-ombudsman skyrius, susijęs su Europos ombudsmeno savo iniciatyva atliktu tyrimu, kurio metu buvo tiriami Europos Komisijos veiksmai, skatinantys žmonių su negalia integraciją.

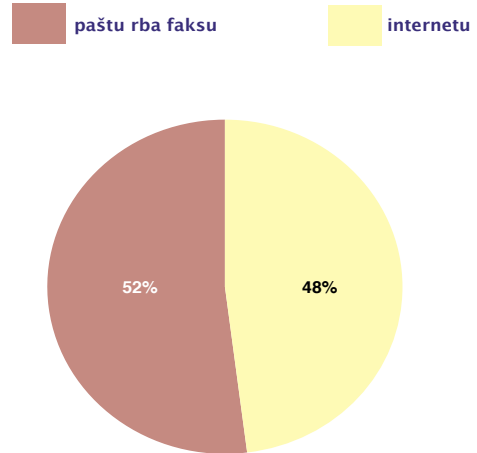
Siekdama užtikrinti, kad svetainė euro-ombudsman išliks viena tobuliausių ES interneto svetainių, Europos ombudsmeno tarnyba 2003 m. bendradarbiavo su Tarpinstituciniu interneto redakciniu komitetu. 2003 m. Europos ombudsmeno tarnyba taip pat bendradarbiavo su Europos Parlamento Interneto redakciniu komitetu.

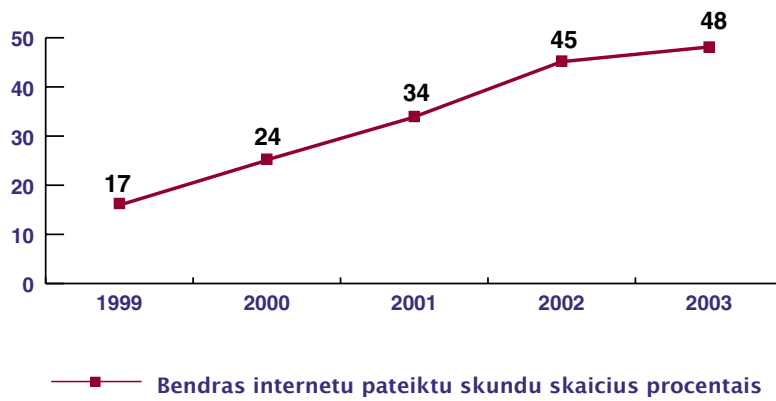
EL. LAIŠKAI, I KURIUOS ATSAKYTA 2003 M.

INTERNETU PATEIKTU SKUNDU SANTYKINIS KIEKIS 2003 M.

INTERNETU PATEIKTU SKUNDU KIEKIO PRIEAUGIS

Santrauka

1 Įvadas

2 Ombudsmenui pateikti skundai

3 Sprendimai, priimti atlikus tyrimą

4 Ryšiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis

5 Ryšiai su ombudsmenais ir panašiomis tarnybomis

6 Viešieji ryšiai

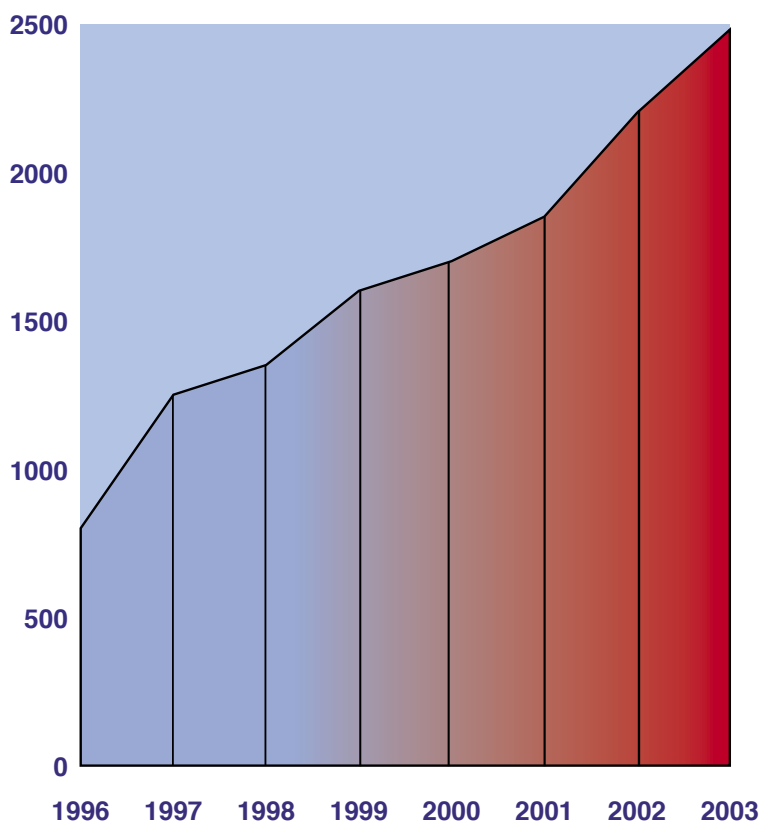
Priedai

A EUROPOS OMBUDSMENO 2003 METŲ DARBO STATISTIKA

1 ATVEJAI, NAGRINĖTI PER 2003 METUS

1.1	IŠ VISO PER 2003 METUS NAGRINĖTA.....	2611
	– skundų ir tyrimų likutis 2003 1 1	170 ¹
	– skundai, pateikti per 2003 metus	2436
	– Europos ombudsmeno iniciatyva pradėti tyrimai	5

Skundų skaičiaus padidėjimas nuo 1996 iki 2003 metų

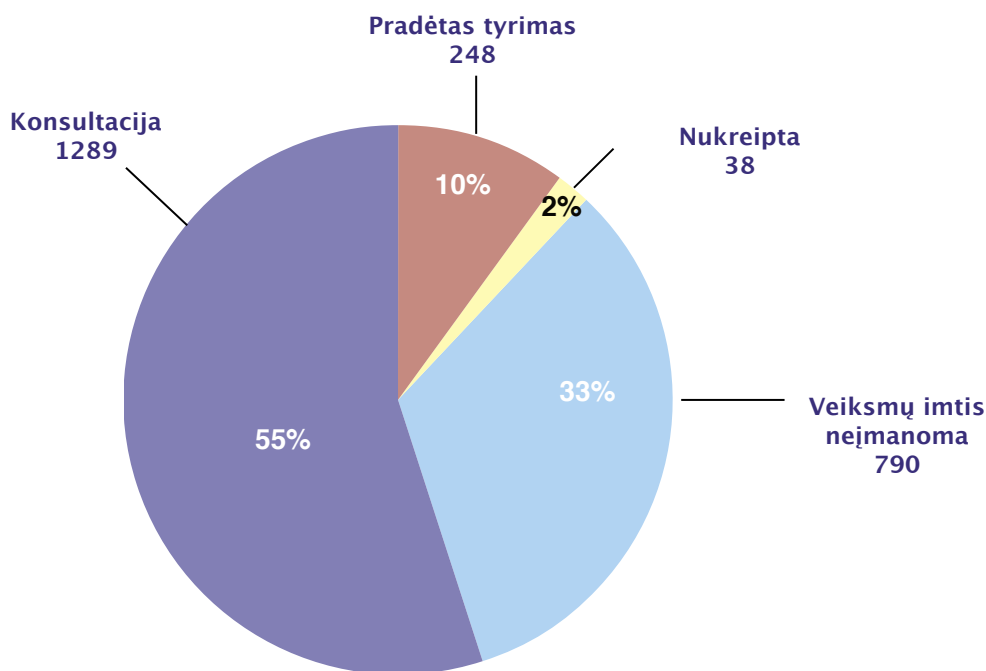
¹ Kai kuriais atvejais tiriama dviejų ar kelių institucijų ar įstaigų veikla.

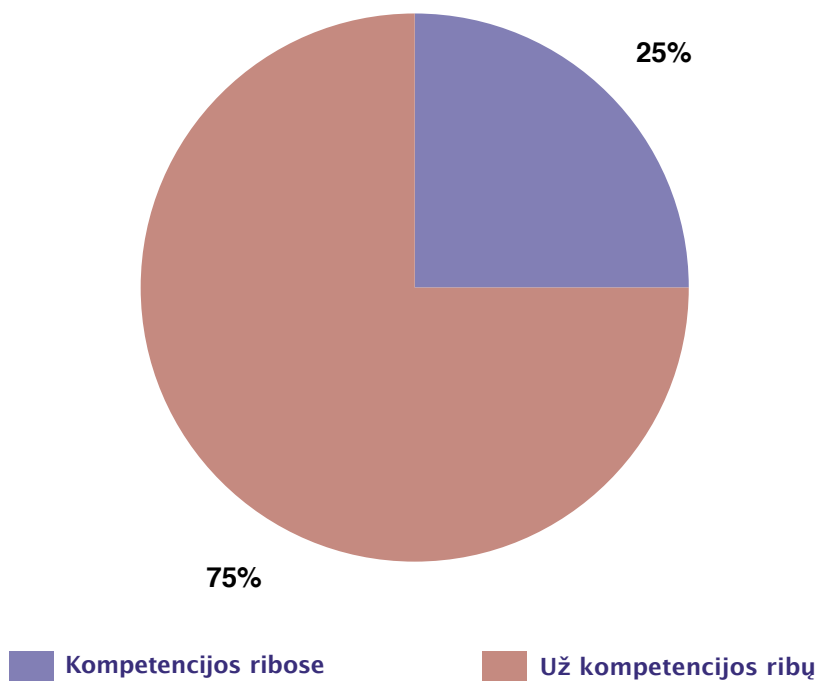
1.2 PRIIMTINUMAS/NEPRIIMTINUMAS NUSTATYTAS 95%

1.3 SKUNDŲ SKIRSTYMAS

1.3.1 Pagal Europos ombudsmeno veiksmus pareiškėjo naudai

1.3.2 Pagal Europos ombudsmeno įgaliojimus

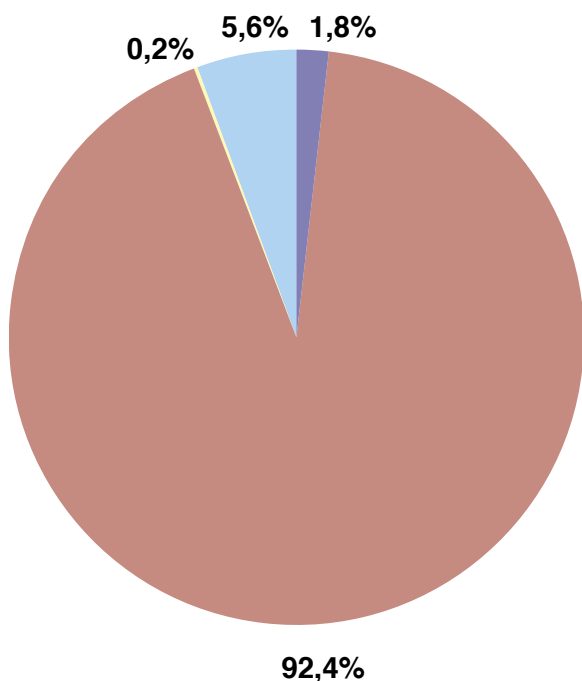

■ Kompetencijos ribose

■ Už kompetencijos ribų

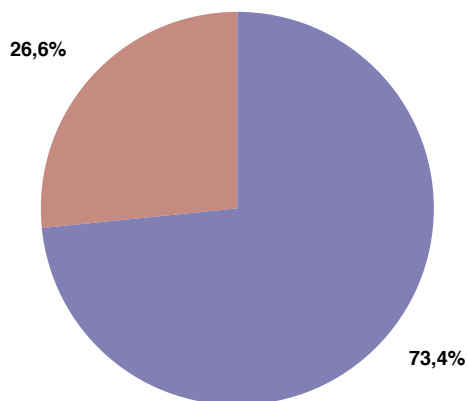
UŽ KOMPETENCIJOS RIBŲ

- Neteisėtas pareiškėjas
- Skusta ne Bendrijos institucijos ar istaigos veikla
- Skusti Teisingomo Teismo arba Pirmosios instancijos teismo procesiniai veiksmai
- Atvejis, nesusijęs su netinkamu administravimu

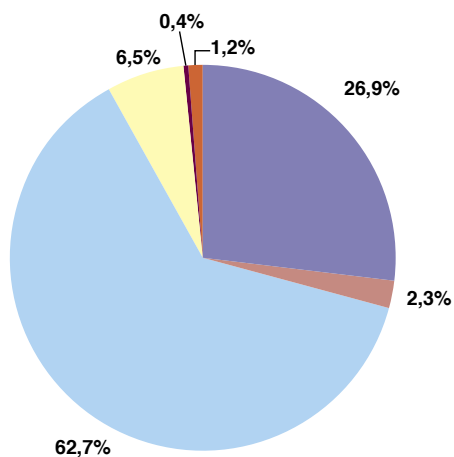
KOMPETENCIJOS RIBOSE

Priimtini skundai

- Tyrimui pagrindonėra arba jis nepakankamas
- Pradėti tyrimai

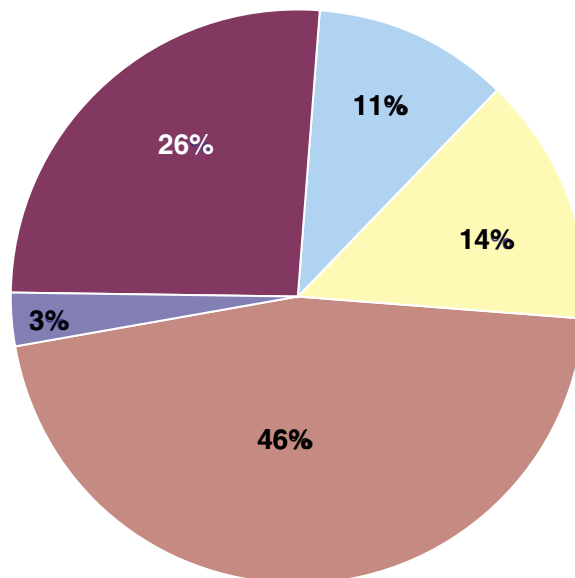
skundai

- Nenustatytas pareiškėjas / objektas
- Praleistas terminas
- Nesikreipta į pirmines administracijos instancijas
- Su personalu susijusiais atvejais neišnaudojamos teisės vidaus gynimo priemonės
- Skundžiami faktai yra arba jau buvo nagrinėjami teisme
- Bylą nagrinėja arba jau išsprendė teismas

2 PERDAVIMAS ARBA PATARIMAS

- Patarta kreiptis į ombudsmeną arba nacionalinį ar regioninį parlamentą (616)
- Patarta kreiptis į Europos Komisiją (189)
- Patarta kreiptis su peticija į Europos Parlamentą (143)
- Patarta kreiptis į kitas įstaigas (341)
- Perduota (38)
 - Europos Parlamentui (6)
 - Europos Komisijai (7)
 - Valstybės ar regiono ombudsmenui (25)

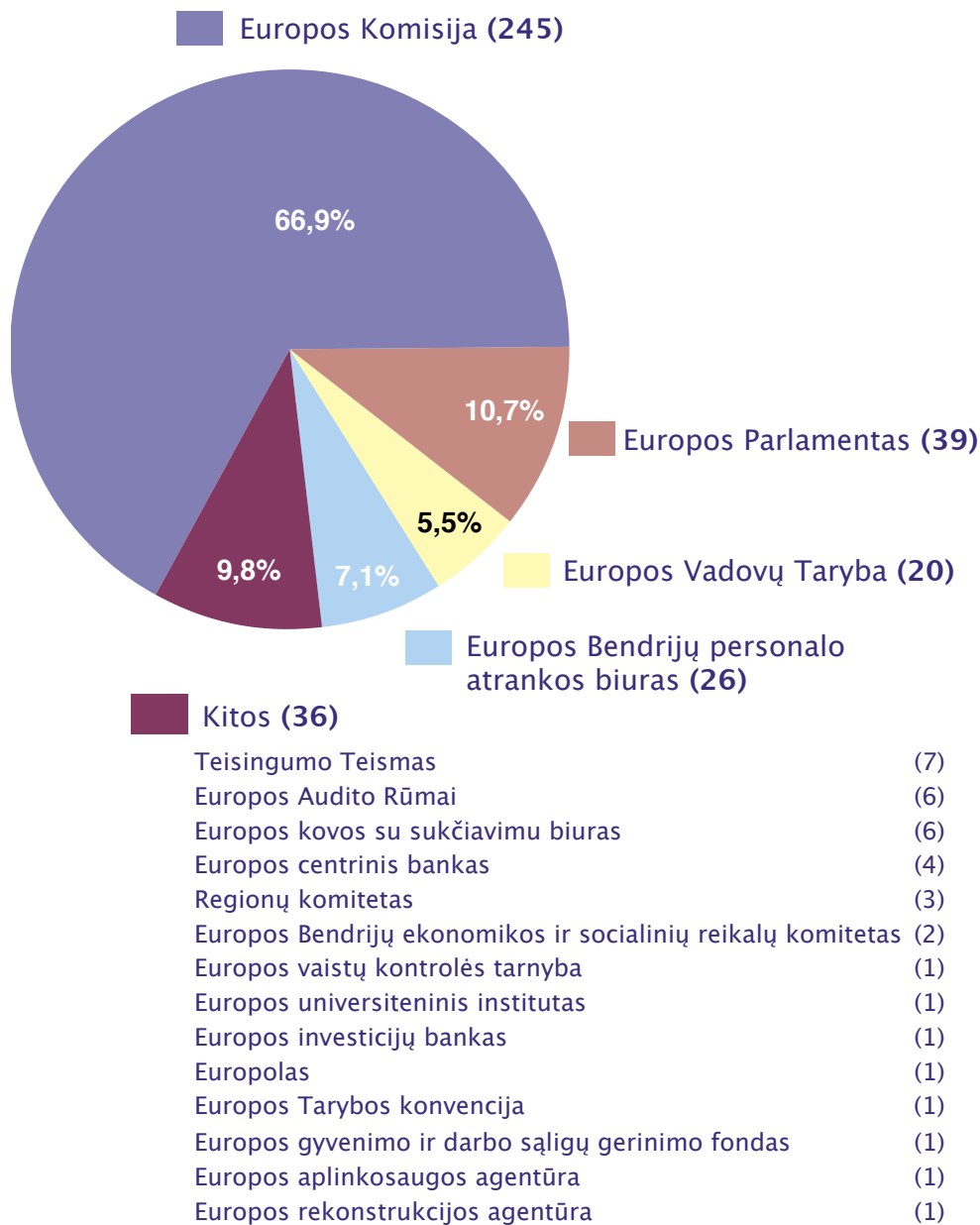

3 2003 METŲ TYRIMAI

363

Europos ombudsmenas per 2003 metus atliko 363 tyrimus, 253 tyrimai inicijuoti 2003 metais (iš kurių penki – ombudsmeno iniciatyva), o 110 nebuvo baigti iki 2002 12 31.

3.1 INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS, DĖL KURIŲ PAREIGŪNŲ VEIKLOS PAREIŠKĖJAI KREIPĖSI Į EUROPOS OMBUDSMENĄ²

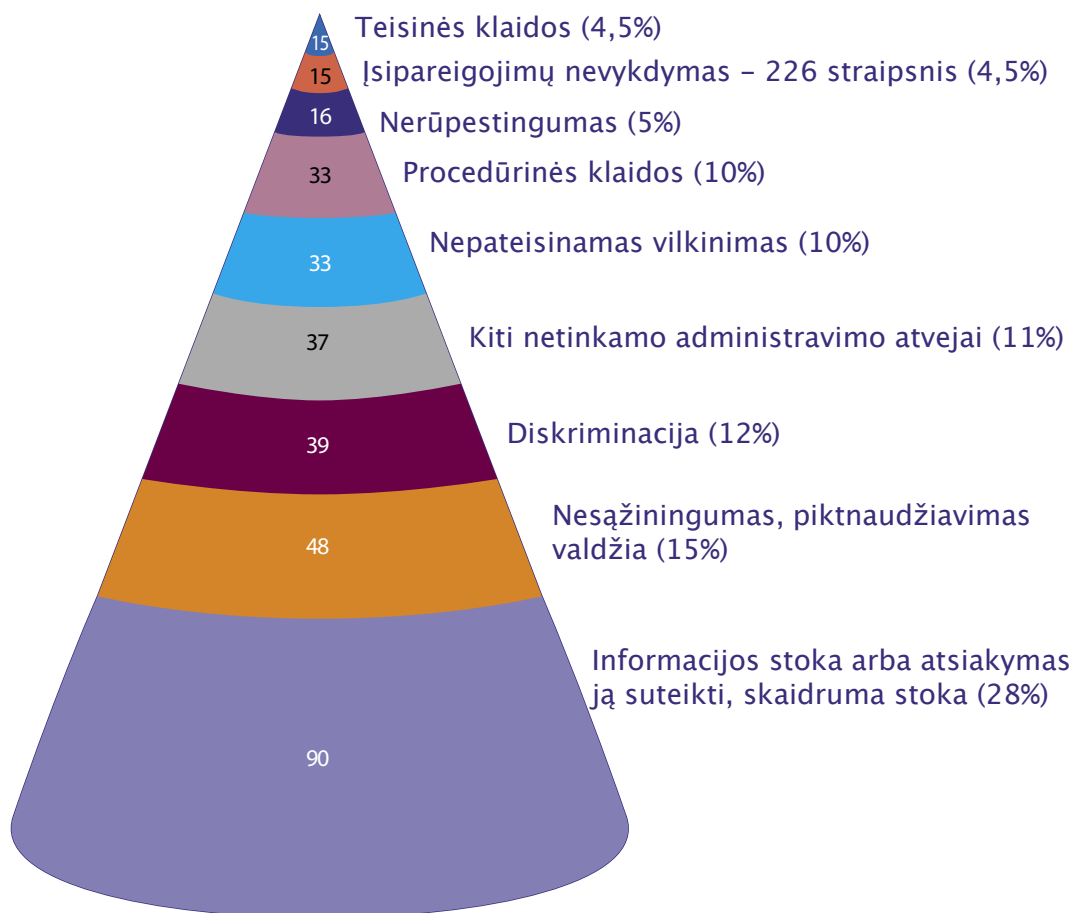

² Iš kurių dviejų imtasi ombudsmeno iniciatyva.

3.2 SKUNDŽIAMO NETINKAMO ADMINISTRAVIMO RŪŠYS

(Kai kuriais atvejais skundžiamos dvi netinkamo administravimo rūšys)

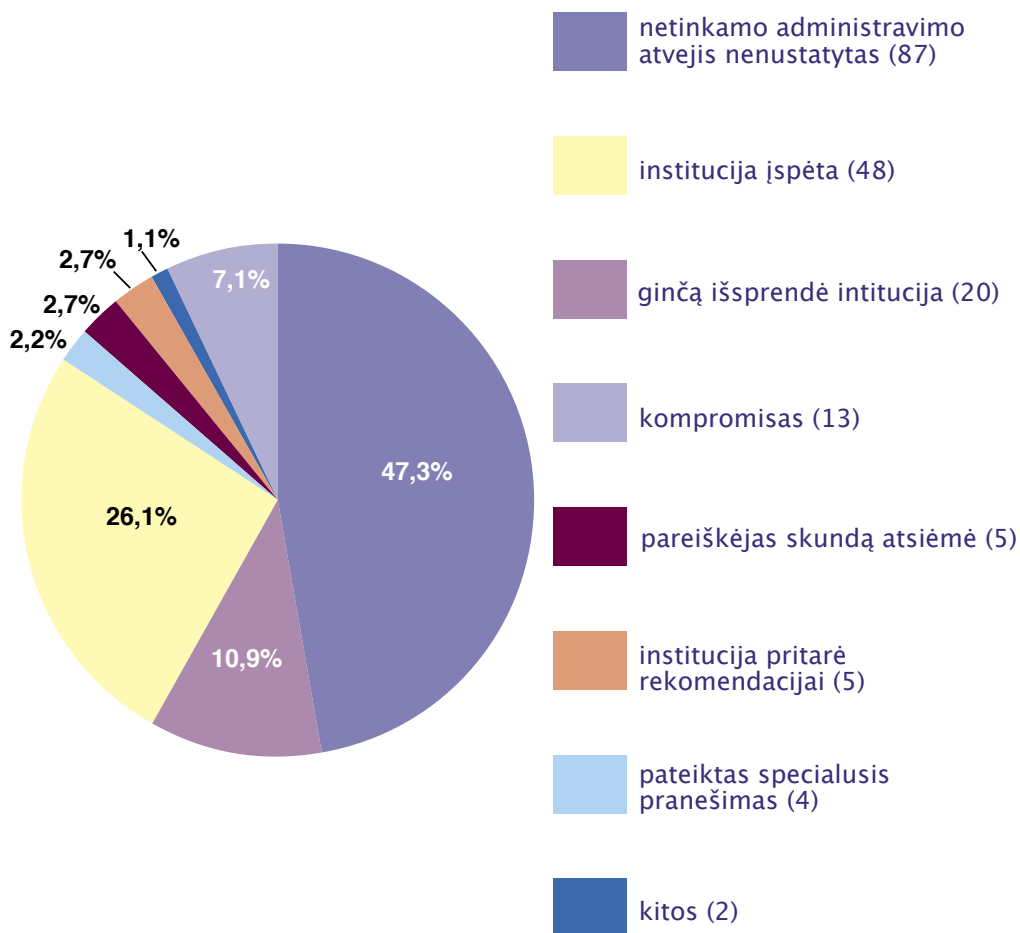
3.3 KOMPROMISŲ IR REKOMENDACIJŲ SIŪLYMAI, PATEIKTI 2003 METAIS

– kompromisų siūlymai	18
– rekomendacijų siūlymai	9

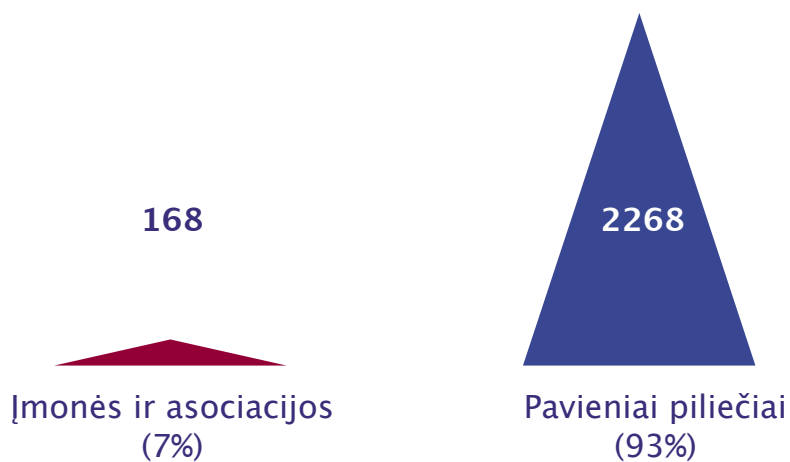
3.4 TYRIMAI BAIGTI PAGRĮSTU SPRENDIMU³ 180

(Tyrimas gali būti baigtas dėl vienos ar kelių priežasčių)

4 2003 METAIS UŽREGISTRUOTŲ SKUNDŲ KILMĖ

4.1 SKUNDŲ PAREIŠKĖJAI

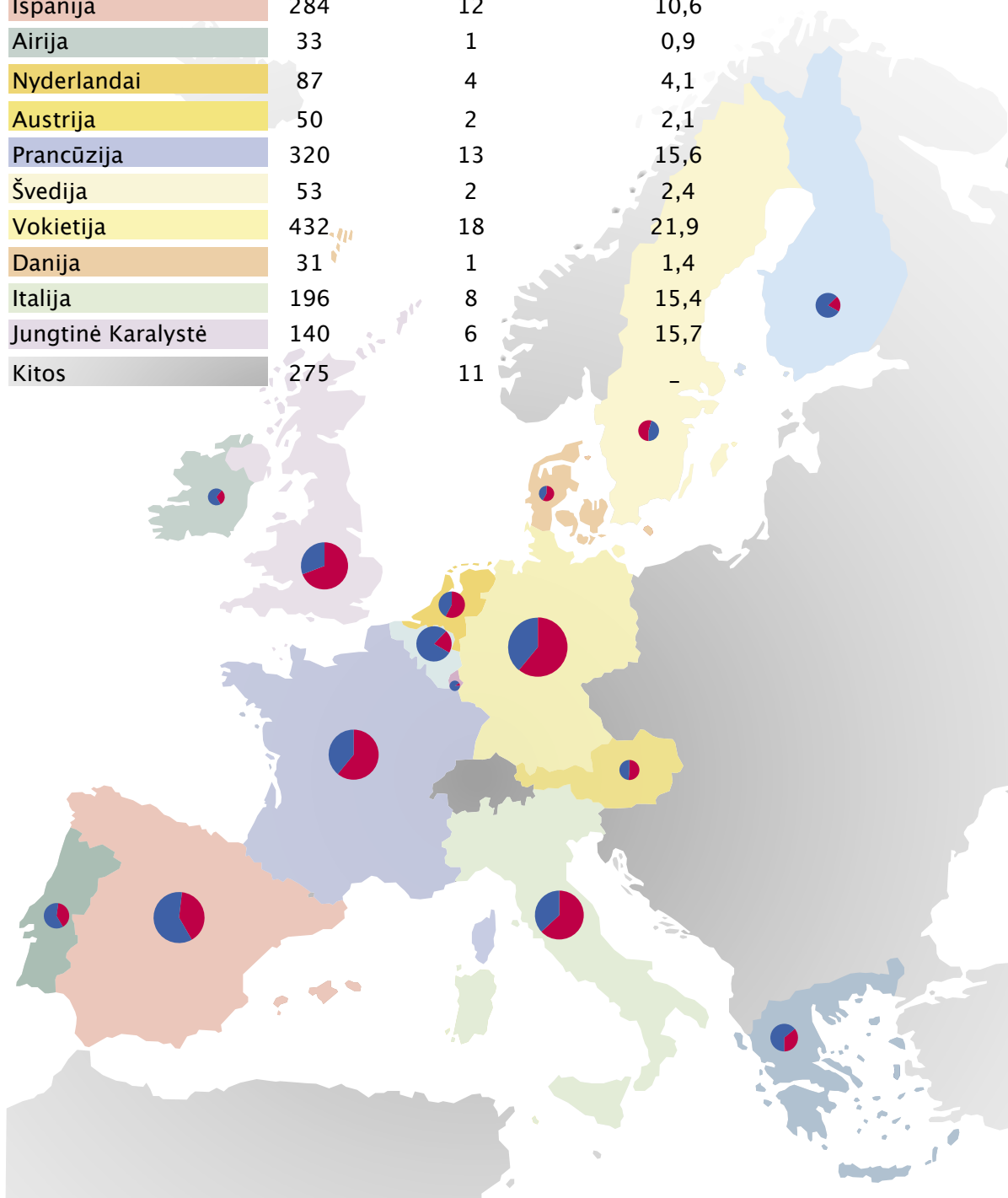

³ 1999 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas 2673/1999 (OL L 326/1).

4.2 GEOGRAFINĖ SKUNDŲ KILMĖ

Valstybė	Skundai (vnt.)	● Skundai (%)	● ES gyventojai (%)
Liuksemburgas	38	2	0,1
Suomija	88	4	1,3
Belgija	199	8	2,7
Portugalija	110	5	2,6
Graikija	100	4	2,8
Ispanija	284	12	10,6
Airija	33	1	0,9
Nyderlandai	87	4	4,1
Austrija	50	2	2,1
Prancūzija	320	13	15,6
Švedija	53	2	2,4
Vokietija	432	18	21,9
Danija	31	1	1,4
Italija	196	8	15,4
Jungtinė Karalystė	140	6	15,7
Kitos	275	11	-

B OMBUDSMENO BIUDŽETAS

Nepriklausomas biudžetas

Pradžioje Europos ombudsmeno statutą reglamentavo, kad ombudsmeno biudžetas bus pridėtas prie bendro Europos Sąjungos biudžeto I skirsnio (Europos Parlamento).

1999 m. gruodžio mėn. Taryba nusprendė, kad ombudsmeno biudžetas turėtų būti nepriklausomas. Nuo 2000 m. sausio 1 d.⁴ ombudsmeno biudžetas nustatomas atskirame Europos Sąjungos biudžeto skirsnyje (VIII-A skirsnis).

Biudžeto sandara

Ombudsmeno biudžetas susideda iš trijų dalių. 1 biudžeto dalis apima atlyginimus, išmokas, kitas su personalu susijusias išlaidas, o taip pat ombudsmeno ir jo personalo kelionių išlaidas. 2 biudžeto dalis apima išlaidas pastatams, inventoriui ir kitas su veikla susijusias išlaidas. Iš vieno skyriaus susidedanti 3 biudžeto dalis apima lėšas, skirtas tarptautinių ombudsmeno organizacijų įmokoms mokėti.

Bendradarbiavimas su Europos Parlamentu

Europos Parlamentas ombudsmenui suteikia įvairias paslaugas arba tarpininkauja jas suteikiant siekiant taip išvengti dvigubo administracijos ir kitų sričių specialistų pareigybių steigimo. Sritys, kuriose ombudsmenas platesniu ar siauresniu mastu pasikliauja Parlamento tarnybų teikiama pagalba, apima:

- personalo, įskaitant sutartis, atlyginimus, išmokas ir socialinę apsaugą;
- finansinio audito ir apskaitos;
- 1 biudžeto dalies parengimo ir dalinio jo vykdymo;
- vertimo žodžiu ir raštu bei spausdinimo;
- saugumo;
- informatikos, telekomunikacijų ir pašto tvarkymo.

Europos ombudsmenui ir Europos Parlamentui bendradarbiaujant buvo veiksmingai sutaupyta didelė Bendrijos biudžeto suma ir išvengta ryškaus administracijos darbuotojų skaičiaus augimo.

Jei Europos Parlamentas suteikdamas paslaugas ombudsmenui patiria papildomas tiesiogines išlaidas, jos atlyginamos pinigais įmokant į abi institucijas siejančią sąskaitą. Daugiausiai tokių išlaidų patiriama darbuotojus aprūpinant darbo patalpomis ir suteikiant vertimo paslaugas.

2003 m. biudžetas apėmė bendrą sumą Europos Parlamento suteiktoms paslaugoms apmokėti. Ji buvo skirta personalo darbo valandoms apmokėti, kurios buvo išseiktos administruojant personalo sutartis, atlyginimus ir išmokas bei suteikiant įvairias duomenų apdorojimo paslaugas.

Europos Parlamentas ir Europos ombudsmenas pradėjo bendradarbiauti 1995 m. rugsėjo 22 d. pasirašius Bendrąjį susitarimą, kurį papildė Susitarimas dėl administracinio bendradarbiavimo ir Susitarimas dėl bendradarbiavimo biudžeto bei finansiniais klausimais, pasirašyti 1995 m. spalio 12 dieną.

1999 m. gruodžio mėn. ombudsmenas ir Europos Parlamento pirmininkas pasirašė bendradarbiavimo susitarimus atnaujinančią susitarimą 2000 metams, kuriame taip pat numatyta, kad galiojimas vėlesniam laikotarpiui pratęsiamas savaime.

2003 metų biudžetas

Ombudsmeno įstaigos darbo vietų plane 2003 m. buvo numatyta 31 pareigybė.

⁴ 1999 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas 2673/1999 (OL L326/1)

Bendra 2003 m. ombudsmeno biudžeto pirminių asignavimų suma buvo 4 438 653 €. 1 biudžeto dalį (išlaidos, skirtos institucijos personalui apmokėti) sudarė 3 719 727 €. 2 biudžeto dalį (išlaidos pastatams, inventoriui ir kitos su veikla susijusios išlaidos) sudarė 715 926 €. 3 biudžeto dalį (lėšos, skirtos tarptautinių ombudsmeno organizacijų įmokoms mokėti) sudarė 3 000 €.

2003 m. išlaidos, išreikštos paskirtais asignavimais:

1 dalis	€	3.415.448,87
2 dalis	€	634.877,91
3 dalis	€	2.161,49
Iš viso	€	4.052.488,27

Įplaukų pagrindą sudaro išskaitymai iš ombudsmeno ir jo personalo atlyginimų. Bendra 2003 m. įplaukų suma, išreikšta gautomis įmokomis, buvo 434 833 €.

2004 metų biudžetas

2003 m. parengtame 2004 m. biudžete yra numatytos 38 pareigybės, o tai reiškia, kad palyginus su 2003 m. pareigybių skaičius padidėjo septyniomis. Visų pirma pareigybių skaičius išaugo dėl Europos Sąjungos plėtros ir būtinybės Europos ombudsmeno įstaigoje disponuoti naujų valstybių narių kalbų bei teisės sistemų žiniomis.

Bendra 2004 m. asignavimų suma yra 5 684 814 €. 1 biudžeto dalį (išlaidos, skirtos institucijos personalui apmokėti) sudaro 4 811 846 €. 2 biudžeto dalį (išlaidos pastatams, inventoriui ir kitos su veikla susijusios išlaidos) sudaro 869 986 €. 3 biudžeto dalį (lėšos, skirtos tarptautinių ombudsmeno organizacijų įmokoms mokėti) sudaro 3 000 €.

2004 m. biudžete numatyta bendra įplaukų suma yra 513 764 €.

C PERSONALAS

EUROPOS OMBUDSMENAS

JACOB SÖDERMAN

(iki 2003 m. kovo 31 d.)

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

(nuo 2003 m. balandžio 1 d.)

EUROPOS OMBUDSMENO SEKRETORIATAS

Nicholas CATEPHORES

Ombudsmeno padėjėjas

Tel. +33 3 88 17 2383

Eleni-Anna GALATIS

Ombudsmeno sekretorė

Tel. +33 3 88 17 2528

TEISĖS SKYRIUS

Ian HARDEN

Teisės skyriaus vadovas

Tel. +32 2 284 3849

Tel. +33 3 88 17 2384

Marjorie FUCHS

Teisininkė

Tel. +33 3 88 17 4078

Murielle RICHARDSON

Teisės skyriaus vadovo padėjėja

Tel. +33 3 88 17 2388

Gerhard GRILL

Vyr. juriskonsultas

Tel. +33 3 88 17 2423

Elodie BELFY

Teisininkė padėjėja (nuo 2003 1 1)

Tel. +32 2 284 3901

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Vyr. juriskonsultė (nuo 2003 10 1)

Tel. +33 3 88 17 2746

Peter BONNOR

Teisininkas (iki 2003 3 21)

Andrea JANOSI

Vyr. juriskonsultė (nuo 2003 10 1)

Tel. +33 3 88 17 2429

Benita BROMS

„Brussels Antenna“ vadovė

Vyr. juriskonsultė

Tel. +32 2 284 2543

Vicky KLOPPENBURG

Teisininkė (iki 2003 3 31)

Alessandro DEL BON

Teisininkas

Tel. +33 3 88 17 2382

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Vyr. juriskonsultas

Tel. +33 3 88 17 2401

Maria ENGLESON

Teisininkė (iki 2003 8 31)

Sigyn MONKE

Teisininkė (iki 2003 3 31)

Ida PALUMBO*Teisininkė**Tel. +33 3 88 17 2385***Olivier VERHEECKE***Vyr. juriskonsultas**Tel. +32 2 284 2003***Fotini AVARKIOTI***Stażuotojas (iki 2003 7 22)***Liv-Stephanie HAUG***Stażuotoja (nuo 2003 9 1)**Tel. +33 3 22 17 2402***Verónica JIMENEZ-VALLEJO***Stażuotoja (nuo 2003 2 1 iki 2003 12 23)***Tina NILSSON***Stażuotoja (nuo 2003 2 1 iki 2003 12 23)**Tel. +32 2 284 14 17***Pagona-Maria REKAITI***Stażuotoja (nuo 2003 9 1)**Tel. + 32 2 284 3897***Tea SEVON***Stażuotoja (iki 2003 4 1)*

ADMINISTRACIJOS IR FINANSŲ SKYRIUS**João SANT'ANNA**

Administracijos ir finansų skyriaus vadovas
Tel. +33 3 88 17 5346

Félicia VOLTZENLOGEL

Administracijos ir finansų skyriaus vadovo sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2394

Rosita AGNEW

Spaudos atstovė
Tel. +33 3 88 17 2408

Séverine BEYER

Sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2393

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2413

Rachel DOELL

Sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2398

Jean-Pierre FEROU MONT

Finansų specialistas (nuo 2003 10 15)
Tel. +33 3 88 17 2542

Isabelle FOUCAUD-BOUR

Sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2391

Ben HAGARD

Internetinių ryšių specialistas
Tel. +33 3 88 17 2424

Alexandros KAMANIS

Finansų specialistas
Tel. +33 3 88 17 2403

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretorė
Tel. +33 3 88 17 2540

Gaël LAMBERT

IT specialistas (nuo 2003 9 1)
Tel. +33 3 88 17 2399

Isabelle LECESTRE

Sekretorė (iki 2003 6 30)

Juan Manuel MALLEA

Ombudsmeno padėjėjas (nuo 2000 1 1 iki 2003 3 31)

Sekretorius (nuo 2003 4 1)
Tel. +33 3 88 17 2301

Charles MEBS

Kanceliarijos padėjėjas
Tel. +33 3 88 17 7093

Elizabeth MOORE

Sekretorė
Pagalbinė darbuotoja (iki 2003 10 31)
Laikina darbuotoja (nuo 2003 11 1)
Tel. +32 2 284 6393

Dace PICOT-STIEBRINA

Padėjėja ryšių klausimais (nuo 2003 11 1)
Tel. +33 3 88 17 4080

Véronique VANDAELE

Finansų specialistė
Laikina darbuotoja (iki 2003 10 16)
Pagalbinė darbuotoja (nuo 2003 12 3)
Tel. +32 2 284 2300

D SPRENDIMŲ INDEKSAS

1 PAGAL BYLOS NUMERĮ 2000

2000

1542/2000/(PB)(SM)IJH187

2001

0341/2001/(BB)IJH.....186

0573/2001/IJH168

1351/2001/(ME)(MF)BB139

1826/2001/IJH41

2002

0221/2002/ME145

0548/2002/GG111

0647/2002/OV46

0648/2002/IJH129

0659/2002/IP.....49

0845/2002/IJH174

1015/2002/(PB)IJH.....187

1045/2002/GG180

1141/2002/GG91

1166/2002/(SM)IJH.....116

1237/2002/(PB)OV145

1256/2002/GG52

1358/2002/IP.....54

1365/2002/OV56

1402/2002/GG119

1437/2002/IJH59

1523/2002/GG148

1536/2002/OV66

1565/2002/GG125

1625/2002/IJH87

1753/2002/GG68

1795/2002/IJH39, 81

1840/2002/GG166

1915/2002/BB106

1939/2002/IJH75

1960/2002/JMA99

2024/2002/OV94

2059/2002/IP.....169

2097/2002/GG169

OI/2/2002/IJH192

2003

0172/2003/IP.....69

0205/2003/IJH100

0207/2003/OV104

0324/2003/MF73

0342/2003/IP.....97

0406/2003/IJH37

0754/2003/GG153

0852/2003/OV162

0949/2003/IJH159

1117/2003/GG79

1173/2003/(TN)IJH.....102

1200/2003/OV136

OI/4/2003/ADB197

Q1/2003/IP199

2 PAGAL NAGRINĖJAMĄ TEMĄ

Žemės ūkis (BŽŪP)

0205/2003/IJH100

Piliečių teisės

0845/2002/IJH174

1402/2002/GG119

1753/2002/GG68

1117/2003/GG79

Konkurencijos politika

0648/2002/IJH129

1045/2002/GG180

Sutartys

0548/2002/GG111

1141/2002/GG91

1256/2002/GG52

1565/2002/GG125

1625/2002/IJH87

1915/2002/BB106

1960/2002/JMA99

OI/2/2002/IJH192

0205/2003/IJH100

0754/2003/GG153

0949/2003/IJH159

1173/2003/(TN)IJH102

Bendradarbiavimas vystymosi labui

1351/2001/(ME)(MF)BB139

Ekonominė ir pinigų politika

1939/2002/IJH75

Aplinkosauga

1826/2001/JMA41

Laisvas prekių judėjimas

0659/2002/IP49

1237/2002/(PB)OV145

Institucijos

1625/2002/IJH87

1840/2002/GG166

2024/2002/OV94

Įvairūs

0845/2002/IJH174

2024/2002/OV94

OI/2/2002/IJH192

Visuomenės galimybė susipažinti su informacija

1542/2000/(PB)(SM)IJH187

0573/2001/IJH168

0648/2002/IJH128

1015/2002/(PB)IJH187

1437/2002/IJH59

1795/2002/IJH39

1795/2002/IJH81

1939/2002/IJH75

Visuomenės sveikata

Q1/2003/IP199

Moksliniai tyrimai ir technologijos

0221/2002/ME145

1625/2002/IJH87

Personalas

– Įdarbinimas

0341/2001/(BB)IJH.....	186
0647/2002/OV	46
1365/2002/OV	56
1523/2002/GG	148
1536/2002/OV	66
2059/2002/IP.....	169
2097/2002/GG	169
0207/2003/OV	104
0324/2003/MF	73
0406/2003/(PB)IJH.....	37
0852/2003/OV	162
OI/4/2003/ADB.....	197

– Kiti klausimai

1166/2002/(SM)IJH.....	116
1358/2002/IP.....	54
1625/2002/IJH	87
0172/2003/IP.....	69
0342/2003/IP.....	97
1200/2003/OV	136

Mokesčių nuostatos

1237/2002/(PB)OV	145
------------------------	-----

3 PAGAL TIRTUS NETINKAMO ADMINISTRAVIMO ATVEJUS

Piktnaudžiavimas valdžia

1166/2002/(SM)IJH.....116

Nepateisinamas vilkinimas

0548/2002/GG111
1141/2002/GG91
1256/2002/GG52
1625/2002/IJH87
1173/2003/(TN)IJH.....102

Diskriminacija

0647/2002/OV46
0659/2002/IP.....49
1045/2002/GG180
1358/2002/IP.....54
1365/2002/OV56
1523/2002/GG148
1536/2002/OV66

Įsipareigojimų nevykdymas

1237/2002/(PB)OV145

Teisės į gynybą pažeidimas

1200/2003/OV136

Informacijos stoka arba atsisakymas ją suteikti

1542/2000/(PB)(SM)IJH187
0341/2001/(BB)IJH.....186
1237/2002/(PB)OV145
1437/2002/IJH59
1015/2002/(PB)IJH.....187
1402/2002/GG119
1625/2002/IJH87
1915/2002/BB106
1939/2002/IJH75
2024/2002/OV94

0207/2003/OV104
0324/2003/MF73
0342/2003/IP.....97
1117/2003/GG79

Skaidrumo stoka

0221/2002/ME145
0845/2002/IJH174
1565/2002/GG125
1753/2002/GG68
1795/2002/IJH39
1795/2002/IJH81
2059/2002/IP.....169
2097/2002/GG169

Teisinės klaidos

0573/2001/IJH168
0648/2002/IJH129
1795/2002/IJH39
1795/2002/IJH81
0949/2003/IJH159

Nerūpestingumas

1826/2001/JMA41
1960/2002/JMA99

Procedūrinės klaidos

1351/2001/(ME)(MF)BB.....139
0221/2002/ME145
0647/2002/OV46
0845/2002/IJH174
1166/2002/(SM)IJH.....116
1915/2002/BB106
OI/2/2002/IJH192
0172/2003/IP.....69
0406/2003/(PB)IJH.....37
OI/4/2003/ADB.....197

Pagrindimas

1542/2000/(PB)(SM)IJH	187
0573/2001/IJH	168
0647/2002/OV	46
0648/2002/IJH	129
2024/2002/OV	94
0207/2003/OV	104
1200/2003/OV	136

Nesąžiningumas

0845/2002/IJH	174
1840/2002/GG	166
0205/2003/IJH	100
0852/2003/OV	162

Kiti netinkamo administravimo atvejai

1351/2001/(ME)(MF)BB	139
0205/2003/IJH	100
0754/2003/GG	153
0852/2003/OV	162

E EUROPOS OMBUDSMENO RINKIMAI

Teisinės nuostatos

EB sutarties 195 straipsnio 2 dalis numato, kad “Ombudsmenas skiriamas po kiekvienų Europos Parlamento rinkimų visai Parlamento kadencijai. Ombudsmenas turi teisę būti skiriamas ir kitai kadencijai.”

Europos Parlamento darbo reglamentas detaliai numato rinkimų procedūrą:

177 straipsnis

- “1. Pirmininkas, iškart po jo išrinkimo, kiekvienos parlamento kadencijos pradžioje, arba 8 straipsnio dalyje numatytais atvejais, kviečia pateikti kandidatūras ombudsmeno pareigybei ir nustato terminus kandidatūrų pateikimui. Pranešimas dėl kandidatūrų pateikimo skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*
- 2. Kandidatūras turi remti mažiausiai trisdešimt du nariai, atstovaujantys mažiausiai dvi valstybes nares.*

Kiekvienas narys gali remti tik vieną kandidatūrą.

Kartu su kandidatūromis pateikiami visi patvirtinamieji dokumentai, aiškiai parodantys, kad kandidatas atitinka Reglamente dėl ombudsmeno išdėstytus reikalavimus.
- 3. Kandidatūrų duomenys perduodami atsakingajam komitetui, kuris gali paprašyti išklausti kandidatus.*

Klausyme gali dalyvauti visi nariai.
- 4. Abėcėles tvarka sudarytas tinkamų kandidatūrų sąrašas pateikiamas Parlamentui balsuoti.*
- 5. Balsuojama slaptuoju balsavimu, remiantis balsų daugumos principu.*

Jei kandidatas neišrenkamas per pirmus du balsavimus, toliau balotiruotis gali tik du per antrąjį balsavimą daugiausiai balsų surinkę kandidatai.

Esant lygiam balsų skaičiui laimi vyresnis kandidatas.
- 6. Prieš pradėdant balsavimą, Pirmininkas įsitikina, kad dalyvauja bent pusė visų Parlamento narių.*
- 7. Paskirtasis asmuo nedelsiant kviečiamas duoti priesaiką Teisingumo Teismui.*
- 8. Ombudsmenas eina savo pareigas tol, kol jas perima jo įpėdinis, išskyrus tuos atvejus kai jis miršta arba yra atleidžiamas iš pareigų.*

2003 metų rinkimai

2002 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamentas paskelbė Oficialiajame leidinyje kvietimą kandidatuoti⁵, numatydamas, kad 2002 m. spalio 3 d. yra paskutinė diena kandidatūrų paraiškoms pateikti.

2002 m. spalio 21 d. laišku, Europos Parlamento pirmininkas informavo Peticijų komitetą, kad buvo gauta 17 paraiškų.

2002 m. lapkričio 25 ir 26 dienomis, Peticijų komitetas surengė viešuosius septynių kandidatūrų svarstymus, kurių paraiškos buvo paskelbtos priimtinomis, o būtent: p. Georgios ANASTASSOPOULOS, p. Nikiforos DIAMANDOUROS, p. Giuseppe FORTUNATO, p. Xabier MARKIEGI, p. Pierre-Yves MONETTE, p. Roy PERRY ir p. Herman WUYTS.

⁵ 2002 OL C 213/10

P. ANASTASSOPOULOS ir p. MARKIEGI atsiėmė savo paraišką 2003 m. sausio 9 d. 2003 m. sausio 15 d. plenarinės sesijos Strasbūre antro balsavimo metu, 294 palaikančiais balsais iš 535 balsų, parlamentarai Europos Ombudsmenu išrinko p. P. Nikiforos DIAMANDOUROS.

Europos Parlamento sprendimas paskirti p. DIAMANDOUROS iki 2004 m. dabartinės Parlamento kadencijos pabaigos buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje 2003 m. kovo 8 d.⁶

Smulkesnę informaciją apie Europos Ombudsmeno rinkimus galima rasti Parlamento internetiniame puslapyje adresu http://www.europarl.eu.int/comparl/peti/election/default_lt.htm.

⁶ 2003 OL L 065/26

KAIP SUSISIEKTI SU EUROPOS OMBUDSMENU

PAŠTU

Europos ombudsmenas
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONAS

+33 3 88 17 2313

FAKSAS

+33 3 88 17 9062

ELEKTRONINIS PAŠTAS

euro-ombudsman@europarl.eu.int

INTERNETO SVETAINĖ

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

Leidinių biuras

Publications.eu.int

ISBN 92-95010-94-9

9 789295 010949

www.euro-ombudsman.eu.int